Die Nuwe Testament

Inhoudsopgawe

Evangelie van Matteus	1
Evangelie van Markus	24
Evangelie van Lukas	39
Evangelie van Johannes	64
Handelinge van die Apostels	83
Brief aan die Romeine	107
Eerste brief aan die Korintiërs	117
Tweede brief aan die Korintiërs	127
Brief aan die Galasiërs	134
Brief aan die Efesiërs	138
Brief aan die Filippense	142
Brief aan die Kolossense	145
Eerste brief aan die Tessalonisense	148
Tweede brief aan die Tessalonisense	150
Eerste brief aan Timoteus	152
Tweede brief aan Timoteus	155
Brief aan Titus	157
Brief aan Filemon	158
Brief aan die Hebreërs	159
Brief van Jakobus	166
Eerste brief van Petrus	169
Tweede brief van Petrus	172
Eerste Johannesbrief	174
Tweede Johannesbrief	177
Derde brief van Johannes	177
Brief van Judas	178
Openbaring	179

Matteus

HOOFSTUK 1

1 Die geslagsboek van Jesus Christus, die seun van Dawid, die seun van Abraham.
2 Abraham was die vader van Isak; en Isak het Jakob verwek; en Jakob was die vader van Judas en sy broers;
3 En Judas was die vader van Phares en Zara van Thamar; en Phares het Esrom verwek; en Esrom het Aram verwek;
4 En Aram was die vader van Aminadab; en Aminadab het Naasson verwek; en Naasson het Salmon verwek;
5 En Salmon was die vader van Boos van Ragab; en Boos was die vader van Obed van Rut; en Obed was die vader van Isai;
6 En Isai was die vader van koning Dawid; en koning Dawid het Salomo verwek van haar wat die vrou van Urias was;
7 En Salomo was die vader van Robeam; en Robeam was die vader van Abia; en Abía was die vader van Asa;
8 En Asa was die vader van Josafat; en Josafat was die vader van Joram; en Joram was die vader van Ozias;
9 En Ozias was die vader van Joatam; en Joatam was die vader van Agas; en Agas was die vader van Esegía;
10 En Esegía was die vader van Manasse; en Manasse was die vader van Amon; en Amon was die vader van Josias;
11 En Josias was die vader van Jechonia en sy broers omtrent die tyd dat hulle na Babel weggevoer is.
12 En nadat hulle na Babel gebring is, het Jekonías die vader van Salatiël gehad; en Salatiël was die vader van Sorobabel;
13 En Sorobabel was die vader van Abiud; en Abiud was die vader van Eljakim; en Eljakim was die vader van Asor;
14 En Asor was die vader van Sadok; en Sadok was die vader van Agim; en Achim was die vader van Eliud;
15 En Eliud was die vader van Eleasar; en Eleasar was die vader van Mattan; en Mattan was die vader van Jakob;
16 En Jakob was die vader van Josef, die man van Maria, uit wie gebore is Jesus, wat Christus genoem word.
17 So is al die geslagte van Abraham tot Dawid af veertien geslagte; en van Dawid af tot by die wegvoer na Babel is veertien geslagte; en van die wegvoer na Babilon na Christus is veertien geslagte.
18 En die geboorte van Jesus Christus was so: Toe sy moeder Maria verloof was aan Josef, voordat hulle bymekaar gekom het, is sy swanger gevind van die Heilige Gees.
19Daarna was Josef, haar man, 'n regverdige man en nie bereid om haar 'n openbare voorbeeld te stel nie, en was van plan om haar in die geheim weg te sit.
20 Maar terwyl hy oor hierdie dinge nadink, verskyn die engel van die Here aan hom in 'n droom en sê: Josef, seun van Dawid, wees nie bevrees om jou vrou Maria vir jou te neem nie, want wat in haar verwek is, is van die Heilige Gees.
21 En sy sal 'n seun baar, en jy moet hom JESUS noem, want Hy sal sy volk van hulle sondes verlos.
22 En dit het alles gebeur, sodat vervul sou word wat van die Here gespreek is deur die profeet deur te sê:
23 Kyk, 'n maagd sal swanger word en 'n seun baar, en hulle sal hom Emmanuel noem, wat vertaal word: God met ons.
24 Toe Josef uit die slaap opgewek is, het hy gedoen soos die engel van die Here hom beveel het en sy vrou na hom geneem.
25 En sy het haar nie geken voordat sy haar eersgebore seun gebaar het nie; en hy het hom JESUS genoem.

HOOFSTUK 2

1 En toe Jesus in Betlehem in Judéa gebore is in die dae van koning Herodes, kyk, daar het wyse manne uit die ooste na Jerusalem gekom,
2 en gesê: Waar is hy wat as Koning van die Jode gebore is? want ons het sy ster in die ooste gesien, en ons het gekom om hom te aanbid.
3 Toe koning Herodes dit hoor, was hy ontsteld, en die hele Jerusalem saam met hom.
4 En toe Hy al die owerpriesters en skrifgeleerdes van die volk bymekaar laat kom het, het Hy van hulle gevra waar Christus gebore sou word.
5 En hulle sê vir hom: In Betlehem in Judéa, want so is geskrywe deur die profeet:
6 En jy, Betlehem, in die land van Juda, is nie die geringste onder die vorste van Juda nie, want uit jou sal 'n goewerneur voortkom wat oor my volk Israel sal regeer.
7 Toe Herodes, toe hy die wyse manne in die geheim geroep het, ywerig by hulle gevra het hoe laat die ster verskyn het.
8 En hy het hulle na Betlehem gestuur en gesê: Gaan soek noukeurig na die seuntjie; en as julle Hom kry, bring dit vir my terug, dat ek ook kan kom en Hom aanbid.
9 Toe hulle die koning hoor, het hulle vertrek; en kyk, die ster wat hulle in die ooste gesien het, het voor hulle uit gegaan totdat hy gekom het en gaan staan oor die plek waar die kindjie was.
10 Toe hulle die ster sien, was hulle met groot vreugde verheug.
11 En toe hulle in die huis ingaan, sien hulle die kindjie saam met Maria, sy moeder, en val neer en aanbid hom. goud en wierook en mirre.
12 En toe hulle in 'n droom van God gewaarsku is dat hulle nie na Herodes sou terugkeer nie, het hulle op 'n ander pad na hul eie land getrek.
13 En toe hulle weggegaan het, verskyn die engel van die Here aan Josef in 'n droom en sê: Staan op en neem die seuntjie en sy moeder en vlug na Egipte, en wees jy daar totdat Ek jou woord bring; Herodes sal die jong kind soek om hom te vernietig.
14 Toe hy opstaan, het hy die kindjie en sy moeder in die nag geneem en na Egipte vertrek.
15 En was daar tot die dood van Herodes, sodat vervul sou word wat deur die Here gespreek is deur die profeet: Ek het my seun uit Egipte geroep.
16 Toe Herodes toe sien dat hy met die wyse manne bespot word, het hy baie kwaad geword en uitgestuur en al die kinders wat in Betlehem en in al die gebiede daarvan was, van twee jaar oud en onder, gedood volgens die tyd wat hy ywerig by die wyse manne navraag gedoen het.
17 Toe is vervul wat gespreek is deur die profeet Jeremy, deur te sê:

18 In Rama is daar 'n stem gehoor, geween en geween en groot rou; Ragel huil oor haar kinders en wou nie vertroos word nie, want hulle is nie.
19 Maar toe Herodes dood was, verskyn daar 'n engel van die Here in 'n droom aan Josef in Egipte,
20 en gesê: Staan op, neem die kindjie en sy moeder en gaan na die land van Israel, want hulle is dood wat die lewe van die kindjie gesoek het.
21 En hy het opgestaan en die kindjie en sy moeder geneem en in die land van Israel gekom.
22 Maar toe hy hoor dat Archelaüs in Judéa in die kamer van sy vader Herodes regeer het, was hy bang om daarheen te gaan; maar hy het in 'n droom deur God gewaarsku en na die streke van Galilea toe weggedraai.
23 En hy het gekom en gaan woon in 'n stad met die naam van Nasaret, sodat vervul sou word wat deur die profete gespreek is: Hy sal 'n Nasaréner genoem word.

HOOFSTUK 3

1 In daardie dae het Johannes die Doper gekom en in die woestyn van Judéa gepreek,
2 en gesê: Bekeer julle, want die koninkryk van die hemele het naby gekom.
3 Want dit is hy van wie die profeet Jesaja gespreek het toe hy gesê het: Die stem van een wat roep in die woestyn: Berei die weg van die Here, maak sy paaie gelyk.
4 En dieselfde Johannes het sy kleed van kameelhare gehad en 'n leergordel om sy lendene; en sy spys was sprinkane en wilde heuning.
5 Toe het Jerusalem en die hele Judéa en die hele omtrek van die Jordaan na hom uitgegaan,
6 En hulle is deur hom in die Jordaan gedoop, terwyl hulle hul sondes bely het.
7 Maar toe Hy baie van die Fariseërs en Sadduseërs na sy doop sien kom, sê Hy vir hulle: Addergeslag, wie het julle gewaarsku om te vlug vir die toorn wat kom?
8 Dra dan vrugte wat geskik is vir bekering:
9 En moenie dink om by julleself te sê: Ons het Abraham vir ons vader nie, want Ek sê vir julle dat God mag het om uit hierdie klippe kinders vir Abraham op te wek.
10 En nou word ook die byl teen die wortel van die bome gelê; daarom word elke boom wat nie goeie vrugte dra nie, afgekap en in die vuur gegooi.
11 Ek doop julle wel met water tot bekering; maar hy wat ná my kom, is sterker as ek, wie se skoene ek nie waardig is om te dra nie; hy sal julle doop met die Heilige Gees en met vuur.
12 Wie se waaier in sy hand is, en hy sal sy vloer heeltemal suiwer en sy koring in die skuur bymekaarmaak; maar hy sal die kaf met onuitbluslike vuur verbrand.
13 Toe kom Jesus van Galilea na die Jordaan na Johannes om deur hom gedoop te word.
14 Maar Johannes het hom verbied en gesê: Ek het nodig om deur U gedoop te word, en kom jy na my toe?
15 En Jesus antwoord en sê vir hom: Laat dit nou toe, want so betaam dit ons om alle geregtigheid te vervul. Toe het hy hom gely.
16 En toe Jesus gedoop is, het Hy dadelik uit die water opgeklim, en kyk, die hemele het vir Hom oopgegaan, en Hy het die Gees van God soos 'n duif sien neerdaal en op Hom brand.
17 En daar is 'n stem uit die hemel wat sê: Dit is my geliefde Seun in wie Ek 'n welbehae het.

HOOFSTUK 4

1 Toe is Jesus deur die Gees na die woestyn gelei om deur die duiwel versoek te word.
2 En nadat hy veertig dae en veertig nagte gevas het, was hy daarna honger.
3 En toe die versoeker by hom kom, sê hy: As U die Seun van God is, beveel dat hierdie klippe brood gemaak word.
4 Maar Hy antwoord en sê: Daar is geskrywe: Die mens sal nie van brood alleen lewe nie, maar van elke woord wat deur die mond van God uitgaan.
5 Toe neem die duiwel Hom op in die heilige stad en laat Hom op die toppunt van die tempel sit,
6 en sê vir hom: As U die Seun van God is, werp Uself neer; want daar is geskrywe: Hy sal sy engele bevel gee aangaande jou; teen 'n klip.
7 Jesus sê vir hom: Daar is weer geskrywe: Jy mag die Here jou God nie versoek nie.
8 Weer neem die duiwel Hom op op 'n uitermate hoë berg en wys Hom al die koninkryke van die wêreld en die heerlikheid daarvan;
9 en sê vir hom: Al hierdie dinge sal ek jou gee as jy neerval en my aanbid.
10 Toe sê Jesus vir hom: Gaan weg, Satan, want daar is geskrywe: Die Here jou God moet jy aanbid en Hom alleen dien.
11 Toe het die duiwel Hom verlaat, en kyk, engele het gekom en Hom gedien.
12 En toe Jesus hoor dat Johannes in die gevangenis gewerp is, het Hy na Galiléa vertrek;
13 En toe hy Nasaret verlaat het, het hy gekom en gaan woon in Kapernaum, wat aan die seekus is, in die grense van Sabulon en Nefthalim.
14 sodat vervul sou word wat deur die profeet Jesaja gespreek is deur te sê:
15 Die land van Sabulon en die land van Nefthalim, langs die see, anderkant die Jordaan, Galilea van die heidene;
16 Die volk wat in die duisternis gesit het, het groot lig gesien; en vir die wat in die streek en doodskaduwee sit, het lig opgegaan.
17 Van toe af het Jesus begin preek en sê: Bekeer julle, want die koninkryk van die hemele het naby gekom.
18 En Jesus, wat by die see van Galiléa loop, sien twee broers, Simon wat Petrus genoem word, en Andreas, sy broer, besig om 'n net in die see uit te gooi, want hulle was vissers.
19 En Hy sê vir hulle: Volg My, en Ek sal julle vissers van mense maak.
20 En hulle het dadelik hul nette verlaat en Hom gevolg.
21 En daarvandaan het hy nog twee broers gesien, Jakobus, die seun van Sebedéüs, en Johannes, sy broer, in 'n skip saam met hulle vader Sebedeüs, besig om hulle nette reg te maak; en hy het hulle geroep.
22 En hulle het dadelik die skip en hul vader verlaat en hom gevolg.
23 En Jesus het deur die hele Galiléa rondgegaan en in hulle sinagoges geleer en die evangelie van die koninkryk verkondig en elke siekte en elke kwaal onder die volk genees.

24 En sy roem het deur die hele Sirië gegaan, en hulle het na hom alle siekes gebring wat deur allerhande siektes en pynigings geneem is, en die wat van duiwels besete was, en die wat kranksinniges en die wat verlam was; en Hy het hulle gesond gemaak.
25 En groot menigte mense het Hom gevolg van Galilea en Dekapolis en van Jerusalem en Judéa en van oorkant die Jordaan af.

HOOFSTUK 5

1 En toe Hy die skare sien, het Hy op die berg geklim; en toe Hy sit, kom sy dissipels na Hom.
2 En hy het sy mond oopgemaak en hulle geleer en gesê:
3 Salig is die armes van gees, want aan hulle behoort die koninkryk van die hemel.
4 Geseënd is die wat treur, want hulle sal vertroos word.
5 Geseënd is die sagmoediges, want hulle sal die aarde beërwe.
6 Geseënd is die wat honger en dors na geregtigheid, want hulle sal versadig word.
7 Salig is die barmhartiges, want hulle sal barmhartigheid verkry.
8 Salig is die wat rein van hart is, want hulle sal God sien.
9 Geseënd is die vredemakers, want hulle sal kinders van God genoem word.
10 Geseënd is die wat vervolg word ter wille van geregtigheid, want aan hulle behoort die koninkryk van die hemel.
11 Geseënd is julle wanneer die mense julle beledig en vervolg en valslik allerhande kwaad teen julle spreek, om My ontwil.
12 Wees bly en verheug julle, want julle loon is groot in die hemel; want so het hulle die profete vervolg wat voor julle was.
13 Julle is die sout van die aarde, maar as die sout sy smaak verloor het, waarmee sal dit gesout word? dit is van nou af vir niks goed nie, behalwe om uitgewerp te word en onder die voete van mense vertrap te word.
14 Julle is die lig vir die wêreld. 'n Stad wat op 'n heuwel lê, kan nie weggesteek word nie.
15 'n Mens steek ook nie 'n lamp op en sit dit onder 'n maatemmer nie, maar op 'n kandelaar; en dit gee lig vir almal wat in die huis is.
16 Laat julle lig so voor die mense skyn, dat hulle julle goeie werke kan sien en julle Vader wat in die hemele is, verheerlik.
17 Moenie dink dat Ek gekom het om die wet of die profete te ontbind nie; Ek het nie gekom om te ontbind nie, maar om te vervul.
18 Want voorwaar Ek sê vir julle, totdat die hemel en die aarde verbygaan, sal nie een jota of een titteltjie van die wet verbygaan totdat alles vervul is nie.
19 Elkeen dan wat een van hierdie geringste gebooie breek en die mense so leer, hy sal die minste genoem word in die koninkryk van die hemele; maar elkeen wat dit doen en leer, hy sal groot genoem word in die koninkryk van die hemele.
20 Want Ek sê vir julle, as julle geregtigheid nie die geregtigheid van die skrifgeleerdes en Fariseërs oortref nie, julle in geen geval in die koninkryk van die hemele sal ingaan nie.
21 Julle het gehoor dat daar van die ou tyd gesê is: Jy mag nie doodslaan nie; en elkeen wat doodslaan, is in gevaar van die oordeel.
22 Maar Ek sê vir julle dat elkeen wat sonder oorsaak kwaad is vir sy broer, sal in gevaar wees vir die oordeel; en elkeen wat vir sy broer sê: Raka, sal in gevaar wees van die Raad; , sal in gevaar wees van hel vuur.
23 Daarom as jy jou gawe na die altaar bring en daar onthou dat jou broer iets teen jou het;
24 Laat jou gawe daar voor die altaar staan en gaan heen; word eers met jou broer versoen, en kom dan en offer jou gawe.
25 Wees gou eens met jou teëstander, terwyl jy met hom op die pad is; dat die teëstander jou nie ooit aan die regter oorgee en die regter jou aan die offisier oorgee en jy in die gevangenis gewerp word nie.
26 Voorwaar Ek sê vir jou, jy sal sekerlik nie daarvandaan uitkom voordat jy die uiterste vergelding betaal het nie.
27 Julle het gehoor dat daar van die ou tyd gesê is: Jy mag nie egbreuk pleeg nie.
28 Maar Ek sê vir julle dat elkeen wat na 'n vrou kyk om haar te begeer, reeds in sy hart met haar egbreuk gepleeg het.
29 En as jou regteroog jou laat struikel, ruk dit uit en gooi dit van jou weg; want dit is vir jou nuttig dat een van jou lede vergaan en nie dat jou hele liggaam in die hel gewerp word nie.
30 En as jou regterhand jou laat struikel, kap dit af en gooi dit van jou weg; want dit is vir jou nuttig dat een van jou lede vergaan en nie dat jou hele liggaam in die hel gewerp word nie.
31 Daar is gesê: Elkeen wat van sy vrou skei, moet vir haar 'n skeibrief gee.
32 Maar Ek sê vir julle dat elkeen wat van sy vrou skei, behalwe vir die oorsaak van hoerery, haar laat egbreuk pleeg; en elkeen wat met 'n geskeide vrou trou, pleeg egbreuk.
33 Weereens, julle het gehoor dat daar deur hulle van ouds gesê is: Jy mag jouself nie sweer nie, maar jy moet jou eed aan die Here nakom.
34 Maar Ek sê vir julle: Sweer glad nie; ook nie by die hemel nie; want dit is God se troon:
35 Ook nie by die aarde nie; want dit is sy voetbank; ook nie by Jerusalem nie; want dit is die stad van die groot Koning.
36 Jy mag ook nie by jou hoof sweer nie, want jy kan nie een haar wit of swart maak nie.
37 Maar laat julle kommunikasie wees: Ja, ja; Nee, nee, want alles wat meer is as dit, kom uit die kwaad.
38 Julle het gehoor dat daar gesê is: 'n Oog vir 'n oog en 'n tand vir 'n tand.
39 Maar Ek sê vir julle dat julle die kwaad nie weerstaan nie; maar elkeen wat jou op jou regterwang slaan, draai ook die ander wang na hom toe.
40 En as iemand jou vir die wet wil dagvaar en jou mantel wegneem, laat hom ook jou mantel hê.
41 En elkeen wat jou dwing om 'n myl te gaan, gaan saam met hom twee.
42 Gee aan hom wat jou vra, en van hom wat van jou wil leen, moet jy nie wegdraai nie.
43 Julle het gehoor dat daar gesê is: Jy moet jou naaste liefhê en jou vyand haat.

44 Maar Ek sê vir julle: Julle moet julle vyande liefhê, seën die wat julle vervloek, doen goed aan die wat julle haat, en bid vir die wat julle beledig en julle vervolg;
45 sodat julle kinders kan wees van julle Vader wat in die hemele is, want Hy laat sy son opgaan oor slegtes en goeies, en Hy laat reën op regverdiges en onregverdiges.
46 Want as julle dié liefhet wat vir julle liefhet, watter loon het julle? is selfs die tollenaars nie dieselfde nie?
47 En as julle net julle broers groet, wat doen julle meer as ander? is dit nie eens die tollenaars nie?
48 Wees julle dan volmaak, soos julle Vader wat in die hemele is, volmaak is.

HOOFSTUK 6

1 Pas op dat julle nie jul aalmoese voor die mense gee om deur hulle gesien te word nie; anders het julle geen beloning van julle Vader wat in die hemele is nie.
2 Daarom, as jy jou aalmoese bewys, moet jy nie voor jou basuin blaas soos die geveinsdes in die sinagoges en op die strate doen nie, sodat hulle eer van die mense kan hê. Voorwaar Ek sê vir julle, hulle het hul loon.
3 Maar as jy aalmoese gee, laat jou linkerhand nie weet wat jou regterhand doen nie.
4 sodat jou aalmoese in die verborgene kan wees; en jou Vader wat self in die verborgene sien, sal jou in die openbaar vergelde.
5 En wanneer jy bid, moet jy nie wees soos die geveinsdes nie, want hulle bid graag staande in die sinagoges en op die hoeke van die strate, sodat hulle deur die mense gesien kan word. Voorwaar Ek sê vir julle, hulle het hul loon.
6 Maar jy, wanneer jy bid, gaan in jou binnekamer, en sluit jou deur, bid tot jou Vader wat in die verborgene is; en jou Vader wat in die verborgene sien, sal jou in die openbaar vergelde.
7 Maar wanneer julle bid, gebruik nie ydele herhalings soos die heidene doen nie, want hulle dink dat hulle verhoor sal word vanweë hulle baie woorde.
8 Wees dan nie soos hulle nie, want julle Vader weet watter dinge julle nodig het voordat julle Hom vra.
9 So bid julle dan: Onse Vader wat in die hemele is, laat u Naam geheilig word.
10 Laat u koninkryk kom. Laat u wil ook op die aarde geskied, net soos in die hemel.
11 Gee ons vandag ons daaglikse brood.
12 En vergeef ons ons skulde, soos ons ook ons skuldenaars vergewe.
13 En lei ons nie in versoeking nie, maar verlos ons van die Bose, want aan U behoort die koninkryk en die krag en die heerlikheid tot in ewigheid. Amen.
14 Want as julle die mense hulle oortredinge vergewe, sal julle hemelse Vader julle ook vergewe.
15 Maar as julle die mense hulle oortredinge nie vergewe nie, sal julle Vader julle oortredinge ook nie vergewe nie.
16 En wanneer julle vas, moet julle nie soos die geveinsdes van 'n droewige voorkoms wees nie; Voorwaar Ek sê vir julle, hulle het hul loon.
17 Maar jy, as jy vas, salf jou hoof en was jou aangesig;
18 dat jy nie aan die mense verskyn om te vas nie, maar aan jou Vader wat in die verborgene is; en jou Vader wat in die verborgene sien, sal jou in die openbaar vergelde.
19 Moenie vir julle skatte bymekaarmaak op die aarde, waar mot en roes verniel en waar diewe inbreek en steel nie.
20Maar maak vir julle skatte bymekaar in die hemel, waar geen mot of roes verniel nie en waar diewe nie inbreek of steel nie;
21Want waar jou skat is, daar sal jou hart ook wees.
22 Die lig van die liggaam is die oog; as jou oog dus enkel is, sal jou hele liggaam vol lig wees.
23 Maar as jou oog sleg is, sal jou hele liggaam donker wees. As dan die lig wat in jou is duisternis is, hoe groot is daardie duisternis!
24 Niemand kan twee here dien nie, want óf hy sal die een haat en die ander liefhê; anders sal hy die een vashou en die ander een verag. Julle kan nie God en Mammon dien nie.
25 Daarom sê Ek vir julle: Moenie julle bekommer oor julle lewe, wat julle sal eet en wat julle sal drink nie; ook nie vir julle liggaam wat julle moet aantrek nie. Is die lewe nie meer as vleis en die liggaam as klere nie?
26 Kyk na die voëls van die hemel, want hulle saai nie en hulle maai nie en maak nie bymekaar in skure nie; tog voed julle hemelse Vader hulle. Is julle nie veel beter as hulle nie?
27 Wie van julle kan deur nadenke een el by sy lengte voeg?
28 En waarom dink julle aan klere? Kyk na die lelies van die veld, hoe hulle groei; hulle swoeg nie, en hulle spin nie;
29 En tog sê Ek vir julle, dat selfs Salomo in al sy heerlikheid nie bekleed was soos een van hulle nie.
30 Waarom, as God die gras van die veld so beklee, wat vandag is en môre in die oond gegooi word, sal Hy nie veel meer vir julle klee nie, julle kleingelowiges?
31 Moet julle dan nie bekommer nie en sê: Wat sal ons eet? of: Wat sal ons drink? of: Waarmee sal ons aangetrek word?
32 Want na al hierdie dinge soek die heidene, want julle hemelse Vader weet dat julle al hierdie dinge nodig het.
33 Maar soek eers die koninkryk van God en sy geregtigheid; en al hierdie dinge sal vir julle bygevoeg word.
34 Bedenk dan nie vir die môre nie, want die môre sal oor sy eie dinge nadink. Die boosheid daarvan is tot die dag toe genoeg.

HOOFSTUK 7

1 Moenie oordeel nie, sodat julle nie geoordeel word nie.
2 Want met watter oordeel julle oordeel, sal julle geoordeel word; en met watter maat julle meet, sal weer vir julle gemeet word.
3 En waarom sien jy die splinter wat in jou broer se oog is, maar let nie op die balk wat in jou eie oog is nie?
4 Of hoe sal jy vir jou broer sê: Laat my die splinter uit jou oog uitruk; en kyk, daar is 'n balk in jou eie oog?
5 Geveinsde, werp eers die balk uit jou eie oog uit; en dan sal jy duidelik sien om die splinter uit jou broer se oog uit te gooi.
6 Gee nie wat heilig is aan die honde nie, en gooi julle pêrels nie voor die varke nie, dat hulle dit nie onder hulle voete vertrap en omdraai en julle verskeur nie.
7 Bid, en vir julle sal gegee word; soek, en julle sal vind; klop, en vir julle sal oopgemaak word.

8 Want elkeen wat vra, ontvang; en hy wat soek, vind; en vir hom wat klop, sal oopgemaak word.
9 Of watter man is daar onder julle wat as sy seun brood vra, vir hom 'n klip sal gee?
10 Of as hy 'n vis vra, sal hy vir hom 'n slang gee?
11 As julle dan wat sleg is, weet om goeie gawes aan julle kinders te gee, hoeveel te meer sal julle Vader wat in die hemele is, goeie dinge gee aan die wat Hom bid?
12 Daarom, alles wat julle wil hê dat die mense aan julle moet doen, moet julle ook aan hulle doen, want dit is die wet en die profete.
13 Gaan in deur die nou poort, want wyd is die poort en breed is die pad wat na die verderf lei, en daar is baie wat daardeur ingaan.
14 Want die poort is nou en die pad is smal wat na die lewe lei, en daar is min wat dit vind.
15 Pasop vir die valse profete wat in skaapsklere na julle toe kom, maar van binne roofsugtige wolwe is.
16 Aan hulle vrugte sal julle hulle ken. Pluk mense druiwe van dorings, of vye van distels?
17 Net so dra elke goeie boom goeie vrugte; maar 'n bedorwe boom dra slegte vrugte.
18 'n Goeie boom kan nie slegte vrugte dra nie, en 'n slegte boom kan ook nie goeie vrugte dra nie.
19 Elke boom wat nie goeie vrugte dra nie, word afgekap en in die vuur gegooi.
20 Daarom sal julle hulle aan hulle vrugte ken.
21 Nie elkeen wat vir my sê: Here, Here, sal in die koninkryk van die hemele ingaan nie; maar hy wat die wil doen van my Vader wat in die hemele is.
22 Baie sal in daardie dag vir my sê: Here, Here, het ons nie in u Naam geprofeteer nie? en in u Naam duiwels uitgedryf het? en in u Naam baie wonderwerke gedoen?
23 En dan sal Ek aan hulle bely: Ek het julle nooit geken nie; gaan weg van My, julle wat ongeregtigheid doen.
24 Daarom, elkeen wat hierdie woorde van My hoor en dit doen, hom sal Ek vergelyk met 'n wyse man wat sy huis op 'n rots gebou het.
25 En die reën het neergedaal, en die vloede het gekom, en die winde het gewaai en teen daardie huis geslaan; en dit het nie geval nie, want dit was op 'n rots gegrond.
26 En elkeen wat hierdie woorde van my hoor en dit nie doen nie, sal vergelyk word met 'n dwase man wat sy huis op die sand gebou het.
27 En die reën het neergedaal, en die vloede het gekom, en die winde het gewaai en teen daardie huis geslaan; en dit het geval, en sy val was groot.
28 En dit het gebeur, toe Jesus hierdie woorde beëindig het, was die mense verstom oor sy leer.
29 Want Hy het hulle geleer soos een wat gesag het, en nie soos die skrifgeleerdes nie.

HOOFSTUK 8

1 Toe Hy van die berg afgekom het, het groot menigtes Hom gevolg.
2 En kyk, daar kom 'n melaatse en het Hom aanbid en gesê: Here, as U wil, kan U my reinig.
3 En Jesus het sy hand uitgesteek en hom aangeraak en gesê: Ek wil; wees jy rein. En dadelik is sy melaatsheid gereinig.
4 En Jesus sê vir hom: Kyk, jy vertel dit aan niemand nie; maar gaan heen, vertoon jou aan die priester en offer die gawe wat Moses beveel het, as 'n getuienis vir hulle.
5 En toe Jesus in Kapernaum ingegaan het, het 'n hoofman oor honderd na Hom gekom en Hom gesmeek:
6 en gesê: Here, my dienskneg lê by die huis siek van die verlamde, swaar gepynig.
7 En Jesus sê vir hom: Ek sal kom en hom genees.
8 Die hoofman oor honderd antwoord en sê: Here, ek is nie werd dat U onder my dak inkom nie; maar spreek net die woord, en my kneg sal gesond word.
9 Want ek is 'n man onder gesag en het soldate onder my; en ek sê vir hierdie man: Gaan, en hy gaan; en vir 'n ander: Kom, en hy kom; en aan my dienaar: Doen dit, en hy doen dit.
10 Toe Jesus dit hoor, was Hy verwonderd en sê vir die wat gevolg het: Voorwaar Ek sê vir julle, so groot geloof het Ek nie gevind nie, ook nie in Israel nie.
11 En Ek sê vir julle dat baie sal kom van die ooste en die weste en saam met Abraham en Isak en Jakob aansit in die koninkryk van die hemele.
12 Maar die kinders van die koninkryk sal in die buitenste duisternis uitgewerp word; daar sal geween wees en gekners van die tande.
13 En Jesus sê vir die hoofman oor honderd: Gaan heen; en soos jy geglo het, laat dit met jou gebeur. En sy dienaar is in dieselfde uur genees.
14 En toe Jesus in die huis van Petrus kom, sien Hy sy vrou se moeder lê en siek aan koors.
15 En hy het haar hand aangeraak, en die koors het haar verlaat, en sy het opgestaan en hulle bedien.
16 Toe dit aand geword het, het hulle baie na Hom gebring wat van duiwels besete was; en Hy het die geeste uitgedryf deur sy woord en almal wat siek was, genees.
17 sodat vervul sou word wat gespreek is deur die profeet Jesaja, toe hy gesê het: Hy het ons krankhede op Hom geneem en ons krankhede gedra.
18 En toe Jesus groot menigtes rondom Hom sien, het Hy bevel gegee om na die ander kant toe te gaan.
19 En 'n sekere skrifgeleerde het gekom en vir Hom gesê: Meester, ek sal U volg waar U ook al gaan.
20 En Jesus sê vir hom: Die jakkalse het gate, en die voëls van die hemel neste; maar die Seun van die mens het geen plek om sy hoof neer te lê nie.
21 En 'n ander van sy dissipels sê vir Hom: Here, laat my toe om eers my vader te gaan begrawe.
22 Maar Jesus sê vir hom: Volg My; en laat die dooies hulle dooies begrawe.
23 En toe Hy in 'n skip geklim het, het sy dissipels Hom gevolg.
24 En kyk, daar het 'n groot storm in die see gekom, sodat die skip met die golwe bedek was, maar hy het geslaap.
25 En sy dissipels het na Hom gekom en Hom wakker gemaak en gesê: Here, red ons, ons vergaan.
26 En Hy sê vir hulle: Waarom is julle bevrees, kleingelowiges? Toe het hy opgestaan en die winde en die see bestraf; en daar was 'n groot kalmte.
27 Maar die manne het hulle verwonder en gesê: Wat is hierdie mens, dat selfs die winde en die see hom gehoorsaam is!
28 En toe Hy aan die oorkant in die land van die Gergesene gekom het, het twee van die duiwels besete Hom tegemoet

gekom wat uit die grafte uitgekom het, uitermate wreed, sodat niemand op daardie pad sou verbygaan nie.
29 En kyk, hulle het uitgeroep en gesê: Wat het ons met U te doen, Jesus, Seun van God? kom jy hierheen om ons voor die tyd te pynig?
30 En daar was 'n lang entjie van hulle af 'n trop baie varke wat gewei het.
31 Toe het die duiwels Hom gesmeek en gesê: As U ons uitdryf, laat ons toe om in die trop varke in te gaan.
32 En Hy sê vir hulle: Gaan. En toe hulle uitkom, het hulle in die trop varke ingegaan, en kyk, die hele trop varke hardloop met geweld van 'n steilte af die see in en vergaan in die water.
33 En die wat hulle bewaar het, het gevlug en die stad ingegaan en alles vertel en wat met die besetene van die duiwels gebeur het.
34 En kyk, die hele stad het uitgegaan Jesus tegemoet; en toe hulle Hom sien, het hulle Hom gesmeek dat Hy van hulle grondgebied af moes vertrek.

HOOFSTUK 9

1 En hy het in 'n skuit geklim en oorgegaan en in sy eie stad gekom.
2 En kyk, hulle het 'n verlamde man wat op 'n bed lê, na Hom gebring; en toe Jesus hulle geloof sien, sê Hy vir die verlamde: Seun, hou goeie moed; jou sondes is jou vergewe.
3 En kyk, sommige van die skrifgeleerdes het by hulleself gesê: Hierdie man laster.
4 En Jesus het hulle gedagtes geken en gesê: Waarom dink julle kwaad in julle harte?
5 Want of is dit makliker om te sê: Jou sondes is jou vergewe? of om te sê: Staan op en loop?
6 Maar dat julle kan weet dat die Seun van die mens mag het om op aarde sondes te vergewe —dan sê Hy vir die verlamde: Staan op, neem jou bed op en gaan na jou huis.
7 En hy het opgestaan en na sy huis gegaan.
8 Maar toe die skare dit sien, was hulle verwonderd en het God verheerlik wat sulke krag aan die mense gegee het.
9 En toe Jesus daarvandaan weggaan, sien Hy 'n man met die naam van Matteus by die tolhuis sit; en Hy sê vir hom: Volg My. En hy het opgestaan en hom gevolg.
10 En terwyl Jesus in die huis aan tafel was, kom daar baie tollenaars en sondaars en gaan sit saam met Hom en sy dissipels.
11 En toe die Fariseërs dit sien, sê hulle vir sy dissipels: Waarom eet julle Meester saam met tollenaars en sondaars?
12 Maar toe Jesus dit hoor, sê Hy vir hulle: Die wat gesond is, het nie 'n geneesheer nodig nie, maar die wat siek is.
13 Maar gaan leer wat dit beteken: Ek wil barmhartigheid hê en nie offer nie, want Ek het nie gekom om regverdiges te roep nie, maar sondaars tot bekering.
14 Toe kom die dissipels van Johannes na Hom en sê: Waarom vas ons en die Fariseërs dikwels, maar u dissipels vas nie?
15 En Jesus sê vir hulle: Kan die bruilofskinders treur solank die bruidegom by hulle is? maar daar sal dae kom dat die bruidegom van hulle weggeneem sal word, en dan sal hulle vas.
16 Niemand sit 'n stuk nuwe lap aan 'n ou kleed nie, want wat ingegooi word om dit vol te maak, neem uit die kleed, en die skeur word vererger.
17 'n Mens gooi ook geen nuwe wyn in ou sakke nie; anders breek die sakke, en die wyn raak op, en die sakke vergaan; maar hulle gooi nuwe wyn in nuwe sakke, en altwee bly behoue.
18 Terwyl hy hierdie dinge aan hulle spreek, kyk, daar kom 'n sekere owerste en aanbid hom en sê: My dogter is nou al dood; maar kom lê jou hand op haar, en sy sal lewe.
19 En Jesus het opgestaan en Hom gevolg, en so ook sy dissipels.
20 En kyk, 'n vrou wat twaalf jaar lank aan bloedvloeiing siek was, het agter hom aangekom en die soom van sy kleed aangeraak.
21 Want sy het by haarself gesê: As ek maar sy kleed aanraak, sal ek gesond word.
22 Maar Jesus het hom omgedraai, en toe hy haar sien, sê Hy: Dogter, wees gerus; jou geloof het jou gesond gemaak. En die vrou is van daardie uur af gesond geword.
23 En toe Jesus in die huis van die owerste inkom en sien hoe die predikante en die mense 'n lawaai maak,
24 Hy sê vir hulle: Gee plek, want die slavin is nie dood nie, maar slaap. En hulle het hom tot spot gelag.
25 Maar toe die manskappe weggestuur is, het hy ingegaan en haar aan die hand gevat, en die slavin het opgestaan.
26 En die roem hiervan het na die hele land gegaan.
27 En toe Jesus daarvandaan weggaan, het twee blindes Hom gevolg en geroep en gesê: Seun van Dawid, ontferm U oor ons!
28 En toe Hy in die huis ingaan, kom die blindes na Hom; en Jesus sê vir hulle: Glo julle dat Ek dit kan doen? Hulle sê vir Hom: Ja, Here!
29 Toe het Hy hulle oë aangeraak en gesê: Laat dit vir julle geskied volgens julle geloof.
30 En hulle oë is geopen; en Jesus het hulle streng bevel gegee en gesê: Pas op dat niemand dit weet nie.
31 Maar hulle het, toe hulle weggegaan het, sy roem in daardie hele land versprei.
32 Terwyl hulle uitgaan, het hulle 'n stom man wat van 'n duiwel besete was, na Hom gebring.
33 En toe die duiwel uitgedryf is, het die stomme gepraat;
34 Maar die Fariseërs sê: Hy dryf die duiwels uit deur die owerste van die duiwels.
35 En Jesus het in al die stede en dorpe rondgegaan en in hulle sinagoges geleer en die evangelie van die koninkryk verkondig en elke siekte en elke kwaal onder die volk genees.
36 Maar toe Hy die skare sien, het Hy innig jammer gevoel oor hulle, omdat hulle beswyk het en verstrooi was soos skape wat geen herder het nie.
37 Toe sê Hy vir sy dissipels: Die oes is wel groot, maar die arbeiders min;
38 Bid dan die Here van die oes, dat Hy arbeiders in sy oes sal uitstuur.

HOOFSTUK 10

1 En nadat Hy sy twaalf dissipels na Hom geroep het, het Hy hulle mag gegee teen onrein geeste, om hulle uit te dryf en om elke siekte en allerhande kwaal te genees.

2 En die name van die twaalf apostels is dit; Die eerste, Simon, wat Petrus genoem word, en Andreas, sy broer; Jakobus, die seun van Sebedeüs, en Johannes, sy broer;
3 Filippus en Bartolomeus; Thomas en Matteus, die tollenaar; Jakobus, die seun van Alfeus, en Lebbaeus, wie se van Thaddeus was;
4 Simon die Kanaäniet en Judas Iskariot, wat hom ook verraai het.
5 Jesus het hierdie twaalf uitgestuur en hulle bevel gegee en gesê: Moenie op die pad van die heidene gaan nie, en moenie ingaan in enige stad van die Samaritane nie.
6 Maar gaan liewer na die verlore skape van die huis van Israel.
7 En terwyl julle gaan, preek en sê: Die koninkryk van die hemele het naby gekom.
8 Maak siekes gesond, reinig melaatses, wek dooies op, dryf duiwels uit; verniet het julle ontvang, verniet gee.
9 Verskaf nie goud of silwer of koper in julle beursies nie,
10 Geen skraap vir jou reis nie, geen twee rokke, geen skoene of nog stokke nie, want die werker is sy spys werd.
11 En in watter stad of dorp julle ook al mag ingaan, ondersoek wie daarin waardig is; en bly daar totdat julle daarvandaan gaan.
12 En as julle in 'n huis kom, groet dit.
13 En as die huis dit waardig is, laat julle vrede daaroor kom; maar as dit nie waardig is nie, laat julle vrede na julle terugkeer.
14 En elkeen wat julle nie ontvang en julle woorde nie hoor nie, as julle uit daardie huis of stad uitgaan, skud die stof van julle voete af.
15 Voorwaar Ek sê vir julle, dit sal verdraagliker wees vir die land Sodom en Gomorra in die oordeelsdag as vir daardie stad.
16 Kyk, Ek stuur julle soos skape onder die wolwe uit; wees dan wys soos slange en onskadelik soos duiwe.
17 Maar pas op vir die mense, want hulle sal julle oorlewer aan die rade, en hulle sal julle gésel in hulle sinagoges;
18 En julle sal voor goewerneurs en konings gebring word ter wille van my, as 'n getuienis teen hulle en die heidene.
19 Maar wanneer hulle julle oorlewer, moenie dink hoe of wat julle moet spreek nie; want in daardie selfde uur sal julle gegee word wat julle sal spreek.
20 Want dit is nie julle wat spreek nie, maar die Gees van julle Vader wat in julle spreek.
21 En die broer moet die broer aan die dood oorgee en die vader die kind; en die kinders moet teen hulle ouers opstaan en hulle doodmaak.
22 En julle sal deur almal gehaat word ter wille van my Naam; maar hy wat volhard tot die einde toe, sal gered word.
23 Maar as hulle julle in hierdie stad vervolg, vlug na 'n ander; want voorwaar Ek sê vir julle, julle sal nie deur die stede van Israel getrek het voordat die Seun van die mens gekom het nie.
24 Die dissipel is nie bo sy heer nie, ook nie die dienskneg bo sy heer nie.
25 Dit is genoeg vir die dissipel dat hy soos sy heer is en die dienskneg as sy heer. As hulle die eienaar van die huis Beëlsebul genoem het, hoeveel te meer sal hulle hulle van sy huisgesin noem?
26 Vrees hulle dan nie, want daar is niks bedek wat nie geopenbaar sal word nie; en weggesteek, dit sal nie bekend word nie.
27 Wat Ek vir julle in die duisternis sê, spreek julle in die lig; en wat julle in die oor hoor, verkondig julle op die dakke.
28 En moenie vrees vir die wat die liggaam doodmaak, maar die siel nie kan doodmaak nie; maar vrees Hom liewer wat die siel sowel as die liggaam in die hel kan verderwe.
29 Word twee mossies nie vir 'n penning verkoop nie? en een van hulle sal nie op die grond val sonder julle Vader nie.
30 Maar die hare van julle hoof is almal getel.
31 Wees dan nie bevrees nie, julle is meer werd as baie mossies.
32 Elkeen dan wat My sal bely voor die mense, hom sal Ek ook bely voor my Vader wat in die hemele is.
33 Maar elkeen wat My verloën voor die mense, hom sal Ek ook verloën voor my Vader wat in die hemele is.
34 Moenie dink dat Ek gekom het om vrede op aarde te stuur nie; Ek het nie gekom om vrede te stuur nie, maar 'n swaard.
35 Want Ek het gekom om 'n man teen sy vader te twis, en die dogter teen haar moeder en die skoondogter teen haar skoonmoeder.
36 En 'n man se vyande sal sy eie huisgesin wees.
37 Wie vader of moeder liewer het as my, is My nie waardig nie; en hy wat seun of dogter liewer het as my, is My nie waardig nie.
38 En hy wat sy kruis nie neem en My volg nie, is My nie werd nie.
39 Wie sy lewe vind, sal dit verloor; en hy wat sy lewe om My ontwil verloor, sal dit vind.
40 Wie julle ontvang, ontvang My, en wie My ontvang, ontvang Hom wat My gestuur het.
41 Hy wat 'n profeet in die naam van 'n profeet ontvang, sal 'n profeet se beloning ontvang; en hy wat 'n regverdige ontvang in die naam van 'n regverdige, sal 'n regverdige se beloning ontvang.
42 En elkeen wat aan een van hierdie kleintjies 'n beker koue water gee om te drink net in die naam van 'n dissipel, voorwaar Ek sê vir julle, hy sal geensins sy beloning verloor nie.

HOOFSTUK 11

1 En dit het gebeur, nadat Jesus geëindig het om sy twaalf dissipels bevele te gee, het Hy daarvandaan vertrek om in hulle stede te leer en te preek.
2 En toe Johannes in die gevangenis die werke van Christus gehoor het, het hy twee van sy dissipels gestuur,
3 En hy sê vir hom: Is U die een wat sou kom, of soek ons 'n ander?
4 Jesus antwoord en sê vir hulle: Gaan wys weer vir Johannes wat julle hoor en sien.
5 Die blindes sien hulle, en die kreupeles loop, die melaatses word gereinig, en die dowes hoor, die dooies word opgewek, en aan die armes word die evangelie verkondig.
6 En geseënd is hy wat aan My nie aanstoot neem nie.

7 En toe hulle weggaan, begin Jesus vir die skare aangaande Johannes te sê: Wat het julle uitgegaan in die woestyn om te sien? 'n Riet geskud deur die wind?
8 Maar waarvoor het julle uitgegaan om te sien? 'n Man geklee in sagte klere? kyk, die wat sagte klere dra, is in koningshuise.
9 Maar waarvoor het julle uitgegaan om te sien? 'n Profeet? ja, Ek sê vir julle, en meer as 'n profeet.
10 Want dit is hy van wie geskrywe is: Kyk, Ek stuur my boodskapper voor jou aangesig, wat jou weg voor jou sal regmaak.
11 Voorwaar Ek sê vir julle, onder die wat uit vroue gebore is, het geen groter as Johannes die Doper opgestaan nie; maar die minste in die koninkryk van die hemele is groter as hy.
12 En van die dae van Johannes die Doper af tot nou toe word die koninkryk van die hemele aangerand, en die geweldenaars neem dit met geweld.
13 Want al die profete en die wet het geprofeteer tot op Johannes.
14 En as julle dit wil ontvang, dit is Elia wat sou kom.
15 Wie ore het om te hoor, laat hom hoor.
16 Maar waarmee sal ek hierdie geslag vergelyk? Dit is soos met kinders wat op die markte sit en na hulle maats roep,
17 en gesê: Ons het vir julle op die fluit gespeel, en julle het nie gedans nie; ons het oor julle getreur, en julle het nie getreur nie.
18 Want Johannes het gekom en nie geëet of gedrink nie, en hulle sê: Hy het 'n duiwel.
19 Die Seun van die mens het gekom en eet en drink, en hulle sê: Daar is 'n vraat man en 'n wynsuiper, 'n vriend van tollenaars en sondaars. Maar wysheid word deur haar kinders geregverdig.
20 Toe het hy begin om die stede waarin die meeste van sy magtige werke gedoen is, te verwyt, omdat hulle hulle nie bekeer het nie.
21 Wee jou, Chorasin! wee jou, Betsaida! want as die kragtige werke wat in julle gedoen is, in Tirus en Sidon gedoen was, sou hulle hulle lank gelede in sak en as bekeer het.
22 Maar Ek sê vir julle: Dit sal vir Tirus en Sidon verdraagliker wees in die oordeelsdag as vir julle.
23 En jy, Kapernaum, wat tot die hemel toe verhef is, sal na die hel neergewerp word; want as die magtige werke wat in jou gedoen is, in Sodom plaasgevind het, sou dit gebly het tot vandag toe.
24 Maar Ek sê vir julle dat dit vir die land Sodom verdraagliker sal wees in die oordeelsdag as vir jou.
25 In daardie tyd het Jesus geantwoord en gesê: Ek dank U, Vader, Here van hemel en aarde, dat U hierdie dinge vir wyse en verstandiges verberg het en dit aan kindertjies geopenbaar het.
26 Net so, Vader, want so het dit goed gelyk in u oë.
27 Alles is aan My oorgegee deur my Vader, en niemand ken die Seun nie, behalwe die Vader; ook ken niemand die Vader nie, behalwe die Seun, en aan wie die Seun hom ook al wil openbaar.
28 Kom na My toe, almal wat vermoeid en oorlaai is, en Ek sal julle rus gee.
29 Neem my juk op julle en leer van My; want Ek is sagmoedig en nederig van hart, en julle sal rus vind vir julle siele.
30 Want my juk is sag, en my las is lig.

HOOFSTUK 12

1 In daardie tyd het Jesus op die sabbatdag deur die koring gegaan; en sy dissipels was honger en het begin om are af te pluk en te eet.
2 Maar toe die Fariseërs dit sien, sê hulle vir Hom: Kyk, u dissipels doen wat nie geoorloof is om op die sabbatdag te doen nie.
3 Maar hy sê vir hulle: Het julle nie gelees wat Dawid gedoen het toe hy honger was en die wat by hom was nie;
4 Hoe hy in die huis van God ingegaan het en die toonbrode geëet het wat hom nie geoorloof was om te eet nie, ook nie vir die wat by hom was nie, maar net vir die priesters?
5 Of het julle nie in die wet gelees dat die priesters in die tempel op die sabbat die sabbat ontheilig en onberispelik is nie?
6 Maar Ek sê vir julle, in hierdie plek is een groter as die tempel.
7 Maar as julle geweet het wat dit beteken, Ek wil barmhartigheid hê, en nie offer nie, sou julle die onskuldiges nie veroordeel het nie.
8 Want die Seun van die mens is Here ook van die sabbatdag.
9 En toe Hy daarvandaan weggegaan het, het Hy in hulle sinagoge ingegaan.
10 En kyk, daar was 'n man met sy hand verdroog. En hulle het Hom gevra en gesê: Is dit geoorloof om op die sabbat te genees? dat hulle hom kan aankla.
11 En Hy sê vir hulle: Watter man sal daar onder julle wees wat een skaap sal hê, en as dit op die sabbatdag in 'n put val, sal hy dit nie gryp en uithaal nie?
12 Hoeveel is 'n mens dan beter as 'n skaap? Daarom is dit geoorloof om goed te doen op die sabbatdae.
13 Toe sê Hy vir die man: Steek jou hand uit. En hy het dit uitgespan; en dit is heel herstel soos die ander.
14 Toe het die Fariseërs uitgegaan en raad teen Hom gehou om Hom te vernietig.
15 Maar toe Jesus dit weet, het Hy hom daarvandaan teruggetrek, en groot menigtes het Hom gevolg, en Hy het almal gesond gemaak;
16 En hulle het bevel gegee om Hom nie bekend te maak nie.
17 sodat vervul sou word wat deur die profeet Jesaja gespreek is deur te sê:
18 Kyk, my kneg wat Ek uitverkies het; my beminde, in wie my siel 'n welbehae het; Ek sal my Gees op hom lê, en hy sal die oordeel aan die heidene bekend maak.
19 Hy sal nie twis en nie huil nie; en niemand sal sy stem op die strate hoor nie.
20 'n Geknakte riet sal hy nie breek nie, en rokende vlas sal hy nie uitblus nie, totdat hy 'n oordeel tot oorwinning uitstuur.
21 En op sy Naam sal die heidene vertrou.
22 Toe is 'n duiwelsbesete, blind en stom, na Hom gebring; en Hy het hom gesond gemaak, sodat die blinde en stomme gepraat en gesien het.

23 En die hele volk was verbaas en sê: Is dit nie die seun van Dawid nie?
24 Maar toe die Fariseërs dit hoor, sê hulle: Hierdie man dryf nie duiwels uit nie, maar deur Beëlsebul, die owerste van die duiwels.
25 En Jesus het hulle gedagtes geken en vir hulle gesê: Elke koninkryk wat teen homself verdeeld is, word verwoes; en elke stad of huis wat teen homself verdeeld is, sal nie bestaan nie.
26 En as die Satan die Satan uitdryf, is hy teen homself verdeeld; hoe sal sy koninkryk dan bly staan?
27 En as Ek deur Beëlsebul duiwels uitdryf, deur wie dryf julle kinders hulle uit? daarom sal hulle julle regters wees.
28 Maar as Ek deur die Gees van God duiwels uitdryf, dan het die koninkryk van God na julle gekom.
29 Of hoe kan iemand in die huis van 'n sterk man ingaan en sy besittings buit, as hy nie eers die sterk man bind nie? en dan sal hy sy huis verwoes.
30 Hy wat nie by my is nie, is teen my; en hy wat nie saam met My versamel nie, verstrooi.
31 Daarom sê Ek vir julle: Alle soorte sonde en lastering sal aan die mense vergewe word, maar die lastering teen die Heilige Gees sal aan die mense nie vergewe word nie.
32 En elkeen wat 'n woord teen die Seun van die mens spreek, hom sal dit vergewe word; maar elkeen wat teen die Heilige Gees spreek, dit sal hom nie vergewe word nie, ook nie in hierdie wêreld of in die toekomstige wêreld nie.
33 Maak óf die boom goed en sy vrugte goed; of anders maak die boom bedorwe en sy vrugte bedorwe, want aan sy vrugte word die boom geken.
34 Addergeslag, hoe kan julle, wat sleg is, goeie dinge spreek? want uit die oorvloed van die hart spreek die mond.
35 'n Goeie mens bring uit die goeie skat van die hart goeie dinge te voorskyn, en 'n slegte mens bring uit die slegte skat slegte dinge te voorskyn.
36 Maar Ek sê vir julle dat van elke ydele woord wat die mense spreek, daarvan sal hulle rekenskap gee op die oordeelsdag.
37 Want uit jou woorde sal jy geregverdig word, en uit jou woorde sal jy veroordeel word.
38 En sommige van die skrifgeleerdes en van die Fariseërs het geantwoord en gesê: Meester, ons sou 'n teken van U sien.
39 Maar Hy antwoord en sê vir hulle: 'n Slegte en owerspelige geslag soek 'n teken; en daar sal geen teken aan hom gegee word nie, behalwe die teken van die profeet Jona.
40 Want soos Jona drie dae en drie nagte in die buik van die walvis was; so sal die Seun van die mens drie dae en drie nagte in die hart van die aarde wees.
41 Die manne van Nineve sal saam met hierdie geslag in die oordeel opstaan en dit veroordeel, omdat hulle hulle bekeer het op die prediking van Jona; en kyk, hier is 'n groter as Jona.
42 Die koningin van die Suide sal saam met hierdie geslag in die oordeel opstaan en dit veroordeel; want sy het van die eindes van die aarde af gekom om die wysheid van Salomo te hoor; en kyk, hier is 'n groter as Salomo.
43 As die onrein gees uit 'n mens uitgegaan het, loop hy deur droë plekke en soek rus, en kry niks nie.
44 Toe sê hy: Ek sal teruggaan na my huis waar ek uitgegaan het; en as hy kom, vind hy dit leeg, uitgevee en versier.
45 Toe gaan hy en neem sewe ander geeste slegter as hyself saam, en hulle gaan in en woon daar; en die laaste toestand van daardie man is erger as die eerste. So sal dit ook wees met hierdie goddelose geslag.
46 Terwyl hy nog met die volk gepraat het, het sy moeder en sy broers daar buite gestaan en wou met hom praat.
47 Toe sê een vir hom: Kyk, jou moeder en jou broers staan buite en begeer om met jou te praat.
48 Maar hy antwoord en sê vir hom wat hom vertel het: Wie is my moeder? en wie is my broers?
49 En Hy het sy hand na sy dissipels uitgesteek en gesê: Hier is my moeder en my broers!
50 Want elkeen wat die wil doen van my Vader wat in die hemele is, dit is my broer en suster en moeder.

HOOFSTUK 13

1 Dieselfde dag het Jesus uit die huis gegaan en by die see gaan sit.
2 En groot menigtes het by hom vergader, sodat hy in 'n skuit geklim en gaan sit het; en die hele menigte het op die strand gestaan.
3 En Hy het baie dinge in gelykenisse met hulle gespreek en gesê: Kyk, 'n saaier het uitgegaan om te saai;
4 En toe hy saai, het sommige saad langs die pad geval, en die voëls het gekom en dit opgeëet.
5 Sommige het op klipperige plekke geval waar hulle nie baie grond gehad het nie, en dadelik het hulle opgeskiet, omdat hulle geen diep aarde gehad het nie.
6 En toe die son op was, is hulle verskroei; en omdat hulle geen wortel gehad het nie, het hulle verdor.
7 En sommige het tussen die dorings geval; en die dorings het opgespring en dit verstik.
8 Maar ander het in goeie grond geval en vrugte gedra, die een honderdvoudig, die ander sestigvoudig, die ander dertigvoudig.
9 Wie ore het om te hoor, laat hom hoor.
10 En die dissipels het gekom en vir Hom gesê: Waarom spreek U met hulle deur gelykenisse?
11 Hy antwoord en sê vir hulle: Omdat dit aan julle gegee is om die verborgenhede van die koninkryk van die hemele te ken, maar aan hulle is dit nie gegee nie.
12 Want elkeen wat het, aan hom sal gegee word, en hy sal meer oorvloed hê; maar elkeen wat nie het nie, van hom sal weggeneem word ook wat hy het.
13 Daarom spreek Ek tot hulle in gelykenisse, omdat hulle sien, sien nie; en terwyl hulle hoor, hoor hulle nie en verstaan hulle nie.
14 En daarin is die profesie van Jesaja vervul, wat sê: Deur te hoor, sal julle hoor en nie verstaan nie; en siende sal julle sien en nie sien nie;
15 Want die hart van hierdie volk is grof geword, en hulle ore is dof van gehoor, en hulle het hulle oë toegemaak; dat hulle nie ooit met hul oë sou sien en met hul ore hoor en met hul hart sou verstaan en hulle sou bekeer en Ek hulle sou genees nie.
16 Maar geseënd is jou oë, want hulle sien, en jou ore, omdat hulle hoor.

17 Want voorwaar Ek sê vir julle, dat baie profete en regverdiges begeer het om te sien wat julle sien, en dit nie gesien het nie; en om te hoor wat julle hoor en dit nie gehoor het nie.
18 Hoor dan die gelykenis van die saaier.
19 As iemand die woord van die koninkryk hoor en dit nie verstaan nie, dan kom die Bose en vang wat in sy hart gesaai is. Dit is hy wat langs die pad saad ontvang het.
20 Maar hy wat die saad op klipperige plekke ontvang het, dit is hy wat die woord hoor en dit anon met blydskap aanneem;
21 Maar hy het nie wortel in homself nie, maar volhard vir 'n tyd lank;
22 En hy wat saad onder die dorings ontvang het, is hy wat die woord hoor; en die sorg van hierdie wêreld en die bedrog van rykdom verstik die woord, en hy word onvrugbaar.
23 Maar hy wat saad in die goeie aarde ontvang het, is hy wat die woord hoor en dit verstaan; wat ook vrug dra en baar, die een honderdvoudig, die ander sestigvoudig, die ander dertigvoudig.
24 'n Ander gelykenis het Hy aan hulle vertel en gesê: Die koninkryk van die hemele is vergelykbaar met 'n man wat goeie saad in sy land gesaai het.
25 Maar terwyl die mense slaap, het sy vyand gekom en onkruid tussen die koring gesaai en weggegaan.
26 Maar toe die lem opgeskiet en vrugte gedra het, het die onkruid ook verskyn.
27 Toe kom die dienaars van die huisheer en sê vir hom: Meneer, het u nie goeie saad in u land gesaai nie? waar kom dit dan onkruid vandaan?
28 Hy sê vir hulle: 'n Vyand het dit gedoen. Die dienaars sê vir hom: Wil jy dan dat ons hulle gaan bymekaarmaak?
29 Maar hy sê: Nee! dat julle nie, terwyl julle die onkruid bymekaarmaak, ook die koring daarmee uitroei nie.
30 Laat altwee saam groei tot die oes toe; en in die tyd van die oes sal ek vir die maaiers sê: Maak eers die onkruid bymekaar en bind dit in bondels om dit te verbrand; maar bring die koring bymekaar in my skuur.
31 'n Ander gelykenis het Hy aan hulle vertel en gesê: Die koninkryk van die hemele is soos 'n mosterdsaad wat 'n man geneem en in sy land gesaai het.
32 Dit is wel die minste van al die saad, maar as dit gegroei het, is dit die grootste onder die kruie en word 'n boom, sodat die voëls van die hemel kom en vernag in die takke daarvan.
33 'n Ander gelykenis het Hy aan hulle vertel; Die koninkryk van die hemele is soos suurdeeg wat 'n vrou geneem en in drie mate meel weggesteek het totdat dit alles gesuur is.
34 Al hierdie dinge het Jesus deur gelykenisse aan die skare gesê; en sonder gelykenis het Hy nie met hulle gespreek nie.
35 sodat vervul sou word wat deur die profeet gespreek is deur te sê: Ek sal my mond oopmaak deur gelykenisse; Ek sal dinge uitspreek wat van die grondlegging van die wêreld af geheim gehou is.
36 En Jesus het die skare weggestuur en in die huis ingegaan, en sy dissipels het na Hom gekom en gesê: Vertel ons die gelykenis van die onkruid van die veld.
37 Hy antwoord en sê vir hulle: Hy wat die goeie saad saai, is die Seun van die mens;
38 Die veld is die wêreld; die goeie saad is die kinders van die koninkryk; maar die onkruid is die kinders van die Bose;
39 Die vyand wat hulle gesaai het, is die duiwel; die oes is die einde van die wêreld; en die maaiers is die engele.
40 Soos daarom die onkruid bymekaargemaak en in die vuur verbrand word; so sal dit wees aan die einde van hierdie wêreld.
41 Die Seun van die mens sal sy engele uitstuur, en hulle sal uit sy koninkryk versamel alle dinge wat aanstoot gee, en die wat ongeregtigheid doen;
42 en sal hulle in 'n vuuroond gooi; daar sal 'n geween en gekners van die tande wees.
43 Dan sal die regverdiges skyn soos die son in die koninkryk van hulle Vader. Wie ore het om te hoor, laat hom hoor.
44 Weereens, die koninkryk van die hemel is soos 'n skat wat in 'n veld verborge is; wat, as iemand dit kry, wegsteek, en uit blydskap daaroor gaan en alles wat hy het verkoop, en daardie stuk grond koop.
45 Weereens, die koninkryk van die hemele is soos 'n handelaar wat mooi pêrels soek.
46 Hy het, toe hy een baie kosbare pêrel gekry het, gegaan en alles wat hy het, verkoop en dit gekoop.
47 Weereens, die koninkryk van die hemele is soos 'n net wat in die see gegooi en van elke soort bymekaargemaak is.
48 En toe dit vol was, het hulle na die wal getrek en gaan sit en die goeies in potte bymekaargemaak, maar die slegtes weggegooi.
49 So sal dit wees aan die voleinding van die wêreld: die engele sal uitgaan en die goddelose onder die regverdiges skei,
50 En sal hulle in die vuuroond gooi: daar sal 'n geween en gekners van die tande wees.
51 Jesus sê vir hulle: Het julle al hierdie dinge verstaan? Hulle sê vir Hom: Ja, Here!
52 Toe sê Hy vir hulle: Daarom is elke skrifgeleerde wat aan die koninkryk van die hemele onderrig word, soos 'n man wat 'n huisbewoner is, wat uit sy skat nuwe en ou dinge te voorskyn bring.
53 En toe Jesus hierdie gelykenisse voltooi het, het Hy daarvandaan weggegaan.
54 En toe Hy in sy land ingekom het, het Hy hulle in hulle sinagoge geleer, sodat hulle verbaas was en gesê het: Waar het hierdie man hierdie wysheid en hierdie magtige werke vandaan?
55 Is dit nie die seun van die timmerman nie? word sy moeder nie Maria genoem nie? en sy broers, Jakobus en Joses en Simon en Judas?
56 En sy susters, is hulle nie almal by ons nie? Waar kom hierdie man dan al hierdie dinge vandaan?
57 En hulle was aanstoot aan hom. Maar Jesus sê vir hulle: 'n Profeet is nie sonder eer nie, behalwe in sy eie land en in sy huis.
58 En hy het nie baie magtige werke daar gedoen vanweë hulle ongeloof nie.

HOOFSTUK 14

1 In daardie tyd het Herodes, die viervors, van die roem van Jesus gehoor,

2 En hy het aan sy dienaars gesê: Dit is Johannes die Doper; hy is opgewek uit die dood; en daarom word kragtige werke in hom openbaar.
3 Want Herodes het Johannes gegryp en hom gebind en in die gevangenis gesit ter wille van Herodias, die vrou van sy broer Filippus.
4 Want Johannes sê vir hom: Dit is u nie geoorloof om haar te hê nie.
5 En toe hy hom wou doodmaak, was hy bang vir die skare, omdat hulle hom as 'n profeet beskou het.
6 Maar toe Herodes se verjaarsdag gehou is, het die dogter van Herodias voor hulle gedans en Herodes behaag.
7Daarop het hy met 'n eed beloof om haar te gee wat sy ook al sou vra.
8 En sy, wat vooraf deur haar moeder onderrig is, sê: Gee my hier die hoof van Johannes Doper in 'n bak.
9 En die koning was jammer; maar ter wille van die eed en die wat saam met hom aan tafel was, het hy beveel dat dit aan haar gegee moes word.
10 En hy het gestuur en Johannes in die tronk onthoof.
11 En sy hoof is in 'n skottel gebring en aan die meisie gegee, en sy het dit na haar moeder gebring.
12 En sy dissipels het gekom en die liggaam geneem en dit begrawe en gegaan en dit vir Jesus vertel.
13 Toe Jesus dit hoor, het Hy daarvandaan per skip vertrek na 'n verlate plek afgesonder; en toe die skare dit hoor, het hulle Hom te voet uit die stede gevolg.
14 En Jesus het uitgegaan en 'n groot menigte gesien, en Hy was innig jammer vir hulle, en Hy het hulle siekes gesond gemaak.
15 En toe dit aand geword het, het sy dissipels na Hom gekom en gesê: Dit is 'n verlate plek, en die tyd is nou verby; stuur die skare weg, dat hulle na die dorpe kan gaan en vir hulle voedsel kan koop.
16 Maar Jesus sê vir hulle: Hulle hoef nie weg te gaan nie; gee vir hulle om te eet.
17 En hulle sê vir hom: Ons het hier net vyf brode en twee visse.
18 Hy sê: Bring hulle hier na my toe.
19 En Hy het die skare bevel gegee om op die gras te gaan sit, en Hy het die vyf brode en die twee visse geneem en opgekyk na die hemel, geseën en gebreek en die brode aan sy dissipels gegee en die dissipels aan die skare .
20 En hulle het almal geëet en versadig geword, en van die brokstukke wat oorgebly het, het hulle twaalf mandjies vol opgetel.
21 En die wat geëet het, was omtrent vyf duisend man, buiten vroue en kinders.
22 En Jesus het dadelik sy dissipels gedwing om in 'n skip te klim en voor Hom uit te gaan na die oorkant toe, terwyl Hy die skare wegstuur.
23 En nadat Hy die skare weggestuur het, het Hy apart op die berg geklim om te bid; en toe dit aand geword het, was Hy alleen daar.
24 Maar die skip was nou in die middel van die see, deur die golwe gegooi, want die wind was teenstrydig.
25 En in die vierde nagwaak het Jesus na hulle gegaan terwyl hy op die see wandel.
26 En toe die dissipels Hom op die see sien loop, was hulle ontsteld en sê: Dit is 'n gees; en hulle het uitgeroep uit vrees.
27 Maar Jesus het dadelik met hulle gespreek en gesê: Hou goeie moed; dit is ek; wees nie bang nie.
28 En Petrus het Hom geantwoord en gesê: Here, as dit U is, beveel my om op die water na U te kom.
29 En hy sê: Kom! En toe Petrus uit die skip afklim, het hy op die water geloop om na Jesus toe te gaan.
30 Maar toe hy die wind sien woes, was hy bang; en begin sink, het hy uitgeroep en gesê: Here, red my!
31 En Jesus het dadelik sy hand uitgesteek en hom gegryp en vir hom gesê: O kleingelowige, waarom het jy getwyfel?
32 En toe hulle in die skuit klim, het die wind gaan lê.
33 En die wat in die skuit was, het gekom en Hom aanbid en gesê: Voorwaar, U is die Seun van God.
34 En toe hulle deurgetrek het, het hulle in die land Genesaret gekom.
35 En toe die manne van daardie plek hom te wete gekom het, het hulle na die hele land rondom gestuur en almal wat siek was, na hom gebring;
36 En hy het Hom gesmeek dat hulle net die soom van sy kleed mag aanraak, en almal wat dit aangeraak het, is volkome gesond gemaak.

HOOFSTUK 15

1 Toe het skrifgeleerdes en Fariseërs wat uit Jerusalem was, na Jesus gekom en gesê:
2 Waarom oortree u dissipels die oorlewering van die ouderlinge? want hulle was nie hul hande as hulle brood eet nie.
3 Maar Hy antwoord en sê vir hulle: Waarom oortree julle ook die gebod van God deur julle oorlewering?
4 Want God het bevel gegee en gesê: Eer jou vader en jou moeder, en: Wie vader of moeder vloek, laat hom die dood sterf.
5 Maar julle sê: Elkeen wat vir sy vader of sy moeder sê: Dit is 'n gawe, met alles wat jy van my kan baat;
6 En eer nie sy vader of sy moeder nie, hy sal vry wees. So het julle die gebod van God kragteloos gemaak deur julle oorlewering.
7 Geveinsdes, goed het Jesaja van julle geprofeteer deur te sê:
8 Hierdie volk nader My met hulle mond en eer My met hulle lippe; maar hulle hart is ver van my af.
9 Maar tevergeefs aanbid hulle My deur leringe te leer wat gebooie van mense is.
10 En Hy het die skare geroep en vir hulle gesê: Hoor en verstaan!
11 Nie wat in die mond ingaan, maak 'n mens onrein nie; maar wat uit die mond uitgaan, dit maak die mens onrein.
12 Toe kom sy dissipels en sê vir Hom: Weet U dat die Fariseërs aanstoot geneem het nadat hulle hierdie woord gehoor het?
13 Maar Hy antwoord en sê: Elke plant wat my hemelse Vader nie geplant het nie, sal ontwortel word.
14 Laat hulle staan: hulle is blinde leiers van blindes. En as 'n blinde 'n blinde lei, sal altwee in die sloot val.
15 Toe antwoord Petrus en sê vir hom: Verklaar vir ons hierdie gelykenis.
16 En Jesus sê: Is julle ook nog sonder verstand?
17 Verstaan julle nog nie dat alles wat deur die mond ingaan, in die maag ingaan en in die wurg uitgewerp word nie?

18 Maar die dinge wat uit die mond uitgaan, kom uit die hart; en hulle het die mens onrein gemaak.
19 Want uit die hart kom daar slegte gedagtes, moorde, owerspel, hoererye, diefstalle, valse getuienis, godslastering.
20 Dit is die dinge wat 'n mens onrein maak, maar om met ongewaste hande te eet, maak 'n mens nie onrein nie.
21 Toe het Jesus daarvandaan gegaan en na die gebiede van Tirus en Sidon vertrek.
22 En kyk, 'n Kanaänse vrou het uit dieselfde gebied gekom en na Hom geroep en gesê: Wees my genadig, Here, Seun van Dawid; my dogter is erg gekwel deur 'n duiwel.
23 Maar hy het haar nie 'n woord geantwoord nie. En sy dissipels het gekom en Hom gesmeek en gesê: Stuur haar weg; want sy roep agter ons aan.
24 Maar hy antwoord en sê: Ek is nie gestuur nie, behalwe na die verlore skape van die huis van Israel.
25 Toe het sy gekom en Hom aanbid en gesê: Here, help my!
26 Maar hy antwoord en sê: Dit is nie reg om die brood van die kinders te neem en dit vir die honde te gooi nie.
27 En sy sê: Waarlik, Here, tog eet die honde van die krummels wat van hulle eienaars se tafel val.
28 Toe antwoord Jesus en sê vir haar: O Vrou, groot is jou geloof; laat dit vir jou wees soos jy wil. En haar dogter is van daardie selfde uur af gesond geword.
29 En Jesus het daarvandaan weggegaan en naby die see van Galiléa gekom; en op 'n berg geklim en daar gaan sit.
30 En groot menigtes het na Hom gekom en by hulle die kreupeles, blindes, stommes, verminktes en baie ander gehad, en hulle het hulle voor Jesus se voete neergegooi; en Hy het hulle gesond gemaak:
31 Sodat die skare hulle verwonder het toe hulle die stomme sien praat, die verminktes gesond word, die kreupeles om te loop en die blindes om te sien, en hulle het die God van Israel verheerlik.
32 Toe roep Jesus sy dissipels na Hom en sê: Ek het medelye met die skare, want hulle bly nou drie dae by My en het niks om te eet nie; en Ek sal hulle nie laat vas nie, sodat hulle nie op die pad beswyk nie.
33 En sy dissipels sê vir Hom: Waarvandaan sou ons soveel brood in die woestyn hê om so 'n groot menigte te versadig?
34 En Jesus sê vir hulle: Hoeveel brode het julle? En hulle sê: Sewe en 'n paar vissies.
35 En hy het die skare bevel gegee om op die grond te gaan sit.
36 En Hy het die sewe brode en die visse geneem en gedank en dit gebreek en aan sy dissipels gegee en die dissipels aan die skare.
37 En hulle het almal geëet en versadig geword, en van die stukkende vleis wat oorgebly het, het hulle sewe mandjies vol opgetel.
38 En die wat geëet het, was vierduisend man, buiten vroue en kinders.
39 En hy het die skare weggestuur en die skip gevat en in die gebied van Magdala gekom.

HOOFSTUK 16

1 Die Fariseërs het ook saam met die Sadduseërs gekom en Hom versoek het om aan hulle 'n teken uit die hemel te wys.
2 Hy antwoord en sê vir hulle: As dit aand word, sê julle: Dit sal mooi weer wees, want die lug is rooi.
3 En in die môre, vandag sal dit ongure weer wees, want die lug is rooi en donker. O julle geveinsdes, julle kan die aangesig van die hemel onderskei; maar kan julle nie die tekens van die tye onderskei nie?
4 'n Slegte en owerspelige geslag soek 'n teken; en daar sal geen teken aan hom gegee word nie, behalwe die teken van die profeet Jona. En hy het hulle verlaat en weggegaan.
5 En toe sy dissipels aan die oorkant kom, het hulle vergeet om brood te neem.
6 Toe sê Jesus vir hulle: Pas op en pas op vir die suurdeeg van die Fariseërs en die Sadduseërs.
7 En hulle het onder mekaar geredeneer en gesê: Dit is omdat ons geen brood geneem het nie.
8 En toe Jesus dit sien, sê Hy vir hulle: Kleingelowiges, waarom redeneer julle onder mekaar omdat julle geen brood gebring het nie?
9 Verstaan julle nog nie en dink julle nie aan die vyf brode van die vyfduisend en hoeveel mandjies julle opgetel het nie?
10 Ook nie die sewe brode van die vier duisend, en hoeveel mandjies het julle opgetel nie?
11 Hoe is dit dat julle nie verstaan dat Ek dit nie vir julle oor brood gespreek het nie, dat julle moet oppas vir die suurdeeg van die Fariseërs en van die Sadduseërs?
12 Toe het hulle verstaan dat Hy hulle beveel het om nie te waak vir die suurdeeg van brood nie, maar vir die leer van die Fariseërs en die Sadduseërs.
13 Toe Jesus in die gebied van Cesaréa-Filippi kom, vra Hy sy dissipels en sê: Wie sê die mense is Ek, die Seun van die mens?
14 En hulle sê: Sommige sê dat jy Johannes die Doper is; en ander, Jeremias, of een van die profete.
15 Hy sê vir hulle: Maar julle, wie sê julle is Ek?
16 En Simon Petrus antwoord en sê: U is die Christus, die Seun van die lewende God.
17 En Jesus antwoord en sê vir hom: Geseënd is jy, Simon Barjona, want vlees en bloed het dit nie aan jou geopenbaar nie, maar my Vader wat in die hemele is.
18 En Ek sê ook vir jou, dat jy Petrus is, en op hierdie rots sal Ek my kerk bou; en die poorte van die doderyk sal dit nie oorweldig nie.
19 En Ek sal aan jou die sleutels van die koninkryk van die hemel gee, en wat jy ook al op die aarde mag bind, sal in die hemel gebonde wees; en wat jy ook al op die aarde mag ontbind, sal in die hemel ontbonde wees.
20 Toe het Hy sy dissipels bevel gegee om vir niemand te sê dat Hy Jesus die Christus is nie.
21 Van toe af het Jesus begin om aan sy dissipels te wys hoe Hy na Jerusalem moet gaan en baie moet ly van die ouderlinge en owerpriesters en skrifgeleerdes, en gedood word en op die derde dag opgewek word.
22 Toe neem Petrus Hom en begin Hom te bestraf en sê: Laat dit ver van U wees, Here, dit sal U nie oorkom nie.
23 Maar hy het omgedraai en vir Petrus gesê: Gaan weg agter my, Satan!
24 Toe sê Jesus vir sy dissipels: As iemand agter My aan wil kom, laat hom homself verloën, sy kruis opneem en My volg.
25 Want elkeen wat sy lewe wil red, sal dit verloor; en elkeen wat sy lewe om My ontwil verloor, sal dit vind.

26 Want wat baat dit 'n mens as hy die hele wêreld win en sy eie siel skade ly? of wat sal 'n mens gee in ruil vir sy siel?
27 Want die Seun van die mens sal kom in die heerlikheid van sy Vader met sy engele; en dan sal hy elkeen beloon volgens sy werke.
28 Voorwaar Ek sê vir julle, daar is sommige wat hier staan, wat die dood nie sal smaak voordat hulle die Seun van die mens in sy koninkryk sien kom het nie.

HOOFSTUK 17

1 En ná ses dae het Jesus vir Petrus, Jakobus en Johannes, sy broer, geneem en hulle apart op 'n hoë berg gebring,
2 En hy het voor hulle van gedaante verander, en sy aangesig het geskyn soos die son, en sy klere was wit soos die lig.
3 En kyk, daar het aan hulle verskyn Moses en Elia wat met hom praat.
4 Toe antwoord Petrus en sê vir Jesus: Here, dit is goed dat ons hier is; as U wil, laat ons hier drie hutte maak; een vir jou en een vir Moses en een vir Elia.
5 Terwyl Hy nog spreek, kyk, 'n helder wolk oorskadu hulle, en daar was 'n stem uit die wolk wat sê: Dit is my geliefde Seun in wie Ek 'n welbehae het; hoor hom.
6 En toe die dissipels dit hoor, val hulle op hul aangesig en was baie bevrees.
7 En Jesus het gekom en hulle aangeraak en gesê: Staan op en wees nie bevrees nie.
8 En toe hulle hul oë opslaan, het hulle niemand gesien nie, behalwe Jesus alleen.
9 En toe hulle van die berg afklim, het Jesus hulle bevel gegee en gesê: Vertel niemand die gesig totdat die Seun van die mens uit die dode opgestaan het nie.
10 En sy dissipels het Hom gevra en gesê: Waarom sê die skrifgeleerdes dan dat Elía eers moet kom?
11 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Elía sal waarlik eers kom en alles herstel.
12 Maar Ek sê vir julle dat Elía al gekom het, en hulle het hom nie geken nie, maar het aan hom gedoen wat hulle wou. Net so sal ook die Seun van die mens onder hulle ly.
13 Toe het die dissipels verstaan dat Hy met hulle gespreek het van Johannes die Doper.
14 En toe hulle by die skare kom, kom daar 'n sekere man na Hom wat voor Hom neergekniel en sê:
15 Here, ontferm U oor my seun, want hy is kranksinnig en baie kwaad, want dikwels val hy in die vuur en dikwels in die water.
16 En Ek het hom na u dissipels gebring, en hulle kon hom nie genees nie.
17 Toe antwoord Jesus en sê: O ongelowige en verkeerde geslag, hoe lank sal Ek by julle wees? hoe lank sal ek jou verdra? bring hom hier na my toe.
18 En Jesus het die duiwel bestraf; en hy het van hom af weggegaan, en die kind is van daardie selfde uur af genees.
19 Toe kom die dissipels apart na Jesus en sê: Waarom kon ons Hom nie uitdryf nie?
20 En Jesus sê vir hulle: Deur julle ongeloof; want voorwaar Ek sê vir julle, as julle geloof het soos 'n mosterdsaad, moet julle vir hierdie berg sê: Gaan weg hiervandaan na daardie plek; en dit sal verwyder word; en niks sal vir julle onmoontlik wees nie.
21 Maar hierdie soort gaan nie uit nie, maar deur gebed en vas.
22 En terwyl hulle in Galilea gebly het, sê Jesus vir hulle: Die Seun van die mens sal in die hande van mense oorgelewer word.
23 En hulle sal hom doodmaak, en op die derde dag sal hy opgewek word. En hulle was baie jammer.
24 En toe hulle in Kapernaum kom, het die wat belastinggeld ontvang het, na Petrus gekom en gesê: Betaal jou heer nie belasting nie?
25 Hy sê: Ja. En toe hy in die huis kom, het Jesus hom voorgehou en gesê: Wat dink jy, Simon? van wie neem die konings van die aarde tol of belasting? van hulle eie kinders, of van vreemdelinge?
26 Petrus sê vir hom: Van vreemdelinge. Jesus sê vir hom: Dan is die kinders vry.
27 Maar, sodat ons hulle nie laat struikel nie, gaan jy na die see en gooi 'n hoek uit en neem die vis op wat eerste opkom; en as jy sy mond oopmaak, sal jy 'n geldstuk kry; neem en gee aan hulle vir my en jou.

HOOFSTUK 18

1 In dieselfde tyd het die dissipels na Jesus gekom en gesê: Wie is die grootste in die koninkryk van die hemele?
2 En Jesus het ’n kindjie na hom geroep en hom in hulle midde gestel.
3 En gesê: Voorwaar Ek sê vir julle, as julle nie bekeer en soos kindertjies word nie, sal julle nie in die koninkryk van die hemele ingaan nie.
4 Elkeen dan wat homself verneder soos hierdie kindjie, hy is die grootste in die koninkryk van die hemele.
5 En elkeen wat so 'n kindjie in my Naam ontvang, ontvang My.
6 Maar wie een van hierdie kleintjies wat in My glo, aanstoot gee, dit was beter vir hom dat 'n meulsteen aan sy nek gehang word en dat hy in die diepte van die see verdrink het.
7 Wee die wêreld vanweë die misdade! want dit moet seker wees dat oortredings kom; maar wee daardie man deur wie die oortreding kom!
8 Daarom, as jou hand of jou voet jou aanstoot gee, kap hulle af en gooi hulle van jou af weg;
9 En as jou oog jou aanstoot gee, ruk dit uit en gooi dit van jou weg; dit is beter vir jou om met een oog in die lewe in te gaan, eerder as om twee oë te hê om in die hel vuur gewerp te word.
10 Pas op dat julle nie een van hierdie kleintjies verag nie; want Ek sê vir julle dat hulle engele in die hemel altyd die aangesig van my Vader wat in die hemele is, aanskou.
11 Want die Seun van die mens het gekom om te red wat verlore was.
12 Hoe dink julle? As iemand honderd skape het, en een van hulle het gedwaal, laat hy dan nie die nege en negentig agter en gaan na die berge en soek wat gedwaal het nie?
13 En as hy dit vind, voorwaar Ek sê vir julle, hy verbly hom meer oor daardie skape as oor die nege en negentig wat nie gedwaal het nie.
14 So is dit ook nie die wil van julle Vader wat in die hemele is dat een van hierdie kleintjies vergaan nie.

15 En as jou broer teen jou oortree, gaan vertel hom sy skuld tussen jou en hom alleen; as hy na jou luister, het jy jou broer gewen.
16 Maar as hy na jou nie luister nie, neem dan nog een of twee saam met jou, sodat in die mond van twee of drie getuies elke woord vasgestel kan word.
17 En as hy nalaat om na hulle te luister, vertel dit aan die gemeente; maar as hy na die gemeente luister, laat hom vir jou wees soos 'n heiden en 'n tollenaar.
18 Voorwaar Ek sê vir julle, alles wat julle op die aarde mag bind, sal in die hemel gebonde wees; en alles wat julle op die aarde ontbind, sal in die hemel ontbonde wees.
19 Weer sê Ek vir julle, dat as twee van julle op aarde saamstem oor enige ding wat hulle sal vra, dit vir hulle gedoen sal word deur my Vader wat in die hemele is.
20 Want waar twee of drie in my Naam bymekaar is, daar is Ek in hulle midde.
21 Toe kom Petrus na hom en sê: Here, hoe dikwels sal my broer teen my sondig en ek hom vergewe? tot sewe keer?
22 Jesus sê vir hom: Ek sê vir jou nie: Tot sewe maal toe nie, maar tot sewentig maal sewe maal.
23 Daarom word die koninkryk van die hemel vergelyk met 'n sekere koning, wat met sy dienaars rekening sou hou.
24 En toe hy begin afreken het, is een na hom gebring wat hom tienduisend talente geskuld het.
25 Maar omdat hy nie hoef te betaal nie, het sy heer bevel gegee dat hy verkoop moes word, en sy vrou en kinders en alles wat hy het, en betaling moes betaal word.
26 Die dienskneg het toe neergeval en hom aanbid en gesê: Here, wees geduldig met my, en ek sal U alles betaal.
27 Toe het die heer van daardie dienskneg innig jammer gevoel en hom losgemaak en hom die skuld kwytgeskeld.
28 Maar dieselfde dienskneg het uitgegaan en een van sy medediensknegte gekry wat hom honderd pennings geskuld het; en hy het hom die hande opgelê en hom aan die keel gegryp en gesê: Betaal my wat jy skuld.
29 En sy medediensknegte het voor sy voete neergeval en hom gesmeek en gesê: Wees geduldig met my, en ek sal jou alles betaal.
30 En hy wou nie, maar het gegaan en hom in die gevangenis gegooi totdat hy die skuld sou betaal.
31 En toe sy medediensknegte sien wat gebeur het, was hulle baie jammer en kom en vertel aan hulle heer alles wat gebeur het.
32 Toe sê sy heer, nadat hy hom geroep het, vir hom: O slegte dienskneg, ek het jou al daardie skuld kwytgeskeld, omdat jy my begeer het.
33 Moes jy nie ook medelye gehad het oor jou medediensknegte, net soos Ek my oor jou ontferm het nie?
34 En sy heer was kwaad en het hom aan die pynigers oorgegee totdat hy alles sou betaal het wat aan hom skuldig was.
35 So sal my hemelse Vader ook aan julle doen as julle nie elkeen sy broer sy oortredinge van harte vergewe nie.

HOOFSTUK 19

1 En dit het gebeur dat Jesus, nadat Hy hierdie woorde geëindig het, van Galiléa af vertrek en in die gebiede van Judéa oorkant die Jordaan gekom het;
2 En groot menigtes het Hom gevolg; en hy het hulle daar genees.
3 Die Fariseërs het ook na Hom gekom en Hom versoek en vir Hom gesê: Is dit 'n man geoorloof om van sy vrou te skei vir elke oorsaak?
4 En Hy antwoord en sê vir hulle: Het julle nie gelees dat Hy wat hulle aan die begin gemaak het, hulle man en vrou gemaak het nie?
5 en gesê: Om hierdie rede sal 'n man vader en moeder verlaat en sy vrou aankleef, en hulle twee sal een vlees wees?
6 Daarom is hulle nie meer twee nie, maar een vlees. Wat God dan saamgevoeg het, mag geen mens skei nie.
7 Hulle sê vir hom: Waarom het Moses dan bevel gegee om 'n skeibrief te gee en van haar af te skei?
8 Hy sê vir hulle: Moses het vanweë die hardheid van julle harte aan julle toegelaat om van julle vroue te skei; maar van die begin af was dit nie so nie.
9 En Ek sê vir julle: Elkeen wat van sy vrou skei, behalwe oor hoerery, en 'n ander een trou, pleeg egbreuk;
10 Sy dissipels sê vir Hom: As die saak van die man met sy vrou so is, is dit nie goed om te trou nie.
11 Maar Hy sê vir hulle: Almal kan hierdie woord nie aanneem nie, behalwe hulle aan wie dit gegee is.
12 Want daar is sommige eunugs wat so uit die skoot van hulle moeder gebore is, en daar is sommige eunugs wat eunugs van mense gemaak is, en daar is eunugs wat hulself eunug gemaak het ter wille van die koninkryk van die hemele. Wie dit kan ontvang, laat hom dit ontvang.
13 Toe is kindertjies na Hom gebring, dat Hy hulle die hande oplê en bid; en die dissipels het hulle bestraf.
14 Maar Jesus sê: Laat die kindertjies toe en verhinder hulle nie om na My toe te kom nie, want aan sulkes behoort die koninkryk van die hemele.
15 En hy het hulle die hande opgelê en daarvandaan weggegaan.
16 En kyk, een het gekom en vir hom gesê: Goeie Meester, watter goeie ding moet ek doen, dat ek die ewige lewe kan hê?
17 En hy sê vir hom: Waarom noem jy my goed? daar is niemand goed nie, behalwe een, dit is God; maar as jy in die lewe wil ingaan, onderhou die gebooie.
18 Hy sê vir hom: Watter? Jesus het gesê: Jy mag geen moord pleeg nie, jy mag nie egbreuk pleeg nie, jy mag nie steel nie, jy mag geen valse getuienis gee nie,
19 Eer jou vader en jou moeder, en: Jy moet jou naaste liefhê soos jouself.
20 Die jongman sê vir hom: Al hierdie dinge het ek bewaar van my jeug af; wat kort my nog?
21 Jesus sê vir hom: As jy volmaak wil wees, gaan verkoop wat jy het en gee dit aan die armes, en jy sal 'n skat in die hemel hê; en kom volg My.
22 Maar toe die jongman hierdie woord hoor, het hy bedroef weggegaan, want hy het groot besittings gehad.
23 Toe sê Jesus vir sy dissipels: Voorwaar Ek sê vir julle, 'n ryk man sal beswaarlik in die koninkryk van die hemele ingaan.
24 En verder sê Ek vir julle: Dit is makliker vir 'n kameel om deur die oog van 'n naald te gaan as vir 'n ryk man om in die koninkryk van God in te gaan.
25 Toe sy dissipels dit hoor, was hulle baie verbaas en sê: Wie kan dan gered word?

26 Maar Jesus het hulle aanskou en vir hulle gesê: By mense is dit onmoontlik; maar by God is alle dinge moontlik.
27 Toe antwoord Petrus en sê vir hom: Kyk, ons het alles verlaat en U gevolg; wat sal ons dan hê?
28 En Jesus sê vir hulle: Voorwaar Ek sê vir julle, dat julle wat My gevolg het, in die wedergeboorte wanneer die Seun van die mens op die troon van sy heerlikheid sal sit, julle ook op twaalf trone sal sit en die twaalf stamme van Israel.
29 En elkeen wat huise of broers of susters of vader of moeder of vrou of kinders of grond verlaat het ter wille van my Naam, sal honderdvoudig ontvang en die ewige lewe beërwe.
30 Maar baie wat eerste is, sal laaste wees; en die laastes sal eerste wees.

HOOFSTUK 20

1 Want die koninkryk van die hemele is soos 'n man wat 'n huisbewoner is wat vroeg in die môre uitgegaan het om arbeiders in sy wingerd te huur.
2 En nadat hy met die arbeiders ooreengekom het vir 'n penning per dag, het hy hulle na sy wingerd gestuur.
3 En hy het omtrent die derde uur uitgegaan en ander ledig op die mark sien staan,
4 En hy het vir hulle gesê: Gaan julle ook na die wingerd, en alles wat reg is, sal Ek julle gee. En hulle het hul pad gegaan.
5 Hy het weer omtrent die sesde en die negende uur uitgegaan en net so gedoen.
6 En omtrent die elfde uur gaan hy uit en vind ander ledig staan en sê vir hulle: Waarom staan julle hier die hele dag ledig?
7 Hulle sê vir hom: Omdat niemand ons gehuur het nie. Hy sê vir hulle: Gaan julle ook na die wingerd; en alles wat reg is, dit sal julle ontvang.
8 En toe dit aand geword het, sê die heer van die wingerd vir sy rentmeester: Roep die arbeiders en gee hulle hul loon, begin van die laaste tot die eerste.
9 En toe hulle aankom wat gehuur was omtrent die elfde uur, het hulle elkeen 'n penning ontvang.
10 Maar toe die eerstes gekom het, het hulle gedink dat hulle meer moes ontvang het; en hulle het eweneens elkeen 'n penning ontvang.
11 En toe hulle dit ontvang het, het hulle teen die eienaar van die huis gemurmureer,
12 en gesê: Hierdie laastes het maar een uur gewerk, en U het hulle aan ons gelyk gemaak wat die las en hitte van die dag gedra het.
13 Maar hy antwoord een van hulle en sê: Vriend, ek doen jou geen onreg nie; het jy nie met my ooreengekom vir 'n penning nie?
14 Neem wat joune is en gaan heen: Ek sal aan hierdie laaste gee soos aan jou.
15 Is dit my nie geoorloof om met my eie te doen wat ek wil nie? Is jou oog sleg, omdat ek goed is?
16 So sal die laastes eerste wees en die eerstes laaste, want baie is geroep, maar min uitverkies.
17 En Jesus wat opgegaan het na Jerusalem, het die twaalf dissipels op die pad afsonderlik geneem en vir hulle gesê:
18 Kyk, ons gaan op na Jerusalem; en die Seun van die mens sal oorgelewer word aan die owerpriesters en aan die skrifgeleerdes, en hulle sal Hom tot die dood veroordeel,
19 en Hy sal Hom aan die heidene oorlewer om te spot en te gésel en te kruisig; en op die derde dag sal Hy opstaan.
20 Toe het die moeder van die kinders van Sebedeus met haar seuns na hom gekom en hom aanbid en iets van hom begeer.
21 En hy sê vir haar: Wat wil jy hê? Sy sê vir hom: Gee dat hierdie twee seuns van my mag sit, die een aan u regter- en die ander aan die linkerkant, in u koninkryk.
22 Maar Jesus antwoord en sê: Julle weet nie wat julle vra nie. Is julle in staat om te drink uit die beker waaruit Ek sal drink, en om gedoop te word met die doop waarmee Ek gedoop word? Hulle sê vir hom: Ons is in staat.
23 En Hy sê vir hulle: Julle sal wel van my beker drink en gedoop word met die doop waarmee Ek gedoop is; maar om aan my regter- en aan my linkerhand te sit, is nie myne om te gee nie, maar dit sal gegee aan hulle vir wie dit deur my Vader berei is.
24 En toe die tien dit hoor, was hulle verontwaardig teen die twee broers.
25 Maar Jesus het hulle na hom geroep en gesê: Julle weet dat die owerstes van die heidene oor hulle heers, en die groot is gesag oor hulle.
26 Maar dit sal nie so onder julle wees nie; maar elkeen wat groot wil wees onder julle, laat hom julle dienaar wees;
27 En elkeen wat onder julle die hoof wil wees, laat hom julle dienaar wees.
28 Net soos die Seun van die mens nie gekom het om gedien te word nie, maar om te dien en sy lewe te gee as 'n losprys vir baie.
29 En toe hulle van Jerigo af wegtrek, het 'n groot menigte Hom gevolg.
30 En kyk, twee blindes sit langs die pad, toe hulle hoor dat Jesus verbygaan, roep hulle uit en sê: Wees ons genadig, Here, Seun van Dawid!
31 En die skare het hulle bestraf, omdat hulle moes swyg; maar hulle het des te meer uitgeroep en gesê: Wees ons genadig, Here, Seun van Dawid!
32 En Jesus het stilgestaan en hulle geroep en gesê: Wat wil julle moet Ek aan julle doen?
33 Hulle sê vir Hom: Here, dat ons oë geopen kan word.
34 Toe het Jesus hulle innig jammer gekry en hulle oë aangeraak, en dadelik het hulle oë gesien, en hulle het Hom gevolg.

HOOFSTUK 21

1 En toe hulle naby Jerusalem kom en by Betfage, by die Olyfberg aankom, het hulle vir Jesus twee dissipels gestuur,
2 en sê vir hulle: Gaan na die dorp teenoor julle, en julle sal dadelik 'n esel vind wat vasgebind is en 'n vul by haar; maak hulle los en bring hulle na My toe.
3 En as iemand iets vir julle sê, moet julle sê: Die Here het hulle nodig; en dadelik sal Hy hulle stuur.
4 Dit het alles gebeur, sodat vervul sou word wat deur die profeet gespreek is deur te sê:
5 Sê vir die dogter van Sion: Kyk, jou Koning kom na jou, sagmoedig en sit op 'n esel en 'n vul, die vul van 'n esel.
6 En die dissipels het gegaan en gedoen soos Jesus hulle beveel het,

7 En hulle het die esel en die vul gebring en hulle klere vir hulle aangetrek, en hulle het hom daarop gesit.
8 En 'n baie groot menigte het hulle klere op die pad uitgesprei; ander het takke van die bome afgekap en dit in die pad gestrooi.
9 En die skare wat voor en wat gevolg het, het uitgeroep en gesê: Hosanna vir die Seun van Dawid! Geseënd is Hy wat kom in die Naam van die Here! Hosanna in die hoogste.
10 En toe Hy in Jerusalem ingekom het, het die hele stad in beroering gekom en gesê: Wie is Hy?
11 En die skare sê: Dit is Jesus, die profeet van Nasaret, in Galiléa.
12 En Jesus het in die tempel van God ingegaan en almal wat in die tempel verkoop en gekoop het, uitgedryf en die tafels van die geldwisselaars en die stoele van die duiweverkopers omgegooi.
13 En hy het vir hulle gesê: Daar is geskrywe: My huis sal 'n huis van gebed genoem word; maar julle het dit 'n rowerspelonk gemaak.
14 En blindes en kreupeles het na Hom gekom in die tempel; en Hy het hulle gesond gemaak.
15 En toe die owerpriesters en skrifgeleerdes die wonderlike dinge sien wat Hy gedoen het, en die kinders wat in die tempel roep en sê: Hosanna vir die Seun van Dawid! hulle was baie ontevrede,
16 En hy sê vir hom: Hoor jy wat hulle sê? En Jesus sê vir hulle: Ja; Het julle nooit gelees nie: Uit die mond van suigelinge en suigelinge het U lof volbring?
17 En hy het hulle verlaat en uit die stad uitgegaan na Betanië; en hy het daar vernag.
18En in die môre toe hy teruggaan na die stad, het hy honger gehad.
19 En toe hy 'n vyeboom op die pad sien, het hy daarheen gekom en niks daaraan gevind nie, behalwe blare alleen, en vir hom gesê: Laat daar van nou af vir ewig geen vrugte aan jou groei nie. En gou het die vyeboom verdor.
20 En toe die dissipels dit sien, was hulle verwonderd en sê: Hoe gou het die vyeboom verdor!
21Jesus antwoord en sê vir hulle: Voorwaar Ek sê vir julle, as julle geloof het en nie twyfel nie, sal julle nie alleen doen wat met die vyeboom gedoen word nie, maar ook as julle vir hierdie berg sê: Verhef jou , en word in die see gewerp; dit sal gedoen word.
22 En alles wat julle ook al in die gebed sal vra, deur te glo, sal julle ontvang.
23 En toe Hy in die tempel kom, het die owerpriesters en die ouderlinge van die volk na Hom gekom terwyl Hy besig was om te leer, en gesê: Met watter gesag doen U hierdie dinge? en wie het jou hierdie gesag gegee?
24 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Ek sal julle ook een ding vra, wat, as julle My sê, Ek ook vir julle sal sê deur watter gesag Ek hierdie dinge doen.
25 Die doop van Johannes, waar was dit vandaan? uit die hemel of uit mense? En hulle het met hulleself geredeneer en gesê: As ons sê: Uit die hemel; Hy sal vir ons sê: Waarom het julle Hom toe nie geglo nie?
26 Maar as ons sê: Van mense; ons vrees die mense; want almal hou Johannes as 'n profeet.
27 En hulle het Jesus geantwoord en gesê: Ons kan dit nie sê nie. En Hy sê vir hulle: Ek sê ook vir julle nie deur watter gesag Ek hierdie dinge doen nie.
28 Maar wat dink julle? 'n Sekere man het twee seuns gehad; en hy het by die eerste gekom en gesê: Seun, gaan werk vandag in my wingerd.
29 Hy antwoord en sê: Ek wil nie, maar daarna het hy berou gehad en gegaan.
30 En hy het by die tweede gekom en net so gesê. En hy antwoord en sê: Ek gaan, meneer, en het nie gegaan nie.
31 Wie van hulle twee het die wil van sy vader gedoen? Hulle sê vir hom: Die eerste. Jesus sê vir hulle: Voorwaar Ek sê vir julle, die tollenaars en die hoere gaan voor julle in die koninkryk van God in.
32 Want Johannes het na julle gekom op die weg van geregtigheid, en julle het hom nie geglo nie, maar die tollenaars en die hoere het hom geglo; en julle, toe julle dit gesien het, het julle later nie bekeer om hom te glo nie.
33 Hoor nog 'n gelykenis: Daar was 'n sekere huisbewoner wat 'n wingerd geplant en dit rondom omhein het en 'n parskuip daarin gegrawe en 'n toring gebou en dit aan landbouers verhuur het en na 'n ver land gegaan het.
34 En toe die tyd van die vrugte nader kom, het hy sy dienaars na die landbouers gestuur, dat hulle die vrugte daarvan kon ontvang.
35 En die landbouers het sy dienaars geneem en die een geslaan en 'n ander gedood en 'n ander gestenig.
36 Weer het hy ander diensknegte gestuur, meer as die eerstes, en hulle het net so met hulle gedoen.
37 Maar laastens het hy sy seun na hulle gestuur en gesê: Hulle sal my seun ontsag hê.
38 Maar toe die landbouers die seun sien, sê hulle onder mekaar: Dit is die erfgenaam; kom, laat ons hom doodmaak, en laat ons sy erfdeel in besit neem.
39 En hulle het hom gevang en hom uit die wingerd gegooi en hom gedood.
40 Wanneer die heer van die wingerd dan kom, wat sal hy met daardie landbouers doen?
41 Hulle sê vir hom: Hy sal daardie goddelose manne ellendig vernietig en sy wingerd aan ander landbouers uitlewer, wat vir hom die vrugte sal gee op hulle tyd.
42 Jesus sê vir hulle: Het julle nooit in die Skrif gelees nie: Die steen wat die bouers verwerp het, dit het 'n hoeksteen geword;
43 Daarom sê Ek vir julle: Die koninkryk van God sal van julle weggeneem word en aan 'n nasie gegee word wat die vrugte daarvan sal voortbring.
44 En elkeen wat op hierdie klip val, sal verbreek word; maar elkeen waarop hy val, sal hom fyn maal.
45 En toe die owerpriesters en Fariseërs sy gelykenisse hoor, het hulle bemerk dat Hy van hulle gespreek het.
46 Maar toe hulle probeer het om die hande aan hom te lê, was hulle bang vir die skare, want hulle het hom as 'n profeet aangeneem.

HOOFSTUK 22

1 En Jesus het geantwoord en weer met hulle gespreek deur gelykenisse en gesê:
2 Die koninkryk van die hemele is soos 'n sekere koning wat vir sy seun 'n huwelik gesluit het,
3 En hy het sy dienaars uitgestuur om die genooides na die bruilof te roep, en hulle wou nie kom nie.
4 Weer het hy ander diensknegte uitgestuur en gesê: Sê vir die genooides: Kyk, ek het my maaltyd voorberei: my osse

en my vetgemaakte diere is geslag, en alles is gereed; kom na die bruilof.
5 Maar hulle het dit belaglik gemaak en gegaan, die een na sy plaas, die ander na sy koopware.
6 En die oorblyfsel het sy dienaars geneem en hulle kwaadwillig gesmeek en hulle gedood.
7 Maar toe die koning dit hoor, was hy kwaad; en hy het sy leërs uitgestuur en daardie moordenaars omgebring en hulle stad verbrand.
8 Toe sê Hy vir sy dienaars: Die bruilof is gereed, maar die genooides was dit nie waardig nie.
9 Gaan dan op die grootpaaie, en almal as wat julle sal vind, bid vir die huwelik.
10 Daardie dienaars het toe uitgegaan op die grootpaaie en almal bymekaargemaak wat hulle gevind het, slegtes sowel as goeies, en die bruilof was toegerus met gaste.
11 En toe die koning inkom om die gaste te sien, sien hy daar 'n man wat nie 'n bruilofskleed aan het nie.
12 En hy sê vir hom: Vriend, hoe het jy hier ingekom sonder 'n bruilofskleed? En hy was sprakeloos.
13 Toe sê die koning vir die dienaars: Bind hom hande en voete en neem hom weg en werp hom in die buitenste duisternis; daar sal geween wees en gekners van die tande.
14 Want baie is geroep, maar min is uitverkies.
15 Toe het die Fariseërs gegaan en raad gehou hoe hulle Hom in sy toespraak kon verstrik.
16 En hulle het hulle dissipels saam met die Herodiane na Hom uitgestuur en gesê: Meester, ons weet dat U waaragtig is en die weg van God in waarheid leer, en dat U vir niemand omgee nie; want U ag die persoon van mense nie.
17 Sê dan vir ons: Wat dink jy? Is dit geoorloof om aan die keiser belasting te gee, of nie?
18 Maar Jesus het hulle boosheid bemerk en gesê: Waarom versoek julle My, geveinsdes?
19 Wys my die eerbewysgeld. En hulle het vir hom 'n penning gebring.
20 En Hy sê vir hulle: Wie s'n is hierdie beeld en opskrif?
21 Hulle sê vir hom: Die keiser s'n. Toe sê Hy vir hulle: Gee dan aan die keiser wat die keiser toekom; en aan God die dinge wat God toekom.
22 Toe hulle hierdie woorde hoor, was hulle verwonderd en het Hom verlaat en weggegaan.
23 Dieselfde dag het die Sadduseërs na Hom gekom, wat sê dat daar geen opstanding is nie, en Hom gevra:
24 Moses het gesê: Meester, en Moses het gesê: As 'n man sterf sonder kinders, moet sy broer met sy vrou trou en vir sy broer 'n nageslag verwek.
25 En daar was by ons sewe broers; en die eerste, nadat hy 'n vrou getrou het, het gesterf, en het sy vrou aan sy broer oorgelaat, sonder dat hy 'n uitvloeisel gehad het.
26 Net so ook die tweede en die derde tot die sewende.
27 En laaste van almal het die vrou ook gesterf.
28 Daarom, in die opstanding, wie se vrou sal sy van die sewe wees? want hulle het haar almal gehad.
29 Jesus antwoord en sê vir hulle: Julle dwaal deurdat julle die Skrifte nie ken nie en ook nie die krag van God nie.
30 Want in die opstanding trou hulle nie en word ook nie in die huwelik uitgegee nie, maar is soos die engele van God in die hemel.
31 Maar wat die opstanding van die dode betref, het julle nie gelees wat deur God tot julle gespreek is deur te sê:
32 Ek is die God van Abraham en die God van Isak en die God van Jakob? God is nie die God van die dooies nie, maar van die lewendes.
33 En toe die skare dit hoor, was hulle verstom oor sy leer.
34 Maar toe die Fariseërs hoor dat Hy die Sadduseërs tot swye gebring het, was hulle bymekaar.
35 Toe het een van hulle, wat 'n wetgeleerde was, hom 'n vraag gevra en hom versoek en gesê:
36 Meester, wat is die groot gebod in die wet?
37 Jesus sê vir hom: Jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met jou hele verstand.
38 Dit is die eerste en groot gebod.
39 En die tweede is daarmee gelyk: Jy moet jou naaste liefhê soos jouself.
40 Aan hierdie twee gebooie hang die hele wet en die profete.
41 Terwyl die Fariseërs bymekaar was, vra Jesus vir hulle:
42 en gesê: Wat dink julle van Christus? wie se seun is hy? Hulle sê vir hom: Die Seun van Dawid.
43 Hy sê vir hulle: Hoe noem Dawid Hom dan in die gees Here deur te sê:
44 Die HERE het aan my Here gesê: Sit aan my regterhand totdat Ek u vyande gemaak het 'n voetbank vir u voete?
45 As Dawid Hom dan Here noem, hoe is hy sy seun?
46 En niemand was in staat om hom 'n woord te antwoord nie, en ook het niemand van daardie dag af nog meer vrae aan hom gedwing nie.

HOOFSTUK 23

1 Toe het Jesus met die skare en met sy dissipels gesê:
2 en gesê: Die skrifgeleerdes en die Fariseërs sit in die stoel van Moses.
3 Alles dan wat hulle jou beveel om te onderhou, dit onderhou en doen; maar julle moet nie na hulle werke doen nie, want hulle sê en doen nie.
4 Want hulle bind swaar en swaar laste om te dra, en lê dit op die skouers van mense; maar hulle self sal hulle nie met een van hulle vingers beweeg nie.
5 Maar al hulle werke doen hulle om deur die mense gesien te word: hulle maak hul skilderye breed en vergroot die rande van hul klere,
6 En hou van die boonste kamers by feesmaaltye en die hoofsitplekke in die sinagoges,
7 En groete op die markte, en om deur die mense geroep te word: Rabbi, Rabbi.
8 Maar laat julle nie Rabbi genoem word nie, want een is julle Meester, naamlik Christus; en julle is almal broers.
9 En noem niemand julle vader op die aarde nie, want een is julle Vader wat in die hemel is.
10 Laat julle ook nie meesters genoem word nie, want een is julle Meester, naamlik Christus.
11 Maar die grootste onder julle moet julle dienaar wees.
12 En elkeen wat homself verhef, sal verneder word; en hy wat homself verneder, sal verhoog word.
13 Maar wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes! want julle sluit die koninkryk van die hemele toe vir die mense; want julle gaan self nie in nie en laat die wat ingaan nie toe om in te gaan nie.
14 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes! want julle eet die huise van weduwees op en bid vir 'n voorgee lang gebed; daarom sal julle 'n groter oordeel ontvang.

15 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes! want julle trek see en land om om een proseliet te maak, en wanneer hy gemaak is, maak julle hom twee keer meer die kind van die hel as julleself.
16 Wee julle, blinde leiers, wat sê: Elkeen wat by die tempel sweer, dit is niks; maar elkeen wat sweer by die goud van die tempel, hy is 'n skuldenaar!
17 Julle dwase en blindes, want wat is groter, die goud of die tempel wat die goud heilig?
18 En: Elkeen wat by die altaar sweer, dit is niks; maar elkeen wat sweer by die gawe wat daarop is, hy is skuldig.
19 Julle dwase en blindes, want wat is groter, die gawe of die altaar wat die gawe heilig?
20 Wie dan by die altaar sweer, sweer daarby en by alles daarop.
21 En elkeen wat sweer by die tempel, sweer daarby en by Hom wat daarin woon.
22 En hy wat by die hemel sweer, sweer by die troon van God en by Hom wat daarop sit.
23 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes! want julle betaal tiendes van kruisement en anys en komyn, en die swaarste sake van die wet, oordeel, barmhartigheid en geloof het julle nagelaat; dit behoort julle te doen en die ander nie ongedaan te laat nie.
24 Blinde leiers, wat 'n muggie uitsif en 'n kameel insluk.
25 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes! want julle maak die buitekant van die beker en die skottel skoon, maar van binne is dit vol afpersing en oorvloed.
26 Blinde Fariseër, reinig eers wat binne-in die beker en die skottel is, sodat die buitekant van hulle ook rein kan wees.
27 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes! want julle is soos gewitte grafte wat van buite wel mooi lyk, maar van binne vol doodsbene en allerhande onreinheid is.
28 So lyk julle ook uiterlik vir die mense regverdig, maar van binne is julle vol geveinsdheid en ongeregtigheid.
29 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes! omdat julle die grafte van die profete bou en die grafte van die regverdiges versier,
30 En sê: As ons in die dae van ons vaders was, sou ons nie saam met hulle deel gehad het aan die bloed van die profete nie.
31 Daarom is julle getuies vir julleself, dat julle die kinders is van hulle wat die profete doodgemaak het.
32 Maak dan die maat van julle vaders vol.
33 Slange, addergeslag, hoe kan julle die verdoemenis van die hel ontvlug?
34 Daarom, kyk, Ek stuur na julle profete, en wyse manne en skrifgeleerdes: en sommige van hulle sal julle doodmaak en kruisig; en sommige van hulle moet julle in julle sinagoges gésel en hulle van stad tot stad vervolg.
35 sodat al die regverdige bloed wat op die aarde vergiet is, oor julle kan kom, van die bloed van die regverdige Abel af tot by die bloed van Sagaria seun van Barágja, wat julle tussen die tempel en die altaar doodgemaak het.
36 Voorwaar Ek sê vir julle, al hierdie dinge sal oor hierdie geslag kom.
37 Jerusalem, Jerusalem, jy wat die profete doodmaak en stenig die wat na jou gestuur is, hoe dikwels wou Ek jou kinders bymekaarmaak, soos 'n hen haar kuikens onder haar vlerke bymekaarmaak, en julle wou nie!
38 Kyk, jou huis word vir jou woes gelaat.
39 Want Ek sê vir julle, julle sal My van nou af nie sien nie, totdat julle sal sê: Geseënd is Hy wat kom in die Naam van die Here.

HOOFSTUK 24

1 En Jesus het uitgegaan en van die tempel af weggegaan, en sy dissipels het na Hom gekom om Hom die geboue van die tempel te wys.
2 En Jesus sê vir hulle: Sien julle nie al hierdie dinge nie? Voorwaar Ek sê vir julle, hier sal nie een klip op die ander gelaat word wat nie afgebreek sal word nie.
3 En terwyl Hy op die Olyfberg gaan sit het, kom die dissipels alleen na Hom en sê: Vertel ons, wanneer sal hierdie dinge wees? en wat sal die teken wees van u koms en van die voleinding van die wêreld?
4 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Pas op dat niemand julle mislei nie.
5 Want baie sal onder my Naam kom en sê: Ek is die Christus; en sal baie mislei.
6 En julle sal hoor van oorloë en gerugte van oorloë; pas op dat julle nie verskrik word nie, want al hierdie dinge moet gebeur, maar die einde is nog nie.
7 Want nasie sal teen nasie opstaan en koninkryk teen koninkryk, en daar sal hongersnode wees en pessiektes en aardbewings op verskillende plekke.
8 Dit alles is die begin van smarte.
9 Dan sal hulle julle aan verdrukking oorgee en julle doodmaak; en julle sal deur al die nasies gehaat word ter wille van my Naam.
10 En dan sal baie aanstoot neem en mekaar verraai en mekaar haat.
11 En baie valse profete sal opstaan en baie mislei.
12 En omdat die ongeregtigheid vermeerder word, sal die liefde van baie verkoel.
13 Maar hy wat volhard tot die einde toe, hy sal gered word.
14 En hierdie evangelie van die koninkryk sal verkondig word in die hele wêreld tot 'n getuienis vir al die nasies; en dan sal die einde kom.
15 As julle dan die gruwel van die verwoesting, waarvan gespreek is deur die profeet Daniël, sien staan in die heiligdom, laat hom wat lees, verstaan.
16 Laat dan die wat in Judéa is, die berge in vlug.
17 Laat hom wat op die dak is, nie afkom om iets uit sy huis te neem nie.
18 En laat hom wat in die veld is, nie terugkom om sy klere te neem nie.
19 En wee die swangeres en die wat soog in daardie dae!
20 Maar bid dat julle vlug nie in die winter of op die sabbatdag sal wees nie.
21 Want dan sal groot verdrukking wees soos daar nie was van die begin van die wêreld af tot nou toe nie, en ook nooit sal wees nie.
22 En as daardie dae nie verkort word nie, sou geen vlees gered word nie; maar ter wille van die uitverkorenes sal daardie dae verkort word.
23 As iemand dan vir julle sê: Kyk, hier is Christus of daar; glo dit nie.
24 Want daar sal valse christusse en valse profete opstaan, en hulle sal groot tekens en wonders doen; in soverre dat

hulle, as dit moontlik was, die einste uitverkorenes sal mislei.
25 Kyk, ek het dit vir julle al voorheen gesê.
26 Daarom as hulle vir julle sê: Kyk, hy is in die woestyn; gaan nie uit nie; kyk, hy is in die skuilkamers; glo dit nie.
27 Want soos die weerlig uit die ooste uitgaan en tot in die weste skyn; so sal ook die koms van die Seun van die mens wees.
28Want waar die aas ook al is, daar sal die arende versamel word.
29 Onmiddellik na die verdrukking van daardie dae sal die son verduister word, en die maan sal sy lig nie gee nie, en die sterre sal van die hemel val, en die kragte van die hemele sal geskud word.
30 En dan sal die teken van die Seun van die mens in die hemel verskyn, en dan sal al die stamme van die aarde treur, en hulle sal die Seun van die mens sien kom op die wolke van die hemel met krag en groot heerlikheid.
31 En Hy sal sy engele uitstuur met 'n groot basuingeluid, en hulle sal sy uitverkorenes versamel uit die vier windstreke, van die een einde van die hemel tot die ander einde.
32 Leer nou 'n gelykenis van die vyeboom; Wanneer sy tak nog sag is en blare uitspruit, weet julle dat die somer naby is.
33 So weet julle ook, wanneer julle al hierdie dinge sien, dat dit naby is, selfs voor die deur.
34 Voorwaar Ek sê vir julle, hierdie geslag sal nie verbygaan voordat al hierdie dinge vervul is nie.
35 Die hemel en die aarde sal verbygaan, maar my woorde sal nie verbygaan nie.
36 Maar van daardie dag en uur weet niemand nie, ook nie die engele van die hemel nie, maar my Vader alleen.
37 Maar soos die dae van Noag was, so sal ook die koms van die Seun van die mens wees.
38 Want soos in die dae wat voor die sondvloed was, het hulle geëet en gedrink, getrou en in die huwelik gegee, tot op die dag dat Noag in die ark ingegaan het,
39 En dit het nie geweet totdat die vloed gekom en hulle almal weggeneem het nie; so sal ook die koms van die Seun van die mens wees.
40 Dan sal twee in die veld wees; die een sal gevat en die ander een verlaat word.
41 Twee vroue sal by die meul maal; die een sal gevat en die ander een verlaat word.
42 Waak dan, want julle weet nie watter uur julle Here kom nie.
43 Maar weet dit: as die eienaar van die huis geweet het in watter wagtyd die dief sou kom, sou hy gewaak het en nie toegelaat het dat sy huis afgebreek word nie.
44 Daarom moet julle ook gereed wees, want op 'n uur as julle dit nie dink nie, kom die Seun van die mens.
45 Wie is dan 'n getroue en wyse dienskneg wat sy heer as heerser oor sy huis aangestel het om hulle voedsel op die regte tyd te gee?
46 Welgeluksalig is daardie dienskneg vir wie sy heer, as hy kom, besig sal vind.
47 Voorwaar Ek sê vir julle, hy sal hom aanstel as heerser oor al sy besittings.
48 Maar as daardie slegte dienskneg in sy hart sê: My heer stel sy koms uit;
49 En hy sal begin om sy mededienskneegte te slaan en saam met die dronkaards te eet en te drink;
50 Die heer van daardie dienskneg sal kom op 'n dag dat hy na hom nie kyk nie, en op 'n uur wat hy nie weet nie,
51 En hy sal hom uitsny en hom sy deel aan die geveinsdes bepaal; daar sal geween wees en gekners van die tande.

HOOFSTUK 25

1 Dan sal die koninkryk van die hemele vergelyk word met tien maagde wat hulle lampe geneem en uitgegaan het om die bruidegom te ontmoet.
2 En vyf van hulle was wys en vyf was dwaas.
3 Die wat dwaas was, het hulle lampe geneem en geen olie saamgeneem nie.
4 Maar die wyses het olie in hulle kanne saam met hulle lampe geneem.
5 Terwyl die bruidegom vertoef, het hulle almal gesluimer en geslaap.
6 En middernag was daar 'n geroep: Kyk, die bruidegom kom; gaan uit hom tegemoet.
7 Toe het al daardie maagde opgestaan en hulle lampe geknip.
8 Toe sê die dwase vir die wyse: Gee ons van julle olie; want ons lampe is uitgedoof.
9 Maar die wyses antwoord en sê: Nie so nie; dat daar nie genoeg vir ons en vir julle is nie; maar gaan liewer na die wat verkoop, en koop vir julleself.
10 En terwyl hulle gaan om te koop, het die bruidegom gekom; en die wat gereed was, het saam met hom ingegaan na die bruilof, en die deur is gesluit.
11 Daarna het die ander maagde ook gekom en gesê: Here, Here, maak vir ons oop.
12 Maar hy antwoord en sê: Voorwaar Ek sê vir julle, Ek ken julle nie.
13 Waak dan, want julle weet nie die dag of die uur waarin die Seun van die mens kom nie.
14 Want die koninkryk van die hemele is soos 'n man wat na 'n ver land reis, wat sy eie dienaars geroep en sy goed aan hulle oorgegee het.
15 En aan die een het hy vyf talente gegee, aan 'n ander twee en aan 'n ander een; aan elkeen volgens sy verskillende vermoëns; en dadelik sy reis geneem.
16 Toe het hy wat die vyf talente ontvang het, gegaan en daarmee handel gedryf en vir hulle vyf ander talente gemaak.
17 En net so het hy wat twee ontvang het, ook ander twee gekry.
18 Maar hy wat een ontvang het, het gegaan en in die grond gegrawe en die geld van sy heer weggesteek.
19 Na 'n lang tyd kom die heer van daardie dienskneegte en maak met hulle afreken.
20 En toe kom hy wat vyf talente ontvang het, en bring ander vyf talente en sê: Here, U het vyf talente aan my gegee; kyk, ek het daarby nog vyf talente verdien.
21 Sy heer sê vir hom: Wel so, goeie en getroue dienskneg, oor weinig was jy getrou, oor baie sal Ek jou aanstel; gaan in in die vreugde van jou heer.
22 Ook hy wat twee talente ontvang het, het gekom en gesê: Here, twee talente het U aan my gegee; kyk, ek het nog twee talente by hulle gekry.

23 Sy heer sê vir hom: Wel so, goeie en getroue dienskneg! oor min was jy getrou; oor baie sal Ek jou aanstel as heerser; gaan in in die vreugde van jou heer.
24 Toe kom hy wat die een talent ontvang het en sê: Here, ek het U geken dat jy 'n harde man is wat maai waar jy nie gesaai het nie, en bymekaarmaak waar jy nie gestrooi het nie.
25 En ek was bevrees en het gegaan en jou talent in die aarde verberg; kyk, daar het jy wat joune is.
26 Sy heer antwoord en sê vir hom: Jou goddelose en trae dienskneg, jy het geweet dat ek maai waar ek nie gesaai het nie, en bymekaarmaak waar ek nie gestrooi het nie.
27 Jy moes dus my geld by die wisselaars gesit het, en dan sou ek my geld met woeker ontvang het by my koms.
28 Neem dan die talent van hom af en gee dit aan hom wat tien talente het.
29 Want aan elkeen wat het, sal gegee word, en hy sal oorvloed hê; maar van hom wat nie het nie, sal ook wat hy het, weggeneem word.
30 En werp die nuttelose dienskneg in die buitenste duisternis; daar sal geween wees en gekners van die tande.
31 Wanneer die Seun van die mens in sy heerlikheid kom en al die heilige engele saam met Hom, dan sal Hy op die troon van sy heerlikheid sit.
32 En voor Hom sal al die nasies versamel word, en Hy sal hulle van mekaar skei soos 'n herder sy skape van die bokke skei;
33 En hy moet die skape aan sy regterhand sit, maar die bokke aan die linkerkant.
34 Dan sal die Koning vir hulle aan sy regterhand sê: Kom, julle geseëndes van my Vader, beërf die koninkryk wat vir julle berei is van die grondlegging van die wêreld af.
35 Want ek was honger, en julle het my kos gegee; ek was dors, en julle het my te drinke gegee; ek was 'n vreemdeling, en julle het my ingeneem.
36 Naak, en julle het My aangetrek; Ek was siek, en julle het My besoek; Ek was in die tronk, en julle het na My toe gekom.
37 Dan sal die regverdiges Hom antwoord en sê: Here, wanneer het ons U honger gesien en gevoed? of dors en jou laat drink het?
38 Wanneer het ons jou 'n vreemdeling gesien en jou ingeneem? of naak en vir jou geklee?
39 Of wanneer het ons jou siek of in die gevangenis gesien en na jou toe gekom?
40 En die Koning sal antwoord en vir hulle sê: Voorwaar Ek sê vir julle, Vir sover julle dit gedoen het aan een van die geringstes van hierdie broers van My, het julle dit aan My gedoen.
41 Dan sal Hy ook vir hulle aan die linkerkant sê: Gaan weg van My, julle vervloektes, in die ewige vuur wat vir die duiwel en sy engele berei is.
42 Want ek was honger, en julle het my geen vleis gegee nie; ek was dors, en julle het my nie te drinke gegee nie.
43 Ek was 'n vreemdeling, en julle het My nie opgeneem nie: naak, en julle het My nie geklee nie; siek en in die gevangenis, en julle het My nie besoek nie.
44 Dan sal hulle Hom ook antwoord en sê: Here, wanneer het ons U honger of dors of vreemdeling of naak of siek of in die tronk gesien en U nie gedien nie?
45 Dan sal hy hulle antwoord en sê: Voorwaar Ek sê vir julle, vir sover julle dit nie aan een van die geringstes van hierdie gedoen het nie, het julle dit nie aan My gedoen nie.
46 En hulle sal weggaan in die ewige straf, maar die regverdiges in die ewige lewe.

HOOFSTUK 26

1 En dit het gebeur, toe Jesus klaar was met al hierdie woorde, sê Hy vir sy dissipels:
2 Julle weet dat na twee dae die fees van die pasga is, en die Seun van die mens word oorgelewer om gekruisig te word.
3 Toe het die owerpriesters en die skrifgeleerdes en die oudstes van die volk byeengekom in die paleis van die hoëpriester wat Kajafas genoem word,
4 en beraadslaag dat hulle Jesus met listigheid kon aangryp en doodmaak.
5 Maar hulle het gesê: Nie op die feesdag nie, sodat daar nie 'n oproer onder die volk sal wees nie.
6 En toe Jesus in Betanië was, in die huis van Simon, die melaatse,
7 Daar het 'n vrou na Hom gekom wat 'n albaste boks met baie kosbare salf gehad het en dit op sy hoof gegooi terwyl hy aan tafel was.
8 Maar toe sy dissipels dit sien, was hulle verontwaardig en sê: Waartoe is hierdie vermorsing?
9 Want hierdie salf kon vir baie verkoop en aan die armes gegee gewees het.
10 Toe Jesus dit verstaan, sê Hy vir hulle: Waarom pla julle die vrou? want sy het 'n goeie werk aan my gedoen.
11 Want julle het die armes altyd by julle; maar my het julle nie altyd nie.
12 Want deurdat sy hierdie salf op my liggaam uitgegooi het, het sy dit vir my begrafnis gedoen.
13 Voorwaar Ek sê vir julle, oral waar hierdie evangelie in die hele wêreld verkondig sal word, daar sal ook vertel word van dit wat hierdie vrou gedoen het tot 'n gedagtenis aan haar.
14 Toe het een van die twaalf, wat Judas Iskariot genoem word, na die owerpriesters gegaan,
15 En hy sê vir hulle: Wat sal julle my gee, en ek sal hom aan julle oorgee? En hulle het 'n verbond met hom gesluit vir dertig sikkels silwer.
16 En van toe af het hy geleentheid gesoek om hom te verraai.
17 En op die eerste dag van die fees van die ongesuurde brode het die dissipels na Jesus gekom en vir Hom gesê: Waar wil U hê moet ons vir U berei om die pasga te eet?
18 En hy sê: Gaan na die stad na so 'n man en sê vir hom: Die Meester sê: My tyd is naby; Ek sal die pasga by jou huis hou saam met my dissipels.
19 En die dissipels het gedoen soos Jesus hulle beveel het; en hulle het die pasga voorberei.
20 En toe dit aand geword het, het hy saam met die twaalf gaan sit.
21 En terwyl hulle eet, sê hy: Voorwaar Ek sê vir julle, een van julle sal My verraai.
22 En hulle was baie bedroef, en elkeen van hulle het vir Hom begin sê: Here, is dit ek?
23 En hy antwoord en sê: Hy wat sy hand saam met my in die skottel insteek, hy sal My verraai.

24 Die Seun van die mens gaan heen soos van Hom geskrywe is, maar wee die mens deur wie die Seun van die mens verraai is! dit was goed vir daardie man as hy nie gebore was nie.
25 En Judas, wat Hom verraai het, antwoord en sê: Meester, is dit ek? Hy sê vir hom: Jy het gesê.
26 En terwyl hulle eet, neem Jesus brood en seën dit, breek dit en gee dit aan die dissipels en sê: Neem, eet; dit is my liggaam.
27 En Hy het die beker geneem en gedank en dit aan hulle gegee en gesê: Drink almal daaruit;
28 Want dit is my bloed van die nuwe testament, wat vir baie uitgestort word tot vergewing van sondes.
29 Maar Ek sê vir julle, Ek sal nie meer van hierdie vrug van die wingerdstok drink nie, tot op daardie dag wanneer Ek dit saam met julle nuut sal drink in die koninkryk van my Vader.
30 En nadat hulle 'n lofsang gesing het, het hulle uitgegaan na die Olyfberg.
31 Toe sê Jesus vir hulle: Julle sal almal in hierdie nag aanstoot neem aan My, want daar is geskrywe: Ek sal die herder slaan, en die skape van die kudde sal verstrooi word.
32 Maar nadat Ek opgestaan het, sal Ek voor julle uit gaan na Galilea.
33 Petrus antwoord en sê vir hom: Al sou almal aanstoot neem deur jou, tog sal ek nooit aanstoot neem nie.
34 Jesus sê vir hom: Voorwaar Ek sê vir jou, in hierdie nag, voordat die haan kraai, sal jy My drie maal verloën.
35 Petrus sê vir hom: Al sou ek saam met jou sterwe, ek sal jou nie verloën nie. So het ook al die dissipels gesê.
36 Toe kom Jesus saam met hulle na 'n plek met die naam van Getsemane en sê vir die dissipels: Sit hier terwyl Ek daar gaan bid.
37 En hy het Petrus en die twee seuns van Sebedéüs saamgeneem en bedroef en baie swaar begin word.
38 Toe sê Hy vir hulle: My siel is baie bedroef tot die dood toe; bly hier en waak saam met My.
39 En Hy het 'n bietjie verder gegaan en op sy aangesig geval en gebid en gesê: My Vader, as dit moontlik is, laat hierdie beker by My verbygaan; nogtans nie soos Ek wil nie, maar soos U wil.
40 En Hy het na die dissipels gekom en hulle aan die slaap gevind en vir Petrus gesê: Wat, kon julle nie een uur saam met My waak nie?
41 Waak en bid, dat julle nie in versoeking kom nie; die gees is wel gewillig, maar die vlees is swak.
42 Hy het weer vir die tweede keer weggegaan en gebid en gesê: My Vader, as hierdie beker nie by My verbygaan as Ek dit nie drink nie, laat u wil geskied.
43 En hy het gekom en hulle weer aan die slaap gevind, want hulle oë was swaar.
44 En hy het hulle verlaat en weer weggegaan en vir die derde keer gebid en dieselfde woorde gesê.
45 Toe kom Hy na sy dissipels en sê vir hulle: Slaap nou verder en rus; kyk, die uur is naby en die Seun van die mens word oorgelewer in die hande van sondaars.
46 Staan op, laat ons gaan; kyk, Hy is naby wat My verraai.
47 En terwyl hy nog spreek, kom Judas, een van die twaalf, en saam met hom 'n groot menigte met swaarde en stokke, van die owerpriesters en oudstes van die volk.
48 En die een wat Hom verraai het, het aan hulle 'n teken gegee en gesê: Wie ek ook al sal soen, dit is hy; hou hom vas.
49 En dadelik het hy na Jesus gekom en gesê: Wees gegroet, Meester! en hom gesoen.
50 En Jesus sê vir hom: Vriend, waarom het jy gekom? Toe het hulle gekom en Jesus die hande opgelê en Hom gevat.
51 En kyk, een van die wat saam met Jesus was, het sy hand uitgesteek en sy swaard getrek en 'n dienskneg van die hoëpriester geslaan en sy oor afgeslaan.
52 Toe sê Jesus vir hom: Bring jou swaard terug in sy plek, want almal wat die swaard gryp, sal deur die swaard omkom.
53 Dink jy dat ek nie nou tot my Vader kan bid nie, en hy sal nou vir my meer as twaalf legioene engele gee?
54 Maar hoe sal die Skrifte dan vervul word, dat dit so moet wees?
55 In daardie selfde uur sê Jesus vir die skare: Het julle uitgetrek soos teen 'n dief met swaarde en stokke om My te gryp? Ek het daagliks by julle gesit en leer in die tempel, en julle het My nie gegryp nie.
56 Maar dit het alles gebeur, sodat die Skrifte van die profete vervul sou word. Toe het al die dissipels Hom verlaat en gevlug.
57 En die wat Jesus gegryp het, het Hom weggelei na Kájafas, die hoëpriester, waar die skrifgeleerdes en die ouderlinge vergader het.
58 Maar Petrus het hom van ver af gevolg tot by die hoëpriester se paleis en ingegaan en by die dienaars gaan sit om die einde te sien.
59 En die owerpriesters en ouderlinge en die hele Raad het valse getuienis teen Jesus gesoek om Hom dood te maak;
60 Maar het niemand gevind nie; ja, al het baie valse getuies gekom, tog het hulle nie gevind nie. Op die laaste het twee valse getuies gekom,
61 en gesê: Hierdie man het gesê: Ek is in staat om die tempel van God af te breek en dit in drie dae te bou.
62 En die hoëpriester het opgestaan en vir Hom gesê: Antwoord U niks nie? wat is dit wat hierdie teen jou getuig?
63 Maar Jesus het stilgebly. En die hoëpriester antwoord en sê vir hom: Ek besweer jou by die lewende God, dat jy vir ons moet sê of U die Christus is, die Seun van God.
64 Jesus sê vir hom: Jy het gesê; nogtans sê Ek vir jou, van nou af sal julle die Seun van die mens sien sit aan die regterhand van krag en kom op die wolke van die hemel.
65 Toe skeur die hoëpriester sy klere en sê: Hy het godslastering gespreek; wat het ons verder van getuies nodig? kyk, nou het julle sy godslastering gehoor.
66 Wat dink julle? Hulle antwoord en sê: Hy is skuldig aan die dood.
67 Toe het hulle in sy gesig gespoeg en hom met die vuis geslaan; en ander het hom met hul handpalms geslaan,
68 en sê: Profeteer vir ons, Christus, wie is dit wat U geslaan het?
69 En Petrus het buite in die paleis gesit, en 'n meisie het na hom gekom en gesê: Jy was ook saam met Jesus, die Galiléa.
70 Maar hy het voor almal ontken en gesê: Ek weet nie wat jy sê nie.

71 En toe hy uitgaan na die voorportaal, sien 'n ander diensmeisie hom en sê vir die wat daar was: Hierdie man was ook saam met Jesus van Nasaret.
72 En weer het hy met 'n eed ontken, ek ken die man nie.
73 En ná 'n ruk kom die wat daar staan, na Hom en sê vir Petrus: Waarlik, jy is ook een van hulle; want jou spraak verraai jou.
74 Toe het hy begin vloek en sweer en sê: Ek ken die man nie. En dadelik span die haan.
75 En Petrus het die woord van Jesus onthou wat vir hom gesê het: Voordat die haan kraai, sal jy My drie maal verloën. En hy het uitgegaan en bitterlik geween.

HOOFSTUK 27

1 Toe dit môre word, het al die owerpriesters en ouderlinge van die volk raad teen Jesus gehou om Hom dood te maak.
2 En toe hulle Hom gebind het, het hulle Hom weggelei en Hom aan Pontius Pilatus, die goewerneur, oorgegee.
3 Toe Judas, wat hom verraai het, sien dat hy veroordeel was, het hy hom bekeer en die dertig silwerstukke teruggebring na die owerpriesters en die ouderlinge.
4 en gesê: Ek het gesondig deurdat ek die onskuldige bloed verraai het. En hulle sê: Wat is dit vir ons? sien jy daarvoor.
5 En hy het die silwerstukke in die tempel neergegooi en weggegaan en gegaan en homself opgehang.
6 En die owerpriesters het die silwerstukke geneem en gesê: Dit is nie geoorloof om dit in die skatkis te gooi nie, want dit is die prys van bloed.
7 En hulle het raad gehou en die grond van die pottebakker saam met hulle gekoop om vreemdelinge in te begrawe.
8 Daarom is daardie akker genoem: Die akker van bloed, tot vandag toe.
9 Toe is vervul wat gespreek is deur die profeet Jeremy, toe hy gesê het: En hulle het die dertig silwerstukke geneem, die prys van hom wat gewaardeer is, aan wie hulle van die kinders van Israel gewaardeer het;
10 En hy het dit vir die pottebakker se stuk grond gegee, soos die Here my aangestel het.
11 En Jesus het voor die goewerneur gestaan, en die goewerneur het hom gevra en gesê: Is U die Koning van die Jode? En Jesus sê vir hom: Jy sê.
12 En toe hy deur die owerpriesters en ouderlinge aangekla is, het hy niks geantwoord nie.
13 Toe sê Pilatus vir Hom: Hoor jy nie hoeveel dinge hulle teen U getuig nie?
14 En hy het hom met geen woord geantwoord nie; in soverre dat die goewerneur hom baie verwonder het.
15 En op daardie fees was die goewerneur gewoond om 'n gevangene vir die volk vry te laat, wie hulle wou.
16 En hulle het toe 'n merkwaardige gevangene gehad met die naam van Baräbbas.
17 Toe hulle dan bymekaar was, sê Pilatus vir hulle: Wie wil julle hê moet ek vir julle loslaat? Barabbas, of Jesus wat Christus genoem word?
18 Want hy het geweet dat hulle hom uit afguns verlos het.
19 Toe hy op die regterstoel gaan sit het, het sy vrou na hom gestuur om te sê: Het jy niks met daardie regverdige man te doen nie, want ek het vandag baie dinge gely in 'n droom ter wille van hom.
20 Maar die owerpriesters en ouderlinge het die skare oortuig dat hulle vir Baräbbas moes vra en Jesus moes vernietig.
21 Die goewerneur het geantwoord en vir hulle gesê: Wie van die twee wil julle moet ek vir julle loslaat? Hulle het gesê: Barabbas.
22 Pilatus sê vir hulle: Wat moet ek dan doen met Jesus wat Christus genoem word? Hulle sê almal vir Hom: Laat Hom gekruisig word.
23 En die goewerneur sê: Waarom, watter kwaad het hy gedoen? Maar hulle het nog meer uitgeroep en gesê: Laat Hom gekruisig word.
24 Toe Pilatus sien dat hy niks kon oorwin nie, maar dat daar eerder 'n oproer ontstaan het, het hy water geneem en sy hande voor die skare gewas en gesê: Ek is onskuldig aan die bloed van hierdie regverdige. Pas op.
25 Toe antwoord die hele volk en sê: Sy bloed kom op ons en op ons kinders!
26 Toe het Hy Baräbbas vir hulle losgelaat, en nadat hy Jesus gegésel het, het Hy Hom oorgegee om gekruisig te word.
27 Toe het die soldate van die goewerneur Jesus in die gemeenskaplike saal geneem en die hele bende soldate by Hom versamel.
28 En hulle het hom uitgetrek en 'n bloedrooi mantel om hom aangetrek.
29 En nadat hulle 'n doringkroon gevleg het, het hulle dit op sy hoof gesit en 'n riet in sy regterhand; en hulle het die knie voor hom gebuig en met Hom gespot en gesê: Wees gegroet, Koning van die Jode!
30 En hulle het op hom gespuug en die riet geneem en hom op die kop geslaan.
31 En nadat hulle Hom gespot het, het hulle Hom die kleed uitgetrek en Hom sy eie klere aangetrek en Hom weggelei om Hom te kruisig.
32 En toe hulle uitkom, kry hulle 'n man van Ciréne met die naam van Simon; hom het hulle gedwing om sy kruis te dra.
33 En toe hulle by 'n plek kom met die naam van Golgota, dit wil sê, 'n plek van 'n skedel,
34 Hulle het vir hom asyn gegee om te drink, gemeng met gal, en toe hy daarvan geproe het, wou hy nie drink nie.
35 En hulle het Hom gekruisig en sy klere verdeel deur die lot te werp, sodat vervul sou word wat deur die profeet gespreek is: Hulle het my klere onder mekaar verdeel, en oor my gewaad het hulle die lot gewerp.
36 En hulle het gaan sit en hom daar dopgehou;
37 En hy het sy beskuldiging bo-oor sy hoof geskryf: DIT IS JESUS, DIE KONING VAN DIE JODE.
38Toe is daar twee diewe saam met Hom gekruisig, een aan die regterkant en een aan die linkerkant.
39 En die wat verbygegaan het, het Hom uitgeskel terwyl hulle hul hoofde swaai,
40 en gesê: U wat die tempel afbreek en dit in drie dae bou, red uself. As U die Seun van God is, kom af van die kruis.
41 Net so het ook die owerpriesters wat Hom bespot het, saam met die skrifgeleerdes en ouderlinge gesê:
42 Ander het Hy gered; homself kan hy nie red nie. As hy die Koning van Israel is, laat hom nou van die kruis afkom, en ons sal hom glo.
43 Hy het op God vertrou; laat hy hom nou verlos as hy dit wil hê, want hy het gesê: Ek is die Seun van God.

44 Ook die diewe wat saam met Hom gekruisig is, het dit in sy tande gegooi.
45 En van die sesde uur af was daar duisternis oor die hele land tot die negende uur.
46 En omtrent die negende uur het Jesus met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Eli, Eli, lama sabagtani? dit wil sê: My God, my God, waarom het U my verlaat?
47 Sommige van die wat daar gestaan het, het gesê toe hulle dit hoor: Hierdie man roep vir Elia.
48 En dadelik het een van hulle gehardloop en 'n spons geneem en dit met asyn gevul en dit op 'n riet gesit en hom laat drink.
49 Die ander sê: Laat staan, laat ons kyk of Elía sal kom om hom te red.
50 Toe Jesus weer met 'n groot stem uitgeroep het, het Hy die gees gegee.
51 En kyk, die voorhangsel van die tempel het in twee geskeur van bo na onder; en die aarde het gebewe, en die rotse het geskeur;
52 En die grafte is oopgemaak; en baie liggame van die ontslape heiliges het opgestaan,
53 En ná sy opstanding uit die grafte gekom en in die heilige stad ingegaan en aan baie verskyn.
54 En toe die hoofman oor honderd en die wat saam met hom was en Jesus dopgehou het, die aardbewing sien en die dinge wat gebeur het, het hulle baie gevrees en gesê: Waarlik, Hy was die Seun van God.
55 En baie vroue was daar wat ver aanskou het, wat Jesus van Galilea gevolg het en Hom bedien het.
56 Onder wie was Maria Magdalena en Maria, die moeder van Jakobus en Joses, en die moeder van Sebedeus se kinders.
57 Toe dit aand geword het, het daar 'n ryk man van Arimathéa gekom met die naam van Josef, wat self ook Jesus se dissipel was.
58 Hy het na Pilatus gegaan en die liggaam van Jesus gesmeek. Toe het Pilatus beveel dat die liggaam gelewer moes word.
59 En nadat Josef die liggaam geneem het, het hy dit in 'n skoon linnedoek toegedraai,
60 En hy het dit in sy eie nuwe graf neergelê wat hy in die rots uitgekap het; en hy het 'n groot klip na die ingang van die graf gerol en weggegaan.
61 En daar was Maria Magdalena en die ander Maria wat oorkant die graf gesit het.
62 En die volgende dag, wat gevolg het op die dag van die voorbereiding, het die owerpriesters en die Fariseërs by Pilatus bymekaargekom,
63 en gesê: Meneer, ons onthou dat daardie bedrieër, terwyl hy nog gelewe het, gesê het: Na drie dae sal ek opstaan.
64 Beveel dan dat die graf seker gemaak moet word tot op die derde dag, sodat sy dissipels nie in die nag kom en hom steel nie en vir die volk sê: Hy het opgestaan uit die dode; so sal die laaste dwaling erger wees as die eerste.
65 Pilatus sê vir hulle: Julle het 'n wag; gaan, maak dit so seker as wat julle kan.
66 Hulle het toe gegaan en die graf vasgemaak, die klip verseël en 'n wag gesit.

HOOFSTUK 28

1 Aan die einde van die sabbat, toe dit begin aanbreek het teen die eerste dag van die week, het Maria Magdalena en die ander Maria gekom om die graf te sien.
2 En kyk, daar was 'n groot aardbewing, want die engel van die Here het uit die hemel neergedaal en gekom en die klip van die deur af weggerol en daarop gaan sit.
3 Sy aangesig was soos weerlig, en sy klere wit soos sneeu.
4 En uit vrees vir hom het die wagte geskud en soos dooies geword.
5 En die engel antwoord en sê vir die vroue: Moenie vrees nie, want ek weet dat julle Jesus soek wat gekruisig is.
6 Hy is nie hier nie, want Hy het opgestaan, soos Hy gesê het. Kom kyk na die plek waar die Here gelê het.
7 En gaan gou en sê vir sy dissipels dat Hy uit die dode opgestaan het; en kyk, Hy gaan voor julle uit na Galiléa; daar sal julle Hom sien; kyk, Ek het dit vir julle gesê.
8 En hulle het vinnig van die graf af weggegaan met vrees en groot blydskap; en het wel gehardloop om sy dissipels woord te bring.
9 En terwyl hulle gaan om dit aan sy dissipels te vertel, kom Jesus hulle tegemoet en sê: Wees gegroet! En hulle het gekom en Hom aan die voete vasgehou en Hom aanbid.
10 Toe sê Jesus vir hulle: Moenie bang wees nie; gaan sê vir my broers dat hulle na Galilea gaan, en daar sal hulle My sien.
11 En toe hulle op pad was, kyk, kom sommige van die wagte in die stad en wys aan die owerpriesters al die dinge wat gedoen is.
12 En toe hulle saam met die ouderlinge vergader het en raad gehou het, het hulle groot geld aan die soldate gegee,
13 en gesê: Sê julle, sy dissipels het in die nag gekom en Hom gesteel terwyl ons geslaap het.
14 En as dit tot die goewerneur se ore kom, sal ons hom oorreed en jou beveilig.
15 Hulle het toe die geld geneem en gedoen soos hulle geleer is; en hierdie woord is algemeen bekend onder die Jode tot vandag toe.
16 Toe het die elf dissipels weggegaan na Galilea, na 'n berg waar Jesus hulle aangestel het.
17 En toe hulle Hom sien, het hulle Hom aanbid, maar sommige het getwyfel.
18 En Jesus het gekom en met hulle gespreek en gesê: Aan My is gegee alle mag in die hemel en op aarde.
19 Gaan dan heen en leer al die nasies, en doop hulle in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees.
20 Leer hulle om alles te onderhou wat Ek julle ook al beveel het; en kyk, Ek is met julle al die dae tot aan die voleinding van die wêreld. Amen.

Merk

HOOFSTUK 1

1 Die begin van die evangelie van Jesus Christus, die Seun van God;
2 Soos geskrywe is in die profete: Kyk, Ek stuur my boodskapper voor u aangesig, wat u weg voor u uit sal berei.
3 Die stem van een wat roep in die woestyn: Berei die weg van die Here, maak sy paaie gelyk.
4 Johannes het wel in die woestyn gedoop en die doop van bekering tot vergewing van sondes verkondig.
5 En die hele land Judéa en die van Jerusalem het na hom uitgegaan, en hulle is almal deur hom in die Jordaanrivier gedoop, terwyl hulle hul sondes bely.
6 En Johannes was bekleed met kameelhare en met 'n velgordel om sy lendene; en hy het sprinkane en wilde heuning geëet;
7 En hy het gepreek en gesê: Daar kom een sterker as ek ná my, wie se skoene ek nie waardig is om neer te buk en los te maak nie.
8 Ek het julle wel met water gedoop, maar Hy sal julle met die Heilige Gees doop.
9 En dit het gebeur in daardie dae dat Jesus van Násaret in Galiléa gekom het en deur Johannes in die Jordaan gedoop is.
10 En dadelik uit die water opgekom, sien Hy die hemele geopen en die Gees soos 'n duif op Hom neerdaal.
11 En daar het 'n stem uit die hemel gekom wat sê: U is my geliefde Seun in wie Ek 'n welbehae het.
12 En dadelik het die Gees hom die woestyn in gedryf.
13 En hy was daar in die woestyn veertig dae lank, deur Satan versoek; en was saam met die wilde diere; en die engele het Hom gedien.
14 En nadat Johannes in die tronk gesit is, het Jesus in Galilea gekom en die evangelie van die koninkryk van God verkondig,
15 en gesê: Die tyd is vervul en die koninkryk van God het naby gekom; bekeer julle en glo die evangelie.
16 En terwyl hy langs die see van Galilea loop, sien hy Simon en sy broer Andreas besig om 'n net in die see uit te gooi, want hulle was vissers.
17 En Jesus sê vir hulle: Kom agter My aan, en Ek sal julle vissers van mense maak.
18 En dadelik het hulle hul nette verlaat en Hom gevolg.
19 En toe hy 'n entjie verder daarvandaan gegaan het, sien hy Jakobus, die seun van Sebedeüs, en Johannes, sy broer, wat ook in die skip besig was om hulle nette reg te maak.
20 En hy het hulle dadelik geroep, en hulle het hul vader Sebedeüs saam met die huurlinge in die skip agtergelaat en agter hom aan gegaan.
21 En hulle het na Kapernaum gegaan; en dadelik op die sabbatdag het Hy in die sinagoge ingegaan en geleer.
22 En hulle was verstom oor sy leer, want Hy het hulle geleer soos een wat gesag het, en nie soos die skrifgeleerdes nie.
23 En daar was in hulle sinagoge 'n man met 'n onrein gees; en hy het uitgeroep,
24 en gesê: Laat ons staan; wat het ons met U te doen, Jesus van Nasaret? kom jy om ons te vernietig? Ek ken U wie U is, die Heilige van God.
25 En Jesus het hom bestraf en gesê: Bly stil en gaan uit hom uit.
26 En toe die onrein gees hom verskeur en met 'n groot stem uitroep, het hy uit hom uitgegaan.
27 En hulle was almal verbaas, sodat hulle onder mekaar gevra het en gesê het: Wat is dit? watter nuwe leerstelling is dit? want met gesag beveel Hy selfs die onreine geeste, en hulle is Hom gehoorsaam.
28 En dadelik het sy roem versprei in die hele omtrek van Galiléa.
29 En dadelik, toe hulle uit die sinagoge uitgegaan het, het hulle in die huis van Simon en Andréas ingegaan, saam met Jakobus en Johannes.
30 Maar die moeder van Simon se vrou het siek gelê van koors, en hulle het hom eers van haar vertel.
31 En hy het gekom en haar aan die hand gegryp en haar opgetel; en dadelik het die koors haar verlaat, en sy het hulle bedien.
32 En teen die aand, toe die son ondergegaan het, het hulle almal wat siek was, en die wat van duiwels beset was, na Hom gebring.
33 En die hele stad was by die ingang bymekaar.
34 En Hy het baie genees wat aan allerhande siektes siek was, en baie duiwels uitgedryf; en die duiwels nie toegelaat om te praat nie, omdat hulle Hom geken het.
35 En in die môre, 'n lang tyd voor die dag, het hy opgestaan en uitgegaan en na 'n eensame plek gegaan en daar gebid.
36 En Simon en die wat saam met hom was, het hom gevolg.
37 En toe hulle hom kry, sê hulle vir hom: Almal soek jou.
38 En Hy sê vir hulle: Laat ons na die volgende stede gaan, dat Ek ook daar kan preek; want daarom het Ek uitgegaan.
39 En Hy het in hulle sinagoges deur die hele Galiléa gepreek en duiwels uitgedryf.
40 En daar het 'n melaatse na hom gekom en hom gesmeek en voor hom neergekniel en vir hom gesê: As u wil, kan u my reinig.
41 En Jesus het innig jammer gevoel, sy hand uitgesteek en hom aangeraak en vir hom gesê: Ek wil; wees jy rein.
42 En sodra hy gespreek het, het die melaatsheid dadelik van hom gewyk, en hy is gereinig.
43 En hy het hom streng bevel gegee en hom dadelik weggestuur;
44 En sê vir hom: Kyk dat jy niks aan iemand sê nie; maar gaan heen, vertoon jou aan die priester en offer vir jou reiniging wat Moses beveel het, tot 'n getuienis vir hulle.
45 Maar hy het uitgegaan en begin om dit baie te verkondig en die saak aan die brand te steek, sodat Jesus nie meer openlik in die stad kon ingaan nie, maar daar buite was in verlate plekke; en hulle het van elke kant af na Hom gekom.

HOOFSTUK 2

1 En ná 'n paar dae het hy weer in Kapernaum ingegaan; en dit is geraas dat hy in die huis was.
2 En dadelik het baie bymekaargekom, sodat daar geen plek was om hulle te ontvang nie, ook nie soseer as by die deur nie; en hy het die woord aan hulle verkondig.

3 En hulle het na Hom gekom en een verlamde gebring wat uit vier gedra is.
4 En toe hulle vanweë die skare nie naby hom kon kom nie, het hulle die dak oopgemaak waar hy was; en nadat hulle dit opgebreek het, het hulle die bed laat sak waarin die verlamde gelê het.
5 Toe Jesus hulle geloof sien, sê Hy vir die verlamde: Seun, jou sondes is jou vergewe!
6 Maar daar het sommige van die skrifgeleerdes daar gesit en in hulle harte geredeneer:
7 Waarom spreek hierdie man so godslastering? wie kan sondes vergewe behalwe God alleen?
8 En dadelik toe Jesus in sy gees bemerk dat hulle so by hulleself geredeneer het, sê Hy vir hulle: Waarom redeneer julle hierdie dinge in julle harte?
9 Of dit makliker is om vir die verlamde te sê: Jou sondes is jou vergewe? of om te sê: Staan op, neem jou bed op en loop?
10 Maar dat julle kan weet dat die Seun van die mens mag het om op aarde sondes te vergewe, sê Hy vir die verlamde:
11 Ek sê vir jou: Staan op en neem jou bed op en gaan na jou huis.
12 En dadelik het hy opgestaan, die bed opgeneem en voor almal uit gegaan; sodat hulle almal verbaas was en God verheerlik het deur te sê: Ons het dit nog nooit so gesien nie.
13 En hy het weer uitgegaan langs die see; en die hele skare het na Hom toe gekom, en Hy het hulle geleer.
14 En terwyl hy verbygaan, sien hy Levi, die seun van Alfeüs, sit by die tolhuis, en sê vir hom: Volg my. En hy het opgestaan en hom gevolg.
15 En terwyl Jesus in sy huis aan tafel gesit het, het baie tollenaars en sondaars ook saam met Jesus en sy dissipels gesit, want daar was baie, en hulle het Hom gevolg.
16 En toe die skrifgeleerdes en Fariseërs Hom sien eet saam met tollenaars en sondaars, sê hulle vir sy dissipels: Hoe eet en drink Hy saam met tollenaars en sondaars?
17 Toe Jesus dit hoor, sê Hy vir hulle: Die wat gesond is, het die geneesheer nie nodig nie, maar die wat siek is. Ek het nie gekom om regverdiges te roep nie, maar sondaars tot bekering.
18 En die dissipels van Johannes en van die Fariseërs het gevas, en hulle het gekom en vir Hom gesê: Waarom vas die dissipels van Johannes en die Fariseërs, maar u dissipels vas nie?
19 En Jesus sê vir hulle: Kan die bruilofkinders vas terwyl die bruidegom by hulle is? solank hulle die bruidegom by hulle het, kan hulle nie vas nie.
20 Maar daar sal dae kom wanneer die bruidegom van hulle weggeneem sal word, en dan sal hulle in daardie dae vas.
21 Niemand werk ook 'n stuk nuwe lap aan 'n ou kleed nie; anders neem die nuwe stuk wat dit vol gemaak het van die oue weg, en die skeur word vererger.
22 En niemand gooi nuwe wyn in ou sakke nie; anders laat die nuwe wyn die sakke bars, en die wyn word gemors, en die sakke sal beskadig word; maar nuwe wyn moet in nuwe sakke gegooi word.
23 En dit het gebeur dat hy op die sabbatdag deur die koringlande gegaan het; en sy dissipels het onderweg begin om die are af te pluk.
24 En die Fariseërs sê vir Hom: Kyk, waarom doen hulle op die sabbatdag wat nie geoorloof is nie?
25 En hy sê vir hulle: Het julle nooit gelees wat Dawid gedoen het toe hy nood gehad het en honger was, hy en die wat by hom was nie?
26 Hoe hy in die huis van God ingegaan het in die dae van Abjatar, die hoëpriester, en die toonbrode geëet het wat nie geoorloof is om te eet behalwe vir die priesters nie, en ook aan die wat by hom was, gegee het?
27 En Hy sê vir hulle: Die sabbat is gemaak vir die mens en nie die mens vir die sabbat nie.
28 Daarom is die Seun van die mens ook Here van die sabbat.

HOOFSTUK 3

1 En hy het weer in die sinagoge ingegaan; en daar was 'n man met 'n verdorde hand.
2 En hulle het hom dopgehou of hy hom op die sabbatdag sou genees; dat hulle hom kan aankla.
3 En hy sê vir die man met die verdorde hand: Staan op.
4 En Hy sê vir hulle: Is dit geoorloof om goed te doen op die sabbat, of om kwaad te doen? om lewe te red, of dood te maak? Maar hulle het stilgebly.
5 En toe Hy hulle met toorn rondgekyk het, bedroef oor die hardheid van hulle harte, sê Hy vir die man: Steek jou hand uit. En hy het dit uitgestrek, en sy hand het herstel soos die ander.
6 En die Fariseërs het uitgegaan en dadelik met die Herodiane teen Hom beraadslaag, hoe hulle Hom kon vernietig.
7 Maar Jesus het Hom saam met sy dissipels na die see teruggetrek, en 'n groot menigte uit Galilea het Hom gevolg en uit Judéa,
8 En van Jerusalem en van Idumaea en van oorkant die Jordaan af; en hulle van Tirus en Sidon, 'n groot menigte, het na hom gekom toe hulle hoor watter groot dinge hy gedoen het.
9 En Hy het met sy dissipels gesê dat 'n klein skippie op Hom moes wag vanweë die menigte, dat hulle Hom nie sou saamdring nie.
10 Want Hy het baie gesond gemaak; soveel dat hulle hom aangedring het om hom aan te raak, almal wat plae gehad het.
11 En toe die onreine geeste Hom sien, val hulle voor Hom neer en roep en sê: U is die Seun van God.
12 En hy het hulle streng bevel gegee om hom nie bekend te maak nie.
13 En hy klim op die berg en roep na hom wie hy wil; en hulle het na hom gekom.
14 En hy het twaalf bepaal, dat hulle by hom moes wees, en dat hy hulle kon uitstuur om te preek,
15 En om mag te hê om siektes te genees en duiwels uit te dryf;
16 En Simon het hy Petrus genoem;
17 En Jakobus, die seun van Sebedéüs, en Johannes, die broer van Jakobus; en hy het hulle Boanerges genoem, dit is die seuns van die donder.
18 En Andréas en Filippus en Bartolomeus en Matteus en Tomas en Jakobus, die seun van Alfeus, en Thaddeüs en Simon die Kanaäniet,

19 En Judas Iskariot, wat hom ook verraai het, en hulle het in 'n huis ingegaan.
20 En die skare het weer bymekaargekom, sodat hulle nie soveel as brood kon eet nie.
21 En toe sy vriende dit hoor, het hulle uitgegaan om hom aan te gryp, want hulle het gesê: Hy is buite homself.
22 En die skrifgeleerdes wat van Jerusalem afgekom het, het gesê: Hy het Beëlsebul, en deur die owerste van die duiwels dryf Hy die duiwels uit.
23 En Hy het hulle na Hom geroep en in gelykenisse vir hulle gesê: Hoe kan die Satan die Satan uitdryf?
24 En as 'n koninkryk teen homself verdeeld is, kan daardie koninkryk nie bestaan nie.
25 En as 'n huis teen homself verdeeld is, kan daardie huis nie bly staan nie.
26 En as die Satan teen homself opstaan en verdeeld is, kan hy nie standhou nie, maar het 'n einde.
27 Niemand kan in die huis van 'n sterk man ingaan en sy besittings buit nie, tensy hy eers die sterk man bind; en dan sal hy sy huis verwoes.
28Voorwaar Ek sê vir julle, alle sondes sal aan die mensekinders vergewe word, en lastering waarmee hulle ook al laster.
29 Maar hy wat teen die Heilige Gees laster, het nooit vergifnis nie, maar is in gevaar van die ewige verdoemenis.
30 Omdat hulle gesê het: Hy het 'n onrein gees.
31 Daar kom toe sy broers en sy moeder, en hulle het buite gestaan en na hom gestuur en hom geroep.
32 En die skare het rondom hom gaan sit en vir hom gesê: Kyk, jou moeder en jou broers soek jou van buite.
33 En hy antwoord hulle en sê: Wie is my moeder of my broers?
34 En hy het rondom gekyk na die wat rondom hom sit, en gesê: Hier is my moeder en my broers!
35 Want elkeen wat die wil van God doen, dit is my broer en my suster en moeder.

HOOFSTUK 4

1 En hy het weer begin om by die see te leer, en 'n groot menigte het by Hom vergader, sodat hy in 'n skuit geklim en in die see gaan sit het; en die hele menigte was by die see op die land.
2 En Hy het hulle baie dinge geleer deur gelykenisse en vir hulle gesê in sy leer:
3 Luister; Kyk, daar het 'n saaier uitgegaan om te saai:
4 En terwyl hy saai, het sommige langs die pad geval, en die voëls van die hemel het gekom en dit opgeëet.
5 En sommige het op klipperige grond geval, waar dit nie baie grond gehad het nie; en dadelik het dit opgespring, omdat dit geen diepte van aarde gehad het nie.
6 Maar toe die son opgaan, is dit verskroei; en omdat dit geen wortel gehad het nie, het dit verdor.
7 En sommige het tussen die dorings geval, en die dorings het opgegroei en dit verstik, en dit het geen vrug opgelewer nie.
8 En ander het op goeie grond geval en vrugte opgelewer wat opkom en vermeerder; en het gebaar, sommige dertig en ander sestig en ander honderd.
9 En Hy sê vir hulle: Wie ore het om te hoor, laat hom hoor.
10 En toe Hy alleen was, het die wat saam met die twaalf rondom Hom was, Hom die gelykenis gevra.
11 En Hy sê vir hulle: Aan julle is dit gegee om die verborgenheid van die koninkryk van God te ken; maar aan die wat buite is, word al hierdie dinge in gelykenisse gedoen.
12 sodat hulle kan sien en nie sien nie; en as hulle hoor, kan hulle hoor en nie verstaan nie; dat hulle nie te eniger tyd tot bekering sou kom en hulle sondes hulle vergewe sou word nie.
13 En Hy sê vir hulle: Ken julle nie hierdie gelykenis nie? en hoe sal julle dan al die gelykenisse ken?
14 Die saaier saai die woord.
15 En dit is hulle langs die pad, waar die woord gesaai word; maar as hulle dit hoor, kom die Satan dadelik en neem die woord weg wat in hulle harte gesaai is.
16 En dit is ook hulle wat op klipperige grond gesaai is; wat, as hulle die woord gehoor het, dit dadelik met blydskap aanneem;
17 En het geen wortel in hulleself nie, en verduur so net vir 'n tyd; daarna, as daar verdrukking of vervolging opkom ter wille van die woord, is hulle dadelik aanstoot.
18 En dit is hulle wat tussen die dorings gesaai is; soos wat die woord hoor,
19 En die sorge van hierdie wêreld en die bedrog van rykdom en die begeerlikhede van ander dinge wat inkom, verstik die woord, en dit word onvrugbaar.
20 En dit is hulle wat op goeie grond gesaai word; wat die woord hoor en dit aanneem en vrugte dra, die een dertigvoudig, die ander sestig- en die ander honderdvoudig.
21 En Hy sê vir hulle: Word 'n kers gebring om onder 'n maatemmer of onder 'n bed te sit? en nie op 'n kandelaar gesit te word nie?
22 Want daar is niks verborge wat nie geopenbaar sal word nie; ook is niks geheim gehou nie, behalwe dat dit na die buiteland sou kom.
23As iemand ore het om te hoor, laat hom hoor.
24 En Hy sê vir hulle: Pas op wat julle hoor; met watter maat julle meet, sal vir julle gemeet word; en aan julle wat hoor, sal meer gegee word.
25 Want hy wat het, aan hom sal gegee word; en hy wat nie het nie, van hom sal geneem word ook wat hy het.
26 En hy sê: So is die koninkryk van God asof 'n mens saad in die grond gooi;
27 en sou slaap en nag en dag opstaan, en die saad sou opspring en opgroei, hy weet nie hoe nie.
28 Want die aarde dra uit haarself vrugte; eers die lem, dan die aar, daarna die vol koring in die aar.
29 Maar as die vrugte gebore is, gooi hy dadelik die sekel in, want die oes het gekom.
30 En hy sê: Waarmee sal ons die koninkryk van God vergelyk? of met watter vergelyking sal ons dit vergelyk?
31 Dit is soos 'n mosterdsaad wat, wanneer dit in die aarde gesaai word, minder is as al die saad wat op die aarde is;
32 Maar as dit gesaai word, groei dit op en word dit groter as al die kruie, en skiet groot takke uit; sodat die voëls van die hemel in die skadu daarvan kan vernag.
33 En met baie sulke gelykenisse het Hy die woord aan hulle gespreek, soos hulle dit kon hoor.
34 Maar sonder gelykenis het Hy nie met hulle gespreek nie; en toe hulle alleen was, het Hy alles aan sy dissipels uitgelê.
35 En op dieselfde dag, toe dit aand geword het, sê Hy vir hulle: Laat ons oortrek na die oorkant toe.

36 En toe hulle die skare weggestuur het, het hulle hom gevat terwyl hy in die skuit was. En daar was ook ander klein skepe by hom.
37 En daar het 'n groot stormwind opgekom, en die golwe het in die skip geslaan, sodat dit nou vol was.
38 En hy was agter in die skip en slaap op 'n kussing; en hulle maak hom wakker en sê vir hom: Meester, gee u nie om dat ons vergaan nie?
39 En hy het opgestaan en die wind bestraf en vir die see gesê: Vrede, wees stil! En die wind het gaan lê, en daar het 'n groot stilte gekom.
40 En Hy sê vir hulle: Waarom is julle so bang? hoe is dit dat julle geen geloof het nie?
41 En hulle was uitermate bevrees en sê vir mekaar: Watter soort mens is Hy dat selfs die wind en die see Hom gehoorsaam?

HOOFSTUK 5

1 En hulle het oorgekom na die oorkant van die see, in die land van die Gadareners.
2 En toe hy uit die skuit klim, kom daar hom dadelik uit die grafte tegemoet 'n man met 'n onrein gees,
3 wat sy woning tussen die grafte gehad het; en niemand kon hom bind nie, ook nie met kettings nie.
4 Omdat hy dikwels met kettings en kettings gebind was, en die kettings deur hom stukkend geruk en die kettings in stukke gebreek is; en niemand kon hom tem nie.
5 En altyd, nag en dag, was hy in die berge en in die grafte, terwyl hy huil en homself met klippe kap.
6 Maar toe hy Jesus van ver af sien, het hy gehardloop en Hom aanbid.
7 En hy het met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Wat het ek met U te doen, Jesus, Seun van die Allerhoogste God? Ek besweer jou by God, dat jy my nie pynig nie.
8 Want Hy sê vir hom: Gaan uit die man uit, onreine gees!
9 En hy vra hom: Wat is jou naam? En hy antwoord en sê: My naam is Legioen, want ons is baie.
10 En hy het hom baie gesmeek om hulle nie uit die land uit te stuur nie.
11 En daar was daar naby die berge 'n groot trop varke wat gewei het.
12 En al die duiwels het Hom gesmeek en gesê: Stuur ons na die varke, dat ons in hulle kan ingaan.
13 En Jesus het hulle dadelik verlof gegee. En die onreine geeste het uitgegaan en in die varke ingegaan, en die beeste het met geweld van 'n steilte af die see in gehardloop (dit was omtrent twee duisend) en is in die see verstik.
14 En die wat die varke geweier het, het gevlug en dit in die stad en in die land vertel. En hulle het uitgegaan om te kyk wat dit was wat gedoen is.
15 En hulle kom na Jesus en sien Hom wat van die duiwel besete was en die legioen gehad het, sit en geklee en by sy volle verstand; en hulle was bang.
16 En die wat dit gesien het, het hulle vertel hoe dit met hom gebeur het wat van die duiwel besete was, en ook oor die varke.
17 En hulle het Hom begin bid om uit hulle grondgebied te vertrek.
18 En toe Hy in die skuit geklim het, het hy wat van die duiwel besete was, Hom gebid dat hy by hom mag wees.
19 Maar Jesus het hom nie toegelaat nie, maar vir hom gesê: Gaan huis toe na jou vriende en vertel hulle hoe groot dinge die Here aan jou gedoen het en Hom oor jou ontferm het.
20 En hy het weggegaan en in Dekápolis begin verkondig hoe groot dinge Jesus vir hom gedoen het, en almal was verwonderd.
21 En toe Jesus weer per skip oorgevaar is na die oorkant, het baie mense by Hom saamgedrom, en Hy was naby die see.
22 En kyk, daar kom een van die owerstes van die sinagoge met die naam van Jaïrus; en toe hy hom sien, val hy voor sy voete neer,
23 En hy het hom baie gesmeek en gesê: My dogtertjie lê op die punt van die dood. Kom tog en lê haar die hande op, dat sy gesond kan word; en sy sal lewe.
24 En Jesus het saam met hom gegaan; en baie mense het Hom gevolg en Hom saamgedrom.
25 En 'n sekere vrou wat twaalf jaar lank 'n bloedvloeiing gehad het,
26 En het baie gely van baie geneeshere, en het alles wat sy gehad het uitgegee, en was niks beter nie, maar het eerder erger geword,
27 Toe sy van Jesus hoor, het sy in die skare van agter gekom en sy kleed aangeraak.
28 Want sy het gesê: As ek maar sy klere mag aanraak, sal ek gesond word.
29 En dadelik het die fontein van haar bloed opgedroog; en sy het in haar liggaam gevoel dat sy van daardie plaag genees is.
30 En Jesus, wat dadelik by Homself geweet het dat deug uit Hom uitgegaan het, het hom in die pers omgedraai en gesê: Wie het my klere aangeraak?
31 En sy dissipels sê vir Hom: U sien die skare wat U saamdrom, en U sê: Wie het My aangeraak?
32 En hy het rondgekyk om haar te sien wat hierdie ding gedoen het.
33 Maar die vrou wat bang en bewend was, omdat sy geweet het wat in haar gebeur het, het gekom en voor hom neergeval en hom die hele waarheid vertel.
34 En hy sê vir haar: Dogter, jou geloof het jou gesond gemaak; gaan in vrede en word gesond van u plaag.
35 Terwyl hy nog spreek, kom daar van die owerste van die sinagoge se huis sommige wat sê: Jou dogter is dood; waarom pla jy die Meester nog meer?
36 Sodra Jesus die woord hoor wat gespreek is, sê Hy vir die owerste van die sinagoge: Wees nie bevrees nie, glo net.
37 En hy het niemand toegelaat om Hom te volg nie, behalwe Petrus en Jakobus en Johannes, die broer van Jakobus.
38 En hy kom by die huis van die owerste van die sinagoge en sien die rumoer en die wat baie geween en gehuil het.
39 En toe Hy inkom, sê Hy vir hulle: Waarom ween julle so? die meisie is nie dood nie, maar slaap.
40 En hulle het hom uitgelag. Maar nadat hy hulle almal uitgedryf het, neem hy die vader en die moeder van die dogter en die wat by hom was, en gaan in waar die dogter gelê het.
41 En hy gryp die meisie aan die hand en sê vir haar: Talitha cumi! dit is, as dit vertaal word: Meisie, sê Ek vir jou, staan op!

42 En dadelik het die meisie opgestaan en geloop; want sy was twaalf jaar oud. En hulle was verstom met 'n groot verbasing.
43 En hy het hulle streng bevel gegee dat niemand dit moes weet nie; en het beveel dat iets vir haar gegee moes word om te eet.

HOOFSTUK 6

1 En hy het daarvandaan uitgegaan en in sy land gekom; en sy dissipels volg Hom.
2 En toe die sabbatdag aangebreek het, het Hy in die sinagoge begin leer; en baie wat hom gehoor het, was verbaas en sê: Waarvandaan het hierdie man hierdie dinge? en watter wysheid is dit wat aan hom gegee word, dat selfs sulke magtige werke deur sy hande verrig word?
3 Is dit nie die timmerman, die seun van Maria, die broer van Jakobus en Joses en van Juda en Simon nie? en is sy susters nie hier by ons nie? En hulle was aanstoot aan hom.
4 Maar Jesus sê vir hulle: 'n Profeet is nie ongeëerd nie, maar in sy eie land en onder sy familie en in sy huis.
5 En hy kon daar geen magtige werk doen nie, behalwe dat hy sy hande op 'n paar siekes gelê en hulle genees het.
6 En hy was verwonderd oor hulle ongeloof. En hy het in die dorpe rondgegaan en geleer.
7 En hy het die twaalf na hom geroep en hulle twee-twee begin uitstuur; en het hulle mag gegee oor onrein geeste;
8 En hulle het beveel dat hulle niks op hulle reis moes neem nie, behalwe net 'n staf; geen skroef, geen brood, geen geld in hulle beursie nie.
9 Maar wees geskoen met skoene; en nie twee jasse aantrek nie.
10 En Hy sê vir hulle: Waar julle ook al in 'n huis ingaan, bly daar totdat julle van daardie plek weggaan.
11 En elkeen wat julle nie ontvang en na julle nie luister nie, as julle daarvandaan vertrek, skud die stof onder julle voete af tot 'n getuienis teen hulle. Voorwaar Ek sê vir julle, dit sal vir Sodom en Gomorra verdraagliker wees in die oordeelsdag as vir daardie stad.
12 En hulle het uitgegaan en gepreek dat die mense hulle moes bekeer.
13 En hulle het baie duiwels uitgedryf en baie siekes met olie gesalf en hulle gesond gemaak.
14 En koning Herodes het van hom gehoor; (want sy naam is in die buiteland versprei) en hy het gesê: Johannes die Doper is uit die dode opgewek, en daarom word kragtige werke in hom openbaar.
15 Ander het gesê: Dit is Elía. En ander het gesê: Dit is 'n profeet, of soos een van die profete.
16 Maar toe Herodes dit hoor, sê hy: Dit is Johannes wat ek onthoof het; hy het uit die dode opgestaan.
17 Want Herodes het self uitgestuur en Johannes gegryp en hom in die gevangenis geboei ter wille van Herodias, sy broer Filippus se vrou, want hy het met haar getrou.
18 Want Johannes het vir Herodes gesê: Dit is jou nie geoorloof om jou broer se vrou te hê nie.
19 Daarom het Heródias 'n twis teen hom gehad en sou hom doodgemaak het; maar sy kon nie:
20 Want Herodes het vir Johannes gevrees, omdat hy geweet het dat hy 'n regverdige en heilige man was, en het hom bewaar; en toe hy hom hoor, het hy baie dinge gedoen en hom met graagte gehoor.
21 En toe 'n gerieflike dag aangebreek het, het Herodes op sy verjaarsdag 'n maaltyd gemaak vir sy here, hoë owerstes en owerstes van Galilea;
22 En toe die dogter van genoemde Heródias inkom en dans en Herodes en die wat by hom sit, behaag, sê die koning vir die meisie: Vra my net wat jy wil, en ek sal dit aan jou gee.
23 En hy het vir haar gesweer: Alles wat jy van my sal vra, sal ek jou gee tot die helfte van my koninkryk.
24 En sy het uitgegaan en vir haar moeder gesê: Wat moet ek vra? En sy sê: Die hoof van Johannes die Doper.
25 En sy het dadelik inderhaas by die koning ingekom en gevra en gesê: Ek wil hê jy moet vir my die kop van Johannes die Doper op 'n bakkie gee.
26 En die koning was baie jammer; maar ter wille van sy eed en ter wille van hulle wat by hom gesit het, wou hy haar nie verwerp nie.
27 En dadelik het die koning 'n laksman gestuur en bevel gegee om sy hoof te bring; en hy het gegaan en hom in die tronk onthoof.
28 En hy het sy kop in 'n skottel gebring en dit aan die meisie gegee, en die meisie het dit aan haar moeder gegee.
29 En toe sy dissipels dit hoor, het hulle gekom en sy lyk opgetel en dit in 'n graf neergelê.
30 En die apostels het by Jesus bymekaargekom en Hom alles vertel, wat hulle gedoen het en wat hulle geleer het.
31 En Hy sê vir hulle: Kom julle self afsonderlik na 'n verlate plek en rus 'n rukkie, want daar was baie wat gekom en gegaan het, en hulle het geen vrye tyd gehad om te eet nie.
32 En hulle het afsonderlik per skip na 'n verlate plek vertrek.
33 En die volk het hulle sien wegtrek, en baie het hom geken, en uit al die stede daarheen gehardloop en hulle uitgetrek en by hom bymekaargekom.
34 En toe Jesus uitkom, het Hy baie mense gesien, en Hy was innig jammer vir hulle, omdat hulle soos skape was wat geen herder het nie; en Hy het hulle baie dinge begin leer.
35 En toe die dag verby was, het sy dissipels na Hom gekom en gesê: Dit is 'n verlate plek, en nou is die tyd verby.
36 Stuur hulle weg, dat hulle die land rondom en in die dorpe kan ingaan en vir hulle brood kan koop, want hulle het niks om te eet nie.
37 Hy antwoord en sê vir hulle: Gee julle vir hulle om te eet. En hulle sê vir hom: Sal ons gaan en brood koop vir twee honderd penninge en hulle om te eet?
38 Hy sê vir hulle: Hoeveel brode het julle? gaan kyk. En toe hulle dit weet, sê hulle: Vyf en twee visse.
39 En hy het hulle beveel om almal by groepe op die groen gras te laat sit.
40 En hulle het in rangorde gaan sit, by honderde en by vyftig.
41 En nadat Hy die vyf brode en die twee visse geneem het, het Hy opgekyk na die hemel en geseën, en die brode gebreek en dit aan sy dissipels gegee om voor hulle voor te sit; en die twee visse het hy onder almal verdeel.
42 En hulle het almal geëet en versadig geword.
43 En hulle het twaalf mandjies vol van die brokstukke en van die visse opgetel.

44 En die wat van die brode geëet het, was omtrent vyfduisend man.
45 En dadelik het Hy sy dissipels gedwing om in die skuit te klim en na die oorkant van Betsaida te gaan, terwyl Hy die volk weggestuur het.
46 En nadat Hy hulle weggestuur het, het Hy na die berg gegaan om te bid.
47 En toe dit aand geword het, was die skip in die middel van die see, en hy alleen op die land.
48 En hy het gesien hoe hulle besig was om te roei; want die wind was hulle teë, en omtrent die vierde nagwaak het Hy na hulle gekom terwyl Hy op die see wandel en by hulle verbygegaan het.
49 Maar toe hulle hom op die see sien loop, het hulle gedink dat dit 'n gees was, en het uitgeroep:
50 Want almal het Hom gesien en was ontsteld. En dadelik het Hy met hulle gespreek en vir hulle gesê: Hou goeie moed! Dit is Ek; wees nie bang nie.
51 En hy het na hulle geklim in die skuit; en die wind het gaan lê, en hulle was baie verbaas in hulleself en was verwonderd.
52 Want hulle het nie ag geslaan op die wonder van die brode nie, want hulle hart was verhard.
53 En toe hulle deurgetrek het, het hulle in die land Genesaret gekom en na die strand getrek.
54 En toe hulle uit die skip kom, het hulle hom dadelik geken,
55 En hulle het deur daardie hele streek rondom gehardloop en die siekes begin ronddra in beddens waar hulle gehoor het dat hy was.
56 En oral waar hy ingegaan het, in dorpe of stede of lande, het hulle die siekes op die strate neergelê en Hom gesmeek om aan te raak as dit maar die rand van sy kleed was; en almal wat hom aangeraak het, is gesond gemaak.

HOOFSTUK 7

1 Toe het die Fariseërs en sommige van die skrifgeleerdes wat van Jerusalem gekom het, by Hom bymekaargekom.
2 En toe hulle sien dat sommige van sy dissipels brood eet met onreine, dit wil sê met ongewaste hande, het hulle fout gevind.
3 Want die Fariseërs en al die Jode eet nie, tensy hulle hul hande gereeld was nie, volgens die oorlewering van die ouderlinge.
4 En as hulle van die mark af kom, eet hulle nie as hulle nie was nie. En daar is nog baie ander dinge wat hulle ontvang het om te hou, soos die wassery van bekers en potte, kopergerei en tafels.
5 Toe vra die Fariseërs en skrifgeleerdes vir Hom: Waarom wandel u dissipels nie volgens die oorlewering van die ouderlinge nie, maar eet brood met ongewaste hande?
6 Hy antwoord en sê vir hulle: Goed het Jesaja van julle geveinsdes geprofeteer, soos geskrywe is: Hierdie volk eer My met hulle lippe, maar hulle hart is ver van My af.
7 Maar tevergeefs vereer hulle My deur leringe te leer wat gebooie van mense is.
8 Want terwyl julle die gebod van God tersyde stel, hou julle die oorlewering van mense vas, soos die was van potte en bekers, en baie ander soortgelyke dinge doen julle.
9 En Hy sê vir hulle: Ten volle verwerp julle die gebod van God, sodat julle jul eie oorlewering kan onderhou.
10 Want Moses het gesê: Eer jou vader en jou moeder; en: Wie vader of moeder vloek, laat hom die dood sterwe.
11 Maar julle sê: As 'n man vir sy vader of moeder sê: Dit is Corban, dit wil sê 'n gawe, deur alles wat jy van my kan baat; hy sal vry wees.
12 En julle laat hom nie meer toe om iets vir sy vader of sy moeder te doen nie;
13 Maak die woord van God kragteloos deur julle oorlewering wat julle oorgelewer het, en sulke dinge doen julle baie.
14 En toe Hy die hele volk na hom geroep het, sê Hy vir hulle: Luister elkeen van julle na my en verstaan.
15 Daar is niks van buite af wat in hom ingaan, hom kan verontreinig nie; maar wat uit hom uitgaan, dit is dit wat die mens onrein maak.
16 As iemand ore het om te hoor, laat hom hoor.
17 En toe Hy van die volk in die huis ingegaan het, het sy dissipels Hom gevra oor die gelykenis.
18 En Hy sê vir hulle: Is julle ook so sonder verstand? Bemerk julle nie dat alles wat van buite in die mens ingaan, hom nie kan verontreinig nie;
19 Omdat dit nie in sy hart ingaan nie, maar in die buik, en in die wind uitgaan en al die voedsel reinig?
20 En hy sê: Wat uit die mens uitgaan, dit maak die mens onrein.
21 Want van binne, uit die hart van die mense, kom slegte gedagtes, owerspel, hoererye, moorde,
22 Diefstalle, hebsug, goddeloosheid, bedrog, ongebondenheid, 'n bose oog, godslastering, hoogmoed, dwaasheid;
23 Al hierdie slegte dinge kom van binne en maak die mens onrein.
24 En daarvandaan het hy opgestaan en in die grense van Tirus en Sidon ingegaan en in 'n huis ingegaan en wou dat niemand dit wou weet nie, maar hy kon nie weggesteek word nie.
25 Want 'n sekere vrou wie se jong dogter 'n onrein gees gehad het, het van hom gehoor en gekom en voor sy voete geval.
26 Die vrou was 'n Griek, 'n Sirofeniciese van nasie; en sy het Hom gesmeek om die duiwel uit haar dogter uit te dryf.
27 Maar Jesus sê vir haar: Laat die kinders eers versadig word, want dit is nie reg om die brood van die kinders te neem en dit vir die honde te gooi nie.
28 En sy antwoord en sê vir hom: Ja, Here, tog eet die honde onder die tafel van die kinders se krummels.
29 En hy sê vir haar: Gaan na hierdie woord; die duiwel het uit jou dogter gegaan.
30 En toe sy by haar huis kom, vind sy die duiwel wat uitgegaan het, en haar dogter lê op die bed.
31 En weer, toe hy van die kuslande van Tirus en Sidon af vertrek het, het hy by die see van Galilea gekom, deur die middel van die kusgebiede van Dekapolis.
32 En hulle het een na hom gebring wat doof was en 'n belemmering in sy spraak gehad het; en hulle smeek hom om sy hand op hom te lê.
33 En hy het hom van die skare af weggeneem en sy vingers in sy ore gesit, en hy het gespoeg en sy tong aangeraak;
34 En hy het opgekyk na die hemel, gesug en vir hom gesê: Effata, dit is: Maak oop!

35 En dadelik het sy ore oopgegaan, en die snaar van sy tong het losgeraak, en hy het eenvoudig gepraat.
36 En hy het hulle bevel gegee dat hulle dit aan niemand moes vertel nie;
37 En hulle was grootliks verbaas en sê: Hy het alles goed gedoen;

HOOFSTUK 8

1 In daardie dae toe die skare baie groot was en niks gehad het om te eet nie, het Jesus sy dissipels na Hom geroep en vir hulle gesê:
2 Ek ontferm my oor die skare, want hulle is nou drie dae by my en het niks om te eet nie.
3 En as Ek hulle vassend na hul eie huise wegstuur, sal hulle op die pad beswyk, want verskillende van hulle het van ver af gekom.
4 En sy dissipels antwoord Hom: Waarvandaan kan iemand hierdie manne hier in die woestyn met brood versadig?
5 En Hy vra hulle: Hoeveel brode het julle? En hulle sê: Sewe.
6 En Hy het die volk bevel gegee om op die grond te gaan sit; en Hy het die sewe brode geneem en gedank en gebreek en aan sy dissipels gegee om hulle voor te sit; en hulle het hulle voor die volk gestel.
7 En hulle het 'n paar klein vissies gehad, en hy het geseën en bevel gegee om hulle ook voor hulle te sit.
8 En hulle het geëet en versadig geword, en van die stukkende vleis wat oorgebly het, het hulle sewe mandjies opgetel.
9 En die wat geëet het, was omtrent vier duisend, en hy het hulle weggestuur.
10 En dadelik het Hy saam met sy dissipels in 'n skip geklim en in die streke van Dalmanutha gekom.
11 En die Fariseërs het uitgegaan en met Hom begin ondervra en van Hom 'n teken uit die hemel gesoek om Hom te versoek.
12 En hy sug diep in sy gees en sê: Waarom soek hierdie geslag na 'n teken? Voorwaar Ek sê vir julle, aan hierdie geslag sal geen teken gegee word nie.
13 En hy het hulle verlaat en in die skuit gegaan en weer na die oorkant vertrek.
14 En die dissipels het vergeet om brood te neem, en hulle het nie meer as een brood saam met hulle in die skip gehad nie.
15 En Hy het hulle bevel gegee en gesê: Pas op, pas op vir die suurdeeg van die Fariseërs en vir die suurdeeg van Herodes.
16 En hulle het onder mekaar geredeneer en gesê: Dit is omdat ons geen brood het nie.
17 En toe Jesus dit weet, sê Hy vir hulle: Waarom redeneer julle, omdat julle geen brood het nie? bemerk julle nog nie en verstaan julle nie? het jy jou hart al verhard?
18 As julle oë het, sien julle nie? en as julle ore het, hoor julle nie? en onthou julle nie?
19 Toe Ek die vyf brode onder vyf duisend gebreek het, hoeveel mandjies vol brokstukke het julle opgetel? Hulle sê vir hom: Twaalf.
20 En toe die sewe onder vier duisend, hoeveel mandjies vol brokstukke het julle opgetel? En hulle sê: Sewe.
21 En Hy sê vir hulle: Hoe is dit dat julle nie verstaan nie?
22 En hy het in Betsáida gekom; en hulle het 'n blinde man na hom gebring en hom gesmeek om hom aan te raak.
23 En hy het die blinde man aan die hand geneem en hom uit die stad gelei; en toe hy op sy oë gespoeg en sy hande op hom gelê het, vra hy hom of hy iets sien.
24 En hy het opgekyk en gesê: Ek sien mense soos bome wat loop.
25 Daarna het hy weer sy hande op sy oë gelê en hom laat opkyk; en hy het herstel en elkeen duidelik gesien.
26 En hy het hom na sy huis weggestuur en gesê: Gaan nie in die stad in nie en vertel dit nie aan iemand in die stad nie.
27 En Jesus en sy dissipels het uitgegaan na die stede van Cesaréa-Filippi; en op die pad het Hy sy dissipels gevra en vir hulle gesê: Wie sê die mense is Ek?
28 En hulle antwoord: Johannes die Doper, maar sommige sê: Elía! en ander, Een van die profete.
29 En Hy sê vir hulle: Maar wie sê julle is Ek? En Petrus antwoord en sê vir hom: U is die Christus.
30 En hy het hulle bevel gegee om aan niemand van hom te vertel nie.
31 En Hy het hulle begin leer dat die Seun van die mens baie moet ly en deur die ouderlinge en die owerpriesters en skrifgeleerdes verwerp moet word en gedood word en ná drie dae opstaan.
32 En hy het daardie woord openlik gespreek. En Petrus het hom geneem en hom begin bestraf.
33 Maar toe Hy omgedraai en na sy dissipels kyk, bestraf Hy Petrus en sê: Gaan weg agter My, Satan, want jy geniet nie die dinge wat van God is nie, maar die dinge wat van die mense is.
34 En toe Hy die skare saam met sy dissipels ook na Hom geroep het, sê Hy vir hulle: Elkeen wat agter My aan wil kom, moet homself verloën en sy kruis opneem en My volg.
35 Want elkeen wat sy lewe wil red, sal dit verloor; maar elkeen wat sy lewe verloor ter wille van My en die evangelie, hy sal dit red.
36 Want wat baat dit 'n mens as hy die hele wêreld win en sy eie siel skade ly?
37 Of wat sal 'n mens gee in ruil vir sy siel?
38 Elkeen dan wat hom vir my en my woorde skaam in hierdie owerspelige en sondige geslag; ook vir hom sal die Seun van die mens hom skaam as Hy kom in die heerlikheid van sy Vader saam met die heilige engele.

HOOFSTUK 9

1 En Hy sê vir hulle: Voorwaar Ek sê vir julle, daar is sommige van die wat hier staan, wat die dood nie sal smaak voordat hulle die koninkryk van God met krag sien kom het nie.
2 En ná ses dae het Jesus Petrus en Jakobus en Johannes saam met Hom geneem en hulle alleen op 'n hoë berg gebring, en Hy het voor hulle van gedaante verander.
3 En sy klere het blink geword, baie wit soos sneeu; sodat geen voller op aarde hulle kan wit nie.
4 En Elía met Moses het aan hulle verskyn, en hulle was besig om met Jesus te praat.
5 En Petrus antwoord en sê vir Jesus: Meester, dit is goed dat ons hier is, en laat ons drie hutte maak; een vir jou en een vir Moses en een vir Elia.
6 Want hy het nie geweet wat om te sê nie; want hulle was baie bang.

7 En daar was 'n wolk wat hulle oorskadu, en 'n stem het uit die wolk gekom en gesê: Dit is my geliefde Seun; luister na hom.
8 En skielik, toe hulle rondgekyk het, sien hulle niemand meer nie, behalwe Jesus alleen by hulleself.
9 En toe hulle van die berg afklim, het Hy hulle bevel gegee om vir niemand te vertel wat hulle gesien het totdat die Seun van die mens uit die dode opgestaan het nie.
10 En hulle het daardie woord by hulleself gehou en onder mekaar gevra wat die opstanding uit die dode sou beteken.
11 En hulle het hom gevra en gesê: Waarom sê die skrifgeleerdes dat Elía eers moet kom?
12 En hy antwoord en sê vir hulle: Elía kom voorwaar eerste en herstel alles; en hoe daar geskrywe is van die Seun van die mens, dat Hy baie moet ly en verwerp word.
13 Maar Ek sê vir julle dat Elía waarlik gekom het, en hulle het alles aan hom gedoen wat hulle wou, soos van hom geskrywe is.
14 En toe Hy by sy dissipels kom, sien Hy 'n groot menigte rondom hulle, en die skrifgeleerdes wat met hulle ondervra.
15 En dadelik was die hele volk, toe hulle hom aanskou, grootliks verbaas, en na hom toe gehardloop en hom gegroet.
16 En Hy het die skrifgeleerdes gevra: Wat vra julle met hulle?
17 En een uit die skare het geantwoord en gesê: Meester, ek het my seun, wat 'n stomme gees het, na U gebring;
18 En waar hy hom ook al neem, skeur hy hom; en hy skuim en kners met sy tande en kerm weg. en hulle kon nie.
19 Hy antwoord hom en sê: O ongelowige geslag, hoe lank sal Ek by julle wees? hoe lank sal ek jou verdra? bring hom na my toe.
20 En hulle het hom na hom gebring, en toe hy hom sien, het die gees hom dadelik geteister; en hy val op die grond en wentel skuimend.
21 En hy vra sy vader: Hoe lank is dit sedert dit oor hom gekom het? En hy sê: Van 'n kind.
22 En dikwels het dit hom in die vuur en in die water gewerp om hom te verdelg; maar as U iets kan doen, ontferm U oor ons en help ons.
23 Jesus sê vir hom: As jy kan glo, alles is moontlik vir hom wat glo.
24 En dadelik het die vader van die kind uitgeroep en met trane gesê: Here, ek glo; help my ongeloof.
25 Toe Jesus sien dat die skare saamgehardloop het, het Hy die onreine gees bestraf en vir hom gesê: Jou stomme en dowe gees, Ek beveel jou, gaan uit hom uit en kom nie meer in hom nie.
26 En die gees het uitgeroep en hom pynlik geskeur en uit hom uitgegaan, en hy was soos 'n dooie; in soverre dat baie gesê het: Hy is dood.
27 Maar Jesus het hom aan die hand gegryp en hom opgehef; en hy het opgestaan.
28 En toe Hy in die huis kom, vra sy dissipels Hom alleen: Waarom kon ons Hom nie uitdryf nie?
29 En Hy sê vir hulle: Hierdie soort kan uit niks voortkom nie, behalwe deur gebed en vas.
30 En hulle het daarvandaan weggetrek en Galiléa deurgetrek; en hy wou nie hê dat iemand dit moes weet nie.
31 Want Hy het sy dissipels geleer en vir hulle gesê: Die Seun van die mens is oorgelewer in die hande van mense, en hulle sal Hom doodmaak; en nadat hy gedood is, moet hy op die derde dag opstaan.
32 Maar hulle het daardie woord nie verstaan nie en was bang om Hom te vra.
33 En hy het in Kapernaum gekom, en toe hy in die huis was, het hy hulle gevra: Wat het julle op die pad onder mekaar getwis?
34 Maar hulle het stilgebly, want op die pad het hulle onder mekaar gestry wie die grootste sou wees.
35 En hy het gaan sit en die twaalf geroep en vir hulle gesê: As iemand eerste wil wees, sal hy die laaste van almal wees en almal se dienaar.
36 En hy het 'n seuntjie geneem en hom tussen hulle laat staan; en nadat hy hom in sy arms geneem het, sê hy vir hulle:
37 Elkeen wat een van sulke kinders in my Naam ontvang, ontvang My; en elkeen wat My ontvang, ontvang nie My nie, maar Hom wat My gestuur het.
38 En Johannes antwoord hom en sê: Meester, ons het iemand gesien wat in u Naam duiwels uitdryf, en hy volg ons nie; en ons het hom verbied, omdat hy ons nie volg nie.
39 Maar Jesus sê: Verbied hom nie, want daar is niemand wat 'n wonder in my Naam sal doen, wat ligtelik van My kan kwaadpraat nie.
40 Want hy wat nie teen ons is nie, is aan ons kant.
41 Want elkeen wat vir julle 'n beker water gee om te drink in my Naam, omdat julle aan Christus behoort, voorwaar Ek sê vir julle, hy sal sy loon nie verloor nie.
42 En elkeen wat een van hierdie kleintjies wat in My glo, aanstoot gee, dit is beter vir hom dat 'n meulsteen om sy nek gehang word en hy in die see gegooi word.
43 En as jou hand jou aanstoot gee, kap dit af; dit is beter vir jou om vermink in die lewe in te gaan as om twee hande te hê om na die hel in te gaan, in die vuur wat nooit uitgeblus sal word nie.
44 waar hulle wurm nie sterf en die vuur nie uitgeblus word nie.
45 En as jou voet jou aanstoot gee, kap dit af; dit is beter vir jou om in die lewe in te gaan as om twee voete te hê om in die hel gewerp te word, in die vuur wat nooit uitgeblus sal word nie.
46 waar hulle wurm nie sterf en die vuur nie uitgeblus word nie.
47 En as jou oog jou aanstoot gee, ruk dit uit; dit is beter vir jou om met een oog in die koninkryk van God in te gaan as om twee oë te hê om in die hel vuur gewerp te word.
48 waar hulle wurm nie sterf en die vuur nie uitgeblus word nie.
49 Want elkeen sal met vuur gesout word, en elke offer sal met sout gesout word.
50 Sout is goed, maar as die sout sy soutgehalte verloor het, waarmee sal julle dit smaak? Hou sout in julleself en hou vrede met mekaar.

HOOFSTUK 10

1 En hy het daarvandaan opgestaan en in die gebiede van Judéa aan die oorkant van die Jordaan gekom; en soos hy gewoond was, het hy hulle weer geleer.
2 Toe kom die Fariseërs na Hom en vra Hom: Is dit 'n man geoorloof om van sy vrou te skei? hom verlei.

3 En hy antwoord en sê vir hulle: Wat het Moses julle beveel?
4 En hulle het gesê: Moses het toegelaat om 'n skeibrief te skryf en van haar te verwyder.
5 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Vanweë die hardheid van julle hart het Hy hierdie gebod vir julle geskryf.
6 Maar van die begin van die skepping af het God hulle man en vrou gemaak.
7 Daarom moet 'n man sy vader en moeder verlaat en sy vrou aankleef;
8 En hulle twee sal een vlees wees; so dan is hulle nie meer twee nie, maar een vlees.
9 Wat God dan saamgevoeg het, mag geen mens skei nie.
10 En in die huis het sy dissipels Hom weer oor dieselfde saak gevra.
11 En hy sê vir hulle: Elkeen wat van sy vrou skei en 'n ander een trou, pleeg egbreuk teen haar.
12 En as 'n vrou van haar man skei en met 'n ander getroud is, pleeg sy egbreuk.
13 En hulle het kindertjies na Hom gebring, dat Hy hulle kon aanraak; en sy dissipels het die wat hulle gebring het, bestraf.
14 Maar toe Jesus dit sien, was Hy baie ontevrede en sê vir hulle: Laat die kindertjies na My toe kom en verhinder hulle nie, want aan sulkes behoort die koninkryk van God.
15 Voorwaar Ek sê vir julle, elkeen wat die koninkryk van God nie soos 'n kindjie ontvang nie, hy sal daar nie ingaan nie.
16 En hy het hulle in sy arms geneem, sy hande op hulle gelê en hulle geseën.
17 En toe hy op die pad uitgegaan het, kom daar een wat aangehardloop het en voor hom gekniel en vir hom gevra: Goeie Meester, wat moet ek doen om die ewige lewe te beërwe?
18 En Jesus sê vir hom: Waarom noem jy My goed? daar is niemand goed nie, behalwe een, dit is God.
19 Jy ken die gebooie: Moenie egbreuk pleeg nie, moenie doodslaan nie, moenie steel nie, gee geen valse getuienis nie, bedrieg nie, eer jou vader en jou moeder.
20 En hy antwoord en sê vir hom: Meester, dit alles het ek onderhou van my jeug af.
21 Toe Jesus hom aanskou, het hy hom liefgehad en vir hom gesê: Een ding kom jou kort: gaan, verkoop alles wat jy het en gee aan die armes, en jy sal 'n skat in die hemel hê; en kom, neem die kruis op en volg my.
22 En hy was bedroef oor dié woord en het bedroef weggegaan, want hy het groot besittings gehad.
23 En Jesus het rondgekyk en vir sy dissipels gesê: Hoe beswaarlik sal die wat ryk is, in die koninkryk van God ingaan!
24 En die dissipels was verbaas oor sy woorde. Maar Jesus antwoord weer en sê vir hulle: Kinders, hoe moeilik is dit vir die wat op rykdom vertrou om in die koninkryk van God in te gaan!
25 Dit is makliker vir 'n kameel om deur die oog van 'n naald te gaan as vir 'n ryk man om in die koninkryk van God in te gaan.
26 En hulle was buitengewoon verbaas en het onder mekaar gesê: Wie kan dan gered word?
27 En Jesus het hulle aangekyk en gesê: By mense is dit onmoontlik, maar nie by God nie, want by God is alle dinge moontlik.
28 Toe begin Petrus vir hom te sê: Kyk, ons het alles verlaat en U gevolg.
29 En Jesus antwoord en sê: Voorwaar Ek sê vir julle, daar is niemand wat huis of broers of susters of vader of moeder of vrou of kinders of grond verlaat het ter wille van My en die evangelie ,
30 Maar hy sal nou in hierdie tyd honderdvoudig ontvang, huise en broers en susters en moeders en kinders en lande, met vervolgings; en in die toekomstige wêreld die ewige lewe.
31 Maar baie wat eerste is, sal laaste wees; en die laaste eerste.
32 En hulle was op pad na Jerusalem toe; en Jesus het voor hulle uit gegaan, en hulle was verbaas; en terwyl hulle gevolg het, was hulle bang. En hy het weer die twaalf geneem en hulle begin vertel wat met hom sou gebeur,
33 en gesê: Kyk, ons gaan op na Jerusalem; en die Seun van die mens sal oorgelewer word aan die owerpriesters en aan die skrifgeleerdes; en hulle sal hom tot die dood veroordeel en hom aan die heidene oorlewer.
34 En hulle sal met hom spot en hom gésel en op hom spuug en hom doodmaak; en op die derde dag sal hy opstaan.
35 En Jakobus en Johannes, die seuns van Sebedéüs, het na Hom gekom en gesê: Meester, ons wil hê dat U vir ons moet doen wat ons ook al wil hê.
36 En hy sê vir hulle: Wat wil julle hê moet ek vir julle doen?
37 Hulle sê vir hom: Gee aan ons dat ons kan sit, een aan u regter- en een aan u linkerhand, in u heerlikheid.
38 Maar Jesus sê vir hulle: Julle weet nie wat julle vra nie; kan julle drink uit die beker waaruit Ek drink? en gedoop word met die doop waarmee ek gedoop is?
39 En hulle sê vir hom: Ons kan. En Jesus sê vir hulle: Julle sal wel drink uit die beker waaruit Ek drink; en met die doop waarmee ek gedoop is, sal julle gedoop word.
40 Maar om aan my regter- en aan my linkerhand te sit, is nie myne om te gee nie; maar dit sal gegee word aan hulle vir wie dit berei is.
41 En toe die tien dit hoor, het hulle baie ontevrede geword in Jakobus en Johannes.
42 Maar Jesus het hulle na hom geroep en vir hulle gesê: Julle weet dat die wat gereken word om oor die heidene te heers, oor hulle heers; en hulle grotes oefen gesag op hulle uit.
43 Maar so sal dit nie onder julle wees nie; maar elkeen wat onder julle groot wil wees, moet julle dienaar wees.
44 En elkeen van julle wat die vernaamste is, sal almal se dienaar wees.
45 Want selfs die Seun van die mens het nie gekom om gedien te word nie, maar om te dien en sy lewe te gee as 'n losprys vir baie.
46 En hulle het in Jérigo aangekom, en terwyl Hy met sy dissipels en 'n groot menigte mense uit Jérigo uittrek, het die blinde Bartimeüs, die seun van Timaüs, langs die grootpad gesit en bedel.
47 En toe hy hoor dat dit Jesus van Nasaret was, het hy begin uitroep en sê: Jesus, Seun van Dawid, wees my genadig.
48 En baie het hom bevel gegee om te swyg, maar hy het des te meer uitgeroep: Seun van Dawid, wees my genadig!

49 En Jesus het stilgestaan en bevel gegee dat hy geroep moes word. En hulle roep die blinde man en sê vir hom: Wees gerus, staan op; hy roep jou.
50 En hy het sy kleed weggegooi, opgestaan en na Jesus toe gekom.
51 En Jesus antwoord en sê vir hom: Wat wil jy hê moet Ek aan jou doen? Die blinde man sê vir Hom: Here, dat ek kan sien.
52 En Jesus sê vir hom: Gaan heen; jou geloof het jou gesond gemaak. En dadelik het hy gesien en Jesus op die pad gevolg.

HOOFSTUK 11

1 En toe hulle naby Jerusalem kom, by Betfage en Betanië, by die Olyfberg, stuur Hy twee van sy dissipels,
2 En hy sê vir hulle: Gaan na die dorp teenoor julle; maak hom los en bring hom.
3 En as iemand vir julle sê: Waarom doen julle dit? sê julle dat die Here hom nodig het; en dadelik sal hy hom hierheen stuur.
4 En hulle het weggegaan en die vul gevind wat buitekant by die deur vasgemaak was, op 'n plek waar twee paaie mekaar ontmoet; en hulle maak hom los.
5 En sommige van die wat daar gestaan het, sê vir hulle: Wat doen julle as julle die vul losmaak?
6 En hulle het vir hulle gesê net soos Jesus beveel het; en hulle het hulle laat gaan.
7 En hulle het die vul na Jesus gebring en hulle klere op hom gegooi; en hy het op hom gaan sit.
8 En baie het hulle klere op die pad uitgesprei, en ander het takke van die bome afgekap en dit op die pad gestrooi.
9 En die wat voorgegaan het en die wat gevolg het, het uitgeroep en gesê: Hosanna! Geseënd is hy wat kom in die Naam van die Here:
10 Geseënd is die koninkryk van ons vader Dawid, wat kom in die Naam van die Here: Hosanna in die hoogste hemele.
11 En Jesus het in Jerusalem en in die tempel ingegaan; en nadat Hy alles rondom gekyk het, en nou die aand geword het, het Hy saam met die twaalf na Betanië uitgegaan.
12 En die volgende dag, toe hulle van Betanië af gekom het, was Hy honger.
13 En toe hy 'n vyeboom van ver af sien met blare, het hy gekom, as hy dalk iets daaraan kon kry; en toe hy daarby kom, het hy niks anders as blare gekry nie; want die tyd van vye was nog nie.
14 En Jesus antwoord en sê vir hom: Niemand eet vir ewig vrug van jou hierna nie. En sy dissipels het dit gehoor.
15 En hulle het in Jerusalem gekom, en Jesus het in die tempel ingegaan en die wat in die tempel verkoop en koop, begin uitdryf en die tafels van die geldwisselaars en die stoele van die duiweverkopers omgekeer;
16 En hy wou nie toelaat dat iemand enige voorwerp deur die tempel sou dra nie.
17 En Hy het geleer en vir hulle gesê: Is daar nie geskrywe: My huis sal vir al die nasies 'n huis van gebed genoem word nie? maar julle het dit 'n rowerspelonk gemaak.
18 En die skrifgeleerdes en owerpriesters het dit gehoor en gesoek hoe hulle Hom kon vernietig, want hulle was bang vir Hom, omdat die hele volk verstom was oor sy leer.
19 En toe dit aand geword het, het hy uit die stad gegaan.
20 En in die môre, terwyl hulle verbygaan, sien hulle die vyeboom wat van die wortels af opgedroog is.
21 En Petrus het dit in herinnering geroep en vir Hom gesê: Meester, kyk, die vyeboom wat U vervloek het, is verdroog.
22 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Glo in God.
23 Want voorwaar Ek sê vir julle, elkeen wat vir hierdie berg sê: Hef jou op en werp jou in die see; en hy sal nie in sy hart twyfel nie, maar glo dat wat hy sê, sal gebeur; hy sal hê wat hy ook al sê.
24 Daarom sê Ek vir julle: Alles wat julle begeer wanneer julle bid, glo dat julle dit ontvang, en julle sal dit verkry.
25 En wanneer julle staan en bid, vergewe as julle iets teen iemand het, sodat julle Vader wat in die hemele is, julle ook julle oortredinge kan vergewe.
26 Maar as julle nie vergewe nie, sal julle Vader wat in die hemele is, ook julle oortredinge nie vergewe nie.
27 En hulle het na Jerusalem teruggekom, en terwyl Hy in die tempel wandel, het die owerpriesters en die skrifgeleerdes en die ouderlinge na Hom gekom,
28 En sê vir hom: Met watter gesag doen jy hierdie dinge? en wie het jou hierdie mag gegee om hierdie dinge te doen?
29 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Ek sal julle ook een vraag vra en My antwoord, en Ek sal julle vertel deur watter gesag Ek hierdie dinge doen.
30 Die doop van Johannes, was dit uit die hemel of van mense? antwoord my.
31 En hulle het met hulleself geredeneer en gesê: As ons sê: Uit die hemel; sal hy sê: Waarom het julle hom dan nie geglo nie?
32 Maar as ons sê: Van mense; hulle was bang vir die volk, want almal het vir Johannes gereken dat hy waarlik 'n profeet was.
33 En hulle antwoord en sê vir Jesus: Ons kan dit nie sê nie. En Jesus antwoord en sê vir hulle: Ek sê ook vir julle nie deur watter gesag Ek hierdie dinge doen nie.

HOOFSTUK 12

1 En Hy het met hulle begin praat deur gelykenisse. 'n Sekere man het 'n wingerd geplant en 'n heining daarom gesit en 'n plek vir die wynvet gegrawe en 'n toring gebou en dit aan landbouers verhuur en na 'n ver land gegaan.
2 En op die tyd het hy 'n dienskneg na die landbouers gestuur om van die landbouers die vrugte van die wingerd te ontvang.
3 En hulle het hom gevang en hom geslaan en hom leeg weggestuur.
4 En weer het hy 'n ander dienskneg na hulle gestuur; en na hom het hulle klippe gegooi en hom in die kop gewond en hom weggestuur wat skandelik was.
5 En hy het weer 'n ander gestuur; en hom het hulle doodgemaak, en baie ander; sommige slaan en sommige doodmaak.
6 Toe hy dan nog een seun gehad het, sy geliefde, het hy hom ook die laaste na hulle gestuur en gesê: Hulle sal my seun ontsien.
7 Maar daardie landbouers het onder mekaar gesê: Dit is die erfgenaam; kom, laat ons hom doodmaak, en die erfdeel sal ons s'n wees.
8 En hulle het hom geneem en hom gedood en hom uit die wingerd uitgegooi.

9 Wat sal die heer van die wingerd dan doen? hy sal kom en die landbouers uitroei en die wingerd aan ander gee.
10 En het julle nie hierdie Skrif gelees nie; Die klip wat die bouers verwerp het, het 'n hoeksteen geword:
11 Dit het die Here gedoen, en dit is wonderlik in ons oë?
12 En hulle het probeer om hom te gryp, maar was bang vir die volk, want hulle het geweet dat Hy die gelykenis teen hulle gespreek het; en hulle het hom verlaat en weggegaan.
13 En hulle het sommige van die Fariseërs en van die Herodiane na Hom gestuur om Hom in sy woorde te vang.
14 En toe hulle aankom, sê hulle vir Hom: Meester, ons weet dat U waaragtig is en vir niemand omgee nie; want U ag nie die persoon van mense nie, maar leer die weg van God in waarheid: Is dit geoorloof om te gee huldeblyk aan Caesar, of nie?
15 Sal ons gee, of sal ons nie gee nie? Maar omdat Hy hulle huigelary geken het, sê Hy vir hulle: Waarom versoek julle My? bring vir my 'n penning, dat ek dit kan sien.
16 En hulle het dit gebring. En Hy sê vir hulle: Wie s'n is hierdie beeld en opskrif? En hulle sê vir hom: Die keiser s'n.
17 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Gee aan die keiser wat die keiser toekom, en aan God wat God toekom. En hulle was verwonderd oor hom.
18 Dan kom die Sadduseërs na Hom toe, wat sê dat daar geen opstanding is nie; en hulle het hom gevra en gesê:
19 Meester, Moses het vir ons geskryf: As 'n man se broer sterf en sy vrou agter hom laat en geen kinders nalaat nie, moet sy broer sy vrou neem en vir sy broer nageslag verwek.
20 En daar was sewe broers, en die eerste het 'n vrou geneem, en hy het geen saad nagelaat nie.
21 En die tweede het haar geneem en gesterwe, en hy het geen saad nagelaat nie, en die derde net so.
22 En die sewe het haar gehad en geen saad nagelaat nie; laaste van almal het die vrou ook gesterf.
23 In die opstanding dan, wanneer hulle opstaan, wie se vrou sal sy van hulle wees? want die sewe het haar as vrou gehad.
24 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Dwaal julle dan nie, omdat julle die Skrifte nie ken nie en ook nie die krag van God nie?
25 Want wanneer hulle uit die dode opstaan, trou hulle nie en word hulle nie in die huwelik uitgegee nie; maar is soos die engele wat in die hemel is.
26 En wat die dooies betref, dat hulle opstaan: het julle nie in die boek van Moses gelees hoe God in die doringbos met hom gespreek en gesê het: Ek is die God van Abraham en die God van Isak en die God van Jakob ?
27 Hy is nie die God van die dooies nie, maar die God van die lewendes; daarom dwaal julle grootliks.
28 En een van die skrifgeleerdes het gekom en hulle hoor redeneer en verneem dat hy hulle goed geantwoord het, en vir hom gevra: Wat is die eerste gebod van almal?
29 En Jesus antwoord hom: Die eerste van al die gebooie is: Hoor, Israel! Die Here ons God is een Here:
30 En jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met jou hele verstand en met al jou krag: dit is die eerste gebod.
31 En die tweede is soos, naamlik: Jy moet jou naaste liefhê soos jouself. Daar is geen ander gebod groter as hierdie nie.
32 En die skrifgeleerde sê vir hom: Wel, Meester, u het die waarheid gesê, want daar is een God; en daar is niemand anders as hy nie:
33 En om hom lief te hê met die hele hart en met die hele verstand en met die hele siel en met al die krag, en om sy naaste lief te hê soos homself, is meer as alle heel brandoffers en slagoffers.
34 En toe Jesus sien dat hy verstandig antwoord, sê Hy vir hom: Jy is nie ver van die koninkryk van God nie. En geen mens het daarna gedurf om hom enige vraag te vra nie.
35 En Jesus antwoord en sê terwyl Hy in die tempel leer: Hoe sê die skrifgeleerdes dat Christus die Seun van Dawid is?
36 Want Dawid het self deur die Heilige Gees gesê: Die HERE het tot my Here gesê: Sit aan my regterhand totdat Ek u vyande gemaak het 'n voetbank vir u voete.
37 Dawid noem Hom dan self Here; en waar is hy dan sy seun? En die gewone mense het hom met graagte gehoor.
38 En Hy het in sy leer vir hulle gesê: Pas op vir die skrifgeleerdes wat lief is om in lang klere te gaan en begroetinge op die markpleine liefhet,
39 En die owerstes sit in die sinagoges en die boonste kamers by die feeste;
40 wat die huise van die weduwees opeet en vir 'n skyn lang gebede doen;
41 En Jesus het teenoor die skatkis gaan sit en gesien hoe die skare geld in die skatkis gooi, en baie wat ryk was, het baie ingegooi.
42 En daar het 'n sekere arm weduwee gekom, en sy het twee geldstukke ingegooi wat 'n geld verdien.
43 En Hy het sy dissipels na Hom geroep en vir hulle gesê: Voorwaar Ek sê vir julle, hierdie arm weduwee het meer ingegooi as almal wat in die skatkis gegooi het.
44 Want alles het hulle van hulle oorvloed ingegooi; maar sy het uit haar gebrek alles ingegooi wat sy gehad het, selfs haar hele lewe.

HOOFSTUK 13

1 En toe Hy uit die tempel uitgaan, sê een van sy dissipels vir Hom: Meester, kyk watter soort klippe en watter geboue hier is!
2 En Jesus antwoord en sê vir hom: Sien jy hierdie groot geboue? daar mag nie een klip op die ander gelaat word wat nie afgebreek sal word nie.
3 En terwyl hy op die Olyfberg teenoor die tempel gaan sit het, vra Petrus en Jakobus en Johannes en Andreas hom afsonderlik:
4 Sê vir ons, wanneer sal hierdie dinge wees? en wat sal die teken wees wanneer al hierdie dinge vervul sal word?
5 En Jesus antwoord hulle en begin sê: Pas op dat niemand julle mislei nie.
6 Want baie sal onder my Naam kom en sê: Ek is die Christus; en sal baie mislei.
7 En as julle hoor van oorloë en gerugte van oorloë, wees julle nie verskrik nie; maar die einde sal nog nie wees nie.
8 Want nasie sal teen nasie opstaan en koninkryk teen koninkryk, en daar sal aardbewings wees op verskillende plekke, en daar sal hongersnood en benoudhede wees: dit is die begin van smarte.
9 Maar pas op vir julleself, want hulle sal julle oorlewer aan rade; en in die sinagoges sal julle geslaan word, en

julle sal voor owerstes en konings gebring word om My ontwil, tot 'n getuienis teen hulle.
10 En die evangelie moet eers onder al die nasies verkondig word.
11 Maar wanneer hulle julle lei en julle oorgee, moenie vooraf dink oor wat julle sal spreek nie, en julle moet julle ook nie vooraf oordink nie; maar wat julle ook al in daardie uur gegee sal word, spreek julle; die Heilige Gees.
12 Nou sal die broer die broer aan die dood verraai, en die vader die seun; en kinders sal teen hulle ouers opstaan en hulle doodmaak.
13 En julle sal deur almal gehaat word ter wille van my Naam; maar hy wat volhard tot die einde toe, hy sal gered word.
14 Maar wanneer julle die gruwel van die verwoesting, waarvan gespreek is deur die profeet Daniël, sien staan waar dit nie behoort nie, laat hy wat lees dit verstaan, dan moet die wat in Judéa is, na die berge vlug.
15 En laat hom wat op die dak is, nie in die huis afgaan en daarin nie ingaan om iets uit sy huis te neem nie.
16 En laat hom wat in die veld is, nie terugdraai om sy kleed op te neem nie.
17 Maar wee die swangeres en die wat soog in daardie dae!
18 En bid dat julle vlug nie in die winter sal wees nie.
19 Want in daardie dae sal verdrukking wees soos daar nie was van die begin van die skepping af wat God geskape het tot nou toe nie, en ook nie sal wees nie.
20 En behalwe dat die Here daardie dae verkort het, sou geen vlees gered word nie; maar ter wille van die uitverkorenes wat Hy uitverkies het, het Hy die dae verkort.
21 En as iemand dan vir julle sê: Kyk, hier is Christus; of kyk, hy is daar; glo hom nie:
22 Want valse christusse en valse profete sal opstaan en tekens en wonders doen om, as dit moontlik was, ook die uitverkorenes te verlei.
23 Maar pas op: kyk, Ek het julle alles voorspel.
24 Maar in daardie dae, ná daardie verdrukking, sal die son verduister word, en die maan sal sy lig nie gee nie,
25 En die sterre van die hemel sal val, en die kragte wat in die hemel is, sal geskud word.
26 En dan sal hulle die Seun van die mens sien kom op die wolke met groot krag en heerlikheid.
27 En dan sal Hy sy engele uitstuur en sy uitverkorenes versamel uit die vier windstreke, van die uiterste van die aarde af tot by die uiterste van die hemel.
28 Leer nou 'n gelykenis van die vyeboom; Wanneer haar tak nog sag is en blare uitspruit, weet julle dat die somer naby is.
29 So weet julle ook, wanneer julle hierdie dinge sien gebeur, dat dit naby is, ja, voor die deure.
30 Voorwaar Ek sê vir julle, dat hierdie geslag nie sal verbygaan voordat al hierdie dinge gedoen is nie.
31 Die hemel en die aarde sal verbygaan, maar my woorde sal nie verbygaan nie.
32 Maar van daardie dag en daardie uur weet niemand nie, ook nie die engele wat in die hemele is nie, ook nie die Seun nie, maar die Vader.
33 Pas op, waak en bid, want julle weet nie wanneer die tyd daar is nie.
34 Want die Seun van die mens is soos 'n man wat ver reis, wat sy huis verlaat het en aan sy diensknegte mag gegee het en aan elkeen sy werk, en die poortwagter beveel het om te waak.
35 Waak dan, want julle weet nie wanneer die eienaar van die huis kom nie, in die aand of middernag of met die hanekraai of in die môre.
36 Sodat hy nie skielik kom vind hy jou aan die slaap nie.
37 En wat Ek vir julle sê, sê Ek vir almal: Waak!

HOOFSTUK 14

1 Ná twee dae was die fees van die pasga en die fees van die ongesuurde brode;
2 Maar hulle het gesê: Nie op die feesdag nie, sodat daar nie 'n oproer onder die volk kom nie.
3 En terwyl hy in Betanië in die huis van Simon die melaatse was, terwyl hy aan tafel was, kom daar 'n vrou met 'n albaste boks met baie kosbare nardussalf; en sy het die boks gebreek en dit op sy kop uitgegooi.
4 En daar was sommige wat by hulleself verontwaardig was en gesê het: Waarom is hierdie verkwisting van die salf gemaak?
5 Want dit kon vir meer as driehonderd pennings verkoop gewees het en aan die armes gegee gewees het. En hulle het teen haar gemurmureer.
6 En Jesus sê: Laat haar staan; waarom pla julle haar? sy het 'n goeie werk aan my gedoen.
7 Want die armes het julle altyd by julle, en wanneer julle wil, kan julle aan hulle goed doen; maar aan My het julle nie altyd nie.
8 Sy het gedoen wat sy kon; sy het vooraf gekom om my liggaam te salf vir die begrafnis.
9 Voorwaar Ek sê vir julle, oral waar hierdie evangelie in die hele wêreld verkondig sal word, sal ook daarvan gespreek word wat sy gedoen het tot 'n gedagtenis van haar.
10 En Judas Iskariot, een van die twaalf, het na die owerpriesters gegaan om Hom aan hulle te verraai.
11 En toe hulle dit hoor, was hulle bly en het belowe om vir hom geld te gee. En hy het gesoek hoe hy hom gerieflik kon verraai.
12 En op die eerste dag van die ongesuurde brode, toe hulle die pasga geslag het, sê sy dissipels vir Hom: Waar wil U hê moet ons gaan en berei dat U die pasga kan eet?
13 En Hy het twee van sy dissipels uitgestuur en vir hulle gesê: Gaan na die stad, en daar sal vir julle 'n man ontmoet wat 'n kruik water dra; volg Hom.
14 En waar hy ook al ingaan, sê vir die eienaar van die huis: Die Meester sê: Waar is die gastekamer waar Ek die pasga saam met my dissipels sal eet?
15 En hy sal jou 'n groot bovertrek wys, toegerus en toegemaak; maak daar vir ons gereed.
16 En sy dissipels het uitgegaan en in die stad gekom en gevind soos Hy vir hulle gesê het; en hulle het die pasga berei.
17 En in die aand kom hy met die twaalf.
18 En terwyl hulle sit en eet, sê Jesus: Voorwaar Ek sê vir julle, een van julle wat saam met My eet, sal My verraai.
19 En hulle het begin bedroef word en een vir een vir Hom sê: Is dit ek? en 'n ander een sê: Is dit ek?
20 En hy antwoord en sê vir hulle: Dit is een van die twaalf wat saam met my in die skottel doop.
21 Die Seun van die mens gaan wel weg, soos van Hom geskrywe is; maar wee die mens deur wie die Seun van die

mens verraai word! goed was dit vir daardie man as hy nooit gebore was nie.
22 En terwyl hulle eet, neem Jesus brood en seën en breek dit en gee aan hulle en sê: Neem, eet, dit is my liggaam.
23 En Hy neem die beker, en nadat Hy gedank het, gee Hy dit aan hulle; en hulle het almal daaruit gedrink.
24 En Hy sê vir hulle: Dit is my bloed van die nuwe testament, wat vir baie vergiet word.
25 Voorwaar Ek sê vir julle, Ek sal nie meer van die vrug van die wingerdstok drink nie, tot op daardie dag dat Ek dit nuut sal drink in die koninkryk van God.
26 En nadat hulle 'n lofsang gesing het, het hulle uitgegaan na die Olyfberg.
27 En Jesus sê vir hulle: Julle sal almal in hierdie nag aanstoot neem aan My, want daar is geskrywe: Ek sal die herder slaan, en die skape sal verstrooi word.
28 Maar nadat Ek opgestaan het, sal Ek voor julle uitgaan na Galilea.
29 Maar Petrus sê vir hom: Al sal almal aanstoot neem, tog sal ek nie.
30 En Jesus sê vir hom: Voorwaar Ek sê vir jou, vandag, selfs in hierdie nag, voordat die haan twee maal gekraai het, sal jy My drie maal verloën.
31 Maar hy het nog harder gesê: As ek saam met jou sterf, sal ek jou op geen manier verloën nie. So ook het hulle almal gesê.
32 En hulle het by 'n plek gekom met die naam van Getsemane, en Hy sê vir sy dissipels: Sit hier terwyl Ek bid.
33 En hy het Petrus en Jakobus en Johannes saamgeneem, en hy het verbaas begin word en baie swaar geword;
34 En hy sê vir hulle: My siel is baie bedroef tot die dood toe; bly hier en waak.
35 En hy het 'n bietjie vorentoe gegaan en op die grond geval en gebid dat, as dit moontlik was, die uur by hom sou verbygaan.
36 En Hy sê: Abba, Vader, alles is vir U moontlik; neem hierdie beker van my weg; nogtans nie wat ek wil nie, maar wat U wil.
37 En Hy kom en kry hulle aan die slaap, en sê vir Petrus: Simon, slaap jy? kon jy nie een uur waak nie?
38 Waak en bid, dat julle nie in versoeking kom nie. Die gees is waarlik gereed, maar die vlees is swak.
39 En weer het Hy weggegaan en gebid en dieselfde woorde gespreek.
40 En toe hy terugkom, vind hy hulle weer aan die slaap, want hulle oë was swaar, en hulle het nie geweet wat om hom te antwoord nie.
41 En Hy het vir die derde keer gekom en vir hulle gesê: Slaap nou verder en rus. Dit is genoeg, die uur het gekom; kyk, die Seun van die mens word oorgelewer in die hande van sondaars.
42 Staan op, laat ons gaan; kyk, hy wat My verraai, is naby.
43 En dadelik, terwyl hy nog spreek, kom Judas, een van die twaalf, en saam met hom 'n groot menigte met swaarde en stokke, van die owerpriesters en die skrifgeleerdes en die ouderlinge af.
44 En hy wat Hom verraai het, het aan hulle 'n teken gegee en gesê: Wie ek ook al sal soen, dit is hy; neem hom en lei hom veilig weg.
45 En sodra Hy gekom het, gaan Hy dadelik na Hom en sê: Meester, Meester! en hom gesoen.
46 En hulle het hom die hande opgelê en hom gegryp.
47 En een van die wat daar gestaan het, het 'n swaard getrek en 'n dienaar van die hoëpriester geslaan en sy oor afgekap.
48 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Het julle soos teen 'n dief uitgetrek met swaarde en stokke om My te vang?
49 Ek was daagliks saam met julle in die tempel en leer, en julle het My nie geneem nie, maar die Skrifte moet vervul word.
50 En hulle het Hom almal verlaat en gevlug.
51 En 'n sekere jongman het Hom gevolg, met 'n linnedoek om sy naakte liggaam gegiet; en die jongmanne het hom gegryp.
52 En hy het die linnedoek gelos en naak van hulle weggevlug.
53 En hulle het Jesus weggelei na die hoëpriester, en saam met hom het al die owerpriesters en die ouderlinge en die skrifgeleerdes vergader.
54 En Petrus het hom van ver af gevolg tot in die paleis van die hoëpriester; en hy het by die dienaars gaan sit en hom by die vuur warm gemaak.
55 En die owerpriesters en die hele Raad het 'n getuienis teen Jesus gesoek om Hom dood te maak; en het niks gevind nie.
56 Want baie het valse getuienis teen hom gelewer, maar hulle getuies het nie saamgestem nie.
57 En sommige het opgestaan en valse getuienis teen hom gelewer en gesê:
58 Ons het hom hoor sê: Ek sal hierdie tempel afbreek wat met hande gemaak is, en binne drie dae sal Ek 'n ander bou wat sonder hande gemaak is.
59 Maar hulle getuie het ook nie so saamgestem nie.
60 En die hoëpriester het in die midde opgestaan en Jesus gevra en gesê: Antwoord U niks nie? wat is dit wat hierdie teen jou getuig?
61 Maar hy het stilgebly en niks geantwoord nie. Weer vra die hoëpriester Hom en sê vir Hom: Is U die Christus, die Seun van die Geseënde?
62 En Jesus sê: Dit is Ek, en julle sal die Seun van die mens sien sit aan die regterhand van die krag en kom op die wolke van die hemel.
63 Toe skeur die hoëpriester sy klere en sê: Wat het ons nog getuies nodig?
64 Julle het die godslastering gehoor; wat dink julle? En hulle het hom almal tot die dood veroordeel.
65 En sommige het begin om op hom te spoeg en sy gesig te bedek en hom met die vuis te slaan en vir hom te sê: Profeteer! en die dienaars het hom met hul handpalms geslaan.
66 En terwyl Petrus onder in die paleis was, kom daar een van die diensmeisies van die hoëpriester.
67 En toe sy sien hoe Petrus homself warm maak, kyk sy na hom en sê: En jy was ook by Jesus, die Nasaret.
68 Maar hy het ontken en gesê: Ek weet nie, en ek verstaan nie wat jy sê nie. En hy het uitgegaan na die voorportaal; en die haanspan.
69 En 'n diensmeisie het hom weer gesien en vir die wat daar staan, begin sê: Dit is een van hulle.
70 En hy het dit weer ontken. En kort daarna sê die wat daar staan weer vir Petrus: Waarlik, jy is een van hulle, want jy is 'n Galiléër, en jou spraak stem daarmee ooreen.
71 Maar hy het begin vloek en sweer en sê: Ek ken nie hierdie man van wie julle praat nie.

72 En die tweede keer het die haan geklim. En Petrus dink aan die woord wat Jesus vir hom gesê het: Voordat die haan twee maal gekraai het, sal jy My drie maal verloën. En toe hy daaraan dink, het hy gehuil.

HOOFSTUK 15

1 En dadelik in die môre het die owerpriesters beraadslaag met die ouderlinge en skrifgeleerdes en die hele Raad, en Jesus gebind en weggevoer en aan Pilatus oorgegee.
2 En Pilatus vra Hom: Is U die Koning van die Jode? En hy antwoord en sê vir hom: U sê dit.
3 En die owerpriesters het Hom van baie beskuldig, maar Hy het niks geantwoord nie.
4 En Pilatus het Hom weer gevra en gesê: Antwoord U niks nie? kyk hoeveel dinge hulle teen jou getuig.
5 Maar Jesus het nog niks geantwoord nie; sodat Pilatus hom verwonder het.
6 En op daardie fees het Hy vir hulle een gevangene vrygelaat, wie hulle ook al wou hê.
7 En daar was een met die naam van Barábbas, wat geboei gelê het saam met die wat met hom opstand gedoen het, wat in die opstand moord gepleeg het.
8 En die skare wat hardop geroep het, het begin begeer dat hy moet doen soos hy altyd aan hulle gedoen het.
9 Maar Pilatus het hulle geantwoord en gesê: Wil julle dat ek die Koning van die Jode vir julle vrylaat?
10 Want hy het geweet dat die owerpriesters Hom uit afguns verlos het.
11 Maar die owerpriesters het die volk aangespoor om liewer Barábbas vir hulle vry te laat.
12 En Pilatus antwoord en sê weer vir hulle: Wat wil julle dan moet ek doen aan hom wat julle die Koning van die Jode noem?
13 En hulle het weer uitgeroep: Kruisig Hom.
14 Toe sê Pilatus vir hulle: Waarom, watter kwaad het Hy gedoen? En hulle het des te meer uitgeroep: Kruisig Hom.
15 En Pilatus, wat gewillig was om die volk tevrede te stel, het Barábbas aan hulle vrygelaat en Jesus oorgegee om gekruisig te word nadat Hy Hom gegésel het.
16 En die soldate het hom weggelei na die saal wat Praetorium genoem word; en hulle roep die hele groep bymekaar.
17 En hulle het hom met purper beklee en 'n doringkroon gevleg en dit om sy hoof gesit,
18 En hulle het hom begin groet: Wees gegroet, Koning van die Jode!
19 En hulle het hom met 'n riet op die kop geslaan en op hom gespoeg en hul knieë gebuig en hom aanbid.
20 En toe hulle Hom bespot het, het hulle Hom die purperrooi uitgetrek en Hom sy eie klere aangetrek en Hom uitgelei om Hom te kruisig.
21 En hulle dwing ene Simon, 'n Cirene, wat verbygegaan het toe hy uit die land gekom het, die vader van Alexander en Rufus, om sy kruis te dra.
22 En hulle het hom gebring na die plek Gólgota, dit is, as dit vertaal word, die plek van 'n skedel.
23 En hulle het hom wyn gemeng met mirre gegee om te drink, maar hy het dit nie ontvang nie.
24 En nadat hulle Hom gekruisig het, het hulle sy klere verdeel en oor hulle geloot wat elkeen sou neem.
25 En dit was die derde uur, en hulle het Hom gekruisig.
26 En die opskrif van sy beskuldiging was bo-oor geskryf: DIE KONING VAN DIE JODE.
27 En saam met Hom kruisig hulle twee diewe; die een aan sy regterhand en die ander aan sy linkerhand.
28 En die Skrif is vervul wat sê: En Hy is saam met die oortreders getel.
29 En die wat verbygegaan het, het Hom gesmaad en hulle hoofde geswaai en gesê: Ag, U wat die tempel afbreek en dit in drie dae bou!
30 Red jouself en kom van die kruis af.
31 Net so het ook die owerpriesters spottend onder mekaar gesê met die skrifgeleerdes: Ander het Hy gered; homself kan hy nie red nie.
32 Laat Christus, die Koning van Israel, nou van die kruis neerdaal, sodat ons kan sien en glo. En die wat saam met Hom gekruisig is, het Hom uitgeskel.
33 En toe die sesde uur aangebreek het, was daar duisternis oor die hele land tot die negende uur toe.
34 En op die negende uur het Jesus met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Eloi, Eloi, lama sabagtani? dit is, as dit vertaal word: My God, my God, waarom het U My verlaat?
35 En sommige van die wat daar staan, sê toe hulle dit hoor: Kyk, hy roep vir Elía.
36 En een het gehardloop en 'n spons vol asyn gevul en dit op 'n riet gesit en hom laat drink en gesê: Laat staan! laat ons kyk of Elias sal kom om hom af te haal.
37 En Jesus het met 'n groot stem uitgeroep en die asem opgegee.
38 En die voorhangsel van die tempel het van bo tot onder in twee geskeur.
39 En toe die hoofman oor honderd wat teen hom gestaan het, sien dat hy so uitroep en die gees opgegee het, sê hy: Waarlik, hierdie man was die Seun van God.
40 Daar was ook vroue wat van ver af gekyk het: onder wie was Maria Magdalena en Maria, die moeder van Jakobus die geringste en van Joses en Salome;
41 (wat ook, toe Hy in Galiléa was, Hom gevolg en Hom gedien het) en baie ander vroue wat saam met Hom na Jerusalem opgetrek het.
42 En nou toe die aand aangebreek het, omdat dit die voorbereiding was, dit is die dag voor die sabbat,
43 Josef van Arimathéa, 'n eerbare raadgewer, wat ook op die koninkryk van God gewag het, het gekom en met vrymoedigheid na Pilatus ingegaan en na die liggaam van Jesus verlang.
44 En Pilatus was verwonderd of hy al dood was; en hy het die hoofman oor honderd na Hom geroep en hom gevra of hy al 'n tyd lank dood was.
45 En toe hy dit van die hoofman oor honderd weet, het hy die liggaam aan Josef gegee.
46 En hy het fyn linne gekoop en hom afgehaal en hom in die linne toegedraai en hom in 'n graf neergelê wat in 'n rots gekap was, en 'n klip tot by die ingang van die graf gerol.
47 En Maria Magdalena en Maria, die moeder van Joses, het gesien waar hy neergelê is.

HOOFSTUK 16

1 En toe die sabbat verby was, het Maria Magdalena en Maria, die moeder van Jakobus, en Salome, speserye gekoop om Hom te kom salf.

2 En baie vroeg in die môre, op die eerste dag van die week, het hulle by die opgang van die son by die graf gekom.
3 En hulle het onder mekaar gesê: Wie sal ons die klip van die ingang van die graf wegrol?
4 En toe hulle kyk, sien hulle dat die klip weggerol was, want dit was baie groot.
5 En toe hulle in die graf ingaan, sien hulle 'n jong man aan die regterkant sit, geklee in 'n lang wit kleed; en hulle was verskrik.
6 En Hy sê vir hulle: Moenie verskrik wees nie. Julle soek Jesus, die Nasaret, wat gekruisig is; Hy het opgestaan; hy is nie hier nie; kyk die plek waar hulle hom neergelê het.
7 Maar gaan, sê vir sy dissipels en Petrus dat Hy voor julle uitgaan na Galilea; daar sal julle Hom sien, soos Hy vir julle gesê het.
8 En hulle het gou uitgegaan en van die graf gevlug; want hulle het gebewe en was verbaas; en hulle het niks aan iemand gesê nie; want hulle was bang.
9 En toe Jesus vroeg op die eerste dag van die week opgestaan het, het Hy eerste aan Maria Magdalena verskyn, uit wie Hy sewe duiwels gedryf het.
10 En sy het gegaan en dit aan die wat by hom was, vertel terwyl hulle getreur en geween het.
11 En toe hulle hoor dat hy lewe en deur haar gesien is, het hulle nie geglo nie.
12 Daarna het Hy in 'n ander gedaante aan twee van hulle verskyn terwyl hulle loop en die land ingaan.
13 En hulle het gegaan en dit aan die oorblywendes vertel; en hulle het hulle nie geglo nie.
14 Daarna het Hy aan die elf verskyn terwyl hulle aan tafel was, en hulle verwyt met hulle ongeloof en hardheid van hart, omdat hulle die wat Hom na sy opstanding gesien het, nie geglo het nie.
15 En Hy sê vir hulle: Gaan die hele wêreld in en verkondig die evangelie aan die ganse mensdom.
16 Hy wat glo en hom laat doop, sal gered word; maar hy wat nie glo nie, sal veroordeel word.
17 En vir hulle wat glo, sal hierdie tekens volg; In my Naam sal hulle duiwels uitdryf; hulle sal in nuwe tale spreek;
18 Hulle sal slange opneem; en as hulle iets dodeliks drink, sal dit hulle geen kwaad doen nie; hulle sal die hande op die siekes lê, en hulle sal gesond word.
19 En nadat die Here met hulle gespreek het, is Hy in die hemel opgeneem en aan die regterhand van God gaan sit.
20 En hulle het uitgegaan en oral gepreek, terwyl die Here met hulle gewerk het en die woord bevestig het deur tekens wat daarop volg. Amen.

Lukas

HOOFSTUK 1

1 Omdat baie in die hand geneem het om 'n verklaring voor te lê van die dinge wat vir seker onder ons geglo word,
2 Net soos hulle hulle aan ons oorgegee het, wat van die begin af ooggetuies en dienaars van die woord was;
3 Dit het ook vir my goed gelyk, omdat ek van die eerste keer af alle dinge volkome insig gehad het, om in volgorde aan U te skrywe, hoogstaande Theofilus,
4 sodat jy die sekerheid van daardie dinge kan weet waarin jy onderrig is.
5Daar was in die dae van Herodes, die koning van Judéa, 'n sekere priester met die naam van Sagaria, uit die afdeling van Abië; en sy vrou was uit die dogters van Aäron, en haar naam was Elisabet.
6 En hulle was altwee regverdig voor God en het onberispelik in al die gebooie en verordeninge van die Here gewandel.
7 En hulle het geen kind gehad nie, want Elisabet was onvrugbaar, en hulle was albei nou reeds in die jare siek.
8 En dit het gebeur dat terwyl hy die priesteramp beklee het voor God volgens die volgorde van sy baan,
9 Volgens die gebruik van die priesteramp was sy lot om wierook te brand wanneer hy in die tempel van die Here ingegaan het.
10 En die hele menigte van die volk het buite gebid in die tyd van reukwerk.
11 En 'n engel van die Here het aan hom verskyn wat aan die regterkant van die reukaltaar staan.
12 En toe Sagaria hom sien, was hy ontsteld, en vrees het op hom geval.
13 Maar die engel sê vir hom: Moenie vrees nie, Sagaria, want jou gebed is verhoor; en jou vrou Elisabet sal vir jou 'n seun baar, en jy moet hom Johannes noem.
14 En jy sal blydskap en blydskap hê; en baie sal bly wees oor sy geboorte.
15 Want hy sal groot wees in die oë van die Here en geen wyn of sterk drank drink nie; en hy sal vervul word met die Heilige Gees, selfs van sy moeder se skoot af.
16 En baie van die kinders van Israel sal hy hulle tot die HERE hulle God bekeer.
17 En hy sal voor hom uit gaan in die gees en krag van Elía, om die harte van die vaders tot die kinders te bekeer, en die ongehoorsames tot die wysheid van die regverdiges; om 'n volk gereed te maak vir die Here.
18 En Sagaria sê vir die engel: Waaraan sal ek dit weet? want ek is 'n ou man, en my vrou is in jare siek.
19 En die engel antwoord en sê vir hom: Ek is Gabriël wat voor God staan; en is gestuur om met jou te spreek en jou hierdie blye boodskap te verkondig.
20 En kyk, jy sal stom wees, en nie in staat om te praat nie, tot op die dag dat hierdie dinge uitgevoer sal word, omdat jy my woorde, wat vervul sal word op hulle tyd, nie glo nie.
21 En die volk het Sagaria gewag en hulle verwonder dat hy so lank in die tempel vertoef het.
22 En toe hy uitkom, kon hy nie met hulle praat nie, en hulle het bemerk dat hy 'n gesig in die tempel gesien het;
23 En dit het gebeur dat, sodra die dae van sy bediening verby was, het hy na sy eie huis gegaan.
24 En ná daardie dae het sy vrou Elisabet swanger geword en haarself vyf maande verberg en gesê:
25 So het die HERE met my gedoen in die dae waarin Hy my aansien, om my smaad onder die mense weg te neem.
26 En in die sesde maand is die engel Gabriël van God gestuur na 'n stad in Galilea met die naam van Nasaret,
27 Aan 'n maagd wat verloof is aan 'n man met die naam van Josef, uit die huis van Dawid; en die naam van die maagd was Maria.
28 En die engel het by haar ingekom en gesê: Wees gegroet, begenadigde, die Here is met jou; geseënd is jy onder die vroue.
29 En toe sy hom sien, was sy ontsteld oor sy woord, en het in haar gedagtes gedink watter groet dit sou wees.
30 En die engel sê vir haar: Moenie vrees nie, Maria, want jy het genade by God gevind.
31 En kyk, jy sal in jou skoot swanger word en 'n seun baar, en jy moet hom JESUS noem.
32 Hy sal groot wees en die Seun van die Allerhoogste genoem word, en die Here God sal aan Hom die troon van sy vader Dawid gee.
33 En hy sal vir ewig koning wees oor die huis van Jakob; en aan sy koninkryk sal daar geen einde wees nie.
34 Toe sê Maria vir die engel: Hoe sal dit wees, aangesien ek geen man ken nie?
35 En die engel antwoord en sê vir haar: Die Heilige Gees sal oor jou kom, en die krag van die Allerhoogste sal jou oorskadu; daarom sal ook die heilige ding wat uit jou gebore sal word, die Seun van God genoem word.
36 En kyk, jou niggie Elisabet, sy het ook swanger geword van 'n seun in haar ouderdom; en dit is die sesde maand met haar wat onvrugbaar genoem is.
37 Want by God sal niks onmoontlik wees nie.
38 En Maria sê: Hier is die slavin van die Here; laat dit my wees volgens u woord. En die engel het van haar af weggegaan.
39 En Maria het in daardie dae opgestaan en haastig na die gebergte gegaan, na 'n stad van Juda;
40 En hulle het in die huis van Sagaria ingegaan en Elisabet gegroet.
41 En dit het gebeur dat, toe Elisabet die groet van Maria hoor, het die baba in haar skoot gespring; en Elisabeth was vervul met die Heilige Gees:
42 En sy het met 'n groot stem uitgespreek en gesê: Geseënd is jy onder die vroue, en geseënd is die vrug van jou skoot.
43 En waar kom dit vir my vandaan, dat die moeder van my Here na my toe sou kom?
44 Want kyk, toe die stem van u groet in my ore geklink het, het die kindjie in my skoot gespring van blydskap.
45 En geseënd is sy wat geglo het, want daar sal uitvoering wees van die dinge wat van die Here aan haar gesê is.
46 En Maria sê: My siel maak die Here groot,
47 En my gees het hom verbly in God, my Verlosser.
48 Want hy het die geringe eiendom van sy diensmaagd aanskou, want kyk, van nou af sal al die geslagte my geseënd noem.
49 Want Hy wat sterk is, het groot dinge aan my gedoen; en heilig is sy Naam.
50 En sy barmhartigheid is van geslag tot geslag oor die wat Hom vrees.
51 Hy het krag met sy arm getoon; hoogmoediges het Hy verstrooi in die verbeelding van hulle harte.

52 Die magtiges het Hy van hulle stoele neergesit en geringes verhef.
53 Die hongeriges het Hy met goeie dinge versadig; en die rykes het Hy leeg weggestuur.
54 Hy het sy kneg Israel gehol, tot gedagtenis aan sy goedertierenheid;
55 Soos Hy tot ons vaders gespreek het, met Abraham en sy nageslag tot in ewigheid.
56 En Maria het omtrent drie maande by haar gebly en na haar eie huis teruggekeer.
57 Nou het Elisabeth se volle tyd gekom dat sy verlos sou word; en sy het 'n seun gebaar.
58 En haar bure en haar niggies het gehoor hoe die Here groot genade aan haar bewys het; en hulle was saam met haar bly.
59 En dit het gebeur dat hulle op die agtste dag gekom het om die seuntjie te besny; en hulle het hom Sagaria genoem, na die naam van sy vader.
60 En sy moeder antwoord en sê: Nie so nie; maar hy sal Johannes genoem word.
61 En hulle sê vir haar: Daar is niemand van jou familie wat hierdie naam genoem word nie.
62 En hulle het tekens aan sy vader gemaak hoe hy hom wou laat roep.
63 En hy het 'n skryftafel gevra en geskrywe en gesê: Sy naam is Johannes. En hulle het almal verwonder.
64 En dadelik is sy mond geopen, en sy tong het losgegaan, en hy het gespreek en God geprys.
65 En vrees het gekom oor almal wat rondom hulle gewoon het, en al hierdie woorde is opgehef in die hele gebergte van Judéa.
66 En almal wat dit gehoor het, het dit in hulle hart opgelê en gesê: Watter kind sal dit wees? En die hand van die Here was met hom.
67 En sy vader Sagaria is vervul met die Heilige Gees en het geprofeteer en gesê:
68 Geloofd sy die Here, God van Israel; want Hy het sy volk besoek en verlos,
69 En Hy het vir ons 'n horing van verlossing opgerig in die huis van sy kneg Dawid;
70 Soos Hy gespreek het deur die mond van sy heilige profete, wat bestaan het vandat die wêreld begin het:
71 dat ons gered sou word van ons vyande en uit die hand van almal wat ons haat;
72 om die barmhartigheid te vervul wat aan ons vaders beloof is, en om aan sy heilige verbond te dink;
73 Die eed wat hy aan ons vader Abraham gesweer het,
74 Dat Hy aan ons sou gee, dat ons, wat verlos is uit die hand van ons vyande, Hom sonder vrees kan dien,
75 In heiligheid en geregtigheid voor Hom, al die dae van ons lewe.
76 En jy, kind, sal die profeet van die Allerhoogste genoem word, want jy sal voor die aangesig van die Here uitgaan om sy weë voor te berei;
77 om kennis van verlossing aan sy volk te gee deur die vergifnis van hulle sondes,
78 Deur die tere barmhartigheid van onse God; waardeur die dagspruit uit die hoogte ons besoek het,
79 om lig te gee aan die wat in duisternis en in doodskaduwee sit, om ons voete op die pad van vrede te lei.
80 En die kind het gegroei en sterk geword van gees en was in die woestyn tot die dag van sy vertoning aan Israel.

HOOFSTUK 2

1 En dit het gebeur in daardie dae dat daar 'n bevel van keiser Augustus uitgegaan het dat die hele wêreld belas moes word.
2 (En hierdie belasting is die eerste keer gemaak toe Cirénius goewerneur van Sirië was.)
3 En almal het gegaan om gelas te word, elkeen na sy eie stad.
4 En Josef het ook opgetrek van Galiléa, uit die stad Nasaret, na Judéa, na die stad van Dawid wat Betlehem genoem word; (omdat hy uit die huis en geslag van Dawid was:)
5 Om saam met Maria, sy getroude vrou, belas te word, groot van swangerskap.
6 En so het dit gebeur dat, terwyl hulle daar was, die dae verby was dat sy verlos sou word.
7 En sy het haar eersgebore seun gebaar en hom in doeke toegedraai en hom in 'n krip neergelê; want daar was nie plek vir hulle in die herberg nie.
8 En daar was in dieselfde land herders wat in die veld gebly het en in die nag oor hulle kudde gewaak het.
9 En kyk, die Engel van die Here het oor hulle gekom, en die heerlikheid van die Here het rondom hulle geskyn, en hulle was baie bevrees.
10 En die engel sê vir hulle: Moenie vrees nie, want kyk, ek bring vir julle 'n goeie tyding van groot blydskap wat vir die hele volk sal wees.
11 Want vir julle is vandag in die stad van Dawid 'n Verlosser gebore, dit is Christus die Here.
12 En dit sal vir julle 'n teken wees; Julle sal die kindjie vind wat in doeke toegedraai is en in 'n krip lê.
13 En skielik was daar saam met die engel 'n menigte van die hemelse leërskare wat God prys en sê:
14 Eer aan God in die hoogste hemele, en vrede op aarde, in die mense welbehae.
15 En dit het gebeur, terwyl die engele van hulle weggegaan het na die hemel, het die herders vir mekaar gesê: Laat ons nou tot by Betlehem gaan en hierdie ding sien wat gebeur het, wat die Here bekend gemaak het. ons.
16 En hulle het haastig gekom en Maria en Josef en die kindjie gevind wat in 'n krip lê.
17 En toe hulle dit sien, het hulle in die buiteland die woord bekend gemaak wat aan hulle oor hierdie Kindjie vertel is.
18 En almal wat dit gehoor het, was verwonderd oor die dinge wat aan hulle gesê is deur die herders.
19 Maar Maria het al hierdie dinge bewaar en in haar hart daaroor nagedink.
20 En die herders het teruggekeer en God verheerlik en geprys vir al die dinge wat hulle gehoor en gesien het, soos aan hulle gesê is.
21 En toe agt dae verby was vir die besnydenis van die kind, is sy naam JESUS genoem, wat so genoem is deur die engel voordat hy in die moederskoot ontvang is.
22 En toe die dae van haar reiniging volgens die wet van Moses verby was, het hulle hom na Jerusalem gebring om hom aan die Here voor te stel;
23 (Soos geskrywe is in die wet van die Here: Elke manlike wat die moederskoot oopmaak, sal aan die Here heilig genoem word;)

24 En om 'n offer te bring volgens wat in die wet van die Here gesê is: 'n paar tortelduiwe of twee jong duiwe.
25 En kyk, daar was 'n man in Jerusalem met die naam van Símeon; en dieselfde man was regverdig en vroom en het gewag op die vertroosting van Israel, en die Heilige Gees was op hom.
26 En dit is aan hom geopenbaar deur die Heilige Gees, dat hy die dood nie sou sien voordat hy die Here se Christus gesien het nie.
27 En hy het deur die Gees in die tempel ingegaan, en toe die ouers die Kindjie Jesus inbring, om vir hom te doen volgens die gebruik van die wet,
28Toe neem hy hom in sy arms en loof God en sê:
29 Here, laat U dienaar nou in vrede gaan, volgens u woord.
30 Want my oë het u verlossing gesien,
31 wat U berei het voor die aangesig van al die volke;
32 'n Lig om die heidene te verlig en die heerlikheid van u volk Israel.
33 En Josef en sy moeder was verwonderd oor die dinge wat van hom gesê is.
34 En Simeon het hulle geseën en aan Maria, sy moeder, gesê: Kyk, hierdie kind is gereed vir die val en opstanding van baie in Israel; en vir 'n teken wat teëgespreek sal word;
35 (Ja, 'n swaard sal ook deur jou eie siel dring) sodat die gedagtes van baie harte geopenbaar kan word.
36 En daar was een Anna, 'n profetes, die dogter van Fanuel, uit die stam van Aser;
37 En sy was 'n weduwee van omtrent vier en tagtig jaar, wat nie van die tempel gewyk het nie, maar God gedien het met vas en gebede dag en nag.
38 En sy het in daardie oomblik gekom en ook die Here gedank en van Hom gespreek met almal wat verlossing in Jerusalem verwag het.
39 En nadat hulle alles volbring het volgens die wet van die Here, het hulle teruggekeer na Galiléa, na hulle eie stad Nasaret.
40 En die kind het opgegroei en sterk geword van gees, vervul met wysheid, en die genade van God was op hom.
41 En sy ouers het elke jaar op die pasgafees na Jerusalem gegaan.
42 En toe hy twaalf jaar oud was, het hulle opgegaan na Jerusalem volgens die gebruik van die fees.
43 En toe hulle die dae vervul het, toe hulle terugkom, het die Kindjie Jesus in Jerusalem agtergebly; en Josef en sy moeder het dit nie geweet nie.
44 Maar hulle het gedink dat hy in die geselskap was, en het 'n dagreis gegaan; en hulle het hom gesoek onder hulle bloedverwante en bekendes.
45 En toe hulle Hom nie kry nie, het hulle teruggekeer na Jerusalem en Hom gesoek.
46 En ná drie dae het hulle Hom in die tempel gevind waar hy tussen die dokters sit en hulle hoor en hulle vrae vra.
47 En almal wat hom gehoor het, was verbaas oor sy begrip en antwoorde.
48 En toe hulle Hom sien, was hulle verbaas; en sy moeder sê vir Hom: Seun, waarom het jy so met ons gedoen? kyk, ek en jou vader het jou bedroef gesoek.
49 En Hy sê vir hulle: Hoe het julle My gesoek? Het julle nie geweet dat Ek in die saak van my Vader moet wees nie?
50 En hulle het die woord wat Hy met hulle gespreek het, nie verstaan nie.
51 En hy het saam met hulle afgegaan en in Násaret gekom en hom aan hulle onderwerp; maar sy moeder het al hierdie woorde in haar hart bewaar.
52 En Jesus het toegeneem in wysheid en grootte en in guns by God en mense.

HOOFSTUK 3

1 En in die vyftiende jaar van die regering van Tiberius Caesar, Pontius Pilatus was goewerneur van Judéa, en Herodes was viervors van Galilea, en sy broer Filippus viervors van Ituraea en van die landstreek Trachonitis, en Lisanias, die viervors van Abilene,
2 As Annas en Kajafas die hoëpriesters was, het die woord van God tot Johannes, die seun van Sagaria, in die woestyn gekom.
3 En hy het in die hele land rondom die Jordaan gekom en die doop van bekering tot vergewing van sondes verkondig;
4 Soos geskrywe is in die boek van die woorde van die profeet Jesaja, wat sê: Die stem van een wat roep in die woestyn: Berei die weg van die Here, maak sy paaie gelyk.
5 Elke dal sal gevul word, en elke berg en heuwel sal laag gemaak word; en die krom paaie sal reguit gemaak word en die ruwe paaie glad gemaak word;
6 En alle vlees sal die verlossing van God sien.
7 Toe sê Hy vir die skare wat uitgegaan het om deur Hom gedoop te word: Addergeslag, wie het julle gewaarsku om te vlug vir die toekomstige toorn?
8 Dra dan vrugte wat bekering verdien, en begin nie by julleself te sê: Ons het Abraham vir ons vader nie; want Ek sê vir julle dat God magtig is om uit hierdie klippe kinders vir Abraham op te wek.
9 En nou word ook die byl teen die wortel van die bome gelê: elke boom wat dus nie goeie vrugte dra nie, word afgekap en in die vuur gegooi.
10 En die skare het Hom gevra en gesê: Wat moet ons dan doen?
11 Hy antwoord en sê vir hulle: Wie twee rokke het, laat hom meedeel aan hom wat nie het nie; en wie voedsel het, laat hom net so doen.
12 Toe het tollenaars ook gekom om gedoop te word en vir Hom gesê: Meester, wat moet ons doen?
13 En Hy sê vir hulle: Bereken nie meer as wat julle aangewys is nie.
14 En die soldate het hom eweneens geëis en gesê: En wat moet ons doen? En Hy sê vir hulle: Moet niemand geweld aandoen nie en moenie vals beskuldig nie; en wees tevrede met jou loon.
15 En terwyl die volk in verwagting was, en alle mense in hulle harte oor Johannes peins, of Hy die Christus was of nie;
16 Johannes antwoord en sê vir almal: Ek doop julle wel met water; maar een wat sterker is as ek, kom, wie se skoene ek nie waardig is om los te maak nie; hy sal julle met die Heilige Gees en met vuur doop.
17 wie se waaier in sy hand is, en hy sal sy vloer heeltemal suiwer en die koring in sy skuilplek bymekaarmaak; maar die kaf sal hy met onuitbluslike vuur verbrand.
18 En baie ander dinge het hy in sy vermaning aan die volk verkondig.

19 Maar Herodes, die viervors, wat deur hom tereggewys is oor Herodias, die vrou van sy broer Filippus, en oor al die euwels wat Herodes gedoen het,
20 Dit het bo alles nog bygevoeg dat hy Johannes in die gevangenis opgesluit het.
21 En toe die hele volk gedoop is, het dit gebeur dat Jesus ook gedoop en gebid het, en die hemel is geopen,
22 En die Heilige Gees het in 'n liggaamlike gedaante soos 'n duif op hom neergedaal, en 'n stem het uit die hemel gekom wat gesê het: U is my geliefde Seun; in U het ek 'n welbehae.
23 En Jesus het self omtrent dertig jaar oud geword, omdat hy (soos veronderstel was) die seun van Josef was, wat die seun van Heli was,
24 wat die seun was van Mattat, wat die seun was van Levi, wat die seun was van Melgi, wat die seun was van Janna, wat die seun van Josef was,
25 wat die seun was van Mattatia, wat die seun was van Amos, wat die seun was van Naum, wat die seun was van Esli, wat die seun van Nagge was,
26 wat die seun was van Maat, wat die seun was van Mattatia, wat die seun was van Semeï, wat die seun was van Josef, wat die seun van Juda was,
27 wat die seun was van Joanna, wat die seun was van Rhesa, wat die seun was van Zorobabel, wat die seun was van Salatiël, wat die seun van Neri was,
28 wat die seun was van Melgi, wat die seun was van Addi, wat die seun was van Kosam, wat die seun was van Elmodam, wat die seun van Er was,
29 wat die seun was van Jose, wat die seun was van Eliëser, wat die seun was van Jorim, wat die seun was van Mattat, wat die seun van Levi was,
30 wat die seun was van Simeon, wat die seun van Juda was, wat die seun was van Josef, wat die seun was van Jonan, wat die seun van Eljakim was,
31 wat die seun was van Melea, wat die seun was van Menan, wat die seun was van Mattata, wat die seun was van Natan, wat die seun van Dawid was,
32 wat die seun was van Isai, wat die seun was van Obed, wat die seun was van Boos, wat die seun was van Salmon, wat die seun van Naasson was,
33 wat die seun was van Aminadab, wat die seun was van Aram, wat die seun was van Esrom, wat die seun was van Phares, wat die seun van Juda was,
34 wat die seun was van Jakob, wat die seun was van Isak, wat die seun was van Abraham, wat die seun was van Thara, wat die seun van Nagor was,
35 wat die seun was van Sarug, wat die seun was van Ragau, wat die seun was van Falek, wat die seun was van Heber, wat die seun van Sala was,
36 wat die seun was van Kenan, wat die seun was van Arpaksad, wat die seun was van Sem, wat die seun was van Noag, wat die seun van Lameg was,
37 wat die seun was van Mathusala, wat die seun was van Henog, wat die seun was van Jered, wat die seun was van Maleël, wat die seun van Kenan was,
38 wat die seun was van Enos, wat die seun was van Set, wat die seun was van Adam, wat die seun van God was.

HOOFSTUK 4

1 En Jesus, vol van die Heilige Gees, het van die Jordaan af teruggekeer en is deur die Gees na die woestyn gelei,
2 Omdat hy veertig dae deur die duiwel versoek is. En in dié dae het hy niks geëet nie, en toe hulle verby was, het hy daarna honger gehad.
3 En die duiwel sê vir hom: As U die Seun van God is, beveel hierdie klip dat dit brood moet word.
4 En Jesus antwoord hom en sê: Daar is geskrywe: Die mens sal nie van brood alleen lewe nie, maar van elke woord van God.
5 En die duiwel het Hom op 'n hoë berg geneem en aan Hom al die koninkryke van die wêreld in 'n oomblik van tyd gewys.
6 En die duiwel sê vir hom: Ek sal jou al hierdie mag gee en die heerlikheid van hulle, want dit is aan my oorgegee; en aan wie Ek wil, gee Ek dit.
7 As jy dan vir My wil aanbid, sal alles joune wees.
8 En Jesus antwoord en sê vir hom: Gaan weg agter My, Satan, want daar is geskrywe: Die Here jou God moet jy aanbid en Hom alleen dien.
9 En hy het hom na Jerusalem gebring en hom op die toppunt van die tempel gestel en vir hom gesê: As U die Seun van God is, werp uself daarvandaan af.
10 Want daar is geskrywe: Hy sal sy engele bevel gee oor jou om jou te bewaar.
11 En hulle moet jou in hul hande dra, sodat jy nie ooit jou voet teen 'n klip stamp nie.
12 En Jesus antwoord en sê vir hom: Daar is gesê: Jy mag die Here jou God nie versoek nie.
13 En toe die duiwel al die versoeking beëindig het, het hy 'n tyd lank van hom gewyk.
14 En Jesus het in die krag van die Gees na Galiléa teruggekeer, en daar het 'n roem van Hom uitgegaan in die hele omtrek.
15 En Hy het in hulle sinagoges geleer, terwyl Hy deur almal verheerlik is.
16 En hy het in Násaret gekom waar hy grootgemaak is; en soos sy gewoonte was, het hy op die sabbatdag in die sinagoge ingegaan en opgestaan om te lees.
17 En die boek van die profeet Jesaja is aan hom oorgegee. En toe hy die boek oopmaak, vind hy die plek waar geskrywe is:
18 Die Gees van die Here is op My, omdat Hy My gesalf het om die evangelie aan die armes te verkondig; Hy het My gestuur om die gebrokenes van hart te genees, om verlossing aan die gevangenes te verkondig en aan blindes herstel van gesig, om die wat gebroke is in vryheid te laat,
19 Om die aangename jaar van die Here te verkondig.
20 En hy het die boek toegemaak en dit weer aan die bedienaar gegee en gaan sit. En die oë van almal wat in die sinagoge was, was op Hom gevestig.
21 En Hy het vir hulle begin sê: Vandag is hierdie Skrif in julle ore vervul.
22 En almal het vir hom getuig en verwonderd oor die vriendelike woorde wat uit sy mond uitgegaan het. En hulle sê: Is dit nie die seun van Josef nie?
23 En Hy sê vir hulle: Julle sal sekerlik vir my hierdie spreekwoord sê: Geneesheer, genees jouself; alles wat ons gehoor het in Kapernaum gedoen, doen ook hier in jou land.

24 En hy sê: Voorwaar Ek sê vir julle, geen profeet word in sy eie land aanvaar nie.
25 Maar Ek sê vir julle voorwaar, baie weduwees was in Israel in die dae van Elía, toe die hemel drie jaar en ses maande toegesluit was, toe daar groot hongersnood in die hele land was;
26 Maar na nie een van hulle is Elía gestuur nie, behalwe na Sarepta, 'n stad van Sidon, na 'n vrou wat 'n weduwee was.
27 En baie melaatses was in Israel in die tyd van die profeet Elíseus; en nie een van hulle is gereinig nie, behalwe Naäman, die Arameër.
28 En almal wat in die sinagoge was, is vervul met toorn toe hulle dit hoor,
29 En hulle het opgestaan en hom uit die stad uitgedryf en hom gelei na die rand van die heuwel waarop hulle stad gebou is, sodat hulle hom van voor af kon neerwerp.
30 Maar hy het tussen hulle deur gegaan,
31 En hy het afgekom na Kapernaum, 'n stad van Galiléa, en hulle op die sabbatdae geleer.
32 En hulle was verstom oor sy leer, want sy woord was met krag.
33 En in die sinagoge was daar 'n man wat 'n gees van 'n onrein duiwel gehad het, en met 'n groot stem uitgeroep het:
34 en gesê: Laat ons staan; wat het ons met U te doen, Jesus van Nasaret? kom jy om ons te vernietig? Ek ken jou wie jy is; die Heilige van God.
35 En Jesus het hom bestraf en gesê: Bly stil en gaan uit hom uit. En toe die duiwel hom in die middel ingegooi het, het hy uit hom uitgegaan en hom geen leed aangedoen nie.
36 En hulle was almal verbaas en het onder mekaar gepraat en gesê: Wat 'n woord is dit! want met gesag en krag gee Hy die onreine geeste bevel, en hulle gaan uit.
37 En die roem van hom het uitgegaan na elke plek van die land rondom.
38 En hy het uit die sinagoge opgestaan en in die huis van Simon ingegaan. En die moeder van Simon se vrou is met 'n groot koors geneem; en hulle het Hom vir haar gesmeek.
39 En hy het oor haar gaan staan en die koors bestraf; en dadelik het sy opgestaan en hulle bedien.
40 En toe die son ondergaan het, het almal wat siekes gehad het met allerhande siektes hulle na Hom gebring; en hy het elkeen van hulle die hande opgelê en hulle gesond gemaak.
41 En duiwels het ook uit baie uitgegaan en uitgeroep en gesê: U is die Christus, die Seun van God. En Hy wat hulle bestraf, het hulle nie toegelaat om te praat nie, want hulle het geweet dat Hy Christus is.
42 En toe dit dag geword het, het hy weggegaan en na 'n verlate plek gegaan;
43 En hy sê vir hulle: Ek moet die koninkryk van God ook aan ander stede verkondig, want daarom is ek gestuur.
44 En hy het in die sinagoges van Galiléa gepreek.

HOOFSTUK 5

1 En dit het gebeur dat, terwyl die volk hom aandring om die woord van God te hoor, het hy by die meer van Genesaret gestaan,
2 En hy het twee skepe by die meer sien staan, maar die vissers het uit hulle gegaan en hulle nette gewas.
3 En hy het in een van die skepe geklim wat Simon s'n was, en hom gebid dat hy 'n bietjie van die land af sou wegstoot. En hy het gaan sit en die mense uit die skuit geleer.
4 En toe hy opgehou het om te spreek, sê hy vir Simon: Gaan uit na die diepte en laat julle nette uitgooi vir 'n trek.
5 En Simon antwoord en sê vir hom: Meester, ons het die hele nag geswoeg en niks geneem nie; nogtans sal ek op u woord die net uitgooi.
6 En toe hulle dit gedoen het, het hulle 'n groot menigte visse ingesluit, en hulle net het gebreek.
7 En hulle het vir hulle vennote wat in die ander skip was, beduie dat hulle hulle moes kom help. En hulle het gekom en albei die skepe vol gemaak, sodat hulle begin sink het.
8 Toe Simon Petrus dit sien, val hy voor Jesus se knieë neer en sê: Gaan van My af; want ek is 'n sondige man, Here.
9 Want hy was verbaas, en almal wat by hom was, oor die trek van die visse wat hulle gevang het.
10 En so was ook Jakobus en Johannes, die seuns van Sebedéüs, wat saam met Simon was. En Jesus sê vir Simon: Moenie vrees nie; van nou af sal jy mense vang.
11 En toe hulle hul skepe aan land gebring het, het hulle alles verlaat en hom gevolg.
12 En toe hy in 'n sekere stad was, daar was 'n man vol melaatsheid; wat Jesus sien val op sy aangesig en Hom smeek en sê: Here, as U wil, kan U my reinig.
13 En hy het sy hand uitgesteek en hom aangeraak en gesê: Ek wil, word jy rein. En dadelik het die melaatsheid van hom gewyk.
14 En hy het hom bevel gegee om dit aan niemand te vertel nie; maar gaan vertoon jou aan die priester en offer vir jou reiniging, soos Moses beveel het, as 'n getuienis vir hulle.
15 Maar soveel des te meer het 'n roem oor Hom gekom, en groot menigtes het saamgekom om te hoor en deur Hom van hulle swakhede genees te word.
16 En hy het hom in die woestyn teruggetrek en gebid.
17 En op 'n sekere dag, terwyl Hy besig was om te leer, was daar Fariseërs en wetgeleerdes wat uit elke dorp van Galiléa en Judéa en Jerusalem gekom het, en die krag van die Here teenwoordig was om hulle te genees.
18 En kyk, die manne het 'n verlamde man in 'n bed gebring; en hulle het na maniere gesoek om hom in te bring en voor hom neer te lê.
19 En toe hulle vanweë die menigte nie kon vind hoe hulle hom kon inbring nie, het hulle op die dak gegaan en hom met sy rusbank deur die teëlwerk laat afsak voor Jesus in die middel.
20 En toe Hy hulle geloof sien, sê Hy vir hom: Mens, jou sondes is jou vergewe.
21 En die skrifgeleerdes en die Fariseërs het begin redeneer en gesê: Wie is Hy wat godslastering spreek? Wie kan sondes vergewe, behalwe God alleen?
22 Maar toe Jesus hulle gedagtes bemerk, antwoord Hy en sê vir hulle: Wat redeneer julle in julle harte?
23 Of dit makliker is om te sê: Jou sondes is jou vergewe; of om te sê: Staan op en loop?
24 Maar dat julle kan weet dat die Seun van die mens mag het om op aarde sondes te vergewe— sê Hy vir die verlamde: Ek sê vir jou: Staan op, neem jou bed op en gaan na jou huis.

25 En dadelik het hy voor hulle opgestaan en dit geneem waarop hy gelê het, en na sy eie huis gegaan en God verheerlik.
26 En hulle was almal verbaas, en hulle het God verheerlik en met vrees vervul en gesê: Ons het vandag vreemde dinge gesien.
27 En ná hierdie dinge het hy uitgegaan en 'n tollenaar met die naam van Levi by die tolhuis sien sit; en hy sê vir hom: Volg My.
28 En hy het alles gelos, opgestaan en hom gevolg.
29 En Levi het vir hom 'n groot feesmaal in sy huis berei, en daar was 'n groot menigte tollenaars en ander wat saam met hulle aangesit het.
30 Maar hulle skrifgeleerdes en Fariseërs het teen sy dissipels gemurmureer en gesê: Waarom eet en drink julle saam met tollenaars en sondaars?
31 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Die wat gesond is, het 'n geneesheer nie nodig nie; maar die wat siek is.
32 Ek het nie gekom om regverdiges te roep nie, maar sondaars tot bekering.
33 En hulle sê vir hom: Waarom vas die dissipels van Johannes dikwels en doen gebede, en so ook die dissipels van die Fariseërs? maar jy eet en drink?
34 En Hy sê vir hulle: Kan julle die kinders van die bruilof laat vas terwyl die bruidegom by hulle is?
35 Maar daar sal dae kom wanneer die bruidegom van hulle weggeneem sal word, en dan sal hulle in daardie dae vas.
36 En Hy het ook 'n gelykenis aan hulle vertel; Niemand sit 'n stuk van 'n nuwe kleed op 'n ou nie; indien anders, dan maak beide die nuwe 'n puur, en die stuk wat uit die nuwe geneem is, stem nie ooreen met die oue nie.
37 En niemand gooi nuwe wyn in ou sakke nie; anders sal die nuwe wyn die sakke bars en uitgestort word, en die sakke sal vergaan.
38 Maar nuwe wyn moet in nuwe sakke gegooi word; en albei word bewaar.
39 Niemand wat ook ou wyn gedrink het, begeer dadelik nuwe nie; want hy sê: Die oue is beter.

HOOFSTUK 6

1 En op die tweede sabbat ná die eerste het hy deur die koringlande gegaan; en sy dissipels het die are gepluk en geëet en dit met hulle hande gevryf.
2 En sommige van die Fariseërs sê vir hulle: Waarom doen julle wat nie geoorloof is om op die sabbat te doen nie?
3 En Jesus antwoord hulle en sê: Het julle nie so baie gelees wat Dawid gedoen het toe hy honger was en die wat by hom was nie?
4 Hoe hy in die huis van God ingegaan het en die toonbrode geneem en geëet het, en ook aan die wat by hom was, gegee het; wat nie geoorloof is om te eet nie, behalwe vir die priesters alleen?
5 En Hy sê vir hulle: Die Seun van die mens is ook Here van die sabbat.
6 En ook op 'n ander sabbat het Hy in die sinagoge ingegaan en geleer; en daar was 'n man wie se regterhand verdroog was.
7 En die skrifgeleerdes en Fariseërs het Hom dopgehou of Hy op die sabbatdag sou genees; dat hulle 'n beskuldiging teen hom kan vind.
8 Maar Hy het hulle gedagtes geken en vir die man met die verdorde hand gesê: Staan op en staan in die middel. En hy het opgestaan en opgestaan.
9 Toe sê Jesus vir hulle: Een ding sal Ek julle vra; Is dit op die sabbat geoorloof om goed te doen of kwaad te doen? om lewe te red, of om dit te vernietig?
10 En hy kyk rondom hulle almal en sê vir die man: Steek jou hand uit. En hy het so gedoen, en sy hand het herstel soos die ander.
11 En hulle is met waansin vervul; en met mekaar vertel wat hulle aan Jesus sou doen.
12 En in daardie dae het hy uitgegaan na die berg om te bid, en hy het die hele nag gebly in gebed tot God.
13 En toe dit dag geword het, het Hy sy dissipels na Hom geroep; en van hulle het Hy twaalf gekies, wat Hy ook apostels genoem het;
14 Simon (wat hy ook Petrus genoem het) en Andreas, sy broer, Jakobus en Johannes, Filippus en Bartolomeus,
15 Matteus en Tomas, Jakobus, die seun van Alfeus, en Simon wat Selotes genoem word,
16 En Judas, die broer van Jakobus, en Judas Iskariot, wat ook die verraaier was.
17 En Hy het saam met hulle afgekom en in die vlakte gaan staan en die menigte van sy dissipels en 'n groot menigte mense uit die hele Judéa en Jerusalem en van die seekus van Tirus en Sidon af, wat gekom het om na Hom te luister, en om van hulle siektes genees te word;
18 En die wat deur onrein geeste geplaag was, en hulle is genees.
19 En die hele skare het probeer om Hom aan te raak, want daar het krag uit Hom uitgegaan en hulle almal genees.
20 En Hy het sy oë op sy dissipels opgeslaan en gesê: Geseënd is julle armes, want aan julle behoort die koninkryk van God.
21 Geseënd is julle wat nou honger het, want julle sal versadig word. Geseënd is julle wat nou ween, want julle sal lag.
22 Geseënd is julle wanneer die mense julle sal haat, en wanneer hulle julle van hulle menigte afskei en julle smaad en julle naam verdryf as iets wat sleg is, ter wille van die Seun van die mens.
23 Verbly julle in dié dag en spring van blydskap, want kyk, julle loon is groot in die hemel, want net so het hulle vaders met die profete gedoen.
24 Maar wee julle wat ryk is! want julle het julle vertroosting ontvang.
25 Wee julle wat versadig is! want julle sal honger. Wee julle wat nou lag! want julle sal treur en ween.
26 Wee julle as almal goed van julle praat! want so het hulle vaders met die valse profete gedoen.
27 Maar Ek sê vir julle wat hoor: Julle moet julle vyande liefhê, doen goed aan die wat julle haat,
28 Seën die wat jou vervloek, en bid vir die wat jou beledig.
29 En aan hom wat jou op die een wang slaan, offer ook die ander; en hy wat jou mantel wegneem, moenie ook jou mantel wegneem nie.
30 Gee aan elkeen wat van jou vra; en van hom wat jou goed wegneem, vra dit nie weer nie.
31 En soos julle wil hê dat die mense aan julle moet doen, so moet julle ook aan hulle doen.
32 Want as julle die liefhet wat vir julle liefhet, watter dank het julle? want sondaars het ook hulle lief wat hulle liefhet.

33 En as julle goed doen aan die wat aan julle goed doen, watter dank het julle? want sondaars doen ook dieselfde.
34 En as julle leen aan hulle van wie julle hoop om te ontvang, watter dank het julle? want sondaars leen ook aan sondaars om weer soveel te ontvang.
35 Maar julle moet julle vyande liefhê en goed doen en leen sonder om weer op niks te hoop nie; en julle loon sal groot wees, en julle sal kinders van die Allerhoogste wees, want Hy is goed vir die ondankbares en die slegtes.
36 Wees dan barmhartig, soos julle Vader ook barmhartig is.
37 Moenie oordeel nie, en julle sal nie geoordeel word nie; veroordeel nie, en julle sal nie veroordeel word nie; vergewe, en julle sal vergewe word.
38 Gee, en aan julle sal gegee word; goeie maat, ingedruk en saamgeskud en oorstroom, sal die mense in jou boesem gee. Want met dieselfde maat waarmee julle meet, sal weer vir julle gemeet word.
39 En Hy het 'n gelykenis aan hulle vertel: Kan 'n blinde 'n blinde lei? Sal hulle nie altwee in die sloot val nie?
40 Die dissipel is nie bo sy heer nie, maar elkeen wat volmaak is, sal soos sy heer wees.
41 En waarom sien jy die splinter wat in jou broer se oog is, maar die balk wat in jou eie oog is, sien jy nie?
42 Of hoe kan jy vir jou broer sê: Broer, laat ek die splinter wat in jou oog is, uithaal, terwyl jy self die balk wat in jou eie oog is nie sien nie? Geveinsde, gooi eers die balk uit jou eie oog uit, en dan sal jy duidelik sien om die splinter wat in jou broer se oog is, uit te trek.
43 Want 'n goeie boom dra geen slegte vrugte nie; en 'n bedorwe boom dra geen goeie vrugte nie.
44 Want elke boom word aan sy eie vrugte geken. Want van dorings pluk mense nie vye nie, en van 'n doringbos pluk hulle nie druiwe nie.
45 'n Goeie mens bring uit die goeie skat van sy hart te voorskyn wat goed is; en 'n bose man bring uit die bose skat van sy hart te voorskyn wat sleg is; want van die oorvloed van die hart spreek sy mond.
46 En waarom noem julle My, Here, Here, en doen nie die dinge wat ek sê nie?
47 Elkeen wat na My toe kom en na my woorde luister en dit doen, Ek sal julle wys met wie hy gelyk is.
48 Hy is soos 'n man wat 'n huis gebou het en diep gegrawe en die fondament op 'n rots gelê het; en toe die vloed opkom, het die stroom hewig teen daardie huis geslaan en dit nie kon skud nie, want dit was op 'n rots gegrond. .
49 Maar hy wat hoor en nie doen nie, is soos 'n man wat sonder fondament 'n huis op die aarde gebou het; waarteen die stroom wel hewig geklop het, en dadelik het dit geval; en die verwoesting van daardie huis was groot.

HOOFSTUK 7

1 En nadat Hy al sy woorde voor die gehoor van die volk beëindig het, het Hy in Kapernaum ingegaan.
2 En die dienaar van 'n sekere hoofman oor honderd, wat vir hom dierbaar was, was siek en gereed om te sterf.
3 En toe hy van Jesus hoor, het hy die oudstes van die Jode na hom gestuur en Hom gesmeek om te kom en sy dienaar gesond te maak.
4 En toe hulle by Jesus kom, het hulle Hom dadelik gesmeek en gesê: Dat Hy waardig is vir wie Hy dit sou doen.
5 Want Hy het ons nasie lief, en Hy het vir ons 'n sinagoge gebou.
6 Toe het Jesus saam met hulle gegaan. En toe hy nie ver van die huis af was nie, het die hoofman oor honderd vriende na hom gestuur om vir hom te sê: Here, moenie moeite doen nie, want ek is nie werd dat U onder my dak ingaan nie.
7 Daarom het ek ook nie self waardig geag om na jou toe te kom nie, maar sê in 'n woord, en my kneg sal gesond word.
8 Want ek is ook 'n man wat onder gesag geplaas is, met soldate onder my, en ek sê vir een: Gaan, en hy gaan; en vir 'n ander: Kom, en hy kom; en aan my dienaar: Doen dit, en hy doen dit.
9 Toe Jesus dit hoor, was Hy oor hom verwonder en draai hom om en sê vir die mense wat Hom gevolg het: Ek sê vir julle, so groot geloof het ek nie gevind nie, ook nie in Israel nie.
10 En die wat gestuur was, het teruggegaan na die huis en die slaaf gevind wat siek was.
11 En die dag daarna het hy in 'n stad gegaan met die naam van Nain; en baie van sy dissipels het saam met Hom gegaan, en baie mense.
12 En toe hy naby die poort van die stad kom, kyk, daar word 'n dooie uitgedra, die enigste seun van sy moeder, en sy was 'n weduwee, en baie mense van die stad was by haar.
13 En toe die Here haar sien, het Hy innig jammer gevoel oor haar en vir haar gesê: Moenie huil nie.
14 En hy het gekom en die baar aangeraak, en die wat hom gedra het, het bly staan. En hy sê: Jongman, ek sê vir jou: Staan op!
15 En hy wat dood was, het regop gesit en begin praat. En hy het hom aan sy moeder oorgegee.
16 En daar het 'n vrees oor almal gekom, en hulle het God verheerlik en gesê: Daar het 'n groot profeet onder ons opgestaan; en: Dat God sy volk besoek het.
17 En hierdie gerug van hom het deur die hele Judéa en in die hele omtrek uitgegaan.
18 En die dissipels van Johannes het hom van al hierdie dinge te kenne gegee.
19 En Johannes het twee van sy dissipels na Hom geroep en hulle na Jesus gestuur en gesê: Is U die Een wat sou kom? of soek ons 'n ander?
20 Toe die manne by Hom kom, sê hulle: Johannes Doper het ons na U gestuur om te sê: Is U die Een wat sou kom? of soek ons 'n ander?
21 En in daardie selfde uur het Hy baie van hulle siektes en plae en van bose geeste genees; en aan baie wat blind was, het Hy sig gegee.
22 Toe antwoord Jesus en sê vir hulle: Gaan heen en vertel vir Johannes wat julle gesien en gehoor het; hoe blindes sien, kreupeles loop, melaatses gereinig word, dowes hoor, dooies opgewek word, aan armes die evangelie verkondig word.
23 En geseënd is hy elkeen wat aan My nie aanstoot neem nie.
24 En toe die boodskappers van Johannes weggegaan het, het hy met die volk oor Johannes begin spreek: Wat het julle uitgegaan in die woestyn om te sien? 'n Riet geskud deur die wind?

25 Maar waarvoor het julle uitgegaan om te sien? 'n Man geklee in sagte klere? Kyk, die wat pragtig geklee is en deftig lewe, is in die voorhowe van die konings.
26 Maar waarvoor het julle uitgegaan om te sien? 'n Profeet? Ja, Ek sê vir julle, en veel meer as 'n profeet.
27 Dit is hy van wie geskrywe is: Kyk, Ek stuur my boodskapper voor jou aangesig, wat jou weg voor jou sal regmaak.
28 Want Ek sê vir julle, onder die wat uit vroue gebore is, is daar geen groter profeet as Johannes die Doper nie; maar die minste in die koninkryk van God is groter as hy.
29 En die hele volk wat Hom gehoor het, en die tollenaars, het God geregverdig deurdat hulle met die doop van Johannes gedoop is.
30 Maar die Fariseërs en die wetgeleerdes het die raad van God teen hulleself verwerp, omdat hulle nie deur Hom gedoop is nie.
31 En die Here het gesê: Waarmee sal Ek dan die manne van hierdie geslag vergelyk? en hoe is hulle?
32 Hulle is soos kinders wat op die mark sit en die een na die ander roep en sê: Ons het vir julle op die fluit gespeel, en julle het nie gedans nie; ons het oor julle getreur, en julle het nie geween nie.
33 Want Johannes die Doper het gekom en nie brood geëet of wyn gedrink nie; en julle sê: Hy het 'n duiwel.
34 Die Seun van die mens het gekom en eet en drink; en julle sê: Daar is 'n vraat en 'n wynsuiper, 'n vriend van tollenaars en sondaars!
35 Maar wysheid is geregverdig deur al haar kinders.
36 En een van die Fariseërs het Hom gevra om saam met Hom te eet. En hy het in die huis van die Fariseër ingegaan en aangesit om te eet.
37 En kyk, 'n vrou in die stad wat 'n sondaar was, het toe sy geweet het dat Jesus in die huis van die Fariseër aan tafel gesit het, 'n albaste boks met salf gebring,
38 En sy het by sy voete agter hom gaan staan en geween en sy voete met trane begin was en dit met die hare van haar hoof afgedroog en sy voete gesoen en hulle met die salf gesalf.
39 En toe die Fariseër wat hom genooi het, dit sien, spreek hy by homself en sê: Hierdie man, as hy 'n profeet was, sou geweet het wie en watter soort vrou dit is wat hom aanraak, want sy is 'n sondaar.
40 En Jesus antwoord en sê vir hom: Simon, Ek het iets om vir jou te sê. En hy sê: Meester, sê aan.
41 Daar was 'n sekere skuldeiser wat twee skuldenaars gehad het: die een het vyf honderd pennings geskuld en die ander vyftig.
42 En toe hulle niks gehad het om te betaal nie, het hy hulle altwee eerlik vergewe. Sê my dan, wie van hulle sal hom die liefste hê?
43 Simon antwoord en sê: Ek veronderstel dat hy aan wie hy die meeste vergewe het. En hy sê vir hom: Jy het reg geoordeel.
44 En hy draai na die vrou en sê vir Simon: Sien jy hierdie vrou? Ek het in u huis ingegaan, U het my geen water vir my voete gegee nie; maar sy het my voete met trane gewas en dit met die hare van haar hoof afgedroog.
45 U het my geen soen gegee nie, maar hierdie vrou het van die tyd dat ek ingekom het nie opgehou om my voete te soen nie.
46 My hoof het jy nie met olie gesalf nie, maar hierdie vrou het my voete met salf gesalf.
47 Daarom sê Ek vir jou: Haar sondes, wat baie is, is vergewe; want sy het baie liefgehad, maar vir wie min vergewe is, hy het min lief.
48 En hy sê vir haar: Jou sondes is vergewe.
49 En die wat saam met Hom aan tafel was, het by hulleself begin sê: Wie is Hy wat ook sondes vergewe?
50 En hy sê vir die vrou: Jou geloof het jou gered; gaan in vrede.

HOOFSTUK 8

1 En daarna het hy deur elke stad en dorp gegaan en die blye boodskap van die koninkryk van God verkondig en verkondig; en die twaalf was by hom,
2 En sekere vroue wat van bose geeste en swakhede genees was, het Maria Magdalena geroep, uit wie sewe duiwels uitgegaan het,
3 En Joanna, die vrou van Chuza, die bestuurder van Herodes, en Susanna en baie ander wat hom van hulle besittings bedien het.
4 En toe baie mense bymekaargekom het en uit elke stad na Hom gekom het, het Hy deur 'n gelykenis gesê:
5 'n Saaier het uitgegaan om sy saad te saai, en terwyl hy saai, het 'n deel langs die pad geval; en dit is vertrap, en die voëls van die hemel het dit opgeëet.
6 En sommige het op 'n rots geval; en sodra dit opgekom het, het dit verdroog, omdat dit 'n gebrek aan vog gehad het.
7 En sommige het tussen die dorings geval; en die dorings het daarmee opgespring en dit verstik.
8 En ander het op goeie grond geval en opgespring en honderdvoudig vrugte gedra. En toe Hy dit gesê het, roep Hy uit: Wie ore het om te hoor, laat hom hoor.
9 En sy dissipels het Hom gevra en gesê: Wat kan hierdie gelykenis wees?
10 En Hy sê: Aan julle is dit gegee om die verborgenhede van die koninkryk van God te ken, maar aan ander in gelykenisse; sodat hulle nie sien nie, en as hulle hoor, nie sou verstaan nie.
11 En die gelykenis is dit: Die saad is die woord van God.
12 Die wat langs die pad is, is die wat hoor; dan kom die duiwel en neem die woord uit hulle harte weg, sodat hulle nie sou glo en gered word nie.
13 Hulle op die rots is hulle wat, as hulle dit hoor, die woord met blydskap aanneem; en hulle het geen wortel nie, wat vir 'n tyd lank glo, en in die tyd van versoeking afvallig word.
14 En dit wat tussen die dorings geval het, is hulle wat, as hulle dit gehoor het, uitgaan en verstik word van sorge en rykdom en genietinge van hierdie lewe, en geen vrug tot volmaaktheid bring nie.
15 Maar dit is op die goeie grond wat hulle in 'n eerlike en goeie hart, nadat hulle die woord gehoor het, dit bewaar en met lankmoedigheid vrugte dra.
16 Niemand, as hy 'n kers opsteek, bedek dit met 'n voorwerp of sit dit onder 'n bed nie; maar sit dit op 'n kandelaar, sodat die wat ingaan, die lig kan sien.
17 Want niks is verborge wat nie openbaar sal word nie; ook niks wat verborge is wat nie bekend sal word en na buite sal kom nie.

18 Pas dan op hoe julle hoor; want elkeen wat het, aan hom sal gegee word; en elkeen wat nie het nie, van hom sal weggeneem word ook wat hy skyn te hê.
19 Toe kom sy moeder en sy broers na hom toe, en hulle kon nie na hom toe kom vanweë die skare nie.
20 En dit is aan hom meegedeel deur sommige wat gesê het: Jou moeder en jou broers staan buite en begeer om jou te sien.
21 En hy antwoord en sê vir hulle: Dit is my moeder en my broers wat die woord van God hoor en dit doen.
22 En op 'n sekere dag het Hy saam met sy dissipels in 'n skip geklim, en Hy sê vir hulle: Kom ons gaan oor na die oorkant van die meer. En hulle het weggespring.
23 Maar terwyl hulle vaar, het hy aan die slaap geraak, en 'n stormwind het op die see neergedaal; en hulle was vol water en was in gevaar.
24 En hulle het na Hom gekom en Hom wakker gemaak en gesê: Meester, Meester, ons vergaan. Toe staan hy op en bestraf die wind en die woedende water; en hulle het opgehou, en daar het stilte gekom.
25 En Hy sê vir hulle: Waar is julle geloof? En toe hulle bevrees was, het hulle verwonder en vir mekaar gesê:Watter man is dit? want Hy beveel selfs die winde en die water, en hulle is Hom gehoorsaam.
26 En hulle het aangekom by die land van die Gadareners wat teenoor Galiléa lê.
27 En toe hy uitgaan na die land, kom daar 'n sekere man uit die stad hom tegemoet wat lank duiwels gehad het en geen klere gedra het nie, en ook nie in enige huis gebly nie, behalwe in die grafte.
28 Toe hy Jesus sien, het hy uitgeroep en voor hom neergeval en met 'n groot stem gesê: Wat het ek met U te doen, Jesus, Seun van God, die Allerhoogste? Ek smeek U, pynig my nie.
29 (Want Hy het die onrein gees bevel gegee om uit die mens uit te gaan, want dikwels het dit hom gevang, en hy is met kettings en boeie geboei, en hy het die bande verbreek en deur die duiwel in die woestyn gedryf.)
30 En Jesus het hom gevra en gesê: Wat is jou naam? En hy sê: Legio, want baie duiwels het in hom ingevaar.
31 En hulle het Hom gesmeek dat Hy hulle nie sou beveel om in die diepte uit te gaan nie.
32 En daar was 'n trop baie varke wat op die berg gewei het, en hulle het Hom gesmeek dat Hy hulle sou toelaat om in hulle in te gaan. En hy het hulle verdra.
33 Toe het die duiwels uit die man uitgegaan en in die varke ingegaan;
34 Toe die wat hulle gevoed het, sien wat gebeur het, het hulle gevlug en gegaan en dit in die stad en in die land vertel.
35 Toe het hulle uitgegaan om te sien wat gebeur het; en na Jesus gekom en die man gevind uit wie die duiwels uitgegaan het, sit aan die voete van Jesus, geklee en by sy volle verstand; en hulle was bevrees.
36 En die wat dit gesien het, het hulle vertel hoe die besetene van die duiwels genees is.
37 Toe het die hele menigte van die land van die Gadareners rondom Hom gesmeek om van hulle af weg te gaan; en hy het in die skuit geklim en teruggekeer.
38 En die man uit wie die duiwels uitgegaan het, het Hom gesmeek om by hom te wees, maar Jesus het hom weggestuur en gesê:
39 Keer terug na jou eie huis en vertel hoe groot dinge God aan jou gedoen het. En hy het weggegaan en in die hele stad bekend gemaak hoe groot dinge Jesus aan hom gedoen het.
40 En toe Jesus terugkom, het die skare Hom met blydskap ontvang, want almal het Hom gewag.
41 En kyk, daar kom 'n man met die naam van Jaïrus, en hy was 'n owerste van die sinagoge; en hy het voor Jesus se voete neergeval en Hom gesmeek om in sy huis te kom.
42 Want hy het een enigste dogter gehad, omtrent twaalf jaar oud, en sy het op sterwende gelê. Maar terwyl hy gegaan het, het die mense hom saamgedrom.
43 En 'n vrou wat twaalf jaar lank bloedvloeiing gehad het, wat haar hele lewe aan geneeshere deurgebring het, en van niemand genees kon word nie,
44 Hy het agter hom aangekom en die rand van sy kleed aangeraak, en dadelik het sy bloedvloeiing verdrink.
45 En Jesus sê: Wie het My aangeraak? Toe almal dit ontken, sê Petrus en die wat saam met hom was: Meester, die skare drom U en druk U, en U sê: Wie het My aangeraak?
46 En Jesus sê: Iemand het My aangeraak, want ek merk dat deug uit My uitgegaan het.
47 En toe die vrou sien dat sy nie weggesteek is nie, het sy bewend gekom en voor hom neergeval en aan hom voor die hele volk vertel waarom sy hom aangeraak het en hoe sy dadelik genees is.
48 En hy sê vir haar: Dogter, wees gerusstellend; jou geloof het jou gered; gaan in vrede.
49 Terwyl Hy nog spreek, kom daar een van die owerste van die sinagoge se huis en sê vir hom: U dogter is dood; moeilikheid nie die Meester nie.
50 Maar toe Jesus dit hoor, antwoord Hy hom en sê: Moenie vrees nie; glo net, en sy sal gesond word.
51 En toe Hy in die huis kom, het Hy niemand toegelaat om in te gaan nie, behalwe Petrus en Jakobus en Johannes en die vader en die moeder van die meisie.
52 En almal het geween en haar beween, maar hy het gesê: Moenie huil nie; sy is nie dood nie, maar slaap.
53 En hulle het hom uitgelag, omdat hulle geweet het dat sy dood was.
54 En hy het hulle almal uitgesit en haar aan die hand gegryp en geroep en gesê: Meisie, staan op!
55 En haar gees het teruggekom, en sy het dadelik opgestaan, en hy het bevel gegee om haar spys te gee.
56 En haar ouers was verbaas, maar hy het hulle bevel gegee om aan niemand te sê wat gebeur het nie.

HOOFSTUK 9

1 Toe het Hy sy twaalf dissipels bymekaargeroep en aan hulle mag en gesag gegee oor al die duiwels en om siektes te genees.
2 En hy het hulle gestuur om die koninkryk van God te verkondig en die siekes te genees.
3 En hy sê vir hulle: Neem niks vir julle reis nie, geen stokke of skrape of brood of geld nie; ook nie twee jasse elk nie.
4 En in watter huis julle ook al ingaan, bly daar en vertrek daarvandaan.

5 En elkeen wat julle nie ontvang nie, as julle uit daardie stad uitgaan, skud die stof van julle voete af as 'n getuienis teen hulle.
6 En hulle het weggegaan en die stede deurgegaan en die evangelie verkondig en oral genees.
7 En Herodes, die viervors, het gehoor van alles wat deur hom gedoen is;
8 En van sommige, dat Elía verskyn het; en van ander, dat een van die ou profete opgestaan het.
9 En Herodes sê: Johannes het ek onthoof, maar wie is Hy van wie ek sulke dinge hoor? En hy wou hom sien.
10 En toe die apostels terugkom, het hulle Hom alles vertel wat hulle gedoen het. En hy het hulle geneem en alleen opsy gegaan na 'n verlate plek wat aan die stad behoort wat Betsáida genoem word.
11 En toe die volk dit weet, het hulle Hom gevolg; en Hy het hulle aangeneem en met hulle gespreek oor die koninkryk van God en die wat genesing nodig gehad het, gesond gemaak.
12 En toe die dag begin aanbreek, kom die twaalf en sê vir hom: Stuur die skare weg, dat hulle na die stede en omstreke kan gaan en vernag en kos kry; want ons is hier in 'n woestyn plek.
13 Maar Hy sê vir hulle: Gee julle vir hulle om te eet. En hulle sê: Ons het net vyf brode en twee visse; behalwe dat ons vir al hierdie volk moet gaan vleis koop.
14 Want hulle was omtrent vyfduisend man. En Hy sê vir sy dissipels: Laat hulle vyftig in 'n geselskap sit.
15 En hulle het so gedoen en hulle almal laat sit.
16 Toe neem Hy die vyf brode en die twee visse, kyk op na die hemel, seën dit en breek dit en gee aan die dissipels om voor die skare voor te sit.
17 En hulle het geëet en almal versadig geword, en van die brokstukke wat vir hulle oorgebly het, is twaalf mandjies opgetel.
18 En terwyl Hy alleen besig was om te bid, was sy dissipels by Hom; en Hy het hulle gevra en gesê: Wie sê die volk is Ek?
19 Hulle antwoord en sê: Johannes die Doper; maar sommige sê: Elía! en ander sê, dat een van die ou profete opgestaan het.
20 Hy sê vir hulle: Maar julle, wie sê julle is Ek? Petrus antwoord en sê: Die Christus van God.
21 En hy het hulle streng bevel gegee en hulle beveel om dit aan niemand te vertel nie;
22 en gesê: Die Seun van die mens moet baie ly en deur die ouderlinge en owerpriesters en skrifgeleerdes verwerp word en gedood word en op die derde dag opgewek word.
23 En Hy sê vir almal: As iemand agter My aan wil kom, laat hom homself verloën en sy kruis elke dag opneem en My volg.
24 Want elkeen wat sy lewe wil red, sal dit verloor; maar elkeen wat sy lewe ter wille van My verloor, hy sal dit red.
25 Want wat baat 'n mens as hy die hele wêreld win en homself verloor of verwerp word?
26 Want elkeen wat hom vir My en my woorde skaam, vir hom sal die Seun van die mens hom skaam wanneer Hy kom in sy eie heerlikheid en in dié van sy Vader en van die heilige engele.
27 Maar Ek sê vir julle voorwaar, daar staan sommige hier wat die dood nie sal smaak voordat hulle die koninkryk van God sien nie.
28 En omtrent agt dae ná hierdie woorde het hy Petrus en Johannes en Jakobus geneem en op die berg geklim om te bid.
29 En terwyl hy gebid het, het die mode van sy gelaat verander, en sy klere was wit en glinsterend.
30 En kyk, daar het twee manne met hom gespreek, dit was Moses en Elía.
31 wat in heerlikheid verskyn het en gespreek het van sy dood wat hy in Jerusalem sou volbring.
32 Maar Petrus en die wat by hom was, was swaar van die slaap; en toe hulle wakker word, het hulle sy heerlikheid gesien en die twee manne wat by hom gestaan het.
33 En toe hulle van Hom weggaan, sê Petrus vir Jesus: Meester, dit is goed dat ons hier is, en laat ons drie hutte maak; een vir jou en een vir Moses en een vir Elía, sonder om te weet wat hy gesê het.
34 Terwyl Hy so spreek, het daar 'n wolk gekom en hulle oorskadu; en hulle was bang toe hulle in die wolk ingaan.
35 En daar het 'n stem uit die wolk gekom wat sê: Dit is my geliefde Seun; luister na hom.
36 En toe die stem verby was, is Jesus alleen gevind. En hulle het dit naby gehou en aan niemand vertel in daardie dae van die dinge wat hulle gesien het nie.
37 En dit het gebeur dat die volgende dag, toe hulle van die heuwel afgekom het, baie mense hom teëgekom het.
38 En kyk, 'n man van die skare het uitgeroep en gesê: Meester, ek bid U, kyk na my seun, want hy is my enigste kind.
39 En kyk, 'n gees gryp hom, en hy roep skielik uit; en dit verskeur hom dat hy weer skuim, en om hom te verbrysel, wyk skaars van hom af.
40 En ek het u dissipels versoek om hom uit te dryf; en hulle kon nie.
41 En Jesus antwoord en sê: O ongelowige en verdraaide geslag, hoe lank sal Ek by julle wees en julle verdra? Bring jou seun hierheen.
42 En terwyl Hy nog aan die kom was, het die duiwel hom neergewerp en hom getrap. En Jesus het die onreine gees bestraf en die kind gesond gemaak en hom aan sy vader oorgegee.
43 En hulle was almal verbaas oor die magtige krag van God. Maar terwyl hulle almal verwonder het oor alles wat Jesus gedoen het, sê Hy vir sy dissipels:
44 Laat hierdie woorde in julle ore wegsink, want die Seun van die mens sal oorgelewer word in die hande van mense.
45 Maar hulle het hierdie woord nie verstaan nie, en dit was vir hulle verborge, sodat hulle dit nie bespeur het nie; en hulle was bevrees om Hom na hierdie woord te vra.
46 Toe het daar 'n redenasie onder hulle ontstaan, wie van hulle die grootste sou wees.
47 En toe Jesus die gedagte van hulle hart bemerk, neem Hy 'n kind en sit hom by hom,
48 En hy het vir hulle gesê: Elkeen wat hierdie kindjie in my Naam ontvang, ontvang My; en elkeen wat My ontvang, ontvang Hom wat My gestuur het; want hy wat die minste onder julle almal is, hy sal groot wees.
49 En Johannes antwoord en sê: Meester, ons het iemand gesien wat in u Naam duiwels uitdryf; en ons het hom verbied, omdat hy nie met ons volg nie.
50 En Jesus sê vir hom: Verbied hom nie, want wie nie teen ons is nie, is vir ons.

51 En dit het gebeur, toe die tyd aangebreek het dat hy opgeneem sou word, het hy vasberade sy aangesig gerig om na Jerusalem te gaan,
52 En hulle het boodskappers voor sy aangesig gestuur, en hulle het gegaan en in 'n dorp van die Samaritane ingegaan om vir hom gereed te maak.
53 En hulle het hom nie ontvang nie, want sy aangesig was asof hy na Jerusalem sou gaan.
54 En toe sy dissipels Jakobus en Johannes dit sien, sê hulle: Here, wil U dat ons vuur beveel om van die hemel af te kom en hulle te verteer, net soos Elía gedoen het?
55 Maar Hy het omgedraai en hulle bestraf en gesê: Julle weet nie van watter soort gees julle is nie.
56 Want die Seun van die mens het nie gekom om mense se lewens te vernietig nie, maar om hulle te red. En hulle het na 'n ander dorp gegaan.
57 En dit het gebeur dat, terwyl hulle op die pad gegaan het, 'n sekere man vir hom gesê het: Here, ek sal U volg waar U ook al gaan.
58 En Jesus sê vir hom: Jakkalse het gate, en voëls van die hemel neste; maar die Seun van die mens het geen plek om sy hoof neer te lê nie.
59 En hy sê vir 'n ander: Volg My. Maar hy sê: Here, laat my toe om eers my vader te gaan begrawe.
60 Jesus sê vir hom: Laat die dooies hul dooies begrawe; maar gaan verkondig die koninkryk van God.
61 En 'n ander het ook gesê: Here, ek sal U volg; maar laat ek hulle eers gaan groet, wat tuis by my huis is.
62 En Jesus sê vir hom: Niemand wat sy hand aan die ploeg slaan en agtertoe kyk, is geskik vir die koninkryk van God nie.

HOOFSTUK 10

1 Ná hierdie dinge het die Here ook ander sewentig aangestel en hulle twee-twee voor sy aangesig gestuur na elke stad en plek waarheen Hy self sou kom.
2 Daarom sê Hy vir hulle: Die oes is wel groot, maar die arbeiders is min; bid dan die Here van die oes dat Hy arbeiders in sy oes sal uitstuur.
3 Gaan heen: kyk, Ek stuur julle soos lammers tussen wolwe.
4 Dra geen beurs of sak of skoene nie, en groet niemand op die pad nie.
5 En in watter huis julle ook al ingaan, sê eers: Vrede vir hierdie huis!
6 En as die seun van vrede daar is, sal julle vrede daarop rus; so nie, sal dit weer tot julle terugkeer.
7 En bly in dieselfde huis en eet en drink wat hulle gee, want die arbeider is sy loon werd. Gaan nie van huis tot huis nie.
8 En in watter stad julle ook al ingaan en hulle julle ontvang, eet die dinge wat julle voorgehou word.
9 En genees die siekes wat daarin is, en sê vir hulle: Die koninkryk van God het naby julle gekom.
10Maar in watter stad julle ook al ingaan, en hulle ontvang julle nie, gaan uit op die strate daarvan en sê:
11 Selfs die stof van julle stad wat aan ons kleef, vee ons teen julle af; maar julle moet daarvan seker wees dat die koninkryk van God naby julle gekom het.
12 Maar Ek sê vir julle dat dit vir Sodom in dié dag verdraagliker sal wees as vir daardie stad.
13 Wee jou, Chorasin! wee jou, Betsaida! want as die magtige werke in Tirus en Sidon gedoen is wat in julle gedoen is, het hulle 'n lang tyd gelede berou gehad terwyl hulle in sak en as gesit het.
14 Maar dit sal vir Tirus en Sidon verdraagliker wees by die oordeel as vir julle.
15 En jy, Kapernaum, wat tot die hemel toe verhef is, sal na die hel neergewerp word.
16 Hy wat na julle luister, luister na My; en hy wat julle verag, verag My; en hy wat My verag, verag hom wat My gestuur het.
17 En die sewentig het met blydskap teruggekom en gesê: Here, ook die duiwels is aan ons onderdanig deur u Naam.
18 En hy sê vir hulle: Ek het Satan soos 'n weerlig uit die hemel sien val.
19 Kyk, Ek gee aan julle die mag om op slange en skerpioene te trap, en oor al die mag van die vyand, en niks sal julle hoegenaamd skade doen nie.
20 Nieteenstaande moet u nie bly wees daaroor dat die geeste aan julle onderdanig is nie; maar wees liewer bly, want julle name is in die hemel opgeskryf.
21 In daardie uur het Jesus hom in die gees verheug en gesê: Ek dank U, Vader, Here van hemel en aarde, dat U hierdie dinge vir wyse en verstandiges verberg het en dit aan kindertjies geopenbaar het; want so het dit goed gelyk in jou oë.
22 Alles is aan My oorgegee deur my Vader, en niemand weet wie die Seun is nie, behalwe die Vader; en wie die Vader is, behalwe die Seun, en hy aan wie die Seun Hom sal openbaar.
23 En Hy draai Hom na sy dissipels en sê alleen: Geseënd is die oë wat sien wat julle sien.
24 Want Ek sê vir julle, dat baie profete en konings begeer het om te sien wat julle sien, en dit nie gesien het nie; en om te hoor wat julle hoor en dit nie gehoor het nie.
25 En kyk, 'n sekere wetgeleerde het opgestaan en Hom versoek en gesê: Meester, wat moet ek doen om die ewige lewe te beërwe?
26 Hy sê vir hom: Wat is in die wet geskrywe? hoe lees jy?
27 En hy antwoord en sê: Jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met al jou krag en met jou hele verstand; en jou naaste soos jyself.
28 En hy sê vir hom: Jy het reg geantwoord; doen dit, en jy sal lewe.
29 Maar hy, wat homself wou regverdig, sê vir Jesus: En wie is my naaste?
30 En Jesus antwoord en sê: 'n Sekere man het van Jerusalem af na Jérigo afgegaan en onder diewe verval, wat hom van sy klere uitgetrek en gewond het en weggegaan het en hom halfdood agtergelaat het.
31 En toevallig het 'n sekere priester daar afgekom, en toe hy hom sien, het hy anderkant verbygegaan.
32 En net so het 'n Leviet, toe hy op die plek was, gekom en hom bekyk en aan die ander kant verbygegaan.
33 Maar 'n sekere Samaritaan het op reis gekom waar hy was; en toe hy hom sien, het hy innig jammer vir hom gevoel
34 En hy het na hom gegaan en sy wonde verbind en olie en wyn ingegooi en hom op sy eie dier gesit en hom na 'n herberg gebring en hom versorg.
35 En die volgende dag toe hy vertrek, haal hy twee pennings uit en gee dit aan die leër en sê vir hom: Pas hom

op; en alles wat jy nog meer uitgee, sal ek jou vergeld as ek terugkom.
36 Wie van hierdie drie, dink jy, was die naaste van hom wat onder die rowers verval het?
37 En hy sê: Hy wat barmhartigheid aan hom bewys het. Toe sê Jesus vir hom: Gaan en doen jy net so.
38 En terwyl hulle gegaan het, het hy in 'n sekere dorp ingegaan, en 'n sekere vrou met die naam van Marta het hom in haar huis ontvang.
39 En sy het 'n suster gehad met die naam van Maria, wat ook by Jesus se voete gesit en sy woord gehoor het.
40 Maar Marta was bekommerd oor baie diens en het na Hom gekom en gesê: Here, gee U nie om dat my suster my alleen laat dien nie? bid haar dan dat sy my moet help.
41 En Jesus antwoord en sê vir haar: Marta, Marta, jy is versigtig en ontsteld oor baie dinge.
42 Maar een ding is nodig: en Maria het daardie goeie deel gekies wat van haar nie weggeneem sal word nie.

HOOFSTUK 11

1 En dit het gebeur dat, terwyl Hy op 'n sekere plek besig was om te bid, toe Hy opgehou het, het een van sy dissipels vir Hom gesê: Here, leer ons bid, soos Johannes ook sy dissipels geleer het.
2 En Hy sê vir hulle: Wanneer julle bid, sê: Onse Vader wat in die hemele is, laat u Naam geheilig word. U koninkryk kom. geskied u wil, soos in die hemel, so ook op die aarde.
3 Gee ons dag vir dag ons daaglikse brood.
4 En vergeef ons ons sondes; want ons vergewe ook elkeen wat aan ons skuldig is. En lei ons nie in versoeking nie; maar verlos ons van die bose.
5 En hy sê vir hulle: Wie van julle sal 'n vriend hê, en sal middernag na hom toe gaan en vir hom sê: Vriend, leen my drie brode;
6 Want 'n vriend van my op sy reis het na my toe gekom, en ek het niks om hom voor te stel nie?
7 En hy sal van binne antwoord en sê: Verontrust my nie; die deur is nou gesluit, en my kinders is saam met my in die bed; Ek kan nie opstaan en jou gee nie.
8 Ek sê vir julle, al sal hy nie opstaan en hom gee nie, omdat hy sy vriend is, tog sal hy vanweë sy belediging opstaan en hom soveel gee as wat hy nodig het.
9 En Ek sê vir julle: Bid, en vir julle sal gegee word; soek, en julle sal vind; klop, en vir julle sal oopgemaak word.
10 Want elkeen wat bid, ontvang; en hy wat soek, vind; en vir hom wat klop, sal oopgemaak word.
11 As 'n seun van een van julle wat 'n vader is, brood vra, sal hy vir hom 'n klip gee? of as hy 'n vis vra, sal hy vir 'n vis vir hom 'n slang gee?
12 Of as hy 'n eier vra, sal hy vir hom 'n skerpioen aanbied?
13 As julle dan wat sleg is, weet om goeie gawes aan julle kinders te gee, hoeveel te meer sal julle hemelse Vader die Heilige Gees gee aan die wat Hom bid?
14 En hy was besig om 'n duiwel uit te dryf, en dit was stom. En toe die duiwel uitgegaan het, het die stomme gepraat; en die mense het gewonder.
15 Maar sommige van hulle het gesê: Hy dryf die duiwels uit deur Beëlsebul, die owerste van die duiwels.
16 En ander het Hom versoek en by Hom 'n teken uit die hemel gesoek.
17 Maar hy het hulle gedagtes geken en vir hulle gesê: Elke koninkryk wat teen homself verdeeld is, word verwoes; en 'n huis wat teen 'n huis verdeeld is, val.
18 As die Satan ook teen homself verdeeld is, hoe sal sy koninkryk bly staan? omdat julle sê dat Ek deur Beëlsebul duiwels uitdryf.
19 En as Ek deur Beëlsebul duiwels uitdryf, deur wie dryf julle seuns hulle uit? daarom sal hulle julle regters wees.
20 Maar as Ek met die vinger van God duiwels uitdryf, het die koninkryk van God ongetwyfeld oor julle gekom.
21 As 'n sterk man, gewapen, sy paleis bewaak, is sy besittings in vrede;
22 Maar as iemand wat sterker is as hy, hom oorval en hom oorwin, neem hy van hom al sy wapenrusting waarop hy vertrou het, en deel sy buit uit.
23 Hy wat nie by my is nie, is teen my; en hy wat nie saam met my insamel nie, verstrooi.
24 As die onrein gees uit 'n mens uitgegaan het, loop hy deur droë plekke en soek rus; en terwyl hy niks vind nie, sê hy: Ek sal terugkeer na my huis waar ek uitgegaan het.
25 En as hy kom, vind hy dit gevee en versier.
26 Toe gaan hy en neem sewe ander geeste, slegter as hy, na hom; en hulle gaan in en woon daar, en die laaste toestand van daardie man is erger as die eerste.
27 En terwyl hy hierdie dinge spreek, het 'n sekere vrou van die skare haar stem verhef en vir hom gesê: Geseënd is die moederskoot wat jou gedra het en die lippe wat jy gesuig het.
28 Maar hy sê: Ja, salig is die wat die woord van God hoor en dit bewaar.
29 En toe die volk bymekaargekom het, het Hy begin sê: Dit is 'n slegte geslag; hulle soek 'n teken; en geen teken sal daaraan gegee word nie, behalwe die teken van die profeet Jona.
30 Want soos Jona 'n teken was vir die Nineviete, so sal die Seun van die mens ook wees vir hierdie geslag.
31 Die koningin van die Suide sal in die oordeel opstaan saam met die manne van hierdie geslag en hulle veroordeel; want sy het van die uithoeke van die aarde af gekom om die wysheid van Salomo te hoor; en kyk, hier is 'n groter as Salomo.
32 Die manne van Nineve sal saam met hierdie geslag in die oordeel opstaan en dit veroordeel; en kyk, hier is 'n groter as Jona.
33 Niemand, as hy 'n lamp aangesteek het, sit dit in 'n skuilplek nie, ook nie onder 'n maatemmer nie, maar op 'n kandelaar, sodat die wat inkom, die lig kan sien.
34 Die lig van die liggaam is die oog; as jou oog dus enkel is, is jou hele liggaam ook vol lig; maar as jou oog sleg is, is jou liggaam ook vol duisternis.
35 Pas dan op dat die lig wat in jou is, nie duisternis is nie.
36 As jou hele liggaam dan vol lig is en geen deel donker het nie, sal die geheel vol lig wees, soos wanneer die helder skyn van 'n kers jou verlig.
37 En terwyl Hy spreek, het 'n sekere Fariseër Hom gesmeek om saam met Hom te eet; en hy het ingegaan en aangesit om te eet.
38 En toe die Fariseër dit sien, het hy hom verwonder dat hy nie eers voor ete gewas het nie.
39 En die Here sê vir hom: Nou maak julle Fariseërs die buitekant van die beker en die skottel skoon; maar jou binneste is vol verskeuring en boosheid.

40 Julle dwase, het Hy wat die buitekant gemaak het, nie ook gemaak wat binne is nie?
41 Maar gee liewer aalmoese van wat julle het; en kyk, alles is vir julle rein.
42 Maar wee julle, Fariseërs! want julle gee tiendes van kruisement en wynruit en allerhande kruie en gaan die oordeel en die liefde van God verby;
43 Wee julle, Fariseërs! want julle is lief vir die boonste stoele in die sinagoges en groete op die markte.
44 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes! want julle is soos grafte wat nie sigbaar is nie, en die manne wat daaroor loop, weet dit nie.
45 Toe antwoord een van die wetgeleerdes en sê vir hom: Meester, so sê U smaad ons ook.
46 En hy sê: Wee julle ook, wetgeleerdes! want julle belas die mense met laste wat swaar is om te dra, en self raak julle die laste nie met een van julle vingers aan nie.
47 Wee julle! want julle bou die grafte van die profete, en julle vaders het hulle doodgemaak.
48 Waarlik, julle getuig dat julle die werke van julle vaders toelaat, want hulle het hulle wel doodgemaak, en julle bou hulle grafte.
49 Daarom het ook die wysheid van God gesê: Ek sal profete en apostels na hulle stuur, en sommige van hulle sal hulle doodmaak en vervolg.
50 Sodat die bloed van al die profete, wat vergiet is van die grondlegging van die wêreld af, van hierdie geslag geëis mag word;
51 Van die bloed van Abel tot die bloed van Sagaria, wat tussen die altaar en die tempel vergaan het; voorwaar Ek sê vir julle, dit sal van hierdie geslag geëis word.
52 Wee julle, wetgeleerdes! want julle het die sleutel van kennis weggeneem; julle het self nie ingegaan nie, en die wat besig was om in te gaan, het julle verhinder.
53 En terwyl Hy hierdie dinge vir hulle gesê het, het die skrifgeleerdes en die Fariseërs Hom heftig begin aanspoor en Hom uitlok om oor baie dinge te praat.
54 Hy lê en wag op hom en soek iets uit sy mond, dat hulle hom kan aankla.

HOOFSTUK 12

1 Intussen, toe daar 'n ontelbare menigte mense bymekaar was, sodat hulle op mekaar getrap het, het Hy eerstens vir sy dissipels begin sê: Pas op vir die suurdeeg van die Fariseërs, dit is skynheiligheid.
2 Want daar is niks bedek wat nie geopenbaar sal word nie; ook nie weggesteek nie, wat nie bekend sal word nie.
3 Daarom, alles wat julle in die duisternis gespreek het, sal in die lig gehoor word; en wat julle in die oor in die binnekamer gespreek het, sal op die dakke verkondig word.
4 En ek sê vir julle, my vriende: Wees nie bevrees vir die wat die liggaam doodmaak en daarna niks meer het wat hulle kan doen nie.
5 Maar Ek sal julle vooraf waarsku vir wie julle sal vrees: Vrees Hom wat, nadat Hy doodgemaak het, mag het om in die hel te werp; ja, Ek sê vir julle: Vrees hom.
6 Word vyf mossies nie vir twee rand verkoop nie, en nie een van hulle is voor God vergeet nie?
7 Maar selfs die hare van julle hoof is almal getel. Wees dan nie bevrees nie: julle is meer werd as baie mossies.
8 En Ek sê vir julle: Elkeen wat My sal bely voor die mense, hom sal die Seun van die mens ook bely voor die engele van God.
9 Maar hy wat My verloën voor die mense, sal verloën word voor die engele van God.
10 En elkeen wat 'n woord teen die Seun van die mens spreek, hom sal dit vergewe word; maar vir hom wat teen die Heilige Gees laster, sal dit nie vergewe word nie.
11 En wanneer hulle julle na die sinagoges en na die magistrate en magte bring, moet julle nie dink hoe of wat julle sal antwoord of wat julle sal sê nie.
12 Want die Heilige Gees sal julle in dieselfde uur leer wat julle behoort te sê.
13 En een van die skare sê vir hom: Meester, spreek met my broer dat hy die erfdeel met my moet deel.
14 En hy sê vir hom: Man, wie het my 'n regter of 'n skeidsregter oor jou aangestel?
15 En Hy sê vir hulle: Pas op en pas op vir hebsug, want 'n mens se lewe bestaan nie uit die oorvloed van sy besittings nie.
16 En Hy het 'n gelykenis aan hulle vertel en gesê: Die grond van 'n sekere ryk man het oorvloedig voortgebring.
17 En hy het by homself gedink en gesê: Wat moet ek doen, omdat ek geen plek het om my vrugte te gee nie?
18 En hy sê: Dit sal ek doen: Ek sal my skure afbreek en groter bou; en daar sal ek al my vrugte en my goed gee.
19 En ek sal vir my siel sê: Siel, jy het baie goed wat vir baie jare weggelê is; neem gerus jou, eet, drink en wees vrolik.
20 Maar God sê vir hom: Jou dwaas, in hierdie nag sal jou siel van jou geëis word;
21 So is hy wat vir homself skatte bymekaarmaak en nie ryk is by God nie.
22 En Hy sê vir sy dissipels: Daarom sê Ek vir julle: Moenie julle kwel oor julle lewe wat julle sal eet nie; ook nie vir die liggaam wat julle moet aantrek nie.
23 Die lewe is meer as voedsel, en die liggaam is meer as klere.
24 Let op die kraaie, want hulle saai nie en hulle maai nie; wat nie stoorkamer of skuur het nie; en God voed hulle. Hoeveel te meer is julle beter as die voëls?
25 En wie van julle kan met nadenke een el by sy lengte voeg?
26 As julle dan nie in staat is om die minste te doen nie, waarom dink julle oor die res?
27 Kyk na die lelies hoe hulle groei: hulle swoeg nie, hulle spin nie; en tog sê Ek vir julle dat Salomo in al sy heerlikheid nie bekleed was soos een van hulle nie.
28 As God dan die gras wat vandag in die veld is en môre in die oond gegooi word, so beklee; hoeveel te meer sal Hy vir julle beklee, kleingelowiges?
29 En moenie soek wat julle sal eet of wat julle sal drink nie, en moenie twyfel nie.
30 Want al hierdie dinge soek die nasies van die wêreld, en julle Vader weet dat julle hierdie dinge nodig het.
31 Maar soek liewer die koninkryk van God; en al hierdie dinge sal vir julle bygevoeg word.
32 Moenie vrees nie, klein kuddetjie; want dit is 'n welbehae van julle Vader om aan julle die koninkryk te gee.
33 Verkoop wat julle het, en gee aalmoese; voorsien vir julle sakke wat nie oud word nie, 'n skat in die hemel wat

nie ophou nie, waar geen dief nader kom en geen mot verderf nie.
34Want waar jou skat is, daar sal jou hart ook wees.
35 Laat julle heupe omgord wees en julle ligte brand;
36 En julle hou self van manne wat op hulle heer wag wanneer hy van die bruilof sal terugkeer; sodat as hy kom en klop, hulle dadelik vir hom kan oopmaak.
37 Geseënd is daardie diensknegte vir wie die Here, as hy kom, wagtend sal vind; voorwaar Ek sê vir julle, hy sal hom omgord en hulle laat aansit en sal uitgaan en hulle bedien.
38 En as hy in die tweede wag kom of in die derde wag kom en hulle so vind, gelukkig is daardie diensknegte.
39 En weet dit dat as die eienaar van die huis geweet het in watter uur die dief sou kom, sou hy gewaak het en nie toegelaat het dat sy huis deurbreek nie.
40 Wees dan ook gereed, want die Seun van die mens kom op 'n uur dat julle nie dink nie.
41 Toe sê Petrus vir Hom: Here, vertel U hierdie gelykenis vir ons of selfs aan almal?
42 En die Here het gesê: Wie is dan daardie getroue en wyse bestuurder, wat sy heer as heerser oor sy huisgesin sal aanstel, om hulle op die regte tyd hulle deel van die vleis te gee?
43 Welgeluksalig is daardie dienskneg vir wie sy heer, as hy kom, besig sal vind.
44 Voorwaar Ek sê vir julle, dat hy hom sal aanstel as heerser oor alles wat hy het.
45 Maar as daardie dienskneg in sy hart sê: My heer stel sy koms uit; en sal begin om die diensknegte en diensmeisies te slaan en te eet en te drink en dronk te word;
46 Die heer van daardie dienskneg sal kom op 'n dag dat hy na hom nie kyk nie, en op 'n uur dat hy dit nie weet nie, en hy sal hom uitsny en hom sy deel met die ongelowiges bepaal.
47 En daardie dienskneg wat die wil van sy heer geken het en homself nie voorberei het nie en nie volgens sy wil gedoen het nie, sal met baie slae geslaan word.
48 Maar hy wat nie geweet het nie en dinge gedoen het wat slae verdien, sal met min slae geslaan word. Want aan elkeen wat baie gegee word, van hom sal veel geëis word; en aan wie die mense baie toevertrou het, van hom sal hulle des te meer vra.
49 Ek het gekom om vuur op die aarde te stuur; en wat sal ek as dit al aangesteek is?
50 Maar ek het 'n doop om mee gedoop te word; en hoe benoud is ek totdat dit volbring is!
51 Sê julle dat Ek gekom het om vrede op aarde te gee? Ek sê vir jou, Nee; maar eerder verdeeldheid:
52 Want van nou af sal daar vyf in een huis verdeeld wees, drie teen twee en twee teen drie.
53 Die vader sal verdeeld wees teen die seun, en die seun teen die vader; die moeder teen die dogter, en die dogter teen die moeder; die skoonmoeder teen haar skoondogter, en die skoondogter teen haar skoonmoeder.
54 En hy het ook aan die volk gesê: As julle 'n wolk uit die weste sien opkom, sê julle dadelik: Daar kom 'n bui; en so is dit.
55 En as julle die suidewind sien waai, sê julle: Daar sal hitte wees; en dit het gebeur.
56 Geveinsdes, julle kan die aangesig van die hemel en die aarde onderskei; maar hoe is dit dat julle hierdie tyd nie onderskei nie?
57 Ja, en waarom oordeel julle selfs nie uit julleself wat reg is nie?
58 As jy saam met jou teëstander na die magistraat gaan, soos jy op die pad is, beywer jou dat jy van hom verlos kan word; dat hy jou nie by die regter aanleer en die regter jou aan die offisier oorgee en die offisier jou in die gevangenis werp nie.
59 Ek sê vir jou: Jy mag nie daarvandaan vertrek voordat jy die heel laaste geldgeld betaal het nie.

HOOFSTUK 13

1Daar was in daardie tyd sommige teenwoordig wat Hom vertel het van die Galileërs wie se bloed Pilatus met hulle offers gemeng het.
2 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Dink julle dat hierdie Galileërs sondaars was bo al die Galileërs, omdat hulle sulke dinge gely het?
3 Ek sê vir julle: Nee, maar as julle nie bekeer nie, sal julle almal net so omkom.
4 Of daardie agtien op wie die toring in Siloam geval en hulle gedood het, dink julle dat hulle sondaars was bo al die mense wat in Jerusalem gewoon het?
5 Ek sê vir julle: Nee, maar as julle nie bekeer nie, sal julle almal net so omkom.
6 Hy het ook hierdie gelykenis vertel; 'n Sekere man het 'n vyeboom in sy wingerd laat plant; en hy het gekom en vrugte daarop gesoek en niks gekry nie.
7 Daarop sê hy vir die tuinmaker van sy wingerd: Kyk, hierdie drie jaar kom ek en soek vrugte aan hierdie vyeboom, maar kry niks nie; kap dit af; waarom lê dit die grond toe?
8 En hy antwoord en sê vir hom: Here, laat dit ook hierdie jaar staan, totdat ek daaroor sal grawe en dit mis.
9 En as dit vrug dra, wel; en so nie, dan moet jy dit daarna afkap.
10 En hy was besig om op die sabbat in een van die sinagoges te leer.
11 En kyk, daar was 'n vrou wat 'n gees van krankheid gehad het, agttien jaar lank en saamgebuig was en haarself glad nie kon oprig nie.
12 En toe Jesus haar sien, roep Hy haar na hom en sê vir haar: Vrou, jy is verlos van jou krankheid.
13 En hy het haar die hande opgelê, en dadelik het sy regop gestaan en God verheerlik.
14 En die owerste van die sinagoge het verontwaardig geantwoord, omdat Jesus op die sabbatdag genees het, en aan die volk gesê: Daar is ses dae waarin die mens moet werk; kom dan daarin en word gesond, en nie op die sabbatdag.
15 Die Here het hom toe geantwoord en gesê: Jou geveinsde, maak elkeen van julle nie op die sabbat sy os of sy esel van die stal los en lei hom weg om te water nie?
16 En moet hierdie vrou, wat 'n dogter van Abraham is, wat Satan gebind het, kyk, hierdie agtien jaar, nie op die sabbatdag van hierdie band verlos word nie?
17 En toe Hy dit gesê het, was al sy teëstanders beskaamd, en die hele volk was bly oor al die heerlike dinge wat deur Hom gedoen is.

18 Toe sê hy: Hoe lyk die koninkryk van God? en waarmee sal ek dit lyk?
19 Dit is soos 'n mosterdsaad wat 'n man geneem en in sy tuin gegooi het; en dit het gegroei en 'n groot boom geword; en die voëls van die hemel het in die takke daarvan vernag.
20 En hy sê weer: Waarmee sal ek die koninkryk van God vergelyk?
21 Dit is soos suurdeeg wat 'n vrou geneem en in drie mate meel weggesteek het totdat dit alles ingesuur is.
22 En hy het deur die stede en dorpe gegaan en geleer en na Jerusalem getrek.
23 Toe sê iemand vir Hom: Here, is daar min wat gered word? En hy sê vir hulle:
24 Stry om deur die nou poort in te gaan, want baie, sê Ek vir julle, sal probeer om in te gaan en sal nie in staat wees nie.
25 Wanneer die eienaar van die huis eenmaal opgestaan en die deur toegesluit het, en julle begin buite staan en aan die deur klop en sê: Here, Here, maak vir ons oop; en hy sal antwoord en vir julle sê: Ek ken julle nie waarvandaan julle is nie.
26 Dan sal julle begin sê: Ons het voor u aangesig geëet en gedrink, en U het op ons strate geleer.
27 Maar hy sal sê: Ek sê vir julle: Ek ken julle nie waarvandaan julle is nie; Gaan weg van My, alle werkers van ongeregtigheid!
28 Daar sal geween en gekners van die tande wees wanneer julle Abraham en Isak en Jakob en al die profete in die koninkryk van God sal sien, en julle self uitgedryf word.
29 En hulle sal kom van die ooste en van die weste en van die noorde en van die suide af, en sal aansit in die koninkryk van God.
30 En kyk, daar is laastes wat eerste sal wees, en daar is eerstes wat laaste sal wees.
31 Op dieselfde dag het daar sekere van die Fariseërs gekom en vir Hom gesê: Gaan weg en vertrek hiervandaan, want Herodes sal jou doodmaak.
32 En Hy sê vir hulle: Gaan sê vir daardie jakkals: Kyk, Ek dryf duiwels uit, en Ek genees vandag en môre, en op die derde dag sal Ek volmaak wees.
33 Maar ek moet vandag en môre en die volgende dag wandel, want dit kan nie wees dat 'n profeet uit Jerusalem omkom nie.
34 O Jerusalem, Jerusalem, wat die profete doodmaak en die wat na jou gestuur is, stenig; hoe dikwels wou Ek jou kinders bymekaarmaak soos 'n hen haar geslagte onder haar vlerke bymekaarmaak, en julle wou nie!
35 Kyk, julle huis word vir julle woes gelaat; en voorwaar Ek sê vir julle, julle sal My nie sien nie, totdat die tyd kom wanneer julle sal sê: Geseënd is Hy wat kom in die Naam van die Here.

HOOFSTUK 14

1 En terwyl Hy in die huis van een van die vernaamste Fariseërs ingaan om brood op die sabbatdag te eet, het hulle Hom dopgehou.
2 En kyk, daar was 'n sekere man voor hom wat die watersuiker gehad het.
3 En Jesus antwoord en spreek met die wetgeleerdes en Fariseërs en sê: Is dit geoorloof om op die sabbatdag te genees?
4 En hulle het stilgebly. En hy het hom geneem en hom gesond gemaak en hom laat gaan;
5 En hulle antwoord en sê: Vir wie van julle sal 'n esel of 'n bees in 'n put laat val en hom nie dadelik op die sabbatdag uittrek nie?
6 En hulle kon Hom nie weer op hierdie dinge antwoord nie.
7 En Hy het 'n gelykenis aan die genooides vertel, toe Hy gemerk het hoe hulle die hoofkamers uitgekies het; sê vir hulle:
8 Wanneer jy van iemand na 'n bruilof genooi word, moenie in die hoogste kamer gaan sit nie; dat daar nie 'n meer eerbare man as wat jy van hom beveel word nie;
9 En hy wat jou en hom beveel het, kom en sê vir jou: Gee hierdie man plek; en jy begin met skaamte om die onderste vertrek in te neem.
10 Maar as jy genooi is, gaan sit in die onderste vertrek; sodat hy kom wat jou beveel het, vir jou kan sê: Vriend, gaan hoër op; dan moet jy aanbid voor die wat saam met jou aan tafel sit.
11 Want elkeen wat homself verhoog, sal verneder word; en hy wat homself verneder, sal verhoog word.
12 Toe sê hy ook vir hom wat hom beveel het: As jy 'n maaltyd of 'n maaltyd maak, roep nie jou vriende of jou broers of jou bloedverwante of jou ryk bure nie; dat hulle jou ook nie weer bid en jou vergelding ontvang nie.
13 Maar as jy 'n feesmaal hou, roep die armes, die verminktes, die kreupeles, die blindes.
14 En jy sal geseënd wees; want hulle kan jou nie vergelde nie, want jy sal vergeld word by die opstanding van die regverdiges.
15 En toe een van die wat saam met hom aan tafel was, hierdie dinge hoor, sê hy vir hom: Geseënd is hy wat brood eet in die koninkryk van God.
16 Toe sê hy vir hom: 'n Sekere man het 'n groot maaltyd berei en baie aangebied.
17 En op die tyd van die maaltyd het sy dienskneg gestuur om vir die genooides te sê: Kom! want alles is nou gereed.
18 En hulle het almal met een instemming begin om verskoning te maak. Die eerste sê vir hom: Ek het 'n stuk grond gekoop, en ek moet dit gaan kyk. Laat my tog verskoon word.
19 En 'n ander een het gesê: Ek het vyf paar osse gekoop, en ek gaan om hulle te toets. Laat my tog verskoon word.
20 En 'n ander sê: Ek het 'n vrou getrou, en daarom kan ek nie kom nie.
21 En daardie dienskneg het gekom en sy heer hierdie dinge te kenne gegee. Toe het die eienaar van die huis kwaad geword en vir sy dienaar gesê: Gaan gou uit in die strate en lanings van die stad, en bring die armes en die verminktes en die stilstaandes en die blindes hier in.
22 En die dienaar sê: Here, dit is gedoen soos U beveel het, en tog is daar plek.
23 Toe sê die Here vir die dienskneg: Gaan uit op die paaie en heinings en dwing hulle om in te gaan, sodat my huis vol kan word.
24 Want Ek sê vir julle, dat nie een van daardie manne wat genooi is, van my aandete sal smaak nie.
25 En daar het groot menigtes saam met hom gegaan, en hy het omgedraai en vir hulle gesê:

26 As iemand na My toe kom en nie sy vader en moeder en vrou en kinders en broers en susters, ja, en ook sy eie lewe haat nie, kan hy nie my dissipel wees nie.
27 En elkeen wat sy kruis nie dra en agter My aan kom nie, kan my dissipel nie wees nie.
28 Want wie van julle wat van plan is om 'n toring te bou, gaan nie eerste sit en die koste bereken of hy genoeg het om dit te voltooi nie?
29 Sodat hy nie miskien, nadat hy die fondament gelê het en nie in staat is om dit te voltooi nie, almal wat dit sien, met hom begin spot,
30 en gesê: Hierdie man het begin bou en kon nie klaarmaak nie.
31 Of watter koning gaan oorlog voer teen 'n ander koning, en gaan nie eers sit en raadpleeg of hy in staat is om met tienduisend hom te ontmoet wat met twintigduisend teen hom kom nie?
32 Of anders, terwyl die ander een nog ver is, stuur hy 'n gesant en begeer voorwaardes van vrede.
33 So kan ook elkeen van julle wat nie alles wat hy het verlaat nie, my dissipel wees nie.
34 Sout is goed, maar as die sout sy smaak verloor het, waarmee sal dit geur word?
35 Dit is nie geskik vir die land nie, ook nie vir die mishoop nie; maar mense gooi dit uit. Wie ore het om te hoor, laat hom hoor.

HOOFSTUK 15

1 Toe het al die tollenaars en sondaars na Hom gekom om na Hom te luister.
2 En die Fariseërs en skrifgeleerdes het gemurmureer en gesê: Hierdie man neem sondaars aan en eet saam met hulle.
3 En Hy het hierdie gelykenis aan hulle vertel en gesê:
4 Watter man van julle wat honderd skape het, as hy een van hulle verloor, laat nie die nege en negentig in die woestyn agter en gaan agter wat verlore is totdat hy dit kry nie?
5 En as hy dit kry, lê hy dit met blydskap op sy skouers.
6 En as hy by die huis kom, roep hy sy vriende en bure bymekaar en sê vir hulle: Wees saam met my bly; want ek het my skape gevind wat verlore was.
7 Ek sê vir julle, dat daar net so blydskap in die hemel sal wees oor een sondaar wat hom bekeer, meer as oor nege en negentig regverdiges wat geen bekering nodig het nie.
8 Of watter vrou wat tien silwerstukke het, as sy een stuk verloor, steek nie 'n kers op en vee die huis uit en soek ywerig totdat sy dit kry nie?
9 En as sy dit kry, roep sy haar vriende en haar bure bymekaar en sê: Wees saam met my bly; want ek het die stuk gevind wat ek verloor het.
10 Net so sê Ek vir julle, daar is blydskap in die teenwoordigheid van die engele van God oor een sondaar wat hom bekeer.
11 En hy sê: 'n Sekere man het twee seuns gehad.
12 En die jongste van hulle sê vir sy vader: Vader, gee my die deel van die goed wat my toekom. En hy het sy lewensonderhoud aan hulle verdeel.
13 En nie baie dae daarna het die jongste seun almal bymekaargekom en na 'n ver land gereis en daar sy besittings vermors met 'n oproerige lewe.
14 En toe hy alles uitgedien het, het daar 'n geweldige hongersnood in daardie land ontstaan; en hy het begin gebrek ly.
15 En hy het gegaan en hom by 'n burger van daardie land aangesluit; en hy het hom na sy veld gestuur om varke te wei.
16 En hy sou graag sy buik gevul het met die doppe wat die varke geëet het, en niemand het dit aan hom gegee nie.
17 En toe hy by homself kom, sê hy: Hoeveel dagloners van my vader het brood genoeg en oor, en ek vergaan van honger!
18 Ek sal opstaan en na my vader gaan en vir hom sê: Vader, ek het gesondig teen die hemel en voor U,
19 En ek is nie meer werd om u seun genoem te word nie; maak my as een van u dagloners.
20 En hy het opgestaan en na sy vader gekom. Maar toe hy nog ver was, het sy vader hom gesien en innig jammer gekry en gehardloop en hom om die nek geval en hom gesoen.
21 En die seun sê vir hom: Vader, ek het gesondig teen die hemel en voor u oë, en ek is nie meer werd om u seun genoem te word nie.
22 Maar die vader sê vir sy dienaars: Bring die beste kleed uit en trek hom dit aan; en sit 'n ring aan sy hand en skoene aan sy voete.
23 En bring die vetgemaakte kalf hierheen en slag dit; en laat ons eet en vrolik wees:
24 Want hierdie seun van my was dood en het weer lewendig geword; hy was verlore, en word gevind. En hulle het vrolik begin word.
25 En sy oudste seun was in die veld, en toe hy kom en naby die huis kom, hoor hy musiek en dans.
26 En hy het een van die dienaars geroep en gevra wat hierdie dinge beteken.
27 En hy sê vir hom: Jou broer het gekom; en jou vader het die vetgemaakte kalf geslag, omdat hy hom veilig ontvang het.
28 En hy was kwaad en wou nie ingaan nie; daarom het sy vader uitgegaan en hom gesmeek.
29 En hy antwoord en sê vir sy vader: Kyk, hierdie baie jare dien ek jou, en ek het nooit u gebod oortree nie; en tog het jy my nooit 'n bokkie gegee om vrolik te wees met my vriende nie.
30 Maar sodra hierdie seun van jou gekom het, wat jou lewe saam met hoere opgeëet het, het jy vir hom die vetgemaakte kalf geslag.
31 En hy sê vir hom: Seun, jy is altyd by my, en alles wat ek het, is joune.
32 Dit was gepas dat ons vrolik en bly sou wees; want hierdie jou broer was dood en het weer lewendig geword; en was verlore, en is gevind.

HOOFSTUK 16

1 En Hy sê ook vir sy dissipels: Daar was 'n sekere ryk man wat 'n rentmeester gehad het; en hy is by hom beskuldig dat hy sy goed gemors het.
2 En hy het hom geroep en vir hom gesê: Hoe hoor ek dit van jou? gee rekenskap van jou rentmeesterskap; want jy mag dalk nie meer rentmeester wees nie.

3 Toe sê die bestuurder by homself: Wat moet ek doen? want my heer neem die rentmeesterskap van my weg; ek kan nie grawe nie; om te smeek ek skaam my.
4 Ek is vasbeslote wat om te doen, sodat, as ek uit die rentmeesterskap gesit word, hulle my in hul huise kan ontvang.
5 Toe roep hy elkeen van sy heer se skuldenaars na hom en sê vir die eerste: Hoeveel skuld jy aan my heer?
6 En hy sê: Honderd maat olie. En hy sê vir hom: Neem jou rekening en gaan sit gou en skryf vyftig.
7 Toe sê hy vir 'n ander: En hoeveel skuld jy? En hy sê: Honderd mate koring. En hy sê vir hom: Neem jou rekening en skryf tagtig.
8 En die Here het die onregverdige bestuurder geprys, omdat hy wys gehandel het, want die kinders van hierdie wêreld is in hulle geslag wyser as die kinders van die lig.
9 En Ek sê vir julle: Maak vir julle vriende van die Mammon van ongeregtigheid; sodat, wanneer julle misluk, hulle julle in ewige wonings kan ontvang.
10 Hy wat getrou is in die minste, is ook in die grote getrou; en hy wat in die geringste onregverdig is, is ook in die grote onregverdig.
11 As julle dan nie getrou was in die onregverdige Mammon nie, wie sal die ware rykdom aan julle toevertrou?
12 En as julle nie getrou was in dit wat 'n ander s'n is nie, wie sal aan julle wat aan julle behoort, gee?
13 Geen dienskneg kan twee here dien nie, want óf hy sal die een haat en die ander liefhê; anders sal hy die een vashou en die ander een verag. Julle kan nie God en Mammon dien nie.
14 En ook die Fariseërs, wat begerig was, het al hierdie dinge gehoor, en hulle het Hom uitgelag.
15 En Hy sê vir hulle: Dit is julle wat julleself regverdig voor die mense; maar God ken julle harte, want wat onder die mense hoog geag word, is 'n gruwel in die oë van God.
16 Die wet en die profete was tot by Johannes: van toe af word die koninkryk van God verkondig, en elkeen dring daarin.
17 En dit is makliker dat die hemel en die aarde verbygaan as dat een titteltjie van die wet misluk.
18 Elkeen wat van sy vrou skei en 'n ander een trou, pleeg egbreuk;
19Daar was 'n sekere ryk man wat bekleed was met purper en fyn linne, en hy het elke dag weelderig gevaar;
20 En daar was 'n sekere bedelaar met die naam van Lasarus, wat vol swere by sy poort neergelê is,
21 En hulle wou gevoed word met die krummels wat van die ryk man se tafel afgeval het, en die honde het gekom en sy swere gelek.
22 En dit het gebeur dat die bedelaar gesterwe en deur die engele in die boesem van Abraham gedra is; die ryk man het ook gesterwe en is begrawe;
23 En in die doderyk slaan hy sy oë op, terwyl hy in pyniging was, en sien Abraham van ver af en Lasarus in sy boesem.
24 En hy het uitgeroep en gesê: Vader Abraham, wees my genadig en stuur Lasarus, dat hy die punt van sy vinger in water kan doop en my tong kan afkoel; want ek word gepynig in hierdie vlam.
25 Maar Abraham sê: Seun, onthou dat jy in jou lewe jou goeie dinge ontvang het, en so ook Lasarus die slegte; maar nou word hy getroos, en jy word gepynig.
26 En buiten dit alles is daar 'n groot kloof tussen ons en julle, sodat die wat hiervandaan na julle wil oorgaan, nie kan nie; hulle kan ook nie na ons oorgaan nie, wat daarvandaan sou kom.
27 Toe sê hy: Ek bid u dan, vader, dat u hom na die huis van my vader stuur.
28 Want ek het vyf broers; dat Hy vir hulle kan getuig, dat hulle nie ook in hierdie plek van pyniging kom nie.
29 Abraham sê vir hom: Hulle het Moses en die profete; laat hulle na hulle luister.
30 En hy sê: Nee, vader Abraham, maar as iemand uit die dode na hulle toe gegaan het, sal hulle hul bekeer.
31 En hy sê vir hom: As hulle na Moses en die profete nie luister nie, sal hulle ook nie oortuig word nie, al sou iemand uit die dode opstaan.

HOOFSTUK 17

1 Toe sê Hy vir die dissipels: Dit is onmoontlik as dat daar oortredings sal kom, maar wee hom deur wie hulle kom!
2 Dit was beter vir hom dat 'n meulsteen om sy nek gehang en hy in die see gegooi word, as dat hy een van hierdie kleintjies sou laat struikel.
3 Pas op vir julleself: As jou broer teen jou oortree, bestraf hom; en as hy hom bekeer, vergewe hom.
4 En as hy sewe maal op 'n dag teen jou oortree en sewe maal op 'n dag na jou terugkeer en sê: Ek het berou; jy moet hom vergewe.
5 En die apostels sê vir die Here: Verhoog ons geloof.
6 En die Here het gesê: As julle geloof gehad het soos 'n mosterdsaad, sou julle vir hierdie wildevyeboom kon sê: Word met die wortel uitgeruk en in die see geplant; en dit moet jou gehoorsaam.
7 Maar wie van julle wat 'n dienskneg het wat ploeg of vee oppas, sal by en by, as hy van die veld af kom, vir hom sê: Gaan sit om te eet?
8 En sal nie liewer vir hom sê: Maak gereed waarmee ek kan maaltyd, en omgord jou en bedien my totdat ek geëet en gedrink het; en daarna moet jy eet en drink?
9 Dank hy daardie dienskneg omdat hy gedoen het wat hom beveel is? Ek trow nie.
10 So ook julle, wanneer julle alles gedoen het wat julle beveel is, sê: Ons is nuttelose diensknegte; ons het gedoen wat ons plig was om te doen.
11 En terwyl hy na Jerusalem gegaan het, het hy deur Samaria en Galiléa getrek.
12 En toe hy in 'n sekere dorp kom, kom tien melaatses hom tegemoet, wat van ver af gestaan het.
13 En hulle het hul stem verhef en gesê: Jesus, Meester, wees ons genadig!
14 En toe hy hulle sien, sê hy vir hulle: Gaan vertoon julle aan die priesters. En terwyl hulle gegaan het, is hulle gereinig.
15 En toe een van hulle sien dat hy genees is, het hy omgedraai en God met 'n groot stem verheerlik,
16 En hy het op sy aangesig voor sy voete neergeval en Hom gedank; en hy was 'n Samaritaan.
17 En Jesus antwoord en sê: Is daar nie tien gereinig nie? maar waar is die nege?
18Daar is nie gevind wat teruggekeer het om aan God eer te gee nie, behalwe hierdie vreemdeling.

19 En hy sê vir hom: Staan op, gaan heen; jou geloof het jou gesond gemaak.
20 En toe Hy van die Fariseërs gevra is wanneer die koninkryk van God sou kom, het Hy hulle geantwoord en gesê: Die koninkryk van God kom nie met waarneming nie.
21 En hulle sal nie sê: Kyk hier! of, kyk daar! want kyk, die koninkryk van God is binne-in julle.
22 En Hy sê vir die dissipels: Daar sal dae kom wanneer julle sal begeer om een van die dae van die Seun van die mens te sien, en julle sal dit nie sien nie.
23 En hulle sal vir jou sê: Kyk hier; of kyk daar: gaan nie agter hulle aan en volg hulle nie.
24 Want soos die weerlig wat uit die een deel onder die hemel verlig, tot by die ander deel onder die hemel skyn; so sal ook die Seun van die mens wees in sy dag.
25 Maar eers moet hy baie ly en deur hierdie geslag verwerp word.
26 En soos dit was in die dae van Noag, so sal dit ook wees in die dae van die Seun van die mens.
27 Hulle het geëet, hulle het gedrink, hulle het met vroue getrou, hulle is in die huwelik gegee, tot op die dag dat Noag in die ark ingegaan het, en die vloed het gekom en hulle almal vernietig.
28 Net so ook soos dit was in die dae van Lot; hulle het geëet, hulle het gedrink, hulle het gekoop, hulle het verkoop, hulle het geplant, hulle het gebou;
29 Maar die dag toe Lot uit Sodom uitgegaan het, het dit vuur en swawel uit die hemel gereën en hulle almal vernietig.
30 So sal dit ook wees op die dag wanneer die Seun van die mens geopenbaar word.
31 In dié dag mag hy wat op die dak is, en sy goed in die huis, nie afkom om dit weg te neem nie;
32 Dink aan Lot se vrou.
33 Elkeen wat probeer om sy lewe te red, sal dit verloor; en elkeen wat sy lewe verloor, sal dit bewaar.
34 Ek sê vir julle, in daardie nag sal daar twee manne in een bed wees; die een sal geneem word, en die ander sal oorbly.
35 Twee vroue sal saam maal; die een sal gevat en die ander een verlaat word.
36 Twee manne sal in die veld wees; die een sal gevat word en die ander een verlaat word.
37 En hulle antwoord en sê vir Hom: Waar, Here? En Hy sê vir hulle: Waar die liggaam ook al is, daar sal die arende versamel word.

HOOFSTUK 18

1 En Hy het vir hulle 'n gelykenis vertel vir hierdie doel, dat mense altyd moet bid en nie moedeloos word nie;
2 en gesê: Daar was in 'n stad 'n regter wat God nie gevrees het nie en nie op 'n mens ag geslaan het nie;
3 En daar was 'n weduwee in daardie stad; en sy het na hom gekom en gesê: Wreek my op my teëstander.
4 En hy wou 'n tyd lank nie, maar daarna het hy by homself gesê: Al vrees ek God nie en ag ek geen mens nie;
5 Maar omdat hierdie weduwee my pla, sal ek haar wreek, dat sy my nie vermoei deur haar voortdurende koms nie.
6 En die Here het gesê: Hoor wat die onregverdige regter sê.
7 En sal God nie sy eie uitverkorenes, wat dag en nag tot Hom roep, wreek, al verdra Hy hulle lank nie?
8 Ek sê vir julle dat Hy hulle gou sal wreek. Maar wanneer die Seun van die mens kom, sal Hy geloof op die aarde vind?
9 En hy het hierdie gelykenis vertel aan sommige wat op hulleself vertrou het dat hulle regverdig is, en ander verag:
10 Twee manne het in die tempel opgegaan om te bid; die een 'n Fariseër en die ander 'n tollenaar.
11 Die Fariseër het gaan staan en so by homself gebid: God, ek dank U dat ek nie soos ander mense is nie, rowers, onregverdiges, egbrekers, of selfs soos hierdie tollenaar.
12 Ek vas twee keer in die week, ek gee tiendes van alles wat ek besit.
13 En die tollenaar, wat ver gestaan het, wou nie soveel as sy oë na die hemel opslaan nie, maar het op sy bors geslaan en gesê: God wees my, sondaar, genadig!
14 Ek sê vir julle, hierdie man het geregverdig na sy huis afgegaan eerder as die ander; want elkeen wat homself verhoog, sal verneder word; en hy wat homself verneder, sal verhoog word.
15 En hulle het ook babas na Hom gebring, dat Hy hulle sou aanraak; maar toe sy dissipels dit sien, het hulle hulle bestraf.
16 Maar Jesus het hulle na hom geroep en gesê: Laat die kindertjies na My toe kom en verhinder hulle nie, want aan sulkes behoort die koninkryk van God.
17 Voorwaar Ek sê vir julle, elkeen wat die koninkryk van God nie soos 'n kindjie ontvang nie, sal nooit daarin ingaan nie.
18 En 'n sekere owerste het Hom gevra en gesê: Goeie Meester, wat moet ek doen om die ewige lewe te beërwe?
19 En Jesus sê vir hom: Waarom noem jy My goed? niemand is goed nie, behalwe een, dit is God.
20 Jy ken die gebooie: Moenie egbreuk pleeg nie, moenie doodslaan nie, moenie steel nie, gee geen valse getuienis nie, eer jou vader en jou moeder.
21 En hy sê: Dit alles het ek bewaar van my jeug af.
22 En toe Jesus dit hoor, sê Hy vir hom: Nog een ding ontbreek jou: verkoop alles wat jy het en deel dit uit aan die armes, en jy sal 'n skat in die hemel hê; en kom, volg My.
23 En toe hy dit hoor, was hy baie bedroef, want hy was baie ryk.
24 En toe Jesus sien dat Hy baie bedroef was, sê Hy: Hoe beswaarlik sal die wat rykdom het, in die koninkryk van God ingaan!
25 Want dit is makliker vir 'n kameel om deur 'n naald se oog te gaan as vir 'n ryk man om in die koninkryk van God in te gaan.
26 En die wat dit gehoor het, het gesê: Wie kan dan gered word?
27 En hy sê: Die dinge wat by mense onmoontlik is, is by God moontlik.
28 Toe sê Petrus: Kyk, ons het alles verlaat en U gevolg.
29 En Hy sê vir hulle: Voorwaar Ek sê vir julle, daar is niemand wat huis of ouers of broers of vrou of kinders verlaat het ter wille van die koninkryk van God nie.
30 wat nie veel meer sal ontvang in hierdie huidige tyd en in die toekomstige wêreld die ewige lewe nie.
31 Toe neem hy die twaalf by hom en sê vir hulle: Kyk, ons gaan op na Jerusalem, en alles wat deur die profete

geskrywe is aangaande die Seun van die mens, sal volbring word.
32 Want hy sal aan die heidene oorgelewer word, en daar sal bespot en bespot en op hom bespoeg word.
33 En hulle sal hom gésel en hom doodmaak, en op die derde dag sal hy opstaan.
34 En hulle het niks van hierdie dinge verstaan nie, en hierdie woord was vir hulle verborge, en hulle het nie geweet wat gespreek is nie.
35 En toe hy naby Jerigo kom, het 'n sekere blinde man langs die pad gesit en bedel.
36 En toe hy die skare hoor verbygaan, vra hy wat dit beteken.
37 En hulle het hom meegedeel dat Jesus van Nasaret verbygaan.
38 En hy het uitgeroep en gesê: Jesus, Seun van Dawid, wees my genadig!
39 En die wat voor gegaan het, het hom bestraf, dat hy moes swyg; maar hy het des te meer uitgeroep: Seun van Dawid, wees my genadig!
40 En Jesus het gaan staan en bevel gegee dat hy na hom gebring moes word; en toe hy nader kom, vra hy vir hom:
41 en gesê: Wat wil jy hê moet ek aan jou doen? En hy sê: Here, dat ek kan sien.
42 En Jesus sê vir hom: Word jou aanskou; jou geloof het jou gered.
43 En dadelik het hy gesien en Hom gevolg en God verheerlik; en toe die hele volk dit sien, het hulle God geprys.

HOOFSTUK 19

1 En Jesus het ingegaan en deur Jerigo gegaan.
2 En kyk, daar was 'n man met die naam van Saggeus, wat die hoof onder die tollenaars was, en hy was ryk.
3 En hy het gesoek om Jesus te sien wie Hy was; en kon nie vir die pers nie, want hy was klein van postuur.
4 En hy het vooruit gehardloop en in 'n wildevyeboom geklim om hom te sien, want hy sou daarheen verbygaan.
5 En toe Jesus by die plek kom, kyk Hy op en sien hom en sê vir hom: Saggeus, maak gou en kom af; want vandag moet ek in u huis bly.
6 En hy het gou gemaak en afgekom en hom met blydskap aangeneem.
7 En toe hulle dit sien, het hulle almal gemurmureer en gesê: Hy het weggegaan om by 'n man wat 'n sondaar is, te gas.
8 En Saggeus het gaan staan en aan die Here gesê: Kyk, Here, die helfte van my goed gee ek aan die armes; en as ek iets van iemand weggeneem het deur valse beskuldiging, gee ek hom viervoudig terug.
9 En Jesus sê vir hom: Vandag het verlossing vir hierdie huis gekom, omdat hy ook 'n seun van Abraham is.
10 Want die Seun van die mens het gekom om te soek en te red wat verlore was.
11 En toe hulle hierdie dinge hoor, het Hy bygevoeg en 'n gelykenis vertel, omdat Hy naby Jerusalem was, en omdat hulle gedink het dat die koninkryk van God dadelik sou verskyn.
12 Hy sê toe: 'n Sekere edelman het na 'n ver land gegaan om vir hom 'n koninkryk te ontvang en om terug te keer.
13 En hy het sy tien dienaars geroep en aan hulle tien ponde gegee en vir hulle gesê: Hou aan totdat ek kom.
14 Maar sy burgers het hom gehaat en 'n boodskap agter hom aan gestuur en gesê: Ons wil nie hê dat hierdie man oor ons moet regeer nie.
15 En dit het gebeur dat, toe hy teruggekeer het, nadat hy die koninkryk ontvang het, het hy bevel gegee dat hierdie diensknegte na hom geroep moes word, aan wie hy die geld gegee het, sodat hy kon weet hoeveel elkeen deur die handel verdien het.
16 Toe kom die eerste en sê: Here, u pond het tien ponde gekry.
17 En hy sê vir hom: Wel, goeie dienskneg, omdat jy in die minste getrou was, het jy mag oor tien stede.
18 En die tweede het gekom en gesê: Here, u pond het vyf pond opgeneem.
19 En hy het ook vir hom gesê: Wees ook oor vyf stede.
20 En 'n ander een het gekom en gesê: Here, kyk, hier is u pond wat ek in 'n doek weggelê het.
21 Want ek het jou gevrees, omdat jy 'n streng man is; jy neem op wat jy nie gelê het nie, en maai wat jy nie gesaai het nie.
22 En hy sê vir hom: Uit jou eie mond sal Ek jou oordeel, slegte dienskneg. U het geweet dat ek 'n streng man was, wat optel wat ek nie gaan lê het nie, en maai wat ek nie gesaai het nie;
23 Waarom het jy dan nie my geld in die bank gegee nie, sodat ek by my koms myne met woeker kon eis?
24 En hy sê vir die wat daar staan: Neem die pond van hom en gee dit aan hom wat tien ponde het.
25 (En hulle sê vir hom: Here, hy het tien ponde.)
26 Want Ek sê vir julle, aan elkeen wat het, sal gegee word; en van hom wat nie het nie, ook wat hy het, sal van hom weggeneem word.
27 Maar daardie my vyande wat nie wou hê dat ek oor hulle sou heers nie, bring hierheen en maak hulle voor my aangesig dood.
28 En nadat hy dit gesê het, het hy vooruit gegaan en opgegaan na Jerusalem.
29 En dit het gebeur, toe Hy naby Betfage en Betanië gekom het, by die berg wat die Olyfberg genoem word, het Hy twee van sy dissipels gestuur.
30 en gesê: Gaan na die dorp teenoor julle; waarin julle by julle ingang 'n vul vasgemaak sal vind, waarop nog nooit iemand gesit het nie; maak hom los en bring hom hierheen.
31 En as iemand vir julle vra: Waarom maak julle hom los? So moet julle vir hom sê: Omdat die Here hom nodig het.
32 En die wat gestuur was, het weggegaan en gevind net soos Hy vir hulle gesê het.
33 En terwyl hulle die vul losmaak, sê die eienaars daarvan vir hulle: Waarom maak julle die vul los?
34 En hulle sê: Die Here het hom nodig.
35 En hulle het hom na Jesus gebring, en hulle het hul klere op die vul gegooi en Jesus daarop gesit.
36 En terwyl hy gegaan het, het hulle hul klere op die pad uitgesprei.
37 En toe Hy naby gekom het, selfs nou by die afdraand van die Olyfberg, het die hele menigte van die dissipels begin juig en God met 'n groot stem loof vir al die magtige werke wat hulle gesien het;

38 en gesê: Geseënd is die Koning wat kom in die Naam van die Here: vrede in die hemel en heerlikheid in die hoogste hemele.
39 En sommige van die Fariseërs uit die skare sê vir Hom: Meester, bestraf u dissipels.
40 En hy antwoord en sê vir hulle: Ek sê vir julle dat, as hulle sou stilbly, die klippe dadelik sou uitroep.
41 En toe hy nader kom, het hy die stad gesien en daaroor geween.
42 en gesê: As jy geweet het, ten minste in hierdie jou dag, die dinge wat tot jou vrede behoort! maar nou is hulle vir jou oë verborge.
43 Want daar sal dae oor jou kom dat jou vyande 'n sloot rondom jou sal gooi en jou sal omsingel en jou van alle kante in hou,
44 En sal jou op die grond neerlê, en jou kinders binne-in jou; en hulle mag nie een klip op die ander in jou laat nie; want jy het die tyd van jou besoeking nie geken nie.
45 En hy het in die tempel ingegaan en begin om die wat daarin verkoop, en die wat koop, uit te dryf;
46 en sê vir hulle: Daar is geskrywe: My huis is 'n huis van gebed, maar julle het dit 'n rowerspelonk gemaak.
47 En hy het daagliks in die tempel geleer. Maar die owerpriesters en die skrifgeleerdes en die owerstes van die volk het probeer om Hom te vernietig,
48 En hulle kon nie vind wat hulle kon doen nie, want die hele volk was baie aandagtig om na hom te luister.

HOOFSTUK 20

1 En dit het gebeur dat op een van daardie dae, terwyl Hy die volk in die tempel geleer en die evangelie verkondig het, het die owerpriesters en die skrifgeleerdes op Hom afgekom saam met die ouderlinge,
2 En met hom gespreek en gesê: Vertel ons, deur watter gesag doen jy hierdie dinge? of wie is dit wat jou hierdie gesag gegee het?
3 En hy antwoord en sê vir hulle: Ek sal julle ook een ding vra; en antwoord my:
4 Die doop van Johannes, was dit uit die hemel of van mense?
5 En hulle het met hulleself geredeneer en gesê: As ons sê: Uit die hemel; sal hy sê: Waarom het julle hom dan nie geglo nie?
6 Maar as ons sê: Van mense; die hele volk sal ons stenig, want hulle is oortuig dat Johannes 'n profeet was.
7 En hulle het geantwoord dat hulle nie kon weet waar dit vandaan kom nie.
8 En Jesus sê vir hulle: Ek sê ook vir julle nie deur watter gesag Ek hierdie dinge doen nie.
9 Toe het Hy hierdie gelykenis aan die volk begin vertel; 'n Sekere man het 'n wingerd geplant en dit aan landbouers uitgegee en 'n lang tyd na 'n ver land gegaan.
10 En op die tyd het hy 'n dienskneg na die landbouers gestuur, dat hulle hom van die vrugte van die wingerd sou gee; maar die landbouers het hom geslaan en met leë hande weggestuur.
11 En hy het weer 'n ander dienskneg gestuur, en hulle het hom ook geslaan en hom skandelik gesmeek en met leë hande weggestuur.
12 En hy het weer 'n derde gestuur, en hulle het hom ook gewond en uitgedryf.
13 Toe sê die heer van die wingerd: Wat moet ek doen? Ek sal my geliefde seun stuur; miskien sal hulle hom eerbiedig wanneer hulle hom sien.
14 Maar toe die landbouers hom sien, het hulle onder mekaar geredeneer en gesê: Dit is die erfgenaam; kom, laat ons hom doodmaak, sodat die erfdeel ons s'n kan wees.
15 Hulle het hom toe uit die wingerd gegooi en hom doodgemaak. Wat sal die heer van die wingerd dan aan hulle doen?
16 Hy sal kom en hierdie landbouers uitroei en die wingerd aan ander gee. En toe hulle dit hoor, sê hulle: God verhoed dit!
17 En hy het hulle aanskou en gesê: Wat is dit dan wat geskrywe is: Die steen wat die bouers verwerp het, dit het 'n hoeksteen geword?
18 Elkeen wat op daardie klip val, sal gebreek word; maar wie dit ook al val, sal hom fyn maal.
19 En die owerpriesters en die skrifgeleerdes het in dieselfde uur probeer om die hande aan Hom te slaan; en hulle was bang vir die volk, want hulle het gemerk dat Hy hierdie gelykenis teen hulle gespreek het.
20 En hulle het hom dopgehou en spioene uitgestuur wat hulleself as regverdige mense sou voorgee, sodat hulle sy woorde kon vashou, sodat hulle hom kon oorlewer aan die mag en gesag van die goewerneur.
21 En hulle het Hom gevra en gesê: Meester, ons weet dat U reg sê en leer, en dat U niemand aanneem nie, maar waarlik die weg van God leer.
22 Is dit vir ons geoorloof om belasting aan die keiser te gee, of nie?
23 Maar hy het hulle listigheid bemerk en vir hulle gesê: Waarom versoek julle My?
24 Wys my 'n sent. Wie se beeld en opskrif het dit? Hulle antwoord en sê: Die keiser s'n.
25 En Hy sê vir hulle: Gee dan aan die keiser wat die keiser toekom, en aan God wat God toekom.
26 En hulle kon sy woorde nie vashou voor die volk nie, en hulle was verwonderd oor sy antwoord en het geswyg.
27 Daarop het sommige van die Sadduseërs na Hom gekom wat ontken dat daar enige opstanding is; en hulle het hom gevra:
28 en gesê: Meester, Moses het aan ons geskryf: As iemand se broer sterf met 'n vrou, en hy sterf sonder kinders, moet sy broer sy vrou neem en vir sy broer nageslag verwek.
29 Daar was dan sewe broers, en die eerste het 'n vrou geneem en sonder kinders gesterwe.
30 En die tweede het haar as vrou geneem, en hy het kinderloos gesterf.
31 En die derde het haar geneem; en net so ook die sewe, en hulle het geen kinders nagelaat nie en gesterf.
32 Laaste van almal het die vrou ook gesterf.
33 Daarom, wie se vrou van hulle is sy in die opstanding? want sewe het haar as vrou gehad.
34 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Die kinders van hierdie wêreld trou en word in die huwelik uitgegee.
35 Maar hulle wat waardig geag sal word om daardie wêreld en die opstanding uit die dode te verkry, trou nie en word ook nie in die huwelik uitgegee nie;
36 Hulle kan ook nie meer sterwe nie, want hulle is gelyk aan die engele; en is die kinders van God, synde die kinders van die opstanding.

37 Noudat die dooies opgewek is, het selfs Moses dit by die bos laat sien toe hy die Here die God van Abraham en die God van Isak en die God van Jakob noem.
38 Want Hy is nie 'n God van dooies nie, maar van lewendes, want almal lewe vir Hom.
39 Toe antwoord sommige van die skrifgeleerdes en sê: Meester, u het dit goed gesê.
40 En daarna het hulle Hom glad nie durf vra nie.
41 En Hy sê vir hulle: Hoe sê hulle dat Christus die seun van Dawid is?
42 En Dawid self sê in die boek van die Psalms: Die HERE het tot my Here gesê: Sit aan my regterhand,
43Totdat Ek jou vyande maak 'n voetbank vir jou voete.
44 Dawid noem Hom dan Here, hoe is hy dan sy seun?
45 Toe het Hy in die gehoor van die hele volk vir sy dissipels gesê:
46 Pasop vir die skrifgeleerdes wat in lang klere wil wandel en begroeting liefhet op die markte en die hoogste sitplekke in die sinagoges en die hoofkamers by feesmaal;
47 wat die huise van weduwees opeet en vir 'n vertoning lang gebede doen;

HOOFSTUK 21

1 En hy het opgekyk en gesien hoe die rykes hulle geskenke in die skatkis gooi.
2 En hy het ook 'n sekere arm weduwee sien wat twee pente daarin gooi.
3 En hy sê: Voorwaar Ek sê vir julle dat hierdie arm weduwee meer ingegooi het as hulle almal.
4 Want hulle almal het van hulle oorvloed in die offerandes van God ingegooi, maar sy het uit haar armoede al die lewendes wat sy gehad het, ingegooi.
5 En soos sommige van die tempel gesê het, hoe dit met mooi klippe en geskenke versier was, het hy gesê:
6 Wat hierdie dinge betref wat julle aanskou, die dae sal kom waarin daar nie een klip op die ander gelaat sal word wat nie afgegooi sal word nie.
7 En hulle het Hom gevra en gesê: Meester, maar wanneer sal hierdie dinge gebeur? en watter teken sal daar wees wanneer hierdie dinge gebeur?
8 En hy sê: Pas op dat julle nie mislei word nie, want baie sal onder my Naam kom en sê: Ek is die Christus; en die tyd kom nader; gaan dan nie agter hulle aan nie.
9 Maar as julle van oorloë en oproer hoor, wees nie verskrik nie, want hierdie dinge moet eers gebeur; maar die einde is nie by en by nie.
10 Toe sê Hy vir hulle: Nasie sal teen nasie opstaan en koninkryk teen koninkryk.
11 En groot aardbewings sal op verskillende plekke wees, en hongersnode en pessiektes; en verskriklike dinge en groot tekens sal uit die hemel wees.
12 Maar voor al hierdie dinge sal hulle jou die hande oplê en jou vervolg en jou oorlewer aan die sinagoges en in gevangenisse, en voor konings en owerstes gebring word ter wille van my Naam.
13 En dit sal vir julle tot 'n getuienis terugkeer.
14 Stel dit dan in julle harte vas, om nie te oordink voor wat julle sal antwoord nie.
15 Want Ek sal jou 'n mond en wysheid gee wat al jou teëstanders nie sal kan weerstaan of weerstaan nie.
16 En julle sal verraai word deur ouers sowel as broers en bloedverwante en vriende; en sommige van julle moet hulle doodmaak.
17 En julle sal deur alle mense gehaat word ter wille van my Naam.
18 Maar daar sal geen haar van jou hoof vergaan nie.
19 In julle geduld besit julle julle siele.
20 En wanneer julle Jerusalem deur leërs omsingel sal sien, weet dan dat sy verwoesting naby is.
21 Laat dan die wat in Judéa is, na die berge vlug; en laat die wat daarin is, weggaan; en laat die wat in die lande is, nie daarin ingaan nie.
22 Want dit is die dae van wraak, sodat alles vervul kan word wat geskrywe is.
23 Maar wee die swangeres en die wat soog, in daardie dae! want daar sal groot benoudheid in die land wees en toorn oor hierdie volk.
24 En hulle sal deur die skerpte van die swaard val en in ballingskap weggevoer word na al die nasies; en Jerusalem sal vertrap word deur die heidene totdat die tye van die heidene vervul is.
25 En daar sal tekens wees aan die son en aan die maan en aan die sterre; en op die aarde benoudheid van nasies, met radeloosheid; die see en die branders wat dreun;
26 Mense se harte beswyk hulle van vrees en om te sien na die dinge wat op die aarde kom, want die kragte van die hemel sal geskud word.
27 En dan sal hulle die Seun van die mens sien kom in 'n wolk met krag en groot heerlikheid.
28 En wanneer hierdie dinge begin gebeur, kyk dan op en hef julle hoofde op; want jou verlossing kom naby.
29 En Hy het vir hulle 'n gelykenis vertel; Kyk die vyeboom en al die bome;
30 Wanneer hulle nou uitskiet, sien en weet julle van julleself dat die somer nou naby is.
31 So weet julle ook, wanneer julle hierdie dinge sien gebeur, dat die koninkryk van God naby is.
32 Voorwaar Ek sê vir julle, hierdie geslag sal nie verbygaan voordat alles vervul is nie.
33 Die hemel en die aarde sal verbygaan, maar my woorde sal nie verbygaan nie.
34 En pas op vir julleself dat julle harte nie ooit oorlaai word met swelling en dronkenskap en sorge van hierdie lewe nie, en dat daardie dag julle onverhoeds oorval nie.
35 Want soos 'n strik sal dit kom oor almal wat op die hele aarde woon.
36 Waak dan en bid altyddeur, dat julle waardig geag mag word om al hierdie dinge wat sal gebeur te ontvlug en voor die Seun van die mens te staan.
37 En bedags was hy besig om in die tempel te leer; en in die nag het hy uitgegaan en gebly op die berg wat die Olyfberg genoem word.
38 En die hele volk het die môre vroeg na Hom in die tempel gekom om na Hom te luister.

HOOFSTUK 22

1 En die fees van die ongesuurde brode het naby gekom, wat die Pasga genoem word.
2 En die owerpriesters en skrifgeleerdes het gesoek hoe hulle Hom kon doodmaak; want hulle was bang vir die volk.

3 Toe het Satan in Judas ingegaan, met die bynaam Iskariot, wat uit die getal van die twaalf was.
4 En hy het op pad gegaan en met die owerpriesters en owerstes gespreek hoe hy Hom aan hulle kon oorlewer.
5 En hulle was bly en het 'n verbond aangegaan om hom geld te gee.
6 En hy het beloof en geleentheid gesoek om hom aan hulle oor te lewer in die afwesigheid van die skare.
7 Toe het die dag van ongesuurde brode gekom, wanneer die pasga geslag moet word.
8 En hy het Petrus en Johannes gestuur om te sê: Gaan berei vir ons die pasga, dat ons kan eet.
9 En hulle sê vir hom: Waar wil jy hê moet ons gereedmaak?
10 En hy sê vir hulle: Kyk, as julle in die stad ingaan, sal 'n man julle ontmoet wat 'n kruik water dra; volg hom in die huis waar hy ingaan.
11 En julle moet aan die eienaar van die huis sê: Die Meester sê vir jou: Waar is die gastekamer waar Ek die pasga saam met my dissipels sal eet?
12 En hy moet jou 'n groot bovertrek wys wat toegerus is; maak daar gereed.
13 En hulle het gegaan en gevind soos Hy vir hulle gesê het, en hulle het die pasga berei.
14 En toe die uur aangebreek het, het Hy gaan sit, en die twaalf apostels saam met Hom.
15 En Hy sê vir hulle: Ek het begeer om hierdie pasga saam met julle te eet voordat ek ly.
16 Want Ek sê vir julle, Ek sal nie meer daarvan eet totdat dit vervul is in die koninkryk van God nie.
17 En Hy het die beker geneem en gedank en gesê: Neem dit en deel dit onder julle.
18 Want Ek sê vir julle, Ek sal nie van die vrug van die wingerdstok drink nie, totdat die koninkryk van God kom.
19 En Hy het brood geneem, gedank en dit gebreek en aan hulle gegee en gesê: Dit is my liggaam wat vir julle gegee word; doen dit tot my gedagtenis.
20 Net so ook die beker ná die ete, deur te sê: Hierdie beker is die nuwe testament in my bloed wat vir julle uitgestort word.
21 Maar kyk, die hand van hom wat My verraai, is by my op die tafel.
22 En waarlik, die Seun van die mens gaan, soos bepaal is, maar wee daardie man deur wie Hy verraai word!
23 En hulle het onder mekaar begin vra wie van hulle dit was wat hierdie ding sou doen.
24 En daar was ook 'n twis onder hulle, wie van hulle as die grootste gereken moes word.
25 En hy sê vir hulle: Die konings van die heidene heers oor hulle; en hulle wat gesag oor hulle uitoefen, word weldoeners genoem.
26 Maar julle mag nie so wees nie; maar die grootste onder julle, laat hom wees soos die jongste; en hy wat die hoof is, soos hy wat dien.
27 Want wat is groter, hy wat aan tafel sit, of hy wat dien? is dit nie hy wat aan tafel sit nie? maar Ek is onder julle soos die een wat dien.
28Julle is hulle wat by my gebly het in my versoekings.
29 En Ek beskik vir julle 'n koninkryk, soos my Vader vir My bestem het;
30 sodat julle aan my tafel in my koninkryk kan eet en drink en op trone kan sit om die twaalf stamme van Israel te oordeel.
31 En die Here sê: Simon, Simon, kyk, die Satan het jou begeer om jou soos koring te sif.
32 Maar ek het vir jou gebid, dat jou geloof nie ophou nie; en as jy jou bekeer, versterk jou broeders.
33 En hy sê vir hom: Here, ek is gereed om saam met U te gaan, in die gevangenis sowel as in die dood.
34 En hy sê: Ek sê vir jou, Petrus, die haan sal vandag nie kraai voordat jy drie maal sal ontken dat jy My ken nie.
35 En Hy sê vir hulle: Toe Ek julle gestuur het sonder beurs en sakrek en skoene, het julle iets kortgekom? En hulle sê: Niks nie.
36 Toe sê hy vir hulle: Maar nou, wie 'n beurs het, laat hom dit neem, en so ook sy sak; en wie geen swaard het nie, laat hom sy kleed verkoop en een koop.
37 Want Ek sê vir julle dat dit wat geskrywe is, nog in my volbring moet word: En hy is onder die oortreders gereken, want aan my dinge het 'n einde.
38 En hulle sê: Here, kyk, hier is twee swaarde. En Hy sê vir hulle: Dit is genoeg.
39 En hy het uitgegaan en soos hy gewoond was, na die Olyfberg gegaan; en sy dissipels het Hom ook gevolg.
40 En toe Hy op die plek was, sê Hy vir hulle: Bid dat julle nie in versoeking kom nie.
41 En hy is van hulle af teruggetrek omtrent 'n klipgooi, en het neergekniel en gebid,
42 en gesê: Vader, as U wil, neem hierdie beker van My weg; laat nogtans nie my wil nie, maar u wil geskied.
43 En 'n engel het uit die hemel aan hom verskyn wat hom versterk het.
44 En terwyl hy in angs was, het hy ernstiger gebid, en sy sweet was soos groot druppels bloed wat op die grond geval het.
45 En toe Hy opstaan van die gebed en by sy dissipels kom, vind Hy hulle aan die slaap van droefheid,
46 En hy sê vir hulle: Waarom slaap julle? staan op en bid, sodat julle nie in versoeking kom nie.
47 En terwyl hy nog spreek, kyk, daar was 'n menigte, en hy wat Judas genoem word, een van die twaalf, het voor hulle uit gegaan en na Jesus gekom om hom te soen.
48 Maar Jesus sê vir hom: Judas, verraai jy die Seun van die mens met 'n soen?
49 Toe die wat rondom Hom was, sien wat sou volg, sê hulle vir Hom: Here, sal ons met die swaard slaan?
50 En een van hulle het die dienaar van die hoëpriester geslaan en sy regteroor afgekap.
51 En Jesus antwoord en sê: Laat julle so ver. En hy het sy oor aangeraak en hom gesond gemaak.
52 Toe sê Jesus vir die owerpriesters en die owerstes van die tempel en die ouderlinge wat na Hom gekom het: Gaan julle uit soos teen 'n dief, met swaarde en stokke?
53 Toe Ek daagliks saam met julle in die tempel was, het julle geen hande teen My uitgesteek nie; maar dit is julle uur en die mag van die duisternis.
54 Toe het hulle Hom geneem en Hom gelei en Hom in die hoëpriester se huis gebring. En Petrus het ver weg gevolg.
55 En toe hulle 'n vuur in die middel van die gang aangesteek het en saam gaan sit het, het Petrus tussen hulle gaan sit.

56 Maar 'n sekere diensmeisie het hom gesien terwyl hy by die vuur sit, en hom ernstig aangekyk en gesê: Hierdie man was ook by hom.
57 En hy het hom verloën en gesê: Vrou, ek ken hom nie.
58 En ná 'n kort rukkie het 'n ander hom gesien en gesê: Jy is ook van hulle. En Petrus sê: Mens, ek is nie.
59 En omtrent 'n uur daarna het 'n ander dit vol vertroue bevestig en gesê: Voorwaar, hierdie man was ook by hom, want hy is 'n Galiléër.
60 En Petrus sê: Mens, ek weet nie wat jy sê nie. En dadelik, terwyl hy nog praat, het die haan gekraai.
61 En die Here het omgedraai en Petrus aangekyk. En Petrus het die woord van die Here onthou hoe Hy vir hom gesê het: Voordat die haan kraai, sal jy My drie maal verloën.
62 En Petrus het uitgegaan en bitterlik geween.
63 En die manne wat Jesus vasgehou het, het hom gespot en hom geslaan.
64 En toe hulle hom geblinddoek het, het hulle hom in die gesig geslaan en hom gevra en gesê: Profeteer, wie is dit wat jou geslaan het?
65 En baie ander dinge het hulle lasterlik teen Hom gespreek.
66 En toe dit dag geword het, het die oudstes van die volk en die owerpriesters en die skrifgeleerdes bymekaargekom en Hom na hulle raad gelei en gesê:
67 Is jy die Christus? vertel ons. En Hy sê vir hulle: As Ek dit vir julle sê, sal julle nie glo nie.
68 En as ek julle ook vra, sal julle my nie antwoord nie en my nie laat gaan nie.
69 Hierna sal die Seun van die mens sit aan die regterhand van die krag van God.
70 Toe sê hulle almal: Is U dan die Seun van God? En Hy sê vir hulle: Julle sê dat Ek is.
71 En hulle sê: Wat het ons nog verdere getuienis nodig? want ons het self uit sy eie mond gehoor.

HOOFSTUK 23

1 En die hele menigte van hulle het opgestaan en Hom na Pilatus gebring.
2 En hulle het hom begin beskuldig en gesê: Ons het gevind dat hierdie man die nasie verdraai en verbied om belasting aan die keiser te gee, deur te sê dat hy self Christus, die Koning is.
3 En Pilatus het Hom gevra en gesê: Is U die Koning van die Jode? En hy antwoord hom en sê: U sê dit.
4 Toe sê Pilatus vir die owerpriesters en die volk: Ek vind geen skuld in hierdie man nie.
5 En hulle was des te heftiger en het gesê: Hy verwek die volk deur die hele Jodedom te leer, van Galiléa af tot by hierdie plek.
6 Toe Pilatus van Galilea hoor, het hy gevra of die man 'n Galiléër was.
7 En toe hy geweet het dat hy aan Herodes se jurisdiksie behoort, het hy hom na Herodes gestuur, wat self ook in daardie tyd in Jerusalem was.
8 En toe Herodes Jesus sien, was hy baie bly, want hy wou Hom graag sien oor 'n lang tyd, omdat hy baie van Hom gehoor het; en hy het gehoop om een of ander wonderwerk deur hom te sien doen het.
9 Toe het hy met baie woorde met hom ondervra; maar hy het hom niks geantwoord nie.
10 En die owerpriesters en skrifgeleerdes het gestaan en Hom heftig beskuldig.
11 En Herodes met sy krygsmanne het Hom beledig en Hom bespot en Hom in 'n pragtige kleed aangetrek en Hom weer na Pilatus gestuur.
12 En dieselfde dag het Pilatus en Herodes vriende geword, want voorheen was hulle in vyandskap onder mekaar.
13 En Pilatus, nadat hy die owerpriesters en die owerstes en die volk bymekaargeroep het,
14 En het vir hulle gesê: Julle het hierdie man na my toe gebring soos een wat die volk verdraai; en kyk, ek, nadat ek hom voor julle ondersoek het, het geen fout gevind in hierdie man wat aan die dinge raak waarvan julle hom beskuldig nie.
15 Nee, ook nie Herodes nie, want Ek het jou na hom toe gestuur; en kyk, daar word niks aan hom aangedoen wat die dood verdien nie.
16 Ek sal hom dan tugtig en hom loslaat.
17 (Want hy moet noodwendig een vir hulle op die fees loslaat.)
18 En hulle het dadelik uitgeroep en gesê: Weg met hierdie man en laat vir ons Barabbas los.
19 (wat vir 'n sekere opstand in die stad gemaak is en vir moord in die gevangenis gegooi is.)
20 Pilatus het dan, wat Jesus wou loslaat, weer met hulle gespreek.
21 Maar hulle het uitgeroep en gesê: Kruisig Hom, kruisig Hom.
22 En hy het vir die derde keer vir hulle gesê: Waarom, watter kwaad het hy gedoen? Ek het geen doodsoorsaak by hom gevind nie; daarom sal ek hom tugtig en hom laat gaan.
23 En hulle was dadelik met harde stemme en eis dat Hy gekruisig moes word. En die stemme van hulle en van die owerpriesters het die oorhand gekry.
24 En Pilatus het vonnis gegee dat dit sou wees soos hulle vereis het.
25 En hy het hom wat vir oprui en moord in die gevangenis gewerp is, vir hulle vrygelaat, wat hulle begeer het; maar hy het Jesus aan hulle wil oorgegee.
26 En terwyl hulle hom weglei, het hulle een Simon, 'n Cirêniër, wat uit die land gekom het, gegryp en hom die kruis gelê, dat hy dit agter Jesus aan kon dra.
27 En 'n groot menigte mense en vroue het Hom gevolg, wat ook beween en oor Hom geweeklaag het.
28 Maar Jesus het na hulle omgedraai en gesê: Dogters van Jerusalem, ween nie oor My nie, maar ween oor julleself en oor julle kinders.
29 Want kyk, daar kom dae waarin hulle sal sê: Geseënd is die onvrugbares en die moederskoots wat nooit gebaar het nie, en die borste wat nooit gesoog het nie.
30 Dan sal hulle vir die berge begin sê: Val op ons! en tot by die heuwels, bedek ons.
31 Want as hulle hierdie dinge doen in 'n groen boom, wat sal in die droë gedoen word?
32 En daar is ook twee ander, kwaaddoeners, saam met hom gelei om gedood te word.
33 En toe hulle by die plek kom wat Golgota genoem word, het hulle Hom daar gekruisig en die kwaaddoeners, een aan die regter- en een aan die linkerkant.

34 Toe sê Jesus: Vader, vergeef hulle; want hulle weet nie wat hulle doen nie. En hulle het sy klere verdeel en die lot gewerp.
35 En die volk het gestaan en kyk. En die owerstes saam met hulle het Hom ook gespot en gesê: Ander het Hy gered; laat hy homself red as hy Christus is, die uitverkorenes van God.
36 En die soldate het ook met hom gespot en na hom gekom en vir hom asyn geoffer.
37 en gesê: As jy die koning van die Jode is, red jouself.
38 En 'n opskrif is ook oor hom geskrywe in Griekse en Latynse en Hebreeuse letters: DIT IS DIE KONING VAN DIE JODE.
39 En een van die kwaaddoeners wat opgehang is, het Hom gesmaad en gesê: As U die Christus is, verlos Uself en ons.
40 Maar die ander een antwoord en bestraf hom en sê: Vrees jy God nie, aangesien jy in dieselfde oordeel is?
41 En ons is wel tereg; want ons ontvang die gepaste loon vir ons dade, maar hierdie man het niks verkeerd gedoen nie.
42 En hy sê vir Jesus: Here, dink aan my wanneer U in u koninkryk kom.
43 En Jesus sê vir hom: Voorwaar Ek sê vir jou, vandag sal jy saam met My in die paradys wees.
44 En dit was omtrent die sesde uur, en daar was duisternis oor die hele aarde tot die negende uur.
45 En die son is verduister, en die voorhangsel van die tempel het in die middel geskeur.
46 En toe Jesus met 'n groot stem uitgeroep het, sê Hy: Vader, in u hande gee Ek my Gees oor; en nadat Hy dit gesê het, het Hy die asem gegee.
47 En toe die hoofman oor honderd sien wat gebeur het, het hy God verheerlik en gesê: Dit was sekerlik 'n regverdige man.
48 En al die mense wat by daardie gesig bymekaargekom het, het die dinge gesien wat gebeur het, en hulle het op hulle borste geslaan en teruggekeer.
49 En al sy bekendes en die vroue wat hom van Galiléa gevolg het, het van ver af gestaan en hierdie dinge aanskou.
50 En kyk, daar was 'n man met die naam van Josef, 'n raadgewer; en hy was 'n goeie man en 'n regverdige.
51 Hy het nie ingestem met die raad en daad van hulle nie; hy was van Arimathéa, 'n stad van die Jode, wat self ook op die koninkryk van God gewag het.
52 Hierdie man het na Pilatus gegaan en die liggaam van Jesus gesmeek.
53 En hy het dit afgehaal en dit in linne toegedraai en dit in 'n graf neergelê wat in klip gekap was, waarin nog nooit iemand tevore gelê is nie.
54 En daardie dag was die voorbereiding, en die sabbat het aangebreek.
55 En ook die vroue wat saam met hom uit Galilea gekom het, het agterna gegaan en die graf gesien en hoe sy liggaam neergelê is.
56 En hulle het teruggegaan en speserye en salf berei; en het die sabbatdag gerus volgens die gebod.

HOOFSTUK 24

1 En op die eerste dag van die week, baie vroeg in die môre, het hulle by die graf gekom en die speserye gebring wat hulle voorberei het, en sommige ander saam met hulle.
2 En hulle het gevind dat die klip van die graf weggerol is.
3 En hulle het ingegaan en die liggaam van die Here Jesus nie gevind nie.
4 En dit het gebeur, terwyl hulle baie verward daaroor was, kyk, daar staan twee manne by hulle in blink klere;
5 En terwyl hulle bang was en hul aangesig na die aarde neerbuig, sê hulle vir hulle: Waarom soek julle die lewende onder die dooies?
6 Hy is nie hier nie, maar het opgestaan; onthou hoe Hy met julle gespreek het toe Hy nog in Galilea was,
7 en gesê: Die Seun van die mens moet oorgelewer word in die hande van sondige mense en gekruisig word en op die derde dag opstaan.
8 En hulle het aan sy woorde gedink,
9 En hy het van die graf af teruggekeer en al hierdie dinge aan die elf en al die ander vertel.
10 Dit was Maria Magdalena en Johanna en Maria, die moeder van Jakobus, en ander vroue wat by hulle was, wat hierdie dinge aan die apostels vertel het.
11 En hulle woorde het vir hulle gelyk asof hulle niks is nie, en hulle het dit nie geglo nie.
12 Toe staan Petrus op en hardloop na die graf; En toe hy vooroor gebuk het, sien hy die linneklere wat by hulleself lê, en hy het weggegaan terwyl hy in homself verwonderd was oor wat gebeur het.
13 En kyk, twee van hulle het dieselfde dag gegaan na 'n dorpie met die naam van Emmaus, wat omtrent sestig myl van Jerusalem af was.
14 En hulle het saam gepraat oor al hierdie dinge wat gebeur het.
15 En terwyl hulle met mekaar praat en redeneer, het Jesus self nader gekom en saam met hulle gegaan.
16 Maar hulle oë was vasgehou dat hulle Hom nie sou ken nie.
17 En Hy sê vir hulle: Watter soort woorde is dit wat julle onder mekaar het terwyl julle wandel en bedroef is?
18 En die een van hulle wie se naam Kleopas was, antwoord en sê vir hom: Is jy net 'n vreemdeling in Jerusalem en weet jy nie die dinge wat in hierdie dae daar gebeur het nie?
19 En Hy sê vir hulle: Watter dinge? En hulle sê vir hom: Aangaande Jesus van Nasaret, wat 'n profeet was, magtig in daad en woord voor God en die hele volk.
20 En hoe die owerpriesters en ons owerstes Hom oorgegee het om ter dood veroordeel te word en Hom gekruisig het.
21 Maar ons het vertrou dat dit Hy was wat Israel moes verlos; en buiten dit alles, is dit vandag die derde dag vandat hierdie dinge gebeur het.
22 Ja, en sekere vroue van ons geselskap het ons ook verstom, wat vroeg by die graf was;
23 En toe hulle sy liggaam nie kry nie, het hulle gekom en gesê dat hulle ook 'n gesig van engele gesien het wat sê dat Hy lewe.
24 En sommige van die wat by ons was, het na die graf gegaan en dit gevind soos die vroue gesê het; maar Hom het hulle nie gesien nie.
25 Toe sê Hy vir hulle: O dwase, en traag van hart om alles te glo wat die profete gespreek het!
26 Moes Christus nie hierdie dinge gely het en in sy heerlikheid ingaan nie?

27 En hy het van Moses en al die profete begin en vir hulle uitgelê in al die Skrifte wat op Hom betrekking het.
28 En hulle het nader gekom na die dorp waarheen hulle gegaan het, en hy het gemaak asof hy verder sou gegaan het.
29 Maar hulle het hom gedwing en gesê: Bly by ons, want dit is teen aand, en die dag is ver verby. En hy het ingegaan om by hulle te vertoef.
30 En terwyl hy saam met hulle aan tafel was, het hy brood geneem en dit geseën en gebreek en aan hulle gegee.
31 En hulle oë is geopen, en hulle het Hom geken; en hy het uit hulle oë verdwyn.
32 En hulle sê vir mekaar: Het ons hart nie in ons gebrand toe Hy met ons op die pad gepraat en die Skrifte vir ons oopgemaak het nie?
33 En hulle het in dieselfde uur opgestaan en na Jerusalem teruggekeer en die elf bymekaar gevind en die wat by hulle was,
34 en gesê: Die Here het waarlik opgestaan en aan Simon verskyn.
35 En hulle het vertel wat op die pad gebeur het, en hoe Hy van hulle bekend was by die breking van die brood.
36 En terwyl hulle so spreek, het Jesus self in die midde van hulle gestaan en vir hulle gesê: Vrede vir julle!
37 Maar hulle was verskrik en beangs en het gedink dat hulle 'n gees gesien het.
38 En Hy sê vir hulle: Waarom is julle ontsteld? en waarom kom gedagtes in julle harte op?
39 Kyk na my hande en my voete, dat dit Ek is; hanteer my en kyk; want 'n gees het nie vlees en bene soos julle sien dat ek het nie.
40 En nadat Hy dit gesê het, wys Hy hulle sy hande en sy voete.
41 En terwyl hulle van blydskap nog nie geglo het nie, en hulle verwonderd het, sê Hy vir hulle: Het julle hier iets om te eet?
42 En hulle het hom 'n stuk gebraaide vis en 'n heuningkoek gegee.
43 En hy het dit geneem en voor hulle geëet.
44 En Hy sê vir hulle: Dit is die woorde wat Ek met julle gespreek het toe Ek nog by julle was, dat alles vervul moet word wat geskrywe is in die wet van Moses en in die profete en in die psalms, aangaande my.
45 Toe het Hy hulle verstand geopen, sodat hulle die Skrifte kon verstaan,
46 En hy sê vir hulle: So is daar geskrywe, en so moes Christus ly en op die derde dag uit die dode opstaan.
47 En dat bekering en vergewing van sondes in sy Naam verkondig moet word onder al die nasies, vanaf Jerusalem.
48 En julle is getuies van hierdie dinge.
49 En kyk, Ek stuur die belofte van my Vader op julle; maar bly in die stad Jerusalem totdat julle toegerus is met krag uit die hoogte.
50 En hy het hulle uitgelei tot by Betanië, en hy het sy hande opgehef en hulle geseën.
51 En dit het gebeur, terwyl Hy hulle seën, is Hy van hulle geskei en na die hemel opgeneem.
52 En hulle het Hom aanbid en met groot blydskap na Jerusalem teruggekeer.
53 En hulle was voortdurend in die tempel, terwyl hulle God geprys en geseën het. Amen.

John

HOOFSTUK 1

1 In die begin was die Woord, en die Woord was by God, en die Woord was God.
2 So was dit in die begin by God.
3 Alle dinge is deur Hom gemaak; en sonder Hom is niks gemaak wat gemaak is nie.
4 In Hom was lewe; en die lewe was die lig van die mense.
5 En die lig skyn in die duisternis; en die duisternis het dit nie begryp nie.
6 Daar was 'n man wat van God gestuur is, wie se naam Johannes was.
7 Hy het gekom as 'n getuienis om van die Lig te getuig, sodat alle mense deur Hom sou glo.
8 Hy was nie daardie Lig nie, maar is gestuur om van daardie Lig te getuig.
9 Dit was die ware Lig wat elke mens verlig wat in die wêreld kom.
10 Hy was in die wêreld, en die wêreld het deur Hom ontstaan, en die wêreld het Hom nie geken nie.
11 Hy het na sy eiendom gekom, en sy eie het Hom nie aangeneem nie.
12 Maar almal wat Hom aangeneem het, aan hulle het Hy mag gegee om kinders van God te word, aan hulle wat in sy Naam glo.
13 wat nie uit bloed of uit die wil van die vlees of uit die wil van 'n mens gebore is nie, maar uit God.
14 En die Woord het vlees geword en het onder ons gewoon (en ons het sy heerlikheid aanskou, die heerlikheid van die Eniggeborene van die Vader), vol genade en waarheid.
15 Johannes het van hom getuig en uitgeroep en gesê: Dit was hy van wie ek gespreek het: Hy wat ná my kom, is voor my verkies, want hy was voor my.
16 En uit sy volheid het ons alles ontvang, en genade op genade.
17 Want die wet is deur Moses gegee, maar genade en waarheid het deur Jesus Christus gekom.
18 Niemand het God ooit gesien nie; die eniggebore Seun wat in die boesem van die Vader is, Hy het Hom verklaar.
19 En dit is die getuienis van Johannes toe die Jode priesters en Leviete uit Jerusalem gestuur het om hom te vra: Wie is jy?
20 En hy het belydenis gedoen en nie ontken nie; maar bely: Ek is nie die Christus nie.
21 En hulle vra hom: Wat dan? Is jy Elias? En hy sê: Ek is nie. Is jy daardie profeet? En hy antwoord: Nee.
22 Toe sê hulle vir hom: Wie is jy? sodat ons antwoord kan gee aan die wat ons gestuur het. Wat sê jy van jouself?
23 Hy sê: Ek is die stem van een wat roep in die woestyn: Maak die pad van die Here gelyk, soos die profeet Jesaja gesê het.
24 En die wat gestuur is, was uit die Fariseërs.
25 En hulle het hom gevra en vir hom gesê: Waarom doop jy dan as jy nie daardie Christus is nie, of Elía, ook nie daardie profeet nie?
26 Johannes antwoord hulle en sê: Ek doop met water, maar daar staan een onder julle wat julle nie ken nie;
27 Hy is dit wat na my kom, voor my verkies, wie se skoenknip ek nie waardig is om los te maak nie.
28Hierdie dinge is gedoen in Betabara anderkant die Jordaan, waar Johannes besig was om te doop.
29 Die volgende dag sien Johannes Jesus na hom toe kom en sê: Daar is die Lam van God wat die sonde van die wêreld wegneem.
30 Dit is hy van wie ek gesê het: Ná my kom 'n man wat voor my verkies is, want hy was voor my.
31 En ek het hom nie geken nie, maar dat hy aan Israel openbaar gemaak sou word, daarom het ek gekom en met water gedoop.
32 En Johannes het getuig en gesê: Ek het die Gees soos 'n duif uit die hemel sien neerdaal, en Hy het op hom gebly.
33 En ek het Hom nie geken nie; maar Hy wat My gestuur het om met water te doop, Hy het vir my gesê: Op wie jy die Gees sal sien neerdaal en op Hom bly, dit is Hy wat met die Heilige Gees doop.
34 En ek het gesien en getuig dat Hy die Seun van God is.
35 Die volgende dag het Johannes weer gestaan en twee van sy dissipels;
36 En hy kyk na Jesus terwyl Hy loop, en sê: Hier is die Lam van God!
37 En die twee dissipels het Hom hoor praat, en hulle het Jesus gevolg.
38 Toe draai Jesus om en sien hulle volg en sê vir hulle: Wat soek julle? Hulle sê vir Hom: Rabbi, dit wil sê, as dit vertaal word: Meester, waar woon U?
39 Hy sê vir hulle: Kom kyk. Hulle het gekom en gesien waar hy woon, en dié dag by hom gebly, want dit was omtrent die tiende uur.
40 Een van die twee wat Johannes hoor praat het en hom gevolg het, was Andreas, Simon Petrus se broer.
41 Hy het eers sy eie broer Simon gekry en vir hom gesê: Ons het die Messias gevind, dit is, as dit vertaal word, die Christus.
42 En hy het hom na Jesus toe gebring. En toe Jesus hom aanskou, sê Hy: Jy is Simon, die seun van Jona ;
43 Die volgende dag sou Jesus uitgaan na Galilea, en Filippus kry en vir hom sê: Volg My.
44 En Filippus was van Betsaida, die stad van Andreas en Petrus.
45 Filippus het Natanael gekry en vir hom gesê: Ons het Hom gevind van wie Moses in die wet en die profete geskrywe het: Jesus van Násaret, die seun van Josef.
46 En Natanael sê vir hom: Kan daar iets goeds uit Násaret kom? Filippus sê vir hom: Kom kyk.
47 Jesus het Natanael na hom sien kom en van hom gesê: Daar is waarlik 'n Israeliet in wie geen bedrog is nie!
48 Natanael sê vir hom: Waarvandaan ken jy my? Jesus antwoord en sê vir hom: Voordat Filippus jou geroep het, toe jy onder die vyeboom was, het Ek jou gesien.
49 Natanael antwoord en sê vir Hom: Rabbi, U is die Seun van God; U is die Koning van Israel.
50 Jesus antwoord en sê vir hom: Glo jy omdat Ek vir jou gesê het: Ek het jou onder die vyeboom gesien? groter dinge as dit sal jy sien.
51 En hy sê vir hom: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, van nou af sal julle die hemel oop sien en die engele van God op- en neerdaal op die Seun van die mens.

HOOFSTUK 2

1 En op die derde dag was daar 'n bruilof in Kana in Galiléa; en die moeder van Jesus was daar:
2 En Jesus sowel as sy dissipels is tot die bruilof geroep.
3 En toe hulle wyn wou hê, sê die moeder van Jesus vir hom: Hulle het geen wyn nie.
4 Jesus sê vir haar: Vrou, wat het Ek met jou te doen? my uur het nog nie gekom nie.
5 Sy moeder sê vir die dienaars: Alles wat hy vir julle sê, doen dit.
6 En daar was daar ses waterpotte van klip, volgens die wyse van die reiniging van die Jode, met twee of drie firkins elk.
7 Jesus sê vir hulle: Maak die waterkanne vol water. En hulle het dit tot die rand vol gemaak.
8 En Hy sê vir hulle: Trek nou uit en dra dit vir die goewerneur van die fees. En hulle het dit gedra.
9 Toe die owerste van die fees die water wat wyn gemaak is, geproe het, en nie geweet het waar dit vandaan kom nie, maar die dienaars wat die water getrek het, het geweet, het die goewerneur van die fees die bruidegom geroep,
10 En sê vir hom: Elkeen bring in die begin goeie wyn voor; en as die mense goed gedrink het, dan wat erger is; maar die goeie wyn het jy tot nou toe bewaar.
11 Hierdie begin van wonderwerke het Jesus in Kana in Galiléa gedoen en sy heerlikheid geopenbaar; en sy dissipels het in Hom geglo.
12 Hierna het Hy afgegaan na Kapernaum, hy en sy moeder en sy broers en sy dissipels; en hulle het nie baie dae daar gebly nie.
13 En die pasga van die Jode was naby, en Jesus het opgegaan na Jerusalem,
14 En hulle het in die tempel gevind wat beeste en skape en duiwe verkoop het, en die geldwisselaars wat sit.
15 En nadat hy 'n plaag van toue gemaak het, het hy hulle almal uit die tempel uitgedryf, en die skape en die beeste; en die geld van die wisselaars uitgegooi en die tafels omgegooi;
16 En hy het aan die duiweverkopers gesê: Neem hierdie dinge hiervandaan; maak nie die huis van my Vader 'n handelshuis nie.
17 En sy dissipels het onthou dat daar geskrywe is: Die ywer van u huis het my verteer.
18 Toe antwoord die Jode en sê vir hom: Watter teken wys jy aan ons, aangesien jy hierdie dinge doen?
19 Jesus antwoord en sê vir hulle: Breek hierdie tempel af, en in drie dae sal Ek dit oprig.
20 Toe sê die Jode: Ses-en-veertig jaar lank is hierdie tempel gebou, en sal U dit in drie dae oprig?
21 Maar hy het oor die tempel van sy liggaam gepraat.
22 Toe Hy dan uit die dood opgestaan het, het sy dissipels daaraan gedink dat Hy dit vir hulle gesê het; en hulle het die Skrif geglo en die woord wat Jesus gesê het.
23 En toe Hy in Jerusalem was op die pasga, op die feesdag, het baie in sy Naam geglo, toe hulle die wonders sien wat Hy gedoen het.
24 Maar Jesus het Homself nie aan hulle toevertrou nie, omdat Hy alle mense geken het,
25 En dit het nie nodig gehad dat iemand van die mens sou getuig nie, want hy het geweet wat in die mens is.

HOOFSTUK 3

1 Daar was 'n man van die Fariseërs met die naam van Nikodemus, 'n owerste van die Jode:
2 Hy het in die nag na Jesus gekom en vir Hom gesê: Rabbi, ons weet dat U 'n leraar is wat van God af kom, want niemand kan hierdie wonders doen wat U doen as God nie met hom is nie.
3 Jesus antwoord en sê vir hom: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, as iemand nie weer gebore word nie, kan hy die koninkryk van God nie sien nie.
4 Nikodemus sê vir hom: Hoe kan 'n mens gebore word as hy oud is? kan hy vir die tweede keer in die skoot van sy moeder ingaan en gebore word?
5 Jesus antwoord: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, as iemand nie gebore word uit water en Gees nie, kan hy nie in die koninkryk van God ingaan nie.
6 Wat uit die vlees gebore is, is vlees; en wat uit die Gees gebore is, is gees.
7 Moenie jou verwonder dat Ek vir jou gesê het: Julle moet wedergebore word nie.
8 Die wind waai waar hy wil, en jy hoor die geluid daarvan, maar jy weet nie waar hy vandaan kom en waarheen hy gaan nie; so is elkeen wat uit die Gees gebore is.
9 Nikodemus antwoord en sê vir hom: Hoe kan hierdie dinge wees?
10 Jesus antwoord en sê vir hom: Is jy 'n heer van Israel en weet jy hierdie dinge nie?
11 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, ons spreek wat ons weet, en getuig dat ons gesien het; en julle ontvang nie ons getuienis nie.
12 As Ek julle aardse dinge vertel het, en julle glo nie, hoe sal julle glo as Ek julle van hemelse dinge vertel?
13 En niemand het opgevaar na die hemel nie, behalwe Hy wat uit die hemel neergedaal het, naamlik die Seun van die mens wat in die hemel is.
14 En soos Moses die slang in die woestyn verhoog het, so moet die Seun van die mens verhoog word;
15 sodat elkeen wat in Hom glo, nie verlore mag gaan nie, maar die ewige lewe kan hê.
16 Want so lief het God die wêreld gehad, dat Hy sy eniggebore Seun gegee het, sodat elkeen wat in Hom glo, nie verlore mag gaan nie, maar die ewige lewe kan hê.
17 Want God het sy Seun nie na die wêreld gestuur om die wêreld te veroordeel nie; maar dat die wêreld deur Hom gered kan word.
18 Hy wat in Hom glo, word nie veroordeel nie; maar hy wat nie glo nie, is reeds veroordeel, omdat hy nie in die Naam van die eniggebore Seun van God geglo het nie.
19 En dit is die oordeel, dat die lig in die wêreld gekom het, en die mense het die duisternis meer liefgehad as die lig, omdat hulle werke sleg was.
20 Want elkeen wat kwaad doen, haat die lig en kom nie na die lig nie, sodat sy dade nie bestraf word nie.
21 Maar hy wat die waarheid doen, kom na die lig, sodat sy werke openbaar kan word, dat hulle in God gedoen is.
22 Ná hierdie dinge het Jesus en sy dissipels na die land Judéa gekom; en hy het daar by hulle vertoef en gedoop.
23 En Johannes was ook besig om te doop in Enon naby Salim, omdat daar baie water was; en hulle het gekom en is gedoop.
24 Want Johannes was nog nie in die tronk gegooi nie.

25Toe het daar 'n vraag ontstaan tussen sommige van Johannes se dissipels en die Jode oor reiniging.
26 En hulle het by Johannes gekom en vir hom gesê: Rabbi, hy wat saam met u anderkant die Jordaan was, van wie u getuig het, kyk, hy doop, en almal kom na hom.
27 Johannes antwoord en sê: 'n Mens kan niks ontvang as dit hom nie uit die hemel gegee word nie.
28 Julle getuig self vir my dat ek gesê het: Ek is nie die Christus nie, maar dat ek voor Hom uitgestuur is.
29 Hy wat die bruid het, is die bruidegom; maar die vriend van die bruidegom wat staan en na hom luister, is baie bly oor die stem van die bruidegom; dan is hierdie blydskap van my vervul.
30 Hy moet meer word, maar ek moet minder word.
31 Hy wat van bo kom, is bo almal; hy wat van die aarde is, is aards en spreek van die aarde; hy wat uit die hemel kom, is bo almal.
32 En wat hy gesien en gehoor het, dit getuig hy; en niemand ontvang sy getuienis nie.
33 Hy wat sy getuienis ontvang het, het sy seël gesit dat God waaragtig is.
34 Want hy wat God gestuur het, spreek die woorde van God, want God gee die Gees nie met mate aan hom nie.
35 Die Vader het die Seun lief en het alles in sy hand gegee.
36 Wie in die Seun glo, het die ewige lewe; en wie die Seun nie glo nie, sal die lewe nie sien nie; maar die toorn van God bly op hom.

HOOFSTUK 4

1 Toe die Here dan weet hoe die Fariseërs gehoor het dat Jesus meer dissipels gemaak en gedoop het as Johannes,
2 (Alhoewel Jesus self nie gedoop het nie, maar sy dissipels,)
3 Hy het Judéa verlaat en weer na Galilea vertrek.
4 En hy moet deur Samaria gaan.
5 Toe kom hy by 'n stad van Samaria wat Sigar genoem word, naby die stuk grond wat Jakob aan sy seun Josef gegee het.
6 Nou was Jakob se put daar. Toe Jesus dan moeg was vir sy reis, het Hy so op die put gaan sit; en dit was omtrent die sesde uur.
7 Daar kom 'n vrou uit Samaria om water te skep; Jesus sê vir haar: Gee My om te drink.
8 (Want sy dissipels het na die stad gegaan om vleis te koop.)
9 Toe sê die vrou van Samaría vir hom: Hoe is dit dat jy, wat 'n Jood is, vir my, wat 'n vrou uit Samaría is, om te drink vra? want die Jode het geen omgang met die Samaritane nie.
10 Jesus antwoord en sê vir haar: As jy die gawe van God geken het en wie dit is wat vir jou sê: Gee My om te drink; jy sou van hom gevra het, en hy sou vir jou lewende water gegee het.
11 Die vrou sê vir Hom: Meneer, jy het niks om mee te put nie, en die put is diep; waarvandaan het jy dan die lewende water?
12 Is jy groter as ons vader Jakob, wat vir ons die put gegee en self daaruit gedrink het, en sy kinders en sy vee?
13 Jesus antwoord en sê vir haar: Elkeen wat van hierdie water drink, sal weer dors kry.
14 Maar elkeen wat drink van die water wat Ek hom sal gee, sal nooit dors kry nie; maar die water wat Ek hom sal gee, sal in hom 'n fontein wees van water wat opspring tot in die ewige lewe.
15 Die vrou sê vir Hom: Meneer, gee my hierdie water, dat ek nie dors het en nie hierheen kom om te skep nie.
16 Jesus sê vir haar: Gaan roep jou man en kom hierheen.
17 Die vrou antwoord en sê: Ek het geen man nie. Jesus sê vir haar: Jy het goed gesê: Ek het geen man nie.
18 Want jy het vyf mans gehad; en hy wat jy nou het, is nie jou man nie; daarmee het jy waarlik gesê.
19 Die vrou sê vir Hom: Meneer, ek sien dat u 'n profeet is.
20 Ons vaders het op hierdie berg aanbid; en julle sê dat in Jerusalem die plek is waar die mense moet aanbid.
21 Jesus sê vir haar: Vrou, glo My, die uur kom wanneer julle die Vader nie op hierdie berg en ook nie in Jerusalem sal aanbid nie.
22 Julle aanbid, julle weet nie wat nie; ons weet wat ons aanbid, want die saligheid is uit die Jode.
23 Maar die uur kom, en dit is nou, wanneer die ware aanbidders die Vader in gees en waarheid sal aanbid; want die Vader soek sulkes om Hom te aanbid.
24 God is 'n Gees, en die wat Hom aanbid, moet Hom in gees en waarheid aanbid.
25 Die vrou sê vir Hom: Ek weet dat die Messias kom, wat Christus genoem word; wanneer Hy kom, sal Hy ons alles vertel.
26 Jesus sê vir haar: Dit is Ek wat met jou spreek.
27 En hierop het sy dissipels gekom en hulle verwonder dat Hy met die vrou gepraat het; maar niemand het gesê: Wat soek jy? of: Waarom praat jy met haar?
28 Die vrou het toe haar waterpot laat staan en na die stad gegaan en vir die manne gesê:
29 Kom kyk na 'n man wat my alles vertel het wat ek ooit gedoen het: is Hy nie die Christus nie?
30 Toe het hulle uit die stad gegaan en na hom gekom.
31 Intussen het sy dissipels vir Hom gebid en gesê: Meester, eet!
32 Maar Hy sê vir hulle: Ek het vleis om te eet waarvan julle nie weet nie.
33 Daarom sê die dissipels vir mekaar: Het iemand vir hom behoort te eet?
34 Jesus sê vir hulle: My spys is om die wil te doen van Hom wat My gestuur het, en om sy werk te voltooi.
35 Sê julle nie: Daar is nog vier maande, en dan kom die oes? kyk, Ek sê vir julle: Slaan julle oë op en kyk na die veld; want hulle is reeds wit om te oes.
36 En hy wat maai, ontvang loon en samel vrugte in vir die ewige lewe, sodat hy wat saai en hy wat maai saam bly kan wees.
37 En hierin is die woord waar: Die een saai en die ander maai.
38 Ek het julle gestuur om te maai wat julle nie gewerk het nie; ander mense het gearbei, en julle het in hulle arbeid ingegaan.
39 En baie van die Samaritane van daardie stad het in Hom geglo oor die woord van die vrou wat getuig het: Hy het my alles vertel wat ek ooit gedoen het.
40 Toe die Samaritane dan by hom kom, het hulle Hom gesmeek om by hulle te bly; en hy het daar twee dae gebly.
41 En baie meer het geglo vanweë sy eie woord;

42 En hy het vir die vrou gesê: Nou glo ons, nie op grond van jou woord nie, want ons het Hom self gehoor en weet dat Hy waarlik die Christus is, die Verlosser van die wêreld.
43 En ná twee dae het Hy daarvandaan vertrek en na Galiléa gegaan.
44 Want Jesus self het getuig dat 'n profeet geen eer het in sy eie land nie.
45 En toe Hy in Galiléa aangekom het, het die Galiléërs Hom ontvang, nadat hulle alles gesien het wat Hy op die fees in Jerusalem gedoen het; want hulle het ook na die fees toe gegaan.
46 Jesus het toe weer in Kana in Galilea gekom, waar Hy die water wyn gemaak het. En daar was 'n sekere edelman wie se seun siek was in Kapernaum.
47 Toe hy hoor dat Jesus uit Judéa na Galiléa gekom het, het hy na hom gegaan en hom gesmeek om af te kom en sy seun gesond te maak, want hy was op die punt om te sterf.
48 Toe sê Jesus vir hom: As julle nie tekens en wonders sien nie, sal julle nie glo nie.
49 Die edelman sê vir hom: Meneer, kom af voordat my kind sterwe.
50 Jesus sê vir hom: Gaan heen; jou seun leef. En die man het die woord geglo wat Jesus met hom gespreek het, en hy het weggegaan.
51 En terwyl hy nou afgaan, het sy dienaars hom tegemoet gekom en hom meegedeel en gesê: Jou seun leef.
52 Toe het hy hulle navraag gedoen oor die uur wanneer hy begin regmaak het. En hulle sê vir hom: Gister op die sewende uur het die koors hom verlaat.
53 En die vader het geweet dat dit op dieselfde uur was waarop Jesus vir hom gesê het: Jou seun leef, en hy het geglo, en sy hele huis.
54 Dit is weer die tweede wonder wat Jesus gedoen het toe Hy uit Judéa na Galilea gekom het.

HOOFSTUK 5

1 Hierna was daar 'n fees van die Jode; en Jesus het opgegaan na Jerusalem.
2 Nou is daar in Jerusalem by die skaapmark 'n poel, wat in die Hebreeuse taal Betesda genoem word, met vyf stoepe.
3 Hierin het 'n groot menigte magtelose mense gelê, blindes, stilstaande, verdorde, en wag op die beweging van die water.
4 Want 'n engel het op 'n sekere tyd in die bad afgegaan en die water in beroering gebring;
5 En daar was 'n sekere man wat 'n siekte gehad het, agt en dertig jaar.
6 Toe Jesus hom sien lieg en weet dat hy al lank in daardie geval was, sê Hy vir hom: Sal jy gesond word?
7 Die magtelose man antwoord Hom: Meneer, ek het niemand om my in die bad te gooi as die water onstuimig is nie; maar terwyl ek kom, stap 'n ander een voor my uit.
8 Jesus sê vir hom: Staan op, neem jou bed op en loop.
9 En dadelik is die man gesond, en hy het sy bed opgeneem en geloop; en dit was op dieselfde dag sabbat.
10 Die Jode het toe vir die geneesde gesê: Dit is sabbatdag; dit is jou nie geoorloof om jou bed te dra nie.
11 Hy antwoord hulle: Hy wat my gesond gemaak het, Hy het vir my gesê: Neem jou bed op en loop.
12 Toe vra hulle hom: Watter man is dit wat vir jou gesê het: Neem jou bed op en loop?
13 En hy wat genees is, het nie geweet wie dit was nie, want Jesus het homself weggevoer terwyl 'n menigte op daardie plek was.
14 Daarna het Jesus hom in die tempel gekry en vir hom gesê: Kyk, jy het gesond geword;
15 Die man het weggegaan en vir die Jode gesê dat dit Jesus was wat hom gesond gemaak het.
16 En daarom het die Jode Jesus vervolg en probeer om Hom dood te maak, omdat Hy hierdie dinge op die sabbatdag gedoen het.
17 Maar Jesus antwoord hulle: My Vader werk tot nou toe, en Ek werk.
18 Daarom het die Jode des te meer probeer om hom dood te maak, omdat hy nie alleen die sabbat gebreek het nie, maar ook gesê het dat God sy Vader is, wat homself aan God gelyk maak.
19 Toe antwoord Jesus en sê vir hulle: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, die Seun kan niks uit homself doen as wat Hy die Vader sien doen nie; want alles wat Hy doen, dit doen ook die Seun net so.
20 Want die Vader het die Seun lief en maak Hom alles bekend wat Hy doen; en Hy sal Hom groter werke as hierdie toon, sodat julle julle kan verwonder.
21 Want soos die Vader die dooies opwek en hulle lewend maak; so maak die Seun lewend wie Hy wil.
22 Want die Vader oordeel niemand nie, maar het die hele oordeel aan die Seun toevertrou.
23 dat alle mense die Seun moet eer, net soos hulle die Vader eer. Wie die Seun nie eer nie, eer nie die Vader wat Hom gestuur het nie.
24 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, wie my woord hoor en Hom glo wat My gestuur het, het die ewige lewe en sal nie in die oordeel kom nie; maar gaan oor van die dood in die lewe.
25 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, die uur kom, en dit is nou, wanneer die dooies die stem van die Seun van God sal hoor; en die wat dit hoor, sal lewe.
26 Want soos die Vader lewe in Homself het; so het Hy aan die Seun gegee om lewe in homself te hê;
27 En Hy het Hom mag gegee om ook te oordeel, omdat Hy die Seun van die mens is.
28 Moenie jou hieroor verwonder nie, want die uur kom waarin almal wat in die grafte is, sy stem sal hoor,
29 En sal uitkom; die wat goed gedoen het, tot die opstanding van die lewe; en die wat kwaad gedoen het, tot die opstanding van die veroordeling.
30 Ek kan uit my eie niks doen nie; soos ek hoor, oordeel ek; en my oordeel is regverdig; want Ek soek nie my wil nie, maar die wil van die Vader wat My gestuur het.
31 As ek van myself getuig, is my getuienis nie waar nie.
32 Daar is 'n ander wat van My getuig; en ek weet dat die getuienis wat hy van my getuig, waar is.
33 Julle het na Johannes gestuur, en hy het van die waarheid getuig.
34 Maar ek ontvang geen getuienis van 'n mens nie, maar hierdie dinge sê ek, sodat julle gered kan word.
35 Hy was 'n brandende en skynende lig, en julle was gewillig om 'n tyd lank in sy lig te jubel.
36 Maar Ek het groter getuienis as dié van Johannes, want die werke wat die Vader My gegee het om te volbring, dieselfde werke wat Ek doen, getuig van My dat die Vader My gestuur het.

37 En die Vader self wat My gestuur het, het van My getuig. Julle het nog nooit sy stem gehoor en sy gestalte nie gesien nie.
38 En julle het sy woord nie wat in julle bly nie; want wie Hy gestuur het, hom glo julle nie.
39 Ondersoek die Skrifte; want in hulle meen julle dat julle die ewige lewe het, en dit is hulle wat van My getuig.
40 En julle sal nie na My toe kom om die lewe te hê nie.
41 Ek ontvang geen eer van mense nie.
42 Maar ek ken julle, dat julle nie die liefde van God in julle het nie.
43 Ek het gekom in die Naam van my Vader, en julle ontvang My nie; as 'n ander in sy eie Naam kom, hom sal julle aanneem.
44 Hoe kan julle glo, wat mekaar eer aanneem, en nie die eer soek wat van God alleen kom nie?
45 Moenie dink dat Ek julle by die Vader sal beskuldig nie; daar is een wat julle aankla, naamlik Moses, op wie julle vertrou.
46 Want as julle Moses geglo het, sou julle My geglo het, want hy het van My geskrywe.
47 Maar as julle sy geskrifte nie glo nie, hoe sal julle my woorde glo?

HOOFSTUK 6

1 Ná hierdie dinge het Jesus oor die see van Galilea gegaan, dit is die see van Tiberias.
2 En 'n groot menigte het Hom gevolg, omdat hulle sy wonders gesien het wat Hy aan die siekes gedoen het.
3 En Jesus het op die berg geklim en daar saam met sy dissipels gaan sit.
4 En die pasga, 'n fees van die Jode, was naby.
5 Toe Jesus toe sy oë opslaan en 'n groot menigte na Hom sien kom, sê Hy vir Filippus: Waar sal ons brood vandaan koop, dat hulle kan eet?
6 En dit het hy gesê om hom te beproef, want hy het self geweet wat hy sou doen.
7 Filippus antwoord hom: Brood van twee honderd pennies is vir hulle nie genoeg nie, dat elkeen van hulle 'n bietjie kan neem.
8 Een van sy dissipels, Andreas, Simon Petrus se broer, sê vir hom:
9 Hier is 'n seun wat vyf garsbrode en twee vissies het; maar wat is hulle onder soveel?
10 En Jesus sê: Laat die manne gaan sit. Nou was daar baie gras in die plek. En die manne het gaan sit, omtrent vyfduisend in getal.
11 En Jesus het die brode geneem; en nadat Hy gedank het, het Hy aan die dissipels uitgedeel en die dissipels aan die wat neergesit het; en so ook van die visse soveel as wat hulle wou.
12 Toe hulle versadig was, sê Hy vir sy dissipels: Maak die brokstukke bymekaar wat oorbly, sodat niks verlore gaan nie.
13 Daarom het hulle dit bymekaargemaak en twaalf mandjies gevul met die brokstukke van die vyf garsbrode wat oorgebly het vir die wat geëet het.
14 Toe daardie manne toe die wonderwerk sien wat Jesus gedoen het, sê hulle: Dit is waarlik daardie profeet wat na die wêreld sou kom.
15 Toe Jesus dan sien dat hulle sou kom en Hom met geweld sou neem om Hom koning te maak, het Hy weer self alleen op die berg gegaan.
16 En toe dit aand geword het, het sy dissipels afgegaan na die see,
17 En hy het in 'n skip geklim en oor die see gegaan na Kapernaum. En dit was nou donker, en Jesus het nie na hulle toe gekom nie.
18 En die see het opgekom vanweë 'n groot wind wat gewaai het.
19 En toe hulle omtrent vyf-en-twintig of dertig myl geroei het, sien hulle Jesus op die see loop en naby die skip kom, en hulle was bang.
20 Maar Hy sê vir hulle: Dit is Ek; wees nie bang nie.
21 Toe het hulle hom gewillig in die skuit opgeneem, en dadelik was die skip by die land waarheen hulle gegaan het.
22 Die volgende dag, toe die mense wat aan die oorkant van die see gestaan het, sien dat daar geen ander skuit daar was nie, behalwe die een waarin sy dissipels ingegaan het, en dat Jesus nie saam met sy dissipels in die skuit gegaan het nie, maar dat sy dissipels was alleen weg;
23 (Maar daar het ander bote van Tiberias af naby die plek gekom waar hulle brood geëet het, nadat die Here gedank het.)
24 Toe die skare dan sien dat Jesus nie daar was nie, en sy dissipels ook nie, het hulle ook die vaart geneem en in Kapernaum gekom om Jesus te soek.
25 En toe hulle Hom aan die oorkant van die see kry, sê hulle vir Hom: Rabbi, wanneer het U hierheen gekom?
26 Jesus antwoord hulle en sê: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, julle soek My, nie omdat julle die wonders gesien het nie, maar omdat julle van die brode geëet en versadig geword het.
27 Arbeid nie vir die spys wat vergaan nie, maar vir die spys wat bly tot in die ewige lewe, wat die Seun van die mens aan julle sal gee, want hom het God die Vader verseël.
28 Toe sê hulle vir hom: Wat moet ons doen om die werke van God te doen?
29 Jesus antwoord en sê vir hulle: Dit is die werk van God, dat julle in Hom glo wat Hy gestuur het.
30 Hulle sê toe vir hom: Watter teken doen jy dan, dat ons kan sien en jou kan glo? wat werk jy?
31 Ons vaders het manna in die woestyn geëet; soos geskrywe is: Hy het vir hulle brood uit die hemel gegee om te eet.
32 Toe sê Jesus vir hulle: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, Moses het nie vir julle daardie brood uit die hemel gegee nie; maar my Vader gee vir julle die ware brood uit die hemel.
33 Want die brood van God is Hy wat uit die hemel neerdaal en aan die wêreld die lewe gee.
34 Toe sê hulle vir Hom: Here, gee vir ons altyd hierdie brood.
35 En Jesus sê vir hulle: Ek is die brood van die lewe; wie na My toe kom, sal nooit honger kry nie; en wie in My glo, sal nooit dors kry nie.
36 Maar Ek het vir julle gesê dat julle My ook gesien het en nie glo nie.
37 Alles wat die Vader My gee, sal na My toe kom; en hom wat na My toe kom, sal Ek nooit uitwerp nie.

38 Want Ek het uit die hemel neergedaal, nie om my wil te doen nie, maar die wil van Hom wat My gestuur het.
39 En dit is die wil van die Vader wat My gestuur het, dat Ek van alles wat Hy My gegee het, niks sal verloor nie, maar dit sal opwek in die laaste dag.
40 En dit is die wil van Hom wat My gestuur het, dat elkeen wat die Seun sien en in Hom glo, die ewige lewe kan hê; en Ek sal hom opwek in die laaste dag.
41 Die Jode het toe oor hom gemurmureer, omdat hy gesê het: Ek is die brood wat uit die hemel neergedaal het.
42 En hulle sê: Is dit nie Jesus, die seun van Josef, wie se vader en moeder ons ken nie? hoe is dit dan dat hy sê: Ek het uit die hemel neergedaal?
43 Toe antwoord Jesus en sê vir hulle: Moenie onder mekaar murmureer nie.
44 Niemand kan na My toe kom as die Vader wat My gestuur het, hom nie trek nie; en Ek sal hom opwek in die laaste dag.
45 Daar is geskrywe in die profete: En hulle sal almal deur God geleer word. Elkeen dan wat gehoor het en van die Vader geleer het, kom na My toe.
46 Nie dat iemand die Vader gesien het nie, behalwe hy wat uit God is, hy het die Vader gesien.
47 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, wie in My glo, het die ewige lewe.
48 Ek is die brood van die lewe.
49 Julle vaders het manna in die woestyn geëet, en hulle is dood.
50 Dit is die brood wat uit die hemel neerdaal, dat 'n mens daarvan kan eet en nie sterwe nie.
51 Ek is die lewende brood wat uit die hemel neergedaal het; as iemand van hierdie brood eet, sal hy vir ewig lewe; en die brood wat Ek sal gee, is my vlees wat Ek sal gee vir die lewe van die wêreld.
52 Die Jode het dan onder mekaar getwis en gesê: Hoe kan hierdie man vir ons sy vleis gee om te eet?
53 Toe sê Jesus vir hulle: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, as julle nie die vlees van die Seun van die mens eet en sy bloed drink nie, het julle geen lewe in julle nie.
54 Wie my vlees eet en my bloed drink, het die ewige lewe; en Ek sal hom opwek in die laaste dag.
55 Want my vlees is waarlik spys, en my bloed is waarlik drank.
56 Hy wat my vlees eet en my bloed drink, bly in My en Ek in hom.
57 Soos die lewende Vader My gestuur het, en Ek deur die Vader lewe, so sal hy wat My eet, ook deur My lewe.
58 Dit is die brood wat uit die hemel neergedaal het: nie soos julle vaders manna geëet het en gesterf het nie; wie van hierdie brood eet, sal vir ewig lewe.
59 Dit het Hy in die sinagoge gesê terwyl Hy in Kapernaum geleer het.
60 Baie van sy dissipels het dan, toe hulle dit hoor, gesê: Dit is 'n harde woord; wie kan dit hoor?
61 Toe Jesus by Homself weet dat sy dissipels daaroor murmureer, sê Hy vir hulle: Laat dit julle aanstoot?
62 Wat en as julle die Seun van die mens sal sien opvaar waar Hy tevore was?
63 Dit is die gees wat lewend maak; die vlees baat niks; die woorde wat Ek tot julle spreek, is gees en is lewe.
64 Maar daar is sommige van julle wat nie glo nie. Want Jesus het van die begin af geweet wie hulle was wat nie geglo het nie, en wie Hom sou verraai.
65 En hy het gesê: Daarom het Ek vir julle gesê dat niemand na My toe kan kom as dit nie deur my Vader aan hom gegee is nie.
66 Van toe af het baie van sy dissipels teruggegaan en nie meer saam met Hom gewandel nie.
67 Toe sê Jesus vir die twaalf: Sal julle ook weggaan?
68 Toe antwoord Simon Petrus Hom: Here, na wie toe sal ons gaan? jy het die woorde van die ewige lewe.
69 En ons glo en is seker dat U die Christus is, die Seun van die lewende God.
70 Jesus antwoord hulle: Het Ek nie julle twaalf uitverkies nie, en een van julle is 'n duiwel?
71 Hy het gespreek van Judas Iskariot, die seun van Simon, want dit was hy wat hom sou verraai, wat een van die twaalf was.

HOOFSTUK 7

1 Ná hierdie dinge het Jesus in Galilea gewandel, want Hy wou nie in die Jodedom wandel nie, omdat die Jode probeer het om Hom dood te maak.
2 En die Jode se huttefees was op hande.
3 Sy broers sê toe vir hom: Gaan weg hiervandaan en gaan na Judéa, sodat u dissipels ook die werke kan sien wat U doen.
4 Want daar is niemand wat iets in die geheim doen nie, en hy soek self om in die openbaar bekend te word. As jy hierdie dinge doen, toon jouself aan die wêreld.
5 Want sy broers het ook nie in Hom geglo nie.
6 Toe sê Jesus vir hulle: My tyd het nog nie gekom nie, maar julle tyd is altyd gereed.
7 Die wêreld kan jou nie haat nie; maar my haat hy, omdat ek daarvan getuig dat sy werke sleg is.
8 Gaan op na hierdie fees. Ek gaan nog nie op na hierdie fees nie; want my tyd is nog nie vol nie.
9 Toe Hy hierdie woorde aan hulle gesê het, het Hy nog in Galilea gebly.
10 Maar toe sy broers opgegaan het, het hy ook opgegaan na die fees, nie openlik nie, maar as 't ware in die geheim.
11 Toe het die Jode hom op die fees gesoek en gesê: Waar is hy?
12 En daar was baie gemurmureer oor hom onder die volk; want sommige het gesê: Hy is 'n goeie man; ander het gesê: Nee! maar Hy verlei die volk.
13 Maar niemand het openlik van hom gepraat uit vrees vir die Jode nie.
14 En omtrent in die middel van die fees het Jesus in die tempel opgegaan en geleer.
15 En die Jode was verwonderd en het gesê: Hoe ken hierdie man letters, omdat hy nooit geleer het nie?
16 Jesus antwoord hulle en sê: My leer is nie myne nie, maar syne wat My gestuur het.
17 As iemand sy wil wil doen, sal hy van die leer weet of dit van God is, en of ek uit myself spreek.
18 Hy wat uit homself spreek, soek sy eie eer; maar hy wat sy eer soek wat Hom gestuur het, dit is waar, en geen ongeregtigheid is in hom nie.

19 Het Moses nie vir julle die wet gegee nie, en tog onderhou niemand van julle die wet nie? Waarom gaan julle om my dood te maak?
20 Die volk het geantwoord en gesê: Jy het 'n duiwel; wie gaan om jou dood te maak?
21 Jesus antwoord en sê vir hulle: Ek het een werk gedoen, en julle is almal verwonderd.
22 Moses het dan aan julle die besnydenis gegee; (nie omdat dit uit Moses is nie, maar uit die vaders;) en besny julle op die sabbatdag 'n man.
23 As iemand op die sabbatdag besny word, sodat die wet van Moses nie verbreek word nie; Is julle kwaad vir My, omdat Ek 'n mens op die sabbatdag heeltemal gesond gemaak het?
24 Moenie oordeel volgens die voorkoms nie, maar oordeel 'n regverdige oordeel.
25 Toe sê sommige van die Jerusalem: Is dit nie hy wat hulle soek om dood te maak nie?
26 Maar kyk, Hy praat met vrymoedigheid, en hulle sê niks vir Hom nie. Weet die regeerders inderdaad dat dit die einste Christus is?
27 Maar ons ken hierdie man waarvandaan hy is; maar wanneer Christus kom, weet niemand waar hy vandaan is nie.
28 Toe het Jesus in die tempel uitgeroep terwyl Hy geleer het, en gesê: Julle ken My albei en julle weet waar Ek is; en Ek het nie uit Myself gekom nie, maar Hy wat My gestuur het, is waaragtig, wie julle nie ken nie.
29 Maar ek ken hom, want ek is van hom, en hy het my gestuur.
30 Toe het hulle probeer om hom te neem, maar niemand het hom die hande opgelê nie, omdat sy uur nog nie gekom het nie.
31 En baie van die skare het in Hom geglo en gesê: Wanneer Christus kom, sal Hy meer wonderwerke doen as wat hierdie man gedoen het?
32 Die Fariseërs het gehoor dat die volk sulke dinge oor Hom murmureer; en die Fariseërs en die owerpriesters het dienaars gestuur om Hom te neem.
33 Toe sê Jesus vir hulle: Nog 'n klein rukkie is Ek by julle, en dan gaan Ek na Hom wat My gestuur het.
34 Julle sal My soek en My nie vind nie; en waar Ek is, daar kan julle nie kom nie.
35 Toe sê die Jode onder mekaar: Waarheen sal hy gaan, dat ons hom nie sal kry nie? sal hy na die verstrooides onder die heidene gaan en die heidene leer?
36 Watter woord is dit wat hy gesê het: Julle sal My soek en My nie vind nie; en waar Ek is, daarheen kan julle nie kom nie?
37 Op die laaste dag, daardie groot dag van die fees, het Jesus gestaan en uitgeroep en gesê: As iemand dors het, laat hom na My toe kom en drink.
38 Hy wat in My glo, soos die Skrif sê: strome van lewende water sal uit sy buik vloei.
39 (Maar dit het Hy gespreek van die Gees, wat die wat in Hom glo, sou ontvang: want die Heilige Gees was nog nie gegee nie, omdat Jesus nog nie verheerlik was nie.)
40 Baie van die volk het dan, toe hulle hierdie woord hoor, gesê: Dit is waarlik die profeet.
41 Ander het gesê: Dit is die Christus. Maar sommige het gesê: Sal Christus uit Galilea kom?
42 Het die Skrif nie gesê dat Christus uit die geslag van Dawid gekom het en uit die stad Betlehem waar Dawid was nie?
43 En daar was verdeeldheid onder die volk oor hom.
44 En sommige van hulle sou hom gevat het; maar niemand het hom die hande opgelê nie.
45 Toe het die dienaars na die owerpriesters en Fariseërs gekom; en hulle sê vir hulle: Waarom het julle hom nie gebring nie?
46 Die dienaars antwoord: Nooit het 'n mens soos hierdie man gepraat nie.
47 Toe antwoord die Fariseërs vir hulle: Is julle ook mislei?
48 Het een van die owerstes of van die Fariseërs in Hom geglo?
49 Maar hierdie volk wat die wet nie ken nie, is vervloek.
50 Nikodemus sê vir hulle: Hy wat in die nag na Jesus gekom het, een van hulle,
51 Veroordeel ons wet iemand voordat dit hom verhoor en weet wat hy doen?
52 Hulle antwoord en sê vir hom: Is jy ook van Galiléa? Ondersoek en kyk, want uit Galilea het geen profeet opgestaan nie.
53 En elkeen het na sy eie huis gegaan.

HOOFSTUK 8

1 Jesus het na die Olyfberg gegaan.
2 En die môre vroeg het hy weer in die tempel gekom, en die hele volk het na hom gekom; en hy het gaan sit en hulle geleer.
3 En die skrifgeleerdes en Fariseërs het 'n vrou na Hom gebring wat op owerspel betrap is; en toe hulle haar in die middel gestel het,
4 Hulle sê vir Hom: Meester, hierdie vrou is op heterdaad op owerspel gevang.
5 En Moses het ons in die wet beveel dat sulkes gestenig moet word; maar wat sê jy?
6 Dit het hulle gesê om hom te versoek, sodat hulle hom kon aankla. Maar Jesus het vooroor gebuk en met sy vinger op die grond geskryf asof Hy dit nie hoor nie.
7 En toe hulle aanhou om Hom te vra, het Hy homself opgehef en vir hulle gesê: Wie onder julle sonder sonde is, laat hom eers 'n klip op haar gooi.
8 En hy het weer gebuk en op die grond geskryf.
9 En die wat dit gehoor het, deur hulle eie gewete oortuig, het een vir een uitgegaan, begin by die oudste tot die laaste toe;
10 Toe Jesus homself opgehef het en niemand behalwe die vrou sien nie, sê Hy vir haar: Vrou, waar is daardie jou beskuldigers? het niemand jou veroordeel nie?
11 Sy sê: Niemand nie, Here! En Jesus sê vir haar: Ek veroordeel jou ook nie; gaan en sondig nie meer nie.
12 Toe het Jesus weer met hulle gespreek en gesê: Ek is die lig vir die wêreld; wie My volg, sal nie in die duisternis wandel nie, maar sal die lig van die lewe hê.
13 Toe sê die Fariseërs vir Hom: U getuig van Uself; jou rekord is nie waar nie.
14 Jesus antwoord en sê vir hulle: Al getuig Ek van Myself, tog is my getuienis waar; want Ek weet vanwaar Ek gekom het en waarheen Ek gaan; maar julle kan nie sê waar ek vandaan kom en waarheen ek gaan nie.
15 Julle oordeel na die vlees; Ek oordeel geen man nie.

16 En as Ek oordeel, is my oordeel waar, want Ek is nie alleen nie, maar Ek en die Vader wat My gestuur het.
17 Daar is ook in u wet geskrywe dat die getuienis van twee mense waar is.
18 Ek is een wat van Myself getuig, en die Vader wat My gestuur het, getuig van My.
19 Toe sê hulle vir hom: Waar is jou Vader? Jesus antwoord: Julle ken My nie en my Vader nie; as julle My geken het, sou julle ook my Vader geken het.
20 Hierdie woorde het Jesus in die skatkis gespreek terwyl Hy in die tempel geleer het, en niemand het die hande aan Hom geslaan nie; want sy uur het nog nie gekom nie.
21 Toe sê Jesus weer vir hulle: Ek gaan my pad, en julle sal My soek en in julle sondes sterwe; waar Ek gaan, kan julle nie kom nie.
22 Toe sê die Jode: Sal hy homself doodmaak? want Hy sê: Waar Ek gaan, kan julle nie kom nie.
23 En Hy sê vir hulle: Julle is van onder; Ek is van bo; julle is van hierdie wêreld; Ek is nie van hierdie wêreld nie.
24 Ek het dan vir julle gesê dat julle in julle sondes sal sterwe; want as julle nie glo dat dit Ek is nie, sal julle in julle sondes sterwe.
25 Toe sê hulle vir hom: Wie is jy? En Jesus sê vir hulle: Net soos Ek van die begin af vir julle gesê het.
26 Ek het baie dinge om oor julle te sê en te oordeel, maar Hy wat My gestuur het, is waaragtig; en Ek spreek tot die wêreld wat Ek van Hom gehoor het.
27 Hulle het nie verstaan dat Hy met hulle van die Vader gespreek het nie.
28 Toe sê Jesus vir hulle: Wanneer julle die Seun van die mens verhoog het, dan sal julle weet dat dit Ek is en dat Ek niks uit Myself doen nie; maar soos my Vader My geleer het, spreek Ek hierdie dinge.
29 En Hy wat My gestuur het, is by My; die Vader het My nie alleen gelaat nie; want ek doen altyd die dinge wat hom behaag.
30 Terwyl Hy hierdie woorde spreek, het baie in Hom geglo.
31 Toe sê Jesus vir die Jode wat in Hom geglo het: As julle in my woord bly, is julle waarlik my dissipels;
32 En julle sal die waarheid ken, en die waarheid sal julle vrymaak.
33 Hulle antwoord hom: Ons is die nageslag van Abraham en was nooit aan iemand slawe nie. Hoe sê jy: Julle sal vrygemaak word?
34 Jesus antwoord hulle: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, elkeen wat sonde doen, is 'n dienskneg van die sonde.
35 En die dienskneg bly nie vir ewig in die huis nie, maar die Seun bly vir altyd.
36 As die Seun julle dan vry maak, sal julle waarlik vry wees.
37 Ek weet dat julle die nageslag van Abraham is; maar julle probeer om My dood te maak, want my woord het geen plek in julle nie.
38 Ek spreek wat Ek by my Vader gesien het, en julle doen wat julle by julle vader gesien het.
39 Hulle antwoord en sê vir hom: Abraham is ons vader. Jesus sê vir hulle: As julle Abraham se kinders was, sou julle die werke van Abraham doen.
40 Maar nou soek julle om My dood te maak, 'n man wat vir julle die waarheid vertel het wat ek van God gehoor het; dit het Abraham nie gedoen nie.
41 Julle doen die werke van julle vader. Toe sê hulle vir hom: Ons is nie uit hoerery gebore nie; ons het een Vader, naamlik God.
42 Jesus sê vir hulle: As God julle Vader was, sou julle My liefhê, want Ek het uitgegaan en van God gekom; en ek het nie uit myself gekom nie, maar Hy het my gestuur.
43 Waarom verstaan julle nie my spraak nie? selfs omdat julle my woord nie kan hoor nie.
44 Julle is van julle vader, die duiwel, en die begeerlikhede van julle vader sal julle doen. Hy was van die begin af 'n moordenaar en het nie in die waarheid gebly nie, want daar is geen waarheid in hom nie. As hy 'n leuen praat, praat hy uit sy eie, want hy is 'n leuenaar en die vader daarvan.
45 En omdat Ek julle die waarheid vertel, glo julle My nie.
46 Wie van julle oortuig my van sonde? En as ek die waarheid sê, waarom glo julle My nie?
47 Hy wat uit God is, luister na die woorde van God;
48 Toe antwoord die Jode en sê vir hom: Sê ons nie goed dat jy 'n Samaritaan is en 'n duiwel het nie?
49 Jesus antwoord: Ek het geen duiwel nie; maar Ek eer my Vader, en julle doen My oneer aan.
50 En ek soek nie my eie eer nie; daar is een wat soek en oordeel.
51 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, as iemand my woord bewaar, sal hy nooit die dood sien nie.
52 Toe sê die Jode vir hom: Nou weet ons dat jy 'n duiwel het. Abraham is dood, en die profete; en jy sê: As iemand my woord bewaar, sal hy nooit die dood smaak nie.
53 Is jy groter as ons vader Abraham, wat dood is? en die profete is dood. Wie maak Uself?
54 Jesus antwoord: As Ek Myself eer, is my eer niks; dit is my Vader wat My eer; van wie julle sê dat Hy julle God is.
55 Maar julle het Hom nie geken nie; maar ek ken hom; en as ek sê: Ek ken hom nie, sal ek 'n leuenaar wees soos jy; maar ek ken hom en bewaar sy woord.
56 Abraham, jou vader, was bly om my dag te sien, en hy het dit gesien en was bly.
57 Toe sê die Jode vir hom: Jy is nog nie vyftig jaar oud nie, en het jy Abraham gesien?
58 Jesus sê vir hulle: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, voordat Abraham was, is Ek.
59 Toe het hulle klippe opgetel om Hom te gooi; maar Jesus het Hom weggesteek en uit die tempel gegaan en tussen hulle deur gegaan en so verbygegaan.

HOOFSTUK 9

1 En toe Jesus verbygaan, sien Hy 'n man wat blind was van sy geboorte af.
2 En sy dissipels het Hom gevra en gesê: Meester, wie het gesondig, hierdie man of sy ouers, dat hy blind gebore is?
3 Jesus antwoord: Hierdie man of sy ouers het nie gesondig nie, maar dat die werke van God in hom openbaar sou word.
4 Ek moet die werke doen van Hom wat My gestuur het, terwyl dit dag is: die nag kom, wanneer niemand kan werk nie.
5 Solank as wat ek in die wêreld is, is ek die lig van die wêreld.
6 Toe hy dit gesê het, het hy op die grond gespoeg en klei gemaak van die speeksel, en hy het die oë van die blinde man met die klei gesalf.

7 En hy sê vir hom: Gaan was jou in die bad van Siloam, wat dit beteken: Gestuur. Hy het toe gegaan en hom gewas en gekom siende.
8 Die bure dan en die wat hom tevore gesien het dat hy blind was, het gesê: Is dit nie hy wat gesit en smeek het nie?
9 Sommige het gesê: Dit is hy; ander het gesê: Hy is soos hy, maar hy het gesê: Dit is ek.
10 Daarom sê hulle vir hom: Hoe is jou oë geopen?
11 Hy antwoord en sê: 'n Man wat Jesus genoem word, het klei gemaak en my oë gesalf en vir my gesê: Gaan na die bad van Siloam en was jou; en ek het gegaan en my gewas, en ek het gesien.
12 Toe sê hulle vir hom: Waar is hy? Hy het gesê: Ek weet nie.
13 Hulle het hom na die Fariseërs gebring wat voorheen blind was.
14 En dit was die sabbatdag toe Jesus die klei gemaak en sy oë oopgemaak het.
15 Toe vra die Fariseërs hom ook weer hoe hy sy gesig ontvang het. Hy sê vir hulle: Hy het klei op my oë gelê, en ek was en sien.
16 Daarom het sommige van die Fariseërs gesê: Hierdie man is nie uit God nie, omdat hy die sabbatdag nie onderhou nie. Ander het gesê: Hoe kan 'n mens wat 'n sondaar is, sulke wonderwerke doen? En daar was verdeeldheid onder hulle.
17 Hulle sê weer vir die blinde man: Wat sê jy van hom dat hy jou oë oopgemaak het? Hy het gesê: Hy is 'n profeet.
18 Maar die Jode het nie van hom geglo dat hy blind was en gesien het nie, totdat hulle die ouers geroep het van hom wat sy gesig ontvang het.
19 En hulle het hulle gevra en gesê: Is dit julle seun van wie julle sê dat hy blind gebore is? hoe sien hy dan nou?
20 Sy ouers het hulle geantwoord en gesê: Ons weet dat dit ons seun is en dat hy blind gebore is.
21 Maar hoe hy nou sien, weet ons nie; of wie sy oë oopgemaak het, ons weet nie; hy is meerderjarig; vra hom: hy sal vir homself praat.
22Hierdie woorde het sy ouers gesê, omdat hulle die Jode gevrees het; want die Jode het reeds ooreengekom dat as iemand bely dat hy Christus is, hy uit die sinagoge gesit moet word.
23 Daarom sê sy ouers: Hy is meerderjarig; vra hom.
24 Toe roep hulle weer die man wat blind was en sê vir hom: Gee God die lof; ons weet dat hierdie man 'n sondaar is.
25 Hy antwoord en sê: Of hy 'n sondaar is of nie, weet ek nie; een ding weet ek, dat terwyl ek blind was, nou sien ek.
26 Toe sê hulle weer vir hom: Wat het hy aan jou gedoen? hoe het hy jou oë oopgemaak?
27 Hy antwoord hulle: Ek het dit alreeds vir julle gesê, en julle het nie gehoor nie; waarom sou julle dit weer hoor? sal julle ook sy dissipels wees?
28 Toe het hulle hom uitgeskel en gesê: U is sy dissipel; maar ons is Moses se dissipels.
29 Ons weet dat God met Moses gespreek het; wat hierdie man betref, ons weet nie waarvandaan hy is nie.
30 Die man antwoord en sê vir hulle: Waarom is hier iets wonderliks, wat julle nie weet van waar hy is nie, en tog het hy my oë geopen.
31 Nou weet ons dat God nie na sondaars luister nie; maar as iemand 'n aanbidder van God is en sy wil doen, na hom luister Hy.
32Vandat die wêreld begin het, is daar nie gehoor dat iemand die oë van een wat blind gebore is, geopen het nie.
33 As hierdie man nie van God was nie, sou hy niks kon doen nie.
34 Hulle antwoord en sê vir hom: Jy is heeltemal in sondes gebore, en leer jy ons? En hulle het hom uitgedryf.
35 Jesus het gehoor dat hulle hom uitgedryf het; en toe hy hom kry, sê hy vir hom: Glo jy in die Seun van God?
36 Hy antwoord en sê: Wie is Hy, Here, dat ek in Hom kan glo?
37 En Jesus sê vir hom: Jy het hom gesien, en dit is hy wat met jou praat.
38 En hy sê: Here, ek glo. En hy het hom aanbid.
39 En Jesus sê: Vir 'n oordeel het Ek in hierdie wêreld gekom, sodat die wat nie sien nie, kan sien; en dat die wat sien, blind gemaak kan word.
40 En sommige van die Fariseërs wat by Hom was, het hierdie woorde gehoor en vir Hom gesê: Is ons ook blind?
41 Jesus sê vir hulle: As julle blind was, sou julle geen sonde hê nie; maar nou sê julle: Ons sien; daarom bly julle sonde.

HOOFSTUK 10

1 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, wie nie deur die deur in die skaapkraal ingaan nie, maar van 'n ander kant af inklim, hy is 'n dief en 'n rower.
2 Maar hy wat deur die deur ingaan, is die herder van die skape.
3 Vir hom maak die poortwagter oop; en die skape hoor sy stem, en hy roep sy eie skape by die naam en lei hulle uit.
4 En as hy sy eie skape uitbring, gaan hy voor hulle uit, en die skape volg hom, want hulle ken sy stem.
5 En 'n vreemdeling sal hulle nie volg nie, maar van hom wegvlug, want hulle ken die stem van vreemdes nie.
6 Hierdie gelykenis het Jesus aan hulle vertel, maar hulle het nie verstaan wat dit was wat Hy aan hulle gesê het nie.
7 Toe sê Jesus weer vir hulle: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, Ek is die deur van die skape.
8 Almal wat voor my gekom het, is diewe en rowers, maar die skape het hulle nie gehoor nie.
9 Ek is die deur: as iemand deur My ingaan, sal hy gered word; en hy sal ingaan en uitgaan en weiding vind.
10 Die dief kom nie, maar om te steel en om te slag en te vernietig; Ek het gekom dat hulle die lewe kan hê en dit in oorvloed kan hê.
11 Ek is die goeie herder: die goeie herder gee sy lewe vir die skape.
12 Maar hy wat 'n huurling is en nie 'n herder nie, aan wie die skape nie behoort nie, sien die wolf kom en laat die skape en vlug, en die wolf vang hulle en strooi die skape.
13 Die huurling vlug, want hy is 'n huurling en gee nie om vir die skape nie.
14 Ek is die goeie herder, en ek ken my skape en word deur myne geken.
15 Soos die Vader My ken, so ken Ek die Vader; en Ek lê my lewe af vir die skape.

16 En ek het ander skape wat nie van hierdie kraal is nie; hulle moet ek ook bring, en hulle sal my stem hoor; en daar sal een kraal en een herder wees.
17 Daarom het my Vader My lief, omdat Ek my lewe aflê om dit weer te neem.
18 Niemand neem dit van my af nie, maar ek lê dit uit myself af. Ek het krag om dit neer te lê, en ek het krag om dit weer te neem. Hierdie gebod het Ek van my Vader ontvang.
19 Daar was dus weer verdeeldheid onder die Jode oor hierdie woorde.
20 En baie van hulle het gesê: Hy het 'n duiwel en is kranksinnig; waarom hoor julle hom?
21 Ander het gesê: Dit is nie die woorde van hom wat die duiwel het nie. Kan 'n duiwel die oë van die blindes oopmaak?
22 En dit was in Jerusalem die fees van die inwyding, en dit was winter.
23 En Jesus het in die tempel in Salomo se voorportaal gewandel.
24 Toe kom die Jode om hom en sê vir hom: Hoe lank laat jy ons twyfel? As U die Christus is, vertel ons dit duidelik.
25 Jesus antwoord hulle: Ek het dit vir julle gesê, en julle het nie geglo nie: die werke wat Ek in die Naam van my Vader doen, dit getuig van My.
26 Maar julle glo nie, omdat julle nie van my skape is nie, soos Ek vir julle gesê het.
27 My skape luister na my stem, en Ek ken hulle, en hulle volg My.
28 En Ek gee aan hulle die ewige lewe; en hulle sal nooit verlore gaan tot in ewigheid nie, en niemand sal hulle uit my hand ruk nie.
29 My Vader wat hulle My gegee het, is groter as almal; en niemand kan hulle uit die hand van my Vader ruk nie.
30 Ek en my Vader is een.
31 Toe het die Jode weer klippe opgetel om hom te stenig.
32 Jesus antwoord hulle: Baie goeie werke het Ek julle van my Vader laat sien; oor watter van daardie werke stenig julle My?
33 Die Jode antwoord Hom en sê: Oor 'n goeie werk stenig ons jou nie; maar vir godslastering; en omdat U, wat 'n mens is, Uself God maak.
34 Jesus antwoord hulle: Is daar nie in julle wet geskrywe: Ek het gesê: Julle is gode nie?
35 as hy hulle gode genoem het, tot wie die woord van God gekom het, en die Skrif kan nie gebreek word nie;
36 Sê julle van Hom wat die Vader geheilig en in die wêreld gestuur het: U laster; omdat ek gesê het: Ek is die Seun van God?
37 As Ek nie die werke van my Vader doen nie, glo My nie.
38 Maar as Ek dit doen, al glo julle My nie, glo die werke, sodat julle kan weet en glo dat die Vader in My is en Ek in Hom.
39 Daarom het hulle weer probeer om Hom te neem, maar hy het uit hulle hand ontsnap,
40 En weer weggegaan oorkant die Jordaan na die plek waar Johannes eers gedoop het; en daar het hy gebly.
41 En baie het na Hom toe gekom en gesê: Johannes het geen wonderwerk gedoen nie, maar alles wat Johannes van hierdie man gespreek het, was waar.
42 En baie het daar in Hom geglo.

HOOFSTUK 11

1 En 'n sekere man was siek, met die naam van Lasarus, van Betanië, die stad van Maria en haar suster Marta.
2 (Dit was daardie Maria wat die Here met salf gesalf en sy voete met haar hare afgedroog het, wie se broer Lasarus siek was.)
3 Daarom het sy susters na Hom gestuur en gesê: Here, kyk, hy vir wie U lief is, is siek.
4 Toe Jesus dit hoor, sê Hy: Hierdie siekte is nie tot die dood nie, maar tot eer van God, sodat die Seun van God daardeur verheerlik kan word.
5 En Jesus het Marta en haar suster en Lasarus liefgehad.
6 Toe hy dan hoor dat hy siek was, het hy nog twee dae op dieselfde plek gebly waar hy was.
7 Daarna sê Hy vir sy dissipels: Laat ons weer na Judéa gaan.
8 Sy dissipels sê vir Hom: Meester, die Jode het onlangs probeer om U te stenig; en gaan jy weer daarheen?
9 Jesus antwoord: Is daar nie twaalf ure in die dag nie? As iemand bedags wandel, struikel hy nie, omdat hy die lig van hierdie wêreld sien.
10 Maar as iemand in die nag wandel, struikel hy, omdat daar geen lig in hom is nie.
11 Dit het Hy gesê: en daarna sê Hy vir hulle: Ons vriend Lasarus slaap; maar ek gaan, dat ek hom uit die slaap kan wakker maak.
12 Toe sê sy dissipels: Here, as hy slaap, sal hy goed doen.
13 Maar Jesus het van sy dood gepraat, maar hulle het gedink dat Hy gespreek het van rus in die slaap.
14 Toe sê Jesus reguit vir hulle: Lasarus is dood.
15 En ek is om julle ontwil bly dat ek nie daar was nie, sodat julle kan glo; laat ons tog na Hom toe gaan.
16 Toe sê Tomas, wat Didimus genoem word, vir sy mededissipels: Laat ons ook gaan, dat ons saam met hom kan sterwe.
17 Toe Jesus toe kom, het Hy gevind dat Hy al vier dae in die graf gelê het.
18 En Betánië was naby Jerusalem, omtrent vyftien kilometer daarvandaan;
19 En baie van die Jode het na Marta en Maria gekom om hulle te troos oor hulle broer.
20 En Marta, toe sy hoor dat Jesus kom, het Hom tegemoetgegaan; maar Maria het stil in die huis gesit.
21 Toe sê Marta vir Jesus: Here, as U hier was, sou my broer nie gesterf het nie.
22 Maar ek weet dat alles wat jy ook al van God wil vra, God dit aan jou sal gee.
23 Jesus sê vir haar: Jou broer sal opstaan.
24 Marta sê vir hom: Ek weet dat hy sal opstaan in die opstanding op die laaste dag.
25 Jesus sê vir haar: Ek is die opstanding en die lewe; wie in My glo, sal lewe al was hy dood.
26 En elkeen wat lewe en in My glo, sal in ewigheid nooit sterwe nie. Glo jy dit?
27 Sy sê vir hom: Ja, Here, ek glo dat U die Christus is, die Seun van God, wat na die wêreld sou kom.
28 En toe sy dit gesê het, het sy weggegaan en haar suster Maria in die geheim geroep en gesê: Die Meester het gekom en jou geroep.
29 Toe sy dit hoor, het sy vinnig opgestaan en na hom toe gekom.

30 En Jesus het nog nie in die stad ingekom nie, maar was op die plek waar Marta Hom ontmoet het.
31 En die Jode wat saam met haar in die huis was en haar getroos het, toe hulle Maria sien, dat sy haastig opgestaan en uitgegaan het, het haar gevolg en gesê: Sy gaan na die graf om daar te ween.
32 Toe Maria toe kom waar Jesus was en Hom sien, val sy voor sy voete neer en sê vir Hom: Here, as U hier was, sou my broer nie gesterf het nie.
33 Toe Jesus haar dan sien ween en die Jode wat saam met haar gekom het ook ween, het Hy in die gees gekreun en was ontsteld.
34 en gesê: Waar het julle hom neergelê? Hulle sê vir Hom: Here, kom kyk.
35 Jesus het gehuil.
36 Toe sê die Jode: Kyk hoe lief het hy hom gehad!
37 En sommige van hulle het gesê: Kon hierdie man wat die oë van die blindes oopgemaak het, nie veroorsaak het dat selfs hierdie man nie gesterf het nie?
38 Jesus kom dan weer, kreunend in homself, na die graf. Dit was 'n grot, en 'n klip het daarop gelê.
39 Jesus sê: Neem die klip weg. Marta, die suster van die oorledene, sê vir Hom: Here, hy stink teen hierdie tyd, want hy is al vier dae dood.
40 Jesus sê vir haar: Het Ek nie vir jou gesê dat as jy glo, jy die heerlikheid van God sou sien nie?
41 Toe het hulle die klip weggeneem van die plek waar die dooies neergelê is. En Jesus het sy oë opgeslaan en gesê: Vader, Ek dank U dat U My verhoor het.
42 En ek het geweet dat U my altyd verhoor; maar ter wille van die mense wat daarby staan, het ek dit gesê, sodat hulle kan glo dat U My gestuur het.
43 En toe Hy dit gesê het, het Hy met 'n groot stem uitgeroep: Lasarus, kom uit!
44 En die dooie het uitgekom, aan hande en voete met grafdoeke gebind, en sy gesig was met 'n doek omgebind. Jesus sê vir hulle: Maak hom los en laat hom gaan.
45 En baie van die Jode wat na Maria gekom het en die dinge gesien het wat Jesus gedoen het, het in Hom geglo.
46 Maar sommige van hulle het na die Fariseërs gegaan en hulle vertel wat Jesus gedoen het.
47 Toe het die owerpriesters en die Fariseërs 'n Raad bymekaargeroep en gesê: Wat doen ons? want hierdie man doen baie wonders.
48 As ons hom so laat staan, sal almal in hom glo; en die Romeine sal kom en ons plek sowel as ons nasie wegneem.
49 En een van hulle, met die naam van Kajafas, wat daardie jaar die hoëpriester was, het vir hulle gesê: Julle weet hoegenaamd niks nie.
50 Moet ook nie dink dat dit vir ons nuttig is dat een man vir die volk sterf, en dat die hele nasie nie omkom nie.
51 En dit het hy nie uit homself gespreek nie, maar toe hy daardie jaar hoëpriester was, het hy geprofeteer dat Jesus vir daardie nasie sou sterf;
52 En nie net vir daardie nasie nie, maar dat hy ook die kinders van God wat in die buiteland verstrooi was, in een bymekaar sou bring.
53 Toe het hulle van daardie dag af saam beraadslaag om Hom dood te maak.
54 Jesus het dan nie meer openlik onder die Jode gewandel nie; maar daarvandaan na 'n land naby die woestyn gegaan, na 'n stad met die naam van Efraim, en daar gebly met sy dissipels.
55 En die pasga van die Jode was naby, en baie het voor die pasga uit die land opgetrek na Jerusalem om hulleself te reinig.
56 Toe het hulle na Jesus gesoek en onder mekaar gesê terwyl hulle in die tempel staan: Wat dink julle dat Hy nie na die fees sal kom nie?
57 En die owerpriesters sowel as die Fariseërs het 'n bevel gegee dat, as iemand weet waar hy is, hy dit moes te kenne gee, dat hulle hom kon neem.

HOOFSTUK 12

1 Toe kom Jesus ses dae voor die pasga in Betanië, waar Lasarus was wat dood was, wat Hy uit die dood opgewek het.
2 Daar het hulle vir hom 'n maaltyd gemaak; en Marta het bedien, maar Lasarus was een van die wat saam met hom aan tafel gesit het.
3 Toe het Maria 'n pond nardussalf, baie duur, geneem en die voete van Jesus gesalf en sy voete met haar hare afgedroog, en die huis is gevul met die reuk van die salf.
4 Toe sê een van sy dissipels, Judas Iskariot, die seun van Simon, wat Hom sou verraai:
5 Waarom is hierdie salf nie vir driehonderd pennings verkoop en aan die armes gegee nie?
6 Dit het hy gesê, nie dat hy vir die armes omgegee het nie; maar omdat hy 'n dief was en die sak gehad het en gedra het wat daarin gesit is.
7 Toe sê Jesus: Laat haar staan; teen die dag van my begrafnis het sy dit bewaar.
8 Want die armes het julle altyd by julle; maar my het julle nie altyd nie.
9 Baie mense van die Jode het dan geweet dat Hy daar was, en hulle het gekom nie alleen ter wille van Jesus nie, maar om ook Lasarus te sien, wat Hy uit die dode opgewek het.
10 Maar die owerpriesters het beraadslaag om Lasarus ook dood te maak;
11 Omdat baie van die Jode deur Hom weggegaan en in Jesus geglo het.
12 Die volgende dag het baie mense wat na die fees gekom het, toe hulle hoor dat Jesus na Jerusalem kom,
13 Hy het palmtakke geneem en uitgegaan hom tegemoet en uitgeroep: Hosanna! Geseënd is die Koning van Israel wat kom in die Naam van die Here!
14 En Jesus het 'n jong esel gekry en daarop gaan sit; soos geskrywe is,
15 Wees nie bevrees nie, dogter van Sion, kyk, jou Koning kom en sit op 'n eselvul.
16 Hierdie dinge het sy dissipels eers nie verstaan nie; maar toe Jesus verheerlik is, het hulle daaraan gedink dat hierdie dinge van Hom geskrywe is en dat hulle dit aan Hom gedoen het.
17 Die volk dan wat by hom was toe Hy Lasarus uit sy graf geroep en hom uit die dode opgewek het, het getuig.
18 Daarom het die volk hom ook ontmoet, omdat hulle gehoor het dat hy hierdie wonderwerk gedoen het.
19 Toe sê die Fariseërs onder mekaar: Bemerk julle dat julle niks oorwin nie? kyk, die wêreld gaan agter hom aan.
20 En daar was sekere Grieke onder hulle wat opgekom het om op die fees te aanbid.

21 Hy het toe na Filippus gekom, wat van Betsaida in Galiléa was, en hom versoek en gesê: Meneer, ons wil Jesus sien.
22 Filippus het gekom en dit vir Andreas vertel; en Andreas en Filippus vertel dit weer vir Jesus.
23 En Jesus antwoord hulle en sê: Die uur het gekom dat die Seun van die mens verheerlik moet word.
24 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, as 'n koringkorrel nie in die grond val en sterf nie, bly dit alleen; maar as dit sterf, dra dit baie vrugte.
25 Wie sy lewe liefhet, sal dit verloor; en hy wat sy lewe in hierdie wêreld haat, sal dit bewaar tot die ewige lewe.
26 As iemand My dien, laat hom My volg; en waar Ek is, daar sal my dienaar ook wees; as iemand My dien, hom sal my Vader eer.
27 Nou is my siel ontsteld; en wat sal ek sê? Vader, red my uit hierdie uur, maar daarom het ek tot hierdie uur gekom.
28Vader, verheerlik u Naam. Toe kom daar 'n stem uit die hemel wat sê: Ek het dit verheerlik en sal dit weer verheerlik.
29 En die skare wat daar gestaan en dit gehoor het, het gesê dat dit gedonder het; ander het gesê: 'n Engel het met hom gespreek.
30 Jesus antwoord en sê: Hierdie stem het nie gekom om My nie, maar om julle ontwil.
31 Nou is die oordeel van hierdie wêreld: nou sal die owerste van hierdie wêreld verdryf word.
32 En ek, as ek van die aarde af verhoog word, sal alle mense na my toe trek.
33 Dit het hy gesê om aan te dui watter dood hy sou sterwe.
34 Die skare antwoord Hom: Ons het uit die wet gehoor dat Christus vir ewig bly; en hoe sê U: Die Seun van die mens moet verhoog word? wie is hierdie Seun van die mens?
35 Toe sê Jesus vir hulle: Nog 'n klein tydjie is die lig by julle. Wandel terwyl julle die lig het, sodat die duisternis nie oor julle kom nie; want hy wat in die duisternis wandel, weet nie waarheen hy gaan nie.
36 Terwyl julle lig het, glo in die lig, sodat julle kinders van die lig kan wees. Hierdie dinge het Jesus gespreek en weggegaan en hom vir hulle verberg.
37 Maar al het Hy soveel wonders voor hulle gedoen, tog het hulle nie in Hom geglo nie.
38 sodat die woord van die profeet Jesaja vervul sou word wat hy gespreek het: Here, wie het ons gerug geglo? en aan wie is die arm van die Here geopenbaar?
39 Daarom kon hulle nie glo nie, omdat Jesaja weer gesê het:
40 Hy het hulle oë verblind en hulle hart verhard; dat hulle nie met hul oë sou sien en nie met hul hart sou verstaan nie, en hulle sou bekeer, en Ek hulle sou genees.
41 Dit het Jesaja gesê toe hy sy heerlikheid sien en van Hom spreek.
42 Maar onder die owerstes het ook baie in Hom geglo; maar ter wille van die Fariseërs het hulle Hom nie bely nie, sodat hulle nie uit die sinagoge geban sou word nie.
43 Want hulle het die lof van mense meer liefgehad as die lof van God.
44 Jesus het uitgeroep en gesê: Wie in My glo, glo nie in My nie, maar in Hom wat My gestuur het.
45 En hy wat My sien, sien Hom wat My gestuur het.
46 Ek het 'n lig in die wêreld gekom, sodat elkeen wat in My glo, nie in die duisternis sal bly nie.
47 En as iemand na my woorde luister en nie glo nie, Ek oordeel hom nie, want Ek het nie gekom om die wêreld te oordeel nie, maar om die wêreld te red.
48 Wie My verwerp en my woorde nie aanneem nie, het een wat hom oordeel; die woord wat Ek gespreek het, dit sal hom oordeel op die laaste dag.
49 Want ek het nie uit myself gepraat nie; maar die Vader wat My gestuur het, Hy het My 'n gebod gegee wat Ek moet sê en wat Ek moet spreek.
50 En Ek weet dat sy gebod die ewige lewe is; wat Ek dan ook al spreek, net soos die Vader vir My gesê het, so spreek Ek.

HOOFSTUK 13

1 En voor die fees van die pasga, toe Jesus geweet het dat sy uur aangebreek het dat Hy uit hierdie wêreld na die Vader sou gaan, omdat Hy sy eie wat in die wêreld was, liefgehad het, het Hy hulle liefgehad tot die einde toe.
2 En toe die maaltyd geëindig het, het die duiwel nou in die hart van Judas Iskariot, die seun van Simon, gegee om hom te verraai;
3 Jesus het geweet dat die Vader alles in sy hande gegee het, en dat Hy van God gekom het en na God gegaan het;
4 Hy staan op van die maaltyd en sit sy klere uit; en hy het 'n handdoek geneem en hom omgord.
5 Daarna het Hy water in 'n skottel gegooi en begin om die dissipels se voete te was en dit af te vee met die handdoek waarmee Hy gegord was.
6 Toe kom Hy by Simon Petrus, en Petrus sê vir Hom: Here, was U my voete?
7 Jesus antwoord en sê vir hom: Wat Ek doen, weet jy nie nou nie; maar jy sal hierna weet.
8 Petrus sê vir hom: Jy sal nooit my voete was nie. Jesus antwoord hom: As Ek jou nie was nie, het jy geen deel aan My nie.
9 Simon Petrus sê vir Hom: Here, nie alleen my voete nie, maar ook my hande en my kop.
10 Jesus sê vir hom: Hy wat gewas is, het nie nodig nie, behalwe om sy voete te was, maar is heeltemal rein; en julle is rein, maar nie almal nie.
11 Want hy het geweet wie hom sou verraai; daarom het hy gesê: Julle is nie almal rein nie.
12 En nadat Hy hulle voete gewas en sy klere geneem het en weer gaan sit het, sê Hy vir hulle: Weet julle wat Ek aan julle gedoen het?
13 Julle noem My Meester en Here, en julle sê goed; want so is ek.
14 As Ek dan, julle Here en Meester, julle voete gewas het; julle behoort ook mekaar se voete te was.
15 Want Ek het julle 'n voorbeeld gegee, dat julle kan doen soos Ek aan julle gedoen het.
16 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, die dienskneg is nie groter as sy heer nie; ook hy wat gestuur is nie groter as hy wat hom gestuur het nie.
17 As julle hierdie dinge weet, gelukkig is julle as julle dit doen.
18 Ek spreek nie van julle almal nie: Ek weet wie Ek uitverkies het, maar dat die Skrif vervul kan word: Hy wat saam met my brood eet, het sy hakskeen teen My opgehef.

19 Nou sê Ek dit vir julle voordat dit kom, sodat julle, wanneer dit gebeur, kan glo dat dit Ek is.
20 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, wie elkeen ontvang wat Ek stuur, ontvang My; en wie My ontvang, ontvang Hom wat My gestuur het.
21 Toe Jesus dit gesê het, was Hy ontsteld in die gees en het getuig en gesê: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, een van julle sal My verraai.
22 Toe het die dissipels na mekaar gekyk en getwyfel van wie Hy gepraat het.
23 En daar het een van sy dissipels, vir wie Jesus liefgehad het, op Jesus se boesem geleun.
24 Simon Petrus het dan vir hom beduie dat hy moes vra wie dit moes wees van wie hy gepraat het.
25 Hy wat toe op Jesus se bors lê, sê vir Hom: Here, wie is dit?
26 Jesus antwoord: Dit is dit vir wie ek 'n sop sal gee as ek dit gedoop het. En nadat hy die sop gedoop het, gee hy dit aan Judas Iskariot, die seun van Simon.
27 En ná die sop het Satan in hom ingegaan. Toe sê Jesus vir hom: Wat jy doen, doen gou.
28 En niemand aan tafel het geweet met watter doel hy dit vir hom gesê het nie.
29 Want sommige van hulle het gedink, omdat Judas die sak gehad het, dat Jesus vir hom gesê het: Koop wat ons teen die fees nodig het; of, dat hy iets aan die armes moet gee.
30 Toe hy die sop ontvang het, het hy dadelik uitgegaan, en dit was nag.
31 Daarom, toe Hy uitgegaan het, sê Jesus: Nou is die Seun van die mens verheerlik, en God is in Hom verheerlik.
32 As God in Hom verheerlik word, sal God Hom ook in Homself verheerlik en Hom dadelik verheerlik.
33 Kindertjies, nog 'n kort tydjie is Ek by julle. Julle sal My soek, en soos Ek aan die Jode gesê het: Waar Ek gaan, kan julle nie kom nie; so nou sê ek vir jou.
34 'n Nuwe gebod gee Ek julle, dat julle mekaar moet liefhê; soos Ek julle liefgehad het, moet julle ook mekaar liefhê.
35 Hieraan sal almal weet dat julle my dissipels is, as julle liefde onder mekaar het.
36 Simon Petrus sê vir Hom: Here, waar gaan U heen? Jesus antwoord hom: Waar Ek gaan, kan jy My nie nou volg nie; maar jy sal my daarna volg.
37 Petrus sê vir Hom: Here, waarom kan ek U nie nou volg nie? Ek sal my lewe aflê ter wille van U.
38 Jesus antwoord hom: Sal jy jou lewe ter wille van My aflê? Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, die haan sal nie kraai voordat jy My drie maal verloën het nie.

HOOFSTUK 14

1 Laat julle hart nie ontsteld word nie; glo in God, glo ook in My.
2 In die huis van my Vader is baie wonings; as dit nie so was nie, sou Ek dit vir julle gesê het. Ek gaan om vir jou plek voor te berei.
3 En as Ek gaan en vir julle plek gereed maak, sal Ek terugkom en julle vir My aanneem; sodat waar Ek is, daar ook julle kan wees.
4 En waarheen Ek gaan, weet julle, en die weg ken julle.
5 Tomas sê vir Hom: Here, ons weet nie waar U gaan nie; en hoe kan ons die weg ken?
6 Jesus sê vir hom: Ek is die weg en die waarheid en die lewe; niemand kom na die Vader behalwe deur My nie.
7 As julle My geken het, sou julle my Vader ook geken het; en van nou af ken julle Hom en het julle Hom gesien.
8 Filippus sê vir Hom: Here, toon ons die Vader, en dit is vir ons genoeg.
9 Jesus sê vir hom: Is Ek so lank by jou, en ken jy My nie, Filippus? wie My gesien het, het die Vader gesien; en hoe sê jy dan: Toon ons die Vader?
10 Glo jy nie dat Ek in die Vader is en die Vader in My nie? die woorde wat Ek tot julle spreek, spreek Ek nie uit Myself nie; maar die Vader wat in My bly, Hy doen die werke.
11 Glo My dat Ek in die Vader is en die Vader in My, anders glo My ter wille van die werke.
12 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, wie in My glo, die werke wat Ek doen, sal hy ook doen; en groter werke as dit sal hy doen; want Ek gaan na my Vader.
13 En alles wat julle in my Naam sal vra, dit sal Ek doen, sodat die Vader in die Seun verheerlik kan word.
14 As julle iets in my Naam vra, sal Ek dit doen.
15 As julle My liefhet, bewaar my gebooie.
16 En Ek sal die Vader bid, en Hy sal julle 'n ander Trooster gee om by julle te bly tot in ewigheid;
17 Selfs die Gees van die waarheid; wat die wêreld nie kan ontvang nie, omdat dit Hom nie sien en Hom nie ken nie; maar julle ken Hom; want Hy bly by julle en sal in julle wees.
18 Ek sal jou nie troosteloos laat nie: Ek sal na jou toe kom.
19 Nog 'n klein tydjie, en die wêreld sien My nie meer nie; maar julle sien My; omdat Ek lewe, sal julle ook lewe.
20 In dié dag sal julle weet dat Ek in my Vader is, en julle in My, en Ek in julle.
21 Wie my gebooie het en dit bewaar, dit is hy wat My liefhet; en wie My liefhet, sal deur my Vader liefgehê word, en Ek sal hom liefhê en My aan hom openbaar.
22 Judas sê vir hom, nie Iskariot nie, Here, hoe is dit dat U Uself aan ons sal openbaar en nie aan die wêreld nie?
23 Jesus antwoord en sê vir hom: As iemand My liefhet, sal hy my woorde bewaar; en my Vader sal hom liefhê, en Ons sal na hom toe kom en by hom woning maak.
24 Wie My nie liefhet nie, bewaar my woorde nie; en die woord wat julle hoor, is nie myne nie, maar van die Vader wat My gestuur het.
25 Hierdie dinge het Ek tot julle gespreek terwyl ek nog by julle was.
26 Maar die Trooster, wat die Heilige Gees is, wat die Vader in my Naam sal stuur, Hy sal julle alles leer en sal julle herinner aan alles wat Ek vir julle gesê het.
27 Vrede laat Ek vir julle na, my vrede gee Ek aan julle; nie soos die wêreld gee, gee Ek aan julle nie. Laat jou hart nie ontsteld word nie, en laat dit nie bevrees word nie.
28 Julle het gehoor hoe Ek vir julle gesê het: Ek gaan weg en kom terug na julle toe. As julle My liefgehad het, sou julle bly wees, omdat Ek gesê het: Ek gaan na die Vader, want my Vader is groter as Ek.
29 En nou het Ek dit vir julle gesê voordat dit gebeur het, sodat julle kan glo wanneer dit gebeur.
30 Hierna sal Ek nie veel met julle spreek nie, want die owerste van hierdie wêreld kom en het niks in My nie.

31 Maar dat die wêreld kan weet dat Ek die Vader liefhet; en soos die Vader My beveel het, so doen Ek. Staan op, laat ons hiervandaan gaan.

HOOFSTUK 15

1 Ek is die ware wingerdstok, en my Vader is die landbouer.
2 Elke loot in My wat geen vrug dra nie, neem Hy weg; en elke loot wat vrug dra, hy suiwer dit uit, sodat dit meer vrug kan dra.
3 Nou is julle rein deur die woord wat Ek tot julle gespreek het.
4 Bly in My, en Ek in jou. Soos die loot nie self vrugte kan dra as dit nie aan die wingerdstok bly nie; julle kan nie meer as julle nie in My bly nie.
5 Ek is die wingerdstok, julle is die lote; wie in My bly en Ek in hom, hy dra baie vrugte, want sonder My kan julle niks doen nie.
6 As iemand in My nie bly nie, word hy uitgewerp soos 'n loot en verdroog; en mense maak dit bymekaar en gooi dit in die vuur, en hulle word verbrand.
7 As julle in My bly en my woorde in julle, sal julle vra wat julle wil, en julle sal dit kry.
8 Hierin is my Vader verheerlik, dat julle baie vrug dra; so sal julle my dissipels wees.
9 Soos die Vader My liefgehad het, het Ek julle ook liefgehad; bly in my liefde.
10 As julle my gebooie bewaar, sal julle in my liefde bly; net soos Ek die gebooie van my Vader bewaar het en in sy liefde bly.
11 Hierdie dinge het Ek vir julle gesê, sodat my blydskap in julle kan bly en julle blydskap volkome kan wees.
12 Dit is my gebod, dat julle mekaar moet liefhê soos Ek julle liefgehad het.
13 Niemand het groter liefde as dit nie, dat iemand sy lewe vir sy vriende aflê.
14 Julle is my vriende, as julle alles doen wat Ek julle beveel.
15 Ek noem julle voortaan nie diensknegte nie; want die dienskneg weet nie wat sy heer doen nie; maar ek het julle vriende genoem; want alles wat Ek van my Vader gehoor het, het Ek aan julle bekend gemaak.
16 Julle het My nie uitverkies nie, maar Ek het julle uitverkies en julle aangestel om vrug te gaan dra en julle vrug kan bly; sodat alles wat julle van die Vader in my Naam vra, Hy dit vir julle kan gee .
17 Hierdie dinge beveel ek julle, dat julle mekaar moet liefhê.
18 As die wêreld julle haat, weet julle dat hy My voor julle gehaat het.
19 As julle van die wêreld was, sou die wêreld sy eie liefhê; maar omdat julle nie van die wêreld is nie, maar Ek julle uit die wêreld uitverkies het, daarom haat die wêreld julle.
20 Onthou die woord wat Ek vir julle gesê het: Die dienskneg is nie groter as sy heer nie. As hulle My vervolg het, sal hulle julle ook vervolg; as hulle my woord bewaar het, sal hulle joune ook bewaar.
21 Maar al hierdie dinge sal hulle aan julle doen ter wille van my Naam, omdat hulle Hom nie ken wat My gestuur het nie.
22 As Ek nie gekom het en met hulle gespreek het nie, het hulle geen sonde gehad nie, maar nou het hulle geen kleed vir hulle sonde nie.
23 Wie My haat, haat ook my Vader.
24 As Ek nie die werke onder hulle gedoen het wat niemand anders gedoen het nie, het hulle geen sonde gehad nie; maar nou het hulle gesien en my sowel as my Vader gehaat.
25 Maar dit het gebeur, sodat die woord vervul sou word wat in hulle wet geskrywe is: Hulle het My sonder oorsaak gehaat.
26 Maar wanneer die Trooster gekom het wat Ek vir julle van die Vader sal stuur, die Gees van die waarheid wat van die Vader uitgaan, sal Hy van My getuig.
27 En julle sal ook getuig, omdat julle van die begin af by My was.

HOOFSTUK 16

1 Hierdie dinge het Ek vir julle gesê, dat julle nie aanstoot mag neem nie.
2 Hulle sal julle uit die sinagoges verdryf; ja, die tyd kom dat elkeen wat julle doodmaak, sal dink dat hy God dien.
3 En hierdie dinge sal hulle aan julle doen, omdat hulle die Vader nie geken het nie, en ook nie My nie.
4 Maar hierdie dinge het Ek vir julle gesê, dat wanneer die tyd kom, julle kan onthou dat Ek julle daarvan vertel het. En hierdie dinge het Ek van die begin nie vir julle gesê nie, omdat Ek by julle was.
5 Maar nou gaan ek op pad na Hom wat my gestuur het; en niemand van julle vra My: Waar gaan jy heen?
6 Maar omdat Ek hierdie dinge vir julle gesê het, het droefheid julle hart vervul.
7 Nietemin vertel Ek julle die waarheid; Dit is vir julle voordelig dat Ek weggaan; want as Ek nie weggaan nie, sal die Trooster nie na julle toe kom nie; maar as ek weggaan, sal ek hom na julle toe stuur.
8 En wanneer Hy kom, sal Hy die wêreld teregwys van sonde en van geregtigheid en van oordeel.
9 Van sonde, omdat hulle nie in My glo nie;
10 van geregtigheid, omdat Ek na my Vader gaan, en julle sien My nie meer nie;
11 Van oordeel, want die owerste van hierdie wêreld word geoordeel.
12 Ek het nog baie dinge om vir julle te sê, maar julle kan dit nie nou dra nie.
13 Maar wanneer Hy gekom het, die Gees van die waarheid, sal Hy julle in die hele waarheid lei, want Hy sal nie uit Homself spreek nie; maar alles wat hy hoor, dit sal hy spreek; en hy sal julle die toekomstige dinge te kenne gee.
14 Hy sal My verheerlik, want Hy sal van myne ontvang en dit aan julle verkondig.
15 Alles wat die Vader het, is myne; daarom het Ek gesê dat Hy van Myne sal neem en dit aan julle toon.
16 'n Klein tydjie en julle sal My nie sien nie; en weer 'n klein tydjie, en julle sal My sien, omdat Ek na die Vader gaan.
17 Toe sê sommige van sy dissipels onder mekaar: Wat is dit wat Hy vir ons sê: 'n Klein tydjie en julle sal My nie sien nie; en weer 'n klein rukkie, en julle sal My sien; en: Omdat Ek na die Vader?

18 Hulle sê toe: Wat is dit wat hy sê: 'n Klein tydjie? ons kan nie sê wat hy sê nie.
19 En Jesus het geweet dat hulle Hom wou vra, en Hy sê vir hulle: Vra julle onder mekaar dat Ek gesê het: 'n Klein tydjie en julle sal My nie sien nie; en weer 'n klein tydjie, en julle sal My sien ?
20 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, julle sal ween en weeklaag, maar die wêreld sal bly wees; en julle sal bedroef wees, maar julle droefheid sal in blydskap verander word.
21 'n Vrou het droefheid as sy baar, want haar uur het aangebreek; maar sodra sy van die kind gebaar is, dink sy nie meer aan die angs nie, uit blydskap dat 'n man in die wêreld gebore is.
22 En julle het dan nou droefheid, maar Ek sal julle weer sien, en julle hart sal bly wees, en julle blydskap neem niemand van julle weg nie.
23 En in dié dag sal julle My niks vra nie. Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, alles wat julle die Vader in my Naam sal vra, sal Hy julle gee.
24 Tot dusver het julle niks in my Naam gevra nie; bid, en julle sal ontvang, sodat julle blydskap volkome kan wees.
25 Hierdie dinge het Ek tot julle gespreek in spreuke, maar die tyd kom wanneer Ek nie meer met julle in spreuke sal spreek nie, maar julle duidelik van die Vader sal verkondig.
26 In dié dag sal julle in my Naam bid; en Ek sê nie vir julle dat Ek die Vader vir julle sal bid nie.
27 Want die Vader self het julle lief, omdat julle My liefgehad het en geglo het dat Ek van God uitgegaan het.
28 Ek het van die Vader uitgegaan en in die wêreld gekom; weer verlaat Ek die wêreld en gaan na die Vader.
29 Sy dissipels sê vir Hom: Kyk, nou spreek U reguit en spreek geen spreekwoord nie.
30 Nou is ons seker dat U alles weet en nie nodig het dat iemand U vra nie; hierdeur glo ons dat U van God uitgegaan het.
31 Jesus antwoord hulle: Glo julle nou?
32 Kyk, die uur kom, ja, dit is nou, dat julle verstrooi sal word, elkeen na sy eie toe, en My met rus sal laat; en tog is Ek nie alleen nie, want die Vader is met My.
33 Hierdie dinge het Ek vir julle gesê, sodat julle in My vrede kan hê. In die wêreld sal julle verdrukking hê, maar hou goeie moed; Ek het die wêreld oorwin.

HOOFSTUK 17

1 Hierdie woorde het Jesus gespreek en sy oë na die hemel opgeslaan en gesê: Vader, die uur het gekom; verheerlik u Seun, sodat u Seun U ook kan verheerlik.
2 Soos U Hom mag gegee het oor alle vlees, sodat Hy die ewige lewe kan gee aan almal wat U Hom gegee het.
3 En dit is die ewige lewe, dat hulle U kan ken, die enigste ware God, en Jesus Christus, wat U gestuur het.
4 Ek het U verheerlik op die aarde: Ek het die werk voltooi wat U My gegee het om te doen.
5 En nou, o Vader, verheerlik U My by Uself met die heerlikheid wat Ek by U gehad het voordat die wêreld bestaan het.
6 Ek het u Naam geopenbaar aan die mense wat U My uit die wêreld gegee het; en hulle het u woord bewaar.
7 Nou het hulle geweet dat alles wat U my gegee het, van U is.
8 Want Ek het aan hulle die woorde gegee wat U My gegee het; en hulle het hulle aangeneem en sekerlik geweet dat Ek van U uitgegaan het, en hulle het geglo dat U My gestuur het.
9 Ek bid vir hulle: Ek bid nie vir die wêreld nie, maar vir die wat U My gegee het; want hulle is joune.
10 En alles wat myne is, is joune, en joune is myne; en Ek is in hulle verheerlik.
11 En nou is Ek nie meer in die wêreld nie, maar hulle is in die wêreld, en Ek kom na jou toe. Heilige Vader, bewaar in u Naam dié wat U My gegee het, sodat hulle net soos ons een kan wees.
12 Terwyl Ek by hulle in die wêreld was, het Ek hulle in u Naam bewaar; die wat U My gegee het, het Ek bewaar, en nie een van hulle het verlore gegaan nie, behalwe die seun van die verderf; sodat die Skrif vervul kan word.
13 En nou kom ek na jou toe; en hierdie dinge spreek Ek in die wêreld, sodat hulle my blydskap in hulleself vervul kan hê.
14 Ek het u woord aan hulle gegee; en die wêreld het hulle gehaat, omdat hulle nie van die wêreld is nie, net soos Ek nie van die wêreld is nie.
15 Ek bid nie dat U hulle uit die wêreld wegneem nie, maar dat U hulle van die bose moet bewaar.
16 Hulle is nie van die wêreld nie, net soos Ek nie van die wêreld is nie.
17 Heilig hulle deur u waarheid: u woord is waarheid.
18 Soos U My na die wêreld gestuur het, so het Ek hulle ook na die wêreld toe gestuur.
19 En ter wille van hulle heilig Ek Myself, sodat hulle ook deur die waarheid geheilig kan word.
20 Ek bid ook nie vir hulle alleen nie, maar ook vir die wat deur hulle woord in My sal glo;
21 sodat hulle almal een mag wees; soos U, Vader, in My is en Ek in U, sodat hulle ook in ons een kan wees, sodat die wêreld kan glo dat U My gestuur het.
22 En die heerlikheid wat U My gegee het, het Ek aan hulle gegee; sodat hulle een kan wees, net soos ons een is:
23 Ek in hulle en jy in My, sodat hulle in een volmaak kan word; en dat die wêreld kan weet dat U My gestuur het en hulle liefgehad het soos U My liefgehad het.
24 Vader, Ek wil dat hulle wat U My gegee het, ook by My sal wees waar Ek is; dat hulle my heerlikheid kan aanskou wat U My gegee het, want U het My liefgehad voor die grondlegging van die wêreld.
25 O regverdige Vader, die wêreld het U nie geken nie, maar Ek het U geken, en hulle het geweet dat U My gestuur het.
26 En Ek het u Naam aan hulle verkondig en sal dit verkondig, sodat die liefde waarmee U My liefgehad het in hulle kan wees, en Ek in hulle.

HOOFSTUK 18

1 Nadat Jesus hierdie woorde gespreek het, het Hy saam met sy dissipels uitgegaan oor die spruit Kedron, waar 'n tuin was, waarin Hy ingegaan het, en sy dissipels.
2 En Judas, wat Hom verraai het, het ook die plek geken, want Jesus het dikwels saam met sy dissipels daarheen gekom.

3 Toe Judas 'n bende manne en offisiere van die owerpriesters en Fariseërs ontvang het, het hy daarheen gekom met lanterns en fakkels en wapens.
4 Jesus het dan, omdat Hy alles geweet het wat oor Hom sou kom, uitgegaan en vir hulle gesê: Wie soek julle?
5 Hulle antwoord hom: Jesus van Nasaret. Jesus sê vir hulle: Dit is Ek. En Judas, wat Hom verraai het, het ook by hulle gestaan.
6 En toe Hy vir hulle gesê het: Dit is Ek, het hulle agteruit gegaan en op die grond geval.
7 Toe vra hy hulle weer: Wie soek julle? En hulle sê: Jesus, die Nasaret.
8Jesus antwoord: Ek het vir julle gesê dat dit Ek is; as julle My daarom soek, laat hulle weggaan.
9 sodat die woord vervul sou word wat Hy gespreek het: Van die wat U My gegee het, het ek niemand verloor nie.
10 Toe het Simon Petrus dit met 'n swaard getrek en die dienaar van die hoëpriester geslaan en sy regteroor afgekap. Die dienaar se naam was Malgus.
11 Toe sê Jesus vir Petrus: Steek jou swaard in die skede: die beker wat my Vader My gegee het, sal Ek dit nie drink nie?
12 Toe het die bende en die owerste en die beamptes van die Jode Jesus geneem en Hom geboei.
13 En hy het hom eers na Annas weggelei; want hy was skoonvader van Kájafas, wat daardie jaar die hoëpriester was.
14 En dit was Kajafas wat aan die Jode raad gegee het dat dit raadsaam was dat een man vir die volk moes sterf.
15 En Simon Petrus het Jesus gevolg, en so ook 'n ander dissipel: daardie dissipel was bekend aan die hoëpriester en het saam met Jesus in die paleis van die hoëpriester ingegaan.
16 Maar Petrus het buite by die deur gestaan. Daarop het daardie ander dissipel, wat aan die hoëpriester bekend was, uitgegaan en met haar wat die deur oppas, gespreek en Petrus ingebring.
17 Toe sê die meisie wat die deur opgepas het vir Petrus: Is jy nie ook een van hierdie man se dissipels nie? Hy sê: Ek is nie.
18 En die dienaars en die dienaars het daar gestaan wat 'n kole vuur gemaak het; want dit was koud, en hulle het hulself warm gemaak, en Petrus het by hulle gestaan en hom warm gemaak.
19 Die hoëpriester het Jesus toe gevra na sy dissipels en na sy leer.
20 Jesus antwoord hom: Ek het openlik met die wêreld gespreek; Ek het altyd onderrig gegee in die sinagoge en in die tempel waar die Jode altyd woon; en in die geheim het ek niks gesê nie.
21 Waarom vra jy My? vra die wat My gehoor het, wat Ek vir hulle gesê het; kyk, hulle weet wat Ek gesê het.
22 En nadat hy dit gesê het, slaan een van die dienaars wat daar staan, Jesus met die palm van sy hand en sê: Antwoord u die hoëpriester so?
23 Jesus antwoord hom: As Ek kwaad gespreek het, getuig van die kwaad; maar as dit goed is, waarom slaan jy My?
24 En Annas het hom geboeid na Kajafas, die hoëpriester, gestuur.
25 En Simon Petrus het gaan staan en hom warm gemaak. Hulle sê toe vir Hom: Is jy nie ook een van sy dissipels nie? Hy het dit ontken en gesê: Ek is nie.
26 Een van die dienaars van die hoëpriester, sy bloedverwant wie se oor Petrus afgekap het, sê: Het ek jou nie saam met hom in die tuin gesien nie?
27 Petrus het toe weer ontken, en dadelik het die haan gekraai.
28 Toe het hulle Jesus van Kájafas af na die geregsaal gelei. En dit was vroeg; en hulle het self nie in die regsaal ingegaan nie, sodat hulle nie verontreinig sou word nie; maar dat hulle die pasga kan eet.
29 Pilatus het toe uitgegaan na hulle en gesê: Watter beskuldiging bring julle teen hierdie man?
30 Hulle antwoord en sê vir hom: As hy nie 'n kwaaddoener was nie, sou ons hom nie aan jou oorgegee het nie.
31 Toe sê Pilatus vir hulle: Neem Hom en oordeel Hom volgens julle wet. Die Jode sê toe vir hom: Dit is ons nie geoorloof om iemand dood te maak nie.
32 sodat die woord van Jesus vervul sou word wat Hy gespreek het deur aan te dui watter dood hy sou sterwe.
33 Pilatus het toe weer in die regslokaal ingegaan en Jesus geroep en vir Hom gesê: Is U die Koning van die Jode?
34 Jesus antwoord hom: Sê jy dit van jouself, of het ander dit vir jou van My gesê?
35 Pilatus antwoord: Is ek 'n Jood? U eie nasie en die owerpriesters het u aan my oorgegee; wat het u gedoen?
36 Jesus antwoord: My koninkryk is nie van hierdie wêreld nie; as my koninkryk van hierdie wêreld was, sou my dienaars geveg het, dat Ek nie aan die Jode oorgelewer sou word nie; maar nou is my koninkryk nie van hier nie.
37 Pilatus sê toe vir Hom: Is jy dan 'n koning? Jesus antwoord: U sê dat Ek 'n koning is. Hiertoe is Ek gebore, en daarom het Ek in die wêreld gekom om van die waarheid te getuig. Elkeen wat uit die waarheid is, luister na my stem.
38 Pilatus sê vir Hom: Wat is waarheid? En nadat Hy dit gesê het, gaan Hy weer uit na die Jode en sê vir hulle: Ek vind geen skuld in hom nie.
39 Maar julle het die gewoonte dat Ek vir julle een moet loslaat op die pasga; wil julle dan dat Ek vir julle die Koning van die Jode loslaat?
40 Toe het hulle almal weer uitgeroep en gesê: Nie hierdie man nie, maar Baráb bas. Nou was Barabbas 'n rower.

HOOFSTUK 19

1 Pilatus het toe vir Jesus geneem en Hom gegésel.
2 En die soldate het 'n doringkroon gevleg en dit op sy hoof gesit, en hulle het hom 'n purper kleed aangetrek,
3 en gesê: Wees gegroet, Koning van die Jode! en hulle het hom met hul hande geslaan.
4 Pilatus het dan weer uitgegaan en vir hulle gesê: Kyk, ek bring Hom na julle uit, sodat julle kan weet dat ek geen skuld in Hom vind nie.
5 Toe het Jesus uitgekom, met die doringkroon en die purper kleed gedra. En Pilatus sê vir hulle:Daar is die man!
6 Toe die owerpriesters en die dienaars Hom dan sien, het hulle uitgeroep en gesê: Kruisig Hom, kruisig Hom. Pilatus sê vir hulle: Neem Hom en kruisig Hom, want ek vind geen skuld in Hom nie.
7 Die Jode antwoord hom: Ons het 'n wet, en volgens ons wet behoort hy te sterwe, omdat hy homself die Seun van God gemaak het.

8 Toe Pilatus dan hierdie woord hoor, was hy nog banger;
9 En hy het weer in die regslokaal gegaan en vir Jesus gesê: Waar is U vandaan? Maar Jesus het hom geen antwoord gegee nie.
10 Toe sê Pilatus vir Hom: Spreek jy nie met my nie? Weet jy nie dat Ek mag het om jou te kruisig en mag het om jou vry te laat nie?
11 Jesus antwoord: Jy sou hoegenaamd geen mag teen My kon hê as dit nie van bo aan jou gegee was nie; daarom het hy wat My aan jou oorgegee het, die groter sonde.
12 En van nou af het Pilatus probeer om hom vry te laat, maar die Jode het uitgeroep en gesê: As jy hierdie man laat gaan, is jy nie die keiser se vriend nie;
13 Toe Pilatus dan hierdie woord hoor, het hy Jesus na vore gebring en op die regterstoel gaan sit op 'n plek wat die plaveisel genoem word, maar in die Hebreeus Gabbata.
14 En dit was die voorbereiding van die pasga en omtrent die sesde uur, en hy sê vir die Jode: Hier is julle Koning!
15 Maar hulle het uitgeroep: Weg met Hom, weg met Hom, kruisig Hom. Pilatus sê vir hulle: Moet ek julle Koning kruisig? Die owerpriesters antwoord: Ons het geen koning behalwe die keiser nie.
16 Toe het Hy Hom dan aan hulle oorgegee om gekruisig te word. En hulle het Jesus geneem en Hom weggelei.
17 En hy het sy kruis gedra en uitgegaan na 'n plek wat die plek van 'n skedel genoem word, wat in die Hebreeus Golgota genoem word.
18 waar hulle Hom gekruisig het, en twee ander saam met Hom, aan weerskante een, en Jesus in die middel.
19 En Pilatus het 'n titel geskryf en dit aan die kruis gesit. En die skrif was: JESUS VAN NASARET, DIE KONING VAN DIE JODE.
20 Hierdie titel het toe baie van die Jode gelees, want die plek waar Jesus gekruisig is, was naby die stad, en dit was in Hebreeus en Grieks en Latyn geskrywe.
21 Toe sê die owerpriesters van die Jode vir Pilatus: Skryf nie: Die Koning van die Jode nie; maar dat hy gesê het: Ek is die Koning van die Jode.
22 Pilatus antwoord: Wat ek geskryf het, het ek geskryf.
23 Toe die soldate Jesus gekruisig het, het hulle sy klere geneem en vier dele gemaak, vir elke soldaat 'n deel; en ook sy mantel: nou was die mantel sonder naat, van bo af deurgaans geweef.
24 Hulle het toe onder mekaar gesê: Laat ons dit nie skeur nie, maar die lot werp oor wie dit moet wees, sodat die Skrif vervul sou word wat sê: Hulle het my klere onder hulle verdeel, en oor my gewaad het hulle die lot gewerp. Hierdie dinge het die soldate dan gedoen.
25 En daar het by die kruis van Jesus sy moeder gestaan en sy moeder se suster, Maria, die vrou van Kleofas, en Maria Magdalena.
26 Toe Jesus dan sy moeder sien staan en die dissipel wat Hy liefgehad het, sê Hy vir sy moeder: Vrou, daar is jou seun!
27 Toe sê Hy vir die dissipel: Hier is jou moeder! En van daardie uur af het daardie dissipel haar na sy eie huis geneem.
28 Hierna, omdat Jesus geweet het dat alles nou volbring was, sodat die Skrif vervul sou word, sê Jesus: Ek het dors.
29 En daar het 'n houer vol asyn gestaan, en hulle het 'n spons met asyn gevul en dit op hisop gesit en dit aan sy mond gesit.
30 Toe Jesus dan die asyn ontvang het, sê Hy: Dit is volbring ;
31 Die Jode het dan, omdat dit die voorbereiding was, dat die liggame nie op die sabbatdag aan die kruis sou bly nie (want daardie sabbatdag was 'n hoë dag), Pilatus gesmeek dat hulle bene gebreek moes word en dat hulle weggeneem.
32 Toe kom die soldate en breek die bene van die eerste en van die ander wat saam met Hom gekruisig is.
33 Maar toe hulle by Jesus kom en sien dat Hy reeds dood was, het hulle sy bene nie gebreek nie.
34 Maar een van die soldate het met 'n spies sy sy deurboor, en dadelik het bloed en water daar uitgekom.
35 En hy wat dit gesien het, het getuig, en sy getuienis is waar; en hy weet dat hy die waarheid sê, sodat julle kan glo.
36 Want hierdie dinge het gebeur, dat die Skrif vervul sou word: Geen been van Hom sal gebreek word nie.
37 En weer sê 'n ander Skrif: Hulle sal Hom aansien vir wie hulle deurboor het.
38 En daarna het Josef van Arimathéa, wat 'n dissipel van Jesus was, maar in die geheim uit vrees vir die Jode, Pilatus gesmeek dat hy die liggaam van Jesus moes wegneem; en Pilatus het hom verlof gegee. Hy het toe gekom en die liggaam van Jesus geneem.
39 En Nikodemus het ook gekom, wat eers in die nag na Jesus gekom het en 'n mengsel van mirre en aalwyn gebring het, omtrent 'n honderd pond gewig.
40 Toe het hulle die liggaam van Jesus geneem en dit in linneklere toegedraai saam met die speserye, soos die gebruik van die Jode is om te begrawe.
41 En op die plek waar Hy gekruisig is, was daar 'n tuin; en in die tuin 'n nuwe graf waarin nog nooit 'n mens gelê is nie.
42 Daar het hulle Jesus dan neergelê vanweë die voorbereidingsdag van die Jode; want die graf was naby.

HOOFSTUK 20

1 Die eerste dag van die week kom Maria Magdalena vroeg, toe dit nog donker was, by die graf en sien hoe die steen van die graf weggeneem is.
2 Toe hardloop sy en kom by Simon Petrus en die ander dissipel vir wie Jesus liefgehad het, en sê vir hulle: Hulle het die Here uit die graf weggeneem, en ons weet nie waar hulle Hom neergelê het nie.
3 Petrus het toe uitgegaan en daardie ander dissipel en by die graf gekom.
4 Hulle het toe altwee saam gehardloop, en die ander dissipel het voor Petrus gehardloop en eerste by die graf gekom.
5 Toe hy vooroor gebuk en inkyk, sien hy die linneklere lê; tog het hy nie ingegaan nie.
6 Toe kom Simon Petrus agter hom aan en gaan in die graf en sien die linneklere lê,
7 En die doek wat om sy hoof was, het nie by die linneklere gelê nie, maar saamgedraai op 'n plek afsonderlik.
8 Toe het die ander dissipel, wat eerste by die graf gekom het, ook ingegaan, en hy het gesien en geglo.
9 Want hulle het nog nie die Skrif geken nie, dat Hy uit die dode moet opstaan.
10 Toe het die dissipels weer na hulle eie huis gegaan.
11 Maar Maria het buite by die graf gestaan en ween; en terwyl sy ween, buk sy neer en kyk na die graf.

12 En sien twee engele in wit klere sit, die een aan die hoof en die ander by die voete, waar die liggaam van Jesus gelê het.
13 En hulle sê vir haar: Vrou, waarom ween jy? Sy sê vir hulle: Omdat hulle my Here weggeneem het en ek nie weet waar hulle Hom neergelê het nie.
14 En toe sy dit gesê het, draai sy haarself om en sien Jesus staan, en sy het nie geweet dat dit Jesus was nie.
15 Jesus sê vir haar: Vrou, waarom ween jy? wie soek jy? Sy, wat gedink het dat hy die tuinier is, sê vir hom: Meneer, as u hom van hier af gedra het, sê vir my waar u hom neergelê het, en ek sal hom wegneem.
16 Jesus sê vir haar: Maria! Sy het haar omgedraai en vir Hom gesê: Rabboni! dit wil sê: Meester.
17 Jesus sê vir haar: Raak My nie aan nie; want Ek het nog nie opgevaar na my Vader nie; maar gaan na my broers en sê vir hulle: Ek vaar op na my Vader en julle Vader; en aan my God en jou God.
18 Maria Magdalena het gekom en vir die dissipels vertel dat sy die Here gesien het en dat Hy hierdie dinge met haar gesê het.
19 En dieselfde dag in die aand, dit was die eerste dag van die week, toe die deure gesluit was waar die dissipels uit vrees vir die Jode vergader het, het Jesus gekom en in die midde gestaan en vir hulle gesê: Vrede vir julle!
20 En nadat hy dit gesê het, wys hy aan hulle sy hande en sy sy. Toe was die dissipels bly toe hulle die Here sien.
21 Toe sê Jesus weer vir hulle: Vrede vir julle; soos my Vader My gestuur het, stuur Ek julle ook.
22 En nadat Hy dit gesê het, blaas Hy op hulle en sê vir hulle: Ontvang die Heilige Gees.
23 Elkeen se sondes wat julle vergewe, word aan hulle vergewe; en wie se sondes julle ook al behou, dit word behou.
24 Maar Tomas, een van die twaalf, wat Didimus genoem word, was nie by hulle toe Jesus gekom het nie.
25 Die ander dissipels sê toe vir Hom: Ons het die Here gesien. Maar hy sê vir hulle: As ek nie in sy hande die teken van die spykers sien en my vinger in die teken van die spykers steek en my hand in sy sy steek nie, sal ek nie glo nie.
26 En ná agt dae was sy dissipels weer binne, en Tomas saam met hulle; Jesus het toe gekom, terwyl die deure gesluit was, en in die midde gestaan en gesê: Vrede vir julle!
27 Toe sê hy vir Thomas: Bring jou vinger hier en kyk na my hande; en steek jou hand hier en steek dit in my sy; en wees nie ontrou nie, maar gelowig.
28 En Thomas antwoord en sê vir hom: My Here en my God.
29 Jesus sê vir hom: Thomas, omdat jy My gesien het, het jy geglo; salig is die wat nie gesien het nie en tog geglo het.
30 En baie ander tekens het Jesus waarlik in die teenwoordigheid van sy dissipels gedoen, wat nie in hierdie boek beskrywe is nie:
31 Maar dit is geskrywe, sodat julle kan glo dat Jesus die Christus is, die Seun van God; en dat julle deur te glo die lewe kan hê in sy Naam.

HOOFSTUK 21

1 Ná hierdie dinge het Jesus Hom weer aan die dissipels by die see van Tiberias geopenbaar; en op hierdie wyse het hy homself laat blyk.
2 Daar was saam Simon Petrus en Thomas wat Didimus genoem word, en Natanael van Kana in Galilea, en die seuns van Sebedeus en nog twee van sy dissipels.
3 Simon Petrus sê vir hulle: Ek gaan visvang. Hulle sê vir hom: Ons gaan ook saam met jou. Hulle het uitgegaan en dadelik in 'n skip geklim; en daardie nag het hulle niks gevang nie.
4 Maar toe dit môre word, het Jesus op die strand gestaan, maar die dissipels het nie geweet dat dit Jesus was nie.
5 Toe sê Jesus vir hulle: Kinders, het julle voedsel? Hulle antwoord hom: Nee.
6 En hy sê vir hulle: Gooi die net aan die regterkant van die skip, en julle sal vind. Hulle het dus gegooi, en nou kon hulle dit nie trek nie, vanweë die menigte van die visse.
7 Daarom sê daardie dissipel vir wie Jesus liefgehad het vir Petrus: Dit is die Here. En toe Simon Petrus hoor dat dit die Here is, het hy sy visserskleed aan hom omgord, want hy was naak, en hom in die see gegooi.
8 En die ander dissipels het in 'n klein skippie gekom; (want hulle was nie ver van die land af nie, maar soos 't ware twee honderd el--) en sleep die net met visse.
9 En toe hulle aan die land kom, het hulle daar 'n kole vuur gesien en vis daarop gelê en brood.
10 Jesus sê vir hulle: Bring van die visse wat julle nou gevang het.
11 Simon Petrus het opgegaan en die net op die land getrek, vol groot visse, honderd drie en vyftig; en daar was almal so baie, maar die net is nie gebreek nie.
12 Jesus sê vir hulle: Kom eet. En nie een van die dissipels het dit gewaag om Hom te vra: Wie is U? met die wete dat dit die Here is.
13 Jesus het toe gekom en brood geneem en aan hulle gegee, en net so vis.
14 Dit is nou die derde keer dat Jesus Homself aan sy dissipels vertoon het, nadat Hy uit die dood opgestaan het.
15 Toe hulle dan geëet het, sê Jesus vir Simon Petrus: Simon, seun van Jona, het jy My meer lief as hulle? Hy sê vir hom: Ja, Here! jy weet dat ek jou liefhet. Hy sê vir hom: Wei my lammers.
16 Hy sê weer die tweede keer vir hom: Simon, seun van Jona, het jy My lief? Hy sê vir hom: Ja, Here! jy weet dat ek jou liefhet. Hy sê vir hom: Laat my skape wei.
17 Hy sê vir die derde keer vir hom: Simon, seun van Jona, het jy My lief? Petrus was bedroef omdat hy die derde keer vir hom gesê het: Het jy My lief? En hy sê vir hom: Here, U weet alles; jy weet dat ek jou liefhet. Jesus sê vir hom: Laat my skape wei.
18 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, toe jy jonk was, het jy jouself omgord en gewandel waar jy wou; maar as jy oud word, sal jy jou hande uitsteek, en 'n ander sal jou omgord en jou waarheen jy dra sou nie.
19 Dit het hy gesê en te kenne gegee deur watter dood hy God sou verheerlik. En nadat Hy dit gesê het, sê Hy vir hom: Volg My.
20 Toe Petrus hom omdraai, sien hy die dissipel wat Jesus liefgehad het, volg; wat ook by die maaltyd op sy bors geleun en gesê het: Here, wie is dit wat U verraai?

21 Toe Petrus hom sien, sê hy vir Jesus: Here, en wat moet hierdie man doen?
22 Jesus sê vir hom: As Ek wil dat hy vertoef totdat Ek kom, wat gaan dit jou aan? volg jy my.
23 Toe het hierdie woord onder die broeders gegaan, dat daardie dissipel nie sou sterwe nie; maar Jesus het nie vir hom gesê: Hy sal nie sterwe nie; maar: As Ek wil dat hy vertoef totdat Ek kom, wat gaan dit jou aan?
24 Dit is die dissipel wat van hierdie dinge getuig en dit geskryf het; en ons weet dat sy getuienis waar is.
25 En daar is ook baie ander dinge wat Jesus gedoen het, wat, as dit elkeen opgeskryf sou word, ek dink dat selfs die wêreld self nie die boeke kon bevat wat geskrywe moes word nie. Amen.

Handelinge van die Apostels

HOOFSTUK 1

1 Die vorige verhandeling het ek gemaak, o Teofilus, van alles wat Jesus begin doen en leer het,
2 Tot op die dag waarop Hy opgeneem is, nadat Hy deur die Heilige Gees bevele gegee het aan die apostels wat Hy uitverkies het:
3 Aan wie hy ook na sy hartstog lewend getoon het deur baie onfeilbare bewyse, deurdat hy veertig dae lank daarvan gesien is en gespreek het oor die dinge van die koninkryk van God.
4 En toe hulle saam met hulle vergader het, het hulle hulle bevel gegee om nie van Jerusalem af weg te gaan nie, maar te wag op die belofte van die Vader wat, sê Hy, julle van My gehoor het.
5 Want Johannes het waarlik met water gedoop; maar julle sal met die Heilige Gees gedoop word nie baie dae daarna nie.
6 Toe hulle dan bymekaar was, het hulle Hom gevra en gesê: Here, sal U in hierdie tyd die koninkryk vir Israel weer herstel?
7 En Hy sê vir hulle: Dit kom julle nie toe om die tye of seisoene te weet wat die Vader in sy eie mag gestel het nie.
8 Maar julle sal krag ontvang nadat die Heilige Gees oor julle gekom het, en julle sal getuies van My wees in Jerusalem sowel as in die hele Judéa en in Samaria en tot aan die uiterste van die aarde.
9 En toe Hy hierdie dinge gespreek het, terwyl hulle dit sien, is Hy opgeneem; en 'n wolk het hom voor hulle oë weggeneem.
10 En terwyl hulle stip na die hemel kyk terwyl Hy opgaan, kyk, daar staan twee manne by hulle in wit klere;
11 wat ook gesê het: Galilése manne, waarom staan julle en kyk na die hemel? hierdie selfde Jesus wat van julle na die hemel opgeneem is, sal net so kom soos julle Hom na die hemel sien opgaan het.
12 Hulle het toe na Jerusalem teruggekeer van die berg wat genoem word Olyfberg, wat van Jerusalem af 'n sabbatsreis is.
13 En toe hulle ingegaan het, het hulle opgegaan in die bovertrek waar Petrus en Jakobus en Johannes en Andreas, Filippus en Thomas, Bartolomeus en Matteus, Jakobus, die seun van Alfeus, en Simon Selotes, gewoon het, en Judas, die broer van Jakobus.
14 Hulle het almal eendragtig volgehou in gebed en smeking, met die vroue en Maria, die moeder van Jesus, en met sy broers.
15 En in daardie dae het Petrus tussen die dissipels opgestaan en gesê: (die getal name saam was omtrent honderd-en-twintig)
16 Manne en broeders, hierdie Skrif moes seker vervul gewees het, wat die Heilige Gees deur die mond van Dawid tevore gespreek het oor Judas, wat die gids was vir die wat Jesus geneem het.
17 Want hy is saam met ons getel en het deel van hierdie bediening verkry.
18 En hierdie man het 'n stuk grond gekoop met die beloning van ongeregtigheid; en hy het halsoorkop geval en in die middel uitmekaar gebars, en al sy ingewande het uitgevloei.
19 En dit was bekend aan al die inwoners van Jerusalem; in soverre daardie veld in hulle regte tong genoem word, Aceldama, dit wil sê, die veld van bloed.
20 Want daar is geskrywe in die boek van die Psalms: Laat sy woning woes word, en laat niemand daarin woon nie;
21Daarom van hierdie manne wat saam met ons die hele tyd saamgegaan het wat die Here Jesus onder ons in en uitgegaan het,
22 Vanaf die doop van Johannes, tot daardie selfde dag wat hy van ons opgeneem is, moet iemand georden word om saam met ons 'n getuie van sy opstanding te wees.
23 En hulle het twee aangestel: Josef wat Barsabas genoem is, met die bynaam Justus, en Mattias.
24 En hulle het gebid en gesê: U, Here, wat die harte van alle mense ken, toon aan of U van hierdie twee gekies het,
25 sodat hy deel kan neem aan hierdie bediening en apostelskap waaruit Judas deur oortreding verval het, om na sy eie plek te gaan.
26 En hulle het hul lote uitgegee; en die lot het op Mattias geval; en hy is saam met die elf apostels getel.

HOOFSTUK 2

1 En toe die dag van Pinkster aangebreek het, was hulle almal eendragtig op een plek.
2 En skielik het daar 'n geluid uit die hemel gekom soos van 'n geweldige bruisende wind, en dit het die hele huis gevul waar hulle gesit het.
3 En daar het aan hulle verskyn gesplete tonge soos van vuur, en dit het op elkeen van hulle gesit.
4 En hulle is almal vervul met die Heilige Gees en het begin spreek in ander tale, soos die Gees aan hulle gegee het om uit te spreek.
5 En daar het in Jerusalem Jode gewoon, vroom manne, uit elke nasie onder die hemel.
6 En toe dit in die buiteland geraas het, het die skare bymekaargekom en hulle was beskaamd, omdat elkeen hulle in sy eie taal hoor praat het.
7 En hulle was almal verbaas en verwonderd en het vir mekaar gesê: Kyk, is hulle almal wat spreek nie Galileërs nie?
8 En hoe hoor ons elkeen in ons eie taal waarin ons gebore is?
9Parthiërs en Meders en Elamiete en die inwoners van Mesopotamië en in Judéa en Kappadosië, in Pontus en Asië,
10 Frigië en Pamfilië, in Egipte en in die streke van Libië rondom Cirene, en vreemdelinge van Rome, Jode en proseliete,
11 Kreta en Arabiere, ons hoor hulle die wonderlike werke van God in ons tong spreek.
12 En hulle was almal verbaas en twyfel en sê vir mekaar: Wat beteken dit?
13 Ander het gespot en gesê: Hierdie manne is vol nuwe wyn.
14 Maar Petrus het saam met die elf opgestaan, sy stem verhef en vir hulle gesê: Manne van Judéa en almal wat in Jerusalem woon, moet dit aan julle bekend wees en luister na my woorde.

15 Want hulle is nie dronk soos julle dink nie, aangesien dit maar die derde uur van die dag is.
16 Maar dit is wat deur die profeet Joël gespreek is;
17 En dit sal gebeur in die laaste dae, spreek God, Ek sal van my Gees uitstort op alle vlees; en julle seuns en julle dogters sal profeteer, en julle jongmanne sal gesigte sien, en julle ou mense sal drome droom. :
18 En op my diensknegte en oor my diensmaagde sal Ek in daardie dae van my Gees uitstort; en hulle sal profeteer:
19 En Ek sal wonders doen bo in die hemel en tekens onder op die aarde; bloed en vuur en rookdamp:
20 Die son sal verander word in duisternis en die maan in bloed, voordat daardie groot en merkwaardige dag van die Here kom.
21 En dit sal gebeur dat elkeen wat die Naam van die Here aanroep, gered sal word.
22 Manne van Israel, hoor hierdie woorde; Jesus van Nasaret, 'n man wat deur God onder julle goedgekeur is deur wonders en wonders en tekens wat God deur Hom in julle midde gedoen het, soos julle self ook weet:
23 Hom, verlos deur die besliste raad en voorkennis van God, het julle geneem en deur goddelose hande gekruisig en gedood;
24 wat God opgewek het deurdat Hy die pyne van die dood losgemaak het, omdat dit nie moontlik was dat Hy daaraan vasgehou sou word nie.
25 Want Dawid spreek van hom: Ek het die Here altyd voor my aangesig gesien, want Hy is aan my regterhand, sodat ek nie sou wankel nie.
26 Daarom was my hart bly, en my tong was bly; ook sal my vlees rus in hoop:
27 Want U sal my siel nie in die hel los nie, en U sal nie toelaat dat u Heilige verderwing sien nie.
28 U het my die weë van die lewe bekend gemaak; jy sal my vol vreugde maak met jou aangesig.
29 Manne en broeders, laat my vryelik met julle spreek oor die aartsvader Dawid, dat hy dood sowel as begrawe is, en sy graf is by ons tot vandag toe.
30 Daarom, omdat hy 'n profeet was en geweet het dat God vir hom met 'n eed gesweer het, dat hy van die vrug van sy lendene, na die vlees, Christus sou opwek om op sy troon te sit;
31 Toe hy dit tevore sien, het hy gespreek van die opstanding van Christus, dat sy siel nie in die hel oorgebly het nie, en dat sy vlees ook nie verderwing gesien het nie.
32 Hierdie Jesus het God opgewek, waarvan ons almal getuies is.
33 Omdat Hy dan deur die regterhand van God verhoog is en die belofte van die Heilige Gees van die Vader ontvang het, het Hy dit uitgestort wat julle nou sien en hoor.
34 Want Dawid het nie na die hemele opgevaar nie, maar hy sê self: Die HERE het tot my Here gesê: Sit aan my regterhand,
35Totdat Ek jou vyande jou voetbank maak.
36 Laat die hele huis van Israel dan verseker weet dat God dieselfde Jesus wat julle gekruisig het, Here sowel as Christus gemaak het.
37 En toe hulle dit hoor, is hulle in hul hart getref en vir Petrus en die res van die apostels gesê: Manne en broeders, wat moet ons doen?
38 Toe sê Petrus vir hulle: Bekeer julle en laat elkeen van julle gedoop word in die Naam van Jesus Christus tot vergewing van sondes, en julle sal die gawe van die Heilige Gees ontvang.
39 Want die belofte is vir julle en vir julle kinders en aan almal wat ver is, selfs almal as wat die Here ons God sal roep.
40 En met baie ander woorde het hy getuig en vermaan en gesê: Red julle uit hierdie slegte geslag.
41 En die wat sy woord met blydskap aangeneem het, is gedoop, en op dieselfde dag is omtrent drieduisend siele by hulle gevoeg.
42 En hulle het volhard in die leer van die apostels en die gemeenskap en in die breking van die brood en in die gebede.
43 En vrees het oor elke siel gekom, en baie wonders en tekens het deur die apostels gedoen.
44 En almal wat geglo het, was saam en het alles gemeen;
45 en hulle besittings en goed verkoop en dit aan almal verdeel, soos elkeen nodig gehad het.
46 En hulle het elke dag eendragtig in die tempel voortgegaan en van huis tot huis brood gebreek en hulle vleis geëet met blydskap en opregtheid van hart,
47 God loof en guns hê by die hele volk. En die Here het daagliks by die gemeente gevoeg die wat gered moes word.

HOOFSTUK 3

1 En Petrus en Johannes het saam opgegaan na die tempel op die uur van gebed, dit was die negende uur.
2 En 'n sekere man wat van sy moeder se skoot af kreupel was, is gedra, wat hulle daagliks neergelê het by die poort van die tempel wat Skoon genoem word, om aalmoese te vra van die wat in die tempel ingegaan het;
3 Hulle het 'n aalmoese gevra toe hy Petrus en Johannes op pad was om in die tempel in te gaan.
4 En Petrus het sy oë saam met Johannes op hom gerig en gesê: Kyk na ons.
5 En hy het na hulle geluister in die verwagting om iets van hulle te ontvang.
6 Toe sê Petrus: Silwer en goud het ek nie; maar wat ek het, gee ek jou: in die Naam van Jesus Christus, die Nasaret, staan op en loop.
7 En hy het hom aan die regterhand gegryp en hom opgetel, en dadelik het sy voete en enkelbene krag gekry.
8 En hy het opgespring en gestaan en geloop en saam met hulle in die tempel ingegaan, terwyl hy loop en spring en God prys.
9 En die hele volk het hom sien loop en God prys.
10 En hulle het geweet dat dit Hy was wat by die Pragtige poort van die tempel sit vir aalmoese, en hulle was vervul met verwondering en verbasing oor wat met hom gebeur het.
11 En terwyl die kreupel man wat genees is, Petrus en Johannes vashou, het die hele volk baie verwonderd na hulle gehardloop in die voorportaal wat Salomo s'n genoem word.
12 En toe Petrus dit sien, antwoord hy die volk: Manne van Israel, waarom verwonder julle julle hieroor? of waarom kyk julle so ernstig na ons, asof ons deur ons eie krag of heiligheid hierdie man laat wandel het?
13 Die God van Abraham en van Isak en van Jakob, die God van ons vaders, het sy Seun Jesus verheerlik; wat julle

oorgegee het en Hom voor Pilatus verloën het toe hy vasbeslote was om Hom te laat gaan.
14 Maar julle het die Heilige en die Regverdige verloën en begeer dat 'n moordenaar aan julle gegee word;
15 en die Vors van die lewe, wat God uit die dode opgewek het, gedood; waarvan ons getuies is.
16 En sy Naam het deur geloof in sy Naam hierdie man sterk gemaak, wat julle sien en ken; ja, die geloof wat deur hom is, het hom hierdie volmaakte gesondheid gegee in die teenwoordigheid van julle almal.
17 En nou, broers, ek weet dat julle dit uit onkunde gedoen het, net soos julle owerstes.
18 Maar die dinge wat God tevore deur die mond van al sy profete bekend gemaak het, dat Christus sou ly, het Hy so vervul.
19 Bekeer julle dan en bekeer julle, sodat julle sondes uitgewis kan word, wanneer die tye van verkwikking van die aangesig van die Here sal kom;
20 En hy sal Jesus Christus stuur, wat voorheen aan julle verkondig is.
21 wat die hemel moet ontvang tot op die tye van herstel van alle dinge, wat God gespreek het deur die mond van al sy heilige profete van die begin van die wêreld af.
22 Want Moses het waarlik aan die vaders gesê: 'n Profeet sal die Here julle God vir julle verwek uit julle broers soos ek; Hom moet julle hoor in alles wat Hy vir julle sê.
23 En dit sal gebeur dat elke siel wat nie na daardie profeet luister nie, onder die volk verdelg sal word.
24 Ja, en al die profete van Samuel af en dié wat daarna volg, soveel as wat gespreek het, het eweneens van hierdie dae voorspel.
25 Julle is die kinders van die profete en van die verbond wat God met ons vaders gesluit het deur aan Abraham te sê: En in jou nageslag sal al die geslagte van die aarde geseën word.
26God het eers vir julle, nadat Hy sy Seun Jesus opgewek het, gestuur om julle te seën deur elkeen van sy ongeregtighede af te keer.

HOOFSTUK 4

1 En terwyl hulle met die volk gespreek het, het die priesters en die owerste van die tempel en die Sadduseërs op hulle afgekom,
2 Hulle was bedroef dat hulle die mense geleer het en deur Jesus die opstanding uit die dode verkondig het.
3 En hulle het hulle die hande opgelê en hulle gevang tot die volgende dag, want dit was nou aand.
4 Maar baie van die wat die woord gehoor het, het geglo; en die getal van die manne was omtrent vyf duisend.
5 En die volgende dag het hulle owerstes en ouderlinge en skrifgeleerdes
6 En Annas, die hoëpriester, en Kajafas en Johannes en Alexander, en almal uit die geslag van die hoëpriester, was in Jerusalem bymekaar.
7 En toe hulle hulle in die midde gestel het, vra hulle: Met watter krag of met watter naam het julle dit gedoen?
8 Toe sê Petrus, vervul met die Heilige Gees, vir hulle: Regeerders van die volk en oudstes van Israel!
9 As ons vandag ondersoek word na die goeie daad wat aan die onmagtige mens gedoen is, hoe word hy gesond?
10 Laat dit aan julle almal en aan die hele volk van Israel bekend wees dat deur die Naam van Jesus Christus van Nasaret, wat julle gekruisig het, wat God uit die dode opgewek het, ja, deur Hom staan hierdie man heel voor julle.
11 Dit is die klip wat deur julle bouers verwerp is, wat die hoof van die hoek geword het.
12 En die saligheid is in niemand anders nie, want daar is geen ander naam onder die hemel wat onder die mense gegee is waardeur ons gered moet word nie.
13 En toe hulle die vrymoedigheid van Petrus en Johannes sien en sien dat hulle ongeleerde en onkundige mense was, was hulle verwonderd; en hulle het van hulle geweet dat hulle by Jesus was.
14 En toe hulle die man wat genees was, by hulle sien staan, kon hulle niks daarteen sê nie.
15 Maar toe hulle hulle bevel gegee het om uit die Raad uit te gaan, het hulle onder mekaar beraadslaag:
16 en gesê: Wat moet ons met hierdie manne doen? want waarlik 'n merkwaardige wonderwerk deur hulle gedoen is, is geopenbaar aan almal wat in Jerusalem woon; en ons kan dit nie ontken nie.
17 Maar dat dit nie verder onder die volk versprei het nie, laat ons hulle nougeset dreig, dat hulle voortaan met niemand in hierdie Naam spreek nie.
18 En hulle het hulle geroep en hulle beveel om glad nie in die Naam van Jesus te praat of te leer nie.
19 Maar Petrus en Johannes antwoord en sê vir hulle: Of dit reg is in die oë van God om meer na julle te luister as na God, beoordeel julle.
20 Want ons kan nie anders as om die dinge te spreek wat ons gesien en gehoor het nie.
21 En toe hulle hulle verder gedreig het, het hulle hulle laat gaan, sonder om te vind hoe hulle hulle kon straf ter wille van die volk; want almal het God verheerlik oor wat gedoen is.
22 Want die man was ouer as veertig jaar op wie hierdie wonder van genesing getoon is.
23 En toe hulle losgelaat is, het hulle na hul eie geselskap gegaan en alles vertel wat die owerpriesters en die ouderlinge aan hulle gesê het.
24 En toe hulle dit hoor, het hulle eendragtig hul stem tot God verhef en gesê: Here, U is God wat die hemel en die aarde en die see en alles wat daarin is, gemaak het.
25 Wie het deur die mond van u kneg Dawid gesê: Waarom het die nasies woedend gemaak en het die volk nietige dinge voorgestel?
26 Die konings van die aarde het opgestaan, en die owerstes het bymekaargekom teen die Here en teen sy Christus.
27 Want waarlik teen u heilige Kind Jesus, wat U gesalf het, het Herodes sowel as Pontius Pilatus saam met die heidene en die mense van Israel bymekaargekom,
28 Want om te doen alles wat u hand en u raad vooraf bepaal het om te doen.
29 En nou, Here, kyk na hulle dreigemente; en gee aan u dienaars, dat hulle met alle vrymoedigheid u woord kan spreek,
30 Deur u hand uit te steek om te genees; en dat tekens en wonders gedoen mag word deur die Naam van u heilige Kind Jesus.

31 En toe hulle gebid het, het die plek waar hulle bymekaar was, geskud; en hulle is almal vervul met die Heilige Gees, en hulle het die woord van God met vrymoedigheid gespreek.
32 En die menigte van die wat geglo het, was een van hart en een siel; maar hulle het alles gemeen.
33 En die apostels het met groot krag getuig van die opstanding van die Here Jesus, en groot genade was oor hulle almal.
34 En daar was niemand onder hulle wat gebrek gehad het nie; want almal wat grond of huise besit, het dit verkoop en die prys van die goed gebring wat verkoop is,
35 En hulle het hulle by die voete van die apostels neergelê, en aan elkeen is uitgedeel volgens wat hy nodig gehad het.
36 En Joses, wat by die apostels die bynaam Bárnabas genoem is, dit is, as dit vertaal word: Die seun van die vertroosting, 'n Leviet, en van die land Ciprus,
37 Omdat hulle grond gehad het, het hulle dit verkoop en die geld gebring en dit aan die voete van die apostels neergelê.

HOOFSTUK 5

1 Maar 'n sekere man met die naam van Ananias het saam met sy vrou Saffira 'n besitting verkoop,
2 En hy het 'n deel van die prys teruggehou, terwyl sy vrou ook daarin geweet het, en 'n sekere deel gebring en dit aan die voete van die apostels neergelê.
3 Maar Petrus sê: Ananias, waarom het Satan jou hart vervul om vir die Heilige Gees te lieg en 'n deel van die grondprys terug te hou?
4 Terwyl dit oorgebly het, was dit nie joune nie? en nadat dit verkoop is, was dit nie in u eie krag nie? waarom het jy hierdie ding in jou hart beraam? jy het nie vir mense gelieg nie, maar vir God.
5 Toe Ananías hierdie woorde hoor, het hy neergeval en die gees opgegee, en groot vrees het gekom oor almal wat dit gehoor het.
6 En die jongmanne het opgestaan, hom opgewikkel en uitgedra en hom begrawe.
7 En dit was omtrent drie uur daarna, toe sy vrou, wat nie geweet het wat gedoen is, ingekom het nie.
8 En Petrus antwoord haar: Sê vir my of julle die grond vir soveel verkoop het? En sy sê: Ja, vir soveel.
9 Toe sê Petrus vir haar: Hoe het julle ooreengekom om die Gees van die Here te versoek? kyk, die voete van die wat jou man begrawe het, is by die deur en sal jou uitdra.
10 Toe val sy dadelik voor sy voete neer en gee die gees op; en die jongmanne het ingekom en haar dood gevind en haar uitgedra en haar by haar man begrawe.
11 En groot vrees het oor die hele gemeente gekom, en oor almal wat hierdie dinge gehoor het.
12 En deur die hande van die apostels is baie tekens en wonders onder die volk gedoen; (en hulle was almal eendragtig in Salomo se voorportaal.
13 En van die ander het niemand gedurig om hom by hulle aan te sluit nie, maar die volk het hulle groot gemaak.
14 En gelowiges is des te meer by die Here bygevoeg, menigtes van mans sowel as vroue.)
15 Sodat hulle die siekes op die strate uitgebring en op beddens en rusbanke neergelê het, sodat ten minste die skaduwee van Petrus wat verbygaan, sommige van hulle sou oorskadu.
16 Daar het ook 'n menigte uit die stede rondom na Jerusalem gekom en siekes en die wat deur onrein geeste geplaag was, gebring, en almal is genees.
17 Toe het die hoëpriester opgestaan en almal wat saam met hom was (dit is die sekte van die Sadduseërs) en was met verontwaardiging vervul,
18 En hulle het die hande op die apostels gelê en hulle in die gewone gevangenis gesit.
19 Maar die engel van die Here het in die nag die deure van die gevangenis oopgemaak en hulle na vore gebring en gesê:
20 Gaan staan en spreek in die tempel tot die volk al die woorde van hierdie lewe.
21 En toe hulle dit hoor, het hulle die môre vroeg in die tempel ingegaan en geleer. Maar die hoëpriester het gekom en die wat by hom was, en die raad en die hele senaat van die kinders van Israel bymekaargeroep en na die gevangenis gestuur om hulle te laat haal.
22 Maar toe die dienaars kom en hulle nie in die tronk kry nie, het hulle teruggekeer en gesê:
23 en gesê: Die gevangenis het ons wel met alle veiligheid gesluit gevind, en die wagte het buite voor die deure gestaan; maar toe ons oopgemaak het, het ons niemand binne gevind nie.
24 En toe die hoëpriester en die owerste van die tempel en die owerpriesters hierdie dinge hoor, het hulle aan hulle getwyfel waartoe dit sou groei.
25 Toe kom een en vertel hulle en sê: Kyk, die manne wat julle in die gevangenis gesit het, staan in die tempel en leer die volk.
26 Toe het die owerste met die offisiere gegaan en hulle sonder geweld gebring, want hulle was bang vir die volk, dat hulle nie gestenig sou word nie.
27 En nadat hulle hulle gebring het, het hulle hulle voor die Raad gestel; en die hoëpriester het hulle gevra:
28 en gesê: Het ons julle nie streng beveel dat julle nie in hierdie Naam moet leer nie? en kyk, julle het Jerusalem gevul met julle leer, en julle is van plan om hierdie man se bloed oor ons te bring.
29 Toe antwoord Petrus en die ander apostels en sê: Ons behoort God meer gehoorsaam te wees as aan mense.
30 Die God van ons vaders het Jesus opgewek, wat julle gedood en aan 'n boom opgehang het.
31 Hom het God met sy regterhand verhoog om 'n Vors en 'n Verlosser te wees, om aan Israel bekering en vergifnis van sondes te gee.
32 En ons is sy getuies van hierdie dinge; en so ook die Heilige Gees wat God gegee het aan die wat Hom gehoorsaam.
33Toe hulle dit hoor, is hulle in die hart getref en het raad gehou om hulle dood te maak.
34Toe het daar een in die Raad opgestaan, 'n Fariseër met die naam van Gamaliël, 'n wetgeleerde, wat bekend was onder die hele volk, en bevel gegee om die apostels 'n bietjie ruimte uit te sit;
35 En hy het vir hulle gesê: Manne van Israel, let op wat julle van plan is om te doen met betrekking tot hierdie manne.
36 Want voor hierdie dae het Theudas opgestaan en hom gespog dat hy iemand is; by wie 'n aantal manne, omtrent

vier honderd, hulle aangesluit het; en almal wat hom gehoorsaam het, is verstrooi en tot niet gemaak.
37 Ná hierdie man het Judas van Galiléa in die dae van die belasting opgestaan en baie mense agter hom aan weggetrek; hy het ook omgekom; en almal, selfs almal wat Hom gehoorsaam was, was verstrooi.
38 En nou sê Ek vir julle: Weerhou julle van hierdie manne en laat hulle staan; want as hierdie raad of hierdie werk van mense is, sal dit tot niet kom.
39 Maar as dit van God is, kan julle dit nie omverwerp nie; dat julle miskien ook bevind word om teen God te veg.
40 En hulle het met hom ingestem; en nadat hulle die apostels geroep en hulle geslaan het, het hulle bevel gegee om nie in die Naam van Jesus te spreek nie, en hulle laat gaan.
41 En hulle het weggegaan van die aangesig van die Raad, en was bly dat hulle waardig geag is om vir sy Naam skande te ly.
42 En elke dag in die tempel en in elke huis het hulle nie opgehou om te leer en Jesus Christus te verkondig nie.

HOOFSTUK 6

1 En in daardie dae, toe die getal van die dissipels vermeerder het, het daar 'n murmurering van die Grieke teen die Hebreërs ontstaan, omdat hulle weduwees in die daaglikse bediening verwaarloos was.
2 Toe het die twaalf die menigte van die dissipels na hulle geroep en gesê: Dit is geen rede dat ons die woord van God moet verlaat en tafels moet bedien nie.
3 Daarom, broers, kyk onder julle uit na sewe manne van eerlike verslag, vol van die Heilige Gees en wysheid, wat ons oor hierdie besigheid kan aanstel.
4 Maar ons sal onsself voortdurend oorgee aan gebed en aan die bediening van die woord.
5 En die woord het die hele menigte behaag, en hulle het Stefanus gekies, 'n man vol geloof en van die Heilige Gees, en Filippus en Prochorus en Nikanor en Timon en Parmenas en Nikolaas, 'n proseliet van Antiogië.
6 wat hulle voor die apostels gestel het, en toe hulle gebid het, het hulle hulle die hande opgelê.
7 En die woord van God het toegeneem; en die getal van die dissipels het in Jerusalem baie vermeerder; en 'n groot menigte van die priesters was gehoorsaam aan die geloof.
8 En Stefanus, vol geloof en krag, het groot wonders en wonders onder die volk gedoen.
9 Daarop het daar sommige van die sinagoge, wat genoem word die sinagoge van die Libertyne, en Cireniërs en Alexandriërs, en van hulle uit Cilicië en Asië, opgestaan, en met Stefanus gestry.
10 En hulle kon die wysheid en die gees waarmee Hy gespreek het, nie weerstaan nie.
11 Toe het hulle manne onder die knie gekry wat gesê het: Ons het hom lasterlike woorde teen Moses en teen God hoor spreek.
12 En hulle het die volk en die ouderlinge en die skrifgeleerdes opgewek en op hom afgekom en hom gevang en na die Raad gebring.
13 En stel valse getuies op wat gesê het: Hierdie man hou nie op om lasterlike woorde te spreek teen hierdie heiligdom en die wet nie.
14 Want ons het hom hoor sê dat hierdie Jesus van Nasaret hierdie plek sal vernietig en die gebruike wat Moses ons oorgelewer het, sal verander.
15 En almal wat in die Raad sit, kyk stip na hom en sien sy aangesig soos dit die gesig van 'n engel was.

HOOFSTUK 7

1 Toe sê die hoëpriester: Is dit so?
2 En hy sê: Manne, broers en vaders, luister; Die God van heerlikheid het aan ons vader Abraham verskyn toe hy in Mesopotamië was, voordat hy in Charran gewoon het,
3 En hy sê vir hom: Gaan uit jou land en uit jou familie, en kom in die land wat Ek jou sal wys.
4 Toe het hy uit die land van die Chaldeërs gekom en in Charran gaan woon; en daarvandaan, toe sy vader gesterf het, het hy hom na hierdie land gebring waarin julle nou woon.
5 En hy het hom geen erfdeel daarin gegee nie, selfs nie soseer as om op te sit nie; tog het hy beloof dat hy dit aan hom sou gee as 'n besitting en aan sy nageslag ná hom, terwyl hy nog geen kind gehad het nie. .
6 En God het op hierdie wyse gespreek: Dat sy nageslag as vreemdeling sou vertoef in 'n vreemde land; en dat hulle hulle in slawerny sou bring en hulle boos smeek vierhonderd jaar.
7 En die nasie aan wie hulle in slawerny sal wees, sal Ek oordeel, het God gesê; en daarna sal hulle uittrek en My op hierdie plek dien.
8 En hy het hom die verbond van die besnydenis gegee, en so het Abraham die vader van Isak gemaak en hom op die agtste dag besny; en Isak het Jakob verwek; en Jakob was die vader van die twaalf aartsvaders.
9 En die aartsvaders, bewoë van afguns, het Josef na Egipte verkoop, maar God was met hom,
10 En hy het hom uit al sy verdrukkinge verlos en hom guns en wysheid gegee in die oë van Farao, die koning van Egipte; en hy het hom as goewerneur oor Egipte en sy hele huis aangestel.
11 En daar het 'n gebrek gekom oor die hele Egipteland en Kanaän en groot benoudheid, en ons vaders het geen voedsel gevind nie.
12 Maar toe Jakob hoor dat daar koring in Egipte was, het hy ons vaders eerste uitgestuur.
13 En vir die tweede keer is Josef aan sy broers bekend gemaak; en Josef se geslag is aan Farao bekend gemaak.
14 Toe het Josef gestuur en sy vader Jakob en al sy familie, vyf en sestig siele, na hom toe geroep.
15 Jakob het toe na Egipte afgetrek en gesterwe, hy en ons vaders,
16 En hulle is oorgedra na Sigem en neergelê in die graf wat Abraham gekoop het vir 'n som geld van die seuns van Emmor, die vader van Sigem.
17 Maar toe die tyd van die belofte wat God aan Abraham gesweer het, nader kom, het die volk in Egipte gegroei en vermeerder,
18Totdat 'n ander koning opgestaan het wat Josef nie geken het nie.
19 Hy het listig met ons familie gehandel en ons vaders kwaad gesmee, sodat hulle hul jong kinders verdryf het, sodat hulle nie sou lewe nie.

20 In watter tyd is Moses gebore, en hy was uitermate mooi en het drie maande lank in sy vader se huis onderhou;
21 En toe hy uitgewerp is, het Farao se dogter hom opgeneem en hom vir haar eie seun versorg.
22 En Moses was geleerd in al die wysheid van die Egiptenaars en was magtig in woorde en in dade.
23 En toe hy veertig jaar oud was, het dit in sy hart opgekom om sy broers, die kinders van Israel, te besoek.
24 En toe hy sien dat een van hulle onreg ly, het hy hom verdedig en die verdrukte gewreek en die Egiptenaar verslaan.
25 Want hy het gedink dat sy broers sou verstaan dat God hulle deur sy hand sou red, maar hulle het dit nie verstaan nie.
26 En die volgende dag het hy homself aan hulle geopenbaar terwyl hulle gestry het, en hy sou hulle weer eensgesind het deur te sê: Menere, julle is broers; waarom maak julle mekaar verkeerd?
27 Maar hy wat sy naaste onreg aangedoen het, het hom weggestoot en gesê: Wie het jou 'n owerste en regter oor ons aangestel?
28 Sal jy my doodmaak soos jy gister die Egiptenaar gedoen het?
29 Toe het Moses gevlug vir hierdie woord, en hy was 'n vreemdeling in die land Madian, waar hy twee seuns verwek het.
30 En toe veertig jaar verby was, het daar aan hom in die woestyn van die berg Sina verskyn 'n engel van die Here in 'n vuurvlam in 'n doringbos.
31 Toe Moses dit sien, was hy verwonderd oor die gesig; en toe hy nader kom om dit te aanskou, het die stem van die Here tot hom gekom:
32 en gesê: Ek is die God van jou vaders, die God van Abraham en die God van Isak en die God van Jakob. Toe het Moses gebewe en dit nie durf kyk nie.
33 Toe sê die Here vir hom: Trek jou skoene van jou voete af, want die plek waar jy staan, is heilige grond.
34 Ek het gesien, ek het die ellende van my volk gesien wat in Egipte is, en ek het hulle gekerm gehoor en afgekom om hulle te red. En kom nou, Ek sal jou na Egipte toe stuur.
35 Hierdie Moses wat hulle verwerp het deur te sê: Wie het jou 'n owerste en 'n regter aangestel? dieselfde het God gestuur om 'n heerser en 'n verlosser te wees deur die hand van die engel wat aan hom in die doringbos verskyn het.
36 Hy het hulle uitgelei nadat Hy wonders en tekens gedoen het in Egipteland en in die Skelfsee en in die woestyn veertig jaar lank.
37 Dit is daardie Moses wat aan die kinders van Israel gesê het: 'n Profeet sal die Here julle God vir julle verwek uit julle broers soos ek; Hom sal julle hoor.
38 Dit is hy wat in die gemeente in die woestyn was saam met die engel wat met hom gespreek het op die berg Sina, en by ons vaders, wat die lewendige woorde ontvang het om aan ons te gee.
39 aan wie ons vaders nie gehoorsaam wou wees nie, maar hom van hulle weggestoot en in hulle harte teruggekeer het na Egipte,
40 en aan Aäron gesê: Maak vir ons gode om voor ons uit te gaan, want hierdie Moses wat ons uit Egipteland uitgelei het, ons weet nie wat van hom geword het nie.
41 En hulle het in daardie dae 'n kalf gemaak en aan die afgod 'n offer gebring en hulle verheug in die werke van hul eie hande.
42 Toe het God omgedraai en hulle oorgegee om die leër van die hemel te aanbid; Soos geskrywe is in die boek van die profete, o huis van Israel, het julle aan My geslagte diere en slagoffers gebring in die tyd van veertig jaar in die woestyn?
43 Ja, julle het die tabernakel van Molog opgeneem en die ster van julle god Remfan, beelde wat julle gemaak het om hulle te aanbid; en Ek sal julle wegvoer na Babel.
44 Ons vaders het die tabernakel van die getuienis in die woestyn gehad, soos hy dit bepaal het toe hy met Moses gespreek het, dat hy dit moes maak volgens die manier wat hy gesien het.
45 wat ook ons vaders wat daarna gekom het, saam met Jesus in die besitting van die heidene gebring het, wat God voor die aangesig van ons vaders verdryf het tot in die dae van Dawid;
46 wat genade gevind het voor God en begeer het om 'n tabernakel vir die God van Jakob te vind.
47 Maar Salomo het vir hom 'n huis gebou.
48 Maar die Allerhoogste woon nie in tempels wat met hande gemaak is nie; soos die profeet sê,
49 Die hemel is my troon en die aarde is my voetbank; watter huis sal julle vir My bou? spreek die Here: of wat is die plek van my rus?
50 Het my hand nie al hierdie dinge gemaak nie?
51 Julle hardnekke en onbesnedenes van hart en ore, julle weerstaan altyd die Heilige Gees; soos julle vaders, so doen julle.
52 Wie van die profete het julle vaders nie vervolg nie? en hulle het die wat tevore van die koms van die Regverdige te kenne gegee het, gedood; van wie julle nou die verraaiers en moordenaars was:
53 wat die wet deur die beskikking van engele ontvang het en dit nie onderhou het nie.
54 Toe hulle dit hoor, is hulle in die hart gesny, en hulle het op hulle tande gekners.
55 Maar hy, wat vol van die Heilige Gees was, het stip na die hemel opgekyk en die heerlikheid van God gesien en Jesus wat aan die regterhand van God staan,
56 en gesê: Kyk, ek sien die hemele geopen en die Seun van die mens staan aan die regterhand van God.
57 Toe het hulle met 'n groot stem uitgeroep en hul ore toegestop en eendragtig op hom aangehardloop.
58 En hulle het hom uit die stad uitgegooi en hom gestenig, en die getuies het hul klere neergelê by die voete van 'n jongman wie se naam Saul was.
59 En hulle het Stéfanus gestenig terwyl hy God aanroep en sê: Here Jesus, ontvang my gees.
60 En hy het neergekniel en met 'n groot stem uitgeroep: Here, reken hulle hierdie sonde nie toe nie. En toe hy dit gesê het, het hy aan die slaap geraak.

HOOFSTUK 8

1 En Saul het ingestem met sy dood. En in daardie tyd was daar 'n groot vervolging teen die gemeente wat in Jerusalem was; en hulle was almal verstrooi in die streke van Judéa en Samaria, behalwe die apostels.

2 En vrome manne het Stefanus na sy begrafnis gedra en oor hom 'n groot klaaglied uitgespreek.
3 Wat Saul betref, hy het die gemeente verwoes deur in elke huis in te gaan en mans en vroue te vang en hulle in die tronk oorgegee.
4 Daarom het die wat verstrooi was oral gegaan om die woord te verkondig.
5 Toe het Filippus afgegaan na die stad Samaria en Christus aan hulle verkondig.
6 En die volk het eendragtig ag geslaan op die dinge wat Filippus gespreek het, toe hulle gehoor en die wonderwerke gesien het wat hy gedoen het.
7 Want uit baie wat van hulle besete was, het onrein geeste uitgegaan wat met groot stem geroep het, en baie wat verlam was en kreupel was, is genees.
8 En daar was groot blydskap in daardie stad.
9 Maar daar was 'n sekere man met die naam van Simon, wat vroeër in dieselfde stad towery gebruik het en die mense van Samaria betower het deur te sê dat hy 'n groot man was.
10 Op wie almal ag geslaan het, van die kleinste tot die grootste, en gesê: Hierdie man is die groot krag van God.
11 En hulle het na hom gekyk, omdat hy hulle lankal met towerye betower het.
12 Maar toe hulle Filippus geglo het wat die dinge verkondig aangaande die koninkryk van God en die Naam van Jesus Christus, is hulle gedoop, mans sowel as vroue.
13 Toe het Simon self ook geglo, en toe hy gedoop is, het hy met Filippus gebly en verwonderd, terwyl hy die wonders en tekens sien wat gebeur het.
14 En toe die apostels wat in Jerusalem was, hoor dat Samaria die woord van God ontvang het, het hulle Petrus en Johannes na hulle gestuur.
15 wat, toe hulle afgekom het, vir hulle gebid het dat hulle die Heilige Gees mag ontvang.
16 (Want nog het Hy op niemand van hulle geval nie; net hulle is gedoop in die Naam van die Here Jesus.)
17 Toe het hulle hulle die hande opgelê, en hulle het die Heilige Gees ontvang.
18 En toe Simon sien dat deur die handoplegging van die apostels die Heilige Gees gegee is, het hy hulle geld aangebied,
19 en gesê: Gee my ook hierdie krag, sodat elkeen wat ek die hande oplê, die Heilige Gees kan ontvang.
20 Maar Petrus sê vir hom: Jou geld vergaan saam met jou, omdat jy gedink het dat die gawe van God met geld gekoop kan word.
21 Jy het geen deel of lot in hierdie saak nie, want jou hart is nie reg in die oë van God nie.
22 Bekeer julle dan van hierdie boosheid van jou, en bid God of die gedagte van jou hart jou miskien vergewe mag word.
23 Want ek bemerk dat jy in die gal van bitterheid en in die band van ongeregtigheid is.
24 Toe antwoord Simon en sê: Bid tot die Here vir my, dat niks van hierdie dinge wat julle gespreek het, oor my kom nie.
25 En nadat hulle getuig en die woord van die Here verkondig het, het hulle na Jerusalem teruggekeer en die evangelie in baie dorpe van die Samaritane verkondig.
26 En die engel van die Here het met Filippus gespreek en gesê: Staan op en gaan na die suide na die pad wat afloop van Jerusalem af na Gasa, wat woestyn is.
27 En hy het opgestaan en gegaan, en kyk, daar was 'n man van Ethiopië, 'n eunug van groot gesag onder Candace, koningin van die Kus, wat die toesig gehad het oor al haar skatte en na Jerusalem gekom het om te aanbid,
28 Hy het teruggekeer en in sy strydwa gesit en Jesaja, die profeet, gelees.
29 Toe sê die Gees vir Filippus: Gaan nader en sluit aan by hierdie wa.
30 En Filippus het daarheen na hom gehardloop en hom die profeet Jesaja hoor lees en gesê: Verstaan jy wat jy lees?
31 En hy sê: Hoe kan ek as iemand my nie lei nie? En hy het Filippus gevra om op te kom en by hom te sit.
32 Die plek van die Skrif wat hy gelees het, was dit: Hy is soos 'n skaap na die slagplek gelei; en soos 'n lam wat stom is voor sy skeerder, so het hy sy mond nie oopgemaak nie.
33 In sy vernedering is sy oordeel weggeneem; en wie sal sy geslag aankondig? want sy lewe is van die aarde weggeneem.
34 En die eunug het Filippus geantwoord en gesê: Van wie spreek die profeet dit tog? van homself, of van 'n ander man?
35 Toe het Filippus sy mond oopgemaak en by dieselfde Skrif begin en aan hom Jesus verkondig.
36 En terwyl hulle op pad was, kom hulle by 'n sekere water; en die hofdienaar sê: Kyk, hier is water; wat verhinder my om gedoop te word?
37 En Filippus sê: As jy glo met jou hele hart, mag jy dit. En hy antwoord en sê: Ek glo dat Jesus Christus die Seun van God is.
38 En hy het die wa bevel gegee om stil te staan, en hulle het altwee in die water afgeklim, Filippus sowel as die hofdienaar; en hy het hom gedoop.
39 En toe hulle uit die water opklim, het die Gees van die Here Filippus weggevoer, sodat die eunug hom nie meer gesien het nie;
40 Maar Filippus is in Azotus gevind, en hy het deurgegaan en in al die stede gepreek totdat hy in Cesaréa gekom het.

HOOFSTUK 9

1 En Saul het dreigemente en slagting teen die dissipels van die Here uitgeblaas en na die hoëpriester gegaan.
2 En hy het van hom briewe aan Damaskus aan die sinagoges verlang, dat as hy iets van hierdie weg vind, of dit nou mans of vroue was, hy hulle geboeid na Jerusalem kon bring.
3 En terwyl hy op pad was, het hy naby Damaskus gekom, en skielik het daar 'n lig uit die hemel rondom hom geskyn.
4 En hy het op die aarde geval en 'n stem vir hom hoor sê: Saul, Saul, waarom vervolg jy My?
5 En hy sê: Wie is U, Here? En die Here sê: Ek is Jesus wat jy vervolg; dit is vir jou moeilik om teen die prikkels te skop.
6 En hy het bewend en verbaas gesê: Here, wat wil U hê moet ek doen? En die Here sê vir hom: Staan op en gaan na die stad, en dit sal jou vertel word wat jy moet doen.

7 En die manne wat saam met hom gereis het, het sprakeloos gestaan en 'n stem gehoor, maar niemand gesien nie.
8 En Saul het opgestaan van die aarde af; en toe sy oë oopgaan, het hy niemand gesien nie; maar hulle het hom aan die hand gelei en hom na Damaskus gebring.
9 En hy was drie dae lank sonder om te sien, en hy het nie geëet of gedrink nie.
10 En daar was 'n sekere dissipel in Damaskus met die naam van Ananías; en vir hom het die Here in 'n gesig gesê: Ananías! En hy sê: Kyk, ek is hier, Here.
11 En die Here het vir hom gesê: Staan op en gaan na die straat wat genoem word Reguit, en vra in die huis van Judas na iemand wat Saul genoem word, van Tarsus; want kyk, hy bid.
12 En hy het in 'n gesig 'n man met die naam van Ananias sien inkom en sy hand op hom slaan, sodat hy kan sien.
13 Toe antwoord Ananías: Here, ek het by baie van hierdie man gehoor hoeveel kwaad hy u heiliges in Jerusalem aangedoen het.
14 En hier het hy gesag van die owerpriesters om almal te bind wat u Naam aanroep.
15 Maar die Here het vir hom gesê: Gaan heen, want hy is vir My 'n uitverkore voorwerp om my Naam te dra voor die heidene en konings en die kinders van Israel.
16 Want Ek sal hom wys hoe groot dinge hy moet ly ter wille van my Naam.
17 En Ananías het gegaan en in die huis ingegaan; en sy hande op hom gelê en gesê: Broer Saul, die Here Jesus, wat aan jou verskyn het op die pad toe jy gekom het, het my gestuur, sodat jy jou gesig kan ontvang en met die Heilige Gees vervul kan word.
18 En dadelik het daar van sy oë afgeval soos skubbe, en hy het dadelik sig gekry en opgestaan en is gedoop.
19 En toe hy vleis ontvang het, is hy versterk. Toe was Saulus sekere dae saam met die dissipels wat in Damaskus was.
20 En dadelik het hy Christus in die sinagoges verkondig dat Hy die Seun van God is.
21 Maar almal wat hom gehoor het, was verbaas en het gesê; Is dit nie Hy wat die wat hierdie Naam aangeroep het in Jerusalem omgebring het en met die doel hierheen gekom het om hulle geboeid na die owerpriesters toe te bring nie?
22 Maar Saul het sterker geword en die Jode wat in Damaskus gewoon het, in die war gebring deur te bewys dat dit die Christus is.
23 En nadat baie dae verby was, het die Jode raad gehou om hom dood te maak.
24 Maar hulle opwagting was bekend van Saul. En hulle het die poorte dag en nag dopgehou om hom dood te maak.
25 Toe het die dissipels Hom in die nag geneem en Hom in 'n mandjie by die muur laat afsak.
26 En toe Saul in Jerusalem aankom, het hy probeer om hom by die dissipels aan te sluit; maar hulle was almal bang vir hom en het nie geglo dat hy 'n dissipel was nie.
27 Maar Barnabas het hom geneem en na die apostels gebring en aan hulle vertel hoe hy die Here op die pad gesien het en dat hy met hom gespreek het en hoe hy vrymoediglik in Damaskus gepreek het in die Naam van Jesus.
28 En hy was saam met hulle wat in Jerusalem in- en uitgegaan het.
29 En hy het met vrymoedigheid in die Naam van die Here Jesus gespreek en teen die Grieke getwis, maar hulle het gegaan om Hom dood te maak.
30 En toe die broeders dit hoor, het hulle hom na Cesaréa afgebring en hom na Tarsus gestuur.
31 Toe het die gemeentes in die hele Judéa en Galiléa en Samaría gerus en is opgebou; en wandel in die vrees van die Here en in die vertroosting van die Heilige Gees, is vermeerder.
32 En dit het gebeur, terwyl Petrus deur al die streke verbygegaan het, het hy ook afgekom na die heiliges wat in Lidda gewoon het.
33 En daar het hy 'n sekere man met die naam van Eneas gevind, wat agt jaar lank op sy bed gehou het en verlam was.
34 En Petrus sê vir hom: Eneas, Jesus Christus maak jou gesond; staan op en maak jou bed op. En hy het dadelik opgestaan.
35 En almal wat in Lidda en Saron gewoon het, het hom gesien en hulle tot die Here bekeer.
36 En daar was in Joppe 'n sekere dissipel met die naam van Tabita, wat deur uitlegging Dorkas genoem word; hierdie vrou was vol goeie werke en aalmoese wat sy gedoen het.
37 En in daardie dae het sy siek geword en gesterwe; en toe hulle gewas het, het hulle haar in die bovertrek neergelê.
38 En omdat Lidda naby Joppe was en die dissipels gehoor het dat Petrus daar was, het hulle twee manne na hom gestuur wat hom begeer het dat hy nie sou uitstel om na hulle toe te kom nie.
39 Toe het Petrus opgestaan en saam met hulle gegaan. Toe hy kom, het hulle hom in die bovertrek gebring, en al die weduwees het by hom gestaan en ween en die rokke en klere gewys wat Dorkas gemaak het terwyl sy by hulle was.
40 Maar Petrus het hulle almal uitgesit en neergekniel en gebid; en hom na die liggaam omgedraai en gesê: Tabita, staan op. En sy het haar oë oopgemaak, en toe sy Petrus sien, gaan sit sy regop.
41 En Hy het haar sy hand gegee en haar opgetel, en nadat Hy die heiliges en weduwees geroep het, het Hy haar lewendig voorgehou.
42 En dit was bekend in die hele Joppe; en baie het in die Here geglo.
43 En dit het gebeur dat hy baie dae in Joppe gebly het saam met een Simon, 'n leerlooier.

HOOFSTUK 10

1Daar was 'n sekere man in Cesarea met die naam van Cornelius, 'n hoofman oor honderd van die bende wat die Italiaanse bende genoem word,
2 'n Vroom man en een wat God vrees met sy hele huis, wat baie aalmoese aan die volk gegee het en altyd tot God gebid het.
3 Hy het in 'n gesig blykbaar omtrent die negende uur van die dag 'n engel van God na hom sien inkom en vir hom sê: Kornelius!
4 En toe hy hom aankyk, was hy bevrees en sê: Wat is dit, Here? En hy sê vir hom: Jou gebede en jou aalmoese het opgekom om voor God te gedenk.

5 En stuur nou manne na Joppe en roep een Simon, wie se van Petrus is.
6 Hy vernag by Simon, 'n leerlooier, wie se huis langs die see is; hy sal jou vertel wat jy moet doen.
7 En toe die engel wat met Cornelius gespreek het, weggegaan het, het hy twee van sy huisbediendes geroep en 'n vroom soldaat van die wat gedurig op hom gewag het;
8 En nadat hy al hierdie dinge aan hulle meegedeel het, het hy hulle na Joppe gestuur.
9 Die volgende dag, terwyl hulle op pad was en naby die stad kom, het Petrus omtrent die sesde uur op die dak geklim om te bid.
10 En hy het baie honger geword en wou geëet het; maar terwyl hulle gereed maak, het hy in 'n beswyming verval,
11 En hy het die hemel geopend gesien en 'n sekere voorwerp na hom toe sien neerdaal, soos dit 'n groot laken was wat aan die vier hoeke gebreid is en op die aarde neergelaat is.
12 Waarin was allerhande viervoetige diere van die aarde en wilde diere en kruipende diere en voëls van die hemel.
13 En daar het 'n stem na hom gekom: Staan op, Petrus! doodmaak en eet.
14 Maar Petrus sê: Nie so nie, Here; want ek het nog nooit iets geëet wat onrein of onrein is nie.
15 En die stem het weer vir die tweede keer met hom gespreek: Wat God gereinig het, moet jy nie onheilig ag nie.
16 Dit is drie maal gedoen, en die voorwerp is weer in die hemel opgeneem.
17 En terwyl Petrus by homself twyfel wat hierdie gesig wat hy gesien het, sou beteken, kyk, die manne wat van Cornelius gestuur is, het na Simon se huis navraag gedoen en voor die poort gestaan.
18 En hulle het geroep en gevra of Simon, wat Petrus genoem word, daar vernag is.
19 Terwyl Petrus oor die gesig nadink, sê die Gees vir hom: Kyk, drie manne soek jou.
20 Staan dan op, klim af en gaan saam met hulle sonder om te twyfel, want Ek het hulle gestuur.
21 Toe het Petrus afgegaan na die manne wat van Kornelius na hom gestuur is; en gesê: Kyk, dit is Ek wat julle soek. Wat is die oorsaak waarom julle gekom het?
22 En hulle het gesê: Kornelius, die hoofman oor honderd, 'n regverdige man en een wat God vrees en 'n goeie gerug het onder die hele nasie van die Jode, is deur 'n heilige engel van God gewaarsku om jou in sy huis te laat haal en te hoor woorde van jou.
23 Toe het hy hulle ingeroep en hulle vernag. En die volgende dag het Petrus saam met hulle weggegaan, en sekere broers van Joppe het hom vergesel.
24 En die volgende dag het hulle in Cesaréa ingegaan. En Cornelius het hulle ingewag en sy bloedverwante en vriende bymekaargeroep.
25 En toe Petrus inkom, kom Cornelius hom tegemoet en val voor sy voete neer en aanbid hom.
26 Maar Petrus het hom opgeneem en gesê: Staan op; Ek is self ook 'n man.
27 En terwyl hy met hom spreek, het hy ingegaan en baie gekry wat bymekaargekom het.
28 En hy sê vir hulle: Julle weet dat dit onwettig is vir 'n man wat 'n Jood is om geselskap te wees of na een van 'n ander nasie te kom; maar God het my laat blyk dat ek geen mens onrein of onrein mag noem nie.
29 Daarom het ek na julle toe gekom sonder om te weerspreek, sodra daar na my gestuur is;
30 En Cornelius sê: Vier dae gelede het ek gevas tot hierdie uur toe; en op die negende uur het ek in my huis gebid, en kyk, daar staan 'n man voor my in blink klere,
31 en gesê: Kornelius, jou gebed is verhoor, en jou aalmoese word in gedagtenis gehou voor God.
32 Stuur dan na Joppe en roep Simon, wie se van Petrus is, hierheen; hy is vernag in die huis van Simon, 'n leerlooier, langs die see; hy sal met jou spreek as hy kom.
33 Daarom het ek dadelik na jou gestuur; en jy het goed gedoen dat jy gekom het. Nou is ons dan almal hier voor God teenwoordig, om te hoor alles wat God jou beveel het.
34 Toe het Petrus sy mond oopgemaak en gesê: Ek sien waarlik dat God geen aannemer van die persoon is nie.
35 Maar in elke nasie is hy wat Hom vrees en geregtigheid doen, by hom welgevallig.
36 Die woord wat God aan die kinders van Israel gestuur het deur vrede te verkondig deur Jesus Christus: Hy is die Here van almal.
37 Daardie woord, sê ek, weet julle, wat deur die hele Judéa bekend gemaak is en van Galilea begin het, ná die doop wat Johannes verkondig het;
38 Hoe God Jesus van Nasaret gesalf het met die Heilige Gees en met krag, wat rondgegaan het om goed te doen en almal genees het wat deur die duiwel onderdruk was; want God was met hom.
39 En ons is getuies van alles wat hy gedoen het in die land van die Jode sowel as in Jerusalem; wat hulle gedood en aan 'n boom opgehang het:
40 Hom het God op die derde dag opgewek en Hom openlik getoon;
41 Nie aan die hele volk nie, maar aan getuies wat voor God uitverkore is, ja, aan ons, wat saam met Hom geëet en gedrink het nadat Hy uit die dode opgestaan het.
42 En hy het ons beveel om aan die volk te preek, en om te getuig dat dit hy is wat deur God verordineer is om die Regter van lewende en dode te wees.
43 Van Hom getuig al die profete dat elkeen wat in Hom glo, deur sy Naam vergifnis van sondes sal ontvang.
44 Terwyl Petrus nog hierdie woorde gespreek het, het die Heilige Gees op almal geval wat die woord gehoor het.
45 En die gelowiges uit die besnydenis was verbaas, almal wat saam met Petrus gekom het, omdat die gawe van die Heilige Gees ook op die heidene uitgestort is.
46 Want hulle het gehoor hoe hulle in tale spreek en God groot maak. Toe antwoord Petrus:
47 Kan iemand water verbied, dat hulle nie gedoop word nie, wat die Heilige Gees ontvang het net soos ons?
48 En hy het beveel dat hulle in die Naam van die Here gedoop moes word. Toe het hulle hom gebid om sekere dae te vertoef.

HOOFSTUK 11

1 En die apostels en die broers wat in Judéa was, het gehoor dat die heidene ook die woord van God aangeneem het.
2 En toe Petrus na Jerusalem opgekom het, het die wat uit die besnydenis was, met hom getwis,
3 en gesê: U het by die onbesnedenes ingegaan en saam met hulle geëet.

4 Maar Petrus het die saak van die begin af ingeoefen en dit op bevel aan hulle uitgelê en gesê:
5 Ek was in die stad Joppe besig om te bid, en in 'n beswyming het ek 'n visioen gesien: 'n sekere houer wat neerdaal soos 'n groot laken, met vier hoeke uit die hemel laat sak; en dit het selfs tot my gekom:
6 Waarop ek, toe ek my oë vasgemaak het, dit oorweeg en viervoetige diere van die aarde en wilde diere en kruipende diere en voëls van die hemel gesien het.
7 En ek het 'n stem vir my hoor sê: Staan op, Petrus! slag en eet.
8 Maar ek het gesê: Nie so nie, Here, want niks onheiligs of onreins het ooit in my mond ingekom nie.
9 Maar die stem het my weer uit die hemel geantwoord: Wat God gereinig het, moet jy nie onheilig noem nie.
10 En dit het drie maal gebeur: en almal is weer in die hemel opgetrek.
11 En kyk, daar was dadelik drie manne wat reeds in die huis gekom het waar ek was, van Cesarea na my gestuur.
12 En die Gees het my beveel om saam met hulle te gaan sonder om te twyfel. En hierdie ses broers het my vergesel, en ons het in die man se huis ingegaan.
13 En hy het ons laat sien hoe hy 'n engel in sy huis gesien het wat staan en vir hom sê: Stuur manne na Joppe en laat Simon roep, wie se van Petrus is;
14 Wie sal jou woorde vertel waardeur jy en jou hele huis gered sal word.
15 En toe ek begin praat het, het die Heilige Gees op hulle geval, soos op ons in die begin.
16 Toe het ek aan die woord van die Here gedink, hoe Hy gesê het: Johannes het wel met water gedoop; maar julle sal met die Heilige Gees gedoop word.
17 Omdat God dan aan hulle dieselfde gawe gegee het as aan ons, wat in die Here Jesus Christus geglo het; wat was ek, dat ek God kon weerstaan?
18 Toe hulle dit hoor, het hulle geswyg en God verheerlik en gesê: Dan het God ook aan die heidene bekering tot die lewe gegee.
19 En die wat verstrooi was deur die vervolging wat oor Stefanus ontstaan het, het tot by Fenicië en Ciprus en Antiogië getrek en die woord aan niemand verkondig nie, behalwe aan die Jode alleen.
20 En sommige van hulle was manne van Ciprus en Cirene, wat, toe hulle in Antiogië gekom het, met die Grieke gespreek en die Here Jesus verkondig het.
21 En die hand van die Here was met hulle, en 'n groot aantal het geglo en hulle tot die Here bekeer.
22 Toe het die boodskap van hierdie dinge tot die ore gekom van die gemeente wat in Jerusalem was, en hulle het Bárnabas uitgestuur om tot by Antiogië te gaan.
23 Toe hy gekom het en die genade van God gesien het, was hy bly en het hulle almal vermaan dat hulle met 'n voorneme van hart die Here sou aanhang.
24 Want hy was 'n goeie man en vol van die Heilige Gees en van geloof, en baie mense is bygevoeg tot die Here.
25 Toe het Bárnabas na Tarsus vertrek om Saul te soek.
26 En toe hy hom kry, het hy hom na Antiogië gebring. En dit het gebeur dat hulle 'n hele jaar lank by die gemeente vergader en baie mense geleer het. En die dissipels is eers in Antiogië Christene genoem.
27 En in hierdie dae het profete van Jerusalem na Antiogië gekom.
28 En een van hulle met die naam van Agabus het opgestaan en deur die Gees te kenne gegee dat daar 'n groot armoede oor die hele wêreld sou wees, wat gebeur het in die dae van Claudius Caesar.
29 Toe het die dissipels, elkeen volgens sy vermoë, besluit om hulp te stuur aan die broeders wat in Judéa gewoon het.
30 Wat hulle ook gedoen het, en dit aan die oudstes gestuur deur die hand van Barnabas en Saul.

HOOFSTUK 12

1 En omtrent daardie tyd het koning Herodes sy hande uitgesteek om sommige van die gemeente te pla.
2 En hy het Jakobus, die broer van Johannes, met die swaard doodgemaak.
3 En omdat hy gesien het dat dit die Jode behaag het, het hy verder gegaan om Petrus ook te neem. (Toe was die dae van ongesuurde brode.)
4 En nadat hy hom gegryp het, het hy hom in die gevangenis gesit en hom aan vier kwartiere soldate oorgegee om hom te bewaar; met die bedoeling om hom na Paasfees na die volk uit te bring.
5 Petrus is dan in die gevangenis gehou, maar die gemeente het onophoudelik vir hom tot God gebid.
6 En toe Herodes hom sou gebring het, het Petrus dieselfde nag tussen twee soldate geslaap, vasgebind met twee kettings; en die wagte voor die deur het die gevangenis bewaak.
7 En kyk, die engel van die Here het op hom gekom, en 'n lig het in die gevangenis geskyn, en hy het Petrus op die sy geslaan en hom opgerig en gesê: Staan gou op! En sy kettings het van sy hande afgeval.
8 En die engel sê vir hom: Omgord jou en bind jou skoene aan. En so het hy gedoen. En hy sê vir hom: Gooi jou kleed om jou en volg My.
9 En hy het uitgegaan en hom gevolg; en het nie geweet dat dit waar was wat deur die engel gedoen is nie; maar gedink hy sien 'n visioen.
10 Toe hulle verby die eerste en die tweede afdeling was, kom hulle by die ysterpoort wat na die stad lei; en hulle het uitgegaan en deur een straat gegaan; en dadelik het die engel van hom gewyk.
11 En toe Petrus tot homself kom, sê hy: Nou weet ek vir seker dat die Here sy engel gestuur het en my verlos het uit die hand van Herodes en uit al die verwagting van die Jode.
12 En nadat hy die saak oorweeg het, kom hy by die huis van Maria, die moeder van Johannes, wie se van Markus was; waar baie bymekaar was om te bid.
13 En toe Petrus aan die deur van die poort klop, het 'n meisie met die naam Rhoda gekom om te luister.
14 En toe sy Petrus se stem herken, het sy die poort nie van blydskap oopgemaak nie, maar ingehardloop en vertel hoe Petrus voor die poort staan.
15 En hulle sê vir haar: Jy is mal. Maar sy het voortdurend bevestig dat dit selfs so was. Toe sê hulle: Dit is sy engel.
16 Maar Petrus het aanhou klop, en toe hulle die deur oopmaak en Hom sien, was hulle verbaas.
17 Maar hy, wat hulle met die hand beduie het om stil te bly, het aan hulle vertel hoe die Here hom uit die tronk gebring het. En hy sê: Gaan vertel hierdie dinge aan Jakobus en die broeders. En hy het weggegaan en na 'n ander plek gegaan.

18 En toe dit dag geword het, was daar geen geringe beroering onder die soldate, wat van Petrus geword het nie.
19 En toe Herodes hom gesoek het en hom nie gekry het nie, het hy die wagte ondersoek en bevel gegee dat hulle gedood moes word. En hy het van Judéa afgegaan na Cesaréa en daar gebly.
20 En Herodes was hoogs ontevrede in die van Tirus en Sidon, maar hulle het eendragtig na hom gekom, en nadat hulle Blastus, die hofdienaar van die koning, hulle vriend gemaak het, het hulle vrede begeer; omdat hulle land deur die koning se land gevoed is.
21 En op 'n vasgestelde dag het Herodes, geklee in koninklike klere, op sy troon gaan sit en 'n rede tot hulle gespreek.
22 En die volk het 'n geroep en gesê: Dit is die stem van 'n god en nie van 'n mens nie.
23 En dadelik het die engel van die Here hom geslaan, omdat hy aan God die eer nie gegee het nie;
24 Maar die woord van God het gegroei en vermeerder.
25 En Bárnabas en Saulus het van Jerusalem af teruggekeer, nadat hulle hul bediening volbring het, en Johannes, wie se van Markus was, saamgeneem.

HOOFSTUK 13

1 En daar was in die gemeente wat in Antiogië was sekere profete en leraars; soos Barnabas en Simeon wat Niger genoem word, en Lucius van Cirene en Manaen wat by Herodes die viervors grootgemaak is, en Saul.
2 Terwyl hulle die Here gedien en gevas het, het die Heilige Gees gesê: Skei Barnabas en Saulus vir My af vir die werk waartoe Ek hulle geroep het.
3 En nadat hulle gevas en gebid het en hulle die hande opgelê het, het hulle hulle weggestuur.
4 Hulle het toe, uitgestuur deur die Heilige Gees, na Seleucia vertrek; en daarvandaan het hulle na Ciprus gevaar.
5 En toe hulle in Salamis was, het hulle die woord van God in die sinagoges van die Jode verkondig; en hulle het ook Johannes vir hulle bedienaar gehad.
6 En toe hulle deur die eiland gegaan het tot by Pafos, het hulle 'n sekere towenaar gevind, 'n valse profeet, 'n Jood met die naam van Barjesus.
7 Hy was saam met die adjunk van die land, Sergius Paulus, 'n verstandige man; wat Barnabas en Saul geroep het en die woord van God wou hoor.
8 Maar Elimas, die towenaar (want so is sy naam deur uitlegging) het hulle teëgestaan en probeer om die plaasvervanger van die geloof af te keer.
9 Toe het Saulus, (wat ook Paulus genoem word), vervul met die Heilige Gees, sy oë op hom gerig,
10 En gesê: O vol van alle listigheid en alle onheil, kind van die duiwel, vyand van alle geregtigheid, sal jy nie ophou om die regte weë van die Here te verdraai nie?
11 En nou, kyk, die hand van die Here is op jou, en jy sal blind wees, en vir 'n tyd lank nie die son sien nie. En dadelik het 'n mis en 'n duisternis op Hom geval; en hy het rondgegaan en sommige gesoek om hom aan die hand te lei.
12 Toe die plaasvervanger toe hy sien wat gebeur het, het hy geglo, verbaas oor die leer van die Here.
13 En toe Paulus en sy geselskap van Pafos losgemaak het, het hulle by Perge in Pamfilië aangekom; en Johannes het van hulle af weggegaan en na Jerusalem teruggekeer.
14 Maar toe hulle van Perge af vertrek het, het hulle in Antiochíë in Pisidië gekom en op die sabbatdag in die sinagoge ingegaan en gaan sit.
15 En ná die voorlesing van die wet en die profete het die owerstes van die sinagoge na hulle gestuur om te sê: Manne en broeders, as julle 'n woord van vermaning vir die volk het, sê verder.
16 Toe staan Paulus op en wink met sy hand en sê: Manne van Israel en julle wat God vrees, luister.
17 Die God van hierdie volk Israel het ons vaders uitverkies en die volk verhoog toe hulle as vreemdelinge in Egipteland gewoon het, en Hy het hulle met 'n hoë arm daaruit uitgelei.
18 En omtrent die tyd van veertig jaar het Hy hulle maniere in die woestyn gely.
19 En nadat hy sewe nasies in die land Kanaän vernietig het, het hy hulle land deur die lot aan hulle verdeel.
20 En daarna het hy aan hulle regters gegee omtrent vierhonderd-en-vyftig jaar tot by die profeet Samuel.
21 En daarna het hulle 'n koning begeer, en God het aan hulle gegee Saul, die seun van Cis, 'n man uit die stam van Benjamin, met verloop van veertig jaar.
22 En nadat hy hom verwyder het, het hy vir hulle Dawid laat opstaan om hulle koning te word; aan wie hy ook getuig en gesê het: Ek het Dawid, die seun van Isai, gevind, 'n man na my hart, wat al my wil sal vervul.
23 Uit die nageslag van hierdie man het God volgens sy belofte vir Israel 'n Verlosser opgewek, Jesus.
24 Toe Johannes eers voor sy koms die doop van bekering aan die hele volk van Israel verkondig het.
25 En toe Johannes sy weg voltooi het, sê hy: Wie dink julle is Ek? Ek is nie hy nie. Maar kyk, daar kom een agter my aan wie se skoene van sy voete ek nie waardig is om los te maak nie.
26 Manne en broers, kinders van die geslag van Abraham, en elkeen onder julle wat God vrees, aan julle is die woord van hierdie verlossing gestuur.
27 Want die inwoners van Jerusalem en hulle owerstes, omdat hulle Hom nie geken het nie, en ook nie die stemme van die profete wat elke sabbatdag gelees word nie, hulle het dit vervul deur Hom te veroordeel.
28 En al het hulle geen doodsoorsaak by Hom gevind nie, het hulle tog vir Pilatus gevra dat Hy gedood moes word.
29 En nadat hulle alles vervul het wat van hom geskrywe is, het hulle hom van die boom afgehaal en in 'n graf neergelê.
30 Maar God het hom uit die dood opgewek.
31 En hy is baie dae lank gesien van die wat saam met Hom opgetrek het van Galiléa na Jerusalem, wat sy getuies vir die volk is.
32 En ons verkondig aan julle die blye boodskap, hoe die belofte wat aan die vaders gemaak is,
33 God het dit aan ons, hulle kinders, vervul deurdat Hy Jesus weer opgewek het; soos ook in die tweede psalm geskrywe is: U is my Seun, vandag het Ek U gegenereer.
34 En aangaande dat Hy hom uit die dode opgewek het, om nou nie meer tot verderflikheid terug te keer nie, het hy op hierdie wyse gesê: Ek sal jou die vaste barmhartighede van Dawid gee.

35 Daarom sê Hy ook in 'n ander psalm: U mag u Heilige nie toelaat om verderwing te sien nie.
36 Want Dawid het, nadat hy sy eie geslag gedien het deur die wil van God, aan die slaap geval en by sy vaders neergelê en verderwing gesien.
37 Maar hy wat God opgewek het, het geen verderf gesien nie.
38 Laat dit dan aan julle bekend wees, manne en broeders, dat deur hierdie man die vergewing van sondes aan julle verkondig word.
39 En deur Hom word almal wat glo, geregverdig uit alle dinge waaruit julle nie geregverdig kon word deur die wet van Moses nie.
40 Pas dan op dat dit nie oor julle kom waarvan gespreek is in die profete nie;
41 Kyk, julle veragters, en verwonder julle en vergaan, want Ek werk 'n werk in julle dae, 'n werk wat julle nooit sal glo nie, al sou iemand dit aan julle verkondig.
42 En toe die Jode uit die sinagoge uitgegaan het, het die heidene gesmeek dat hierdie woorde die volgende sabbat aan hulle verkondig moes word.
43 En toe die gemeente opgebreek is, het baie van die Jode en godsdienstige proseliete vir Paulus en Bárnabas gevolg, wat met hulle gepraat en hulle oorreed het om in die genade van God te bly.
44 En die volgende sabbatdag het byna die hele stad bymekaargekom om die woord van God te hoor.
45 Maar toe die Jode die skare sien, is hulle met afguns vervul en het teen die dinge gespreek wat deur Paulus gespreek is, weerspreek en lasterlik.
46 Toe het Paulus en Bárnabas vrymoedig geword en gesê: Dit was noodsaaklik dat die woord van God eers tot julle gespreek moes word; .
47 Want so het die Here ons beveel en gesê: Ek het jou gestel as 'n lig vir die heidene, sodat jy tot redding sou wees tot aan die eindes van die aarde.
48 En toe die heidene dit hoor, was hulle bly en het die woord van die Here verheerlik; en almal wat tot die ewige lewe bestem was, het geglo.
49 En die woord van die Here is in die hele land bekend gemaak.
50 Maar die Jode het die vroom en eerbare vroue en die hoofmanne van die stad aangehits en vervolging teen Paulus en Bárnabas laat opkom en hulle uit hulle grondgebied verdryf.
51 Maar hulle het die stof van hulle voete teen hulle afgeskud en by Ikonium gekom.
52 En die dissipels is vervul met blydskap en met die Heilige Gees.

HOOFSTUK 14

1 En dit het gebeur in Ikonium dat hulle altwee saam in die sinagoge van die Jode ingegaan het, en so gespreek het dat 'n groot menigte sowel van die Jode as ook van die Grieke gelowig geword het.
2 Maar die ongelowige Jode het die heidene aangehits en hulle gedagtes sleg gemaak teen die broeders.
3 Hulle het dan lank gebly en met vrymoedigheid in die Here gespreek, wat getuig het van die woord van sy genade en tekens en wonders deur hulle hande laat doen het.
4 Maar die menigte van die stad was verdeeld, en 'n deel met die Jode vasgehou en 'n deel met die apostels.
5 En toe daar 'n aanval was van die heidene sowel as die Jode met hulle owerstes, om hulle te beledig en te stenig,
6 Hulle het dit in bewaring gehou en gevlug na Listre en Derbe, stede van Likaonië, en na die gebied wat rondom lê.
7 En daar het hulle die evangelie verkondig.
8 En daar het 'n sekere man in Listre gesit, magteloos aan sy voete, 'n kreupel van sy moeder se skoot af, wat nog nooit gewandel het nie.
9 Hy het Paulus hoor praat: wat hom vas aanskou en bemerk het dat hy geloof het om gesond te word,
10 Met 'n groot stem gesê: Staan regop op jou voete. En hy het gespring en geloop.
11 En toe die skare sien wat Paulus gedoen het, het hulle hul stem verhef en in die rede van Likaónië gesê: Die gode het na ons neergedaal in die gelykenis van mense.
12 En hulle het Bárnabas Jupiter genoem; en Paulus, Mercurius, omdat hy die hoofspreker was.
13 Toe het die priester van Jupiter, wat voor hulle stad was, osse en kranse na die poorte gebring en wou saam met die volk geoffer het.
14 En toe die apostels, Barnabas en Paulus, daarvan hoor, het hulle hul klere geskeur en tussen die volk in gehardloop en uitgeroep:
15 en gesê: Menere, waarom doen julle hierdie dinge? Ons is ook manne van soortgelyke hartstogte as julle, en verkondig julle dat julle van hierdie nietighede moet bekeer tot die lewende God wat die hemel en die aarde en die see en alles wat daarin is, gemaak het.
16 wat vroeër al die nasies toegelaat het om in hul eie weë te wandel.
17 Maar Hy het Homself nie sonder getuienis gelaat nie, deurdat Hy goed gedoen het en ons reën uit die hemel gegee het en vrugbare tye, wat ons harte vervul het met voedsel en blydskap.
18 En met hierdie woorde het hulle die volk skaars teruggehou, dat hulle nie aan hulle geoffer het nie.
19 En daar het sekere Jode uit Antiochíë en Ikonium daar aangekom, wat die volk oorreed het en Paulus gestenig het en hom uit die stad getrek het, met die veronderstelling dat hy dood was.
20 Maar terwyl die dissipels rondom Hom staan, het Hy opgestaan en in die stad gekom; en die volgende dag het Hy saam met Bárnabas na Derbe vertrek.
21 En nadat hulle die evangelie aan daardie stad verkondig en baie geleer het, het hulle teruggekeer na Listre en Ikonium en Antiogië,
22 wat die siele van die dissipels bevestig en hulle vermaan om in die geloof te bly, en dat ons deur baie verdrukking in die koninkryk van God moet ingaan.
23 En toe hulle vir hulle ouderlinge in elke gemeente aangestel het en met vas gebid het, het hulle hulle opgedra aan die Here in wie hulle geglo het.
24 En nadat hulle deur Pisidië deurgetrek het, het hulle in Pamfilië aangekom.
25 En nadat hulle die woord in Perge verkondig het, het hulle afgegaan na Attalië.
26 En daarvandaan na Antiogië gevaar, vanwaar hulle aan die genade van God aanbeveel is vir die werk wat hulle volbring het.

27 En toe hulle gekom het en die gemeente bymekaargemaak het, het hulle alles vertel wat God met hulle gedoen het, en hoe Hy die deur van geloof vir die heidene oopgemaak het.
28 En daar het hulle lank by die dissipels gebly.

HOOFSTUK 15

1 En sekere manne wat van Judéa afgekom het, het die broeders geleer en gesê: As julle nie besny word op die manier van Moses nie, kan julle nie gered word nie.
2 Toe Paulus en Bárnabas dan nie 'n geringe onenigheid en twis met hulle gehad het nie, het hulle besluit dat Paulus en Bárnabas, en sommige ander van hulle, na Jerusalem moes optrek na die apostels en ouderlinge oor hierdie vraag.
3 En toe hulle deur die gemeente op pad gebring is, het hulle deur Fenisië en Samaria gegaan en die bekering van die heidene bekend gemaak; en hulle het groot blydskap vir al die broeders gemaak.
4 En toe hulle in Jerusalem aangekom het, is hulle ontvang deur die gemeente en van die apostels en ouderlinge, en hulle het alles vertel wat God met hulle gedoen het.
5 Maar sommige van die sekte van die Fariseërs wat gelowig geword het, het opgestaan en gesê: Dit was nodig om hulle te besny en om hulle te beveel om die wet van Moses te onderhou.
6 En die apostels en ouderlinge het bymekaargekom om hierdie saak te oorweeg.
7 En toe daar baie twis was, het Petrus opgestaan en vir hulle gesê: Manne en broeders, julle weet dat God lank gelede onder ons gekies het dat die heidene deur my mond die woord van die evangelie sou hoor, en glo.
8 En God, wat die harte ken, het vir hulle getuig, en aan hulle die Heilige Gees gegee, net soos Hy aan ons gedoen het;
9 En maak geen verskil tussen ons en hulle nie, en reinig hulle harte deur die geloof.
10 Nou dan, waarom versoek julle God om 'n juk op die nek van die dissipels te lê, wat nie ons vaders en ons in staat was om te dra nie?
11 Maar ons glo dat ons deur die genade van die Here Jesus Christus gered sal word, net soos hulle.
12 Toe het die hele menigte stilgebly en na Barnabas en Paulus gehoor en vertel watter wonders en wonders God deur hulle onder die heidene gedoen het.
13 En nadat hulle geswyg het, het Jakobus geantwoord en gesê: Manne en broeders, luister na my!
14 Símeon het vertel hoe God eers die heidene besoek het om uit hulle 'n volk vir sy Naam te neem.
15 En hiermee stem die woorde van die profete ooreen; soos geskrywe is,
16 Hierna sal Ek terugkeer en die tent van Dawid wat neergeval het, weer bou; en Ek sal sy puinhope weer bou en dit oprig.
17 sodat die oorblyfsel van die mense die Here kan soek en al die heidene oor wie my Naam uitgeroep is, spreek die Here, wat al hierdie dinge doen.
18 Aan God bekend is al sy werke van die begin van die wêreld af.
19 Daarom is my vonnis dat ons hulle wat uit die heidene hulle tot God bekeer het, nie lastig val nie.
20 Maar dat ons aan hulle skrywe dat hulle hulle moet onthou van besoedeling van afgode en van hoerery en van wat verwurg is en van bloed.
21 Want Moses van ouds het in elke stad die wat Hom verkondig, terwyl hy elke sabbatdag in die sinagoges gelees word.
22 Toe het die apostels en die ouderlinge saam met die hele gemeente behaag om saam met Paulus en Bárnabas uitverkore manne uit hulle eie groep na Antiogië te stuur; Judas het naamlik Barsabas genoem, en Silas, hoofmanne onder die broeders.
23 En hulle het briewe deur hulle op hierdie manier geskryf; Die apostels en ouderlinge en broeders stuur groete aan die broeders wat uit die heidene in Antiogië en Sirië en Cilicië is:
24Vir ons gehoor het dat sommige wat van ons uitgegaan het, julle met woorde verontrus en julle siele ondermyn en gesê het: Julle moet besny word en die wet onderhou; aan wie ons so 'n gebod nie gegee het nie;
25 Dit het vir ons goed gelyk, terwyl ons eendragtig vergader het, om uitverkore manne saam met ons geliefde Barnabas en Paulus na julle te stuur,
26 Manne wat hulle lewens in gevaar gestel het vir die Naam van onse Here Jesus Christus.
27 Ons het dan Judas en Silas gestuur, wat ook vir julle dieselfde dinge per mond sal vertel.
28 Want dit het goed gelyk vir die Heilige Gees, en vir ons, om geen groter las op julle te lê as hierdie nodige dinge nie;
29 dat julle jul moet onthou van spys wat aan afgode geoffer is, en van bloed en van wat verwurg is en van hoerery; Gaan dit goed.
30 Toe hulle dan weggestuur is, het hulle in Antiogië gekom; en nadat hulle die skare bymekaargemaak het, het hulle die brief oorgegee.
31 En toe hulle gelees het, was hulle bly oor die troos.
32 En Judas en Silas, wat self ook profete was, het die broeders met baie woorde vermaan en hulle bevestig.
33 En nadat hulle daar 'n plek gebly het, is hulle in vrede van die broeders na die apostels laat gaan.
34 Nietemin het dit Silas behaag om nog daar te bly.
35 Ook Paulus en Bárnabas het in Antiogië gebly en saam met baie ander die woord van die Here geleer en verkondig.
36 En 'n paar dae daarna het Paulus vir Bárnabas gesê: Laat ons weer gaan en ons broers besoek in elke stad waar ons die woord van die Here verkondig het, en kyk hoe dit met hulle gaan.
37 En Bárnabas het besluit om Johannes, wie se van Markus was, saam te neem.
38 Maar Paulus het dit nie goed gedink om hom saam te neem nie, wat van hulle af weggegaan het uit Pamfilië en nie saam met hulle na die werk gegaan het nie.
39 En die twis was so hewig tussen hulle, dat hulle die een van die ander geskei het, en Bárnabas het Markus geneem en na Ciprus gevaar;
40 En Paulus het Silas gekies en weggegaan, deur die broeders aan te beveel tot die genade van God.
41 En hy het deur Sirië en Cilicië gegaan en die gemeentes bevestig.

HOOFSTUK 16

1 Toe kom hy in Derbe en Listre, en daar was 'n sekere dissipel met die naam van Timotheus, die seun van 'n sekere vrou, wat 'n Joodse vrou was en gelowig was; maar sy vader was 'n Griek:
2 Waaroor goed berig is deur die broers wat in Listra en Ikonium was.
3 Hom sou Paulus hê om saam met hom uit te gaan; en hom geneem en besny ter wille van die Jode wat in daardie omgewing was, want hulle het alles geweet dat sy vader 'n Griek was.
4 En terwyl hulle deur die stede gegaan het, het hulle aan hulle die verordeninge oorgegee om te onderhou, wat deur die apostels en ouderlinge wat in Jerusalem was, bepaal was.
5 En so is die gemeentes gevestig in die geloof, en het hulle daagliks in getal vermeerder.
6 En toe hulle deur Frigië en die gebied van Galasië gegaan het en deur die Heilige Gees verbied is om die woord in Asië te verkondig,
7 Nadat hulle in Misië gekom het, het hulle probeer om na Bitinië te gaan, maar die Gees het hulle nie toegelaat nie.
8 En hulle wat by Mísië verbygegaan het, het afgekom na Troas.
9 En 'n gesig het in die nag aan Paulus verskyn; Daar het 'n man van Masedonië gestaan en hom gebid en gesê: Kom oor na Masedonië en help ons.
10 En nadat hy die visioen gesien het, het ons dadelik probeer om na Masedonië te gaan, en verseker ingesamel dat die Here ons geroep het om die evangelie aan hulle te verkondig.
11 Daarom, toe ons van Troas losgemaak het, het ons met 'n reguit koers na Samotrakië gekom en die volgende dag na Neapolis;
12 En daarvandaan tot by Filippi, wat die hoofstad van daardie deel van Masedonië is, en 'n kolonie; en ons was sekere dae in daardie stad.
13 En op die sabbat het ons uit die stad uitgegaan langs 'n rivier, waar gebid was; en ons het gaan sit en met die vroue gespreek wat daar tuisgegaan het.
14 En 'n sekere vrou met die naam van Lidia, 'n purperverkoper van die stad Thiatira, wat God aanbid het, het ons gehoor; wie se hart die Here oopgemaak het, dat sy ag geslaan het op die dinge wat van Paulus gespreek is.
15 En toe sy en haar huisgesin gedoop is, het sy ons gesmeek en gesê: As julle geoordeel het dat ek getrou is aan die Here, kom in my huis en bly daar. En sy het ons ingeperk.
16 En dit het gebeur, terwyl ons na die gebed gegaan het, het 'n sekere meisie, besete van 'n gees van waarsêery, ons tegemoet gekom, wat haar meesters baie gewin het deur waarsêery:
17 Hy het Paulus en ons gevolg en uitgeroep en gesê: Hierdie manne is dienaars van God, die Allerhoogste, wat ons die weg van verlossing bekend maak.
18 En dit het sy baie dae gedoen. Maar Paulus, wat bedroef was, het hom omgedraai en vir die gees gesê: Ek beveel jou in die Naam van Jesus Christus om uit haar uit te gaan. En hy het in dieselfde uur uitgekom.
19 En toe haar meesters sien dat die hoop op hulle wins verby is, het hulle Paulus en Silas gevang en hulle na die markplein na die owerstes getrek.
20 En hulle het hulle na die magistrate gebring en gesê: Hierdie manne, wat Jode is, maak ons stad baie moeilik,
21 En leer gebruike wat ons nie geoorloof is om te ontvang en ook nie te onderhou nie, omdat ons Romeine is.
22 En die skare het saam teen hulle opgestaan, en die magistrate het hulle klere uitgetrek en bevel gegee om hulle te slaan.
23 En nadat hulle baie slae op hulle gelê het, het hulle hulle in die gevangenis gegooi en die tronkbewaarder bevel gegee om hulle veilig te bewaar.
24 wat, nadat hy so 'n bevel ontvang het, hulle in die binneste gevangenis gewerp en hulle voete vasgemaak in die stokke.
25 En teen middernag het Paulus en Silas gebid en lofsange tot eer van God gesing, en die gevangenes het dit gehoor.
26 En skielik was daar 'n groot aardbewing, sodat die fondamente van die gevangenis geskud het, en dadelik het al die deure oopgegaan, en elkeen se bande is losgemaak.
27 En toe die bewaarder van die gevangenis uit sy slaap wakker word en die gevangenis se deure sien oopgaan, het hy sy swaard uitgetrek en sou homself om die lewe gebring het as hy gedink het dat die gevangenes gevlug het.
28 Maar Paulus het met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Doen jouself geen kwaad nie, want ons is almal hier.
29 Toe het hy 'n lig geroep en ingespring en bewend gekom en voor Paulus en Silas neergeval.
30 En hy het hulle uitgebring en gesê: Menere, wat moet ek doen om gered te word?
31 En hulle sê: Glo in die Here Jesus Christus, en jy sal gered word, en jou huisgesin.
32 En hulle het die woord van die Here aan hom gespreek en aan almal wat in sy huis was.
33 En hy het hulle in dieselfde uur van die nag geneem en hulle wonde gewas; en is dadelik gedoop, hy en al syne.
34 En nadat hy hulle in sy huis ingebring het, het hy hulle maaltye voorgesit en hom verheug deur met sy hele huis in God te glo.
35 En toe dit dag geword het, het die magistrate die dienaars gestuur om te sê: Laat daardie manne gaan.
36 En die bewaarder van die gevangenis het hierdie woord aan Paulus vertel: Die magistrate het gestuur om jou te laat gaan; trek dan nou weg en gaan in vrede.
37 Maar Paulus sê vir hulle: Hulle het ons, wat Romeine is, openlik, onveroordeeld, geslaan en ons in die gevangenis gewerp; en nou stoot hulle ons in die geheim uit? nee voorwaar; maar laat hulle self kom en ons gaan haal.
38 En die dienaars het hierdie woorde aan die owerstes vertel, en hulle was bevrees toe hulle hoor dat hulle Romeine was.
39 En hulle het gekom en hulle gesmeek en hulle uitgelei en gevra dat hulle uit die stad moes vertrek.
40 En hulle het uit die gevangenis uitgegaan en in die huis van Lídia ingegaan; en toe hulle die broers sien, het hulle hulle getroos en weggegaan.

HOOFSTUK 17

1 En toe hulle deur Amfipolis en Apollonia gegaan het, het hulle in Tessalonika gekom, waar 'n sinagoge van die Jode was.
2 En Paulus het, soos hy was, by hulle ingegaan, en drie sabbatdae het met hulle geredeneer uit die Skrifte,
3 Open en beweer dat Christus moes gely en uit die dood opgestaan het; en dat hierdie Jesus wat ek aan julle verkondig, Christus is.
4 En sommige van hulle het gelowig geword en saamgestem met Paulus en Silas; en van die vrome Grieke 'n groot menigte, en van die vernaamste vroue nie min nie.
5 Maar die Jode wat nie geglo het nie, was van afguns ontroer, en hulle het sekere skandelike manne van die minderwaardige soort na hulle geneem en 'n menigte bymekaargemaak en die hele stad in oproer gemaak en die huis van Jason aangerand en probeer om hulle uit te lei. aan die mense.
6 En toe hulle hulle nie kry nie, het hulle Jason en sekere broers na die owerstes van die stad getrek en geroep: Hulle wat die wêreld omgekeer het, het ook hierheen gekom;
7 wat Jason aangeneem het; en hulle handel almal in stryd met die verordeninge van die keiser deur te sê dat daar 'n ander koning is, een Jesus.
8 En hulle het die volk en die owerstes van die stad verskrik toe hulle hierdie dinge hoor.
9 En nadat hulle sekuriteit van Jason en van die ander geneem het, het hulle hulle laat gaan.
10 En die broeders het dadelik vir Paulus en Silas in die nag na Berea weggestuur; en hulle het daarheen gekom in die sinagoge van die Jode.
11 Hulle was edelmoediger as dié in Tessalonika, deurdat hulle die woord met alle welwillendheid aangeneem het en daagliks die Skrifte ondersoek het of hierdie dinge so was.
12 Daarom het baie van hulle geglo; ook van eerbare vroue wat Grieke was, en van mans, nie min nie.
13 Maar toe die Jode van Thessaloníka geweet het dat die woord van God deur Paulus in Berea verkondig is, het hulle ook daarheen gekom en die volk opgewek.
14 En dadelik het die broeders Paulus weggestuur om as 't ware na die see te gaan; maar Silas en Timoteus het nog daar gebly.
15 En die wat Paulus gelei het, het hom na Atene gebring; en toe hulle 'n bevel aan Silas en Timótheüs ontvang het om vinnig na hom toe te kom, het hulle vertrek.
16 En terwyl Paulus in Athene vir hulle gewag het, het sy gees in hom geroer toe hy die stad sien wat heeltemal aan afgodediens gegee is.
17 Daarom het hy in die sinagoge met die Jode en met die gelowiges getwis en daagliks op die mark met die wat hom ontmoet het.
18Toe het sekere filosowe van die Epikureërs en van die Stoicks hom teëgekom. En sommige het gesê: Wat sal hierdie brabbelaar sê? ander, dit lyk of Hy 'n opsteller van vreemde gode is, omdat Hy aan hulle Jesus en die opstanding verkondig het.
19 En hulle het hom geneem en na Areopagus gebring en gesê: Mag ons weet wat hierdie nuwe leer is, waarvan jy praat?
20 Want U bring sekere vreemde dinge in ons ore; ons sou dan weet wat hierdie dinge beteken.
21 (Vir al die Atheners en vreemdelinge wat daar was, het hulle tyd in niks anders deurgebring nie, as om te vertel of om iets nuuts te hoor.)
22 Toe gaan Paulus in die middel van die heuwel van Mars staan en sê: Atene, ek sien dat julle in alles te bygelowig is.
23 Want toe ek verbygaan en julle goddeloosheid aanskou, het ek 'n altaar gevind met hierdie opskrif: AAN DIE ONBEKENDE GOD. Wie julle dan onwetend aanbid, hom verkondig Ek julle.
24 God wat die wêreld en alles daarin gemaak het, aangesien Hy Here van hemel en aarde is, woon nie in tempels wat met hande gemaak is nie;
25 Ook word hy nie met mensehande aanbid asof hy iets nodig het nie, omdat hy aan alle lewe en asem en alles gee;
26 En Hy het uit een bloed al die nasies van mense gemaak om op die hele aarde te woon, en het vooraf bepaalde tye en die grense van hulle woonplek bepaal;
27 dat hulle die Here sou soek, as hulle Hom miskien kon aanvoel en Hom vind, al is Hy nie ver van elkeen van ons af nie.
28 Want in Hom lewe ons, beweeg ons en bestaan ons; soos sommige van julle digters ook gesê het: Want ons is ook sy nageslag.
29 Aangesien ons dan die nageslag van God is, behoort ons nie te dink dat die Godheid soos goud of silwer of klip is, gegraveer deur kuns en mens se plan nie.
30 En na die tye van hierdie onkunde het God geknipoog; maar nou beveel alle mense oral om hulle te bekeer:
31 Omdat Hy 'n dag bepaal het waarop Hy die wêreld in geregtigheid sal oordeel deur die man wat Hy aangestel het; waarvan Hy aan alle mense versekering gegee het deurdat Hy Hom uit die dode opgewek het.
32 En toe hulle hoor van die opstanding van die dode, het sommige gespot, en ander het gesê: Ons sal jou weer van hierdie saak hoor.
33 En Paulus het onder hulle weggegaan.
34 Maar sekere manne het hom aangehang en geglo: onder wie was Dionisius, die Areopagiet, en 'n vrou met die naam van Damaris, en ander saam met hulle.

HOOFSTUK 18

1 Ná hierdie dinge het Paulus van Athene af weggegaan en in Korinthe gekom;
2 En 'n sekere Jood met die naam van Aquila gevind, gebore in Pontus, wat onlangs uit Italië gekom het, saam met sy vrou Priscilla; (omdat Claudius al die Jode beveel het om van Rome af te vertrek) en na hulle gekom.
3 En omdat hy van dieselfde ambag was, het hy by hulle gebly en gewerk, want deur hulle beroep was hulle tentmakers.
4 En hy het elke sabbat in die sinagoge geredeneer en die Jode en die Grieke oorgehaal.
5 En toe Silas en Timoteus van Masedonië af gekom het, was Paulus in die gees gedruk en het aan die Jode getuig dat Jesus Christus is.
6 En toe hulle teëgestaan het en gelaster het, het hy sy klere geskud en vir hulle gesê: Julle bloed is op julle eie hoofde; Ek is rein: van nou af sal ek na die heidene gaan.
7 En hy het daarvandaan weggegaan en in die huis van 'n sekere man ingegaan, met die naam van Justus, een wat

God aanbid het, wie se huis hard aangesluit het by die sinagoge.
8 En Crispus, die owerste van die sinagoge, het met sy hele huis in die Here geglo; en baie van die Korinthiërs wat dit hoor, het gelowig geword en is gedoop.
9 Toe het die Here in die nag deur 'n gesig met Paulus gespreek: Wees nie bevrees nie, maar spreek en swyg nie.
10 Want Ek is met jou, en niemand sal jou aanval om jou kwaad aan te doen nie, want Ek het baie mense in hierdie stad.
11 En hy het 'n jaar en ses maande daar gebly en die woord van God onder hulle geleer.
12 En toe Gallio die adjunk van Achaje was, het die Jode eendragtig teen Paulus in opstand gekom en hom na die regterstoel gebring.
13 en gesê: Hierdie man oorreed mense om God teen die wet te aanbid.
14 En toe Paulus nou op die punt was om sy mond oop te maak, sê Gallio vir die Jode: As dit 'n saak van verkeerde of goddelose skande was, o Jode, dan moet ek dit met julle verdra.
15 Maar as dit 'n kwessie is van woorde en name en van julle wet, let daarop; want ek sal geen regter oor sulke sake wees nie.
16 En hy het hulle van die regterstoel af weggejaag.
17 Toe het al die Grieke Sosthenes, die owerste van die sinagoge, geneem en hom voor die regterstoel geslaan. En Gallio het vir niks van daardie dinge omgegee nie.
18 En Paulus het hierna nog 'n geruime tyd daar gebly, en het toe afskeid geneem van die broers en daarvandaan na Sirië gevaar, en saam met hom Priscilla en Aquila; hy het sy hoof in Kenchrea geskeer, want hy het 'n gelofte gehad.
19 En hy het in Éfese gekom en hulle daar gelos; maar self het hy in die sinagoge ingegaan en met die Jode geredeneer.
20 Toe hulle begeer het dat hy langer by hulle moes vertoef, het hy nie ingestem nie;
21 Maar hulle het afskeid geneem en gesê: Ek moet in elk geval hierdie fees vier wat in Jerusalem kom, maar ek sal weer na julle terugkeer as God wil. En hy het van Efese afgevaar.
22 En nadat hy in Cesaréa geland het en opgegaan en die gemeente gegroet het, het hy afgegaan na Antiogië.
23 En nadat Hy 'n tyd daar deurgebring het, het Hy weggegaan en die hele land van Galásië en Frigië in volgorde deurgetrek en al die dissipels versterk.
24 En 'n sekere Jood met die naam van Apollos, gebore in Aleksandrië, 'n welsprekende man en magtig in die Skrifte, het na Éfese gekom.
25 Hierdie man is onderrig in die weg van die Here; en vurig in die gees, het hy die dinge van die Here ywerig gespreek en geleer, omdat hy net die doop van Johannes geweet het.
26 En hy het met vrymoedigheid in die sinagoge begin spreek; en toe Aquila en Priscilla dit gehoor het, het hulle hom na hulle geneem en vir hom die weg van God meer volmaak uitgelê.
27 En toe Hy van plan was om na Achaje oor te gaan, het die broeders geskryf en die dissipels vermaan om Hom te ontvang;
28 Want hy het die Jode kragtig oortuig, en dit in die openbaar, deur deur die Skrifte te toon dat Jesus Christus is.

HOOFSTUK 19

1 En dit het gebeur dat, terwyl Apollos in Korinthe was, Paulus, nadat hy deur die boonste gebiede gegaan het, in Éfese gekom het, en sekere dissipels gevind,
2 Hy sê vir hulle: Het julle die Heilige Gees ontvang vandat julle geglo het? En hulle sê vir hom: Ons het nie soseer gehoor of daar 'n Heilige Gees is nie.
3 En Hy sê vir hulle: Waartoe is julle dan gedoop? En hulle sê: By die doop van Johannes.
4 Toe sê Paulus: Johannes het voorwaar gedoop met die doop van bekering en aan die volk gesê dat hulle moet glo in Hom wat ná hom sou kom, dit is in Christus Jesus.
5 Toe hulle dit hoor, is hulle in die Naam van die Here Jesus gedoop.
6 En toe Paulus hulle die hande opgelê het, het die Heilige Gees op hulle gekom; en hulle het in tale gespreek en geprofeteer.
7 En al die manne was omtrent twaalf.
8 En hy het in die sinagoge ingegaan en drie maande lank met vrymoedigheid gepraat en die dinge aangaande die koninkryk van God betwis en oortuig.
9 Maar toe duikers verhard was en nie geglo het nie, maar so kwaad gepraat het voor die skare, het Hy van hulle gewyk en die dissipels van mekaar geskei, terwyl Hy daagliks in die skool van ene Tirannus gestry het.
10 En dit het voortgeduur met die verloop van twee jaar; sodat almal wat in Asië gewoon het, die woord van die Here Jesus gehoor het, Jode sowel as Grieke.
11 En God het spesiale wonderwerke deur die hande van Paulus gedoen:
12 Sodat daar uit sy liggaam sakdoeke of voorskote na die siekes gebring is, en die siektes het van hulle gewyk, en die bose geeste het uit hulle uitgegaan.
13 En sommige van die rondloper Jode, bedrywers, het op hulle geneem om die Naam van die Here Jesus oor die wat bose geeste gehad het, aan te roep en gesê: Ons besweer julle by Jesus wat Paulus verkondig.
14 En daar was sewe seuns van een Skeva, 'n Jood en owerstes van die priesters, wat dit gedoen het.
15 En die bose gees het geantwoord en gesê: Jesus ken ek, en ek ken Paulus; maar wie is julle?
16 En die man in wie die bose gees was, het op hulle opgespring en hulle oorwin en hulle oorwin, sodat hulle naak en gewond uit daardie huis gevlug het.
17 En dit was bekend aan al die Jode en Grieke wat ook in Éfese gewoon het; en vrees het op almal geval, en die Naam van die Here Jesus is groot geword.
18 En baie wat geglo het, het gekom en belydenis afgelê en hulle werke bekend gemaak.
19 Ook het baie van hulle wat met snaakse kuns gebruik gemaak het, hulle boeke bymekaargebring en dit voor alle mense verbrand; en hulle het die prys daarvan getel en dit vyftigduisend sikkels silwer gevind.
20 So het die woord van God so kragtig gegroei en die oorhand gekry.
21 Nadat hierdie dinge verby was, het Paulus, toe hy deur Masedonië en Achaje gegaan het, in die gees voorgeneem om na Jerusalem te gaan en gesê: Nadat ek daar was, moet ek ook Rome sien.

22 Hy het toe twee van die wat hom gedien het, na Macedónië gestuur, Timotheus en Erastus; maar hy het self 'n tyd lank in Asië gebly.
23 En in dieselfde tyd het daar geen geringe beroering oor daardie pad ontstaan nie.
24 Want 'n sekere man met die naam van Demetrius, 'n silwersmid, wat silwer heiligdomme vir Diana gemaak het, het geen geringe wins vir die ambagsmanne gebring;
25 wat hy saam met die werkers van dieselfde beroep geroep het en gesê het: Menere, julle weet dat ons deur hierdie kuns ons rykdom het.
26 Verder sien en hoor julle dat hierdie Paulus nie alleen in Efese nie, maar byna in die hele Asië, baie mense oorreed en weggewys het deur te sê dat hulle geen gode is wat met hande gemaak is nie.
27 Sodat nie net hierdie ons ambag in gevaar is om tot niet te maak nie; maar ook dat die tempel van die groot godin Diana geminag moet word, en haar heerlikheid vernietig moet word, wat die hele Asië en die wêreld aanbid.
28 En toe hulle hierdie woorde hoor, was hulle vol woede en het uitgeroep en gesê: Groot is Diana van die Efesiërs.
29 En die hele stad was vol verwarring; en nadat hulle Gajus en Aristarchos, manne van Masedonië, Paulus se reisgenote, gevang het, het hulle eendragtig die teater binnegestorm.
30 En toe Paulus by die skare ingegaan het, het die dissipels hom nie toegelaat nie.
31 En sommige van die owerstes van Asië, wat sy vriende was, het na hom gestuur om hom te begeer dat hy homself nie in die teater sou waag nie.
32 Sommige het dan een ding geroep en ander iets anders, want die vergadering was verward; en die meeste het nie geweet waarom hulle bymekaar gekom het nie.
33 En hulle het Alexander uit die skare getrek, en die Jode het hom voorgesit. En Alexander het met die hand gewin en sou sy verdediging by die volk gelewer het.
34 Maar toe hulle geweet het dat hy 'n Jood was, het almal met een stem omtrent twee uur lank uitgeroep: Groot is Diana van die Efesiërs.
35 En toe die amptenaar die volk kalmeer het, sê hy: Manne van Efese, watter man is daar wat nie weet dat die stad van die Efesiërs 'n aanbidder is van die groot godin Diana en van die beeld wat van Jupiter neergeval het nie. ?
36 Aangesien hierdie dinge dan nie teëgespreek kan word nie, behoort julle stil te bly en niks oorhaastig te doen nie.
37 Want julle het hierdie manne hierheen gebring, wat nie kerkrowers of nog lasteraars van julle godin is nie.
38 Daarom, as Demetrius en die ambagsmanne wat by hom is, 'n saak teen iemand het, is die wet oop, en daar is afgevaardigdes; laat hulle mekaar aantref.
39 Maar as julle enigiets oor ander sake navraag doen, moet dit in 'n wettige vergadering beslis word.
40 Want ons is in gevaar om bevraagteken te word vir hierdie dag se oproer, daar is geen rede waardeur ons rekenskap kan gee van hierdie sameloop nie.
41 En nadat hy dit gesê het, het hy die vergadering ontslaan.

HOOFSTUK 20

1 En nadat die oproer opgehou was, het Paulus die dissipels na hom geroep en hulle omhels en vertrek om na Macedónië te gaan.
2 En nadat hy deur daardie dele gegaan en hulle baie vermaan het, het hy in Griekeland gekom,
3 En daar het drie maande gebly. En toe die Jode op hom wag, terwyl hy op die punt was om na Sirië te vaar, het hy voorgeneem om deur Masedonië terug te keer.
4 En Sopater van Berea het hom daar na Asië vergesel; en van die Tessalonisense, Aristarchos en Secundus; en Gajus van Derbe en Timótheüs; en van Asië, Tigikus en Trofimus.
5 Hulle wat voorgegaan het, het vir ons in Troas gebly.
6 En ons het ná die dae van die ongesuurde brode van Filippi af weggevaar en in vyf dae by hulle in Troas gekom; waar ons sewe dae gebly het.
7 En op die eerste dag van die week, toe die dissipels bymekaargekom het om brood te breek, het Paulus vir hulle gepreek, gereed om die volgende dag te vertrek; en het sy toespraak tot middernag voortgesit.
8 En daar was baie ligte in die bo-kamer, waar hulle bymekaar was.
9 En 'n sekere jongman met die naam van Eutigus het in 'n venster gesit, terwyl hy in 'n diepe slaap geval het; en terwyl Paulus lank besig was om te preek, het hy in die slaap weggesak en van die derde solder afgeval en dood opgeneem.
10 En Paulus het afgegaan en op hom geval en hom omhels en gesê: Moet julle nie moeilik maak nie; want sy lewe is in hom.
11 Toe hy dan weer opklim en brood gebreek en geëet het en 'n lang tyd gepraat het, tot dagbreek toe, het hy weggegaan.
12 En hulle het die jongman lewendig gebring en was nie 'n bietjie vertroos nie.
13 En ons het vooraf gegaan om te skeep en na Assos gevaar, met die bedoeling om Paulus daar in te neem;
14 En toe hy ons by Assos ontmoet het, het ons hom ingeneem en by Mitylene gekom.
15 En ons het daarvandaan gevaar en die volgende dag teenoor Chios aangekom; en die volgende dag het ons by Samos aangekom en by Trogyllium vertoef; en die volgende dag het ons by Milete gekom.
16 Want Paulus het besluit om deur Efese te vaar, omdat hy nie die tyd in Asië wou deurbring nie; want hy het hom gehaas om, as dit vir hom moontlik was, in Jerusalem te wees op die Pinksterdag.
17 En van Milete het hy na Efese gestuur en die ouderlinge van die gemeente geroep.
18 En toe hulle by hom kom, sê hy vir hulle: Julle weet, van die eerste dag af dat ek in Asië gekom het, hoe ek met julle was op alle tye,
19 Dien die Here met alle nederigheid van verstand en met baie trane en versoekinge wat my oorgekom het deur die leuen van die Jode.
20 En hoe ek niks teruggehou het wat vir julle nuttig was nie, maar julle getoon het en julle in die openbaar en van huis tot huis geleer het,
21 wat vir die Jode sowel as die Grieke getuig van bekering tot God en geloof in onse Here Jesus Christus.
22 En nou, kyk, ek gaan gebonde in die gees na Jerusalem, sonder om te weet wat my daar sal oorkom.
23 Behalwe dat die Heilige Gees in elke stad getuig en sê dat boeie en beproewinge my verdra.
24 Maar nie een van hierdie dinge roer my nie, en ek ag my lewe vir myself nie dierbaar nie, sodat ek my loop met

blydskap kan voltooi en die bediening wat ek van die Here Jesus ontvang het, om die evangelie van die genade van God te getuig .
25 En nou, kyk, ek weet dat julle almal, onder wie ek gegaan het om die koninkryk van God te verkondig, my aangesig nie meer sal sien nie.
26 Daarom neem ek jou vandag om te teken dat ek rein is van die bloed van alle mense.
27 Want ek het nie nagelaat om al die raad van God aan julle te verkondig nie.
28 Pas dan op vir julleself en op die hele kudde waaroor die Heilige Gees julle as opsieners aangestel het, om die gemeente van God te voed wat Hy met sy eie bloed gekoop het.
29 Want ek weet dit, dat na my heengaan wrede wolwe onder julle sal inkom en die kudde nie sal spaar nie.
30 Ook uit julleself sal daar manne opstaan wat verkeerde dinge spreek, om dissipels agter hulle aan weg te trek.
31 Daarom, waak en onthou dat ek in die verloop van drie jaar nie opgehou het om elkeen dag en nag met trane te waarsku nie.
32 En nou, broeders, dra ek julle op aan God en aan die woord van sy genade, wat magtig is om julle op te bou en aan julle 'n erfdeel te gee onder almal wat geheilig is.
33 Ek het niemand se silwer of goud of klere begeer nie.
34 Ja, julle weet self, dat hierdie hande gedien het na my behoeftes, en aan die wat by my was.
35 Ek het vir julle alles getoon dat julle die swakkes moet ondersteun en die woorde van die Here Jesus moet onthou hoe Hy gesê het: Dit is saliger om te gee as om te ontvang.
36 En nadat Hy dit gesê het, het Hy neergekniel en saam met hulle almal gebid.
37 En hulle het almal hard geween en Paulus se nek omgeval en hom gesoen.
38 Hy is veral bedroef oor die woorde wat hy gespreek het, dat hulle sy aangesig nie meer sou sien nie. En hulle het hom na die skip vergesel.

HOOFSTUK 21

1 En dit het gebeur dat, nadat ons van hulle af weggeneem is, en ons te water gelaat het, ons met 'n reguit koers na Coos gekom het, en die volgende dag na Rhodes, en daarvandaan tot by Patara.
2 En toe ons 'n skip gevind het wat oorvaar na Fenisië, het ons aan boord gegaan en vertrek.
3 En toe ons Ciprus ontdek het, het ons dit aan die linkerkant gelos en Sirië binnegevaar en by Tirus geland, want daar moes die skip haar las los.
4 En toe ons dissipels gevind het, het ons daar sewe dae lank gebly, wat deur die Gees vir Paulus gesê het dat hy nie na Jerusalem moes optrek nie.
5 En toe ons daardie dae voleindig het, het ons vertrek en gegaan; en hulle het ons almal saam met vroue en kinders op pad gebring totdat ons uit die stad was; en ons het op die strand neergekniel en gebid.
6 En toe ons van mekaar afskeid geneem het, het ons die skip gevat; en hulle het weer teruggekeer huis toe.
7 En toe ons ons weg van Tirus af voltooi het, het ons by Ptolemais gekom en die broers gegroet en eendag by hulle gebly.
8 En die volgende dag het ons uit die geselskap van Paulus vertrek en in Cesaréa aangekom; en ons het in die huis van Filippus, die evangelis, ingegaan, wat een van die sewe was; en by hom gebly.
9 En dieselfde man het vier dogters gehad, maagde, wat geprofeteer het.
10 En terwyl ons baie dae daar gebly het, het daar 'n sekere profeet met die naam van Agabus van Judéa afgekom.
11 En toe hy na ons kom, neem hy die gordel van Paulus en bind sy eie hande en voete en sê: So spreek die Heilige Gees: So sal die Jode in Jerusalem die man wat hierdie gordel besit, bind en hom oorlewer in die hande van die heidene.
12 En toe ons hierdie dinge hoor, het ons sowel as dié van daardie plek Hom gesmeek om nie na Jerusalem op te gaan nie.
13 Toe antwoord Paulus: Wat bedoel julle om te ween en my hart te breek? want ek is gereed om nie alleen gebind te word nie, maar ook om in Jerusalem te sterwe ter wille van die Naam van die Here Jesus.
14 En toe hy nie wou oortuig nie, het ons opgehou en gesê: Die wil van die Here geskied!
15 En ná daardie dae het ons ons waens opgetel en opgegaan na Jerusalem.
16 Daar het ook sommige van die dissipels van Cesaréa saam met ons gegaan en een Mnason van Ciprus, 'n ou dissipel, saam met hulle gebring by wie ons sou vernag.
17 En toe ons in Jerusalem aankom, het die broeders ons met blydskap ontvang.
18 En die volgende dag het Paulus saam met ons ingegaan na Jakobus; en al die oudstes was teenwoordig.
19 En nadat hy hulle gegroet het, het hy veral bekend gemaak watter dinge God deur sy bediening onder die heidene bewerk het.
20 En toe hulle dit hoor, het hulle die Here verheerlik en vir Hom gesê: Jy sien, broer, hoeveel duisende Jode daar is wat glo; en hulle is almal ywerig vir die wet.
21 En hulle is van jou meegedeel dat jy al die Jode wat onder die heidene is, leer om Moses te verlaat, deur te sê dat hulle hulle kinders nie moet besny nie en ook nie volgens die gebruike moet wandel nie.
22 Wat is dit dan? die skare moet saamkom, want hulle sal hoor dat U gekom het.
23 Doen dan dit wat ons vir jou sê: Ons het vier manne wat 'n gelofte op hulle het;
24 Hulle neem en reinig Uself met hulle, en hou 'n aanklag met hulle, dat hulle hulle hoof kan skeer; maar dat jy self ook ordelik wandel en die wet onderhou.
25 Wat die heidene betref wat gelowig is, het ons geskryf en tot die gevolgtrekking gekom dat hulle nie so iets onderhou nie, behalwe dat hulle hulleself bewaar van afgodeoffers en van bloed en van verwurgdes en van hoerery.
26 Toe het Paulus die manne geneem, en die volgende dag, terwyl hy hom saam met hulle gereinig het, in die tempel ingegaan om die voleinding van die reinigingsdae aan te dui, totdat 'n offer vir elkeen van hulle gebring sou word.
27 En toe die sewe dae amper verby was, het die Jode uit Asië, toe hulle Hom in die tempel sien, die hele volk opgewek en Hom die hande opgelê.
28 Skreeu, manne van Israel, help: Dit is die man wat almal oral leer teen die volk en die wet en hierdie plek, en

verder ook Grieke in die tempel ingebring het en hierdie heiligdom verontreinig het.
29 (Want hulle het tevore saam met hom Trofimus, 'n Efesiër, in die stad gesien, wat hulle gemeen het dat Paulus in die tempel ingebring het.)
30 En die hele stad het geruk, en die skare het saamgehardloop, en hulle het Paulus geneem en hom uit die tempel getrek, en dadelik is die deure gesluit.
31 En terwyl hulle op pad was om hom dood te maak, het die boodskap by die owerste owerste van die bende gekom dat die hele Jerusalem in oproer was.
32 Hulle het dadelik soldate en hoofmanne oor honderd geneem en na hulle toe gehardloop; en toe hulle die owerste owerste en die soldate sien, het hulle Paulus laat slaan.
33 Toe het die owerste owerste nader gekom en hom geneem en bevel gegee om met twee kettings vas te bind; en gevra wie hy is en wat hy gedoen het.
34 En sommige het een ding geroep en ander onder die skare; en toe hy nie die sekerheid van die rumoer kon weet nie, het hy bevel gegee dat hy na die kasteel gedra moes word.
35 En toe hy op die trappe kom, het dit gebeur dat hy van die soldate gedra is weens die geweld van die volk.
36 Want die menigte van die volk het gevolg en geroep: Weg met Hom!
37 En terwyl Paulus in die kasteel gelei sou word, sê hy vir die owerste owerste: Mag ek met jou spreek? Wie het gesê: Kan jy Grieks praat?
38 Is jy nie die Egiptenaar wat voor hierdie dae oproer gemaak het en vierduisend man moordenaars in die woestyn uitgelei het nie?
39 Maar Paulus sê: Ek is 'n man wat 'n Jood is van Tarsus, 'n stad in Cilicië, 'n burger van geen geringe stad nie; en laat my toe om met die volk te praat.
40 En toe hy hom die vergunning gegee het, het Paulus op die trappe gaan staan en met die hand vir die mense beduie. En toe daar 'n groot stilte gekom het, het Hy met hulle in Hebreeuse taal gespreek en gesê:

HOOFSTUK 22

1 Manne, broers en vaders, luister na my verdediging wat ek nou aan julle stel.
2 (En toe hulle hoor dat Hy in Hebreeuse taal met hulle spreek, het hulle des te meer stilgebly; en Hy sê:)
3 Ek is waarlik 'n man wat 'n Jood is, gebore in Tarsus, 'n stad in Cilicië, maar tog grootgemaak in hierdie stad aan die voete van Gamaliël, en geleer volgens die volmaakte wyse van die wet van die vaders, en was ywerig vir God, soos julle almal vandag is.
4 En ek het op hierdie manier vervolg tot die dood toe, deur mans sowel as vroue te bind en in tronke oor te lewer.
5 Soos ook die hoëpriester vir my getuig en die hele eiendom van die oudstes, van wie ek ook briewe aan die broeders ontvang het en na Damaskus gegaan het om die wat daar geboeid was, na Jerusalem te bring om gestraf te word.
6 En dit het gebeur dat, terwyl ek op pad was en teen die middag naby Damaskus gekom het, skielik het daar 'n groot lig rondom my uit die hemel geskyn.
7 En ek het op die grond geval en 'n stem vir my hoor sê: Saul, Saul, waarom vervolg jy My?
8 En ek antwoord: Wie is U, Here? En hy sê vir my: Ek is Jesus, die Nasaret, wat jy vervolg.
9 En die wat saam met my was, het waarlik die lig gesien en bevrees geword; maar hulle het nie die stem gehoor van Hom wat met my gespreek het nie.
10 En ek het gesê: Wat moet ek doen, Here? En die Here het vir my gesê: Staan op en gaan na Damaskus; en daar sal jou vertel word van alles wat jou bestem is om te doen.
11 En toe ek vanweë die heerlikheid van daardie lig nie kon sien nie, toe ek gelei is deur die hand van die wat by my was, het ek in Damaskus gekom.
12 En ene Ananías, 'n vroom man volgens die wet, wat 'n goeie verslag gehad het van al die Jode wat daar gewoon het,
13 Het na my gekom en gaan staan en vir my gesê: Broer Saul, sien jou aan. En in dieselfde uur het ek na hom opgekyk.
14 En hy het gesê: Die God van ons vaders het jou uitverkies, dat jy sy wil sou ken en die Regverdige sou sien en die stem van sy mond sou hoor.
15 Want jy sal sy getuie wees vir al die mense van wat jy gesien en gehoor het.
16 En nou, waarom vertoef jy? staan op en laat jou doop en was jou sondes af, terwyl jy die Naam van die Here aanroep.
17 En dit het gebeur dat, toe ek weer in Jerusalem aangekom het, terwyl ek in die tempel gebid het, ek in beswyming was;
18 En hy het vir my sien sê: Maak gou en gaan gou uit Jerusalem uit, want hulle sal u getuienis aangaande My nie aanneem nie.
19 En ek het gesê: Here, hulle weet dat ek die wat in U geglo het, in elke sinagoge opgesluit en geslaan het.
20 En toe die bloed van u martelaar Stefanus vergiet is, het ek ook bygestaan en ingestem met sy dood, en die klere bewaar van die wat hom gedood het.
21 En hy het vir my gesê: Gaan weg, want Ek sal jou ver hiervandaan na die heidene toe stuur.
22 En hulle het hom gehoor gegee aan hierdie woord, en toe hul stem verhef en gesê: Weg met so 'n man van die aarde af, want dit is nie gepas dat hy sou lewe nie.
23 En terwyl hulle uitroep en hulle klere uitgooi en stof in die lug gooi,
24 Die owerste owerste het bevel gegee dat hy in die kasteel ingebring moes word, en beveel dat hy deur géseling ondersoek moes word; sodat hy sou weet waarom hulle so teen hom geroep het.
25 En terwyl hulle hom met rieme gebind het, sê Paulus vir die hoofman oor honderd wat daar staan: Is dit jou geoorloof om 'n man wat 'n Romein en onveroordeeld is, te gésel?
26 Toe die hoofman oor honderd dit hoor, het hy gegaan en dit aan die owerste owerste vertel en gesê: Pas op wat jy doen, want hierdie man is 'n Romein.
27 Toe kom die owerste oor duisend en sê vir hom: Sê vir my, is jy 'n Romein? Hy het gesê: Ja.
28 En die owerste owerste het geantwoord: Met 'n groot bedrag het ek hierdie vryheid verkry. En Paulus sê: Maar ek is vrygebore.

29 Toe het hulle dadelik weggegaan van hom wat hom sou ondersoek het;
30 Die volgende dag, omdat hy die sekerheid sou geweet het waarom hy deur die Jode aangekla is, het hy hom van sy bande losgemaak en die owerpriesters en hulle hele raad bevel gegee om te verskyn, en Paulus afgebring en voor hulle gestel.

HOOFSTUK 23

1 En Paulus het die Raad ernstig aanskou en gesê: Broeders, ek het met 'n goeie gewete voor God gelewe tot vandag toe.
2 En die hoëpriester Ananías het die wat by hom staan bevel gegee om hom op die mond te slaan.
3 Toe sê Paulus vir hom: God sal jou slaan, gewitte muur, want sit jy om my volgens die wet te oordeel en beveel dat ek strydig met die wet geslaan moet word?
4 En die wat daar gestaan het, het gesê: Beledig jy God se hoëpriester?
5 Toe sê Paulus: Ek weet nie, broeders, dat hy die hoëpriester was nie, want daar is geskrywe: Jy mag geen kwaad spreek van die owerste van jou volk nie.
6 Maar toe Paulus sien dat die een deel Sadduseërs en die ander Fariseërs was, het hy in die Raad uitgeroep: Manne en broeders, Ek is 'n Fariseër, die seun van 'n Fariseër; uit die hoop en opstanding van die dooies is Ek geroep ter sprake.
7 En toe Hy dit gesê het, het daar 'n onenigheid ontstaan tussen die Fariseërs en die Sadduseërs, en die menigte was verdeeld.
8 Want die Sadduseërs sê dat daar geen opstanding is nie, geen engel of gees nie, maar die Fariseërs bely albei.
9 En daar het 'n groot geroep ontstaan, en die skrifgeleerdes wat uit die deel van die Fariseërs was, het opgestaan en stry en gesê: Ons vind geen onheil in hierdie man nie; maar as 'n gees of 'n engel met hom gespreek het, laat ons nie teen God.
10 En toe daar 'n groot onenigheid ontstaan het, het die hoofkaptein, uit vrees dat Paulus van hulle in stukke geruk sou word, die soldate beveel om af te gaan en hom met geweld onder hulle uit te haal en hom in die kasteel in te bring.
11 En die volgende nag het die Here by hom gestaan en gesê: Hou goeie moed, Paulus, want soos jy in Jerusalem van My getuig het, so moet jy ook in Rome getuig.
12 En toe dit dag geword het, het sommige van die Jode saamgespan en hulleself onder 'n vloek verbind en gesê dat hulle nie sou eet of drink voordat hulle Paulus doodgemaak het nie.
13 En hulle was meer as veertig wat hierdie sameswering gemaak het.
14 En hulle het by die owerpriesters en die ouderlinge gekom en gesê: Ons het onsself onder 'n groot vloek gebind, dat ons niks sal eet voordat ons Paulus doodgemaak het nie.
15 Nou dan beduie julle saam met die raad aan die owerste owerste dat hy hom môre na julle afbring, asof julle iets volmaakter aangaande hom wil vra; en ons, of hy ooit nader kom, is gereed om hom dood te maak.
16 En toe die seun van Paulus se suster hoor dat hulle loer, het hy gegaan en in die kasteel ingegaan en dit aan Paulus vertel.
17 Toe roep Paulus een van die hoofman oor honderd na hom en sê: Bring hierdie jongman na die owerste owerste, want hy het iets om hom te sê.
18 En hy het hom geneem en na die owerste owerste gebring en gesê: Die gevangene Paulus het my na hom geroep en my gebid om hierdie jongman na jou te bring wat iets het om vir jou te sê.
19 Toe het die owerste owerste hom aan die hand gegryp en alleen saam met hom eenkant toe gegaan en hom gevra: Wat het jy om my te sê?
20 En hy sê: Die Jode het ooreengekom om jou te begeer dat jy Paulus môre in die Raad sou afbring, asof hulle hom nog beter sou raadpleeg.
21 Maar jy gee nie aan hulle oor nie, want van hulle lê meer as veertig man en wag vir hom wat hulleself met 'n eed verbind het, dat hulle nie sal eet of drink voordat hulle hom doodgemaak het nie; en nou is hulle gereed, op soek na 'n belofte van jou.
22 Toe het die owerste oor duisend die jongman laat vertrek en hom bevel gegee: Pas op dat jy aan niemand vertel dat jy hierdie dinge aan my te kenne gegee het nie.
23 En hy het na hom twee honderdmanne geroep en gesê: Maak twee honderd soldate gereed om na Cesaréa te gaan, en ruiters sestig en tien en tweehonderd spiesmanne, teen die derde uur van die nag;
24 En voorsien vir hulle diere, dat hulle Paulus kan aansit en hom veilig na Felix, die goewerneur, bring.
25 En hy het 'n brief op hierdie manier geskryf:
26 Claudius Lisias stuur 'n groete aan die voortreflikste goewerneur Felix.
27 Hierdie man is van die Jode geneem en moes deur hulle doodgemaak gewees het;
28 En toe ek die oorsaak geweet het waarom hulle hom beskuldig het, het ek hom na hulle raad gebring.
29 wat ek gesien het dat hy beskuldig word van vrae van hulle wet, maar dat niks op sy beskuldiging gelê is wat die dood of boeie verdien nie.
30 En toe daar aan my meegedeel is dat die Jode die man gewag het, het ek dadelik na jou gestuur en sy aanklaers bevel gegee om ook voor jou te sê wat hulle teen hom het. Vaarwel.
31 Toe het die soldate, soos hulle beveel is, Paulus geneem en hom in die nag na Antipatris gebring.
32Die volgende dag het hulle die perderuiters verlaat om saam met hom te gaan en na die kasteel teruggekeer.
33 En toe hulle in Cesaréa gekom en die brief aan die goewerneur oorhandig het, het Paulus ook voor hom gestel.
34 En toe die goewerneur die brief gelees het, het hy gevra van watter provinsie hy was. En toe hy verstaan dat hy van Cilicië was;
35 Ek sal na jou luister, sê hy, wanneer jou beskuldigers ook kom. En hy het beveel dat hy in Herodes se regslokaal bewaar moes word.

HOOFSTUK 24

1 En ná vyf dae het die hoëpriester Ananias saam met die ouderlinge neergedaal en met 'n sekere redenaar met die naam van Tertullus, wat die goewerneur teen Paulus ingelig het.
2 En toe hy geroep is, het Tertullus hom begin aankla en sê: Aangesien ons deur u groot stilte geniet en dat baie

waardige dade aan hierdie nasie gedoen word deur u voorsienigheid,
3 Ons aanvaar dit altyd, en op alle plekke, mees edele Felix, met alle dankbaarheid.
4 Nieteenstaande, dat ek nie verder vervelig vir jou sal wees nie, bid ek jou dat jy ons van jou goedhartigheid 'n paar woorde sal hoor.
5 Want ons het hierdie man gevind as 'n pessiekte en 'n oproermaker onder al die Jode oor die hele wêreld, en 'n voorloper van die sekte van die Nasareners.
6 wat ook rondgegaan het om die tempel te ontheilig, wat ons geneem het en volgens ons wet wou oordeel.
7 Maar die owerste owerste Lísias het op ons afgekom en hom met groot geweld uit ons hande weggeneem.
8 en beveel sy aanklaers om na jou toe te kom: deur te ondersoek van wie jy al hierdie dinge kan verstaan waarvan ons hom beskuldig.
9 En die Jode het ook ingestem en gesê dat hierdie dinge so was.
10 Toe antwoord Paulus, nadat die goewerneur hom beduie het om te praat: Aangesien ek weet dat jy al jare lank 'n regter vir hierdie nasie was, antwoord ek vir myself des te blymoediger.
11 Omdat jy kan verstaan dat daar nog net twaalf dae is vandat ek na Jerusalem opgegaan het om te aanbid.
12 En hulle het My ook nie in die tempel gevind terwyl ek met iemand twis en die volk opgewek het nie, ook nie in die sinagoges of in die stad nie.
13 Hulle kan ook nie die dinge bewys waarvan hulle my nou beskuldig nie.
14 Maar dit bely ek aan jou dat ek volgens die weg wat hulle dwaalleer noem, die God van my vaders so aanbid, deur alles te glo wat in die wet en in die profete geskrywe is.
15 En hoop op God, wat hulle self ook toelaat, dat daar 'n opstanding sal wees van die dooies, van die regverdiges sowel as die onregverdiges.
16 En hierin oefen ek myself om altyd 'n gewete sonder aanstoot te hê teenoor God en teenoor die mense.
17 En ná baie jare het ek gekom om aalmoese en offers aan my nasie te bring.
18Daarop het sekere Jode uit Asië my gereinig in die tempel gevind, nie deur menigte of deur rumoer nie.
19 Wie moes hier voor jou gewees het en beswaar maak as hulle teen my teen my moes wees.
20 Of laat hierdie selfde hier sê, as hulle gevind het dat enige kwaad in my besig was, terwyl ek voor die Raad gestaan het,
21 Behalwe vir hierdie een stem, het ek geroep terwyl ek tussen hulle staan: Aangaande die opstanding van die dooies word ek vandag deur julle in twyfel getrek.
22 En toe Felix hierdie dinge hoor, met 'n beter kennis van daardie weg, het hy dit uitgestel en gesê: Wanneer Lísias, die owerste owerste, afkom, sal ek jou saak ten volle weet.
23 En hy het 'n hoofman oor honderd bevel gegee om Paulus te bewaar en hom vry te laat, en dat hy niemand van sy bekendes sou verbied om hom te bedien of na hom toe te kom nie.
24 En ná sekere dae, toe Felix met sy vrou Drusilla, wat 'n Joodse vrou was, gekom het, het hy Paulus laat roep en hom gehoor aangaande die geloof in Christus.
25 En terwyl hy redeneer oor geregtigheid, selfbeheersing en komende oordeel, het Felix gebewe en geantwoord: Gaan vir hierdie keer; as ek 'n gerieflike tyd het, sal ek jou roep.
26 Hy het ook gehoop dat geld vir hom van Paulus gegee sou word, sodat hy hom kon losmaak; daarom het hy hom meermale laat haal en met hom gepraat.
27 Maar ná twee jaar het Porcius Festus in Felix se kamer gekom, en Felix, wat gewillig was om die Jode 'n plesier te betoon, het Paulus geboeid agtergelaat.

HOOFSTUK 25

1 En toe Festus in die provinsie gekom het, het hy ná drie dae van Cesaréa opgevaar na Jerusalem.
2 Toe het die hoëpriester en die owerste van die Jode hom teen Paulus laat weet en hom gesmeek:
3 En hy het guns teen hom begeer, dat hy hom na Jerusalem sou laat haal terwyl hy op die pad lê om hom dood te maak.
4 Maar Festus het geantwoord dat Paulus in Cesaréa aangehou moes word en dat hy self binnekort daarheen sou vertrek.
5 Laat hulle dan, sê hy, wat onder julle kan, saam met my aftrek en hierdie man aankla as daar enige goddeloosheid in hom is.
6 En nadat hy meer as tien dae onder hulle vertoef het, het hy afgegaan na Cesaréa; en die volgende dag het hy op die regterstoel gesit en beveel dat Paulus gebring moes word.
7 En toe hy aankom, het die Jode wat van Jerusalem afgekom het, rondom gestaan en baie en ernstige klagtes teen Paulus gelê wat hulle nie kon bewys nie.
8 Terwyl hy vir homself geantwoord het: Nóg teen die wet van die Jode, nóg teen die tempel of nog teen die keiser, het Ek hoegenaamd iets beledig nie.
9 Maar Festus, wat gewillig was om die Jode 'n plesier te doen, antwoord Paulus en sê: Sal jy optrek na Jerusalem en daar oor hierdie dinge voor my aangesig geoordeel word?
10 Toe sê Paulus: Ek staan by die regterstoel van die keiser, waar ek geoordeel moet word; aan die Jode het ek geen onreg aangedoen nie, soos jy baie goed weet.
11 Want as ek 'n oortreder is of iets gepleeg het wat die dood verdien, weier ek nie om te sterf nie; Ek doen 'n beroep op Caesar.
12 Toe het Festus, nadat hy met die Raad oorleg gevoer het, geantwoord: Het jy jou tot die keiser beroep? na die keiser moet jy gaan.
13 En ná sekere dae het koning Agrippa en Bernice na Cesaréa gekom om Festus te groet.
14 En toe hulle baie dae daar was, het Festus die saak van Paulus aan die koning bekend gemaak en gesê: Daar is 'n sekere man wat deur Felix in boeie agtergelaat is.
15 Van wie, toe ek in Jerusalem was, die owerpriesters en die oudstes van die Jode my meegedeel het, omdat hulle 'n oordeel teen hom wou hê.
16 Aan wie ek geantwoord het: Dit is nie die manier van die Romeine om iemand aan die dood oor te gee nie, voordat hy wat beskuldig word, die beskuldigers van aangesig tot aangesig het en vergunning het om vir homself te antwoord oor die misdaad wat teen hom gelê is.

17 Daarom, toe hulle hier aankom, het ek die volgende dag sonder enige uitstel op die regterstoel gaan sit en beveel dat die man gebring moes word.
18 Teen wie die aanklaers opgestaan het, hulle geen beskuldiging gebring het van sulke dinge soos ek gedink het nie.
19 Maar hulle het sekere vrae teen hom gehad oor hulle eie bygeloof en oor een Jesus wat dood was, van wie Paulus gesê het dat hy lewe.
20 En omdat ek aan sulke vrae getwyfel het, het ek hom gevra of hy na Jerusalem sou gaan, en daar oor hierdie sake geoordeel word.
21 Maar toe Paulus 'n beroep gedoen het om gereserveer te word vir die verhoor van Augustus, het ek beveel dat hy bewaar moes word totdat ek hom na die keiser kon stuur.
22 Toe sê Agrippa vir Festus: Ek wil ook self na die man luister. Môre, sê hy, sal jy hom hoor.
23 En die volgende dag, toe Agrippa gekom het, en Bernice, met groot praal, en in die plek van verhoor ingegaan is, saam met die owerstes en hoofmanne van die stad, is Paulus op bevel van Festus gebring.
24 En Festus sê: Koning Agrippa en al die manne wat hier saam met ons is, julle sien hierdie man oor wie die hele menigte van die Jode met my gehandel het, sowel in Jerusalem as ook hier, en roep dat hy nie moet langer leef.
25 Maar toe ek vind dat hy niks gedoen het wat die dood verdien nie, en dat hy self 'n beroep op Augustus gedoen het, het ek besluit om hom te stuur.
26 van wie ek niks seker het om aan my heer te skrywe nie. Daarom het ek hom voor u uitgelei, en veral voor u, o koning Agrippa, sodat ek, na ondersoek, iets kon hê om te skryf.
27 Want dit lyk vir my onredelik om 'n gevangene te stuur en nie teen die misdade wat teen hom gelê is, aan te dui nie.

HOOFSTUK 26

1 Toe sê Agrippa vir Paulus: Jy mag vir jouself praat. Toe steek Paulus die hand uit en antwoord vir homself:
2 Ek dink dat ek gelukkig is, koning Agrippa, want ek sal my vandag voor u verantwoording doen oor alles waarvan ek deur die Jode beskuldig word.
3 Veral omdat ek weet dat jy kundig is in alle gebruike en vrae wat onder die Jode is; daarom smeek ek jou om my geduldig te verhoor.
4 My lewenswandel van my jeug af, wat in die eerste plek onder my eie nasie in Jerusalem was, ken al die Jode;
5 wat my van die begin af geken het, as hulle sou getuig, dat ek ná die mees benoudste sekte van ons godsdiens 'n Fariseër gelewe het.
6 En nou staan ek en word geoordeel vir die hoop op die belofte wat God aan ons vaders gemaak het.
7 Waarop ons twaalf stamme hoop om te kom, waartoe ons twaalf stamme, wat God dadelik dag en nag dien. Om hierdie hoop, koning Agrippa, word ek van die Jode beskuldig.
8 Waarom sou dit vir julle 'n ongelooflike ding wees dat God die dooies sou opwek?
9 Ek het waarlik by myself gedink dat ek baie moet doen in stryd met die Naam van Jesus van Nasaret.
10 Wat ek ook in Jerusalem gedoen het, en baie van die heiliges het ek in die gevangenis opgesluit, nadat ek gesag van die owerpriesters ontvang het; en toe hulle gedood is, het Ek my stem teen hulle uitgespreek.
11 En Ek het hulle dikwels in elke sinagoge gestraf en hulle gedwing om te laster; en omdat ek baie kwaad was teen hulle, het ek hulle vervolg tot in vreemde stede.
12 Toe ek na Damaskus gegaan het met gesag en opdrag van die owerpriesters,
13 Teen die middag, o koning, het ek op die pad 'n lig uit die hemel gesien, bo die glans van die son, wat rondom my en die wat saam met my gereis het, skyn.
14 En toe ons almal op die aarde geval het, het ek 'n stem met my hoor spreek en in die Hebreeuse taal sê: Saul, Saul, waarom vervolg jy My? dit is vir jou moeilik om teen die prikkels te skop.
15 En ek het gesê: Wie is U, Here? En hy sê: Ek is Jesus wat jy vervolg.
16 Maar staan op en staan op jou voete, want met hierdie doel het Ek aan jou verskyn om jou 'n dienaar en 'n getuie te maak van beide hierdie dinge wat jy gesien het en van die dinge waarin Ek aan jou sal verskyn;
17 en verlos jou van die volk en van die heidene na wie Ek jou nou stuur,
18 Om hulle oë oop te maak en hulle van die duisternis na die lig te bekeer, en van die mag van Satan tot God, sodat hulle vergifnis van sondes en erfenis kan ontvang onder die wat geheilig is deur die geloof wat in My is.
19 Daarom, o koning Agrippa, was ek nie ongehoorsaam aan die hemelse gesig nie.
20 Maar het eers aan die van Damaskus en in Jerusalem en in al die gebiede van Judéa en daarna aan die heidene getoon dat hulle hulle moet bekeer en hulle tot God moet bekeer en werke moet doen wat tot bekering pas.
21Om hierdie redes het die Jode my in die tempel gevang en gegaan om my dood te maak.
22 Nadat ek dan die hulp van God verkry het, gaan ek voort tot vandag toe, en getuig vir klein en groot, en sê niks anders as wat die profete en Moses gesê het sou kom nie.
23 Dat Christus sou ly en dat Hy die eerste sou wees wat uit die dood sou opstaan en lig sou gee aan die mense en die heidene.
24 En terwyl hy dit vir homself spreek, sê Festus met 'n groot stem: Paulus, jy is buite jouself; baie geleerdheid maak jou kwaad.
25 Maar hy sê: Ek is nie kwaad nie, edele Festus! maar spreek die woorde van waarheid en nugterheid uit.
26 Want die koning weet van hierdie dinge, voor wie ek ook vrymoedig spreek; want ek is oortuig dat niks van hierdie dinge vir hom verborge is nie; want hierdie ding is nie in 'n hoek gedoen nie.
27 Koning Agrippa, glo jy die profete? Ek weet dat jy glo.
28 Toe sê Agrippa vir Paulus: Jy oortuig my amper om 'n Christen te wees.
29 En Paulus sê: Ek wil by God hê dat nie alleen jy nie, maar ook almal wat my vandag verhoor, byna en heeltemal soos ek is, behalwe hierdie boeie.
30 En nadat hy dit gesê het, het die koning opgestaan, en die goewerneur en Bernice en die wat saam met hulle gesit het.
31 En toe hulle opsy gegaan het, het hulle onder mekaar gepraat en gesê: Hierdie man doen niks wat die dood of boeie verdien nie.

32 Toe sê Agrippa vir Festus: Hierdie man kon vrygelaat gewees het as hy hom nie op die keiser beroep het nie.

HOOFSTUK 27

1 En toe daar besluit was dat ons na Italië moes vaar, het hulle Paulus en sekere ander gevangenes oorgegee aan een met die naam van Julius, 'n hoofman oor honderd uit die bende van Augustus.
2 En ons het in 'n skip van Adramyttium geklim, ons het te water gelaat, bedoelende om langs die kusgebiede van Asië te vaar; ene Aristarchos, 'n Masedoniër van Tessalonika, by ons.
3 En die volgende dag het ons by Sidon aangeraak. En Julius het Paulus hoflik gesmeek en hom die vryheid gegee om na sy vriende te gaan om homself te verkwik.
4 En toe ons daarvandaan weggegaan het, het ons onder Ciprus deur gevaar, omdat die winde teenstrydig was.
5 En toe ons oor die see van Cilicië en Pamfilië gevaar het, het ons by Myra gekom, 'n stad van Licië.
6 En daar het die hoofman oor honderd 'n skip van Alexandrië gevind wat na Italië vaar; en hy het ons daarin gesit.
7 En toe ons baie dae stadig geseil het, en skaars teen Cnidus oorgekom het, terwyl die wind ons nie verdra het nie, het ons onder Kreta deur gevaar, teenoor Salmone;
8 En, skaars verby, kom by 'n plek wat genoem word Die mooi hawens; naby waar was die stad Lasea.
9 En toe daar baie tyd deurgebring is, en toe die vaar nou gevaarlik was, omdat die vas nou reeds verby was, het Paulus hulle vermaan:
10 En hy het vir hulle gesê: Menere, ek sien dat hierdie reis met seer en groot skade sal wees, nie net van die vrag en die skip nie, maar ook van ons lewens.
11 Nietemin het die hoofman oor honderd meer geglo aan die eienaar en die eienaar van die skip as wat Paulus gesê het.
12 En omdat die hawe nie geskik was om in te oorwinter nie, word die meeste aangeraai om ook daarvandaan te vertrek, as hulle op enige manier na Fenicië en daar sou oorwinter; wat 'n hawe van Kreta is, en lê na die suidweste en noordwes.
13 En toe die suidewind sag gewaai het, met die veronderstelling dat hulle hul doel bereik het, en daarvandaan verloor, het hulle naby Kreta gevaar.
14 Maar nie lank daarna nie het daar 'n stormwind teen hom opgekom, wat Euroclydon genoem word.
15 En toe die skip gevang was en nie in die wind kon opstaan nie, het ons haar laat ry.
16 En ons het onder 'n sekere eiland gehardloop wat Claudia genoem word, en ons het baie werk gehad om met die skuit te kom.
17 En toe hulle opgeneem het, het hulle hulp gebruik om die skip te omgord; en uit vrees dat hulle in die dryfsand sou val, het hulle seil gejaag, en so is hulle gedryf.
18 En toe ons uitermate deur 'n storm gegooi is, het hulle die skip die volgende dag verlig;
19 En op die derde dag het ons die takelwerk van die skip met ons eie hande uitgewerp.
20 En toe nie son of sterre in baie dae verskyn het nie, en geen klein storm op ons kom nie, is alle hoop dat ons gered sou word, toe weggeneem.
21 Maar na 'n lang onthouding het Paulus in die midde van hulle opgestaan en gesê: Menere, julle moes na my geluister het en nie van Kreta losgemaak het nie, en hierdie skade en verlies opgedoen het.
22 En nou vermaan ek julle om goeie moed te hou, want daar sal geen verlies van iemand se lewe onder julle wees nie, behalwe van die skip.
23 Want in hierdie nag het die engel van God by my gestaan aan wie ek behoort, en wat ek dien,
24 en sê: Moenie vrees nie, Paulus! jy moet voor die keiser gebring word, en kyk, God het aan jou gegee almal wat saam met jou vaar.
25 Daarom, here, hou goeie moed, want ek glo God, dat dit sal wees soos aan my gesê is.
26 Maar ons moet op 'n sekere eiland gewerp word.
27 Maar toe die veertiende nag aanbreek, toe ons in Adria op en af gery is, het die skeepsmanne omtrent middernag geag dat hulle naby 'n land gekom het;
28 En hulle het geblaas en dit twintig vaam gevind;
29 Toe hulle bang was dat ons op rotse sou val, het hulle vier ankers uit die agterstewe gegooi en vir die dag gewens.
30 En toe die skeepsmanne op die punt was om uit die skip te vlug, toe hulle die skuit in die see laat sak het, onder kleur asof hulle ankers uit die voorskip sou werp,
31 Paulus sê vir die hoofman oor honderd en die soldate: As hulle nie in die skip bly nie, kan julle nie gered word nie.
32 Toe het die soldate die toue van die skuit afgesny en haar laat afval.
33 En terwyl die dag aanbreek, het Paulus almal gesmeek om te eet en gesê: Dit is vandag die veertiende dag dat julle vertoef en aanhou vas sonder om iets te neem.
34 Daarom bid ek julle om vleis te neem, want dit is vir julle gesondheid, want daar sal geen haar van julle kop af val nie.
35 En nadat hy dit gesê het, neem hy brood en dank God voor almal; en nadat hy dit gebreek het, het hy begin eet.
36 Toe het hulle almal goeie moed gehad, en hulle het ook vleis geneem.
37 En ons was altesaam in die skip twee honderd sestien en sestig siele.
38 En toe hulle genoeg geëet het, het hulle die skip ligter gemaak en die koring in die see uitgegooi.
39 En toe dit dag geword het, het hulle die land nie geken nie, maar hulle het 'n sekere spruit met 'n oewer ontdek waarin hulle van plan was om, as dit moontlik was, die skip in te steek.
40 En nadat hulle die ankers opgeneem het, het hulle hulleself aan die see oorgegee en die roerbande losgemaak, en die grootseil na die wind opgehys en na die kus gegaan.
41 En toe hulle op 'n plek geval waar twee seë mekaar ontmoet het, het hulle die skip laat strand; en die voorkant het vasgesteek en onbeweeglik gebly, maar die agterste deel is gebreek deur die geweld van die golwe.
42 En die soldate se raad was om die gevangenes dood te maak, sodat niemand van hulle sou uitswem en ontsnap nie.
43 Maar die hoofman oor honderd, wat gewillig was om Paulus te red, het hulle van hulle voorneme weerhou; en het beveel dat die wat kon swem, hulle eers in die see moes werp en aan land kom.

44 En die ander, sommige op planke en ander op gebreekte stukke van die skip. En so het dit gebeur dat hulle almal veilig na die land ontsnap het.

HOOFSTUK 28

1 En toe hulle ontsnap het, het hulle geweet dat die eiland Melita genoem word.
2 En die barbaarse volk het aan ons geen geringe guns bewys nie, want hulle het 'n vuur aangesteek en ons almal ontvang vanweë die huidige reën en vanweë die koue.
3 En toe Paulus 'n bondel stokke bymekaargemaak en op die vuur gelê het, het daar 'n adder uit die hitte gekom en dit aan sy hand vasgemaak.
4 En toe die barbare die giftige dier aan sy hand sien hang, sê hulle onder mekaar: Hierdie man is ongetwyfeld 'n moordenaar, wat, al het hy die see ontvlug, tog die wraak nie toelaat om te lewe nie.
5 En hy het die dier in die vuur afgeskud en geen kwaad gevoel nie.
6 Maar hulle het gekyk toe hy moes swel of skielik dood neergeval het; maar nadat hulle 'n lang tyd gekyk het en geen kwaad gesien het nie, het hulle van plan verander en gesê dat hy 'n god is.
7 In dieselfde buurt was die besittings van die hoofman van die eiland, wie se naam Publius was; wat ons ontvang het en ons drie dae hoflik gehuisves het.
8 En dit het gebeur dat die vader van Publius siek gelê het aan 'n koors en 'n bloedige vloed; tot wie Paulus ingegaan en gebid en hom die hande opgelê en hom gesond gemaak het.
9 En toe dit gebeur het, het daar ook ander gekom wat siektes op die eiland gehad het, en hulle is gesond.
10 wat ons ook met baie eer vereer het; en toe ons weggegaan het, het hulle ons gelaai met die dinge wat nodig was.
11 En ná drie maande het ons vertrek met 'n skip van Alexandrië, wat op die eiland oorwinter het, waarvan die teken Castor en Pollux was.
12 En ons het by Sirakuse aangeland en drie dae daar gebly.
13 En daarvandaan het ons 'n kompas gaan haal en by Rhegium gekom; en ná een dag het die suidewind gewaai, en ons het die volgende dag by Puteoli gekom.
14 waar ons broers gevind het en ons begeer was om sewe dae by hulle te vertoef, en ons het toe na Rome gegaan.
15 En van daar af, toe die broeders van ons hoor, het hulle ons tegemoet gekom tot by die forum van Appii en die drie kroeë; en toe Paulus dit sien, het hy God gedank en moed geskep.
16 En toe ons in Rome kom, het die hoofman oor honderd die gevangenes aan die owerste van die lyfwag oorgegee; maar Paulus is toegelaat om alleen te woon by 'n soldaat wat hom bewaar het.
17 En dit het gebeur dat Paulus ná drie dae die owerstes van die Jode bymekaargeroep het; en toe hulle bymekaar was, sê hy vir hulle: Manne en broeders, al het ek niks teen die volk of gebruike van ons vaders gedoen nie. , tog is ek uit Jerusalem as gevangene oorgelewer in die hande van die Romeine.
18 Wie, toe hulle my ondersoek het, my sou laat gaan het, omdat daar geen doodsoorsaak by my was nie.
19 Maar toe die Jode daarteen gespreek het, was ek verplig om my op die keiser te beroep; nie waarvan ek my nasie moes beskuldig nie.
20 Daarom het Ek jou geroep om jou te sien en met jou te spreek, omdat Ek vir die hoop van Israel met hierdie ketting gebind is.
21 En hulle sê vir hom: Ons het ook geen briewe uit Judéa aangaande jou ontvang nie, en ook nie een van die broers wat gekom het, het jou iets te kenne gegee of gespreek nie.
22 Maar ons wil graag van jou hoor wat jy dink; want aangaande hierdie sekte weet ons dat oral daarteen gepraat word.
23 En toe hulle vir hom 'n dag bepaal het, het baie na hom gekom in sy verblyf; aan wie hy die koninkryk van God uitgelê en getuig het deur hulle aangaande Jesus te oortuig, sowel uit die wet van Moses as uit die profete, van die môre tot die aand.
24 En sommige het die dinge geglo wat gespreek is, en sommige het nie geglo nie.
25 En toe hulle nie onder mekaar ooreengekom het nie, het hulle weggegaan, nadat Paulus een woord gespreek het: Goed het die Heilige Gees gespreek deur die profeet Jesaja tot ons vaders,
26 en sê: Gaan na hierdie volk en sê: As julle hoor, sal julle hoor en nie verstaan nie; en siende sal julle sien en nie sien nie;
27 Want die hart van hierdie volk is grof geword, en hulle ore is dof van gehoor, en hulle oë het toegemaak; dat hulle nie met hul oë sou sien en met hul ore hoor en met hul hart verstaan en hulle bekeer en Ek hulle gesond maak nie.
28 Laat dit dan aan julle bekend wees dat die verlossing van God aan die heidene gestuur is, en dat hulle dit sal hoor.
29 En nadat Hy hierdie woorde gesê het, het die Jode vertrek en groot redes onder mekaar gehad.
30 En Paulus het twee volle jaar in sy eie huurhuis gewoon en almal ontvang wat by hom ingekom het,
31 Verkondig die koninkryk van God en leer die dinge wat die Here Jesus Christus aangaan, met alle vrymoedigheid, en niemand verbied hom nie.

Romeine

HOOFSTUK 1

1 Paulus, 'n dienskneg van Jesus Christus, geroep om 'n apostel te wees, afgesonder vir die evangelie van God,
2 (wat Hy vooraf deur sy profete in die heilige Skrifte beloof het)
3 aangaande sy Seun, Jesus Christus, onse Here, wat na die vlees gemaak is uit die geslag van Dawid;
4 En met krag verklaar is dat hy die Seun van God is, volgens die gees van heiligheid, deur die opstanding uit die dode;
5 Deur wie ons genade en apostelskap ontvang het, tot gehoorsaamheid aan die geloof onder al die nasies, ter wille van sy Naam.
6 Onder wie is julle ook die geroepees van Jesus Christus:
7 Aan almal wat in Rome is, geliefdes van God, geroep om heiliges te wees: Genade vir julle en vrede van God ons Vader en die Here Jesus Christus.
8 Eerstens dank ek my God deur Jesus Christus vir julle almal, dat daar oor die hele wêreld van julle geloof gepraat word.
9 Want God is my getuie, wat ek met my gees dien in die evangelie van sy Seun, dat ek sonder ophou van julle altyd in my gebede melding maak;
10 Ek vra dat ek nou enigsins 'n voorspoedige reis kan hê deur die wil van God om na julle te kom.
11 Want ek verlang om julle te sien, dat ek aan julle een of ander geestelike gawe kan meedeel, sodat julle gevestig kan word;
12 Dit is, sodat ek saam met julle vertroos kan word deur die wedersydse geloof van julle en my.
13 En ek wil nie hê dat julle onkundig moet wees nie, broeders, dat ek dikwels voorgeneem het om na julle te kom (maar tot dusver laat is) sodat ek ook onder julle vrug kan dra, net soos onder ander heidene.
14 Ek is skuldenaar teenoor die Grieke sowel as die Barbare; vir die wyse sowel as vir die onwyse.
15 So, soveel as wat dit in my is, is ek gereed om ook aan julle wat in Rome is, die evangelie te verkondig.
16 Want ek skaam my nie oor die evangelie van Christus nie, want dit is 'n krag van God tot redding vir elkeen wat glo; aan die Jood eerste, en ook aan die Griek.
17 Want daarin word die geregtigheid van God geopenbaar uit geloof tot geloof: soos geskrywe is: Die regverdige sal uit die geloof lewe.
18 Want die toorn van God word uit die hemel geopenbaar oor alle goddeloosheid en ongeregtigheid van die mense wat die waarheid in ongeregtigheid hou;
19 Want wat van God geken kan word, is in hulle openbaar; want God het dit aan hulle getoon.
20 Want sy onsigbare dinge kan van die skepping van die wêreld af duidelik gesien word deur die dinge wat gemaak is, naamlik sy ewige krag en Godheid; sodat hulle sonder verskoning is:
21 Omdat hulle, toe hulle God geken het, Hom nie as God verheerlik het nie en ook nie dankbaar was nie; maar het ydel geword in hulle verbeelding, en hulle dwase hart is verduister.
22 Terwyl hulle voorgee dat hulle wys is, het hulle dwaas geword,
23 En het die heerlikheid van die onverganklike God verander in 'n beeld wat gelyk is aan die verganklike mens en aan voëls en viervoetige diere en kruipende diere.
24 Daarom het God hulle ook aan onreinheid oorgegee deur die begeerlikhede van hulle eie harte, om hulle eie liggame onder mekaar te oneer;
25 wat die waarheid van God in 'n leuen verander het en die skepsel aanbid en gedien het meer as die Skepper, wat tot in ewigheid geseën is. Amen.
26 Daarom het God hulle oorgegee aan skandelike geneenthede, want selfs hulle vroue het die natuurlike gebruik verander in wat teen die natuur is.
27 En net so het ook die mans, wat die natuurlike gebruik van die vrou verlaat het, in hulle begeerlikheid die een na die ander verbrand; manne saam met manne wat ontoepaslik werk, en in hulleself die vergelding van hulle dwaling ontvang wat gegrond was.
28 En selfs omdat hulle nie daarvan gehou het om God in hulle kennis te behou nie, het God hulle oorgegee aan 'n verworpe gesindheid, om die dinge te doen wat nie gerieflik is nie;
29 word vervul met alle ongeregtigheid, hoerery, boosheid, hebsug, boosheid; vol afguns, moord, debat, bedrog, kwaadaardigheid; fluisteraars,
30 Agterspelers, haters van God, trotse, trotse, grootpraters, uitvinders van slegte dinge, ongehoorsaam aan ouers,
31 Sonder verstand, verbondsbrekers, sonder natuurlike geneentheid, onverbiddelik, onbarmhartig:
32 wat die oordeel van God ken, dat hulle wat sulke dinge doen, die dood verdien, nie alleen dieselfde doen nie, maar behae het in die wat dit doen.

HOOFSTUK 2

1 Daarom is jy onverskoonbaar, o mens, wie jy ook al is wat oordeel; want waarin jy 'n ander oordeel, veroordeel jy jouself; want jy wat oordeel, doen dieselfde dinge.
2 Maar ons is seker dat die oordeel van God na waarheid is oor die wat sulke dinge doen.
3 En dink jy dit, o mens, wat die wat sulke dinge doen oordeel, en dit doen, dat jy die oordeel van God sal ontvlug?
4 Of verag jy die rykdom van sy goedheid en verdraagsaamheid en lankmoedigheid; weet jy nie dat die goedheid van God jou tot bekering lei nie?
5 Maar na u hardheid en u onbekeerlike hart moet u toorn vir uself skat teen die dag van toorn en openbaring van die regverdige oordeel van God;
6 wat elkeen sal vergeld volgens sy dade;
7 Aan hulle wat deur geduldige volharding in weldade soek na heerlikheid en eer en onsterflikheid, die ewige lewe:
8 Maar aan die wat twisgierig is en nie aan die waarheid gehoorsaam is nie, maar aan die ongeregtigheid, verontwaardiging en toorn gehoorsaam,
9 Verdrukking en benoudheid oor elke siel van die mens wat kwaad doen, eerste van die Jood en ook van die nie-Jood;
10 Maar eer, eer en vrede vir elke mens wat goed doen, eerste vir die Jood en ook vir die heiden;
11 Want daar is geen aansien vir die persoon by God nie.

12 Want almal wat sonder wet gesondig het, sal ook sonder wet omkom; en almal wat in die wet gesondig het, sal deur die wet geoordeel word;
13 (Want nie die hoorders van die wet is regverdig voor God nie, maar die daders van die wet sal geregverdig word.
14 Want wanneer die heidene, wat die wet nie het nie, van nature die dinge doen wat die wet bevat, is dit, sonder die wet, vir hulleself 'n wet;
15 wat die werk van die wet verkondig wat in hulle harte geskrywe is, terwyl hulle gewete ook getuig, en hulle gedagtes die gemene, terwyl hulle mekaar beskuldig of anders verontskuldig;)
16 In die dag wanneer God die geheime van die mense sal oordeel deur Jesus Christus volgens my evangelie.
17 Kyk, jy word 'n Jood genoem en berus op die wet en roem jou op God,
18 En ken sy wil, en keur die dinge goed wat voortrefliker is, deur onderrig uit die wet;
19 En jy is vol vertroue dat jy self 'n gids van die blindes is, 'n lig van die wat in duisternis is,
20 'n Leermeester van die dwase, 'n leraar van kindertjies, wat die gedaante van kennis en waarheid in die wet het.
21 Jy dan wat 'n ander leer, leer jy jouself nie? jy wat preek, 'n mens mag nie steel nie, steel jy?
22 Jy wat sê dat 'n man nie egbreuk mag pleeg nie, pleeg jy egbreuk? jy wat afgode verafsku, pleeg jy heiligmaking?
23 U wat u op die wet roem, onteer U God deur die oortreding van die wet?
24 Want die Naam van God word deur julle onder die heidene gelaster, soos geskrywe is.
25 Want die besnydenis is wel nuttig as jy die wet onderhou; maar as jy 'n oortreder van die wet is, is jou besnydenis onbesnedenheid.
26 As die onbesnedene dan die geregtigheid van die wet onderhou, sal sy onbesnedenheid nie as die besnydenis gereken word nie?
27 En sal die onbesnedenheid wat van nature is, as dit die wet vervul, jou nie oordeel wat deur die letter en die besnydenis die wet oortree nie?
28 Want hy is nie 'n Jood wat dit uiterlik is nie; ook nie die besnydenis wat in die openbaar in die vlees is nie.
29 Maar hy is 'n Jood wat dit innerlik is; en die besnydenis is dié van die hart, in die gees en nie in die letter nie; wie se lof nie uit mense kom nie, maar aan God.

HOOFSTUK 3

1 Watter voordeel het die Jood dan? of watter voordeel is daar van die besnydenis?
2 Baie in alle opsigte, hoofsaaklik omdat die woorde van God aan hulle toevertrou is.
3 Want wat as sommige nie geglo het nie? sal hulle ongeloof die geloof in God tot niet maak?
4 God verhoed dit: ja, laat God waaragtig wees, maar elke mens 'n leuenaar; soos geskrywe is: Sodat jy geregverdig kan word in jou woorde en oorwin kan word as jy geoordeel word.
5 Maar as ons ongeregtigheid die geregtigheid van God prys, wat sal ons sê? Is God onregverdig wat wraak neem? (Ek praat as 'n man)
6 God verhoed dit, want hoe sal God dan die wêreld oordeel?
7 Want as die waarheid van God deur my leuen meer oorvloedig geword het tot sy eer; waarom word ek ook as sondaar geoordeel?
8 En nie eerder, soos ons lasterlik gerapporteer word en soos sommige beweer dat ons sê: Laat ons kwaad doen, sodat die goeie kan kom nie? wie se verdoemenis regverdig is.
9 Wat dan? is ons beter as hulle? Nee, geensins nie, want ons het tevore beide Jode en heidene bewys dat hulle almal onder die sonde is;
10 Soos geskrywe is: Daar is geen regverdige nie, ook nie een nie;
11 Daar is niemand wat verstandig is nie, daar is niemand wat na God soek nie.
12 Hulle het almal uit die pad gegaan, saam het hulle nutteloos geword; daar is niemand wat goed doen nie, ook nie een nie.
13 Hulle keel is 'n oop graf; met hulle tonge het hulle bedrog gebruik; die gif van adders is onder hulle lippe:
14 Wie se mond is vol vloek en bitterheid;
15 Hulle voete is vinnig om bloed te vergiet.
16 Verwoesting en ellende is in hulle weë:
17 En die weg van vrede het hulle nie geken nie;
18 Daar is geen vrees vir God voor hulle oë nie.
19 Nou weet ons dat alles wat die wet sê, dit sê vir die wat onder die wet is, sodat elke mond gestop kan word en die hele wêreld skuldig kan word voor God.
20 Daarom sal uit die werke van die wet geen vlees voor sy oë geregverdig word nie, want uit die wet is die kennis van sonde.
21 Maar nou word die geregtigheid van God sonder die wet geopenbaar, terwyl die wet en die profete daarvan getuig;
22 Ja, die geregtigheid van God wat deur die geloof in Jesus Christus is vir almal en oor almal wat glo; want daar is geen verskil nie.
23 Want almal het gesondig en dit ontbreek hulle aan die heerlikheid van God;
24 om sonder verdienste geregverdig te word uit sy genade deur die verlossing wat in Christus Jesus is.
25 Wie God voorgehou het om 'n versoening te wees deur geloof in sy bloed, om sy geregtigheid te verkondig tot vergewing van sondes wat verby is, deur die verdraagsaamheid van God;
26 Om in hierdie tyd sy geregtigheid te verkondig, sê ek, sodat hy regverdig kan wees en regverdiger kan wees van hom wat in Jesus glo.
27 Waar is dan grootpratery? Dit is uitgesluit. Volgens watter wet? van werke? Nee, maar deur die wet van die geloof.
28 Daarom kom ons tot die gevolgtrekking dat 'n mens geregverdig word deur die geloof sonder die werke van die wet.
29 Is Hy net die God van die Jode? is hy nie ook van die heidene nie? Ja, ook van die heidene:
30 Aangesien dit een God is wat die besnedenes uit die geloof en die onbesnedenheid deur die geloof sal regverdig.
31 Maak ons dan die wet tot niet deur die geloof? God verbied: ja, ons stel die wet vas.

HOOFSTUK 4

1 Wat sal ons dan sê wat ons vader Abraham, wat die vlees betref, gevind het?
2 Want as Abraham geregverdig is uit die werke, het hy daarvan om te roem; maar nie voor God nie.
3 Want wat sê die Skrif? Abraham het God geglo, en dit is hom tot geregtigheid gereken.
4 En aan hom wat werk, word die loon nie uit genade gereken nie, maar uit skuld.
5 Maar aan hom wat nie werk nie, maar in Hom glo wat die goddelose regverdig, word sy geloof tot geregtigheid gereken.
6 Soos Dawid ook die saligheid beskryf van die man aan wie God geregtigheid toereken sonder werke,
7 en gesê: Geseënd is hulle wie se ongeregtighede vergewe en wie se sondes bedek is.
8 Geseënd is die man aan wie die Here die sonde nie toereken nie.
9 Kom hierdie saligheid dan oor die besnedenes, of ook oor die onbesnedenes? want ons sê dat die geloof aan Abraham tot geregtigheid gereken is.
10 Hoe is dit dan gereken? toe hy in die besnydenis of in die onbesnedenheid was? Nie in die besnydenis nie, maar in die onbesnedenheid.
11 En hy het die teken van die besnydenis ontvang, 'n seël van die geregtigheid van die geloof wat hy nog nie besny het nie, sodat hy die vader kan wees van almal wat glo, al is hulle nie besny nie; sodat geregtigheid hulle ook toegereken kan word.
12 En die vader van die besnydenis vir die wat nie alleen uit die besnydenis is nie, maar wat ook wandel in die voetspore van die geloof van ons vader Abraham, wat hy nog onbesnede gehad het.
13 Want die belofte dat hy die erfgenaam van die wêreld sou wees, het nie aan Abraham of sy nageslag gekom deur die wet nie, maar deur die geregtigheid van die geloof.
14 Want as die wat uit die wet is, erfgename is, word die geloof tot niet gemaak en die belofte tot niet;
15 Omdat die wet toorn bewerk, want waar geen wet is nie, is daar geen oortreding nie.
16 Daarom is dit uit die geloof, dat dit uit genade kan wees; tot die einde kan die belofte seker wees vir die hele saad; nie alleen wat uit die wet is nie, maar ook wat uit die geloof van Abraham is; wie is die vader van ons almal,
17 (Soos geskrywe is: Ek het jou 'n vader van baie nasies gemaak) voor Hom in wie hy geglo het, naamlik God, wat die dooies lewend maak en die dinge wat nie is nie, roep asof hulle bestaan.
18 Hy wat teen hoop geglo het in hoop, dat hy die vader van baie nasies kan word, volgens wat gespreek is: So sal jou nageslag wees.
19 En omdat hy nie swak was in die geloof nie, het hy nie geag dat sy eie liggaam nou dood was toe hy omtrent honderd jaar oud was nie, en ook nie die dood van Sara se skoot nie.
20 Hy het nie deur ongeloof aan die belofte van God gestruikel nie; maar was sterk in die geloof en het aan God eer gegee;
21 En ten volle oortuig dat hy ook in staat was om te doen wat hy beloof het.
22 En daarom is dit hom tot geregtigheid gereken.
23 En daar is nie alleen om hom ontwil geskrywe dat dit hom toegereken is nie;
24 Maar ook vir ons, aan wie dit toegereken sal word, as ons glo in Hom wat Jesus, onse Here, uit die dode opgewek het;
25 wat oorgelewer is vir ons oortredings en opgewek is ter wille van ons regverdigmaking.

HOOFSTUK 5

1 Omdat ons dan uit die geloof geregverdig is, het ons vrede by God deur onse Here Jesus Christus.
2 Deur wie ons ook deur die geloof toegang het tot hierdie genade waarin ons staan en ons verheug in die hoop op die heerlikheid van God.
3 En nie alleen dit nie, maar ons roem ook in verdrukkinge, omdat ons weet dat verdrukking lydsaamheid werk;
4 En geduld, ondervinding; en ondervinding, hoop:
5 En die hoop beskaam nie; want die liefde van God word in ons harte uitgestort deur die Heilige Gees wat aan ons gegee is.
6 Want toe ons nog kragteloos was, het Christus op die regte tyd vir die goddelose gesterf.
7 Want beswaarlik sal iemand vir 'n regverdige sterwe, maar miskien sal sommige vir 'n goeie man dit selfs waag om te sterf.
8 Maar God bewys sy liefde tot ons daarin dat Christus vir ons gesterf het toe ons nog sondaars was.
9 Veel meer dan, omdat ons nou deur sy bloed geregverdig is, sal ons deur Hom van die toorn gered word.
10 Want as ons, toe ons vyande was, met God versoen is deur die dood van sy Seun, veel meer sal ons, as ons versoen is, deur sy lewe gered word.
11 En nie alleen dit nie, maar ons verheug ons ook in God deur onse Here Jesus Christus, deur wie ons nou die versoening ontvang het.
12 Daarom, soos deur een mens sonde in die wêreld ingekom het, en die dood deur sonde; en so het die dood tot alle mense deurgedring, omdat almal gesondig het.
13 (Want tot die wet was daar sonde in die wêreld, maar sonde word nie toegereken as daar geen wet is nie.
14 Nietemin het die dood geheers van Adam af tot by Moses, selfs oor hulle wat nie gesondig het nie, na die gelykenis van Adam se oortreding, wat die figuur is van hom wat sou kom.
15 Maar nie soos die oortreding nie, so is ook die vrye gawe. Want as deur die oortreding van een baie gesterf het, veel meer het die genade van God en die gawe uit genade wat deur een mens, Jesus Christus is, vir baie oorvloedig geword.
16 En nie soos dit was deur een wat gesondig het nie, so is die gawe; want die oordeel was deur een tot veroordeling, maar die vrye gawe is van baie misdade tot regverdigmaking.
17 Want as deur een se oortreding die dood deur een geheers het; veel meer sal hulle wat oorvloed van genade en van die gawe van geregtigheid ontvang, in die lewe regeer deur een, Jesus Christus.)
18 Daarom, soos deur die oortreding van een oordeel oor alle mense tot veroordeling gekom het; net so het deur die geregtigheid van een die vrye gawe oor alle mense gekom tot regverdigmaking van die lewe.

19 Want soos baie deur die ongehoorsaamheid van een mens tot sondaars gemaak is, so sal baie deur die gehoorsaamheid van een regverdig gemaak word.
20 Verder het die wet ingekom, sodat die oortreding meer kon word. Maar waar die sonde oorvloedig was, het genade baie meer oorvloedig geword:
21 Sodat soos die sonde geheers het tot die dood, so ook die genade kan heers deur geregtigheid tot die ewige lewe deur Jesus Christus, onse Here.

HOOFSTUK 6

1 Wat sal ons dan sê? Sal ons in sonde bly, sodat die genade oorvloedig kan word?
2 God verbied. Hoe sal ons, wat vir die sonde dood is, nog langer daarin lewe?
3 Weet julle nie dat so baie van ons wat in Jesus Christus gedoop is, in sy dood gedoop is nie?
4 Daarom is ons saam met Hom begrawe deur die doop in die dood, sodat soos Christus uit die dode opgewek is deur die heerlikheid van die Vader, ons ook so in 'n nuwe lewe kan wandel.
5 Want as ons saam geplant is in die gelykenis van sy dood, sal ons ook in die gelykenis van sy opstanding wees.
6 Deur dit te weet, dat ons oue mens saam met Hom gekruisig is, sodat die liggaam van sonde vernietig kan word, sodat ons voortaan nie die sonde sou dien nie.
7 Want hy wat dood is, is bevry van sonde.
8 As ons dan saam met Christus dood is, glo ons dat ons ook saam met Hom sal lewe.
9 Met die wete dat Christus, wat uit die dode opgewek is, nie meer sterwe nie; die dood heers nie meer oor hom nie.
10 Want deurdat hy gesterf het, het hy een maal vir die sonde gesterf; maar deurdat hy lewe, leef hy tot eer van God.
11 Net so moet julle ook reken dat julle wel vir die sonde dood is, maar lewend is vir God deur Jesus Christus, onse Here.
12 Laat die sonde dan nie heers in julle sterflike liggaam, dat julle daaraan gehoorsaam sou wees in sy begeerlikhede nie.
13 En moenie julle lede stel as werktuie van ongeregtigheid vir die sonde nie, maar stel julleself aan God oor as die wat uit die dode lewend geword het, en julle lede as werktuie van geregtigheid vir God.
14 Want die sonde sal oor julle nie heers nie, want julle is nie onder die wet nie, maar onder die genade.
15 Wat dan? sal ons sondig, omdat ons nie onder die wet is nie, maar onder die genade? God verbied.
16 Weet julle nie dat aan wie julle julself as diensknegte stel om gehoorsaam te wees, julle diensknegte van hom is aan wie julle gehoorsaam is nie; hetsy van sonde tot die dood, of van gehoorsaamheid tot geregtigheid?
17 Maar God sy dank dat julle dienaars van die sonde was, maar van harte gehoorsaam was aan die vorm van leer wat aan julle oorgelewer is.
18 Toe julle vrygemaak is van sonde, het julle dienaars van geregtigheid geword.
19 Ek spreek op die manier van mense vanweë die swakheid van julle vlees; So ook nou, stel julle lede diensknegte tot geregtigheid tot heiligmaking.
20 Want toe julle dienaars van die sonde was, was julle vry van geregtigheid.
21 Watter vrug het julle toe gehad in die dinge waaroor julle julle nou skaam? want die einde van daardie dinge is die dood.
22 Maar noudat julle vrygemaak is van sonde en dienaars van God geword het, het julle jul vrug tot heiligheid en uiteindelik die ewige lewe.
23 Want die loon van die sonde is die dood; maar die gawe van God is die ewige lewe deur Jesus Christus, onse Here.

HOOFSTUK 7

1 Weet julle nie, broeders, (want ek spreek met die wat die wet ken), dat die wet oor 'n mens heers so lank as hy lewe nie?
2 Want die vrou wat 'n man het, is deur die wet aan haar man gebonde solank hy lewe; maar as die man dood is, is sy verlos van die wet van haar man.
3 As sy dan, terwyl haar man lewe, met 'n ander man getroud is, sal sy 'n egbreekster genoem word; maar as haar man dood is, is sy vry van daardie wet; sodat sy geen egbreekster is nie, al is sy met 'n ander man getroud.
4 Daarom, my broers, het julle ook dood geword vir die wet deur die liggaam van Christus; dat julle met 'n ander getroud moet wees, naamlik met Hom wat uit die dode opgewek is, sodat ons vir God vrug kan dra.
5 Want toe ons in die vlees was, het die bewegings van sondes, wat deur die wet was, in ons lede gewerk om vrugte te dra tot die dood.
6 Maar nou is ons verlos van die wet, omdat ons gesterf het waarin ons vasgehou is; dat ons dien in nuutheid van gees en nie in die oudheid van die letter nie.
7 Wat sal ons dan sê? Is die wet sonde? God verbied. Nee, ek het die sonde nie geken nie, maar deur die wet; want ek het nie begeerlikheid geken nie, tensy die wet gesê het: Jy mag nie begeer nie.
8 Maar die sonde het deur die gebod aanleiding gegee en in my allerhande begeerlikheid bewerk. Want sonder die wet was die sonde dood.
9 Want ek het een keer sonder die wet gelewe, maar toe die gebod gekom het, het die sonde herleef en ek het gesterwe.
10 En die gebod, wat tot lewe bestem was, het ek gevind dat dit tot die dood was.
11 Want sonde het aanleiding gegee deur die gebod, my bedrieg en my daardeur gedood.
12 Daarom is die wet heilig en die gebod heilig en regverdig en goed.
13 Is dit wat goed is dan vir my dood? God verbied. Maar die sonde, dat dit sonde kan blyk, wat die dood in my bewerk deur wat goed is; sodat sonde deur die gebod uitermate sondig kan word.
14 Want ons weet dat die wet geestelik is, maar ek is vleeslik, verkoop onder die sonde.
15 Wat ek doen, laat ek nie toe nie; want wat ek wil, dit doen ek nie; maar wat ek haat, dit doen ek.
16 As ek dan doen wat ek nie wil nie, stem ek in met die wet dat dit goed is.
17 Nou dan is dit nie meer ek wat dit doen nie, maar die sonde wat in my woon.

18 Want ek weet dat in my (dit is in my vlees) geen goeie ding woon nie; maar hoe om te doen wat goed is, vind ek nie.
19 Want die goeie wat ek wil, doen ek nie; maar die kwaad wat ek nie wil nie, dit doen ek.
20 En as ek doen wat ek nie wil nie, is dit nie meer ek wat dit doen nie, maar die sonde wat in my woon.
21 Ek vind dan 'n wet, dat wanneer ek goed wil doen, die kwaad by my is.
22 Want ek verlustig my in die wet van God na die innerlike mens;
23 Maar ek sien 'n ander wet in my lede wat stryd voer teen die wet van my gemoed en my gevange neem onder die wet van sonde wat in my lede is.
24 O ellendige mens wat ek is! wie sal my verlos van die liggaam van hierdie dood?
25 Ek dank God deur Jesus Christus, onse Here. So dien ek dan self die wet van God met die verstand; maar met die vlees die wet van sonde.

HOOFSTUK 8

1 Daar is dan nou geen veroordeling vir die wat in Christus Jesus is nie, vir die wat nie na die vlees wandel nie, maar na die Gees.
2 Want die wet van die Gees van die lewe in Christus Jesus het my vrygemaak van die wet van sonde en dood.
3 Want wat die wet nie kon doen nie, omdat dit deur die vlees swak was, het God sy eie Seun gestuur in die gelykenis van die sondige vlees, en ter wille van die sonde die sonde in die vlees veroordeel;
4 sodat die geregtigheid van die wet vervul kan word in ons wat nie na die vlees wandel nie, maar na die Gees.
5 Want die wat na die vlees is, bedink die dinge van die vlees; maar hulle wat na die Gees is, die dinge van die Gees.
6 Want om vleeslik gesind te wees, is die dood; maar om geestelik ingestel te wees is lewe en vrede.
7 Want die vleeslike gesindheid is vyandskap teen God, want dit is nie onderworpe aan die wet van God nie, en kan ook nie wees nie.
8 Daarom kan die wat in die vlees is, God nie behaag nie.
9 Maar julle is nie in die vlees nie, maar in die Gees, as die Gees van God in julle woon. En as iemand nie die Gees van Christus het nie, is hy nie een van syne nie.
10 En as Christus in julle is, dan is die liggaam dood vanweë die sonde; maar die Gees is lewe vanweë die geregtigheid.
11 Maar as die Gees van Hom wat Jesus uit die dode opgewek het, in julle woon, sal Hy wat Christus uit die dode opgewek het, ook julle sterflike liggame lewend maak deur sy Gees wat in julle woon.
12 Daarom, broeders, is ons skuldenaars, nie aan die vlees nie, om na die vlees te lewe.
13 Want as julle na die vlees lewe, sal julle sterwe; maar as julle deur die Gees die werke van die liggaam doodmaak, sal julle lewe.
14 Want almal wat deur die Gees van God gelei word, hulle is kinders van God.
15 Want julle het nie ontvang die gees van slawerny om weer te vrees nie; maar julle het die Gees van aanneming tot kinders ontvang, waardeur ons roep: Abba, Vader!
16 Die Gees self getuig saam met ons gees dat ons kinders van God is.
17 En as hulle kinders is, dan erfgename; erfgename van God, en mede-erfgename met Christus; as ons saam met Hom ly, sodat ons ook saam verheerlik kan word.
18 Want ek reken dat die lyding van hierdie huidige tyd nie waardig is om te vergelyk met die heerlikheid wat in ons geopenbaar sal word nie.
19 Want die ernstige verwagting van die skepsel wag op die openbaarmaking van die kinders van God.
20 Want die skepsel is aan nietigheid onderwerp, nie gewillig nie, maar ter wille van hom wat dit in hoop onderwerp het,
21 Want ook die skepsel self sal verlos word van die slawerny van die verganklikheid tot die heerlike vryheid van die kinders van God.
22 Want ons weet dat die hele skepping saam sug en saam in barensnood verkeer tot nou toe.
23 En nie alleen hulle nie, maar ook onsself wat die eerstelinge van die Gees het, selfs ons sug in onsself in afwagting van die aanneming tot kinders, naamlik die verlossing van ons liggaam.
24 Want ons word gered deur hoop, maar hoop wat gesien word, is geen hoop nie; want wat 'n mens sien, waarom hoop hy nog?
25 Maar as ons hoop wat ons nie sien nie, wag ons dan met geduld daarop.
26 Net so kom die Gees ook ons swakhede te hulp, want ons weet nie reg wat ons moet bid nie; maar die Gees self tree vir ons in met onuitspreeklike versugtinge.
27 En hy wat die harte deursoek, weet wat die bedoeling van die Gees is, omdat hy volgens die wil van God vir die heiliges intree.
28 En ons weet dat vir hulle wat God liefhet, alles ten goede meewerk, vir hulle wat volgens sy voorneme geroep is.
29 Want die wat Hy vantevore geken het, het Hy ook vantevore verordineer om gelykvormig te wees aan die beeld van sy Seun, sodat Hy die Eersgeborene kan wees onder baie broeders.
30 En die wat Hy vantevore verordineer het, dié het Hy ook geroep; en die wat Hy geroep het, dié het Hy ook geregverdig; en die wat Hy geregverdig het, dié het Hy ook verheerlik.
31 Wat sal ons dan van hierdie dinge sê? As God vir ons is, wie kan teen ons wees?
32 Hy wat sy eie Seun nie gespaar het nie, maar Hom vir ons almal oorgegee het, hoe sal Hy nie saam met Hom ons ook alles verniet gee nie?
33 Wie sal die uitverkorenes van God iets aankla? Dit is God wat regverdig maak.
34 Wie is dit wat veroordeel? Dit is Christus wat gesterf het, ja liewer, wat opgewek is, wat ook aan die regterhand van God is, wat ook vir ons intree.
35 Wie sal ons skei van die liefde van Christus? sal verdrukking of benoudheid of vervolging of hongersnood of naaktheid of gevaar of swaard?
36 Soos geskrywe is: Om U ontwil word ons die hele dag gedood; ons word gereken as slagskape.
37 Nee, in al hierdie dinge is ons meer as oorwinnaars deur Hom wat ons liefgehad het.

38 Want ek is oortuig daarvan dat geen dood of lewe of engele of owerhede of magte of teenswoordige of toekomstige dinge nie,
39 Geen hoogte of diepte of enige ander skepsel sal ons kan skei van die liefde van God wat in Christus Jesus, onse Here, is nie.

HOOFSTUK 9

1 Ek sê die waarheid in Christus, ek lieg nie, my gewete getuig ook van my in die Heilige Gees,
2 Dat ek groot swaarmoedigheid en voortdurende droefheid in my hart het.
3 Want ek kon wens dat ek van Christus vervloek sou wees ter wille van my broers, my bloedverwante na die vlees.
4 Wie is Israeliete? aan wie behoort die aanneming tot kinders en die heerlikheid en die verbonde en die gee van die wet en die diens van God en die beloftes;
5 aan wie die vaders behoort, en uit wie Christus na die vlees gekom het, wat oor alles is, geseënd deur God tot in ewigheid. Amen.
6 Nie asof die woord van God geen effek het nie. Want hulle is nie almal Israel wat uit Israel is nie;
7 Ook nie, omdat hulle die nageslag van Abraham is, is hulle almal kinders nie; maar: In Isak sal jou nageslag genoem word.
8 Dit wil sê, hulle wat kinders van die vlees is, dit is nie kinders van God nie, maar die kinders van die belofte word as die saad gereken.
9 Want dit is die woord van die belofte: In hierdie tyd sal Ek kom, en Sara sal 'n seun hê.
10 En nie net dit nie; maar toe Rebekka ook swanger geword het deur een, naamlik ons vader Isak;
11 (Want die kinders wat nog nie gebore is nie en ook nie goed of kwaad gedoen het nie, sodat die voorneme van God volgens die uitverkiesing kan bestaan, nie uit die werke nie, maar van Hom wat roep;)
12 Daar is vir haar gesê: Die oudste moet die jongste dien.
13 Soos geskrywe is: Jakob het Ek liefgehad, maar Esau het Ek gehaat.
14 Wat sal ons dan sê? Is daar ongeregtigheid by God? God verbied.
15 Want hy sê vir Moses: Ek sal barmhartig wees oor wie Ek barmhartig wil wees, en Ek sal my ontferm oor wie Ek My wil ontferm.
16 So is dit dan nie van hom wat wil of van hom wat hardloop nie, maar van God wat barmhartigheid bewys.
17 Want die Skrif sê vir Farao: Vir hierdie selfde doel het Ek jou opgewek, dat Ek my krag in jou kan toon en my Naam oor die hele aarde verkondig kan word.
18 Daarom ontferm hy hom oor wie hy barmhartig wil wees, en verhard wie hy wil.
19 Jy sal dan vir my sê: Waarom vind hy nog skuld? Want wie het sy wil weerstaan?
20 Nee maar, o mens, wie is jy wat teen God antwoord? Sal die vorm aan hom wat dit gevorm het, sê: Waarom het U my so gemaak?
21 Het die pottebakker nie mag oor die klei, van dieselfde deeg om een voorwerp tot eer te maak en 'n ander tot oneer nie?
22 Wat as God, wat gewillig was om sy toorn te toon en sy krag bekend te maak, met lankmoedigheid die voorwerpe van die toorn verdra het wat geskik was vir vernietiging?
23 En dat Hy die rykdom van sy heerlikheid kon bekend maak op die voorwerpe van barmhartigheid wat Hy vantevore tot heerlikheid voorberei het,
24 Selfs ons wat Hy geroep het, nie alleen uit die Jode nie, maar ook uit die heidene?
25 Soos Hy ook in Osee sê: Ek sal hulle my volk noem wat nie my volk was nie; en haar beminde, wat nie bemin was nie.
26 En dit sal gebeur dat op die plek waar aan hulle gesê is: Julle is nie my volk nie; daar sal hulle kinders van die lewende God genoem word.
27 Jesaja roep ook oor Israel: Al is die getal van die kinders van Israel soos die sand van die see, 'n oorblyfsel sal gered word;
28 Want Hy sal die werk voltooi en dit verkort in geregtigheid, want 'n kort werk sal die Here op die aarde maak.
29 En soos Jesaja vantevore gesê het: As die Here van Sabaot nie vir ons 'n nageslag nagelaat het nie, was ons soos Sodoma en aan Gomorra gelyk.
30 Wat sal ons dan sê? Dat die heidene, wat die geregtigheid nie nagejaag het nie, die geregtigheid bereik het, ja, die geregtigheid wat uit die geloof is.
31 Maar Israel wat die wet van geregtigheid nagejaag het, het die wet van geregtigheid nie bereik nie.
32 Waarom? Omdat hulle dit nie uit die geloof gesoek het nie, maar as 't ware uit die werke van die wet. Want hulle het by daardie struikelblok gestruikel;
33 Soos geskrywe is: Kyk, Ek lê in Sion 'n steen van aanstoot en 'n rots van struikeling; en elkeen wat in Hom glo, sal nie beskaamd staan nie.

HOOFSTUK 10

1 Broeders, my hartsbegeerte en gebed tot God vir Israel is dat hulle gered mag word.
2 Want ek getuig van hulle dat hulle 'n ywer vir God het, maar nie volgens kennis nie.
3 Want hulle wat die geregtigheid van God onkundig is en besig is om hulle eie geregtigheid te vestig, het hulle nie aan die geregtigheid van God onderwerp nie.
4 Want Christus is die einde van die wet tot geregtigheid vir elkeen wat glo.
5 Want Moses beskryf die geregtigheid wat uit die wet is, dat die mens wat hierdie dinge doen, daardeur sal lewe.
6 Maar die geregtigheid wat uit die geloof is, spreek so: Moenie in jou hart sê: Wie sal in die hemel opvaar nie? (dit is, om Christus van bo af te bring:)
7 Of: Wie sal in die diepte afdaal? (dit wil sê om Christus weer uit die dood op te wek.)
8 Maar wat sê dit? Die woord is naby jou, in jou mond en in jou hart: dit is die woord van die geloof wat ons verkondig;
9 Dat as jy met jou mond die Here Jesus bely en met jou hart glo dat God Hom uit die dode opgewek het, jy gered sal word.
10 Want met die hart glo mens tot geregtigheid; en met die mond word tot redding bely.

11 Want die Skrif sê: Elkeen wat in Hom glo, sal nie beskaamd staan nie.
12 Want daar is geen verskil tussen die Jood en die Griek nie, want dieselfde Here is oor almal ryk vir almal wat Hom aanroep.
13 Want elkeen wat die Naam van die Here aanroep, sal gered word.
14 Hoe sal hulle Hom dan aanroep in wie hulle nie geglo het nie? en hoe sal hulle glo in Hom van wie hulle nie gehoor het nie? en hoe sal hulle hoor sonder 'n prediker?
15 En hoe sal hulle preek as hulle nie gestuur word nie? soos geskrywe is: Hoe lieflik is die voete van die wat die evangelie van vrede verkondig en die goeie tyding bring!
16 Maar hulle was nie almal gehoorsaam aan die evangelie nie. Want Jesaja sê: Here, wie het ons gerug geglo?
17 So is die geloof dan uit die gehoor, en die gehoor is deur die woord van God.
18 Maar ek sê: Het hulle nie gehoor nie? Ja, voorwaar, hulle geluid het oor die hele aarde gegaan en hulle woorde tot aan die eindes van die wêreld.
19 Maar ek sê: Het Israel dit nie geweet nie? Eers het Moses gesê: Ek sal julle jaloers maak deur die wat geen volk is nie, en deur 'n dwase nasie sal Ek julle toornig maak.
20 Maar Jesaja was baie vrymoedig en sê: Ek is gevind deur die wat My nie gesoek het nie; Ek is geopenbaar aan die wat nie na My gevra het nie.
21 Maar aan Israel sê Hy: Die hele dag lank het Ek my hande uitgesteek na 'n ongehoorsame en teësprekende volk.

HOOFSTUK 11

1 Ek sê dan: Het God sy volk verstoot? God verbied. Want ek is ook 'n Israeliet, uit die nageslag van Abraham, uit die stam van Benjamin.
2 God het sy volk wat Hy vantevore geken het, nie verwerp nie. Weet julle nie wat die Skrif van Elia sê nie? hoe hy by God teen Israel intree deur te sê:
3 Here, hulle het u profete doodgemaak en u altare afgegrawe; en ek het alleen oorgebly, en hulle soek my lewe.
4 Maar wat sê die antwoord van God aan hom? Ek het vir myself sewe duisend man gereserveer wat nie die knie voor die beeld van Baäl gebuig het nie.
5 Net so is daar dan ook in hierdie huidige tyd 'n oorblyfsel volgens die uitverkiesing van genade.
6 En as dit uit genade is, dan is dit nie meer uit die werke nie; anders is genade geen genade meer nie. Maar as dit uit die werke is, dan is dit geen genade meer nie; anders is werk geen werk meer nie.
7 Wat dan? Israel het nie verkry wat hy soek nie; maar die uitverkiesing het dit verkry, en die ander is verblind
8 (Soos geskrywe is: God het hulle 'n gees van sluimering gegee, oë om nie te sien nie en ore om nie te hoor nie; tot vandag toe.
9 Toe sê Dawid: Laat hulle tafel vir hulle 'n strik en 'n strik en 'n struikelblok en 'n vergelding word.
10 Laat hulle oë verduister word, dat hulle nie sien nie, en buig hulle rug altyddeur.
11 Ek sê dan: Het hulle gestruikel om te val? God verhoed dit, maar liewer deur hulle val het verlossing tot die heidene gekom om hulle tot ywer te verwek.
12 Nou as hulle val die rykdom van die wêreld is, en die vermindering van hulle die rykdom van die heidene; hoeveel te meer hulle volheid?
13 Want Ek spreek tot julle heidene, in soverre Ek die apostel van die heidene is, verheerlik Ek my amp:
14 As ek die wat my vlees is, op enige manier tot navolging kan uitlok en sommige van hulle kan red.
15 Want as die verwerping van hulle die versoening van die wêreld is, wat sal die ontvangs van hulle wees as lewe uit die dode?
16 Want as die eersteling heilig is, is die deeg ook heilig; en as die wortel heilig is, dan is die takke ook.
17 En as sommige van die takke afgebreek word, en jy, wat 'n wilde olyfboom was, onder hulle ingeënt is en saam met hulle deel het aan die wortel en vet van die olyfboom;
18 Moenie teen die takke roem nie. Maar as jy roem, dra jy nie die wortel nie, maar die wortel vir jou.
19 Dan sal jy sê: Die takke is afgebreek, sodat ek ingeënt kan word.
20 Wel; vanweë ongeloof is hulle afgebreek, en jy staan deur die geloof. Wees nie hoogmoedig nie, maar vrees:
21 Want as God die natuurlike takke nie gespaar het nie, pas op dat Hy jou ook nie spaar nie.
22 Kyk dan na die goedheid en gestrengheid van God: gestrengheid oor die wat geval het; maar oor jou, goedheid, as jy in sy goedheid bly; anders sal jy ook uitgeroei word.
23 En ook hulle, as hulle nie in die ongeloof bly nie, sal ingeënt word, want God is magtig om hulle weer in te ent.
24 Want as jy uit die olyfboom uitgekap is wat van nature wild is, en teen die natuur in 'n goeie olyfboom geënt is, hoeveel te meer sal hierdie, wat die natuurlike takke is, op hul eie olyfboom geënt word?
25 Want ek wil nie hê, broers, dat julle onkundig moet wees van hierdie verborgenheid, sodat julle nie wys in julle eie voorstellings sou wees nie; dat blindheid ten dele met Israel gebeur het, totdat die volheid van die heidene ingegaan het.
26 En so sal die hele Israel gered word, soos geskrywe is: Die Verlosser sal uit Sion kom en die goddeloosheid van Jakob afwend.
27 Want dit is my verbond met hulle, wanneer Ek hulle sondes sal wegneem.
28 Wat die evangelie betref, hulle is vyande ter wille van julle, maar wat die uitverkiesing betref, is hulle bemindes ter wille van die vaders.
29 Want die gawes en die roeping van God is sonder bekering.
30 Want soos julle in die verlede God nie geglo het nie, maar nou barmhartigheid verkry het deur hulle ongeloof.
31 So het hulle ook nou nie geglo nie, sodat hulle ook deur u barmhartigheid barmhartigheid kan verkry.
32 Want God het hulle almal in ongeloof gesluit, sodat Hy Hom oor almal kan ontferm.
33 O die diepte van die rykdom van die wysheid en kennis van God! hoe ondeurgrondelik is sy oordele, en hoe ondeurgrondelik is sy weë!
34 Want wie het die gedagtes van die Here geken? of wie was sy raadgewer?
35 Of wie het eers aan hom gegee, en dit sal hom weer vergeld word?
36 Want uit Hom en deur Hom en tot Hom is alle dinge; aan wie die heerlikheid toekom tot in ewigheid. Amen.

HOOFSTUK 12

1 Ek smeek julle dan, broeders, by die ontferminge van God, dat julle jul liggame stel as 'n lewende, heilige, aan God welgevallige offer, dit is julle redelike diens.
2 En word nie aan hierdie wêreld gelykvormig nie, maar word verander deur die vernuwing van julle gemoed, sodat julle kan beproef wat die goeie en welgevallige en volmaakte wil van God is.
3 Want ek sê, deur die genade wat aan my gegee is, aan elkeen wat onder julle is, om nie van homself meer te dink as wat hy behoort te dink nie; maar om nugter te dink, soos God aan elkeen die maat van geloof gegee het.
4 Want soos ons baie lede in een liggaam het, en al die lede nie dieselfde amp het nie:
5 So is ons, wat baie is, een liggaam in Christus, en elkeen lede van mekaar.
6 Terwyl ons dan gawes het wat verskil volgens die genade wat aan ons gegee is, of dit nou profesie is, laat ons profeteer volgens die verhouding van die geloof;
7 Of bediening, laat ons wag op ons bediening; of hy wat leer, op lering;
8 Of hy wat vermaan, op vermaning; wie gee, laat hom dit eenvoudig doen; hy wat regeer, met ywer; hy wat barmhartigheid bewys, met blymoedigheid.
9 Laat die liefde sonder afsetting wees. Verafsku wat sleg is; hou vas aan wat goed is.
10 Wees vriendelik teenoor mekaar met broederliefde; in eer om mekaar te verkies;
11 Nie traag in besigheid nie; vurig van gees; dien die Here;
12 Jubel in die hoop; geduldig in verdrukking; voortdurende oomblik in gebed;
13 Uitdeel na die noodsaaklikheid van heiliges; aan gasvryheid gegee.
14 Seën die wat julle vervolg; seën en moenie vloek nie.
15 Wees bly saam met die wat bly is, en ween saam met die wat ween.
16 Wees eensgesind onder mekaar. Moenie let op hoë dinge nie, maar neerbuig teenoor mense met 'n lae eiendom. Wees nie wys in jou eie voorstellings nie.
17 Vergeld niemand kwaad vir kwaad nie. Verskaf dinge wat eerlik is in die oë van alle mense.
18 As dit moontlik is, soveel as wat in julle lê, leef in vrede met alle mense.
19 Geliefdes, moenie julleself wreek nie, maar gee plek vir die toorn, want daar is geskrywe: Aan My kom die wraak toe; Ek sal vergeld, spreek die Here.
20 As jou vyand dan honger het, laat hom voed; as hy dors het, gee hom drink, want so moet jy kole vuur op sy hoof hoop.
21 Moenie deur die kwaad oorwin nie, maar oorwin die kwaad deur die goeie.

HOOFSTUK 13

1 Laat elke siel onderdanig wees aan die hoër magte. Want daar is geen krag behalwe van God nie: die kragte wat daar is, is deur God verordineer.
2 Elkeen dan wat die krag weerstaan, weerstaan die verordening van God;
3 Want regeerders is nie 'n verskrikking vir goeie werke nie, maar vir die bose. Sal jy dan nie bang wees vir die krag nie? doen wat goed is, en jy sal lof daarvan hê.
4 Want hy is die dienaar van God vir jou ten goede. Maar as jy kwaad doen, wees bevrees; want hy dra die swaard nie tevergeefs nie, want hy is 'n dienaar van God, 'n wraakgierige om toorn uit te oefen teen hom wat kwaad doen.
5 Daarom moet julle onderdanig wees, nie alleen ter wille van die toorn nie, maar ook ter wille van die gewete.
6 Want daarom betaal julle ook belasting, want hulle is dienaars van God, wat gedurig hieraan aandag gee.
7 Betaal dan aan al hulle skuld: belasting aan wie belasting verskuldig is; gewoonte aan wie gewoonte; vrees vir wie vrees; eer aan wie eer.
8 Wees niemand iets skuldig nie, behalwe om mekaar lief te hê; want hy wat 'n ander liefhet, het die wet vervul.
9 Hiervoor: Jy mag nie egbreuk pleeg nie, jy mag nie doodslaan nie, jy mag nie steel nie, jy mag geen valse getuienis gee nie, jy mag nie begeer nie; en as daar enige ander gebod is, word dit kortliks in hierdie gesegde verstaan, naamlik: Jy moet jou naaste liefhê soos jouself.
10 Die liefde doen sy naaste geen kwaad nie; daarom is die liefde die vervulling van die wet.
11 En dit, omdat ons die tyd ken, dat dit nou hoog tyd is om uit die slaap wakker te word, want nou is ons verlossing nader as toe ons geglo het.
12 Die nag is verby, die dag is naby; laat ons dan die werke van die duisternis aflê en die wapenrusting van die lig aantrek.
13 Laat ons eerlik wandel soos in die dag; nie in oproer en dronkenskap, nie in kamer en losbandigheid nie, nie in twis en afguns nie.
14 Maar beklee julle met die Here Jesus Christus, en maak geen voorsiening vir die vlees om sy begeerlikhede te vervul nie.

HOOFSTUK 14

1 Hom wat swak is in die geloof, ontvang julle, maar nie vir twyfelagtige geskille nie.
2 Want die een glo dat hy alles kan eet; 'n ander wat swak is, eet kruie.
3 Laat hom wat eet hom wat nie eet nie verag nie; en laat hom wat nie eet nie, hom wat eet, nie oordeel nie, want God het hom aangeneem.
4 Wie is jy wat 'n ander man se dienaar oordeel? vir sy eie heer staan of val hy. Ja, hy sal vasgehou word, want God is magtig om hom te laat staan.
5 Die een ag die een dag bo die ander, die ander ag elke dag dieselfde. Laat elke mens ten volle oortuig wees in sy eie gedagtes.
6 Hy wat die dag aanskou, ag dit tot eer van die Here; en wie nie op die dag ag gee nie, tot eer van die Here ag hy dit nie. Wie eet, eet tot eer van die Here, want hy loof God; en hy wat nie eet nie, tot eer van die Here eet hy nie, en hy dank God.
7 Want niemand van ons leef vir homself nie, en niemand sterf vir homself nie.
8 Want of ons lewe, ons lewe tot eer van die Here; en of ons sterwe, ons sterwe tot eer van die Here; of ons dan lewe of sterwe, ons behoort aan die Here.

9 Want vir hierdie doel het Christus gesterf en opgestaan en lewend gemaak, om Here te wees van dooies sowel as lewendes.
10 Maar waarom oordeel jy jou broer? of waarom verag jy jou broer? want ons sal almal voor die regterstoel van Christus staan.
11 Want daar is geskrywe: So waar as Ek leef, spreek die Here, voor My sal elke knie buig, en elke tong sal God bely.
12 So moet elkeen van ons dan vir homself aan God rekenskap gee.
13 Laat ons mekaar dan nie meer oordeel nie, maar oordeel dit liewer, dat niemand 'n struikelblok of 'n geleentheid in die pad van sy broer lê nie.
14 Ek weet en is oortuig deur die Here Jesus dat daar niks op sigself onrein is nie; maar vir hom wat ag dat iets onrein is, vir hom is dit onrein.
15 Maar as jou broer bedroef is oor jou spys, wandel jy nou nie met liefde nie. Verdelg hom nie met jou spys vir wie Christus gesterf het nie.
16 Laat dan nie oor julle goed gepraat word nie.
17 Want die koninkryk van God is nie spys en drank nie; maar geregtigheid en vrede en blydskap in die Heilige Gees.
18 Want hy wat Christus in hierdie dinge dien, is vir God welgevallig en beproef deur die mense.
19 Laat ons dan die dinge najaag wat tot vrede en die dinge waarmee die een die ander kan opbou, najaag.
20 Want voedsel vernietig nie die werk van God nie. Alle dinge is inderdaad rein; maar dit is sleg vir die man wat met aanstoot eet.
21 Dit is goed om nie vleis te eet of wyn te drink of enigiets waardeur jou broer struikel of aanstoot neem of swak word nie.
22 Het jy geloof? het dit vir jouself voor God. Gelukkig is hy wat homself nie veroordeel in wat hy toelaat nie.
23 En hy wat twyfel, is veroordeel as hy eet, omdat hy nie uit die geloof eet nie; want alles wat nie uit die geloof is nie, is sonde.

HOOFSTUK 15

1 Ons wat sterk is, behoort dan die swakhede van die swakkes te dra en nie onsself te behaag nie.
2 Laat elkeen van ons sy naaste behaag tot sy voordeel tot opbou.
3 Want selfs Christus het Homself nie behaag nie; maar soos geskrywe is: Die smaad van die wat U smaad het, het op my geval.
4 Want alles wat tevore geskrywe is, is tot ons lering geskryf, sodat ons deur lankmoedigheid en vertroosting van die Skrifte hoop kan hê.
5 En die God van lydsaamheid en vertroosting gee julle om eensgesind te wees onder mekaar volgens Christus Jesus.
6 sodat julle met een verstand en een mond God, die Vader van onse Here Jesus Christus, kan verheerlik.
7 Daarom ontvang julle mekaar, soos Christus ons ook aangeneem het tot eer van God.
8 Nou sê ek dat Jesus Christus 'n bedienaar van die besnydenis was ter wille van die waarheid van God, om die beloftes wat aan die vaders gemaak is, te bevestig.
9 En dat die heidene God kan verheerlik vir sy barmhartigheid; soos geskrywe is: Daarom sal ek U onder die heidene bely en u Naam sing.
10 En weer sê Hy: Verbly julle, heidene, saam met sy volk.
11 En verder, Prys die Here, alle heidene; en prys Hom, alle volke.
12 En verder, Jesaja sê: Daar sal 'n wortel van Isai wees, en hy wat sal opstaan om oor die heidene te heers; op Hom sal die heidene vertrou.
13 Nou vul die God van hoop julle met alle vreugde en vrede deur te glo, sodat julle oorvloedig kan wees in hoop deur die krag van die Heilige Gees.
14 En ek self is ook van julle oortuig, my broeders, dat julle ook vol goedheid is, vervul met alle kennis, bekwaam om ook mekaar te vermaan.
15 Nietemin, broeders, het ek op een of ander manier met meer vrymoedigheid aan julle geskrywe om julle in gedagte te hou, vanweë die genade wat deur God aan my gegee is,
16 dat ek die dienaar van Jesus Christus vir die heidene sou wees, wat die evangelie van God bedien, sodat die offer van die heidene welgevallig kan wees, geheilig deur die Heilige Gees.
17 Ek het dan waarvan ek deur Jesus Christus kan roem in die dinge wat God toekom.
18 Want ek sal dit nie waag om te praat van enige van die dinge wat Christus nie deur my bewerk het nie, om die heidene deur woord en daad gehoorsaam te maak,
19 Deur kragtige tekens en wonders, deur die krag van die Gees van God; sodat ek van Jerusalem af en rondom tot by Illirikum die evangelie van Christus ten volle verkondig het.
20 Ja, so het ek daarna gestreef om die evangelie te verkondig, nie waar Christus genoem is nie, sodat ek nie sou bou op 'n ander man se fondament nie:
21 Maar soos geskrywe is: Aan wie van hom nie gespreek is nie, hulle sal sien; en die wat nie gehoor het nie, sal verstaan.
22 Daarom is ek ook baie verhinder om na julle te kom.
23 Maar het nou nie meer plek in hierdie dele nie, en het 'n groot begeerte vir hierdie baie jare om na julle te kom;
24 Elke keer as ek na Spanje reis, sal ek na jou toe kom; want ek vertrou om jou op my reis te sien en deur jou op pad daarheen gebring te word, as ek eers ietwat gevul word met jou geselskap.
25 Maar nou gaan ek na Jerusalem om die heiliges te dien.
26 Want dit het die van Masedonië en Achaje behaag om 'n sekere bydrae te maak vir die arme heiliges wat in Jerusalem is.
27 Dit het hulle waarlik behaag; en hulle is hulle skuldenaars. Want as die heidene deelagtig geword het aan hulle geestelike dinge, is hulle plig ook om hulle in vleeslike dinge te bedien.
28Wanneer Ek dit dan gedoen het en vir hulle hierdie vrug verseël het, sal Ek by julle na Spanje ingaan.
29 En ek is seker dat, wanneer ek na julle toe kom, ek sal kom in die volheid van die seën van die evangelie van Christus.
30 Nou, ek smeek julle, broeders, ter wille van die Here Jesus Christus, en vir die liefde van die Gees, dat julle saam met my stry in julle gebede tot God vir my;
31 sodat ek verlos kan word van die wat nie in Judéa glo nie; en dat my diens wat ek vir Jerusalem het, welgevallig kan word deur die heiliges;
32 sodat ek met blydskap na julle kan kom deur die wil van God, en saam met julle verkwik kan word.

33 Nou die God van vrede sy met julle almal. Amen.

HOOFSTUK 16

1 Ek beveel ons suster Febe, wat 'n dienaar van die gemeente in Kenchrea is, aan jou aan:
2 dat julle haar in die Here ontvang soos dit die heiliges betaam, en haar bystaan in alles wat sy van julle nodig het, want sy was 'n hulp van baie en ook van myself.
3 Groet Priscilla en Aquila, my helpers in Christus Jesus:
4 wat hulle eie nekke vir my lewe neergelê het, aan wie nie alleen ek dank nie, maar ook al die gemeentes van die heidene.
5 Groet ook die gemeente wat in hulle huis is. Groet my geliefde Epaenetus, wat die eersteling van Achaje vir Christus is.
6 Groet Maria, wat ons baie moeite gedoen het.
7 Groet Andronicus en Junia, my bloedverwante en my medegevangenes, wat opvallend is onder die apostels, wat ook voor my in Christus was.
8 Groet Amplias, my geliefde in die Here.
9 Groet Urbane, ons helper in Christus, en Stachys, my geliefde.
10 Groet Apelles wat in Christus goedgekeur is. Groet die wat uit Aristobulus se huis is.
11 Groet Herodion, my bloedverwant. Groet die wat uit die huis van Narcissus is, wat in die Here is.
12 Groet Triphena en Trifosa, wat in die Here arbei. Groet die geliefde Persis, wat baie in die Here gearbei het.
13 Groet Rufus, uitverkore in die Here, en sy moeder en myne.
14 Groet Asynkritus, Phlegon, Hermas, Patrobas, Hermes en die broers wat by hulle is.
15 Groet Filologus en Julia, Nereus en sy suster en Olimpas en al die heiliges wat by hulle is.
16 Groet mekaar met ’n heilige soen. Die kerke van Christus salueer jou.
17 Nou, ek smeek julle, broers, let op die wat verdeeldheid en aanstoot veroorsaak in stryd met die leerstelling wat julle geleer het; en vermy hulle.
18 Want sulkes dien nie onse Here Jesus Christus nie, maar hulle eie buik; en verlei die harte van die eenvoudiges deur goeie woorde en mooi woorde.
19 Want julle gehoorsaamheid het na alle mense gekom. Ek is dan bly oor julle, maar tog wil ek hê dat julle wys is oor wat goed is en eenvoudig in die kwaad.
20 En die God van vrede sal Satan binnekort onder julle voete vermorsel. Die genade van ons Here Jesus Christus sy met julle. Amen.
21 Timotheus, my werkgenoot, en Lucius en Jason en Sosipater, my bloedverwante, groet julle.
22 Ek, Tertius, wat hierdie brief geskryf het, groet julle in die Here.
23 Gajus, my leër en van die hele gemeente, groet julle. Erastus, die kamerheer van die stad, groet julle, en Quartus 'n broer.
24 Die genade van onse Here Jesus Christus sy met julle almal. Amen.
25 En aan Hom wat by magte is om julle te bevestig volgens my evangelie en die prediking van Jesus Christus, volgens die openbaring van die verborgenheid wat van die begin van die wêreld af geheim gehou is,
26 Maar nou is geopenbaar, en deur die Skrifte van die profete, volgens die bevel van die ewige God, bekend gemaak aan al die nasies vir die gehoorsaamheid van die geloof;
27Aan God alleen wys, kom toe die heerlikheid deur Jesus Christus tot in ewigheid. Amen. (Geskryf aan die Romeine vanaf Korinthus, en gestuur deur Phebe dienaar van die kerk in Kenchrea.)

1 Korintiërs

HOOFSTUK 1

1 Paulus, geroep om 'n apostel van Jesus Christus te wees deur die wil van God, en Sosthenes, ons broer,
2 Aan die gemeente van God wat in Korinthe is, aan die wat geheilig is in Christus Jesus, geroep om heiliges te wees, met almal wat in elke plek die Naam van Jesus Christus, onse Here, aanroep, hulle en ons s'n;
3 Genade vir julle en vrede van God ons Vader en van die Here Jesus Christus.
4 Ek dank my God altyd namens julle vir die genade van God wat aan julle gegee is deur Jesus Christus;
5 dat julle in alles deur Hom verryk word, in alle woorde en in alle kennis;
6 Net soos die getuienis van Christus in julle bevestig is:
7 Sodat julle in geen gawe agteruitgaan nie; wag op die koms van onse Here Jesus Christus:
8 wat julle ook tot die einde toe sal bevestig, sodat julle onberispelik kan wees in die dag van onse Here Jesus Christus.
9 God is getrou, deur wie julle geroep is tot die gemeenskap van sy Seun, Jesus Christus, onse Here.
10 Nou, ek smeek julle, broeders, by die Naam van onse Here Jesus Christus, dat julle almal dieselfde spreek, en dat daar geen verdeeldheid onder julle sal wees nie; maar dat julle volkome verenig moet wees in dieselfde gesindheid en in dieselfde oordeel.
11 Want dit is aan my van julle verkondig, my broers, deur die wat uit die huis van Chloë is, dat daar twis onder julle is.
12 Nou dit sê ek, dat elkeen van julle sê: Ek is van Paulus; en ek van Apollos; en ek van Céfas; en ek van Christus.
13 Is Christus verdeel? is Paulus vir jou gekruisig? of is julle in die naam van Paulus gedoop?
14 Ek dank God dat ek niemand van julle gedoop het nie, behalwe Crispus en Gajus;
15 Sodat niemand sou sê dat Ek in my eie Naam gedoop het nie.
16 En ek het ook die huisgesin van Stefanas gedoop; bowendien weet ek nie of ek iemand anders gedoop het nie.
17 Want Christus het my nie gestuur om te doop nie, maar om die evangelie te verkondig; nie met wysheid van woorde nie, sodat die kruis van Christus nie tot niet mag word nie.
18 Want die prediking van die kruis is dwaasheid vir die wat verlore gaan; maar vir ons wat gered word, is dit die krag van God.
19 Want daar is geskrywe: Ek sal die wysheid van die wyses vernietig en die verstand van die verstandiges tot niet maak.
20 Waar is die wyse? waar is die skrifgeleerde? waar is die dispuut van hierdie wêreld? het God nie die wysheid van hierdie wêreld dwaas gemaak nie?
21 Want nadat die wêreld in die wysheid van God God nie deur wysheid geken het nie, het dit God behaag deur die dwaasheid van die prediking om die wat glo, te red.
22 Want die Jode vra 'n teken, en die Grieke soek wysheid.
23 Maar ons verkondig Christus as gekruisigde, vir die Jode 'n struikelblok en vir die Grieke dwaasheid;
24 Maar vir die wat geroep is, Jode sowel as Grieke, Christus, die krag van God en die wysheid van God.
25 Want die dwaasheid van God is wyser as die mense; en die swakheid van God is sterker as die mense.
26 Want julle sien julle roeping, broeders, dat daar nie baie wyse manne na die vlees geroep is nie, nie baie magtiges nie, nie baie edeles nie.
27 Maar God het die dwase dinge van die wêreld uitverkies om die wyse te beskaam; en God het die swakhede van die wêreld uitverkies om die dinge wat kragtig is, te beskaam;
28 En die slegte dinge van die wêreld en die dinge wat verag word, het God uitverkies, ja, en die dinge wat nie is nie, om dinge wat is tot niet te maak:
29 sodat geen vlees voor sy aangesig sou roem nie.
30 Maar uit Hom is julle in Christus Jesus, wat vir ons gemaak is wysheid uit God en geregtigheid en heiligmaking en verlossing.
31 dat, soos geskrywe is: Wie roem, laat hom roem in die Here.

HOOFSTUK 2

1 En ek, broeders, toe ek na julle gekom het, het ek nie met voortreflike spraak of wysheid gekom en aan julle die getuienis van God verkondig nie.
2 Want ek het my voorgeneem om niks onder julle te weet nie, behalwe Jesus Christus en Hom as gekruisigde.
3 En ek was by julle in swakheid en in vrees en in baie bewing.
4 En my toespraak en my prediking was nie met aanloklike woorde van menslike wysheid nie, maar in die demonstrasie van die Gees en van krag.
5 Dat julle geloof nie in die wysheid van mense moet bestaan nie, maar in die krag van God.
6 Maar ons spreek wysheid onder die volmaaktes, maar nie die wysheid van hierdie wêreld of van die vorste van hierdie wêreld wat tot niet gaan nie;
7 Maar ons spreek die wysheid van God in 'n verborgenheid, ja, die verborge wysheid wat God voor die wêreld verordineer het tot ons eer.
8 wat geeneen van die vorste van hierdie wêreld geken het nie, want as hulle dit geweet het, sou hulle die Here van die heerlikheid nie gekruisig het nie.
9 Maar soos geskrywe is: Die oog het nie gesien en die oor nie gehoor en in die hart van 'n mens nie opgekom nie, wat God berei het vir die wat Hom liefhet.
10 Maar God het dit aan ons geopenbaar deur sy Gees, want die Gees ondersoek alle dinge, ja, die dieptes van God.
11 Want watter mens weet die dinge van 'n mens, behalwe die gees van die mens wat in hom is? net so ken die dinge van God niemand nie, behalwe die Gees van God.
12 Nou het ons nie die gees van die wêreld ontvang nie, maar die gees wat uit God is; sodat ons kan weet wat die dinge van God aan ons gegee is.
13 wat ons ook spreek, nie in die woorde wat die wysheid van die mens leer nie, maar wat die Heilige Gees leer; geestelike dinge met geestelike vergelyk.
14 Maar die natuurlike mens neem die dinge van die Gees van God nie aan nie, want dit is vir hom dwaasheid; en hy kan dit ook nie ken nie, omdat dit geestelik beoordeel word.
15 Maar hy wat geestelik is, beoordeel alle dinge, maar self word hy deur niemand geoordeel nie.

16 Want wie het die gedagtes van die Here geken, dat Hy hom kan onderrig? Maar ons het die denke van Christus.

HOOFSTUK 3

1 En ek, broeders, kon nie met julle praat soos met geestelike nie, maar soos met vleeslike, selfs soos met kindertjies in Christus.
2 Ek het julle met melk gevoed en nie met vleis nie;
3 Want julle is nog vleeslik, want terwyl daar onder julle afguns en twis en verdeeldheid is, is julle nie vleeslik en wandel julle nie soos mense nie?
4 Want terwyl iemand sê: Ek is van Paulus; en nog een: Ek is van Apollos; is julle nie vleeslik nie?
5 Wie is Paulus dan, en wie is Apollos, behalwe dienaars deur wie julle geglo het, soos die Here aan elkeen gegee het?
6 Ek het geplant, Apollos het natgemaak; maar God het die verhoging gegee.
7 So is dit dan ook nie hy wat iets plant nie, en ook nie hy wat natmaak nie; maar God wat die verhoging gee.
8 En hy wat plant en hy wat natmaak, is een, en elkeen sal sy eie loon ontvang volgens sy eie arbeid.
9 Want ons is arbeiders saam met God: julle is die landbouer van God, julle is God se gebou.
10 Volgens die genade van God wat aan my gegee is, het ek as 'n wyse boumeester die fondament gelê, en 'n ander bou daarop. Maar elkeen moet oppas hoe hy daarop bou.
11 Want niemand kan 'n ander fondament lê as wat gelê is nie, dit is Jesus Christus.
12 En as iemand op hierdie fondament bou goud, silwer, edelgesteentes, hout, hooi, stoppels;
13 Elke mens se werk sal openbaar word, want die dag sal dit aanwys, omdat dit deur vuur geopenbaar sal word; en die vuur sal elkeen se werk op die proef stel, hoedanig dit is.
14 As iemand se werk bly staan wat hy daarop gebou het, sal hy loon ontvang.
15 As iemand se werk verbrand word, sal hy skade ly; maar hy sal gered word; tog so soos deur vuur.
16 Weet julle nie dat julle die tempel van God is en dat die Gees van God in julle woon nie?
17 As iemand die tempel van God verontreinig, sal God hom vernietig; want die tempel van God is heilig, dit is julle.
18 Laat niemand homself bedrieg nie. As iemand onder julle wys in hierdie wêreld meen, laat hom 'n dwaas word, sodat hy wys kan word.
19 Want die wysheid van hierdie wêreld is dwaasheid by God. Want daar is geskrywe: Hy neem die wyses aan in hulle eie listigheid.
20 En verder, die Here ken die gedagtes van die wyses, dat dit nietig is.
21 Laat niemand dan op mense roem nie. Want alles is joune;
22 Of Paulus of Apollos of Céfas of die wêreld of lewe of dood of teenswoordige of toekomstige dinge; alles is joune;
23 En julle behoort aan Christus; en Christus behoort aan God.

HOOFSTUK 4

1 Laat iemand ons so reken as die dienaars van Christus en bestuurders van die verborgenhede van God.
2 Verder word van rentmeesters vereis dat 'n man getrou bevind word.
3 Maar vir my is dit 'n baie geringe ding dat ek deur julle of deur die oordeel van die mens geoordeel word; ja, ek oordeel nie myself nie.
4 Want ek weet niks uit myself nie; tog word ek nie hierdeur geregverdig nie, maar hy wat my oordeel, is die Here.
5 Daarom, oordeel niks voor die tyd nie, totdat die Here kom, wat die verborge dinge van die duisternis in die lig sal bring en die planne van die harte openbaar sal maak; en dan sal elkeen lof van God hê.
6 En hierdie dinge, broeders, het ek in 'n gestalte oorgedra aan myself en na Apollos ter wille van julle; sodat julle by ons kan leer om nie aan mense te dink bo wat geskrywe is nie, sodat niemand van julle opgeblase word vir mekaar teen mekaar nie.
7 Want wie laat jou van 'n ander verskil? en wat het jy wat jy nie ontvang het nie? nou as jy dit ontvang het, waarom roem jy asof jy dit nie ontvang het nie?
8 Nou is julle vol, nou is julle ryk, julle het as konings sonder ons geregeer;
9 Want ek dink dat God vir ons die apostels laaste as 'n dood bestem het, want ons is 'n skouspel vir die wêreld en vir engele en vir mense.
10 Ons is dwase ter wille van Christus, maar julle is wys in Christus; ons is swak, maar julle is sterk; julle is eerbaar, maar ons is verag.
11 Tot op hierdie huidige uur honger en dors ons en is ons naak en word met die vuis geslaan en het geen vaste woonplek nie;
12 En arbei en werk met ons eie hande; as ons uitgeskel word, seën ons; as ons vervolg word, ly ons dit:
13 As ons gelaster word, smeek ons: ons is gemaak soos die vuilheid van die wêreld en is die afskuur van alle dinge tot vandag toe.
14 Ek skryf hierdie dinge nie om julle te beskaam nie, maar as my geliefde seuns waarsku ek julle.
15 Want al het julle tienduisend leraars in Christus, tog het julle nie baie vaders nie; want in Christus Jesus het ek julle gegenereer deur die evangelie.
16 Daarom smeek ek julle, wees my navolgers.
17 Daarom het ek Timotheus na julle gestuur, wat my geliefde seun is en getrou is in die Here, wat julle sal herinner aan my weë wat in Christus is, soos ek oral in elke gemeente leer.
18 Nou is sommige opgeblase, asof ek nie na jou toe kom nie.
19 Maar ek sal gou na julle toe kom, as die Here wil en sal weet, nie die spraak van die wat opgeblase is nie, maar die krag.
20 Want die koninkryk van God is nie in woord nie, maar in krag.
21 Wat wil julle? sal ek na julle toe kom met 'n staf of in liefde en in die gees van sagmoedigheid?

HOOFSTUK 5

1 Daar word algemeen gerapporteer dat daar hoerery onder julle is, en hoerery wat nie soseer onder die heidene genoem word nie, dat iemand sy vader se vrou moet hê.
2 En julle is opgeblase en het nie liewer getreur, dat hy wat hierdie daad gedoen het, onder julle weggeneem sou word nie.
3 Want ek het voorwaar, as afwesig van liggaam, maar teenwoordig in gees, reeds geoordeel, asof ek teenwoordig was, oor hom wat hierdie daad gedoen het,
4 In die Naam van onse Here Jesus Christus, wanneer julle vergader is, en my gees, met die krag van onse Here Jesus Christus,
5 Om so iemand aan die Satan oor te lewer tot vernietiging van die vlees, sodat die gees gered kan word in die dag van die Here Jesus.
6 Jou roem is nie goed nie. Weet julle nie dat 'n bietjie suurdeeg die hele deeg deursuur nie?
7 Suiwer dan die ou suurdeeg uit, sodat julle ’n nuwe deeg kan wees soos julle ongesuurd is. Want ook Christus, ons pasga is vir ons geslag:
8 Laat ons daarom die fees vier, nie met ou suurdeeg of met die suurdeeg van boosheid en boosheid nie; maar met die ongesuurde brode van opregtheid en waarheid.
9 Ek het in 'n brief aan julle geskryf om nie met hoereerders om te gaan nie:
10 Tog nie heeltemal met die hoereerders van hierdie wêreld, of met die geldgieriges, of rowers of met afgodedienaars nie; want dan moet julle uit die wêreld uitgaan.
11 Maar nou het ek aan julle geskryf om nie geselskap te hê as iemand wat 'n broeder genoem word, 'n hoereerder of gierigaard is of 'n afgodedienaar of 'n lasteraar of 'n dronkaard of 'n afperser is nie; met so een nee om nie te eet nie.
12 Want wat moet ek doen om ook die wat buite is, te oordeel? oordeel julle nie die wat binne is nie?
13 Maar die wat buite is, oordeel God. Verwyder dan daardie goddelose onder julleself.

HOOFSTUK 6

1 Durf enigeen van julle wat 'n saak teen 'n ander het, reg gaan voor die onregverdiges en nie voor die heiliges nie?
2 Weet julle nie dat die heiliges die wêreld sal oordeel nie? en as die wêreld deur julle geoordeel word, is julle dan onwaardig om oor die kleinste sake te oordeel?
3 Weet julle nie dat ons engele sal oordeel nie? hoeveel te meer dinge wat op hierdie lewe betrekking het?
4 As julle dan oordele het oor dinge wat met hierdie lewe verband hou, stel hulle dan aan om te oordeel wie in die gemeente die minste geag word.
5 Ek spreek tot jou skande. Is dit so dat daar nie 'n wyse man onder julle is nie? nee, nie een wat tussen sy broers kan oordeel nie?
6 Maar broer gaan reg met broer, en dit voor die ongelowiges.
7 Nou dan is daar heeltemal 'n fout onder julle, omdat julle die een met die ander regkry. Waarom neem julle nie eerder verkeerd nie? waarom laat julle nie liewer toe dat julle bedrieg word nie?
8 Nee, julle doen onreg en bedrieg, en dit is julle broers.
9 Weet julle nie dat die onregverdiges nie die koninkryk van God sal beërwe nie? Moenie dwaal nie: geen hoereerders of afgodedienaars of egbrekers of verdrinkings of misbruikers van hulleself by die mensdom nie,
10 Ook nie diewe of gierigaards of dronkaards of kwaadsprekers of rowers sal die koninkryk van God beërwe nie.
11 En dit was sommige van julle: maar julle is gewas, maar julle is geheilig, maar julle is geregverdig in die Naam van die Here Jesus en deur die Gees van onse God.
12 Alles is my geoorloof, maar alles is nie nuttig nie; alles is my geoorloof, maar ek sal nie onder die mag van iemand gebring word nie.
13 Vleis vir die maag en die maag vir vleis, maar God sal dit sowel as hulle vernietig. Nou is die liggaam nie vir hoerery nie, maar vir die Here; en die Here vir die liggaam.
14 En God het ook die Here opgewek en sal ons ook deur sy eie krag opwek.
15 Weet julle nie dat julle liggame lede van Christus is nie? sal ek dan die lede van Christus neem en hulle lede van 'n hoer maak? God verbied.
16 Wat? Weet julle nie dat hy wat 'n hoer aanhang, een liggaam is nie? want twee, sê Hy, sal een vlees wees.
17 Maar hy wat aan die Here verbonde is, is een gees.
18 Vlug van hoerery. Elke sonde wat 'n mens doen, is sonder die liggaam; maar hy wat hoereer, sondig teen sy eie liggaam.
19 Wat? Weet julle nie dat julle liggaam die tempel is van die Heilige Gees wat in julle is, wat julle van God het, en dat julle nie aan julleself behoort nie?
20 Want julle is duur gekoop; verheerlik God dan in julle liggaam en in julle gees wat aan God behoort.

HOOFSTUK 7

1 En oor die dinge waarvan julle aan my geskryf het: Dit is goed vir 'n man om nie aan 'n vrou te raak nie.
2 Maar om hoerery te vermy, moet elke man sy eie vrou hê, en laat elke vrou haar eie man hê.
3 Laat die man die vrou die nodige welwillendheid vergeld, en so ook die vrou aan die man.
4 Die vrou het nie mag oor haar eie liggaam nie, maar die man; en net so het die man ook nie die mag oor sy eie liggaam nie, maar die vrou.
5 Bedrieg julle nie met mekaar nie, behalwe met instemming vir 'n tyd, dat julle julself kan oorgee aan vas en gebed; en kom weer bymekaar, sodat die Satan julle nie verlei oor julle inkontinentheid nie.
6 Maar ek spreek dit met toestemming en nie uit gebod nie.
7 Want ek wil hê dat alle mense net soos ek self moet wees. Maar elkeen het sy eie gawe van God, een op hierdie manier en 'n ander daarna.
8 Ek sê dan vir die ongetroudes en weduwees: Dit is goed vir hulle as hulle net soos ek bly.
9 Maar as hulle nie kan hou nie, laat hulle trou; want dit is beter om te trou as om te verbrand.
10 En aan die getroudes beveel ek, maar nie ek nie, maar die Here: Laat die vrou nie van haar man skei nie.
11 Maar as sy weggaan, laat sy ongetroud bly of met haar man versoen word; en laat die man nie van sy vrou skei nie.

12 Maar met die ander spreek Ek, nie die Here nie: As enige broer 'n vrou het wat ongelowig is en sy dit goedvind om by hom te woon, laat hy haar nie verstoot nie.
13 En die vrou wat 'n man het wat nie glo nie, en as hy dit goedvind om by haar te woon, moet sy hom nie verlaat nie.
14 Want die ongelowige man word deur die vrou geheilig, en die ongelowige vrou word deur die man geheilig; anders was julle kinders onrein; maar nou is hulle heilig.
15 Maar as die ongelowige weggaan, laat hom weggaan. 'n Broer of 'n suster is in sulke gevalle nie onder slawerny nie, maar God het ons tot vrede geroep.
16 Want wat weet jy, o vrou, of jy jou man sal red? of hoe weet jy, o man, of jy jou vrou sal red?
17 Maar soos God aan elke mens uitgedeel het, soos die Here elkeen geroep het, so laat hy wandel. En so orden ek in alle kerke.
18 Word iemand genoem om besny te word? laat hom nie onbesnede word nie. Is iemand in onbesnedenheid geroep? laat hom nie besny word nie.
19 Die besnydenis is niks, en die onbesnedenheid is niks, maar die onderhouding van die gebooie van God.
20 Laat elkeen bly in dieselfde roeping waarin hy geroep is.
21 Is jy 'n dienskneg genoem? sorg nie daarvoor nie, maar as jy vrygemaak kan word, gebruik dit eerder.
22 Want hy wat in die Here geroep is, wat 'n dienskneg is, is die vryman van die Here; net so is ook hy wat geroep is, wat vry is, die dienaar van Christus.
23 Julle is duur gekoop; wees nie die mense se diensknegte nie.
24 Broeders, laat elke mens waarin hy geroep is, daarin by God bly.
25 En wat maagde betref, het ek geen gebod van die Here nie; tog gee ek my oordeel soos een wat barmhartigheid van die Here verkry het om getrou te wees.
26 Ek dink dan dat dit goed is vir die huidige benoudheid, sê ek, dat dit goed is vir 'n mens om so te wees.
27 Is jy aan 'n vrou gebonde? soek om nie losgemaak te word nie. Is jy losgemaak van 'n vrou? soek nie 'n vrou nie.
28 Maar as jy trou, het jy nie gesondig nie; en as 'n maagd trou, het sy nie gesondig nie. Maar sulke mense sal moeilikheid in die vlees hê, maar Ek spaar julle.
29 Maar dit sê ek, broeders, die tyd is kort;
30 En die wat ween, asof hulle nie ween nie; en die wat bly is, asof hulle nie bly is nie; en die wat koop, asof hulle nie besit nie;
31 En die wat hierdie wêreld gebruik, as om dit nie te misbruik nie, want die gedaante van hierdie wêreld gaan verby.
32 Maar ek wil hê dat jy sonder omsigtigheid moet wees. Hy wat ongetroud is, sorg vir die dinge wat aan die Here behoort, hoe hy die Here kan behaag:
33 Maar hy wat getroud is, sorg vir die dinge wat van die wêreld is, hoe hy sy vrou kan behaag.
34 Daar is ook verskil tussen 'n vrou en 'n maagd. Die ongetroude vrou sorg vir die dinge van die Here, sodat sy heilig kan wees na liggaam en gees; maar die getroude sorg vir die dinge van die wêreld, hoe sy haar man kan behaag.
35 En dit spreek ek vir julle eie gewin; nie dat ek 'n strik oor julle kan gooi nie, maar oor wat mooi is, en dat julle die Here sonder afleiding kan ag gee.
36 Maar as iemand meen dat hy hom onwelvoeglik teenoor sy maagd gedra, as sy die blom van haar ouderdom verbygaan en dit nodig het, laat hom doen wat hy wil, hy sondig nie; laat hulle trou.
37 Maar hy wat standvastig in sy hart staan sonder dat dit nodig is, maar mag het oor sy eie wil, en so in sy hart besluit het dat hy sy maagd sal bewaar, doen goed.
38 So dan doen hy wat haar in die huwelik gee, goed; maar hy wat haar nie in die huwelik gee nie, doen beter.
39 Die vrou is deur die wet gebonde solank haar man lewe; maar as haar man dood is, is sy vry om te trou met wie sy wil; net in die Here.
40 Maar sy is gelukkiger as sy so bly na my oordeel; en ek dink ook dat ek die Gees van God het.

HOOFSTUK 8

1 As ons dinge aanraak wat aan afgode geoffer word, weet ons dat ons almal kennis het. Kennis blaas op, maar naasteliefde stig.
2 En as iemand meen dat hy iets weet, weet hy nog niks soos hy behoort te weet nie.
3 Maar as iemand God liefhet, dit is van hom bekend.
4 Wat dan die eet van die offergawes aan die afgode betref, weet ons dat 'n afgod niks in die wêreld is nie, en dat daar geen ander God is nie, behalwe een.
5 Want al is daar ook wat gode genoem word, hetsy in die hemel of op die aarde, soos daar baie gode is en baie here,
6 Maar vir ons is daar maar een God, die Vader, uit wie alles is, en ons in Hom; en een Here Jesus Christus, deur wie alle dinge is, en ons deur Hom.
7 Maar daar is nie by elke mens daardie kennis nie; en hulle gewete wat swak is, is besoedel.
8 Maar vleis beveel ons nie aan by God nie; want as ons eet, is ons ook nie beter nie; ook nie, as ons nie eet nie, is ons die slegter.
9 Maar pas op dat hierdie vryheid van julle nie hoegenaamd 'n struikelblok word vir die wat swak is nie.
10 Want as iemand jou met kennis in die tempel van die afgod aan die eet sien sit, sal die gewete van hom wat swak is, nie aangemoedig word om te eet wat aan die afgode geoffer word nie;
11 En deur jou kennis sal die swak broeder omkom vir wie Christus gesterf het?
12 Maar wanneer julle so teen die broeders sondig en hulle swak gewete verwond, sondig julle teen Christus.
13 Daarom, as vleis my broer laat struikel, sal ek geen vleis eet terwyl die wêreld staan nie, sodat ek my broer nie laat struikel nie.

HOOFSTUK 9

1 Is ek nie 'n apostel nie? is ek nie vry nie? het ek nie Jesus Christus ons Here gesien nie? Is julle nie my werk in die Here nie?
2 As ek nie 'n apostel vir ander is nie, tog is ek dit ongetwyfeld vir julle, want die seël van my apostelskap is julle in die Here.
3 My antwoord aan die wat my ondersoek, is dit:
4 Het ons nie mag om te eet en te drink nie?
5 Het ons nie die mag om te lei oor 'n suster, 'n vrou, sowel as ander apostels, en as die broers van die Here en Céfas nie?

6 Of net ek en Barnabas, het ons nie die mag om te laat staan met werk nie?
7 Wie gaan enige tyd oorlog voer op sy eie bevel? wie plant 'n wingerd en eet nie van die vrugte daarvan nie? of wie voer 'n kleinvee op en eet nie van die melk van die kleinvee nie?
8 Sê ek hierdie dinge as 'n man? of sê die wet nie ook dieselfde nie?
9 Want daar is geskrywe in die wet van Moses: Jy mag die bek van die bees wat die graan uitdors, nie muilband nie. Sorg God vir osse?
10 Of sê Hy dit heeltemal ter wille van ons? Om ons ontwil, is dit ongetwyfeld geskrywe: dat hy wat ploeg, in hoop moet ploeg; en dat hy wat in hoop dors, deelagtig sal word aan sy hoop.
11 As ons vir julle geestelike dinge gesaai het, is dit 'n groot ding as ons julle vleeslike dinge sal maai?
12 As ander deel het aan hierdie mag oor julle, is ons nie eerder nie? Nietemin het ons nie hierdie krag gebruik nie; maar ly alles, sodat ons die evangelie van Christus nie verhinder nie.
13 Weet julle nie dat die wat die heilige dinge bedien, van die dinge van die tempel lewe nie? en die wat by die altaar wag, het deel aan die altaar?
14 Net so het die Here bepaal dat die wat die evangelie verkondig, van die evangelie moet lewe.
15 Maar ek het niks van hierdie dinge gebruik nie; en ek het hierdie dinge nie geskrywe dat dit so aan my gedoen sou word nie; want dit was vir my beter om te sterf as dat iemand my roem tot niet sou maak.
16 Want al verkondig ek die evangelie, het ek niks om op te roem nie; ja, wee my as ek die evangelie nie verkondig nie!
17 Want as ek hierdie ding gewillig doen, het ek 'n beloning; maar as ek teen my wil is, is 'n bedeling van die evangelie aan my toevertrou.
18 Wat is my loon dan? Voorwaar dat ek, wanneer ek die evangelie verkondig, die evangelie van Christus gratis kan maak, dat ek nie my krag in die evangelie misbruik nie.
19 Want al is ek vry van alle mense, tog het ek myself aan almal diensbaar gemaak, sodat ek meer kan wen.
20 En ek het vir die Jode geword soos 'n Jood, om die Jode te wen; aan die wat onder die wet is, soos onder die wet, om die wat onder die wet is, te wen;
21 Aan die wat sonder die wet is, soos sonder die wet, (nie sonder wet by God nie, maar onder die wet aan Christus), sodat ek die sonder wet kan wen.
22 Vir die swakkes het ek soos swak geword, om die swakkes te wen: Ek het alles vir almal gemaak, om in elk geval sommige te red.
23 En dit doen ek ter wille van die evangelie, sodat ek saam met julle deel kan hê.
24 Weet julle nie dat die wat in 'n wedloop hardloop, almal hardloop, maar een ontvang die prys nie? So hardloop, dat julle kan verkry.
25 En elke mens wat hom beywer vir heerskappy, is in alle opsigte ingetoë. Nou doen hulle dit om 'n verganklike kroon te verkry; maar ons is 'n onverganklike.
26 Ek hardloop dus so, nie so onseker nie; so veg ek, nie soos een wat die lug slaan nie.
27 Maar ek hou onder my liggaam en maak dit onderdanig, sodat ek nie self 'n verwerper sou wees as ek vir ander gepreek het nie.

HOOFSTUK 10

1 Verder, broers, ek wil nie hê dat julle onkundig moet wees dat al ons vaders onder die wolk was en almal deur die see gegaan het nie;
2 En hulle is almal vir Moses gedoop in die wolk en in die see;
3 En almal het dieselfde geestelike vleis geëet;
4 En almal het dieselfde geestelike drank gedrink, want hulle het gedrink van daardie geestelike Rots wat hulle gevolg het, en daardie Rots was Christus.
5 Maar in baie van hulle het God geen welbehae gehad nie, want hulle is in die woestyn omvergewerp.
6 En hierdie dinge was ons voorbeelde, sodat ons nie na slegte dinge sou begeer soos hulle ook begeer het nie.
7 Wees ook nie afgodedienaars soos sommige van hulle was nie; soos geskrywe is: Die volk het gaan sit om te eet en te drink, en hulle het opgestaan om te speel.
8 Laat ons ook nie hoereer soos sommige van hulle gepleeg het nie, en op een dag drie-en-twintigduisend geval.
9 Laat ons ook Christus nie versoek nie, soos sommige van hulle ook versoek het en deur die slange omgekom het.
10 Ook moet julle nie murmureer nie, soos sommige van hulle ook gemurmureer het en deur die verderwer verdelg is.
11 Nou het al hierdie dinge met hulle gebeur as voorbeelde, en dit is opgeskryf as ons waarskuwing, op wie die eindes van die wêreld gekom het.
12 Daarom, laat hom wat meen dat hy staan, oppas dat hy nie val nie.
13 Geen versoeking het julle aangegryp behalwe soos 'n mens nie; maar God is getrou, wat nie sal toelaat dat julle bo julle kragte versoek word nie; maar sal saam met die versoeking ook 'n uitkoms maak, sodat julle dit kan verdra.
14 Daarom, my geliefdes, vlug van afgodediens.
15 Ek spreek soos met wyse manne; oordeel wat ek sê.
16 Die beker van seën wat ons seën, is dit nie die gemeenskap met die bloed van Christus nie? Die brood wat ons breek, is dit nie die gemeenskap van die liggaam van Christus nie?
17 Want ons is baie, een brood en een liggaam, want ons het almal deel aan daardie een brood.
18 Kyk, Israel na die vlees: is die wat van die offers eet, nie deel aan die altaar nie?
19 Wat sê ek dan? dat die afgod enigiets is, of iets is wat as offer aan afgode geoffer word?
20 Maar ek sê dat die dinge wat die heidene offer, dit aan duiwels offer en nie aan God nie; en ek wil nie hê dat julle met duiwels gemeenskap moet hê nie.
21 Julle kan nie die beker van die Here drink en die beker van die duiwels nie; julle kan nie deel hê aan die tafel van die Here en aan die tafel van die duiwels nie.
22Terg ons die Here tot jaloersheid? is ons sterker as hy?
23 Alles is my geoorloof, maar alles is nie nuttig nie; alles is my geoorloof, maar alles bou nie op nie.
24 Laat niemand sy eie soek nie, maar elkeen die ander se rykdom.

25 Alles wat in die puinhope verkoop word, eet hulle sonder om ter wille van die gewete te vra.
26 Want die aarde behoort aan die Here en die volheid daarvan.
27 As een van die wat nie glo nie, vir julle 'n fees aanbied, en julle is geneig om te gaan; alles wat julle voorgehou word, eet sonder om ter wille van die gewete te vra.
28 Maar as iemand vir julle sê: Dit word aan die afgode geoffer, moenie eet ter wille van Hom wat dit getoon het nie, en ter wille van die gewete; want die aarde behoort aan die Here en die volheid daarvan.
29 Gewete, sê ek, nie jou eie nie, maar van die ander; want waarom word my vryheid geoordeel op grond van 'n ander se gewete?
30 Want as ek uit genade deelagtig is, waarom word daar van my kwaad gepraat oor dit waarvoor ek dank?
31 Of julle dan eet of drink of wat julle ook al doen, doen alles tot eer van God.
32 Moenie aanstoot gee nie, nie vir die Jode of die heidene of aan die gemeente van God nie.
33 Soos Ek in alles alle mense behaag, en nie my eie voordeel soek nie, maar die voordeel van baie, sodat hulle gered kan word.

HOOFSTUK 11

1 Wees my navolgers, soos ek dit ook van Christus is.
2 Nou, ek loof julle, broeders, dat julle in alles aan My dink en die verordeninge onderhou soos Ek dit aan julle oorgelewer het.
3 Maar ek wil hê dat julle moet weet dat Christus die hoof van elke mens is; en die hoof van die vrou is die man; en die hoof van Christus is God.
4 Elkeen wat bid of profeteer, met sy hoof bedek, doen sy hoof oneer aan.
5 Maar elke vrou wat bid of profeteer met onbedekte hoof, doen haar hoof oneer aan, want dit is selfs al een asof sy geskeer is.
6 Want as die vrou nie bedek is nie, laat haar ook geskeer word; maar as dit 'n skande is vir 'n vrou om geskeer of geskeer te word, laat haar toegemaak word.
7 Want 'n man behoort wel sy hoof nie te bedek nie, omdat hy die beeld en heerlikheid van God is; maar die vrou is die heerlikheid van die man.
8 Want die man is nie uit die vrou nie; maar die vrou van die man.
9 Die man is ook nie vir die vrou geskape nie; maar die vrou vir die man.
10 Daarom behoort die vrou krag op haar hoof te hê ter wille van die engele.
11 Nogtans is ook nie die man sonder die vrou of die vrou sonder die man in die Here nie.
12 Want soos die vrou uit die man is, so is die man ook deur die vrou; maar alle dinge van God.
13 Oordeel self: is dit lekker dat 'n vrou tot God bid?
14 Leer selfs die natuur self julle nie dat as 'n man lang hare het, dit vir hom 'n skande is nie?
15 Maar as 'n vrou lang hare het, is dit vir haar 'n eer, want haar hare is aan haar gegee as 'n bedekking.
16 Maar as iemand blykbaar twisgierig is, ons het nie so 'n gewoonte nie, ook nie die gemeentes van God nie.
17 Nou, hierin wat ek aan julle verkondig, loof ek julle nie, dat julle saamkom nie ten goede nie, maar ten slegte.
18 Want eerstens, wanneer julle in die gemeente saamkom, hoor ek dat daar verdeeldheid onder julle is; en ek glo dit gedeeltelik.
19 Want daar moet ook dwaalleer onder julle wees, sodat die beproefdes onder julle openbaar kan word.
20 Wanneer julle dan op een plek bymekaarkom, is dit nie om die nagmaal van die Here te eet nie.
21 Want deur te eet, neem elkeen sy eie maaltyd voor die ander, en die een is honger en die ander is dronk.
22 Wat? Het julle nie huise om in te eet en te drink nie? of verag julle die gemeente van God en beskaam die wat nie het nie? Wat sal ek vir jou sê? sal ek U hierin loof? Ek loof U nie.
23 Want ek het van die Here ontvang wat ek ook aan julle oorgegee het, dat die Here Jesus in dieselfde nag waarin Hy verraai is, brood geneem het.
24 En nadat Hy gedank het, het Hy dit gebreek en gesê: Neem, eet; dit is my liggaam wat vir julle gebreek word; doen dit tot my gedagtenis.
25 Op dieselfde manier het Hy ook die beker geneem toe hy die maaltyd geëet het, en gesê: Hierdie beker is die nuwe testament in my bloed; doen dit, so dikwels as julle dit drink, tot my gedagtenis.
26 Want so dikwels as julle hierdie brood eet en hierdie beker drink, verkondig julle die dood van die Here totdat Hy kom.
27 Daarom elkeen wat hierdie brood eet, en hierdie beker van die Here drink, onwaardig, sal skuldig wees aan die liggaam en bloed van die Here.
28 Maar laat iemand homself ondersoek en so van daardie brood eet en uit daardie beker drink.
29 Want hy wat op onwaardige wyse eet en drink, eet en drink 'n oordeel oor homself, sonder om die liggaam van die Here te onderskei.
30 Daarom is baie onder julle swak en siek, en baie slaap.
31 Want as ons onsself sou oordeel, sou ons nie geoordeel word nie.
32 Maar as ons geoordeel word, word ons deur die Here getugtig, sodat ons nie saam met die wêreld veroordeel sou word nie.
33 Daarom, my broers, wanneer julle bymekaarkom om te eet, vertoef vir mekaar.
34 En as iemand honger het, laat hom by die huis eet; dat julle nie saamkom tot veroordeling nie. En die res sal ek regmaak as ek kom.

HOOFSTUK 12

1 Wat die geestelike gawes betref, broers, wil ek nie hê dat julle onkundig moet wees nie.
2 Julle weet dat julle heidene was, weggevoer na hierdie stomme afgode, net soos julle gelei is.
3 Daarom gee ek julle om te verstaan dat niemand wat deur die Gees van God spreek, Jesus 'n vervloeking noem nie, en dat niemand kan sê dat Jesus die Here is nie, behalwe deur die Heilige Gees.
4 Nou is daar 'n verskeidenheid van gawes, maar dieselfde Gees.
5 En daar is verskille van bestuur, maar dieselfde Here.

6 En daar is 'n verskeidenheid van werkinge, maar dit is dieselfde God wat alles in almal werk.
7 Maar die openbaring van die Gees word aan elke mens gegee om daarby baat te vind.
8 Want aan een word deur die Gees 'n woord van wysheid gegee; aan 'n ander die woord van kennis deur dieselfde Gees;
9 Aan 'n ander geloof deur dieselfde Gees; aan 'n ander die gawes van genesing deur dieselfde Gees;
10 Vir 'n ander die werking van wonders; na 'n ander profesie; na 'n ander onderskeiding van geeste; aan 'n ander verskillende soorte tale; vir 'n ander die uitleg van tale:
11 Maar al hierdie dinge werk die een en dieselfde Gees, wat aan elkeen afsonderlik uitdeel soos hy wil.
12 Want soos die liggaam een is en baie lede het, en al die lede van daardie een liggaam, al is hulle baie, een liggaam is, so ook Christus.
13 Want ons is almal deur een Gees gedoop tot een liggaam, of ons Jode of heidene is, of ons slawe of vrymense is; en is almal van een Gees laat drink.
14 Want die liggaam is nie een lid nie, maar baie.
15 As die voet sê: Omdat ek nie die hand is nie, behoort ek nie aan die liggaam nie; is dit dan nie van die liggaam nie?
16 En as die oor sê: Omdat ek nie die oog is nie, behoort ek nie aan die liggaam nie; is dit dan nie van die liggaam nie?
17 As die hele liggaam 'n oog was, waar was die gehoor? As die hele gehoor het, waar was die reuke?
18 Maar nou het God elkeen van hulle lede in die liggaam geplaas soos dit Hom goedgekeur het.
19 En as hulle almal een lid was, waar was die liggaam?
20 Maar nou is hulle baie lede, maar tog net een liggaam.
21 En die oog kan nie vir die hand sê: Ek het jou nie nodig nie; ook nie die kop tot die voete nie, ek het jou nie nodig nie.
22Nee, veel meer is daardie lede van die liggaam nodig wat swakker lyk:
23 En daardie lede van die liggaam, wat ons dink minder eerbaar is, aan hulle skenk ons meer oorvloedige eer; en ons onaangename dele het oorvloediger kosbaarheid.
24 Want ons pragtige dele het nie nodig nie, maar God het die liggaam getemper deurdat Hy die deel wat ontbreek het, oorvloediger eer gegee het.
25 dat daar geen skeuring in die liggaam sou wees nie; maar dat die lede dieselfde sorg vir mekaar moet hê.
26 En as een lid ly, ly al die lede saam; of een lid geëer word, al die lede juig daarmee.
27 Nou is julle die liggaam van Christus, en lede in die besonder.
28 En God het sommige in die gemeente aangestel, eerstens apostels, ten tweede profete, ten derde leraars, daarna wonderwerke, daarna gawes van genesing, helpers, regerings, verskillende tale.
29 Is almal apostels? is almal profete? is almal onderwysers? is almal werkers van wonderwerke?
30 Het jy al die gawes van genesing? praat almal in tale? interpreteer almal?
31 Maar begeer ernstig die beste gawes, en tog wys Ek julle 'n voortrefliker weg.

HOOFSTUK 13

1 Al spreek ek in die tale van mense en engele en het ek geen liefde nie, ek het geword soos klinkende koper of 'n rinkelende simbaal.
2 En al het ek die gawe van profesie en verstaan ek alle verborgenhede en alle kennis; en al het ek alle geloof, sodat ek berge kon versit, en het ek geen liefde nie, ek is niks.
3 En al gee ek al my goed om die armes te voed, en al gee ek my liggaam om verbrand te word en het ek geen liefde nie, baat dit my niks.
4 Die liefde verduur en is vriendelik; liefdadigheid beny nie; liefdadigheid roem homself nie, is nie opgeblase nie,
5 Gedra hom nie onvanpas nie, soek nie haar eie nie, word nie maklik geterg nie, dink geen kwaad nie;
6 Verheug hom nie oor ongeregtigheid nie, maar is bly in die waarheid;
7 Verdra alles, glo alles, hoop alles, verdra alles.
8 Die liefdadigheid faal nooit; maar of daar profesieë is, hulle sal misluk; of daar tale is, hulle sal ophou; of daar kennis is, dit sal verdwyn.
9 Want ons ken ten dele, en ons profeteer ten dele.
10 Maar wanneer dit wat volmaak is, gekom het, dan sal dit wat ten dele is, tot niet gemaak word.
11 Toe ek 'n kind was, het ek gepraat soos 'n kind, ek verstaan soos 'n kind, ek het gedink soos 'n kind; maar toe ek 'n man geword het, het ek kinderlike dinge weggedoen.
12 Want nou sien ons deur 'n glas, donker; maar dan van aangesig tot aangesig: nou weet ek ten dele; maar dan sal ek weet soos ek ook geken is.
13 En nou bly geloof, hoop, liefde, hierdie drie; maar die grootste hiervan is liefdadigheid.

HOOFSTUK 14

1 Jaag die liefde na en begeer geestelike gawes, maar eerder om te profeteer.
2 Want hy wat in 'n onbekende taal spreek, spreek nie met mense nie, maar tot God; want niemand verstaan hom nie; maar in die gees spreek Hy verborgenhede.
3 Maar hy wat profeteer, spreek tot die mense tot opbou en vermaning en vertroosting.
4 Hy wat in 'n onbekende taal spreek, stig homself; maar hy wat profeteer, stig die gemeente op.
5 Ek wil hê dat julle almal in tale spreek, maar eerder dat julle geprofeteer het; want hy wat profeteer is groter as hy wat in tale spreek, tensy hy dit uitlê, sodat die gemeente stigting kan ontvang.
6 Nou, broers, as ek na julle kom en in tale spreek, wat sal ek julle baat as ek met julle spreek hetsy deur openbaring, of deur kennis, of deur profesie, of deur leer?
7 En ook dinge sonder lewendmakende klank, of dit nou fluit of siter is, as dit nie 'n onderskeid in die klanke gee nie, hoe sal dit bekend wees wat op fluit of op harp gespel word?
8 Want as die basuin 'n onduidelike klank gee, wie sal hom voorberei vir die geveg?
9 So ook julle, as julle nie met die tong woorde uitspreek wat maklik verstaanbaar is nie, hoe sal dit bekend word wat gespreek word? want julle sal in die lug spreek.
10 Daar is, dit mag wees, soveel soorte stemme in die wêreld, en nie een van hulle is sonder betekenis nie.

11 Daarom as ek nie die betekenis van die stem weet nie, sal ek vir hom wat spreek 'n barbaar wees, en hy wat praat, sal 'n barbaar vir my wees.
12 Net so soek julle, aangesien julle ywerig is vir geestelike gawes, dat julle uitblink tot die opbou van die kerk.
13 Daarom, laat hom wat in 'n onbekende taal spreek, bid dat hy dit kan uitlê.
14 Want as ek in 'n onbekende taal bid, bid my gees, maar my verstand is onvrugbaar.
15 Wat is dit dan? Ek sal met die gees bid, en ek sal ook met die verstand bid: ek sal sing met die Gees, en ek sal ook sing met die verstand.
16 Anders as jy met die gees seën, hoe sal hy wat die kamer van die ongeleerdes inneem, amen sê op jou danksegging, terwyl hy nie verstaan wat jy sê nie?
17 Want jy is waarlik goed gedank, maar die ander is nie opgebou nie.
18 Ek dank my God, ek spreek in tale meer as julle almal.
19 Maar in die gemeente het ek liewer vyf woorde met my verstand gespreek, sodat ek deur my stem ook ander kan leer, as tienduisend woorde in 'n onbekende taal.
20 Broeders, wees nie kinders in verstand nie; maar wees kinders in boosheid, maar in verstand mense.
21 In die wet is geskrywe: Met ander tale en ander lippe sal Ek met hierdie volk spreek; en nogtans luister hulle na my alles nie, spreek die Here.
22 Daarom is tale 'n teken, nie vir die wat glo nie, maar vir die wat nie glo nie;
23 As die hele gemeente dan op een plek bymekaargekom het, en almal spreek in tale, en daar kom ongeleerdes of ongelowiges in, sal hulle nie sê dat julle mal is nie?
24 Maar as almal profeteer en daar kom een in wat nie glo nie, of een ongeleerde, is hy oortuig van almal, hy word deur almal geoordeel.
25 En so word die geheime van sy hart geopenbaar; en so op sy aangesig neerval, sal hy God aanbid en vertel dat God waarlik in jou is.
26 Hoe is dit dan, broeders? as julle bymekaarkom, het elkeen van julle 'n psalm, 'n leer, 'n tong, 'n openbaring, 'n uitlegging. Laat alles tot opbouing geskied.
27 As iemand in 'n onbekende taal spreek, laat dit twee of hoogstens drie wees, en dit deurgaans; en laat 'n mens uitlê.
28 Maar as daar geen tolk is nie, laat hy in die gemeente stilbly; en laat hom met homself en met God spreek.
29 Laat die profete twee of drie spreek, en laat die ander oordeel.
30 As iets geopenbaar word aan 'n ander wat daar sit, laat die eerste swyg.
31 Want julle mag almal een vir een profeteer, sodat almal kan leer en almal vertroos kan word.
32 En die geeste van die profete is onderdanig aan die profete.
33 Want God is nie 'n Skepper van verwarring nie, maar van vrede, soos in al die gemeentes van die heiliges.
34 Laat julle vroue in die gemeentes stilbly, want dit is hulle nie toegelaat om te praat nie; maar hulle word beveel om gehoorsaam te wees, soos ook die wet sê.
35 En as hulle iets wil leer, laat hulle hulle mans by die huis vra, want dit is 'n skande vir vroue om in die gemeente te praat.
36 Wat? het die woord van God van jou uitgekom? of het dit net na jou toe gekom?
37 As iemand dink dat hy 'n profeet of geestelik is, laat hom erken dat die dinge wat ek aan julle skryf, die gebooie van die Here is.
38 Maar as iemand onkundig is, laat hom onkundig wees.
39 Daarom, broeders, begeer om te profeteer, en verbied om nie in tale te spreek nie.
40 Laat alles ordentlik en ordelik geskied.

HOOFSTUK 15

1 Verder, broeders, verkondig ek aan julle die evangelie wat ek aan julle verkondig het, wat julle ook ontvang het, en waarin julle staan;
2 Waardeur julle ook gered word, as julle in gedagte hou wat ek aan julle verkondig het, as julle nie tevergeefs geglo het nie.
3 Want ek het in die eerste plek aan julle oorgegee wat ek ook ontvang het, dat Christus vir ons sondes gesterf het volgens die Skrifte;
4 En dat hy begrawe is, en dat hy op die derde dag opgestaan het volgens die Skrifte.
5 En dat hy gesien is van Céfas, daarna van die twaalf;
6 Daarna is hy gesien uit meer as vyf honderd broers tegelyk; van wie die meeste oorbly tot op hierdie oomblik, maar sommige het aan die slaap geraak.
7 Daarna is hy deur Jakobus gesien; dan van al die apostels.
8 En laaste van almal is Hy ook deur my gesien, soos van een wat nie op die regte tyd gebore is nie.
9 Want ek is die geringste van die apostels wat nie geskik is om 'n apostel genoem te word nie, omdat ek die gemeente van God vervolg het.
10 Maar deur die genade van God is ek wat ek is, en sy genade wat aan my bewys is, was nie tevergeefs nie; maar ek het oorvloediger gearbei as hulle almal, maar nie ek nie, maar die genade van God wat met my is.
11 Of dit dan ek of hulle was, so preek ons, en so het julle geglo.
12 As Christus dan verkondig word dat Hy uit die dode opgestaan het, hoe sê sommige onder julle dat daar geen opstanding van die dode is nie?
13 Maar as daar geen opstanding van die dode is nie, dan is Christus nie opgewek nie;
14 En as Christus nie opgewek is nie, dan is ons prediking tevergeefs, en ook julle geloof tevergeefs.
15 Ja, en ons word valse getuies van God gevind; omdat ons van God getuig het dat Hy Christus opgewek het, wat Hy nie opgewek het nie, as die dode nie opstaan nie.
16 Want as die dode nie opstaan nie, dan is Christus nie opgewek nie;
17 En as Christus nie opgewek is nie, is julle geloof tevergeefs; julle is nog in julle sondes.
18Dan het ook die wat in Christus ontslaap het, omgekom.
19 As ons net in hierdie lewe hoop op Christus, dan is ons die ellendigste van alle mense.
20 Maar nou is Christus uit die dode opgewek en het die eersteling geword van die wat ontslaap het.
21 Want aangesien die dood deur 'n mens gekom het, het die opstanding van die dooies ook deur 'n mens gekom.
22 Want soos almal in Adam sterwe, so sal almal ook in Christus lewend gemaak word.

23 Maar elkeen in sy eie orde: Christus die eersteling; daarna die wat aan Christus behoort by sy koms.
24 Dan kom die einde, wanneer Hy die koninkryk aan God, die Vader, sal oorgee; wanneer hy alle heerskappy en alle gesag en mag vernietig het.
25 Want Hy moet as koning heers totdat Hy al die vyande onder sy voete gestel het.
26 Die laaste vyand wat vernietig sal word, is die dood.
27 Want Hy het alles onder sy voete gestel. Maar wanneer hy sê dat alles aan hom onderwerp is, is dit duidelik dat hy uitgesonder is wat alles aan hom onderwerp het.
28 En wanneer alles aan Hom onderwerp is, dan sal die Seun self ook onderdanig wees aan Hom wat alles aan Hom onderwerp het, sodat God alles in almal kan wees.
29 Anders, wat moet hulle doen wat vir die dooies gedoop word, as die dooies glad nie opstaan nie? hoekom word hulle dan vir die dooies gedoop?
30 En waarom staan ons elke uur in gevaar?
31 Ek protesteer deur julle blydskap wat ek het in Christus Jesus, onse Here, ek sterf daagliks.
32 As ek op die manier van mense in Éfese met diere geveg het, wat baat dit my as die dooies nie opstaan nie? laat ons eet en drink; want môre sterf ons.
33 Moenie mislei word nie: slegte boodskappe bederf goeie maniere.
34 Ontwaak tot geregtigheid, en sondig nie; want sommige het die kennis van God nie. Ek spreek dit tot julle skande.
35 Maar iemand sal sê: Hoe word die dooies opgewek? en met watter liggaam kom hulle?
36 Jou dwaas, wat jy saai, word nie lewend gemaak nie, tensy dit sterwe;
37 En wat jy saai, saai jy nie daardie liggaam wat sal wees nie, maar kaal graan, dit kan dalk van koring of van 'n ander graan.
38 Maar God gee dit 'n liggaam soos dit Hom behaag het, en aan elke saad sy eie liggaam.
39 Alle vlees is nie dieselfde vlees nie, maar daar is een soort vlees van mense, 'n ander vlees van diere, 'n ander van visse en 'n ander van voëls.
40 Daar is ook hemelse liggame en aardse liggame, maar die heerlikheid van die hemelse is een, en die heerlikheid van die aardse is 'n ander.
41 Daar is een heerlikheid van die son en 'n ander heerlikheid van die maan en 'n ander heerlikheid van die sterre, want een ster verskil van 'n ander ster in heerlikheid.
42 So is ook die opstanding van die dooies. Daar word in korrupsie gesaai; dit word opgewek in onverganklikheid:
43 Daar word in oneer gesaai; dit word opgewek in heerlikheid; daar word gesaai in swakheid; dit word in krag opgewek:
44 Daar word 'n natuurlike liggaam gesaai; dit word 'n geestelike liggaam opgewek. Daar is 'n natuurlike liggaam, en daar is 'n geestelike liggaam.
45 En so is daar geskrywe: Die eerste mens, Adam, het 'n lewende siel gemaak; die laaste Adam is 'n lewendmakende gees gemaak.
46 Maar dit was nie eerste wat geestelik is nie, maar wat natuurlik is; en daarna dit wat geestelik is.
47 Die eerste mens is uit die aarde, aards; die tweede mens is die Here uit die hemel.
48 Soos die aardse is, so is ook die aardse; en soos die hemelse is, so is ook die wat hemelse is.
49 En soos ons die beeld van die aardse gedra het, sal ons ook die beeld van die hemelse dra.
50 Nou dit sê ek, broers, dat vlees en bloed die koninkryk van God nie kan beërwe nie; ook beërwe die verganklikheid nie die onverganklikheid nie.
51 Kyk, Ek deel jou 'n verborgenheid mee; Ons sal nie almal slaap nie, maar ons sal almal verander word,
52 In 'n oomblik, in 'n oogwink, by die laaste basuin: want die basuin sal weerklink, en die dode sal onverganklik opgewek word, en ons sal verander word.
53 Want hierdie verganklike moet met onverganklikheid beklee word, en hierdie sterflike moet met onsterflikheid beklee word.
54 So wanneer hierdie verganklike met onverganklikheid beklee is, en hierdie sterflike onsterflikheid beklee het, dan sal die woord vervul word wat geskrywe is: Die dood is verslind in oorwinning.
55 O dood, waar is jou angel? O graf, waar is u oorwinning?
56 Die angel van die dood is sonde; en die krag van die sonde is die wet.
57 Maar God sy dank wat ons die oorwinning gee deur onse Here Jesus Christus.
58 Daarom, my geliefde broers, wees julle standvastig, onbeweeglik, altyd oorvloedig in die werk van die Here, omdat julle weet dat julle arbeid nie tevergeefs in die Here is nie.

HOOFSTUK 16

1 Wat die insameling vir die heiliges betref, soos Ek aan die gemeentes van Galasië bevel gegee het, moet julle ook so doen.
2 Laat elkeen van julle op die eerste dag van die week by hom lê in voorraad, soos God hom voorspoedig gemaak het, sodat daar geen samekomste sal wees as ek kom nie.
3 En wanneer Ek kom, sal Ek elkeen wat julle deur julle briewe goedkeur, stuur om julle goedhartigheid na Jerusalem te bring.
4 En as dit goed is dat ek ook gaan, moet hulle saam met my gaan.
5 Nou sal ek na julle toe kom as ek deur Masedonië trek, want ek trek deur Masedonië.
6 En dit mag wees dat ek by julle sal bly, ja, en oorwinter, dat julle my op my reis kan bring waarheen ek ook al gaan.
7 Want ek sal jou nou nie op die pad sien nie; maar ek vertrou om 'n rukkie by julle te vertoef, as die Here dit toelaat.
8 Maar ek sal tot Pinkster in Éfese bly.
9 Want 'n groot en kragtige deur is vir my oopgemaak, en daar is baie teëstanders.
10 As Timoteus nou kom, sorg dat hy sonder vrees by julle kan wees, want hy doen die werk van die Here soos ek ook.
11 Laat niemand hom dan verag nie, maar voer hom in vrede, dat hy na my toe kan kom; want ek soek hom saam met die broeders.
12 Wat ons broer Apollos betref, het ek baie graag gevra dat hy saam met die broeders na julle toe sou kom; maar hy sal kom wanneer hy die tyd het.
13 Waak, staan vas in die geloof, los julle soos mense, wees sterk.
14 Laat al jou dinge met liefde geskied.

15 Ek smeek julle, broeders, (julle ken die huis van Stefanas, dat dit die eerstelinge van Achaje is, en dat hulle hulleself verslaaf het aan die bediening van die heiliges)
16 dat julle julself aan sulkes onderwerp en aan elkeen wat met ons help en arbei.
17 Ek is bly oor die koms van Stefanas en Fortunatus en Achaikus; want dit wat aan jou ontbreek het, het hulle voorsien.
18 Want hulle het my gees en julle gees verkwik;
19 Die gemeentes van Asië groet julle. Aquila en Priscilla groet julle baie in die Here, saam met die gemeente wat in hulle huis is.
20 Al die broers groet julle. Groet mekaar met 'n heilige soen.
21 Die groet van my Paulus met my eie hand.
22 As iemand die Here Jesus Christus nie liefhet nie, laat hy 'n vervloeking wees.
23 Die genade van onse Here Jesus Christus sy met julle.
24 My liefde is met julle almal in Christus Jesus. Amen. (Die eerste brief aan die Korintiërs is uit Filippi geskryf deur Stephanas en Fortunatus en Achaicus en Timotheus.)

2 Korintiërs

HOOFSTUK 1

1 Paulus, 'n apostel van Jesus Christus deur die wil van God, en Timoteus, ons broeder, aan die gemeente van God wat in Korinthe is, met al die heiliges wat in die hele Achaje is.
2 Genade vir julle en vrede van God ons Vader en van die Here Jesus Christus.
3 Geseënd is God, die Vader van onse Here Jesus Christus, die Vader van barmhartighede en die God van alle vertroosting;
4 wat ons troos in al ons verdrukking, sodat ons die wat in enige benoudheid verkeer, kan troos deur die vertroosting waarmee ons self deur God getroos word.
5 Want soos die lyde van Christus oorvloedig is in ons, so is ook ons troos oorvloedig deur Christus.
6 En of ons nou verdruk word, dit is tot julle vertroosting en redding, wat werksaam is in die verduur van dieselfde lyding wat ons ook ly; of ons vertroos word, dit is tot julle vertroosting en redding.
7 En ons hoop op julle is standvastig, omdat ons weet dat soos julle deel het aan die lyding, so sal julle ook van die vertroosting wees.
8 Want ons wil nie hê, broeders, dat julle onkundig moet wees van ons benoudheid wat in Asië oor ons gekom het nie, dat ons verdruk was, bo krag, sodat ons selfs aan die lewe wanhopig was.
9 Maar ons het die doodsvonnis in onsself gehad, dat ons nie op onsself sou vertrou nie, maar op God wat die dooies opwek.
10 wat ons verlos het uit so 'n groot dood en verlos; op wie ons vertrou dat Hy ons nog sal verlos;
11 Julle help ook saam deur gebed vir ons, sodat vir die gawe wat deur baie persone aan ons geskenk is, deur baie namens ons dank gegee kan word.
12 Want ons blydskap is dit, die getuienis van ons gewete, dat ons in eenvoud en godvrugtige opregtheid, nie met vleeslike wysheid nie, maar deur die genade van God, ons wandel in die wêreld gehad het, en nog meer met julle.
13 Want ons skryf niks anders aan julle as wat julle lees of erken nie; en ek vertrou dat julle tot die einde toe sal erken;
14 Soos julle ons ook ten dele erken het, dat ons julle vreugde is, soos julle ook ons s'n is op die dag van die Here Jesus.
15 En in hierdie vertroue was ek van plan om tevore na julle toe te kom, sodat julle 'n tweede voordeel kan hê;
16 En om by julle verby te trek na Masedonië, en om uit Masedonië na julle terug te keer, en van julle om op my pad na Judéa gebring te word.
17 Toe ek dan so gesind was, het ek lig gebruik? of die dinge wat ek voorneem, besluit ek volgens die vlees, dat daar by my ja, ja en nee nee sou wees?
18 Maar soos God waaragtig is, was ons woord aan jou nie ja en nee nie.
19 Want die Seun van God, Jesus Christus, wat deur ons onder julle verkondig is, ook deur my en Silvanus en Timoteus, was nie ja en nee nie, maar in Hom was ja.
20 Want al die beloftes van God in hom is ja, en in hom Amen, tot eer van God deur ons.
21 En Hy wat ons saam met julle bevestig in Christus en ons gesalf het, is God;
22 wat ons ook verseël het en die krag van die Gees in ons harte gegee het.
23 Verder roep ek God tot 'n getuigskrif oor my siel, dat ek nog nie na Korinthe gekom het om jou te spaar nie.
24 Nie dat ons oor julle geloof heers nie, maar is helpers van julle blydskap; want deur die geloof staan julle.

HOOFSTUK 2

1 Maar ek het dit by myself besluit, dat ek nie in bedroefdheid na jou toe sou terugkom nie.
2 Want as ek julle bedroef maak, wie is hy dan wat my bly maak, maar hy wat deur my bedroef gemaak word?
3 En ek het dit self aan julle geskrywe, sodat ek nie, wanneer ek kom, droefheid sou hê van die oor wie ek bly moet wees nie; met vertroue in julle almal, dat my blydskap die vreugde van julle almal is.
4 Want uit baie benoudheid en benoudheid van hart het ek met baie trane aan julle geskryf; nie dat julle bedroef moet word nie, maar dat julle die liefde kan ken wat Ek oorvloediger tot julle het.
5 Maar as iemand droefheid veroorsaak het, het hy my nie bedroef nie, maar ten dele, sodat ek julle nie almal kan aankla nie.
6 Vir so 'n man is hierdie straf, wat baie opgelê is, genoeg.
7 Daarom moet julle hom teendeel liewer vergewe en hom vertroos, sodat so iemand nie miskien deur groot droefheid verslind word nie.
8 Daarom smeek ek julle dat julle jul liefde vir hom bevestig.
9 Want hiervoor het ek ook geskrywe, dat ek die bewys van julle kan weet of julle in alles gehoorsaam is.
10 Aan wie julle enigiets vergewe, vergewe ek ook; want as ek iets vergewe het, aan wie ek dit vergewe het, om julle ontwil het ek dit vergewe in die persoon van Christus;
11 Dat die Satan ons nie bevoordeel nie, want ons is nie onkundig van sy planne nie.
12 Verder, toe ek in Troas gekom het om die evangelie van Christus te verkondig, en 'n deur van die Here vir my oopgemaak het,
13 Ek het geen rus in my gees gehad nie, omdat ek my broer Titus nie gevind het nie; maar ek het van hulle afskeid geneem en daarvandaan na Macedónië gegaan.
14 Nou sy dank aan God, wat ons altyd laat triomfeer in Christus en die reuk van sy kennis deur ons op elke plek openbaar maak.
15 Want ons is vir God 'n lieflike geur van Christus, in die wat gered word en in die wat verlore gaan.
16 Vir hom is ons 'n reuk van die dood tot die dood; en vir die ander die reuk van die lewe tot die lewe. En wie is genoeg vir hierdie dinge?
17 Want ons is nie soveel wat die woord van God verderf nie, maar as uit opregtheid, maar soos uit God, spreek ons voor God in Christus.

HOOFSTUK 3

1 Begin ons weer om onsself te prys? of het ons, soos sommige ander, briewe van lof aan julle nodig, of briewe van lof van julle?

2 Julle is ons brief geskrywe in ons harte, bekend en gelees deur alle mense:
3 Omdat dit duidelik verklaar is dat julle die brief van Christus is wat deur ons bedien is, nie met ink geskrywe nie, maar met die Gees van die lewende God; nie op kliptafels nie, maar op vlesige tafels van die hart.
4 En so 'n vertroue het ons deur Christus op God:
5 Nie dat ons uit onsself genoeg is om enigiets uit onsself te dink nie; maar ons genoegsaamheid is uit God;
6 wat ons ook bekwame bedienaars van die nuwe testament gemaak het; nie van die letter nie, maar van die gees; want die letter maak dood, maar die gees maak lewend.
7 Maar as die bediening van die dood, geskrywe en in klippe gegraveer, heerlik was, sodat die kinders van Israel die aangesig van Moses nie vas kon aanskou ter wille van die heerlikheid van sy aangesig nie; watter heerlikheid tot niet gemaak moes word:
8 Hoe sal die bediening van die gees nie eerder heerlik wees nie?
9 Want as die bediening van die veroordeling heerlikheid is, veel meer oortref die bediening van die geregtigheid in heerlikheid.
10 Want selfs wat heerlik gemaak is, het in hierdie opsig geen eer gehad nie, vanweë die heerlikheid wat voortreflik is.
11 Want as dit wat tot niet gemaak is, heerlik was, veel meer is dit wat oorbly, heerlik.
12 Aangesien ons dan so 'n hoop het, gebruik ons groot duidelike spraak:
13 En nie soos Moses wat 'n sluier oor sy aangesig gesit het, sodat die kinders van Israel nie vas kon kyk na die einde van wat afgeskaf is nie.
14 Maar hulle verstand was verblind; watter sluier in Christus weggeneem is.
15 Maar tot vandag toe, wanneer Moses gelees word, is die sluier oor hulle hart.
16 Maar wanneer dit na die Here bekeer, sal die sluier weggeneem word.
17 En die Here is daardie Gees, en waar die Gees van die Here is, daar is vryheid.
18 Maar ons almal, terwyl ons met oop aangesig soos in 'n glas die heerlikheid van die Here aanskou, word verander na dieselfde beeld van heerlikheid tot heerlikheid, soos deur die Gees van die Here.

HOOFSTUK 4

1 Aangesien ons dan hierdie bediening het, aangesien ons barmhartigheid ontvang het, word ons nie beswyk nie;
2 Maar het die verborge dinge van oneerlikheid verloën, nie in listigheid gewandel en die woord van God nie bedrieglik hanteer nie; maar deur die openbaarmaking van die waarheid ons aan elke mens se gewete voor God op te beveel.
3 Maar as ons evangelie verborge is, is dit verborge vir die wat verlore gaan.
4 In wie die god van hierdie wêreld die sinne van die ongelowiges verblind het, sodat die lig van die heerlike evangelie van Christus, wat die beeld van God is, nie op hulle sou skyn nie.
5 Want ons verkondig nie onsself nie, maar Christus Jesus, die Here; en onsself u dienaars ter wille van Jesus.
6 Want God, wat beveel het dat die lig uit die duisternis skyn, het in ons harte geskyn om die lig te gee van die kennis van die heerlikheid van God in die aangesig van Jesus Christus.
7 Maar ons het hierdie skat in erdekruike, sodat die voortreflikheid van die krag van God kan wees en nie van ons nie.
8 Ons is van alle kante ontsteld, maar nie benoud nie; ons is verward, maar nie in wanhoop nie;
9 Vervolg, maar nie verlaat nie; neergewerp, maar nie vernietig nie;
10 Dra altyd in die liggaam die sterwe van die Here Jesus, sodat die lewe van Jesus ook in ons liggaam openbaar kan word.
11 Want ons wat lewe, word altyd ter wille van Jesus aan die dood oorgelewer, sodat die lewe van Jesus ook in ons sterflike vlees openbaar kan word.
12 So werk die dood dan in ons, maar die lewe in jou.
13 Ons het dieselfde gees van die geloof, soos geskrywe is: Ek het geglo, en daarom het ek gespreek; ons glo ook, en daarom praat ons;
14 wetende dat Hy wat die Here Jesus opgewek het, ons ook deur Jesus sal opwek en ons saam met julle sal stel.
15 Want alles is om julle ontwil, sodat die oorvloedige genade deur die danksegging van baie tot eer van God oorvloedig kan word.
16 Daarom word ons nie moeg nie; maar al vergaan ons uiterlike mens, tog word die innerlike mens dag na dag vernuwe.
17 Want ons ligte verdrukking, wat maar vir 'n oomblik is, bewerk vir ons 'n veel meer oortreffende en ewige gewig van heerlikheid;
18 terwyl ons nie let op die sigbare nie, maar op die onsigbare; want die sigbare dinge is tydelik; maar die dinge wat onsigbaar is, is ewig.

HOOFSTUK 5

1 Want ons weet dat as ons aardse huis van hierdie tabernakel afgebreek word, ons 'n gebou van God het, 'n huis nie met hande gemaak nie, ewig in die hemele.
2 Want hierin sug ons en verlang ernstig om beklee te word met ons huis wat uit die hemel is.
3 As ons gekleed is, sal ons nie naak gevind word nie.
4 Want ons wat in hierdie tabernakel is, sug omdat ons beswaard is;
5 En Hy wat ons daarvoor bewerk het, is God, wat ook aan ons die ywer van die Gees gegee het.
6 Daarom is ons altyd vol vertroue, omdat ons weet dat, terwyl ons in die liggaam tuis is, ons van die Here afwesig is.
7 (Want ons wandel deur geloof, nie deur aanskouing nie:)
8 Ons is vol vertroue, sê ek, en is liewer gewillig om van die liggaam afwesig te wees en by die Here teenwoordig te wees.
9 Daarom arbei ons, of ons aanwesig of afwesig is, deur Hom aangeneem kan word.
10 Want ons moet almal voor die regterstoel van Christus verskyn; sodat elkeen kan ontvang wat in sy liggaam gedoen is volgens wat hy gedoen het, of dit goed of sleg is.

11 Omdat ons dan die verskrikking van die Here ken, oortuig ons die mense; maar ons is aan God geopenbaar; en ek vertrou dat dit ook in julle gewetes geopenbaar word.
12 Want ons beveel onsself nie weer by julle aan nie, maar gee julle geleentheid om namens ons te roem, sodat julle iets kan hê om hulle te antwoord wat roem in voorkoms en nie in hart nie.
13 Want of ons buite onsself is, dit is vir God; en of ons nugter is, dit is vir julle saak.
14 Want die liefde van Christus dring ons; want so oordeel ons dat as een vir almal gesterf het, dan was almal dood.
15 En dat Hy vir almal gesterf het, sodat die wat lewe nie voortaan vir hulleself sou lewe nie, maar vir Hom wat vir hulle gesterf het en opgestaan het.
16 Daarom ken ons van nou af niemand na die vlees nie; ja, al het ons Christus na die vlees geken, ken ons Hom tog nou nie meer nie.
17 Daarom, as iemand in Christus is, is hy 'n nuwe skepsel: die ou dinge het verbygegaan; kyk, alles het nuut geword.
18 En alles is van God wat ons met Homself versoen het deur Jesus Christus en aan ons die bediening van die versoening gegee het;
19 Te wete, dat God in Christus was wat die wêreld met Homself versoen het en hulle hulle oortredinge nie toereken nie; en die woord van versoening aan ons toevertrou.
20 Nou is ons dan gesante van Christus, asof God julle deur ons gesmeek het; ons bid julle in Christus se plek, laat julle met God versoen.
21 Want Hy het Hom wat geen sonde geken het nie, sonde vir ons gemaak; sodat ons die geregtigheid van God in Hom gemaak kan word.

HOOFSTUK 6

1 Ons smeek julle dan, as medewerkers saam met Hom, dat julle die genade van God nie tevergeefs aanneem nie.
2 (Want Hy sê: Ek het jou verhoor op 'n tyd wat welgevallig is, en op die dag van verlossing het Ek jou ondersteun; kyk, nou is die tyd van welbehae; kyk, nou is die dag van redding.)
3 Moenie in enige ding aanstoot gee nie, sodat die bediening nie verwyt word nie;
4 maar onsself in alles goedkeur as dienaars van God, in baie geduld, in verdrukkinge, in noodsaaklikhede, in benoudhede,
5 In slae, in gevangenisse, in rumoer, in arbeid, in waak, in vas;
6 Deur reinheid, deur kennis, deur lankmoedigheid, deur vriendelikheid, deur die Heilige Gees, deur ongeveinsde liefde,
7 Deur die woord van die waarheid, deur die krag van God, deur die wapenrusting van geregtigheid regs en links,
8 Deur eer en oneer, deur slegte gerug en goeie gerug: soos bedrieërs en tog waaragtig;
9 As onbekend, en tog welbekend; as sterwendes, en kyk, ons lewe; as getugtig en nie gedood nie;
10 Soos bedroefdes, maar altyd bly; as arm, maar maak baie ryk; as wat niks het nie, en tog alles besit.
11 O julle Korintiërs, ons mond is oop vir julle, ons hart is verruim.
12 Julle is nie benoud in ons nie, maar julle is benoud in julle eie ingewande.
13 Nou word julle ook verruim as vergelding in dieselfde (ek spreek soos met my kinders).
14 Moenie in dieselfde juk trek saam met ongelowiges nie, want watter gemeenskap het geregtigheid met ongeregtigheid? en watter gemeenskap het die lig met die duisternis?
15 En watter ooreenstemming het Christus met Belial? of watter deel het die gelowige met 'n ongelowige?
16 En watter ooreenkoms het die tempel van God met die afgode? want julle is die tempel van die lewende God; soos God gesê het: Ek sal in hulle woon en in hulle wandel; en Ek sal vir hulle 'n God wees, en hulle sal vir My 'n volk wees.
17 Daarom, gaan onder hulle uit en sonder julle af, spreek die Here, en raak nie aan wat onrein is nie; en Ek sal jou ontvang,
18 En Hy sal vir julle 'n Vader wees, en julle sal vir My seuns en dogters wees, spreek die Here, die Almagtige.

HOOFSTUK 7

1 Terwyl ons dan hierdie beloftes het, geliefdes, laat ons ons van alle besoedeling van die vlees en die gees reinig, en laat ons heiligmaking in die vrees van God volbring.
2 Ontvang ons; ons het niemand kwaad aangedoen nie, ons het niemand verderf nie, ons het niemand bedrieg nie.
3 Ek spreek dit nie om julle te veroordeel nie, want ek het voorheen gesê dat julle in ons harte is om te sterf en saam met julle te lewe.
4 Groot is my vrymoedigheid van spraak teenoor jou, groot is my roem oor jou: ek is vervul met vertroosting, ek is baie bly in al ons verdrukking.
5 Want toe ons in Macedónië ingekom het, het ons vlees geen rus gehad nie, maar ons was verskrik van alle kante; buite was gevegte, binne was vrese.
6 Maar God, wat die wat neergewerp is, vertroos, het ons getroos deur die koms van Titus;
7 En nie alleen deur sy koms nie, maar deur die vertroosting waarmee Hy in julle vertroos is, toe Hy ons vertel het van julle innige begeerte, julle rou, julle vurige gemoed teenoor my; sodat ek my des te meer verheug het.
8 Want al het ek julle met 'n brief bedroef gemaak, het ek nie berou nie, al het ek berou gehad; want ek sien dat dieselfde brief julle bedroef gemaak het, al was dit maar vir 'n tyd.
9 Nou is ek bly, nie dat julle bedroef geword het nie, maar dat julle bedroef was tot bekering; want julle is bedroef op 'n goddelike wyse, sodat julle deur ons niks skade kan berokken nie.
10 Want droefheid uit die wil van God werk bekering tot redding waaroor nie berou kan word nie, maar die droefheid van die wêreld werk die dood.
11 Want kyk hierdie selfde ding, wat julle bedroef het na 'n goddelike soort, watter sorgsaamheid het dit in julle bewerk, ja, watter opheldering van julleself, ja, watter verontwaardiging, ja, watter vrees, ja, watter heftige begeerte, ja, watter ywer, ja, watter wraak! In alles het julle julself goedgekeur om in hierdie saak duidelik te wees.
12 Daarom, alhoewel ek aan julle geskryf het, het ek dit nie gedoen vir sy saak wat verkeerd gedoen het nie, ook nie vir

sy saak wat verkeerd gely het nie, maar sodat ons sorg vir julle in die oë van God aan julle mag verskyn.
13 Daarom is ons vertroos in julle vertroosting: ja, en des te meer was ons verheug oor die vreugde van Titus, omdat sy gees deur julle almal verkwik is.
14 Want as ek enigiets vir hom oor julle geroem het, skaam ek my nie; maar soos ons alles in waarheid tot julle gespreek het, so word ons grootpratery wat ek voor Titus gemaak het, waarheid gevind.
15 En sy innerlike geneentheid is oorvloediger teenoor julle, terwyl Hy die gehoorsaamheid van julle almal onthou, hoe julle Hom met vrees en bewing aangeneem het.
16 Ek is dus bly dat ek in alles op U vertrou.

HOOFSTUK 8

1 Verder, broeders, laat ons julle weet van die genade van God wat aan die gemeentes van Masedonië geskenk is;
2 Hoe dat in 'n groot beproewing van verdrukking die oorvloed van hulle vreugde en hulle diepe armoede oorvloedig geword het tot die rykdom van hulle vrygewigheid.
3 Want tot hulle mag, getuig ek, ja, en bo hulle vermoë was hulle gewillig uit hulleself;
4 Bid ons met groot smeking dat ons die gawe sal ontvang en die gemeenskap van die bediening van die heiliges op ons sal neem.
5 En dit het hulle gedoen, nie soos ons gehoop het nie, maar hulle het eers hulleself aan die Here gegee, en aan ons deur die wil van God.
6 Soveel dat ons Titus begeer het, dat hy, soos hy begin het, dieselfde genade ook in julle sou volbring.
7 Daarom, soos julle oorvloedig is in alles, in geloof en woord en kennis en in alle ywer en in julle liefde vir ons, sorg dat julle ook oorvloedig is in hierdie genade.
8 Ek spreek nie op gebod nie, maar uit aanleiding van ander se opregtheid en om die opregtheid van u liefde te bewys.
9 Want julle ken die genade van onse Here Jesus Christus, dat Hy, alhoewel Hy ryk was, ter wille van julle arm geword het, sodat julle deur sy armoede ryk kan word.
10 En hierin gee ek my raad: want dit is nuttig vir julle wat vroeër begin het, nie alleen om te doen nie, maar ook om 'n jaar gelede vooruit te wees.
11 Doen dan nou die handeling daarvan; dat soos daar 'n bereidheid was om te wil, so daar ook 'n uitvoering kan wees uit dit wat julle het.
12 Want as daar eers 'n gewillige gesindheid is, word dit aanvaar volgens wat 'n mens het, en nie volgens wat hy nie het nie.
13 Want ek bedoel nie dat ander mense verlig word en julle beswaar word nie.
14 Maar deur 'n gelykheid, dat julle oorvloed nou in hierdie tyd 'n aanbod vir hulle gebrek kan wees, sodat hulle oorvloed ook 'n voorsiening vir julle gebrek kan wees, sodat daar gelykheid kan wees;
15 Soos geskrywe is: Hy wat baie ingesamel het, het niks oor gehad nie; en hy wat min ingesamel het, het geen gebrek gehad nie.
16 Maar God sy dank, wat dieselfde ywer vir julle in die hart van Titus gegee het.
17 Want waarlik, hy het die vermaning aangeneem; maar omdat Hy meer vooruit was, het Hy uit sy eie na julle gegaan.
18 En ons het die broeder saam met hom gestuur wie se lof in die evangelie is deur al die gemeentes;
19 En nie dit alleen nie, maar wat ook uit die gemeentes uitverkies is om saam met ons te reis met hierdie genade wat deur ons bedien word tot eer van dieselfde Here en verkondiging van julle bereidwillige verstand.
20 Vermy dit, sodat niemand ons skuldig maak in hierdie oorvloed wat deur ons bedien word nie:
21 Sorg vir eerlike dinge, nie net in die oë van die Here nie, maar ook in die oë van mense.
22 En ons het ons broer saam met hulle gestuur, wat ons dikwels in baie dinge ywerig bewys het, maar nou baie yweriger, op grond van die groot vertroue wat ek in jou het.
23 Of iemand Titus navraag doen, hy is my vennoot en medehelper aangaande julle; of ons broers navraag doen, hulle is die boodskappers van die gemeentes en die heerlikheid van Christus.
24 Daarom wys julle aan hulle, en voor die kerke, die bewys van julle liefde en van ons roem namens julle.

HOOFSTUK 9

1 Want wat die bediening van die heiliges betref, is dit vir my oorbodig om aan julle te skrywe:
2 Want ek ken die voortvarendheid van julle verstand, waaroor ek oor julle roem by die van Masedonië, dat Achaje ’n jaar gelede gereed was; en julle ywer het baie baie gewek.
3 Tog het Ek die broeders gestuur, sodat ons roem op julle nie tevergeefs in hierdie opsig sou wees nie; sodat, soos ek gesê het, julle gereed kan wees:
4 As hulle van Masedonië nie saam met my kom en julle onvoorbereid vind nie, sal ons (dat ons nie sê nie, julle) beskaamd staan in hierdie selfversekerde grootpratery.
5 Daarom het ek dit nodig geag om die broers aan te spoor, dat hulle na julle toe sou gaan, en vooraf julle oorvloed, waarvan julle tevore opgemerk het, sou opmaak, sodat dit gereed kan wees, as ’n saak van oorvloed, en nie as van hebsug .
6 Maar dit sê ek: Wie spaarsaamlik saai, sal ook spaarsaamlik maai; en hy wat volop saai, sal ook volop maai.
7 Elkeen moet gee soos hy hom in sy hart voorneem; nie teësinnig of uit nood nie, want God het 'n blymoedige gewer lief.
8 En God is magtig om alle genade oorvloedig oor jou te laat wees; sodat julle, wat altyd in alles genoegsaam is, oorvloedig kan wees tot elke goeie werk.
9 (Soos geskrywe is: Hy het verstrooi, Hy het aan die armes gegee; sy geregtigheid bly vir ewig.
10 En hy wat saad aan die saaier bedien, bedien ook brood vir jou voedsel en vermeerder jou saad wat gesaai is, en vermeerder die vrugte van jou geregtigheid.)
11 Deur in alles verryk te word tot alle oorvloed, wat deur ons danksegging tot God bewerk.
12 Want die bediening van hierdie diens voorsien nie net in die gebrek van die heiliges nie, maar is ook oorvloedig deur baie dankseggінge tot God;

13 Terwyl hulle deur die beproewing van hierdie bediening God verheerlik vir julle belyde onderdanigheid aan die evangelie van Christus, en vir julle vrygewige verspreiding aan hulle en aan alle mense;
14 En deur hulle gebed vir jou wat na jou verlang vir die uitnemende genade van God in jou.
15 Aan God sy dank vir sy onuitspreeklike gawe.

HOOFSTUK 10

1 En ek, Paulus self, smeek julle deur die sagmoedigheid en sagmoedigheid van Christus, wat in teenwoordigheid onder julle gering is, maar wat afwesig is, vrymoedig teenoor julle:
2 Maar ek smeek julle, dat ek nie vrymoedig mag wees as ek teenwoordig is met daardie vrymoedigheid waarmee ek dink om vrymoedig te wees teen sommige wat van ons dink asof ons na die vlees gewandel het nie.
3 Want al wandel ons in die vlees, ons voer geen stryd na die vlees nie.
4 (Want die wapens van ons stryd is nie vleeslik nie, maar kragtig deur God om vestings neer te werp;)
5 Verwerping van verbeeldings en elke hoë ding wat homself verhef teen die kennis van God, en elke gedagte gevange neem tot gehoorsaamheid aan Christus;
6 En bereid wees om alle ongehoorsaamheid te wreek, wanneer julle gehoorsaamheid vervul is.
7 Kyk julle na die dinge na die uiterlike? As iemand by homself vertrou dat hy aan Christus behoort, laat hom dit weer uit homself dink, dat net soos hy aan Christus behoort, ons ook aan Christus behoort.
8 Want al sou ek nog meer roem op ons gesag wat die Here ons gegee het tot opbou en nie tot vernietiging van julle nie, sou ek my nie beskaam nie.
9 Dat dit nie mag lyk asof ek jou met briewe verskrik nie.
10 Want sy briewe, sê hulle, is gewigtig en kragtig; maar sy liggaam is swak en sy spraak veragtelik.
11 Laat so iemand so dink, dat soos ons in woord deur letters is wanneer ons afwesig is, so sal ons ook in daad wees wanneer ons teenwoordig is.
12 Want ons durf ons nie uit die getal maak of ons vergelyk met sommige wat hulleself aanbeveel nie; maar hulle wat hulself meet en onder mekaar vergelyk, is nie wys nie.
13 Maar ons sal nie roem op dinge sonder ons maat nie, maar volgens die maat van die reël wat God aan ons uitgedeel het, 'n maat om tot by julle te reik.
14 Want ons strek onsself nie te bowe nie, asof ons nie na julle gekom het nie; want ons het ook tot by julle gekom deur die evangelie van Christus te verkondig.
15 om nie te roem op dinge sonder ons maat nie, dit is op ander mense se arbeid; maar met hoop, as julle geloof vermeerder word, dat ons deur julle grootliks verruim sal word volgens ons heerskappy,
16 om die evangelie te verkondig in die streke anderkant julle, en nie te roem in 'n ander man se reeks dinge wat aan ons gereed gemaak is nie.
17 Maar wie roem, laat hom in die Here roem.
18 Want nie hy wat homself prys, is beproef nie, maar wie die Here prys.

HOOFSTUK 11

1 As julle tot God wil, kan julle my 'n bietjie verdra in my dwaasheid;
2 Want ek is jaloers op julle met godvrugtige jaloersheid, want ek het julle aan een man verbind, om julle as 'n reine maagd aan Christus voor te stel.
3 Maar ek vrees dat julle verstand hoegenaamd bedorwe sou word van die eenvoud wat in Christus is, soos die slang Eva deur sy listigheid bedrieg het.
4 Want as hy wat kom, 'n ander Jesus verkondig, wat ons nie verkondig het nie, of as julle 'n ander gees ontvang wat julle nie ontvang het nie, of 'n ander evangelie wat julle nie aangeneem het nie, kan julle hom goed verdra.
5 Want ek dink ek was nie 'n flenter agter die heel vernaamste apostels nie.
6 Maar al is ek onbeskof in spraak, tog nie in kennis nie; maar ons is in alle opsigte volkome onder julle geopenbaar.
7 Het ek 'n oortreding begaan deur myself te verneder sodat julle verhoog kan word, omdat ek die evangelie van God vryelik aan julle verkondig het?
8 Ek het ander gemeentes beroof en loon van hulle geneem om julle diens te doen.
9 En toe ek by julle teenwoordig was en dit wou hê, was ek aan niemand verskuldig nie; want wat my ontbreek het, het die broeders wat uit Masedonië gekom het, voorsien; sal ek myself hou.
10 Soos die waarheid van Christus in my is, sal niemand my van hierdie grootpratery in die streke van Achaje keer nie.
11 Waarom? omdat ek jou nie liefhet nie? God weet.
12 Maar wat ek doen, dit sal ek doen, dat ek die aanleiding kan afsny van die wat aanleiding begeer; sodat waarin hulle roem, hulle gevind kan word net soos ons.
13 Want sulke is valse apostels, bedrieglike arbeiders wat hulleself verander in die apostels van Christus.
14 En geen wonder nie; want Satan self word verander in 'n engel van die lig.
15 Daarom is dit geen groot ding as sy dienaars ook verander word as dienaars van geregtigheid nie; wie se einde sal wees volgens hulle werke.
16 Ek sê weer: Laat niemand my as 'n dwaas beskou nie; anders, neem my tog aan as 'n dwaas, sodat ek 'n bietjie kan roem.
17 Wat ek spreek, dit spreek ek nie namens die Here nie, maar as 't ware dwaas, in hierdie vertroue van roem.
18 Aangesien baie na die vlees roem, sal Ek ook roem.
19 Want julle ly graag dwase, aangesien julle self wys is.
20 Want julle ly as iemand julle in slawerny bring, as iemand julle opeet, as iemand van julle neem, as iemand homself verhef, as iemand jou in die gesig slaan.
21 Ek praat oor smaad, asof ons swak was. Maar oral waar iemand vrymoedig is, (ek spreek dwaas), is ek ook vrymoedig.
22 Is hulle Hebreërs? so is ek. Is hulle Israeliete? so is ek ook. Is hulle die nageslag van Abraham? ek ook.
23 Is hulle dienaars van Christus? (Ek praat soos 'n dwaas) Ek is meer; in arbeid meer oorvloedig, in strepe bo maat, in tronke meer gereeld, in sterftes dikwels.
24 Uit die Jode het ek vyf keer veertig slae ontvang, behalwe een.

25 Drie maal is ek met stokke geslaan, een keer is ek gestenig, drie maal het ek skipbreuk gely, 'n nag en 'n dag was ek in die diepte;
26 Op reise dikwels, in gevare van waters, in gevare van rowers, in gevare deur my landgenote, in gevare deur die heidene, in gevare in die stad, in gevare in die woestyn, in gevare in die see, in gevare onder valse broers;
27 In moegheid en pyn, dikwels in waaksaamheid, in honger en dors, dikwels in vas, in koue en naaktheid.
28 Behalwe die dinge wat buite is, dit wat daagliks oor my kom, die sorg van al die gemeentes.
29 Wie is swak, en ek is nie swak nie? wie is aanstoot, en ek verbrand nie?
30 As ek eer nodig het, sal ek roem oor die dinge wat my swakhede aangaan.
31 Die God en Vader van onse Here Jesus Christus, geseënd tot in ewigheid, weet dat ek nie lieg nie.
32 In Damaskus het die goewerneur onder koning Aretas die stad van die Damaskense by 'n garnisoen bewaar, om my te vang.
33 En deur 'n venster in 'n mandjie is ek deur die muur in die steek gelaat en sy hande ontkom.

HOOFSTUK 12

1 Dit is vir my ongetwyfeld nie nuttig om te roem nie. Ek sal by visioene en openbarings van die Here kom.
2 Ek het 'n man in Christus meer as veertien jaar gelede geken (of dit in die liggaam is, kan ek nie sê nie; of buite die liggaam, ek kan nie sê nie: God weet dit;) so iemand is weggeruk na die derde hemel.
3 En ek het so 'n man geken (of dit nou in die liggaam is of buite die liggaam, ek kan nie sê nie: God weet dit;)
4 Hoe dat hy weggeruk is in die paradys en onuitspreeklike woorde gehoor het wat 'n mens nie geoorloof is om uit te spreek nie.
5 Van so iemand sal Ek roem, maar uit Myself sal Ek nie roem nie, maar in my swakhede.
6 Want al sou ek wou roem, ek sal nie 'n dwaas wees nie; want ek sal die waarheid sê; maar nou laat ek dit, dat niemand meer aan my dink as wat hy my sien wees of wat hy van my hoor nie.
7 En dat ek nie bo die maat verhef sou word deur die oorvloed van die openbaringe nie, is aan my 'n doring in die vlees gegee, die boodskapper van Satan om my met die vuis te slaan, sodat ek nie bo die maat verhef sou word nie.
8 Hieroor het ek die Here drie maal gesmeek, dat dit van my mag wyk.
9 En hy het vir my gesê: My genade is vir jou genoeg, want my krag word in swakheid volbring. Daarom sal ek liewer in my swakhede roem, sodat die krag van Christus in my kan rus.
10 Daarom het ek behae in swakhede, in smaad, in nood, in vervolging, in benoudhede ter wille van Christus; want as ek swak is, dan is ek sterk.
11 Ek het 'n dwaas geword in roem; julle het my gedwing, want ek moes deur julle geprys gewees het, want in niks is ek agter die heel vernaamste apostels nie, al is ek niks.
12 Waarlik, die tekens van 'n apostel is onder julle gedoen in alle lankmoedigheid, in tekens en wonders en kragtige dade.
13 Want wat is dit waarin julle minderwaardig was as ander gemeentes, behalwe dat ek self nie vir julle 'n las was nie? vergewe my hierdie verkeerd.
14 Kyk, die derde keer is ek gereed om na julle te kom; en ek sal vir julle nie 'n las wees nie, want ek soek nie julle s'n nie, maar julle; want die kinders behoort nie vir die ouers op te lê nie, maar die ouers vir die kinders.
15 En ek sal baie graag vir jou spandeer en uitgedeel word; alhoewel hoe meer ek jou liefhet, hoe minder word ek liefgehad.
16 Maar hoe dit ook al sy, ek het julle nie belas nie; maar omdat ek listig was, het ek julle met bedrog betrap.
17 Het ek 'n wins uit julle gemaak deur enige van hulle wat ek na julle gestuur het?
18 Ek het Titus begeer, en saam met hom 'n broer gestuur. Het Titus 'n wins van jou gemaak? het ons nie in dieselfde gees gewandel nie? het ons nie in dieselfde voetstappe geloop nie?
19 Weereens, dink julle dat ons onsself aan julle verskoon? ons spreek voor God in Christus, maar ons doen alles, geliefdes, tot julle opbou.
20 Want ek vrees dat ek julle nie, as ek kom, sal vind soos ek wil nie, en dat ek vir julle gevind sal word soos julle nie wou nie; swellings, tumulte:
21 En dat my God my nie, wanneer ek terugkom, my onder julle sal verneder nie, en dat ek baie sal treur wat reeds gesondig het en nie berou gehad het oor die onreinheid en hoerery en ongebondenheid wat hulle gepleeg het nie.

HOOFSTUK 13

1 Dit is die derde keer dat ek na jou toe kom. In die mond van twee of drie getuies moet elke woord vasstaan.
2 Ek het dit vir jou tevore vertel en vir jou die tweede keer voorspel asof ek teenwoordig was; en noudat ek afwesig is, skryf ek aan die wat tevore gesondig het, en aan al die ander, dat ek, as ek terugkom, nie sal spaar nie.
3 Omdat julle 'n bewys soek van Christus wat in my spreek, wat vir julle nie swak is nie, maar kragtig is in julle.
4 Want al is Hy deur swakheid gekruisig, leef Hy tog deur die krag van God. Want ons is ook swak in Hom, maar ons sal saam met Hom lewe deur die krag van God oor julle.
5 Ondersoek julleself of julle in die geloof is; bewys jou eie self. Weet julle nie dat Jesus Christus in julle is as julle nie verwerplik is nie?
6 Maar ek vertrou dat julle sal weet dat ons nie verwerplik is nie.
7 Nou bid ek tot God dat julle geen kwaad doen nie; nie dat ons beproef moet voorkom nie, maar dat julle eerlik moet doen, al is ons soos verwerptes.
8 Want ons kan niks teen die waarheid doen nie, maar vir die waarheid.
9 Want ons is bly as ons swak is en julle sterk is; en dit wens ons ook, julle volmaaktheid.
10 Daarom skryf ek hierdie dinge terwyl ek afwesig is, sodat ek nie by teenwoordigheid skerpheid sou gebruik nie, volgens die krag wat die Here my gegee het tot opbou en nie tot vernietiging nie.
11 Ten slotte, broeders, totsiens. Wees volmaak, wees van goeie vertroosting, wees eensgesind, leef in vrede; en die God van liefde en vrede sal met julle wees.

12 Groet mekaar met 'n heilige soen.
13 Al die heiliges groet jou.
14 Die genade van die Here Jesus Christus en die liefde van God en die gemeenskap van die Heilige Gees sy met julle almal. Amen. (Die tweede brief aan die Korintiërs is geskryf vanaf Filippi, 'n stad van Masedonië, deur Titus en Lucas.)

Galasiërs

HOOFSTUK 1

1 Paulus, 'n apostel, (nie uit mense nie, ook nie deur mense nie, maar deur Jesus Christus en God die Vader, wat Hom uit die dode opgewek het;)
2 En al die broeders wat saam met my is, aan die gemeentes van Galasië:
3 Genade vir julle en vrede van God die Vader en van onse Here Jesus Christus,
4 wat Homself vir ons sondes gegee het, om ons te verlos van hierdie teenswoordige bose wêreld, volgens die wil van God en ons Vader.
5 Aan wie kom die eer toe tot in alle ewigheid. Amen.
6 Ek verwonder my dat julle so gou verwyderd is van Hom wat julle in die genade van Christus geroep het na 'n ander evangelie.
7 Wat nie 'n ander is nie; maar daar is sommige wat julle pla en die evangelie van Christus wil verdraai.
8 Maar al sou ons, of 'n engel uit die hemel, julle enige ander evangelie verkondig as wat ons aan julle verkondig het, laat hom vervloek wees.
9 Soos ons vroeër gesê het, so sê ek nou weer: As iemand julle 'n ander evangelie verkondig as wat julle ontvang het, laat hom vervloek wees.
10 Want oorreed ek nou mense, of God? of wil ek mense behaag? want as ek nog mense behaag het, sou ek nie 'n dienaar van Christus wees nie.
11 Maar ek verklaar julle, broeders, dat die evangelie wat deur my verkondig is, nie na die mens is nie.
12 Want ek het dit ook nie van 'n mens ontvang nie en ook nie geleer nie, maar deur die openbaring van Jesus Christus.
13 Want julle het gehoor van my wandel in die verlede in die Joodse godsdiens, dat ek die gemeente van God buitengewoon vervolg en dit vermors het.
14 En het baat gevind by die Jode se godsdiens bo baie van my gelykes in my eie nasie, terwyl ek uitermate ywerig was vir die oorleweringe van my vaders.
15 Maar toe dit God behaag het, wat my van die skoot van my moeder geskei en my deur sy genade geroep het,
16 om sy Seun in my te openbaar, dat ek Hom onder die heidene kan verkondig; Ek het dadelik nie met vlees en bloed beraadslaag nie:
17 Ek het ook nie na Jerusalem opgegaan na die wat voor my apostels was nie; maar ek het na Arabië gegaan en weer na Damaskus teruggekeer.
18 En ná drie jaar het ek opgegaan na Jerusalem om Petrus te sien en vyftien dae by hom gebly.
19Maar ander van die apostels het ek niemand gesien nie, behalwe Jakobus, die broer van die Here.
20 Nou die dinge wat ek aan julle skrywe, kyk, voor God lieg ek nie.
21 Daarna het ek in die streke van Sirië en Cilicië gekom;
22 En was onbekend aan die gemeentes van Judéa wat in Christus was;
23 Maar hulle het net gehoor dat Hy wat ons vroeër vervolg het, nou die geloof verkondig wat Hy vroeër vernietig het.
24 En hulle het God in my verheerlik.

HOOFSTUK 2

1 En veertien jaar daarna het ek weer saam met Barnabas na Jerusalem opgetrek en Titus ook saamgeneem.
2 En ek het deur openbaring opgegaan en aan hulle die evangelie meegedeel wat ek onder die heidene verkondig, maar afsonderlik aan die wat bekend was, sodat ek nie op enige manier tevergeefs sou hardloop of gehardloop het nie.
3 Maar ook Titus, wat saam met my was, omdat hy ’n Griek was, was gedwing om besny te word nie.
4 En dit vanweë onwetende valse broeders wat in die geheim ingekom het om ons vryheid wat ons in Christus Jesus het, te verken, sodat hulle ons in slawerny kan bring;
5 aan wie ons deur onderdanigheid plek gegee het, nee, nie vir 'n uur nie; sodat die waarheid van die evangelie by julle kan bly.
6 Maar van hulle wat gelyk het of hulle enigsins was, (wat hulle ook al was, dit maak vir my geen saak nie: God aanvaar niemand se persoon nie), want hulle wat gelyk het of hulle enigsins in ooreenkoms was, het my niks bygevoeg nie.
7 Maar inteendeel, toe hulle sien dat die evangelie van die onbesnedenes aan my toevertrou is, soos die evangelie van die besnydenis aan Petrus was;
8 (Want Hy wat in Petrus kragtig gewerk het tot die apostelskap van die besnydenis, hy was kragtig in my teenoor die heidene.)
9 En toe Jakobus, Céfas en Johannes, wat soos pilare gelyk het, die genade sien wat aan my gegee is, het hulle aan my en Bárnabas die regterhand van gemeenskap gegee; dat ons na die heidene sou gaan en hulle na die besnydenis.
10 Net hulle wil hê dat ons aan die armes moet dink; dieselfde wat ek ook wou doen.
11 Maar toe Petrus in Antiochíë gekom het, het ek hom tot in die aangesig teëgestaan, want hy moes die skuld kry.
12 Want voordat sommige van Jakobus af gekom het, het hy saam met die heidene geëet; maar toe hulle gekom het, het hy hom teruggetrek en hom afgesonder uit vrees vir die wat uit die besnydenis was.
13 En die ander Jode het net so saam met hom saamgedrom; in so 'n mate dat Barnabas ook weggevoer is met hulle onmin.
14 Maar toe ek sien dat hulle nie opreg wandel volgens die waarheid van die evangelie nie, het ek vir Petrus voor hulle almal gesê: As jy wat 'n Jood is, volgens die heidene leef en nie soos die Jode nie, waarom dwing jy die heidene om te lewe soos die Jode?
15 Ons wat van nature Jode is en nie sondaars van die heidene nie,
16 Omdat ons weet dat 'n mens nie geregverdig word uit die werke van die wet nie, maar uit die geloof in Jesus Christus, het ons ook in Jesus Christus geglo, sodat ons geregverdig kan word uit die geloof in Christus en nie uit die werke van die wet nie. : want uit die werke van die wet sal geen vlees geregverdig word nie.
17 Maar as ons, terwyl ons probeer om deur Christus geregverdig te word, ook self sondaars bevind is, is Christus dan die dienaar van die sonde? God verbied.
18 Want as ek weer bou wat ek vernietig het, maak ek myself 'n oortreder.
19 Want ek is deur die wet dood vir die wet, om vir God te lewe.

20 Ek is saam met Christus gekruisig; nogtans lewe ek; maar nie ek nie, maar Christus leef in my; en die lewe wat ek nou in die vlees leef, leef ek deur die geloof in die Seun van God wat my liefgehad en Homself vir my oorgegee het.
21 Ek verontagsaam nie die genade van God nie, want as geregtigheid deur die wet kom, dan is Christus tevergeefs dood.

HOOFSTUK 3

1 O, dwase Galasiërs, wie het julle betower, sodat julle nie aan die waarheid gehoorsaam sou wees nie, voor wie se oë Jesus Christus klaarblyklik voorgehou is, onder julle gekruisig?
2 Net dit wil ek van julle leer: Het julle die Gees ontvang uit die werke van die wet of uit die gehoor van die geloof?
3 Is julle so dwaas? het julle in die Gees begin, is julle dan nou deur die vlees volmaak?
4 Het julle soveel dinge tevergeefs gely? as dit nog tevergeefs is.
5 Hy dan wat julle die Gees bedien en kragte onder julle doen, doen hy dit uit die werke van die wet of deur die gehoor van die geloof?
6 Net soos Abraham God geglo het, en dit is hom tot geregtigheid gereken.
7 Weet dan dat die wat uit die geloof is, die kinders van Abraham is.
8 En die Skrif, wat voorsien het dat God die heidene sou regverdig deur die geloof, het voor die evangelie aan Abraham verkondig en gesê: In jou sal al die nasies geseën word.
9 So dan word die wat uit die geloof is, geseën met die getroue Abraham.
10 Want almal wat uit die werke van die wet is, is onder die vloek; want daar is geskrywe: Vervloek is elkeen wat nie bly in alles wat geskrywe is in die boek van die wet om dit te doen nie.
11 Maar dat niemand deur die wet geregverdig word voor God nie, dit is duidelik; want die regverdige sal uit die geloof lewe.
12 En die wet is nie uit die geloof nie, maar: Die mens wat dit doen, sal daarin lewe.
13 Christus het ons losgekoop van die vloek van die wet deur vir ons 'n vloek te word, want daar is geskrywe: Vervloek is elkeen wat aan 'n boom hang!
14 sodat die seën van Abraham oor die heidene sou kom deur Jesus Christus; sodat ons die belofte van die Gees deur die geloof kan ontvang.
15 Broeders, ek spreek op die manier van mense; Al is dit maar 'n man se verbond, as dit bekragtig word, ontbind niemand of voeg dit by nie.
16 En aan Abraham en sy nageslag is die beloftes gemaak. Hy sê nie: En aan die saad, soos van baie; maar soos een, en vir jou nageslag, dit is Christus.
17 En dit sê ek, dat die verbond, wat vooraf deur God in Christus bevestig is, die wet, wat vier honderd en dertig jaar daarna was, nie kan ontbind nie, dat dit die belofte tot niet sou maak.
18 Want as die erfenis uit die wet is, is dit nie meer uit die belofte nie, maar God het dit aan Abraham deur die belofte gegee.
19 Waarom dien dan die wet? Dit is bygevoeg weens oortredinge, totdat die saad aan wie die belofte gemaak is, sou kom; en dit is verordineer deur engele in die hand van 'n middelaar.
20 Nou is 'n middelaar nie 'n middelaar van een nie, maar God is een.
21 Is die wet dan teen die beloftes van God? God verhoed dit, want as daar 'n wet gegee was wat lewe kon gee, sou geregtigheid voorwaar deur die wet gewees het.
22 Maar die Skrif het alles onder die sonde afgesluit, sodat die belofte deur die geloof van Jesus Christus gegee sou word aan die wat glo.
23 Maar voordat die geloof gekom het, is ons onder die wet bewaar, opgesluit vir die geloof wat daarna geopenbaar sou word.
24 Daarom was die wet ons skoolmeester om ons na Christus te bring, sodat ons geregverdig kan word uit die geloof.
25 Maar nadat die geloof gekom het, is ons nie meer onder 'n skoolmeester nie.
26 Want julle is almal kinders van God deur die geloof in Christus Jesus.
27 Want julle almal wat in Christus gedoop is, het julle met Christus beklee.
28 Daar is nie meer Jood of Griek nie, daar is nie slaaf of vryman nie, daar is nie man of vrou nie, want julle is almal een in Christus Jesus.
29 En as julle aan Christus behoort, dan is julle die nageslag van Abraham en erfgename volgens die belofte.

HOOFSTUK 4

1 Nou sê ek dat die erfgenaam, solank hy 'n kind is, niks verskil van 'n dienskneg nie, al is hy heer van alles;
2 Maar is onder tugmeesters en goewerneurs tot op die tyd wat die vader bepaal het.
3 Net so was ons, toe ons kinders was, in slawerny onder die elemente van die wêreld:
4 Maar toe die volheid van die tyd gekom het, het God sy Seun uitgestuur, gemaak uit 'n vrou, gebore onder die wet,
5 om die wat onder die wet was, los te koop, sodat ons die aanneming tot kinders kan ontvang.
6 En omdat julle seuns is, het God die Gees van sy Seun in julle harte uitgestuur en roep: Abba, Vader!
7 Daarom is jy nie meer 'n dienskneg nie, maar 'n seun; en as 'n seun, dan 'n erfgenaam van God deur Christus.
8 Maar toe julle God nie geken het nie, het julle hulle gedien wat van nature geen gode is nie.
9 Maar nou, nadat julle God geken het, of liewer deur God geken is, hoe keer julle dan weer na die swak en smeevolle elemente, waaraan julle weer begeer om in slawerny te wees?
10 Julle neem dae en maande en tye en jare in ag.
11 Ek is bevrees vir jou, dat Ek jou nie tevergeefs moeite gedoen het nie.
12 Broeders, ek smeek julle, wees soos Ek is; want Ek is soos julle: julle het My glad nie beseer nie.
13 Julle weet hoe ek deur swakheid van die vlees eers die evangelie aan julle verkondig het.
14 En my versoeking wat in my vlees was, het julle nie verag of verwerp nie; maar het my aangeneem as 'n engel van God, as Christus Jesus.

15 Waar is dan die saligheid waarvan julle gepraat het? want ek getuig van julle dat julle, as dit moontlik was, julle eie oë sou uitpluk en aan My gegee het.
16 Het ek dan jou vyand geword omdat ek jou die waarheid vertel?
17 Hulle raak jou ywerig, maar nie goed nie; ja, hulle sou julle uitsluit, sodat julle hulle kon aantas.
18 Maar dit is goed om altyd ywerig te wees in 'n goeie ding, en nie net as ek by jou teenwoordig is nie.
19 My kinders, uit wie ek weer gebore word totdat Christus in julle geformeer is,
20 Ek wil nou by jou teenwoordig wees en my stem verander; want ek twyfel aan jou.
21 Sê vir my, julle wat onder die wet wil wees, hoor julle nie die wet nie?
22 Want daar is geskrywe dat Abraham twee seuns gehad het, die een uit 'n slavin en die ander uit 'n vrye.
23 Maar hy wat uit die slavin was, is na die vlees gebore; maar hy van die vryvrou was by belofte.
24 Watter dinge is 'n gelykenis: want dit is die twee verbonde; die een van die berg Sinai af, wat tot slawerny voortspruit, dit is Agar.
25 Want hierdie Agar is die berg Sinai in Arabië, en antwoord op Jerusalem wat nou is, en is in slawerny met haar kinders.
26 Maar Jerusalem wat daarbo is, is vry, wat die moeder van ons almal is.
27 Want daar is geskrywe: Wees bly, onvrugbare wat nie baar nie; breek uit en roep, jy wat geen barensnood het nie, want die eensame het baie meer kinders as sy wat 'n man het.
28 En ons, broeders, soos Isak was, is kinders van die belofte.
29 Maar soos destyds hy wat na die vlees gebore is, hom vervolg het wat na die Gees gebore is, so is dit nou.
30 Maar wat sê die Skrif? Verdryf die slavin en haar seun, want die seun van die slavin mag nie saam met die seun van die vryvrou erfgenaam word nie.
31 So dan, broeders, is ons nie kinders van die slavin nie, maar van die vryes.

HOOFSTUK 5

1 Staan dan vas in die vryheid waarmee Christus ons vrygemaak het, en laat julle nie weer onder die juk van slawerny verstrik nie.
2 Kyk, ek, Paulus, sê vir julle dat as julle julle laat besny, Christus julle niks sal baat nie.
3 Want ek getuig weer aan elkeen wat besny is, dat hy 'n skuldenaar is om die hele wet te doen.
4 Christus het vir julle tot niet geword, elkeen van julle wat deur die wet geregverdig is; julle het uit die genade verval.
5 Want ons wag deur die Gees op die hoop op geregtigheid deur die geloof.
6 Want in Jesus Christus het nog die besnydenis of die onbesnedenheid niks baat nie; maar geloof wat deur liefde werk.
7 Julle het goed gehardloop; wie het julle verhinder dat julle aan die waarheid nie gehoorsaam sou wees nie?
8 Hierdie oortuiging kom nie van hom wat julle roep nie.
9 'n Bietjie suurdeeg maak die hele deeg suur.
10 Ek vertrou op julle deur die Here, dat julle aan niemand anders sal dink nie;
11 En ek, broeders, as ek nog die besnydenis verkondig, waarom word ek dan nog vervolg? dan is die oortreding van die kruis opgehou.
12 Ek sou hulle selfs afgesny word wat jou pla.
13 Want, broers, julle is tot vryheid geroep; gebruik net die vryheid nie as 'n aanleiding vir die vlees nie, maar dien mekaar deur liefde.
14 Want die hele wet word in een woord vervul, ook hierin; Jy moet jou naaste liefhê soos jouself.
15 Maar as julle mekaar byt en opeet, pas op dat julle nie deur mekaar verteer word nie.
16 Dit sê ek dan: Wandel in die Gees, en julle sal nie die begeerlikheid van die vlees volbring nie.
17 Want die vlees begeer teen die Gees en die Gees teen die vlees; en hulle is in stryd met die ander, sodat julle nie kan doen wat julle wil nie.
18 Maar as julle deur die Gees gelei word, is julle nie onder die wet nie.
19 Nou is die werke van die vlees openbaar, dit is dit; Egbreuk, hoerery, onreinheid, losbandigheid,
20 Afgodery, heksery, haat, afwyking, navolging, toorn, twis, oproer, dwaalleer,
21 Afguns, moorde, dronkenskap, brasserye en dergelike dinge waarvan ek julle tevore vertel, soos ek julle ook vroeër gesê het, dat die wat sulke dinge doen, die koninkryk van God nie sal beërwe nie.
22 Maar die vrug van die Gees is liefde, blydskap, vrede, lankmoedigheid, sagmoedigheid, goedheid, geloof,
23 Sagmoedigheid, selfbeheersing: daar is geen wet teen sulkes nie.
24 En die wat aan Christus behoort, het die vlees gekruisig met die geneenthede en begeerlikhede.
25 As ons in die Gees lewe, laat ons ook in die Gees wandel.
26 Laat ons nie begerig wees na ydele heerlikheid deur mekaar uit te tart, mekaar beny nie.

HOOFSTUK 6

1 Broeders, as iemand deur 'n fout oorval word, julle wat geestelik is, herstel so iemand in die gees van sagmoedigheid; let op jouself, sodat jy ook nie versoek word nie.
2 Dra mekaar se laste en vervul so die wet van Christus.
3 Want as iemand dink dat hy iets is, terwyl hy niks is nie, bedrieg hy homself.
4 Maar laat elkeen sy eie werk beproef, en dan sal hy in homself alleen bly wees en nie in 'n ander nie.
5 Want elkeen sal sy eie las dra.
6 Laat hom wat in die woord geleer word, aan hom meedeel wat in alle goeie dinge leer.
7 Moenie dwaal nie; God word nie bespot nie; want alles wat 'n mens saai, dit sal hy ook maai.
8 Want hy wat in sy vlees saai, sal uit die vlees verderf maai; maar hy wat in die Gees saai, sal uit die Gees die ewige lewe maai.
9 En laat ons nie moeg word om goed te doen nie, want op die regte tyd sal ons maai as ons nie moeg word nie.

10 Terwyl ons dus geleentheid het, laat ons goed doen aan alle mense, veral aan hulle wat uit die huisgesin van die geloof is.
11 Julle sien hoe groot brief ek met my eie hand aan julle geskryf het.
12 Almal wat 'n mooi vertoon in die vlees wil maak, hulle dwing julle om besny te word; net dat hulle nie vervolg word vir die kruis van Christus nie.
13 Want ook hulle wat besny is, onderhou die wet nie; maar begeer dat julle julle laat besny, sodat hulle in julle vlees kan roem.
14 Maar God verhoed dat ek sou roem behalwe in die kruis van onse Here Jesus Christus, deur wie die wêreld vir my gekruisig is en ek vir die wêreld.
15 Want in Christus Jesus het nòg die besnydenis nòg die onbesnedenheid iets baat, maar 'n nuwe skepsel.
16 En almal wat volgens hierdie reël wandel, vrede oor hulle en barmhartigheid en oor die Israel van God.
17 Laat niemand my van nou af pla nie, want ek dra die tekens van die Here Jesus in my liggaam.
18 Broeders, die genade van onse Here Jesus Christus sy met julle gees. Amen. (Aan die Galasiërs geskryf uit Rome.)

Efesiërs

HOOFSTUK 1

1 Paulus, 'n apostel van Jesus Christus deur die wil van God, aan die heiliges wat in Efese is, en aan die gelowiges in Christus Jesus:
2 Genade vir julle en vrede van God ons Vader en van die Here Jesus Christus.
3 Geseënd is die God en Vader van onse Here Jesus Christus, wat ons geseën het met alle geestelike seëninge in die hemele in Christus:
4 Soos Hy ons in Hom uitverkies het voor die grondlegging van die wêreld, om heilig en onberispelik voor Hom in liefde te wees.
5 Ons het ons voorbeskik tot die aanneming van kinders deur Jesus Christus vir Homself, volgens die welbehae van sy wil,
6 Tot lof van die heerlikheid van sy genade waarin Hy ons aangeneem het in die geliefde.
7 in wie ons die verlossing het deur sy bloed, die vergewing van sondes na die rykdom van sy genade;
8 Waarin Hy oorvloedig oor ons was in alle wysheid en verstand;
9 Deur aan ons die verborgenheid van sy wil bekend te maak, volgens sy welbehae wat Hy in homself voorgeneem het.
10 sodat Hy in die bedeling van die volheid van tye alle dinge wat in die hemel en wat op die aarde is, in Christus tot een kan versamel; selfs in hom:
11 in wie ons ook 'n erfdeel verkry het, deurdat ons voorbeskik is volgens die voorneme van Hom wat alles werk volgens die raad van sy wil;
12 sodat ons tot lof kan wees van sy heerlikheid, wat eerste op Christus vertrou het.
13 Op wie julle ook vertrou het, nadat julle die woord van die waarheid gehoor het, die evangelie van julle verlossing; in wie julle ook, nadat julle geglo het, verseël is met die Heilige Gees van die belofte,
14 Dit is die eer van ons erfdeel tot die verlossing van die gekoopte besitting, tot lof van sy heerlikheid.
15 Daarom het ek ook, nadat ek gehoor het van julle geloof in die Here Jesus, en liefde vir al die heiliges,
16 Hou nie op om vir jou te dank en van jou in my gebede te praat nie;
17 sodat die God van onse Here Jesus Christus, die Vader van die heerlikheid, aan julle die gees van wysheid en openbaring in kennis van Hom mag gee.
18 Die oë van jou verstand word verlig; sodat julle kan weet wat die hoop van sy roeping is en wat die rykdom van die heerlikheid van sy erfdeel onder die heiliges is,
19 En wat is die uitnemende grootheid van sy krag vir ons wat glo, volgens die werking van sy magtige krag,
20 wat Hy in Christus bewerk het toe Hy Hom uit die dode opgewek en Hom aan sy regterhand in die hemele gestel het,
21 Ver bo alle owerheid en mag en mag en heerskappy en elke naam wat genoem word, nie alleen in hierdie wêreld nie, maar ook in die wat kom.
22 En Hy het alle dinge onder sy voete gelê en Hom as Hoof bo alle dinge aan die gemeente gegee,
23 wat sy liggaam is, die volheid van Hom wat alles in almal vervul.

HOOFSTUK 2

1 En julle het Hy lewend gemaak, wat dood was deur die misdade en sondes;
2 Waarin julle vroeër gewandel het volgens die loop van hierdie wêreld, volgens die owerste van die mag van die lug, die gees wat nou in die kinders van ongehoorsaamheid werk.
3 Onder wie ons ook almal in die verlede ons wandel gehad het in die begeerlikhede van ons vlees, wat die begeertes van die vlees en van die verstand vervul het; en was van nature kinders van die toorn, net soos ander.
4 Maar God, wat ryk is in barmhartigheid, oor sy groot liefde waarmee Hy ons liefgehad het,
5 Ook toe ons dood was in die sondes, het ons saam met Christus lewend gemaak (uit genade is julle gered;)
6 En Hy het ons saam opgewek en ons saam laat sit in die hemele in Christus Jesus.
7 sodat Hy in die eeue wat kom, die uitnemende rykdom van sy genade kan bewys in sy goedertierenheid oor ons deur Christus Jesus.
8 Want uit genade is julle gered, deur die geloof; en dit nie uit julleself nie: dit is die gawe van God.
9 Nie uit werke nie, sodat niemand mag roem nie.
10 Want ons is sy maaksel, geskape in Christus Jesus tot goeie werke wat God vooraf bestem het, sodat ons daarin kan wandel.
11 Daarom, onthou dat julle in die tyd verby heidene in die vlees was, wat onbesnedenheid genoem word deur dit wat genoem word die besnydenis in die vlees wat deur hande gemaak is;
12 dat julle in daardie tyd sonder Christus was, vreemdelinge van die gemeenskap van Israel en vreemdelinge van die verbonde van die belofte, sonder hoop, en sonder God in die wêreld;
13 Maar nou in Christus Jesus is julle wat soms ver was, naby gemaak deur die bloed van Christus.
14 Want Hy is ons vrede, wat albei een gemaak het en die middelmuur van skeiding tussen ons afgebreek het;
15 Hy het in sy vlees die vyandskap tot niet gemaak, ja, die wet van gebooie wat in insettinge vervat is; want om in homself uit twee een nuwe mens te maak, so vrede te maak;
16 En dat hy beide in een liggaam met God kan versoen deur die kruis, nadat hy die vyandskap daardeur gedood het.
17 En hy het gekom en vrede verkondig aan julle wat ver was en aan die wat naby was.
18 Want deur Hom het ons albei toegang deur een Gees tot die Vader.
19 Nou is julle dan nie meer vreemdelinge en vreemdelinge nie, maar medeburgers van die heiliges en van die huisgesin van God;
20 En is gebou op die fondament van die apostels en profete, terwyl Jesus Christus self die hoofhoeksteen is;
21 In wie die hele gebou, goed saamgevoeg, uitgroei tot 'n heilige tempel in die Here;
22 In wie julle ook saam opgebou is tot 'n woning van God deur die Gees.

HOOFSTUK 3

1 Daarom is ek, Paulus, die gevangene van Jesus Christus vir julle heidene,
2 As julle gehoor het van die bedeling van die genade van God wat my aan julle gegee is:
3 Hoedat hy deur openbaring die verborgenheid aan my bekend gemaak het; (soos ek voorheen in min woorde geskryf het,
4 Waardeur, wanneer julle lees, julle my kennis in die verborgenheid van Christus kan verstaan)
5 Wat in ander eeue nie aan die mensekinders bekend gemaak is nie, soos dit nou deur die Gees aan sy heilige apostels en profete geopenbaar is;
6 dat die heidene mede-erfgename en van dieselfde liggaam sou wees en deelgenote aan sy belofte in Christus deur die evangelie.
7 Waarvan ek 'n dienaar gemaak is, volgens die gawe van die genade van God wat aan my gegee is deur die kragtige werking van sy krag.
8 Aan my, wat minder is as die geringste van al die heiliges, is hierdie genade gegee, dat ek onder die heidene die onnaspeurlike rykdom van Christus sou verkondig;
9 En om alle mense te laat sien wat die gemeenskap is van die verborgenheid wat van die begin van die wêreld af verborge was in God, wat alle dinge geskape het deur Jesus Christus.
10 Met die bedoeling dat die veelvuldige wysheid van God nou aan die owerhede en magte in hemelse plekke deur die kerk geken kan word,
11 Volgens die ewige voorneme wat hy in Christus Jesus, onse Here, voorgeneem het:
12 In wie ons vrymoedigheid en toegang met vertroue het deur die geloof in Hom.
13 Daarom wil ek hê dat julle nie beswyk van my verdrukkinge vir julle nie, dit is julle heerlikheid.
14 Daarom buig ek my knieë voor die Vader van onse Here Jesus Christus,
15 van wie die hele familie in die hemel en op die aarde genoem is,
16 dat Hy aan julle sou gee, na die rykdom van sy heerlikheid, om deur sy Gees met krag versterk te word in die innerlike mens;
17 sodat Christus deur die geloof in julle harte kan woon; dat julle, gewortel en gegrond in liefde,
18 Mag saam met al die heiliges begryp wat die breedte en lengte en diepte en hoogte is;
19 En om die liefde van Christus te ken, wat die kennis te bowe gaan, sodat julle vervul kan word met al die volheid van God.
20 En aan Hom wat magtig is om meer te doen bo alles wat ons bid of dink, volgens die krag wat in ons werk,
21 Aan Hom kom die heerlikheid toe in die gemeente deur Christus Jesus deur alle eeue heen, wêreld sonder einde. Amen.

HOOFSTUK 4

1 Ek, die gevangene van die Here, smeek julle dan dat julle wandel waardig die roeping waarmee julle geroep is,
2 Met alle nederigheid en sagmoedigheid, met lankmoedigheid, terwyl julle mekaar in liefde verdra;
3 Probeer om die eenheid van die Gees in die band van vrede te bewaar.
4 Daar is een liggaam en een Gees, soos julle ook geroep is in een hoop van julle roeping;
5 Een Here, een geloof, een doop,
6 Een God en Vader van almal, wat bo almal en deur almal en in julle almal is.
7 Maar aan elkeen van ons word genade gegee volgens die mate van die gawe van Christus.
8 Daarom sê Hy: Toe Hy opgevaar het in die hoogte, het Hy gevangenes weggevoer en geskenke aan die mense gegee.
9 (Nou dat Hy opgevaar het, wat is dit anders as dat Hy ook eerste na die onderste dele van die aarde neergedaal het?
10 Hy wat neergedaal het, is dieselfde wat opgevaar het ver bo al die hemele, om alles te vervul.)
11 En Hy het sommige gegee, apostels; en sommige profete; en sommige, evangeliste; en sommige, pastore en onderwysers;
12 tot volmaking van die heiliges, tot die werk van die bediening, tot opbouing van die liggaam van Christus.
13 totdat ons almal kom in die eenheid van die geloof en van die kennis van die Seun van God, tot 'n volmaakte mens, tot die mate van die grootte van die volheid van Christus;
14 Dat ons voortaan nie meer kinders sal wees nie, heen en weer geslinger en meegevoer deur elke wind van lering, deur die bedrieëry van mense, en slinkse listigheid, waardeur hulle lê en loer om te mislei;
15 Maar deur die waarheid in liefde te spreek, mag in alles opgroei in Hom wat die Hoof is, naamlik Christus.
16 Uit wie die hele liggaam behoorlik saamgevoeg en saamgepers word deur dit wat elke gewrig verskaf, volgens die kragtige werking in die mate van elke deel, die liggaam vermeerder tot sy opbouing in liefde.
17 Dit sê ek dan en betuig in die Here dat julle voortaan nie wandel soos ander heidene in die nietigheid van hulle gemoed wandel nie,
18 terwyl die verstand verduister is, vervreemd is van die lewe van God deur die onkunde wat in hulle is, vanweë die blindheid van hulle hart;
19 wat nie gevoel het nie, hulle oorgegee het aan ongebondenheid, om alle onreinheid met hebsug te werk.
20 Maar julle het Christus nie so geleer nie;
21 As julle hom gehoor het en deur hom geleer is, soos die waarheid in Jesus is:
22 dat julle met betrekking tot die vorige lewenswandel die ou man aflê, wat verdorwe is volgens die begeerlikhede van bedrieglike aard;
23 En word vernuwe in die gees van julle gemoed;
24 En dat julle met die nuwe mens moet beklee, wat na God geskape is in geregtigheid en ware heiligheid.
25 Daarom, lê die leuen af, spreek elkeen die waarheid met sy naaste, want ons is lede van mekaar.
26Word toornig en sondig nie; laat die son nie ondergaan oor julle toorn nie.
27 Gee ook nie plek aan die duiwel nie.
28 Laat die een wat gesteel het, nie meer steel nie; maar laat hom liewer arbei deur met sy hande te werk wat goed is, om aan die een wat dit nodig het, te gee.

29 Laat geen verdorwe woord uit julle mond uitgaan nie, maar wat goed is tot stigting, sodat dit genade kan dien aan die hoorders.
30 En bedroef nie die Heilige Gees van God nie, waardeur julle verseël is tot die dag van verlossing.
31 Laat alle bitterheid en toorn en toorn en geskreeu en slegte woorde van julle verwyder word, met alle boosheid;
32 En wees vriendelik teenoor mekaar, teerhartig, en vergewe mekaar, soos God julle om Christus ontwil vergewe het.

HOOFSTUK 5

1 Wees dan navolgers van God, soos dierbare kinders;
2 En wandel in liefde, soos Christus ons ook liefgehad het en Homself vir ons gegee het as 'n gawe en 'n offer aan God tot 'n lieflike geur.
3 Maar hoerery en allerhande onreinheid of hebsug, laat dit nie eenmaal onder julle genoem word soos dit die heiliges betaam nie;
4 Geen vuilheid of dwase praatjies of grappies wat nie gerieflik is nie, maar eerder danksegging.
5 Want dit weet julle dat geen hoereerder of onreine of gierigaard, wat 'n afgodedienaar is, enige erfdeel het in die koninkryk van Christus en van God nie.
6 Laat niemand julle met ydele woorde mislei nie, want om hierdie dinge kom die toorn van God oor die kinders van die ongehoorsaamheid.
7 Moenie dan deelgenote met hulle wees nie.
8 Want soms was julle duisternis, maar nou is julle lig in die Here; wandel soos kinders van die lig.
9 (Want die vrug van die Gees is in alle goedheid en geregtigheid en waarheid;)
10 Beproef wat vir die Here welgevallig is.
11 En moenie gemeenskap hê met die onvrugbare werke van die duisternis nie, maar bestraf dit liewer.
12 Want dit is 'n skande om selfs te praat van die dinge wat in die geheim van hulle gedoen word.
13 Maar alles wat bestraf word, word deur die lig openbaar, want alles wat openbaar word, is lig.
14 Daarom sê Hy: Ontwaak, jy wat slaap, en staan op uit die dode, en Christus sal jou verlig.
15 Pas dan op dat julle nougeset wandel, nie as dwase nie, maar as wyse,
16 Verlos die tyd, want die dae is boos.
17 Daarom moet julle nie onverstandig wees nie, maar verstaan wat die wil van die Here is.
18 En moenie dronk word van wyn nie; maar word met die Gees vervul;
19 Spreek tot julleself in psalms en lofsange en geestelike liedere, sing en psalmsing in julle hart tot eer van die Here;
20 Danksy God en die Vader altyd vir alles in die Naam van onse Here Jesus Christus;
21 Onderwerp julle aan mekaar in die vrees van God.
22 Vrouens, wees aan julle eie mans onderdanig, soos aan die Here.
23 Want die man is die hoof van die vrou, net soos Christus die Hoof is van die gemeente, en Hy is die Verlosser van die liggaam.
24 Daarom, soos die kerk aan Christus onderdanig is, so moet die vroue in alles aan hulle eie mans wees.
25 Manne, julle moet julle vrouens liefhê, soos Christus ook die gemeente liefgehad en Homself daarvoor gegee het;
26 sodat Hy dit kan heilig en reinig met die waterbad deur die woord,
27 sodat hy dit vir Homself sou stel as 'n heerlike gemeente, sonder vlek of rimpel of iets dergeliks; maar dat dit heilig en sonder gebrek moet wees.
28 So behoort mans hulle vrouens lief te hê soos hulle eie liggame. Hy wat sy vrou liefhet, het homself lief.
29 Want niemand het nog ooit sy eie vlees gehaat nie; maar voed en koester dit, net soos die Here die gemeente.
30 Want ons is lede van sy liggaam, van sy vlees en van sy gebeente.
31 Daarom sal 'n man sy vader en moeder verlaat en by sy vrou aansluit, en hulle twee sal een vlees wees.
32 Dit is 'n groot verborgenheid, maar ek spreek oor Christus en die gemeente.
33 Maar laat elkeen van julle sy vrou so liefhê net soos homself; en die vrou sien dat sy haar man eerbiedig.

HOOFSTUK 6

1 Kinders, gehoorsaam julle ouers in die Here, want dit is reg.
2 Eer jou vader en jou moeder; (wat die eerste gebod met belofte is;)
3 Dat dit met jou goed mag gaan en jy lank mag lewe op die aarde.
4 En, vaders, moenie julle kinders toornig maak nie, maar voed hulle op in die tug en vermaning van die Here.
5 Diensknegte, wees gehoorsaam aan die wat julle here na die vlees is, met vrees en bewing, in opregtheid van julle hart, soos aan Christus;
6 Nie met oogdiens, soos mensebehaers nie; maar as dienaars van Christus, wat die wil van God uit die hart doen;
7 Met goeie wil dien soos aan die Here, en nie aan mense nie;
8 Omdat hy weet dat enige goeie ding wat iemand doen, dit sal hy van die Here ontvang, of hy slaaf of vry is.
9 En, here, doen dieselfde dinge aan hulle, sonder om te dreig, omdat julle weet dat julle Meester ook in die hemel is; daar is ook geen respek vir persone by hom nie.
10 Ten slotte, my broers, word sterk in die Here en in die krag van sy sterkte.
11 Trek die volle wapenrusting van God aan, sodat julle staande kan bly teen die liste van die duiwel.
12 Want ons worstel nie teen vlees en bloed nie, maar teen die owerhede, teen die magte, teen die owerhede van die duisternis van hierdie wêreld, teen die bose geeste in die hoogtes.
13 Daarom, neem die volle wapenrusting van God op, sodat julle weerstand kan bied in die dag van onheil en, nadat julle alles gedoen het, staande kan bly.
14 Staan dan op, julle lendene omgord met waarheid en met die borswapen van geregtigheid aan;
15 En julle voete is geskoei met die voorbereiding van die evangelie van vrede;
16 Bo alles, neem die skild van geloof, waarmee julle in staat sal wees om al die vurige pyle van die goddelose te blus.

17 En neem die helm van verlossing en die swaard van die Gees, dit is die woord van God.
18 Bid altyddeur met alle gebed en smeking in die Gees, en waak daartoe met alle volharding en smeking vir al die heiliges;
19 En vir my, sodat uitspraak aan my gegee kan word, dat ek my mond met vrymoedigheid kan oopmaak, om die verborgenheid van die evangelie bekend te maak,
20 Waarvoor ek 'n gesant is in boeie, sodat ek daarin met vrymoedigheid kan spreek soos ek moet spreek.
21 Maar sodat julle ook my sake kan weet en hoe ek dit doen, sal Tigikus, 'n geliefde broer en getroue dienaar in die Here, alles aan julle bekend maak.
22 wat Ek vir dieselfde doel na julle gestuur het, sodat julle ons sake kan ken, en dat Hy julle harte kan troos.
23 Vrede vir die broeders en liefde met geloof van God die Vader en die Here Jesus Christus.
24 Genade sy met almal wat ons Here Jesus Christus in opregtheid liefhet. Amen. (Aan die Efesiërs geskryf uit Rome, deur Tigikus.)

Filippense

HOOFSTUK 1

1 Paulus en Timoteus, die dienaars van Jesus Christus, aan al die heiliges in Christus Jesus wat in Filippi is, saam met die biskoppe en diakens:
2 Genade vir julle en vrede van God ons Vader en van die Here Jesus Christus.
3 Ek dank my God by elke gedagtenis aan julle,
4 Altyd in elke gebed van my vir julle almal wat met blydskap versoek,
5 Vir julle gemeenskap aan die evangelie van die eerste dag af tot nou toe;
6 Omdat julle juis hierop vertrou het, dat Hy wat ’n goeie werk in julle begin het, dit sal doen tot op die dag van Jesus Christus.
7 Net soos dit vir my gepas is om dit van julle almal te dink, omdat ek julle in my hart het; in soverre beide in my boeie sowel as in die verdediging en bevestiging van die evangelie, julle almal my genade deelagtig is.
8 Want God is my getuigskrif, hoe baie ek verlang na julle almal in die ingewande van Jesus Christus.
9 En dit bid ek, dat julle liefde nog meer en meer oorvloedig mag wees in kennis en in alle oordeel;
10 sodat julle die voortreflike dinge kan goedkeur; sodat julle opreg en sonder aanstoot mag wees tot op die dag van Christus;
11 word vervul met die vrugte van geregtigheid wat deur Jesus Christus is, tot eer en lof van God.
12 Maar ek wil hê dat julle moet verstaan, broers, dat die dinge wat met my gebeur het, eerder uitgeval het tot die bevordering van die evangelie;
13 Sodat my bande in Christus openbaar word in die hele paleis en op al die ander plekke;
14 En baie van die broers in die Here, wat deur my boeie vertroue word, is baie meer vrymoedig om die woord sonder vrees te spreek.
15 Sommige verkondig Christus inderdaad selfs uit afguns en twis; en sommige ook van goeie wil:
16 Die een wat Christus van twis verkondig, nie opreg nie, met die veronderstelling om verdrukking by my boeie te voeg.
17 Maar die ander een van liefde, omdat ek weet dat ek ingestel is om die evangelie te verdedig.
18 Wat dan? nieteenstaande, op elke manier, hetsy in voorgee of in waarheid, word Christus verkondig; en daarin is ek bly, ja, en ek sal bly wees.
19 Want ek weet dat dit tot my redding sal lei deur julle gebed en die voorsiening van die Gees van Jesus Christus,
20 Volgens my opregte verwagting en my hoop, dat ek in niks sal skaam nie, maar dat Christus met alle vrymoedigheid, soos altyd, nou ook in my liggaam groot gemaak sal word, of dit nou deur die lewe of deur die dood is.
21 Want om te lewe is vir my Christus, en om te sterwe wins.
22 Maar as ek in die vlees lewe, is dit die vrug van my arbeid; maar wat ek sal uitkies, weet ek nie.
23 Want ek is in die moeilikheid tussen twee en het 'n begeerte om heen te gaan en met Christus te wees; wat baie beter is:
24 Maar om in die vlees te bly, is vir jou meer nodig.
25 En met hierdie vertroue, weet ek dat ek by julle almal sal bly en aanhou vir julle bevordering en vreugde van geloof;
26 sodat julle blydskap vir my oorvloediger mag wees in Jesus Christus deurdat ek weer na julle toe kom.
27 Laat julle wandel net wees soos dit die evangelie van Christus betaam, sodat of ek kom en julle sien of afwesig is, ek van julle sake kan hoor, sodat julle vasstaan in een gees, eensgesind en saam stry vir die geloof van die evangelie;
28 En in niks verskrik vir julle teëstanders nie, wat vir hulle 'n duidelike teken van verderf is, maar vir julle van redding en dié van God.
29 Want aan julle is dit gegee ter wille van Christus, nie alleen om in Hom te glo nie, maar ook om ter wille van Hom te ly;
30 Met dieselfde stryd wat julle in my gesien het, en nou hoor dat dit in my is.

HOOFSTUK 2

1 As daar dan enige vertroosting in Christus is, as enige vertroosting van liefde, as daar enige gemeenskap van die Gees, as daar enige innerlike en barmhartighede,
2 Vervul my blydskap, dat julle eensgesind is, dieselfde liefde het, eensgesind, eensgesind.
3 Laat niks deur twis of ydelheid geskied nie; maar laat elkeen in nederigheid die ander beter ag as homself.
4 Kyk nie elkeen na sy eie dinge nie, maar elkeen ook na die dinge van ander.
5 Laat hierdie gesindheid in julle wees wat ook in Christus Jesus was:
6 Hy wat in die gestalte van God was, het dit geen roof geag om aan God gelyk te wees nie.
7 Maar hy het geen aansien gemaak nie, en het die gestalte van 'n dienskneg aangeneem en is na mense gelyk gemaak.
8 En in gedaante gevind as 'n mens, het Hy Homself verneder en gehoorsaam geword tot die dood toe, ja, die dood van die kruis.
9 Daarom het God hom ook uitermate verhoog en hom 'n naam gegee wat bo elke naam is.
10 sodat in die Naam van Jesus elke knie sou buig, van die dinge in die hemel en die wat op die aarde en die wat onder die aarde is;
11 En dat elke tong moet bely dat Jesus Christus die Here is, tot eer van God die Vader.
12 Daarom, my geliefdes, soos julle altyd gehoorsaam was, nie soos in my teenwoordigheid alleen nie, maar nou veel meer in my afwesigheid, werk julle eie verlossing uit met vrees en bewing.
13 Want dit is God wat in julle werk om te wil sowel as om te doen na sy welbehae.
14 Doen alles sonder murmurering en twis:
15 sodat julle onberispelik en onskadelik kan wees, kinders van God, sonder teregwysing, te midde van 'n krom en verdraaide nasie, onder wie julle skyn soos ligte in die wêreld;
16 Hou die woord van die lewe voor; dat ek my kan verbly in die dag van Christus, dat ek nie tevergeefs gehardloop en nie tevergeefs gearbei het nie.

17 Ja, en as ek geoffer word deur die opoffering en diens van julle geloof, verheug ek en verheug ek my saam met julle almal.
18 Om dieselfde rede moet julle ook bly wees en saam met My bly wees.
19 Maar ek vertrou op die Here Jesus om Timótheüs binnekort na julle te stuur, sodat ek ook goed kan vertroos wanneer ek julle toestand ken.
20 Want ek het geen eensgesinde mens wat van nature vir jou toestand sal sorg nie.
21 Want almal soek hulle eie, nie die dinge wat aan Jesus Christus behoort nie.
22 Maar julle ken die bewys van Hom, dat Hy, soos 'n seun by die vader, saam met My gedien het in die evangelie.
23 Daarom hoop ek om Hom gou te stuur, sodra ek sal sien hoe dit met my sal gaan.
24 Maar ek vertrou op die Here dat ek self ook binnekort sal kom.
25 Tog het ek gedink dat dit nodig was om Epafroditus, my broer, en metgesel in barensnood, en medesoldate, maar jou boodskapper, en hy wat aan my behoeftes gedien het, na jou te stuur.
26 Want hy het na julle almal verlang en was vol bedroefdheid, omdat julle gehoor het dat hy siek was.
27 Want hy was wel siek tot die dood toe, maar God het hom genadig; en nie alleen op hom nie, maar ook op my, sodat ek nie droefheid op droefheid sou hê nie.
28 Ek het hom dan des te meer versigtig gestuur, sodat, wanneer julle hom weer sien, julle bly kan wees en ek minder bedroef kan wees.
29 Ontvang hom dan in die Here met alle blydskap; en hou sulke in reputasie:
30 Omdat hy vir die werk van Christus naby die dood was, nie aangaande sy lewe nie, om julle gebrek aan diens aan my te verhelp.

HOOFSTUK 3

1 Ten slotte, my broers, verbly julle in die Here. Om dieselfde dinge aan jou te skryf, is vir my weliswaar nie swaar nie, maar vir jou is dit veilig.
2 Pasop vir honde, pasop vir bose werkers, pasop vir die beknoptheid.
3 Want ons is die besnydenis, ons wat God in die gees aanbid en ons in Christus Jesus verheug en nie op die vlees vertrou nie.
4 Al sou ek ook vertroue in die vlees kon hê. As iemand anders meen dat hy iets het waarop hy op die vlees kan vertrou, ek nog meer:
5 Op die agtste dag besny, uit die geslag van Israel, van die stam van Benjamin, 'n Hebreër uit die Hebreërs; wat die wet betref, 'n Fariseër;
6 Wat ywer betref, die vervolging van die kerk; wat die geregtigheid aanraak wat in die wet is, onberispelik.
7 Maar wat vir my wins was, dit het ek vir Christus skade geag.
8 Ja, ongetwyfeld, en ek ag alles maar skade vir die voortreflikheid van die kennis van Christus Jesus, my Here: vir wie ek alles verloor het en dit as mis beskou, sodat ek Christus kan wen,
9 En in Hom gevind word, nie met my eie geregtigheid wat uit die wet is nie, maar wat deur die geloof in Christus is, die geregtigheid wat uit God is deur die geloof;
10 sodat ek Hom kan ken, en die krag van sy opstanding, en die gemeenskap van sy lyde, wat aan sy dood gelykvormig gemaak word;
11 As ek op enige manier die opstanding van die dooies kan bereik.
12 Nie asof ek alreeds bereik het nie, of ek al volmaak is nie; maar ek jaag daarna, as ek dit kan begryp waarvoor ek ook deur Christus Jesus gegryp is.
13 Broeders, ek reken dat ek nie gevang het nie, maar hierdie een ding doen ek, en vergeet die dinge wat agter is, en reik uit na die dinge wat voor is,
14 Ek jaag na die punt vir die prys van die hoë roeping van God in Christus Jesus.
15 Laat ons dan, almal wat volmaak is, so gesind wees; en as julle in iets anders gesind is, sal God dit ook aan julle openbaar.
16 Nietemin, waartoe ons alreeds gekom het, laat ons volgens dieselfde reël wandel, laat ons op dieselfde ding let.
17 Broeders, wees saam na My, en let op die wat so wandel soos julle ons as voorbeeld het.
18(Want baie wandel, van wie ek julle dikwels gesê het, en nou selfs huilende vertel dat hulle die vyande van die kruis van Christus is.
19 wie se einde die verderf is, wie se God hulle buik is, en wie se heerlikheid in hulle skande is, wat aan aardse dinge dink.)
20 Want ons wandel is in die hemel; vanwaar ons ook die Verlosser verwag, die Here Jesus Christus:
21 wat ons skandelike liggaam sal verander, sodat dit gevorm kan word soos sy verheerlikte liggaam, volgens die werking waardeur Hy in staat is om selfs alles aan Homself te onderwerp.

HOOFSTUK 4

1 Daarom, my geliefdes en verlangde broers, my vreugde en kroon, staan so vas in die Here, my dierbare geliefde.
2 Ek smeek Euodias en Sintige dat hulle eensgesind moet wees in die Here.
3 En ek smeek jou ook, ware jukgenoot, help daardie vroue wat saam met my gewerk het in die evangelie, ook met Klemens en met ander my medearbeiders wie se name in die boek van die lewe is.
4 Verbly julle altyd in die Here, en ek sê weer: Wees bly.
5 Laat julle matigheid aan alle mense bekend wees. Die Here is byderhand.
6 Pasop vir niks; maar laat julle begeertes in alles deur gebed en smeking met danksegging bekend word by God.
7 En die vrede van God, wat alle verstand te bowe gaan, sal julle harte en sinne bewaar deur Christus Jesus.
8 Ten slotte, broeders, alles wat waar is, alles wat eerlik is, alles wat regverdig is, alles wat rein is, alles wat lieflik is, alles wat lofwaardig is; as daar enige deug is, en as daar enige lof is, dink aan hierdie dinge.
9 Doen dit wat julle geleer en ontvang en gehoor en in My gesien het, en die God van vrede sal met julle wees.
10 Maar ek het my grootliks in die Here verheug dat julle nou op die laaste weer floreer het; waarin julle ook versigtig was, maar die geleentheid het julle ontbreek.

11 Nie dat ek uit gebrek spreek nie, want ek het geleer om tevrede te wees in watter toestand ek ook al is.
12 Ek weet om verneder te word, en ek weet om oorvloed te hê: oral en in alles is my opgedra om versadig te word sowel as om honger te ly, sowel om oorvloed te hê sowel as om gebrek te ly.
13 Ek is tot alles in staat deur Christus wat my krag gee.
14 Nieteenstaande het julle goed gedoen, dat julle met my ellende gekommunikeer het.
15 Nou weet julle Filippense ook dat in die begin van die evangelie, toe ek uit Masedonië vertrek het, geen gemeente met my gekommunikeer het oor gee en ontvang nie, behalwe julle alleen.
16 Want selfs in Tessalonika het julle keer op keer na my behoefte gestuur.
17 Nie omdat ek 'n gawe begeer nie, maar ek begeer vrugte wat oorvloedig kan wees vir julle rekening.
18 Maar ek het alles en is oorvloedig: ek is versadig, nadat ek van Epafroditus die dinge ontvang het wat van julle gestuur is, 'n geur van 'n lieflike geur, 'n welgevallige offer, aan God welgevallig.
19 Maar my God sal in al julle behoeftes voorsien volgens sy rykdom in heerlikheid deur Christus Jesus.
20 En aan God en ons Vader kom die heerlikheid toe tot in alle ewigheid. Amen.
21 Groet elke heilige in Christus Jesus. Die broeders wat saam met my is, groet julle.
22 Al die heiliges groet julle, veral die wat uit die huis van die keiser is.
23 Die genade van onse Here Jesus Christus sy met julle almal. Amen. (Aan die Filippense geskryf uit Rome, deur Epafroditus.)

Kolossense

HOOFSTUK 1

1 Paulus, 'n apostel van Jesus Christus deur die wil van God, en Timoteus, ons broer,
2 Aan die heiliges en getroue broeders in Christus wat in Kolosse is: Genade vir julle en vrede van God onse Vader en die Here Jesus Christus.
3 Ons dank God en die Vader van onse Here Jesus Christus, terwyl ons altyd vir julle bid,
4 Aangesien ons gehoor het van julle geloof in Christus Jesus en van die liefde wat julle tot al die heiliges het,
5 Vir die hoop wat vir julle weggelê is in die hemel, waarvan julle tevore gehoor het in die woord van die waarheid van die evangelie;
6 wat na julle gekom het, soos in die hele wêreld; en dra vrug soos dit ook by julle doen, van die dag af dat julle daarvan gehoor het en die genade van God in waarheid geken het.
7 Soos julle ook geleer het van Epafras, ons dierbare medediensknecht, wat vir julle 'n getroue dienaar van Christus is;
8 wat ook julle liefde in die Gees aan ons bekend gemaak het.
9 Daarom hou ons ook nie op van die dag af dat ons dit gehoor het nie, om vir julle te bid en te begeer dat julle vervul mag word met die kennis van sy wil in alle wysheid en geestelike insig;
10 Sodat julle waardig die Here kan wandel tot alles wat welgevallig is, vrugbaar wees in elke goeie werk en toeneem in die kennis van God;
11 Met alle krag versterk, volgens sy heerlike krag, tot alle lankmoedigheid en lankmoedigheid met blydskap;
12 Dank die Vader wat ons bekwaam gemaak het om deel te hê aan die erfdeel van die heiliges in die lig.
13 wat ons verlos het uit die mag van die duisternis en ons oorgebring het in die koninkryk van sy geliefde Seun.
14 In wie ons die verlossing het deur sy bloed, ja, die vergewing van sondes;
15 Wie is die beeld van die onsigbare God, die eersgeborene van elke skepsel:
16 Want deur Hom is alle dinge geskape wat in die hemel en wat op die aarde is, sigbaar en onsigbaar, of dit trone of heerskappye of owerhede of magte is; alle dinge is deur Hom en tot Hom geskape.
17 En Hy is voor alle dinge, en deur Hom bestaan alle dinge.
18 En Hy is die Hoof van die liggaam, die gemeente; wie is die Begin, die Eersgeborene uit die dode; sodat hy in alles die voorrang kan hê.
19 Want dit het die Vader behaag dat in Hom die hele volheid sou woon;
20 En nadat Hy vrede gemaak het deur die bloed van sy kruis, deur Hom alles met Homself te versoen; deur Hom, sê ek, of dit dinge op die aarde of dinge in die hemel is.
21 En julle, wat eens vervreemd en vyande in julle gemoed was deur bose werke, maar nou het Hy versoen
22 In die liggaam van sy vlees deur die dood, om julle heilig en onberispelik en onberispelik voor sy oë te stel;
23 As julle in die geloof gegrond en vas bly, en julle nie wankel van die hoop van die evangelie wat julle gehoor het, en wat verkondig is aan elke skepsel wat onder die hemel is nie; waarvan ek Paulus 'n bedienaar gemaak is;
24 wat nou vir julle verheug is in my lyding, en wat agter is van die verdrukkinge van Christus in my vlees vul ter wille van sy liggaam, dit is die gemeente.
25 Waarvan ek 'n dienaar gemaak is, volgens die bedeling van God wat aan my gegee is vir julle, om die woord van God te vervul;
26 Selfs die verborgenheid wat van eeue en geslagte verborge was, maar nou aan sy heiliges geopenbaar is;
27 Aan wie God sou bekend maak wat die rykdom van die heerlikheid van hierdie verborgenheid onder die heidene is; wat Christus in julle is, die hoop van die heerlikheid:
28 wat ons verkondig, deur elke mens te waarsku en elke mens in alle wysheid te leer; sodat ons elke mens volmaak kan stel in Christus Jesus:
29 Waartoe ek ook arbei en stry volgens sy werking wat kragtig in my werk.

HOOFSTUK 2

1 Want ek wil hê julle moet weet watter groot stryd ek het vir julle, en vir hulle in Laodisea, en vir almal wat my aangesig nie in die vlees gesien het nie;
2 Sodat hulle harte vertroos kan word, saamgebind in liefde en tot alle rykdom van die volle sekerheid van verstand, tot die erkenning van die verborgenheid van God en van die Vader en van Christus;
3 In wie is al die skatte van wysheid en kennis verborge.
4 En dit sê ek, dat niemand julle met verleidelike woorde mag bedrieg nie.
5 Want al is ek afwesig in die vlees, tog is ek by julle in die gees, en verheug en aanskou julle orde en die standvastigheid van julle geloof in Christus.
6 Soos julle dan Christus Jesus, die Here, aangeneem het, wandel so in Hom.
7 Gewortel en opgebou in Hom, en bevestig in die geloof, soos julle geleer is, en oorvloedig daarin met danksegging.
8 Pas op dat niemand julle bederf deur wysbegeerte en ydele bedrog, volgens die oorlewering van mense, volgens die beginsels van die wêreld en nie volgens Christus nie.
9 Want in Hom woon al die volheid van die Godheid liggaamlik.
10 En julle is volmaak in Hom, wat die Hoof is van alle owerheid en mag.
11 In wie julle ook besny is met die besnydenis wat sonder hande gedoen is, deur die liggaam van die sondes van die vlees af te lê deur die besnydenis van Christus;
12 Saam met Hom begrawe in die doop, waarin julle ook saam met Hom opgewek is deur die geloof in die werking van God wat Hom uit die dode opgewek het.
13 En julle, wat dood was deur julle sondes en die onbesnedenheid van julle vlees, het Hy saam met Hom lewend gemaak deur julle alle oortredinge te vergewe;
14 Deur die handskrif van insettinge wat teen ons was, wat teen ons was, uit te vee, en dit uit die weg geruim deur dit aan sy kruis vas te spyker;
15 En nadat hy owerhede en magte geplunder het, het hy hulle in die openbaar vertoon en daarin oor hulle getriomfeer.

16 Laat niemand julle dan oordeel in spys of in drank of met betrekking tot 'n feesdag of nuwemaan of sabbat nie.
17 wat 'n skaduwee is van toekomstige dinge; maar die liggaam is van Christus.
18 Laat niemand julle mislei deur julle beloning in 'n vrywillige nederigheid en aanbidding van engele, wat inbreek in die dinge wat hy nie gesien het nie, tevergeefs opgeblase deur sy vleeslike verstand,
19 En om die Hoof nie vas te hou nie, waaruit die hele liggaam deur gewrigte en bande met voeding bedien en saamgebind is, vermeerder met die vermeerdering van God.
20 As julle dan saam met Christus gesterf het uit die beginsels van die wêreld, waarom is julle, asof julle in die wêreld lewe, onderworpe aan verordeninge,
21 (Raak nie aan; proe nie; hanteer nie;
22 Wat almal sal vergaan met die gebruik;) volgens die gebooie en leerstellings van mense?
23 Watter dinge het wel 'n blyk van wysheid in wilsaanbidding en nederigheid en verwaarlosing van die liggaam; nie in enige eer tot versadiging van die vlees nie.

HOOFSTUK 3

1 As julle dan saam met Christus opgewek is, soek die dinge daarbo waar Christus sit aan die regterhand van God.
2 Wees lief vir die dinge daarbo, nie op die dinge op die aarde nie.
3 Want julle is dood, en julle lewe is saam met Christus verborge in God.
4 Wanneer Christus, wat ons lewe is, verskyn, dan sal julle ook saam met Hom verskyn in heerlikheid.
5 Dood dan julle lede wat op die aarde is; hoerery, onreinheid, buitensporige geneentheid, bose begeerlikheid en hebsug, wat afgodediens is;
6Waarom kom die toorn van God oor die kinders van die ongehoorsaamheid:
7 waarin julle ook 'n tyd gewandel het toe julle daarin gewoon het.
8 Maar nou stel julle ook al hierdie dinge af; woede, woede, boosheid, godslastering, vuil kommunikasie uit jou mond.
9 Lieg nie vir mekaar nie, aangesien julle die ou man met sy werke afgelê het;
10 En julle beklee julle met die nuwe mens, wat vernuwe word tot kennis na die beeld van Hom wat Hom geskep het.
11 waar daar nie Griek of Jood, besnydenis of onbesnedenheid, Barbaar, Skit, slaaf of vryman is nie, maar Christus is alles en in almal.
12 Beklee julle dan as uitverkorenes van God, heiliges en geliefdes, met innerlike ontferming, goedertierenheid, nederigheid van gemoed, sagmoedigheid, lankmoedigheid;
13 Verdra mekaar en vergewe mekaar as iemand teen iemand twis het; soos Christus julle vergewe het, so moet julle ook doen.
14 En beklee julle bo al hierdie dinge met die liefde, wat die band van volmaaktheid is.
15 En laat die vrede van God in julle harte heers, waartoe julle ook in een liggaam geroep is; en wees dankbaar.
16 Laat die woord van Christus ryklik in julle woon in alle wysheid; leer en vermaan mekaar met psalms en lofsange en geestelike liedere, en sing met genade in julle harte tot eer van die Here.
17 En wat julle ook al doen in woord of in daad, doen alles in die Naam van die Here Jesus en dank God en die Vader deur Hom.
18 Vroue, wees aan julle eie mans onderdanig soos dit betaamlik is in die Here.
19Mans, julle moet julle vrouens liefhê, en moenie teen hulle verbitterd wees nie.
20 Kinders, wees julle ouers in alles gehoorsaam, want dit is die Here welgevallig.
21 Vaders, moenie julle kinders terg nie, sodat hulle nie moedeloos word nie.
22 Diensknegte, wees in alles gehoorsaam aan julle here na die vlees; nie met oogdiens, as menplesers nie; maar in opregtheid van hart, God vrees:
23 En wat julle ook al doen, doen dit van harte, soos vir die Here, en nie vir mense nie;
24 Omdat julle weet dat julle van die Here die beloning van die erfenis sal ontvang, want julle dien die Here Christus.
25 Maar hy wat onreg doen, sal ontvang vir die onreg wat hy gedoen het; en daar is geen aansien na die persoon nie.

HOOFSTUK 4

1 Meesters, gee aan u diensknegte wat regverdig en gelyk is; wetende dat julle ook 'n Meester in die hemel het.
2 Hou aan in gebed en waak daarin met danksegging;
3 Bid ook vir ons dat God vir ons 'n deur van uitspraak sal oopmaak om die verborgenheid van Christus te verkondig, waarvoor ek ook in boeie is.
4 sodat ek dit openbaar kan maak, soos ek behoort te spreek.
5 Wandel in wysheid teenoor die wat buite is, en koop die tyd uit.
6 Laat julle woord altyd vriendelik wees, met sout besprinkel, sodat julle kan weet hoe julle elkeen behoort te antwoord.
7 My hele toestand sal Tigikus aan julle verkondig, wat 'n geliefde broer en 'n getroue dienaar en mededienskneg in die Here is:
8 wat ek vir dieselfde doel na julle gestuur het, sodat hy julle eiendom kan ken en julle harte kan troos;
9 Met Onesimus, 'n getroue en geliefde broer, wat een van julle is. Hulle sal aan julle bekend maak alles wat hier gebeur.
10 Aristarchus, my medegevangene, groet julle, en Markus, die suster se seun van Bárnabas, aan wie julle gebooie ontvang het; as hy na julle toe kom, ontvang hom;
11 En Jesus, wat Justus genoem word, wat uit die besnydenis is. Hierdie alleen is my medewerkers aan die koninkryk van God, wat vir my 'n troos was.
12Epafras, wat een van julle is, 'n dienskneg van Christus, groet julle, en swoeg altyd vir julle in die gebede, sodat julle volmaak en volkome kan staan in die hele wil van God.
13 Want ek getuig van hom dat hy 'n groot ywer het vir julle en vir die wat in Laodicéa is, en hulle in Hiërapolis.
14 Lukas, die geliefde geneesheer, en Demas, groet julle.
15 Groet die broers wat in Laodicéa is, en Nimfas en die gemeente wat in sy huis is.

16 En wanneer hierdie brief onder julle gelees word, laat dit ook gelees word in die gemeente van die Laodicense; en dat julle ook die brief uit Laodisea lees.
17 En sê vir Arippus: Gee ag op die bediening wat jy in die Here ontvang het, dat jy dit vervul.
18 Die groet deur die hand van my Paulus. Onthou my bande. Genade sy met jou. Amen. (Geskryf uit Rome tot Kolossense deur Tichicus en Onesimus.)

1 Tessalonisense

HOOFSTUK 1

1 Paulus en Silvanus en Timoteus aan die gemeente van die Tessalonisense wat in God die Vader en in die Here Jesus Christus is: Genade vir julle en vrede van God onse Vader en die Here Jesus Christus.
2 Ons dank God altyd vir julle almal en maak van julle melding in ons gebede;
3 Gedenk onophoudelik julle werk van geloof en arbeid van liefde en lydsaamheid van hoop op onse Here Jesus Christus, voor die aangesig van God en ons Vader;
4 Weet julle, geliefdes broeders, julle verkiesing van God.
5 Want ons evangelie het nie net tot julle gekom in woord nie, maar ook in krag en in die Heilige Gees en in baie versekering; soos julle weet watter soort manne ons onder julle was om julle ontwil.
6 En julle het navolgers van ons en van die Here geword, nadat julle die woord in baie verdrukking ontvang het, met blydskap van die Heilige Gees.
7 Sodat julle voorbeelde was vir almal wat in Masedonië en Achaje glo.
8 Want uit julle het die woord van die Here geblaas, nie alleen in Masedonië en Achaje nie, maar ook op elke plek is julle geloof in God uitgebrei; sodat ons niks hoef te praat nie.
9 Want hulle het self aan ons te kenne gegee watter manier van ingaan ons by julle gehad het, en hoe julle julle van die afgode tot God bekeer het om die lewende en ware God te dien;
10 En om sy Seun uit die hemel te verwag, wat Hy uit die dode opgewek het, naamlik Jesus, wat ons van die toekomstige toorn verlos het.

HOOFSTUK 2

1 Want julleself, broeders, weet ons ingang by julle, dat dit nie tevergeefs was nie.
2 Maar ook nadat ons tevore gely en skandelik gesmeek is, soos julle weet, in Filippi, het ons in onse God vrymoedigheid gehad om met groot twis tot julle die evangelie van God te verkondig.
3 Want ons vermaning was nie uit bedrog of onreinheid of uit bedrog nie;
4 Maar soos ons deur God toegelaat is om met die evangelie vertrou te word, so spreek ons; nie as behaaglike mense nie, maar God wat ons harte beproef.
5 Want ons het ook nooit vleiende woorde gebruik, soos julle weet nie, of 'n dekmantel van hebsug nie; God is getuie:
6 Ook nie van mense het ons eer gesoek nie, nie van julle of nog van ander nie, terwyl ons as die apostels van Christus swaar kon gewees het.
7 Maar ons was sag onder julle, net soos 'n verpleegster haar kinders koester.
8 Omdat ons dus liefdevol na julle verlang het, was ons gewillig om nie net die evangelie van God aan julle oor te dra nie, maar ook ons eie siele, omdat julle vir ons dierbaar was.
9 Want julle dink, broeders, aan ons arbeid en ons moeitevolle arbeid: omdat ons nag en dag gearbei het, omdat ons niemand van julle verskuldig sou wees nie, het ons die evangelie van God aan julle verkondig.
10 Julle is getuies, en ook God, hoe heilig en regverdig en onberispelik ons ons gedra het onder julle wat glo:
11 Soos julle weet hoe ons elkeen van julle vermaan en vertroos en bevel het, soos 'n vader sy kinders doen,
12 dat julle waardig sou wandel as God, wat julle geroep het na sy koninkryk en heerlikheid.
13 Daarom dank ons God ook sonder ophou, want toe julle die woord van God ontvang het wat julle van ons gehoor het, het julle dit nie as die woord van mense aangeneem nie, maar soos dit in waarheid is, die woord van God, wat werk ook in julle wat glo.
14 Want julle, broeders, het navolgers geword van die gemeentes van God wat in Judéa in Christus Jesus is;
15 wat die Here Jesus sowel as hulle eie profete doodgemaak en ons vervolg het; en hulle behaag God nie en is in stryd met alle mense.
16 wat ons verbied om met die heidene te spreek sodat hulle gered kan word, om altyd hulle sondes vol te maak, want die toorn het tot die uiterste oor hulle gekom.
17 Maar ons, broeders, wat vir 'n kort tydjie van julle weggeneem is in die teenwoordigheid, nie in die hart nie, het des te meer probeer om julle aangesig met groot begeerte te sien.
18 Daarom sou ons na julle toe gekom het, ja, ek Paulus, keer op keer; maar Satan het ons verhinder.
19 Want wat is ons hoop of vreugde of kroon van blydskap? Is julle ook nie in die teenwoordigheid van onse Here Jesus Christus by sy koms nie?
20 Want julle is ons heerlikheid en blydskap.

HOOFSTUK 3

1 Daarom, toe ons dit nie langer kon uithou nie, het ons dit goed gedink om alleen in Athene gelaat te word;
2 En Timotheus, ons broer en dienaar van God, en ons medearbeider in die evangelie van Christus gestuur, om jou te bevestig en te troos in jou geloof.
3 Dat niemand hom deur hierdie beproewinge laat beweeg nie, want julle weet self dat ons daartoe bestem is.
4 Want waarlik, toe ons by julle was, het ons julle vroeër gesê dat ons verdrukking moet ly; net soos dit gebeur het, en julle weet.
5 Daarom, toe ek dit nie meer kon uithou nie, het ek gestuur om julle geloof te ken, sodat die versoeker julle nie op een of ander manier versoek het en ons arbeid tevergeefs sou wees nie.
6 Maar nou toe Timoteus van julle af na ons gekom het en vir ons 'n goeie tyding gebring het van julle geloof en liefde, en dat julle altyd aan ons 'n goeie gedagtenis het en baie graag begeer om ons te sien, net soos ons julle ook sal sien.
7 Daarom, broeders, is ons oor julle vertroos in al ons ellende en benoudheid deur julle geloof.
8 Want nou lewe ons as julle vasstaan in die Here.
9 Want watter dank kan ons God weer vir julle betuig, oor al die vreugde waarmee ons ons om julle ontwil verheug voor onse God;
10 Nag en dag bid julle uitermate dat ons u aangesig mag sien en dit wat in u geloof ontbreek, kan volmaak?

11 En God self en ons Vader, en ons Here Jesus Christus, rig ons pad na julle toe.
12 En die Here laat julle toeneem en oorvloedig wees in liefde onder mekaar en teenoor alle mense, net soos ons teenoor julle.
13 Tot die einde mag Hy julle harte bevestig, onberispelik in heiligheid voor God, ja onse Vader, by die wederkoms van onse Here Jesus Christus met al sy heiliges.

HOOFSTUK 4

1 Verder smeek ons julle dan, broeders, en vermaan julle deur die Here Jesus, dat soos julle van ons ontvang het hoe julle behoort te wandel en God te behaag, so sal julle meer en meer oorvloedig wees.
2 Want julle weet watter gebooie ons julle deur die Here Jesus gegee het.
3 Want dit is die wil van God, ja, julle heiligmaking, dat julle jul moet onthou van hoerery:
4 dat elkeen van julle moet weet hoe om sy voorwerp in heiligmaking en eer te besit;
5 Nie in die begeerlikheid van begeerlikheid nie, net soos die heidene wat God nie ken nie;
6 dat niemand verder gaan en sy broer in enige saak bedrieg nie, want die Here is die wreker van almal, soos ons julle ook vooraf gewaarsku en getuig het.
7 Want God het ons nie tot onreinheid geroep nie, maar tot heiligmaking.
8 Wie dus verag, verag nie die mens nie, maar God, wat ook sy Heilige Gees aan ons gegee het.
9 Maar wat die broederliefde betref, het julle nie nodig dat ek aan julle skrywe nie, want julle is self deur God geleer om mekaar lief te hê.
10 En julle doen dit aan al die broeders wat in die hele Macedónië is; maar ons smeek julle, broeders, dat julle meer en meer moet vermeerder;
11 En dat julle studeer om stil te bly en om julle eie sake te doen en om met julle eie hande te werk, soos ons julle beveel het;
12 sodat julle eerlik kan wandel teenoor die wat buite is, en julle aan niks ontbreek nie.
13 Maar ek wil nie hê dat julle onkundig moet wees nie, broeders, aangaande die ontslapenes, sodat julle nie treur soos ander wat geen hoop het nie.
14 Want as ons glo dat Jesus gesterwe en opgestaan het, so sal God ook die wat in Jesus ontslaap het, saambring.
15 Want dit sê ons vir julle deur die woord van die Here, dat ons wat in die lewe is en oorbly tot die wederkoms van die Here die ontslapenes nie sal keer nie.
16 Want die Here self sal van die hemel neerdaal met 'n geroep, met die stem van 'n aartsengel en met die basuin van God; en die wat in Christus gesterf het, sal eerste opstaan.
17 Dan sal ons wat in die lewe oorbly, saam met hulle in die wolke weggevoer word die Here tegemoet in die lug; en so sal ons altyd by die Here wees.
18 Daarom, troos mekaar met hierdie woorde.

HOOFSTUK 5

1 Maar van die tye en geleenthede, broeders, het julle nie nodig dat ek aan julle skrywe nie.
2 Want julle weet self goed dat die dag van die Here so kom soos 'n dief in die nag.
3 Want wanneer hulle sê: Vrede en veiligheid; dan oorval 'n skielike verderf hulle soos die barensnood 'n swanger vrou; en hulle sal nie ontvlug nie.
4 Maar julle, broeders, is nie in die duisternis, dat daardie dag julle soos 'n dief sou oorval nie.
5 Julle is almal kinders van die lig en kinders van die dag; ons is nie van die nag of van die duisternis nie.
6 Laat ons daarom nie slaap soos ander nie; maar laat ons waak en nugter wees.
7 Want die wat slaap, slaap in die nag; en die wat dronk is, is in die nag dronk.
8 Maar laat ons, wat van die dag is, nugter wees, met die borswapen van geloof en liefde aan; en vir 'n helm, die hoop op verlossing.
9 Want God het ons nie bestem tot toorn nie, maar om die saligheid te verkry deur onse Here Jesus Christus,
10 wat vir ons gesterf het, sodat ons, of ons wakker word of slaap, saam met Hom kan lewe.
11 Daarom, troos julle saam en bou mekaar op, soos julle ook doen.
12 En ons smeek julle, broeders, om die wat onder julle arbei, en oor julle in die Here is, te ken en julle te vermaan;
13 En om hulle in liefde baie hoog te ag ter wille van hulle werk. En wees in vrede onder mekaar.
14 Nou vermaan ons julle, broeders, waarsku die onregverdiges, troos die swaksinniges, ondersteun die swakkes, wees geduldig teenoor alle mense.
15 Pas op dat niemand kwaad vir kwaad aan iemand vergeld nie; maar volg altyd wat goed is, onder mekaar sowel as vir alle mense.
16 Wees altyd bly.
17 Bid sonder ophou.
18 Wees in alles dankbaar, want dit is die wil van God in Christus Jesus oor julle.
19 Blus die Gees nie uit nie.
20 Verag profesieë nie.
21 Beproef alle dinge; hou vas wat goed is.
22 Weerhou van alle skyn van boosheid.
23 En die God van vrede self heilig julle volkome; en ek bid God dat julle gees en siel en liggaam geheel en al onberispelik bewaar word by die wederkoms van onse Here Jesus Christus.
24 Getrou is hy wat julle roep, wat dit ook sal doen.
25 Broeders, bid vir ons.
26 Groet al die broeders met 'n heilige soen.
27 Ek beveel julle by die Here dat hierdie brief aan al die heilige broeders voorgelees word.
28 Die genade van onse Here Jesus Christus sy met julle. Amen. (Die eerste brief aan die Tessalonisense is uit Athene geskryf.)

2 Tessalonisense

HOOFSTUK 1

1 Paulus en Silvanus en Timótheüs aan die gemeente van die Tessalonisense in God onse Vader en die Here Jesus Christus:
2 Genade vir julle en vrede van God ons Vader en die Here Jesus Christus.
3 Ons is verplig om God altyd vir julle te dank, broers, soos dit betaamlik is, omdat julle geloof uitermate groei, en die liefde van elkeen van julle almal oorvloedig is;
4 Sodat ons self in julle roem in die gemeentes van God vir julle geduld en geloof in al julle vervolginge en verdrukkinge wat julle verduur.
5 wat ’n duidelike teken is van die regverdige oordeel van God, sodat julle die koninkryk van God waardig geag kan word, waarvoor julle ook ly;
6 Omdat dit by God regverdig is om verdrukking te vergeld aan die wat jou pla;
7 En vir julle wat verdruk is, rus saam met ons, wanneer die Here Jesus saam met sy magtige engele uit die hemel geopenbaar sal word,
8 In vlammende vuur wraak neem op die wat God nie ken nie en die evangelie van onse Here Jesus Christus nie gehoorsaam nie.
9 wat gestraf sal word met 'n ewige verderf van die aangesig van die Here en van die heerlikheid van sy krag;
10 Wanneer Hy kom om verheerlik te word in sy heiliges en om bewonder te word in almal wat glo (omdat ons getuienis onder julle geglo is) in daardie dag.
11 Daarom bid ons ook altyd vir julle, dat onse God julle hierdie roeping waardig sal ag en al die welbehae van sy goedheid en die werk van die geloof met krag sal vervul.
12 sodat die Naam van onse Here Jesus Christus in julle en julle in Hom verheerlik kan word volgens die genade van onse God en die Here Jesus Christus.

HOOFSTUK 2

1 Nou smeek ons julle, broeders, by die wederkoms van onse Here Jesus Christus en deur ons samekoms by Hom,
2 dat julle nie gou in gedagtes geskud of verskrik word nie, nie deur gees of deur woord of deur brief soos van ons af nie, aangesien die dag van Christus naby is.
3 Laat niemand julle op enige manier mislei nie, want daardie dag sal nie kom as daar eers 'n afval kom en die mens van sonde geopenbaar word, die seun van die verderf;
4 wat hom teëstaan en hom verhef bo alles wat God genoem word, of wat aanbid word; sodat hy as God in die tempel van God sit en homself wys dat hy God is.
5 Onthou julle nie dat ek hierdie dinge vir julle gesê het toe ek nog by julle was nie?
6 En nou weet julle wat dit weerhou, sodat hy op sy tyd geopenbaar kan word.
7 Want die verborgenheid van die ongeregtigheid werk alreeds; net hy wat nou laat, sal dit laat totdat hy uit die weg geruim is.
8 En dan sal daardie goddelose geopenbaar word, wat die Here sal vernietig met die gees van sy mond en sal vernietig met die glans van sy koms;
9 Selfs hy wie se koms is na die werking van Satan met alle krag en tekens en wonders van die leuen,
10 En met allerhande verleiding van ongeregtigheid in die wat verlore gaan; omdat hulle die liefde vir die waarheid nie aangeneem het om gered te word nie.
11 En daarom sal God hulle sterk dwaling stuur, dat hulle 'n leuen sou glo.
12 sodat almal veroordeel kan word wat die waarheid nie geglo het nie, maar behae gehad het in die ongeregtigheid.
13 Maar ons is verplig om God altyddeur oor julle te dank, broeders geliefdes van die Here, omdat God julle van die begin af tot saligheid uitverkies het deur heiligmaking van die Gees en geloof in die waarheid.
14 Waartoe Hy julle geroep het deur ons evangelie, om die heerlikheid van onse Here Jesus Christus te verkry.
15 Daarom, broers, staan vas en hou die oorleweringe vas wat julle geleer is, hetsy deur woord of ons brief.
16 En ons Here Jesus Christus self en God, ons Vader, wat ons liefgehad het en ons deur genade ewige troos en goeie hoop gegee het,
17 Troos julle harte en bevestig julle in elke goeie woord en werk.

HOOFSTUK 3

1 Ten slotte, broeders, bid vir ons, dat die woord van die Here vrye loop mag hê en verheerlik word, net soos dit by julle is.
2 En dat ons verlos kan word van onredelike en goddelose mense, want nie almal het geloof nie.
3 Maar die Here is getrou, wat jou sal bevestig en jou van die kwaad sal bewaar.
4 En ons vertrou op die Here wat julle aanraak, dat julle die dinge doen en sal doen wat ons julle beveel.
5 En die Here rig julle harte op die liefde van God en op die geduldige wat op Christus wag.
6 Nou beveel ons julle, broeders, in die Naam van onse Here Jesus Christus, dat julle julle onttrek van elke broeder wat wanordelik wandel, en nie volgens die oorlewering wat hy van ons ontvang het nie.
7 Want julle weet self hoe julle ons behoort te volg, want ons het ons nie onordelik onder julle gedra nie;
8 En ons het niemand se brood verniet geëet nie; maar nag en dag met arbeid en moeite gedoen, sodat ons niemand van julle verskuldig sou wees nie.
9 Nie omdat ons nie krag het nie, maar om onsself vir julle 'n voorbeeld te maak om ons te volg.
10 Want ook toe ons by julle was, het ons julle dit beveel: as iemand nie wil werk nie, moet hy ook nie eet nie.
11 Want ons hoor dat daar sommige is wat onordelik onder julle wandel en glad nie werk nie, maar besig is.
12 En hulle beveel en vermaan ons deur onse Here Jesus Christus om in stilte te werk en hulle eie brood te eet.
13 Maar julle, broeders, word nie moeg om goed te doen nie.
14 En as iemand ons woord deur hierdie brief nie gehoorsaam nie, let op daardie man en hou geen gemeenskap met hom nie, sodat hy beskaamd kan staan.
15 Maar ag hom nie as 'n vyand nie, maar vermaan hom as 'n broer.
16 En die Here van die vrede gee julle altyd vrede in alle opsigte. Die Here sal met julle almal wees.

17 Die groete van Paulus met my eie hand, wat die teken is
in elke brief: so skryf ek.
18 Die genade van onse Here Jesus Christus sy met julle
almal. Amen. (Die tweede brief aan die Tessalonisense is
uit Athene geskryf.)

1 Timoteus

HOOFSTUK 1

1 Paulus, 'n apostel van Jesus Christus deur die bevel van God, ons Verlosser, en Here Jesus Christus, wat ons hoop is;
2 Aan Timoteus, my eie seun in die geloof: Genade, barmhartigheid en vrede van God ons Vader en Jesus Christus ons Here.
3 Soos ek jou gesmeek het om nog in Éfese te bly, toe ek na Masedonië gegaan het, sodat jy sommige kan bevel dat hulle geen ander leer leer nie,
4 Gee ook nie ag op fabels en eindelose geslagsregisters wat vrae bedien nie, eerder as die goddelike opbouing wat in die geloof is.
5 En die einde van die gebod is liefde uit ’n rein hart en ’n goeie gewete en uit ongeveinsde geloof.
6 Waaruit sommige afgewyk het, afgewyk het tot ydele geklets;
7 Begeer om leraars van die wet te wees; verstaan nie wat hulle sê of wat hulle bevestig nie.
8 Maar ons weet dat die wet goed is as iemand dit regmatig gebruik;
9 Deur dit te weet, dat die wet nie gemaak is vir 'n regverdige nie, maar vir die wettelose en ongehoorsames, vir die goddelose en vir sondaars, vir onheiliges en onheiliges, vir moordenaars van vaders en moordenaars van moeders, vir mensemoordenaars,
10 Vir hoereerders, vir hulle wat hulle met die mensdom verontreinig, vir menstelers, vir leuenaars, vir meineed, en as daar enigiets anders is wat in stryd is met die gesonde leer;
11 Volgens die heerlike evangelie van die geseënde God, wat aan my toevertrou was.
12 En ek dank Christus Jesus, onse Here, wat my in staat gestel het, dat Hy my getrou geag het deur my in die bediening te stel;
13 Hy was voorheen 'n lasteraar en 'n vervolger en kwaaddoener, maar ek het barmhartigheid verkry, omdat ek dit onwetend in ongeloof gedoen het.
14 En die genade van onse Here was uitermate oorvloedig met geloof en liefde wat in Christus Jesus is.
15 Dit is 'n betroubare woord en verdienste om aangeneem te word, dat Christus Jesus in die wêreld gekom het om sondaars te red; van wie ek hoof is.
16 Maar daarom het ek barmhartigheid verkry, dat Jesus Christus in my eerstens alle lankmoedigheid kon betoon, tot 'n voorbeeld vir die wat in Hom glo tot die ewige lewe.
17 Nou aan die Koning, die ewige, onsterflike, onsigbare, die enigste wyse God, kom toe eer en heerlikheid tot in alle ewigheid. Amen.
18 Hierdie opdrag dra ek aan jou toe, seun Timoteus, volgens die profesieë wat aan jou voorafgegaan het, sodat jy daardeur 'n goeie oorlog kan voer;
19 Met geloof en 'n goeie gewete; wat sommige vanweë die geloof weggedoen het, skipbreuk gely het.
20 Van wie is Himeneus en Alexander; wat Ek aan die Satan oorgegee het, sodat hulle kan leer om nie te laster nie.

HOOFSTUK 2

1 Ek vermaan dan dat in die eerste plek smekinge, gebede, voorbedes en danksegging gedoen moet word vir alle mense;
2 Vir konings en vir almal wat gesag het; sodat ons 'n rustige en rustige lewe kan lei in alle godsvrug en eerlikheid.
3 Want dit is goed en welgevallig in die oë van God, ons Verlosser;
4 wat wil hê dat alle mense gered word en tot kennis van die waarheid kom.
5 Want daar is een God en een Middelaar tussen God en die mense, die mens Christus Jesus;
6 wat Homself gegee het as 'n losprys vir almal, om op die regte tyd getuig te word.
7 Waartoe ek aangestel is as 'n prediker en 'n apostel (ek spreek die waarheid in Christus en lieg nie;) 'n leraar van die heidene in geloof en waarheid.
8 Ek wil dan dat die mense oral moet bid en heilige hande ophef, sonder toorn en twyfel.
9 So ook, dat vroue hulleself versier in beskeie klere, met skaamte en nugterheid; nie met gebreide hare, of goud of pêrels, of duur kleed nie;
10 Maar (wat vroue word wat die godsaligheid bely) deur goeie werke.
11 Laat die vrou in stilte met alle onderdanigheid leer.
12 Maar ek laat 'n vrou nie toe om te leer of die gesag oor die man toe te neem nie, maar om in stilte te wees.
13 Want Adam is eers gevorm, toe Eva.
14 En Adam is nie mislei nie, maar die vrou wat verlei is, was in die oortreding.
15 Nietemin sal sy gered word in die geboorte, as hulle voortgaan in geloof en liefde en heiligheid met nugterheid.

HOOFSTUK 3

1 Dit is 'n ware gesegde: As 'n man die amp van 'n biskop begeer, begeer hy 'n goeie werk.
2 'n Biskop moet dan onberispelik wees, die man van een vrou, waaksaam, nugter, van goeie gedrag, gasvry, bekwaam om te onderrig;
3 Nie aan wyn gegee nie, geen slager nie, nie gierig van vuil wins nie; maar geduldig, nie 'n bakleier nie, nie begeerlik nie;
4 Een wat sy eie huis goed regeer en sy kinders in alle erns onderdanig het;
5 (Want as iemand nie weet hoe om sy eie huis te regeer nie, hoe sal hy vir die gemeente van God sorg?)
6 Nie 'n beginner nie, sodat hy nie in hoogmoed verhef word in die oordeel van die duiwel nie.
7 Verder moet hy 'n goeie verslag hê van die wat buite is; dat hy nie in smaad en in die strik van die duiwel val nie.
8 Net so moet die diakens ernstig wees, nie dubbeltong, nie aan baie wyn gegee nie, nie gierig van vuil wins nie;
9 Hou die verborgenheid van die geloof in 'n rein gewete.
10 En laat hierdie ook eers beproef word; laat hulle dan die amp van 'n diaken gebruik, terwyl hulle onberispelik bevind word.
11 Net so moet hulle vroue ernstig wees, nie lasteraars nie, nugter, in alles getrou.
12 Laat die diakens die mans van een vrou wees en hulle kinders en hulle eie huise goed regeer.

13 Want die wat die amp van diaken gebruik het, koop vir hulleself 'n goeie graad en groot vrymoedigheid in die geloof in Christus Jesus.
14 Ek skryf hierdie dinge aan jou in die hoop om binnekort na jou te kom:
15 Maar as ek lank vertoef, dat jy kan weet hoe jy jou behoort te gedra in die huis van God, wat die gemeente is van die lewende God, die pilaar en grondslag van die waarheid.
16 En sonder omstredenheid is die verborgenheid van die godsaligheid groot: God is geopenbaar in die vlees, geregverdig in die Gees, gesien deur engele, aan die heidene verkondig, in die wêreld geglo, opgeneem in heerlikheid.

HOOFSTUK 4

1 En die Gees spreek uitdruklik dat in die laaste tye sommige van die geloof sal afvallig, en ag gee op verleidende geeste en leringe van duiwels;
2 Spreek lê in skynheiligheid; dat hulle gewete met 'n warm yster geskroei word;
3 verbied om te trou en beveel om te onthou van voedsel wat God geskep het om met danksegging ontvang te word van die wat glo en die waarheid ken.
4 Want elke skepsel van God is goed en niks wat verwerp moet word as dit met danksegging ontvang word nie.
5 Want dit word geheilig deur die woord van God en deur gebed.
6 As jy die broeders aan hierdie dinge herinner, sal jy 'n goeie dienaar van Jesus Christus wees, gevoed in die woorde van geloof en goeie leer waartoe jy bereik het.
7 Maar weier onheilige en ou vroulike fabels, en oefen jou eerder in die godsaligheid.
8 Want liggaamlike oefening baat min, maar die godsaligheid is vir alles nuttig, met die belofte van die lewe wat nou is en van die toekomstige.
9 Dit is 'n betroubare woord wat alle aanvaarding verdien.
10 Want daarom arbei ons sowel as smaad, omdat ons op die lewende God vertrou, wat die Verlosser is van alle mense, veral van die wat glo.
11 Hierdie dinge beveel en leer.
12 Laat niemand jou jeug verag nie; maar wees 'n voorbeeld van die gelowiges in woord, in gesprek, in liefde, in gees, in geloof, in reinheid.
13 Totdat ek kom, gee aandag aan lees, vermaning, lering.
14 Verwaarloos nie die gawe wat in jou is, wat aan jou gegee is deur profesie, met die handoplegging van die ring nie.
15 Peins oor hierdie dinge; gee jou geheel en al aan hulle; sodat u voordeel aan almal kan verskyn.
16 Neem ag op jouself en op die leer; bly daarin, want deur dit te doen, sal jy jouself sowel as die wat na jou luister, red.

HOOFSTUK 5

1 Moenie 'n ouderling bestraf nie, maar smeek hom soos 'n vader; en die jonger manne as broers;
2 Die ouer vroue as moeders; die jonger as susters, met alle reinheid.
3 Eer weduwees wat waarlik weduwees is.
4 Maar as enige weduwee kinders of nefies het, laat hulle eers leer om tuis vroomheid te betoon en hulle ouers te vergelde; want dit is goed en welgevallig voor God.
5 En sy wat waarlik 'n weduwee en verlate is, vertrou op God en bly nag en dag in smekinge en gebede.
6 Maar sy wat in genot leef, is dood terwyl sy lewe.
7 En hierdie dinge gee beheer, sodat hulle onberispelik kan wees.
8 Maar as iemand nie vir sy eie sorg nie, en veral vir dié van sy eie huis, het hy die geloof verloën en is erger as 'n ongelowige.
9 Laat ’n weduwee nie in die getal onder sestig jaar oud word wat die vrou van een man was nie,
10 Goed gerapporteer vir goeie werke; as sy kinders grootgemaak het, as sy vreemdelinge gelos het, as sy die voete van die heiliges gewas het, as sy die ellendige verlos het, as sy elke goeie werk ywerig nagevolg het.
11 Maar die jonger weduwees weier;
12 Hulle het verdoemenis, omdat hulle hul eerste geloof verwerp het.
13 En terselfdertyd leer hulle om ledig te wees en van huis tot huis rond te dwaal; en nie alleen ledig nie, maar ook rommelmakers en besighede wat dinge spreek wat hulle nie behoort nie.
14 Ek wil dus dat die jonger vroue trou, kinders baar, die huis lei, die teëstander geen aanleiding gee om smaad te praat nie.
15 Want sommige het reeds agter Satan aan afgewyk.
16 As enige man of vrou wat glo, weduwees het, laat hulle hulle help, en laat die gemeente nie aangekla word nie; dat dit die wat waarlik weduwees is, kan verlos.
17 Laat die ouderlinge wat goed regeer dubbele eer waardig geag word, veral hulle wat arbei in die woord en die leer.
18 Want die Skrif sê: Jy mag die bees wat die graan dors, nie muilband nie. En: Die arbeider is sy loon waardig.
19 Moenie 'n beskuldiging teen 'n ouderling ontvang nie, maar voor twee of drie getuies.
20 Die wat sondig, bestraf voor almal, sodat ook ander kan vrees.
21 Ek besweer jou voor God en die Here Jesus Christus en die uitverkore engele, dat jy hierdie dinge onderhou sonder om die een bo die ander te verkies en niks uit partydigheid te doen nie.
22 Lê skielik die hande aan niemand op nie, en wees nie deelagtig aan die sondes van ander nie; bewaar jouself rein.
23Drink nie meer water nie, maar gebruik 'n bietjie wyn ter wille van jou maag en jou dikwels swakhede.
24 Sommige mense se sondes is vooraf oop en gaan voor die oordeel uit; en 'n paar manne wat hulle agtervolg.
25 Net so is ook die goeie werke van sommige vooraf openbaar; en die wat anders is, kan nie weggesteek word nie.

HOOFSTUK 6

1 Laat soveel diensknegte wat onder die juk is, hulle eie here alle eer waardig ag, sodat die Naam van God en sy leer nie gelaster word nie.
2 En die wat gelowige here het, laat hulle hulle nie verag nie, want hulle is broers; maar dien hulle liewer, want hulle

is getrou en geliefdes, deelgenote van die weldaad. Hierdie dinge leer en vermaan.
3 As iemand anders leer en nie instem tot heilsame woorde nie, selfs die woorde van onse Here Jesus Christus, en met die leer wat volgens die godsaligheid is;
4 Hy is trots, hy weet niks, maar hy is mal oor vrae en twis van woorde, waarvan afguns, twis, lasteringe, slegte vermoedens kom,
5 Verdraaide twis van mense met verdorwe sinne en gebrek aan die waarheid, deur te dink dat wins godsvrug is; onttrek jou van sulkes.
6 Maar godsaligheid saam met vergenoegdheid is groot wins.
7 Want ons het niks in hierdie wêreld ingebring nie, en dit is seker dat ons niks kan uitdra nie.
8 En as ons voedsel en klere het, laat ons daarmee tevrede wees.
9 Maar die wat ryk wil word, val in versoeking en 'n strik en in baie dwase en skadelike begeerlikhede, wat die mense laat verdrink in verderf en verderf.
10 Want die geldgierigheid is die wortel van alle kwaad; terwyl sommige daarna begeer het, het hulle afgedwaal van die geloof en hulleself met baie smarte deurboor.
11 Maar jy, man van God, vlug hierdie dinge; en jaag na geregtigheid, godsaligheid, geloof, liefde, geduld, sagmoedigheid.
12 Stry die goeie stryd van die geloof, gryp die ewige lewe, waartoe jy ook geroep is, en het 'n goeie belydenis voor baie getuies afgelê.
13 Ek gee jou bevel voor die oë van God, wat alles lewend maak, en voor Christus Jesus, wat voor Pontius Pilatus 'n goeie belydenis afgelê het;
14 dat jy hierdie gebod onberispelik, onberispelik, onderhou tot by die verskyning van onse Here Jesus Christus.
15 wat hy in sy tye sal toon, wie is die geseënde en enigste Kragtige, die Koning van die konings en die Here van die here;
16 wat net onsterflikheid het, wat woon in die lig waartoe geen mens kan nader nie; wat niemand gesien en nie kan sien nie; aan wie kom toe eer en ewige krag. Amen.
17 Beveel die rykes in hierdie wêreld dat hulle nie hoogmoedig moet wees en nie vertrou op onsekere rykdom nie, maar op die lewende God, wat ons alles ryklik gee om te geniet;
18 dat hulle goed doen, dat hulle ryk wees in goeie werke, bereid is om uit te deel, gewillig om te kommunikeer;
19 en lê vir hulle 'n goeie fondament op vir die tyd wat kom, sodat hulle die ewige lewe kan gryp.
20 O Timoteus, bewaar dit wat aan u vertroue toevertrou is, en vermy goddelose en ydele gebabbel, en teenstande van die wetenskap wat valslik so genoem word:
21 wat sommige wat bely het, dwaal in die geloof. Genade sy met jou. Amen. (Die eerste aan Timoteus is geskryf uit Laodisea, wat die belangrikste stad van Phrygia Pacatiana is.)

2 Timoteus

HOOFSTUK 1

1 Paulus, 'n apostel van Jesus Christus deur die wil van God, volgens die belofte van die lewe wat in Christus Jesus is,
2 Aan Timoteus, my geliefde seun: Genade, barmhartigheid en vrede van God die Vader en Christus Jesus, onse Here.
3 Ek dank God wat ek van my voorvaders met rein gewete dien, dat ek sonder ophou aan U dink in my gebede dag en nag;
4 Ek verlang baie om jou te sien, gedagtig aan jou trane, sodat ek met blydskap vervul kan word;
5 Wanneer ek die ongeveinsde geloof wat in jou is, in herinnering roep, wat eers in jou grootmoeder Loïs en jou moeder Eunice gewoon het; en ek is daarvan oortuig ook in jou.
6 Daarom herinner ek jou dat jy die gawe van God wat in jou is, verwek deur die oplegging van my hande.
7 Want God het ons nie 'n gees van vrees gegee nie; maar van krag en liefde en selfbeheersing.
8 Skaam jou dan nie oor die getuienis van onse Here of vir my, sy gevangene nie, maar word deelagtig aan die verdrukkinge van die evangelie volgens die krag van God;
9 wat ons gered het en ons geroep het met 'n heilige roeping, nie volgens ons werke nie, maar volgens sy eie voorneme en genade wat ons in Christus Jesus gegee is voordat die wêreld begin het,
10 Maar dit word nou geopenbaar deur die verskyning van ons Verlosser, Jesus Christus, wat die dood tot niet gemaak het en lewe en onsterflikheid aan die lig gebring het deur die evangelie.
11 Waartoe ek aangestel is as 'n prediker en 'n apostel en 'n leraar van die heidene.
12 Daarom ly ek ook hierdie dinge; nogtans skaam ek my nie; want ek weet in wie ek geglo het, en is oortuig dat hy in staat is om te bewaar wat ek hom toevertrou het teen dié dag.
13 Hou vas aan die vorm van gesonde woorde wat jy van my gehoor het, in geloof en liefde wat in Christus Jesus is.
14 Die goeie ding wat aan jou toevertrou is, bewaar deur die Heilige Gees wat in ons woon.
15 Dit weet jy, dat almal wat in Asië is, van my afgewend is; van wie Phygellus en Hermogenes is.
16 Die Here gee barmhartigheid aan die huis van Onesiforus; want hy het my dikwels verkwik en hom nie geskaam oor my ketting nie.
17 Maar toe hy in Rome was, het hy my baie ywerig opgesoek en my gekry.
18 Die Here gee aan hom dat hy in dié dag barmhartigheid by die Here kan vind; en in hoeveel dinge hy my in Efese bedien het, weet jy baie goed.

HOOFSTUK 2

1 Jy dan, my seun, word sterk in die genade wat in Christus Jesus is.
2 En die dinge wat jy van My gehoor het onder baie getuies, dit dra jy toe aan getroue manne, wat in staat sal wees om ook ander te leer.
3 Verdra dan verharding, soos 'n goeie soldaat van Jesus Christus.
4 Niemand wat oorlog voer, verstrengel hom met die sake van hierdie lewe nie; dat hy hom kan behaag wat hom as soldaat uitverkies het.
5 En as iemand hom ook beywer vir meesterskap, word hy tog nie gekroon nie, tensy hy wettiglik stry.
6 Die landbouer wat arbei, moet eerste deel kry aan die vrugte.
7 Let op wat ek sê; en die Here gee jou insig in alles.
8 Onthou dat Jesus Christus, uit die geslag van Dawid, uit die dood opgewek is volgens my evangelie:
9 Waarin ek benoud ly soos 'n kwaaddoener, tot boeie toe; maar die woord van God is nie gebonde nie.
10 Daarom verdra ek alles ter wille van die uitverkorenes, sodat hulle ook die verlossing wat in Christus Jesus is, met ewige heerlikheid kan verkry.
11 Dit is 'n betroubare woord: Want as ons saam met Hom dood is, sal ons ook saam met Hom lewe.
12 As ons ly, sal ons ook saam met Hom regeer; as ons Hom verloën, sal Hy ons ook verloën.
13 As ons nie glo nie, bly hy tog getrou; hy kan homself nie verloën nie.
14 Gedenk hulle aan hierdie dinge deur hulle voor die aangesig van die Here te bevel dat hulle nie stry oor woorde sonder nut nie, maar tot ondergang van die hoorders.
15 Bestudeer om jou beproef voor God te stel, 'n werker wat hom nie hoef te skaam nie, wat die woord van die waarheid reg verdeel.
16 Maar vermy onheilige en ydele praatjies, want dit sal vermeerder tot meer goddeloosheid.
17 En hulle woord sal eet soos 'n kanker; van wie is Himeneus en Filetus;
18 wat met betrekking tot die waarheid gedwaal het deur te sê dat die opstanding reeds verby is; en die geloof van sommige omverwerp.
19 Maar die fondament van God staan vas met hierdie seël: Die Here ken die wat syne is. En: Laat elkeen wat die Naam van Christus noem, van die ongeregtigheid afwyk.
20 Maar in 'n groot huis is daar nie net voorwerpe van goud en silwer nie, maar ook van hout en grond; en sommige tot eer en sommige tot oneer.
21 As iemand hom dan van hierdie reinig, sal hy 'n voorwerp tot eer wees, geheilig en geskik vir die eienaar se gebruik, en voorberei vir elke goeie werk.
22 Vlug ook van die begeerlikhede van die jeug, maar jaag geregtigheid, geloof, liefde, vrede na saam met die wat die Here uit 'n rein hart aanroep.
23 Maar dwase en ongeleerde vrae vermy, omdat hulle weet dat hulle geslagsstryd voer.
24 En die kneg van die Here mag nie twis nie; maar wees sag teenoor alle mense, bekwaam om te leer, geduldig,
25 In sagmoedigheid onderrig die wat hulleself teëstaan; as God hulle dalk bekering sal gee tot die erkenning van die waarheid;
26 En dat hulle hulself kan herstel uit die strik van die duiwel, wat deur hom gevange geneem is na sy wil.

HOOFSTUK 3

1 Weet ook dat daar in die laaste dae swaar tye sal kom.
2 Want die mense sal liefhebbers van hulleself wees, gierigaards, grootpraters, trotsaards, lasteraars, ongehoorsaam aan ouers, ondankbaar, onheilig,
3 Sonder natuurlike geneentheid, wapenstilstand, valse beskuldigers, inkontinente, wreedaardige, veragters van die goeies,
4 Verraaiers, koppige, hoogmoedige, liefhebbers van genot meer as liefhebbers van God;
5 Deur 'n gedaante van godsaligheid te hê, maar die krag daarvan verloën; draai weg van sulkes.
6 Want van hierdie soort is hulle wat in huise insluip en dwase vroue gevange lei, belaai met sondes, weggelei met allerhande begeerlikhede,
7 Altyd leer, en nooit in staat om tot kennis van die waarheid te kom nie.
8 En soos Jannes en Jambres Moses teëgestaan het, so weerstaan hulle ook die waarheid: manne met korrupte verstand, verwerplik in die geloof.
9 Maar hulle sal nie verder voortgaan nie, want hulle dwaasheid sal vir alle mense openbaar word, soos hulle s'n ook was.
10 Maar jy het my leerstelling, lewenswyse, voorneme, geloof, lankmoedigheid, liefde, geduld, ten volle geken,
11 Vervolgings, verdrukkinge wat oor my gekom het in Antiochíë, in Ikonium, in Listre; watter vervolgings het ek verduur, maar uit hulle almal het die Here my gered.
12 Ja, en almal wat godvrugtig in Christus Jesus wil lewe, sal vervolg word.
13 Maar slegte mense en verleiers sal erger en erger word, hulle verlei en verlei word.
14 Maar bly jy in die dinge wat jy geleer het en waarvan jy verseker is, omdat jy weet van wie jy dit geleer het;
15 En dat jy van kleins af die heilige Skrifte ken wat jou wys kan maak tot saligheid deur die geloof in Christus Jesus.
16 Die hele Skrif is deur God ingegee en is nuttig tot lering, tot weerlegging, tot teregwysing, tot onderwysing in die geregtigheid;
17 sodat die man van God volmaak kan wees, volkome toegerus vir alle goeie werke.

HOOFSTUK 4

1 Ek besweer jou dan voor God en die Here Jesus Christus, wat die lewendes en die dooies sal oordeel by sy verskyning en sy koninkryk;
2 Verkondig die woord; wees onmiddellik in seisoen, buite seisoen; bestraf, bestraf, vermaan met alle lankmoedigheid en lering.
3 Want daar sal 'n tyd kom wanneer hulle die gesonde leer nie sal verdra nie; maar volgens hulle eie begeerlikhede sal hulle vir hulle leraars versamel met gestreelde ore;
4 En hulle sal hulle oor van die waarheid afkeer en hulle tot fabels wend.
5 Maar wees waaksaam in alles, verduur verdrukkinge, doen die werk van 'n evangelis, lewer volle bewys van jou bediening.
6 Want ek is nou gereed om geoffer te word, en die tyd van my vertrek is naby.
7 Ek het 'n goeie stryd gestry, ek het my kursus voltooi, ek het die geloof behou.
8 Voortaan is vir my weggelê 'n kroon van geregtigheid wat die Here, die regverdige Regter, my in dié dag sal gee, en nie aan my alleen nie, maar aan almal ook wat sy verskyning liefhet.
9 Doen jou ywer om gou na my toe te kom.
10 Want Demas het My verlaat, omdat hy hierdie teenswoordige wêreld liefgehad het, en het na Tessalonika vertrek; Crescens na Galasië, Titus tot Dalmatië.
11 Net Lukas is by my. Neem Markus en bring hom saam, want hy is vir my nuttig vir die bediening.
12 En Ek het Tigikus na Éfese gestuur.
13 Die kleed wat ek by Karpus in Troas agtergelaat het, as jy kom, bring saam met jou, en die boeke, maar veral die perkamente.
14 Alexander, die kopersmid, het my baie kwaad aangedoen: die Here vergeld hom volgens sy werke.
15 Vir wie moet jy ook sorg; want Hy het ons woorde grootliks weerstaan.
16 By my eerste antwoord het niemand by my gestaan nie, maar almal het my verlaat;
17 Maar die Here het by my gestaan en my versterk; sodat deur my die prediking ten volle geken kan word en al die heidene sou hoor; en ek is verlos uit die bek van die leeu.
18 En die Here sal my verlos van elke bose werk en my bewaar tot in sy hemelse koninkryk; aan wie die heerlikheid toekom tot in alle ewigheid. Amen.
19 Groet Prisca en Aquila en die huisgesin van Onesiphorus.
20 Erastus het in Korinthe gebly, maar Trofimus het ek siek in Milete agtergelaat.
21 Doen jou ywer om voor die winter te kom. Eubulus groet jou en Pudens en Linus en Claudia en al die broers.
22 Die Here Jesus Christus wees met jou gees. Genade met jou. Amen. (Die tweede brief aan Timotheus, georden as die eerste biskop van die gemeente van die Efesiërs, is uit Rome geskryf toe Paulus die tweede keer voor Nero gebring is.)

Titus

HOOFSTUK 1

1 Paulus, 'n dienskneg van God en 'n apostel van Jesus Christus, volgens die geloof van die uitverkorenes van God en die erkenning van die waarheid wat na die godsaligheid is;
2 In die hoop op die ewige lewe, wat God, wat nie kan lieg nie, beloof het voordat die wêreld begin het;
3 Maar het op die regte tyd sy woord geopenbaar deur die prediking, wat aan my toevertrou is volgens die gebod van God, ons Verlosser;
4 Aan Titus, my eie seun na die algemene geloof: Genade, barmhartigheid en vrede van God die Vader en die Here Jesus Christus, ons Verlosser.
5 Daarom het ek jou op Kreta agtergelaat, dat jy die dinge wat ontbreek, moet orden en ouderlinge in elke stad aanstel, soos Ek jou aangestel het.
6 As iemand onberispelik is, die man van een vrou, wat getroue kinders het wat nie van oproer of onregverdigheid beskuldig word nie.
7 Want 'n biskop moet onberispelik wees, as 'n rentmeester van God; nie eiesinnig nie, nie gou kwaad nie, nie aan wyn gegee nie, geen slager nie, nie aan vuil wins gegee nie;
8 Maar 'n liefhebber van gasvryheid, 'n liefhebber van goeie mense, nugter, regverdig, heilig, ingetoë;
9 Hou vas aan die betroubare woord soos hy geleer is, sodat hy in staat kan wees om deur die gesonde leer die teësprekers te vermaan en te oortuig.
10 Want daar is baie oproerige en ydele sprekers en bedrieërs, veral dié van die besnydenis.
11 wie se mond gestop moet word, wat hele huise omverwerp deur dinge te leer wat hulle nie behoort nie, ter wille van vuil wins.
12 Een van hulleself, selfs 'n profeet van hulle eie, het gesê: Die Kretiërs is altyd leuenaars, bose diere, stadige buike.
13 Hierdie getuie is waar. Bestraf hulle daarom skerp, sodat hulle gesond kan wees in die geloof;
14 Moenie ag gee op Joodse fabels en gebooie van mense wat van die waarheid afwyk nie.
15 Vir die reines is alles rein, maar vir die wat besoedel en ongelowige is, is niks rein nie; maar selfs hulle verstand en gewete is besoedel.
16 Hulle bely dat hulle God ken; maar in die werke verloën hulle Hom, omdat hulle gruwelik en ongehoorsaam is en tot elke goeie werk verwerplik is.

HOOFSTUK 2

1 Maar spreek jy die dinge wat die gesonde leer word:
2 Dat die bejaardes nugter, ernstig, ingetoë, gesond wees in geloof, in liefde, in geduld.
3 So ook die bejaarde vroue, dat hulle gedra soos dit heilig is, nie valse beskuldigers nie, nie aan baie wyn gegee nie, leraars van goeie dinge;
4 sodat hulle die jong vroue kan leer om nugter te wees, om hulle mans lief te hê, om hulle kinders lief te hê,
5 Om verstandig te wees, kuis, huisbewaarder, goed, gehoorsaam aan hul eie mans, sodat die woord van God nie gelaster word nie.
6 Jong manne vermaan eweneens om nugter te wees.
7 Betoon Uself in alles 'n voorbeeld van goeie werke: in die lering wat onkorruptheid, swaartekrag, opregtheid toon,
8 Goeie spraak, wat nie veroordeel kan word nie; sodat hy wat teendeel is, beskaamd kan staan omdat hy geen kwaad van julle kan sê nie.
9 Vermaan diensknegte om gehoorsaam te wees aan hulle eie here, en om hulle in alles goed te behaag; nie weer antwoord nie;
10 Nie slingerend nie, maar betoon alle goeie trou; sodat hulle die leer van God, ons Verlosser, in alles kan versier.
11 Want die genade van God wat verlossing bring, het aan alle mense verskyn,
12 en leer ons dat ons, deur goddeloosheid en wêreldse begeerlikhede te verloën, nugter, regverdig en godvrugtig moet lewe in hierdie huidige wêreld;
13 Verwag die geseënde hoop en die heerlike verskyning van die grote God en ons Verlosser, Jesus Christus;
14 wat Homself vir ons gegee het, om ons van alle ongeregtigheid te verlos en vir Hom 'n volk van eiendom te reinig, ywerig in goeie werke.
15 Spreek hierdie dinge en vermaan en bestraf met alle gesag. Laat niemand jou verag nie.

HOOFSTUK 3

1 Stel hulle in gedagte om aan owerhede en magte onderworpe te wees, om magistrate te gehoorsaam, om gereed te wees tot elke goeie werk,
2 Om van niemand kwaad te praat nie, om geen bakleiery te wees nie, maar sagmoedig, om alle sagmoedigheid aan alle mense te bewys.
3 Want ons was self ook soms dwaas, ongehoorsaam, bedrieglik, het allerhande begeerlikhede en genietinge gedien, in boosheid en afguns gelewe, haatlik en mekaar gehaat.
4 Maar daarna het die goedertierenheid en liefde van God, ons Verlosser, aan die mens verskyn,
5 Nie deur werke van geregtigheid wat ons gedoen het nie, maar na sy barmhartigheid het Hy ons gered deur die bad van die wedergeboorte en die vernuwing van die Heilige Gees;
6 wat Hy oorvloediglik oor ons uitgestort het deur Jesus Christus, ons Verlosser;
7 sodat ons, geregverdig deur sy genade, erfgename gemaak kan word volgens die hoop op die ewige lewe.
8 Dit is 'n betroubare woord, en ek wil hê dat jy dit gedurigdeur bevestig, sodat die wat in God glo, versigtig kan wees om goeie werke te onderhou. Hierdie dinge is goed en nuttig vir die mense.
9 Maar vermy dwase vrae en geslagsregisters en twis en twis oor die wet; want hulle is nutteloos en ydel.
10 'n Man wat 'n ketter is na die eerste en tweede vermaning verwerp;
11 Hy weet dat hy wat so is, ondermyn word en sondig, terwyl hy deur homself veroordeel word.
12 Wanneer ek Artemas of Tigikus na jou toe stuur, wees ywerig om na my te kom na Nikópolis, want ek het besluit om daar te oorwinter.
13 Bring Zenas, die wetgeleerde, en Apollos ywerig op hulle reis, dat niks aan hulle ontbreek nie.
14 En laat ons s'n ook leer om goeie werke te onderhou vir nodige doeleindes, sodat dit nie onvrugbaar is nie.
15 Almal wat by my is, groet jou. Groet hulle wat ons in die geloof liefhet. Genade sy met julle almal. Amen. (Dit is geskryf aan Titus, georden as die eerste biskop van die kerk van die Kretiërs, van Nicopolis van Masedonië.)

Filemon

HOOFSTUK 1

1 Paulus, 'n gevangene van Jesus Christus, en Timoteus ons broer, vir Filemon ons geliefde en medewerker,
2 En aan ons geliefde Apphia, en Archippus ons medesoldier, en aan die kerk in jou huis:
3 Genade vir julle en vrede van God ons Vader en die Here Jesus Christus.
4 Ek dank my God en maak altyd melding van U in my gebede,
5 Hoor jy van jou liefde en geloof, wat jy teenoor die Here Jesus en teenoor al die heiliges het;
6 Sodat die kommunikasie van jou geloof bewerkstellig kan word deur die erkenning van elke goeie ding wat in jou is in Christus Jesus.
7 Want ons het groot vreugde en vertroosting in u liefde, omdat die ingewande van die heiliges deur u verkwik word, broer.
8 Daarom, hoewel ek baie vrymoedigheid in Christus kan hê om u te beveel wat gerieflik is,
9 Maar ter wille van die liefde smeek ek jou liewer, omdat ek so iemand is soos Paulus die bejaarde, en nou ook 'n gevangene van Jesus Christus.
10Ek smeek jou vir my seun Onesimus, wat ek in my bande verwek het:
11 Wat in die verlede vir jou nutteloos was, maar nou vir jou en vir my winsgewend was:
12 Wie Ek weer gestuur het: julle ontvang hom dan, dit is my eie ingewande:
13 Wie ek by my sou behou het, sodat hy my in u plek kon bedien het in die bande van die evangelie:
14 Maar sonder u verstand sou ek niks doen nie; dat jou voordeel nie as't ware noodsaaklik moet wees nie, maar gewillig.
15 Want miskien het hy daarom vir 'n seisoen vertrek, dat jy hom vir ewig sou ontvang;
16 Nie nou as 'n dienskneg nie, maar bo 'n dienskneg, 'n geliefde broer, spesiaal vir my, maar hoeveel te meer vir jou, in die vlees sowel as in die Here?
17As jy my dus as 'n maat beskou, ontvang hom soos ekself.
18 As hy jou 'n onreg aangedoen het, of wat jy behoort te skuld, moet jy dit op my rekening plaas;
19 Ek, Paulus, het dit met my eie hand geskrywe, sal ek dit vergeld: al sê ek nie vir jou hoe jy aan my selfs jou eie self verskuldig is nie.
20 Ja, broer, laat my vreugde in die Here hê: verkwik my ingewande in die Here.
21 Omdat ek vertroue in u gehoorsaamheid gehad het, het ek aan u geskrywe, omdat ek geweet het dat u ook meer wil doen as wat ek sê.
22 Maar berei my ook 'n verblyf voor, want ek vertrou dat ek deur julle gebede aan julle gegee sal word.
23 Daar salueer jou Epafras, my medegevangene in Christus Jesus;
24 Marcus, Aristarchus, Demas, Lucas, my medewerkers.
25Die genade van ons Here Jesus Christus is met julle gees. Amen.

Hebreërs

HOOFSTUK 1

1 God, wat op verskillende tye en op verskillende maniere in die verlede tot die vaders gespreek het deur die profete,
2 Het in hierdie laaste dae tot ons gespreek deur sy Seun, wat Hy as erfgenaam van alle dinge aangestel het, deur wie Hy ook die wêreld gemaak het;
3 Hy wat die glans van sy heerlikheid en die uitdruklike beeld van sy wese was, en alles onderhou deur die woord van sy krag, nadat Hy deur Homself ons sondes gereinig het, het gaan sit aan die regterhand van die Majesteit in die hoogte;
4 Hy is soveel beter gemaak as die engele, omdat Hy deur erfenis 'n voortrefliker naam as hulle verkry het.
5 Want aan wie van die engele het Hy ooit gesê: U is my Seun, vandag het Ek U gegenereer? En weer, Ek sal vir Hom 'n Vader wees, en Hy sal vir My 'n Seun wees?
6 En weer, wanneer Hy die Eersgeborene in die wêreld inbring, sê Hy: En laat al die engele van God Hom aanbid.
7 En van die engele sê Hy: Hy wat sy engele geeste maak en sy dienaars 'n vuurvlam.
8 Maar aan die Seun sê Hy: U troon, o God, is vir ewig en altyd; 'n septer van geregtigheid is die septer van u koninkryk.
9 U het geregtigheid liefgehad en ongeregtigheid gehaat; daarom het God, jou God, jou gesalf met vreugde-olie bo jou metgeselle.
10 En: U, Here, het in die begin die aarde gelê; en die hemele is die werke van u hande.
11 Hulle sal vergaan; maar jy bly; en hulle sal almal oud word soos 'n kleed;
12 En soos 'n kleed moet jy hulle toevou, en hulle sal verander word; maar jy is dieselfde, en jou jare sal nie ophou nie.
13 Maar aan wie van die engele het Hy ooit gesê: Sit aan my regterhand totdat Ek u vyande gemaak het 'n voetbank van u voete?
14 Is hulle nie almal dienende geeste wat uitgestuur is om te dien vir die wat erfgename van die saligheid sal wees nie?

HOOFSTUK 2

1 Daarom moet ons des te meer ag gee op die dinge wat ons gehoor het, sodat ons dit nie ooit sou laat glip nie.
2 Want as die woord wat deur engele gespreek is, standvastig was, en elke oortreding en ongehoorsaamheid 'n regverdige vergelding van beloning ontvang het;
3 Hoe sal ons ontvlug as ons so groot verlossing verontagsaam; wat eers deur die Here gespreek is en aan ons bevestig is deur die wat Hom gehoor het;
4 wat God ook van hulle getuig, beide deur tekens en wonders en met allerhande wonders en gawes van die Heilige Gees, volgens sy eie wil?
5 Want aan die engele het Hy die toekomstige wêreld, waarvan ons praat, nie onderwerp nie.
6 Maar iemand het op 'n sekere plek getuig en gesê: Wat is die mens, dat U aan hom dink? of die seun van die mens, dat U hom besoek?
7 U het hom 'n bietjie minder gemaak as die engele; U het hom met heerlikheid en eer gekroon en hom oor die werke van u hande aangestel.
8 U het alles aan sy voete onderwerp. Want deurdat hy alles aan hom onderwerp het, het hy niks nagelaat wat hom nie onderworpe is nie. Maar nou sien ons nog nie alle dinge onder Hom geplaas nie.
9 Maar ons sien Jesus, wat 'n bietjie minder as die engele gemaak is vir die lyding van die dood, met heerlikheid en eer gekroon; dat hy deur die genade van God vir elke mens die dood sou smaak.
10 Want dit het Hom geword, vir wie alle dinge is en deur wie alle dinge is, deur baie seuns tot heerlikheid te bring, om die owerste van hulle verlossing deur lyding volmaak te maak.
11 Want hy wat heilig sowel as die wat geheilig word, is almal uit een; daarom is hy nie skaam om hulle broers te noem nie,
12 en gesê: Ek sal u Naam aan my broers verkondig, te midde van die gemeente sal ek tot eer van U sing.
13 En weer, ek sal my vertroue op hom stel. En verder: Kyk, ek en die kinders wat God my gegee het.
14 Omdat die kinders dan vlees en bloed deelagtig is, het hy ook self daaraan deelgeneem; sodat Hy deur die dood hom kon vernietig wat mag oor die dood het, dit is die duiwel;
15 En verlos hulle wat uit vrees vir die dood hulle hele lewe lank aan slawerny onderworpe was.
16 Want waarlik, Hy het nie die aard van engele aangeneem nie; maar hy het die nageslag van Abraham op hom geneem.
17 Daarom moes Hy in alle opsigte aan sy broers gelyk word, sodat Hy 'n barmhartige en getroue hoëpriester kon wees in dinge wat aan God behoort, om versoening te doen vir die sondes van die volk.
18 Want deurdat Hy self onder versoeking gely het, is Hy in staat om dié te help wat versoek word.

HOOFSTUK 3

1 Daarom, heilige broeders, deelgenote van die hemelse roeping, let op die Apostel en Hoëpriester van ons belydenis, Christus Jesus;
2 wat getrou was aan Hom wat hom aangestel het, soos Moses ook in sy hele huis getrou was.
3 Want hierdie man is meer eer waardig geag as Moses, omdat hy wat die huis gebou het, meer eer het as die huis.
4 Want elke huis word deur iemand gebou; maar Hy wat alles gebou het, is God.
5 En Moses was voorwaar getrou in sy hele huis, as 'n dienskneg, vir 'n getuienis van die dinge wat daarna gespreek sou word;
6 Maar Christus as Seun oor sy eie huis; wie se huis is ons, as ons vashou aan die vertroue en die blydskap van die hoop tot die einde toe.
7 Daarom (soos die Heilige Gees sê: Vandag as julle sy stem sal hoor,
8 Verhard julle harte nie soos in die terging, op die dag van versoeking in die woestyn nie;
9 Toe julle vaders my versoek het, my beproef en my werke veertig jaar lank gesien het.
10 Daarom was ek bedroef oor daardie geslag en het gesê: Hulle dwaal altyd in hul hart; en hulle ken my weë nie.

11 Daarom het ek in my toorn gesweer: Hulle sal nie in my rus ingaan nie.)
12 Pas op, broeders, dat daar nie in een van julle 'n bose hart van ongeloof is deurdat hy van die lewende God afwyk nie.
13 Maar vermaan mekaar elke dag, terwyl dit vandag genoem word; dat niemand van julle deur die verleiding van die sonde verhard word nie.
14 Want ons het deelgenote aan Christus geword as ons die begin van ons vertroue tot die einde toe volhard;
15 Terwyl daar gesê word: Vandag as julle sy stem hoor, verhard julle harte nie soos in die terging nie.
16 Want sommige het, toe hulle dit gehoor het, uitgelok, maar nie almal wat deur Moses uit Egipte gekom het nie.
17 Maar oor wie was hy veertig jaar lank bedroef? was dit nie by die wat gesondig het nie, wie se lyke in die woestyn geval het?
18 En aan wie het Hy gesweer dat hulle nie in sy rus sou ingaan nie, behalwe aan die wat nie glo nie?
19 So sien ons dat hulle weens ongeloof nie kon ingaan nie.

HOOFSTUK 4

1 Laat ons dan vrees dat, terwyl daar 'n belofte om in sy rus in te gaan, ons oorbly, dit lyk of iemand van julle dit ontbreek.
2 Want aan ons is die evangelie verkondig, sowel as aan hulle;
3 Want ons wat geglo het, gaan in die rus in, soos Hy gesê het: Soos Ek in my toorn gesweer het, as hulle in my rus sal ingaan, al is die werke volbring van die grondlegging van die wêreld af.
4 Want hy het op 'n sekere plek van die sewende dag op hierdie wyse gespreek, en God het op die sewende dag gerus van al sy werke.
5 En weer op hierdie plek, as hulle in my rus ingaan.
6 Aangesien dit dan oorbly dat sommige daarin moet ingaan, en die aan wie dit eers verkondig is, het nie ingegaan vanweë ongeloof nie.
7 Weer beperk hy 'n sekere dag deur in Dawid te sê: Vandag, na so 'n lang tyd; soos daar gesê word: Vandag as julle sy stem hoor, verhard julle harte nie.
8 Want as Jesus hulle rus gegee het, sou Hy nie later van 'n ander dag gepraat het nie.
9 Daar bly dus rus oor vir die volk van God.
10 Want wie in sy rus ingegaan het, hy het ook opgehou van sy eie werke, soos God van syne gedoen het.
11 Laat ons ons dan arbei om in daardie rus in te gaan, sodat niemand in dieselfde voorbeeld van ongeloof val nie.
12 Want die woord van God is lewend en kragtig en skerper as enige tweesnydende swaard, en dring deur tot die skeiding van siel en gees en van gewrigte en murg, en is 'n beoordelaar van die gedagtes en bedoelings van die hart.
13 En daar is geen skepsel wat nie voor sy oë sigbaar is nie, maar alles is naak en oop voor die oë van Hom met wie ons te doen het.
14 Aangesien ons dan 'n groot Hoëpriester het wat deurgegaan het na die hemele, Jesus, die Seun van God, laat ons vashou aan ons belydenis.
15 Want ons het nie 'n hoëpriester wat nie deur die gevoel van ons swakhede aangeraak kan word nie; maar was in alle opsigte versoek soos ons, maar sonder sonde.
16 Laat ons dan met vrymoedigheid na die troon van genade gaan, sodat ons barmhartigheid kan verkry en genade vind om op die regte tyd gehelp te word.

HOOFSTUK 5

1 Want elke hoëpriester wat uit die mense weggeneem word, is vir mense aangestel in die dinge van God, om gawes sowel as slagoffers vir sondes te bring.
2 wat hom ontferm oor die onkundiges en die wat uit die weg is; omdat hy self ook deur krankheid omsingel is.
3 En om hierdie rede behoort hy, soos vir die volk, so ook vir homself, vir sondes te offer.
4 En niemand neem hierdie eer na hom toe nie, behalwe hy wat deur God geroep is, soos Aäron was.
5 So het Christus ook Homself nie verheerlik om hoëpriester te word nie; maar hy wat vir hom gesê het: U is my Seun, vandag het Ek U gegenereer.
6 Soos Hy ook op 'n ander plek sê: U is 'n priester vir ewig volgens die orde van Melgisédek.
7 wat in die dae van sy vlees, toe Hy gebede en smekinge met sterk geroep en trane geoffer het aan Hom wat hom uit die dood kon red, en verhoor is deurdat hy gevrees het;
8 Al was Hy 'n Seun, het Hy tog gehoorsaamheid geleer uit die dinge wat Hy gely het;
9 En toe Hy volmaak is, het Hy die bewerker van ewige verlossing geword vir almal wat Hom gehoorsaam;
10 Deur God 'n hoëpriester geroep volgens die orde van Melgisédek.
11 Van wie ons baie dinge het om te sê en wat moeilik is om uit te spreek, aangesien julle dof is om te hoor.
12 Want wanneer julle vir die tyd leraars behoort te wees, het julle nodig dat iemand julle weer leer wat die eerste beginsels van die woorde van God is; en het mense geword wat aan melk behoefte het en nie aan sterk vleis nie.
13 Want elkeen wat melk gebruik, is onkundig in die woord van geregtigheid, want hy is 'n kind.
14 Maar sterk vleis behoort aan die volwassenes, selfs dié wat deur middel van hul sintuie geoefen word om goed en kwaad te onderskei.

HOOFSTUK 6

1 Daarom, terwyl ons die beginsels van die leer van Christus verlaat, laat ons voortgaan tot volmaaktheid; nie weer die fondament lê van bekering uit dooie werke en van geloof in God nie,
2 Van die leer van die doop en van handoplegging en van die opstanding van die dooies en van die ewige oordeel.
3 En dit sal ons doen, as God dit toelaat.
4 Want dit is onmoontlik vir diegene wat eens verlig was en van die hemelse gawe gesmaak het en deelagtig geword het van die Heilige Gees,
5 En het die goeie woord van God en die kragte van die toekomstige wêreld gesmaak,
6 As hulle afvallig word, om hulle weer te vernuwe tot bekering; omdat hulle die Seun van God opnuut vir hulleself kruisig en Hom openlik beskaamd maak.

7 Want die aarde wat die reën indrink wat dikwels daarop kom, en kruie voortbring wat geskik is vir hulle deur wie dit bewerk is, ontvang seën van God;
8 Maar wat dorings en distels dra, word verwerp en is naby aan die vloek; wie se einde verbrand moet word.
9 Maar, geliefdes, ons is oortuig van beter dinge van julle en dinge wat met die saligheid gepaardgaan, al sê ons so.
10 Want God is nie onregverdig om julle werk en arbeid van liefde wat julle aan sy Naam betoon het, te vergeet deurdat julle die heiliges gedien en dien nie.
11 En ons verlang dat elkeen van julle dieselfde ywer aan die dag lê tot die volle sekerheid van hoop tot die einde toe:
12 sodat julle nie traag moet wees nie, maar navolgers van hulle wat deur geloof en lankmoedigheid die beloftes beërwe.
13 Want toe God aan Abraham 'n belofte gemaak het, omdat hy by geen groter kon sweer nie, het hy by homself gesweer:
14 en gesê: Waarlik, ek sal jou seën, en ek sal jou vermenigvuldig.
15 En so, nadat hy geduldig verduur het, het hy die belofte verkry.
16 Want die mense sweer waarlik by die groter, en 'n eed tot bevestiging is vir hulle die einde van alle twis.
17 waarin God, meer gewillig om aan die erfgename van die belofte die onveranderlikheid van sy raad te toon, dit deur 'n eed bevestig het:
18 Sodat ons deur twee onveranderlike dinge, waarin dit vir God onmoontlik was om te lieg, 'n sterk vertroosting kan hê, wat gevlug het vir skuiling om vas te hou aan die hoop wat voor ons lê:
19 wat ons hoop het as 'n anker van die siel, vas en vas, en wat ingaan in die binnekant van die voorhangsel;
20 Waar die voorloper vir ons is, het ingegaan, naamlik Jesus, het vir ewig hoëpriester gemaak volgens die orde van Melgisédek.

HOOFSTUK 7

1 Want hierdie Melgisédek, koning van Salem, priester van die Allerhoogste God, wat Abraham ontmoet het toe hy teruggekeer het van die slagting van die konings, en hom geseën het;
2 aan wie Abraham ook 'n tiende deel van alles gegee het; eers deur uitlegging Koning van geregtigheid, en daarna ook Koning van Salem, wat die Koning van vrede is;
3 Sonder vader, sonder moeder, sonder afkoms, sonder begin van dae of lewenseinde; maar aan die Seun van God gelyk gemaak; 'n priester bly gedurigdeur.
4 Let nou op hoe groot hierdie man was, aan wie selfs die aartsvader Abraham die tiende van die buit gegee het.
5 En waarlik, hulle wat uit die seuns van Levi is, wat die amp van die priesterskap ontvang, het 'n bevel om tiendes van die volk te neem volgens die wet, dit is, van hulle broers, al kom hulle uit die lendene van Abraham :
6 Maar hy wie se afkoms nie van hulle gereken word nie, het tiendes van Abraham ontvang en hom geseën wat die beloftes gehad het.
7 En sonder alle teenstrydigheid word die mindere van die beter geseën.
8 En hier ontvang mense wat sterf tiendes; maar daar ontvang Hy hulle, van wie getuig is dat Hy lewe.
9 En soos ek so kan sê, Levi, wat tiendes ontvang, het ook tiendes in Abraham betaal.
10 Want hy was nog in die lendene van sy vader toe Melgisédek hom ontmoet het.
11 As volmaaktheid dan deur die Levitiese priesterdom was, (want daaronder het die volk die wet ontvang), wat was daar verder nodig dat 'n ander priester sou opstaan volgens die orde van Melgisédek, en nie volgens die orde van Aäron genoem word nie?
12 Omdat die priesterskap verander word, word daar noodwendig ook 'n verandering van die wet gemaak.
13 Want hy van wie hierdie dinge gespreek word, behoort aan 'n ander stam, waarvan niemand by die altaar opgetree het nie.
14 Want dit is duidelik dat ons Here uit Juda ontstaan het; van watter stam Moses niks oor priesterskap gespreek het nie.
15 En dit is nog baie duideliker: want ná die gelykenis van Melgisédek het daar 'n ander priester opgestaan,
16 wat gemaak is, nie volgens die wet van 'n vleeslike gebod nie, maar volgens die krag van 'n eindelose lewe.
17 Want hy getuig: U is 'n priester vir ewig volgens die orde van Melgisédek.
18 Want daar is waarlik 'n vernietiging van die gebod wat voorlê weens die swakheid en nutteloosheid daarvan.
19 Want die wet het niks volmaak gemaak nie, maar die inbring van 'n beter hoop. waardeur ons tot God nader.
20 En vir sover hy nie sonder 'n eed priester gemaak is nie;
21 (Want daardie priesters is sonder 'n eed aangestel, maar dit met 'n eed deur hom wat vir hom gesê het: Die Here het gesweer en sal dit nie bekeer nie: U is 'n priester vir ewig volgens die orde van Melgisédek.
22 Deur soveel is Jesus verseker van 'n beter testament.
23 En hulle was waarlik baie priesters, omdat hulle weens die dood nie toegelaat is om voort te gaan nie.
24 Maar hierdie man, omdat hy altyd aanhou, het 'n onveranderlike priesterskap.
25 Daarom is Hy ook in staat om hulle tot die uiterste te red wat deur Hom na God toe kom, aangesien Hy altyd lewe om vir hulle in te tree.
26 Want so 'n hoëpriester het ons geword, wat heilig, onskadelik, onbesmet, afgesonder van sondaars en hoër as die hemel gemaak is;
27 wat nie elke dag nodig het om, soos daardie hoëpriesters, offerande te bring nie, eers vir sy eie sondes en dan vir die volk s'n;
28 Want die wet maak mense hoëpriesters met swakhede; maar die woord van die eed wat van die wet af gekom het, maak die Seun wat vir ewig geheilig is.

HOOFSTUK 8

1 Nou van die dinge wat ons gespreek het, is dit die som: Ons het so 'n hoëpriester wat sit aan die regterhand van die troon van die Majesteit in die hemele;
2 'n Dienaar van die heiligdom en van die ware tabernakel wat die Here opgeslaan het, en nie 'n mens nie.
3 Want elke hoëpriester is aangestel om gawes en offers te bring; daarom is dit noodsaaklik dat hierdie man ook iets het om te offer.

4 Want as hy op die aarde was, sou hy geen priester wees nie, aangesien daar priesters is wat gawes volgens die wet aanbied.
5 wat dien tot die voorbeeld en skaduwee van hemelse dinge, soos Moses deur God vermaan is toe hy op die punt was om die tabernakel te bou;
6 Maar nou het Hy 'n voortrefliker bediening verkry, hoeveel ook Hy die Middelaar is van 'n beter verbond, wat gevestig is op beter beloftes.
7 Want as daardie eerste verbond onberispelik was, sou daar vir die tweede geen plek gesoek gewees het nie.
8 Omdat hy met hulle skuld gevind het, sê hy: Kyk, daar kom dae, spreek die HERE, dat Ek 'n nuwe verbond sal sluit met die huis van Israel en met die huis van Juda.
9 nie volgens die verbond wat Ek met hulle vaders gesluit het op die dag toe Ek hulle aan die hand geneem het om hulle uit Egipteland uit te lei nie; omdat hulle nie in my verbond gebly het nie, en Ek het nie op hulle ag geslaan nie, spreek die Here.
10 Want dit is die verbond wat Ek ná dié dae met die huis van Israel sal sluit, spreek die Here; Ek sal my wette in hulle verstand gee en dit in hulle harte skrywe; en Ek sal vir hulle 'n God wees, en hulle sal vir My 'n volk wees.
11 En hulle sal nie elkeen sy naaste en elkeen sy broer leer deur te sê: Ken die Here nie, want almal sal My ken, van klein tot groot.
12 Want Ek sal barmhartig wees oor hulle ongeregtigheid, en aan hulle sondes en hulle ongeregtighede sal Ek nie meer dink nie.
13 Deurdat Hy sê: 'n Nuwe verbond, het Hy die eerste oud gemaak. Nou is dit wat vergaan en oud word, gereed om te verdwyn.

HOOFSTUK 9

1 Toe het die eerste verbond voorwaar ook verordeninge van goddelike diens gehad, en 'n wêreldse heiligdom.
2 Want daar is 'n tabernakel gemaak; die eerste, waarin die kandelaar en die tafel en die toonbrode was; wat die heiligdom genoem word.
3 En ná die tweede voorhangsel, die tabernakel wat genoem word die Allerheiligste van almal;
4 wat die goue wierookbak gehad het en die verbondsark rondom met goud oorgetrek, waarin die goue pot met manna was, en die staf van Aäron wat uitspruit, en die verbondstafels;
5 En daaroor die gérubs van heerlikheid wat die versoendeksel afskadu; waarvan ons nou nie spesifiek kan praat nie.
6 En toe hierdie dinge so bepaal was, het die priesters altyd in die eerste tabernakel ingegaan en die diens van God volbring.
7 Maar in die tweede het die hoëpriester een maal elke jaar alleen ingegaan, nie sonder bloed nie, wat hy vir homself en oor die dwalings van die volk geoffer het.
8 Die Heilige Gees wat dit aandui dat die weg na die heiligste van alles nog nie geopenbaar was nie, terwyl die eerste tabernakel nog gestaan het:
9 wat 'n gestalte was vir die destydse teenwoordige tyd, waarin geskenke sowel as offers gebring is, wat hom wat die diens verrig, nie volmaak kon maak wat die gewete betref nie;
10 wat net bestaan het in spys en drank, en diverse wasgoed en vleeslike verordeninge, wat aan hulle opgelê is tot die tyd van hervorming.
11 Maar Christus wat gekom het as 'n Hoëpriester van die toekomstige goeie, deur 'n groter en volmaakter tabernakel, nie met hande gemaak nie, dit wil sê, nie uit hierdie gebou nie;
12 Ook nie deur die bloed van bokke en kalwers nie, maar deur sy eie bloed het Hy een maal in die heiligdom ingegaan, nadat Hy vir ons die ewige verlossing verkry het.
13 Want as die bloed van bulle en bokke en die as van 'n vers wat die onreines besprinkel, heilig maak tot die reiniging van die vlees;
14 Hoeveel te meer sal die bloed van Christus, wat Homself deur die ewige Gees aan God vlekkeloos geoffer het, julle gewete reinig van dooie werke om die lewende God te dien?
15 En om hierdie rede is hy die middelaar van die nuwe testament, sodat deur die dood, vir die verlossing van die oortredinge wat onder die eerste testament was, die wat geroep is, die belofte van die ewige erfenis kan ontvang.
16 Want waar 'n testament is, moet daar ook noodwendig die dood van die testateur wees.
17 Want 'n testament is van krag nadat die mense gesterf het; anders is dit glad nie van krag solank die testateur leef nie.
18 Waarop nie die eerste testament sonder bloed ingewy is nie.
19 Want nadat Moses elke bevel aan die hele volk gespreek het volgens die wet, het hy die bloed van kalwers en bokke geneem, met water en bloedrooi wol en hisop, en hy het die boek sowel as die hele volk gesprinkel.
20 en gesê: Dit is die bloed van die testament wat God aan julle opgelê het.
21 Verder het hy die tabernakel sowel as al die gereedskap van die bediening met bloed besprinkel.
22 En byna alles word deur die wet met bloed gereinig; en sonder bloedvergieting is geen vergifnis nie.
23 Dit was dus nodig dat die voorbeelde van dinge in die hemele hiermee gereinig moes word; maar die hemelse dinge self met beter offers as hierdie.
24 Want Christus het nie ingegaan in die heiligdomme wat met hande gemaak is, wat die beelde van die ware is nie; maar in die hemel self, om nou vir ons voor God te verskyn.
25 Ook nie dat hy homself dikwels sou offer nie, soos die hoëpriester elke jaar in die heiligdom ingaan met bloed van ander;
26 Want dan moes Hy dikwels gely het van die grondlegging van die wêreld af, maar nou het Hy een keer aan die voleinding van die wêreld verskyn om die sonde weg te doen deur sy offer.
27 En soos dit aan die mense bestem is om een maal te sterwe, maar daarna die oordeel:
28 So is Christus dus eenmaal geoffer om die sondes van baie te dra; en aan die wat Hom verwag, sal Hy vir die tweede keer sonder sonde verskyn tot redding.

HOOFSTUK 10

1 Want die wet wat 'n skaduwee het van toekomstige goeie dinge, en nie die beeld self van die dinge nie, kan nooit met

daardie offers wat hulle jaar na jaar gedurig gebring het, die wat daarby kom, volmaak maak nie.
2 Want sou hulle dan nie opgehou het om geoffer te word nie? omdat die aanbidders wat eenmaal gereinig is, geen gewete meer van sondes moes gehad het nie.
3 Maar in daardie offers is daar elke jaar weer ’n herinnering aan sondes.
4 Want dit is nie moontlik dat die bloed van bulle en bokke sondes wegneem nie.
5 Daarom, wanneer Hy in die wêreld kom, sê Hy: Slagoffer en gawe wou U nie hê nie, maar 'n liggaam het U vir My berei.
6 In brandoffers en sondeoffers het jy geen behae gehad nie.
7 Toe sê ek: Kyk, Ek kom (in die boekrol is dit van My geskrywe) om u wil te doen, o God.
8 Hierbo toe hy gesê het: Slagoffer en spysoffer en brandoffers en sondeoffer wou jy nie hê nie, en jy het geen behae daarin gehad nie; wat deur die wet aangebied word;
9 Toe sê Hy: Kyk, Ek kom om u wil te doen, o God! Hy neem die eerste weg, om die tweede te bevestig.
10 Deur watter wil is ons geheilig deur die offer van die liggaam van Jesus Christus eens vir altyd.
11 En elke priester staan daagliks en bedien en bring dikwels dieselfde offers, wat nooit die sondes kan wegneem nie.
12 Maar hierdie man, nadat hy een offer vir die sondes vir ewig gebring het, het gaan sit aan die regterhand van God;
13 Van nou af wag totdat sy vyande sy voetbank gemaak word.
14 Want deur een offer het Hy die wat geheilig word, vir ewig volmaak.
15 Waarvan die Heilige Gees ook vir ons 'n getuie is, want daarna het Hy tevore gesê:
16 Dit is die verbond wat Ek ná dié dae met hulle sal sluit, spreek die Here: Ek sal my wette in hulle harte gee, en in hulle verstand sal Ek dit skrywe;
17 En aan hulle sondes en ongeregtighede sal Ek nie meer dink nie.
18 Nou waar vergifnis hiervan is, is daar geen offer meer vir sonde nie.
19 Deur dan, broeders, vrymoedigheid te hê om in die heiligste in te gaan deur die bloed van Jesus,
20 Op 'n nuwe en lewende weg wat Hy vir ons geheilig het, deur die voorhangsel, dit is sy vlees;
21 En met 'n hoëpriester oor die huis van God;
22 Laat ons toetree met 'n waaragtige hart in volle geloofsversekerdheid, met ons harte besprinkel van 'n slegte gewete, en ons liggame gewas met rein water.
23 Laat ons die belydenis van ons geloof vashou sonder om te wankel; (want hy is getrou wat beloof het;)
24 En laat ons op mekaar ag gee om tot liefde en goeie werke aan te spoor.
25 Laat ons nie die samekoms van onsself in die steek nie, soos die gewoonte van sommige is; maar vermaan mekaar, en dit des te meer namate julle die dag sien nader kom.
26 Want as ons opsetlik sondig nadat ons die kennis van die waarheid ontvang het, bly daar geen offer vir die sondes meer oor nie,
27 Maar 'n sekere vreesagtige verwagting van oordeel en vurige grimmigheid, wat die teëstanders sal verteer.
28Hy wat Moses se wet verag het, het sonder genade gesterf onder twee of drie getuies.
29 Hoeveel swaarder straf, dink julle, sal hy waardig geag word, wat die Seun van God vertrap het en die bloed van die verbond waarmee Hy geheilig is, as 'n onheilige saak geag het en aan die Gees van genade?
30 Want ons ken Hom wat gesê het: Aan My kom die wraak toe, Ek sal vergelde, spreek die Here. En weer, die Here sal sy volk oordeel.
31 Dit is verskriklik om in die hande van die lewende God te val.
32 Maar herinner aan die vorige dae, waarin julle, nadat julle verlig is, ’n groot stryd van verdrukkinge verduur het;
33 Gedeeltelik, terwyl julle 'n aanskoue gemaak is, beide deur smaad en beproewinge; en deels, terwyl julle metgeselle geword het van die wat so gebruik is.
34 Want julle het medelye met my gehad in my boeie, en die plundering van julle goed met blydskap geneem, omdat julle in julleself geweet het dat julle in die hemel 'n beter en blywende goed het.
35 Werp dan julle vrymoedigheid, wat groot vergelding het, nie weg nie.
36 Want julle het geduld nodig, sodat julle, nadat julle die wil van God gedoen het, die belofte kan ontvang.
37 Want nog 'n klein rukkie, en Hy wat sal kom, sal kom en nie vertoef nie.
38 Nou sal die regverdige uit die geloof lewe, maar as iemand hom terugtrek, sal my siel geen behae in hom hê nie.
39 Maar ons is nie van hulle wat terugtrek na die verderf nie; maar van die wat glo tot redding van die siel.

HOOFSTUK 11

1 En geloof is 'n vaste vertroue op die dinge wat ons hoop, 'n bewys van die dinge wat ons nie sien nie.
2 Want daardeur het die ouderlinge 'n goeie verslag gekry.
3 Deur die geloof verstaan ons dat die wêrelde deur die woord van God omring is, sodat die sigbare dinge nie ontstaan het uit dinge wat wel verskyn nie.
4 Deur die geloof het Abel aan God 'n beter offer as Kain gebring, waardeur hy getuienis verkry het dat hy regverdig was, terwyl God van sy gawes getuig het; en daardeur spreek hy wat nog dood is.
5 Deur die geloof is Henog weggeneem sodat hy die dood nie sou sien nie; en is nie gevind nie, omdat God hom vertaal het; want voor sy vertaling het hy hierdie getuienis gehad dat hy God behaag het.
6 Maar sonder geloof is dit onmoontlik om Hom te behaag; want hy wat tot God gaan, moet glo dat Hy is en 'n beloner is van die wat Hom soek.
7 Deur die geloof het Noag, toe hy deur God gewaarsku is oor dinge wat nog nie gesien is nie, en hy het van vrees bewe, 'n ark gereed gemaak om sy huis te red; waardeur Hy die wêreld veroordeel het en erfgenaam geword het van die geregtigheid wat uit die geloof is.
8 Deur die geloof het Abraham gehoorsaam toe hy geroep is om uit te gaan na die plek wat hy as erfenis sou ontvang; en hy het uitgegaan sonder om te weet waarheen hy gegaan het.
9 Deur geloof het hy as vreemdeling vertoef in die land van die belofte, soos in 'n vreemde land, en in hutte gewoon saam met Isak en Jakob, die erfgename saam met hom van dieselfde belofte.

10 Want hy het 'n stad verwag wat fondamente het, waarvan God die bouer en oprigter is.
11 Deur die geloof het Sara self ook krag ontvang om swanger te word, en is toe sy ouer geword het van 'n kind, omdat sy hom getrou geoordeel het wat dit beloof het.
12 Daarom het daar ook uit een gespruit, en hy so goed as dood, soveel soos die sterre van die hemel in menigte, en soos die sand wat by die seestrand is, ontelbaar.
13 Hulle het almal in die geloof gesterwe, sonder dat hulle die beloftes ontvang het, maar hulle het dit van ver af gesien en daarvan oortuig en hulle omhels en bely dat hulle vreemdelinge en pelgrims op die aarde was.
14 Want die wat sulke dinge sê, verklaar duidelik dat hulle 'n land soek.
15 En waarlik, as hulle gedagtig was aan daardie land vanwaar hulle uitgekom het, sou hulle dalk die geleentheid gehad het om terug te keer.
16 Maar nou begeer hulle 'n beter land, dit is 'n hemelse; daarom skaam God hom nie om hulle God genoem te word nie, want Hy het vir hulle 'n stad berei.
17 Deur die geloof het Abraham, toe hy op die proef gestel is, Isak geoffer; en hy wat die beloftes ontvang het, het sy eniggebore seun geoffer,
18 Van wie gesê is: In Isak sal jou nageslag genoem word;
19 Rekening dat God in staat was om hom uit die dode op te wek; vanwaar Hy hom ook in gestalte ontvang het.
20 Deur die geloof het Isak vir Jakob en Esau geseën oor die toekomstige dinge.
21 Deur die geloof het Jakob, toe hy op sterwe was, albei die seuns van Josef geseën; en aanbid en op die top van sy staf geleun.
22 Deur die geloof het Josef, toe hy gesterf het, melding gemaak van die vertrek van die kinders van Israel; en bevel gegee aangaande sy gebeente.
23 Deur die geloof is Moses, toe hy gebore is, drie maande van sy ouers weggesteek, omdat hulle gesien het dat hy 'n behoorlike kind was; en hulle was nie bevrees vir die bevel van die koning nie.
24 Deur die geloof het Moses geweier om die seun van Farao se dogter genoem te word, toe hy groot geword het;
25 Deur verkies om eerder verdrukking te ly saam met die volk van God, as om die plesier van sonde vir 'n tyd lank te geniet;
26 Hy het die smaad van Christus groter rykdom geag as die skatte in Egipte, want hy het gerespekteer op die vergelding van die beloning.
27 Deur geloof het hy Egipte verlaat sonder om die toorn van die koning te vrees, want hy het volhard soos hy die Onsienlike sien.
28 Deur die geloof het Hy die pasga gehou en die besprenkeling van bloed, sodat hy wat die eersgeborenes omgebring het, hulle nie sou aanraak nie.
29 Deur geloof het hulle deur die Rooi See getrek soos oor droë grond; wat die Egiptenaars probeer doen het, is verdrink.
30 Deur geloof het die mure van Jerigo geval nadat hulle omtrent sewe dae lank omsingel was.
31 Deur die geloof het Ragab, die hoer, nie omgekom saam met die ongelowiges nie, toe sy die spioene met vrede ontvang het.
32 En wat sal ek nog sê? want die tyd sou my ontbreek om van Gedeon en van Barak en van Simson en van Jeftae te vertel; ook van Dawid en Samuel en van die profete:
33 wat deur die geloof koninkryke onderwerp het, geregtigheid bewerk het, beloftes verkry het, die bekke van leeus gestop het,
34 Die geweld van vuur geblus, die skerpte van die swaard ontvlug, uit swakheid sterk gemaak, dapper geword in die stryd, omgedraai om die leërs van die vreemdelinge te vlug.
35 Vroue het hulle dooies opgewek ontvang, en ander is gemartel en het nie bevryding aanvaar nie; sodat hulle 'n beter opstanding kan verkry:
36 En ander het verhoor gehad van wrede bespotting en geseling, ja, boonop en gevangenisstraf.
37 Hulle is gestenig, hulle is uitmekaar gesaag, is versoek, is met die swaard gedood; hulle het rondgedwaal in skaapvelle en bokvelle; behoeftig, geteisterd, gepynig word;
38 (Wie die wêreld nie waardig was nie:) hulle het rondgedwaal in woestyne en in berge en in holtes en grotte van die aarde.
39 En hulle almal het, nadat hulle deur die geloof 'n goeie verslag verkry het, die belofte nie aangeneem nie.
40 God het vir ons iets beters voorsien, sodat hulle sonder ons nie volmaak sou word nie.

HOOFSTUK 12

1 Daarom, aangesien ons ook omring word deur so 'n groot wolk van getuies, laat ons elke las aflê en die sonde wat ons so maklik tref, en laat ons die wedloop wat voor ons lê, met geduld hardloop,
2 Met die oog op Jesus, die Skepper en Voleinder van ons geloof; wat vanweë die blydskap wat Hom voorgelê is, die kruis verdra het, die skande verag het en sit aan die regterhand van die troon van God.
3 Want let op hom wat so 'n teenstrydigheid van sondaars teen homself verduur het, sodat julle nie moeg en moeg word in julle sinne nie.
4 Julle het nog nie tot bloed verset, teen sonde gestry nie.
5 En julle het die vermaning vergeet wat tot julle spreek soos tot kinders: My seun, verag die tugtiging van die Here nie, en moenie beswyk as jy deur Hom bestraf word nie.
6 Want wie die Here liefhet, tugtig Hy en gésel Hy elke seun wat Hy aanneem.
7 As julle tugtiging verdra, behandel God met julle soos met kinders; want watter seun is dit vir wie die vader nie tugtig nie?
8 Maar as julle sonder tugtiging is, waaraan almal deel het, dan is julle basters en nie seuns nie.
9 Verder het ons vaders van ons vlees gehad wat ons tereggewys het, en ons het aan hulle eerbied bewys; sal ons nie veel eerder aan die Vader van die geeste onderwerp en lewe nie?
10 Want hulle het ons waarlik 'n paar dae lank getugtig na hul eie welbehae; maar hy tot ons voordeel, sodat ons deel kan hê aan sy heiligheid.
11 Nou lyk geen tugtiging op die oomblik vreugdevol nie, maar swaar; nogtans lewer dit later die vreedsame vrug van geregtigheid op vir die wat daardeur geoefen word.
12 Daarom, hef die neerhangende hande en die swak knieë op;

13 En maak reguit paaie vir julle voete, dat die kreupele nie uit die pad gedraai word nie; maar laat dit liewer genees word.
14 Jaag vrede na met alle mense, en heiligmaking, waarsonder niemand die Here sal sien nie.
15 Pas op dat niemand die genade van God versuim nie; dat geen wortel van bitterheid wat opskiet, julle verskrik en daardeur baie verontreinig word nie;
16 Dat daar nie 'n hoereerder of 'n goddelose mens is soos Esau nie, wat vir een stukkie vleis sy eersgeboortereg verkoop het.
17 Want julle weet dat hy daarna, toe hy die seën sou beërf, verwerp is, want hy het geen plek van bekering gevind nie, al het hy dit met trane sorgvuldig gesoek.
18 Want julle het nie gekom by die berg wat aangeraak kan word en wat met vuur verbrand het nie, ook nie by duisternis en duisternis en storm nie,
19 En die geluid van 'n basuin en die stem van woorde; watter stem het die wat dit gehoor het gesmeek dat die woord nie meer tot hulle gespreek moes word nie.
20 (Want hulle kon nie verdra wat beveel is nie, en as 'n dier die berg aanraak, sal dit gestenig word of met 'n pyl deurboor word.
21 En so verskriklik was die gesig dat Moses gesê het: Ek is baie bang en bewe.
22 Maar julle het gekom by die berg Sion en by die stad van die lewende God, die hemelse Jerusalem, en by 'n ontelbare menigte engele,
23 Aan die algemene vergadering en die gemeente van die eersgeborenes wat in die hemel geskrywe is, en aan God, die Regter van almal, en aan die geeste van volmaakte regverdige mense,
24 En aan Jesus, die Middelaar van die nuwe verbond, en vir die bloed van besprenkeling, wat beter dinge spreek as dié van Abel.
25 Pas op dat julle hom wat spreek, nie verwerp nie. Want as hulle nie ontvlug het wat Hom verwerp het wat op aarde gespreek het nie, veel meer sal ons nie ontvlug nie, as ons afwyk van Hom wat uit die hemel spreek.
26 Wie se stem toe die aarde geskud het, maar nou het Hy dit beloof en gesê: Nog een maal bewe Ek nie alleen die aarde nie, maar ook die hemel.
27 En hierdie woord, nog eens, dui op die verwydering van die dinge wat geskud word, as van die dinge wat gemaak is, sodat die dinge wat nie geskud kan word nie, kan bly.
28Daarom ontvang ons 'n onwankelbare koninkryk, laat ons genade hê, waardeur ons God welbehaaglik kan dien met eerbied en godvrugtige vrees.
29 Want onse God is 'n verterende vuur.

HOOFSTUK 13

1 Laat broederliefde voortduur.
2 Moenie vergeet om vreemdelinge te onthaal nie, want daardeur het sommige engele onverhoeds onthaal.
3 Dink aan die wat in boeie is, soos aan hulle gebonde; en die wat swaarkry, soos julle self ook in die liggaam.
4 Die huwelik is in almal eerbaar, en die bed onbesmet; maar hoereerders en egbrekers sal God oordeel.
5 Laat jou wandel sonder hebsug wees; en wees tevrede met wat julle het, want Hy het gesê: Ek sal jou nooit begewe en jou nooit verlaat nie.
6 Sodat ons met vrymoedigheid kan sê: Die Here is my Helper, en ek sal nie vrees wat 'n mens aan my sal doen nie.
7 Dink aan die wat oor julle heers, wat die woord van God tot julle gespreek het; wie se geloof volg, met inagneming van die einde van hulle wandel.
8 Jesus Christus dieselfde gister en vandag en tot in ewigheid.
9 Moenie rondgeslinger word deur uiteenlopende en vreemde leringe nie. Want dit is goed dat die hart met genade gevestig word; nie met voedsel nie, wat die wat daarin bewoon het, geen nut gehad het nie.
10 Ons het 'n altaar waarvan hulle geen reg het om te eet wat die tabernakel bedien nie.
11 Want die liggame van daardie diere waarvan die bloed vir die sonde deur die hoëpriester in die heiligdom ingebring is, word buitekant die laer verbrand.
12 Daarom het Jesus ook buitekant die poort gely, om die volk deur sy eie bloed te heilig.
13 Laat ons dan uitgaan na hom toe buitekant die laer, terwyl ons sy smaad dra.
14 Want hier het ons geen blywende stad nie, maar ons soek een wat kom.
15 Laat ons dan gedurigdeur deur Hom die lofoffer aan God bring, dit is die vrug van ons lippe wat sy Naam loof.
16 Maar om goed te doen en om te praat, moenie vergeet nie, want in sulke offers het God ’n welbehae.
17 Gehoorsaam die wat oor julle heers, en onderdanig julle, want hulle waak oor julle siele soos rekenskap moet gee, sodat hulle dit kan doen met blydskap en nie met droefheid nie; want dit is vir julle nutteloos.
18 Bid vir ons, want ons vertrou dat ons 'n goeie gewete het, gewillig om in alles eerlik te lewe.
19 Maar ek smeek julle om dit liewer te doen, sodat ek gouer aan julle teruggegee kan word.
20 En die God van vrede, wat ons Here Jesus, die groot herder van die skape, uit die dood teruggebring het deur die bloed van die ewige verbond,
21 Maak julle volmaak in elke goeie werk om sy wil te doen, deur in julle te werk wat welbehaaglik is voor sy oë, deur Jesus Christus; aan wie die eer kom tot in alle ewigheid. Amen.
22 En ek smeek julle, broeders, verdra die woord van vermaning, want ek het 'n brief met min woorde aan julle geskrywe.
23 Weet julle dat ons broer Timoteus vrygelaat is; saam met wie, as hy gou kom, ek jou sal sien.
24 Groet almal wat oor jou heers, en al die heiliges. Hulle van Italië salueer jou.
25 Genade sy met julle almal. Amen.

James

HOOFSTUK 1

1 Jakobus, 'n dienskneg van God en van die Here Jesus Christus, aan die twaalf stamme wat oor die wêreld verstrooi is, groet.
2 My broers, ag dit louter vreugde wanneer julle in allerhande versoekings val;
3 As julle dit weet, dat die beproewing van julle geloof lydsaamheid bewerk.
4 Maar laat die geduld sy volmaakte werk hê, sodat julle volmaak en volkome kan wees en niks kortkom nie.
5 As iemand van julle wysheid kortkom, laat hom dit van God bid, wat aan almal eenvoudig gee sonder om te verwyt; en dit sal aan hom gegee word.
6 Maar laat hy in geloof bid, sonder om te wankel. Want hy wat wankel, is soos 'n golf van die see wat deur die wind gedryf en voortgesweep word.
7 Want laat daardie man nie dink dat hy iets van die Here sal ontvang nie.
8 'n Dubbelsinnige man is onbestendig in al sy weë.
9 Laat die broeder van geringe graad hom verheug omdat hy verhewe is;
10 Maar die ryke, deurdat hy verneder is, want soos 'n blom van die gras sal hy verbygaan.
11 Want die son gaan nie gouer op met 'n brandende hitte nie, maar dit laat die gras verdroog, en sy blom val af, en die sierlikheid van sy gedaante vergaan; so sal ook die ryk man in sy weë verwelk.
12 Geseënd is die man wat versoeking verdra, want as hy beproef word, sal hy die kroon van die lewe ontvang wat die Here beloof het aan die wat Hom liefhet.
13 Laat niemand as hy versoek word, sê: Ek word deur God versoek nie, want God kan nie deur die kwaad versoek word nie, en Hy versoek niemand nie.
14 Maar elkeen word versoek as hy deur sy eie begeerlikheid weggesleep en verlok word.
15 As begeerlikheid dan swanger geword het, bring dit sonde voort; en sonde, as dit voleindig is, baar die dood.
16 Moenie dwaal nie, my geliefde broers.
17 Elke goeie gawe en elke volmaakte gawe is van bo en daal af van die Vader van die ligte, by wie daar geen veranderlikheid of skaduwee van omkering is nie.
18 Uit sy eie wil het Hy ons verwek deur die woord van waarheid, sodat ons 'n soort eerstelinge van sy skepsele sou wees.
19 Daarom, my geliefde broeders, laat elke mens gou wees om te hoor, stadig om te praat, stadig om toornig te word.
20 Want die toorn van die mens werk nie die geregtigheid van God nie.
21 Daarom, lê alle vuilheid en oorvloed van stoutheid af, en ontvang met sagmoedigheid die ingeënt woord, wat in staat is om julle siele te red.
22 Maar wees daders van die woord en nie alleen hoorders nie, deur julleself te mislei.
23 Want as iemand 'n hoorder van die woord is en nie 'n dader nie, is hy soos 'n man wat sy natuurlike gesig in 'n glas aanskou.
24 Want hy sien homself en gaan sy gang en vergeet dadelik watter soort mens hy was.
25 Maar elkeen wat na die volmaakte wet van vryheid kyk en daarin bly, hy is nie 'n vergeetagtige hoorder nie, maar 'n dader van die werk, hierdie man sal geseën word in sy daad.
26 As iemand onder julle blyk dat hy godsdienstig is en sy tong nie in toom hou nie, maar sy eie hart bedrieg, hierdie man se godsdiens is tevergeefs.
27 Reine godsdiens en onbesmet voor God en die Vader is dit: Om wees en weduwees in hulle verdrukking te besoek en Hom vlekkeloos van die wêreld te bewaar.

HOOFSTUK 2

1 My broeders, moenie die geloof in onse Here Jesus Christus, die Here van die heerlikheid, met respek vir die persoon hê nie.
2 Want as daar na julle vergadering 'n man kom met 'n goue ring, in mooi kleed, en daar kom ook 'n arm man in met gemene klere;
3 En julle kyk na hom wat die vrolike klere dra, en sê vir hom: Sit hier op 'n goeie plek; en sê vir die armes: Staan daar of sit hier onder my voetbank.
4 Is julle dan nie partydig in julleself nie en het julle regters van bose gedagtes geword?
5 Luister, my geliefde broeders, het God nie die armes van hierdie wêreld uitverkies, ryk in geloof en erfgename van die koninkryk wat Hy beloof het aan die wat Hom liefhet nie?
6 Maar julle het die armes verag. Verdruk rykes jou nie en trek hulle jou nie voor die regterstoele nie?
7 Laster hulle nie daardie waardige naam waarheen julle uitgeroep is nie?
8 As julle die koninklike wet vervul volgens die Skrif: Jy moet jou naaste liefhê soos jouself, doen julle goed.
9 Maar as julle aansien teenoor persoon is, doen julle sonde en is julle as oortreders oortuig van die wet.
10 Want elkeen wat die hele wet onderhou en tog in een opsig aanstoot neem, hy is aan almal skuldig.
11 Want Hy wat gesê het: Moenie egbreuk pleeg nie, het ook gesê: Moenie doodslaan nie. En as jy geen egbreuk pleeg nie, maar as jy doodslaan, het jy 'n oortreder van die wet geword.
12 So spreek julle en doen so, soos hulle wat deur die wet van vryheid geoordeel sal word.
13 Want hy sal sonder barmhartigheid geoordeel word wat geen barmhartigheid bewys het nie; en barmhartigheid is bly teen die oordeel.
14 Wat baat dit, my broeders, as iemand sê dat hy geloof het en geen werke het nie? kan geloof hom red?
15 As 'n broer of suster naak is en gebrek aan daaglikse voedsel,
16 En een van julle sê vir hulle: Gaan weg in vrede, word julle warm en versadig; maar julle gee hulle nie die dinge wat vir die liggaam nodig is nie; wat baat dit?
17 Net so is die geloof, as dit geen werke het nie, dood omdat dit alleen is.
18 Ja, 'n mens kan sê: Jy het geloof, en ek het werke; toon my jou geloof sonder jou werke, en ek sal jou my geloof toon deur my werke.
19 Jy glo dat daar een God is; jy doen goed: die duiwels glo ook en bewe.
20 Maar sal jy weet, o nietige mens, dat die geloof sonder werke dood is?

21 Is ons vader Abraham nie geregverdig deur werke toe hy sy seun Isak op die altaar geoffer het nie?
22 Sien jy hoe geloof saamgewerk het met sy werke, en deur die werke die geloof volmaak geword het?
23 En die Skrif is vervul wat sê: Abraham het God geglo, en dit is hom tot geregtigheid gereken, en hy is die Vriend van God genoem.
24 Julle sien dan dat die mens uit die werke geregverdig word en nie alleen uit die geloof nie.
25 So ook is Ragab, die hoer, nie geregverdig uit die werke toe sy die boodskappers ontvang en met 'n ander pad uitgestuur het nie?
26 Want soos die liggaam sonder gees dood is, so is die geloof sonder die werke ook dood.

HOOFSTUK 3

1 My broers, wees nie baie meesters nie, omdat jy weet dat ons die groter veroordeling sal ontvang.
2 Want in baie dinge laat ons almal struikel. As iemand nie aanstoot neem in woord nie, is hy 'n volmaakte man en in staat om ook die hele liggaam in toom te hou.
3 Kyk, ons sit stukke in die perde se bekke, sodat hulle ons gehoorsaam kan wees; en ons draai om hulle hele liggaam.
4 Kyk ook na die skepe, wat alhoewel hulle so groot is en deur woeste winde gedryf word, maar tog met 'n baie klein roer omgedraai word, waar die goewerneur ook al wil.
5 Net so is die tong 'n klein lid en spog met groot dinge. Kyk, hoe groot steek 'n klein vuurtjie aan die brand!
6 En die tong is 'n vuur, 'n wêreld van ongeregtigheid; so is die tong onder ons lede, dat dit die hele liggaam verontreinig en die loop van die natuur aan die brand steek; en dit word aan die brand gesteek van die hel.
7 Want alle soorte diere en voëls en slange en dinge in die see word getem en is deur die mensdom mak gemaak.
8 Maar die tong kan niemand tem nie; dit is 'n weerbarstige euwel, vol dodelike gif.
9 Hiermee loof ons God, ja, die Vader; en daarmee vervloek ons mense wat na die gelykenis van God gemaak is.
10 Uit dieselfde mond gaan seën en vloek uit. My broers, hierdie dinge behoort nie so te wees nie.
11 Stuur 'n fontein op dieselfde plek soet en bitter water?
12 Kan die vyeboom, my broers, olyfbessies dra? óf 'n wingerdstok, vye? so kan geen fontein beide soutwater en vars lewer nie.
13 Wie is 'n wyse man en toegerus met kennis onder julle? laat hom uit 'n goeie gesprek sy werke met sagmoedigheid van wysheid openbaar.
14 Maar as julle bittere afguns en twis in julle harte het, moet julle nie roem nie en lieg nie teen die waarheid nie.
15 Hierdie wysheid kom nie van bo af nie, maar is aards, sensueel, duiwels.
16 Want waar afguns en twis is, daar is verwarring en elke bose werk.
17 Maar die wysheid wat van bo is, is eers rein, daarna vredeliewend, sagmoedig en maklik om te doen, vol barmhartigheid en goeie vrugte, sonder partydigheid en sonder huigelary.
18 En die vrug van geregtigheid word gesaai in vrede vir die wat vrede maak.

HOOFSTUK 4

1 Waar kom oorloë en gevegte onder julle vandaan? kom hulle nie daarvandaan nie, selfs uit julle begeerlikhede wat in julle lede oorlog voer?
2 Julle begeer en het nie; julle maak dood en begeer om te hê en kan nie verkry nie; julle veg en oorlog, maar julle het nie, omdat julle nie vra nie.
3 Julle bid en ontvang nie, omdat julle verkeerd bid, sodat julle dit kan verteer op julle begeerlikhede.
4 Egbrekers en egbrekers, weet julle nie dat die vriendskap van die wêreld vyandskap met God is nie? elkeen wat dan 'n vriend van die wêreld wil wees, is 'n vyand van God.
5 Meen julle dat die Skrif tevergeefs sê: Die gees wat in ons woon, begeer tot afguns?
6 Maar Hy gee meer genade. Daarom sê Hy: God weerstaan die hoogmoediges, maar aan die nederiges gee Hy genade.
7 Onderwerp julle dan aan God. Weerstaan die duiwel, en hy sal van jou wegvlug.
8 Nader tot God, en Hy sal tot jou nader. Reinig julle hande, sondaars; en reinig julle harte, julle dubbelhartige.
9 Wees verdruk en treur en ween; laat julle lag in rou verander word en julle blydskap in beswaardheid.
10 Verneder julle voor die oë van die Here, en Hy sal julle verhef.
11 Moenie kwaad van mekaar praat nie, broers. Hy wat kwaad spreek van sy broer en sy broer oordeel, spreek kwaad van die wet en oordeel die wet; maar as jy die wet oordeel, is jy nie 'n dader van die wet nie, maar 'n regter.
12 Daar is een Wetgewer wat in staat is om te red en te vernietig: wie is jy wat 'n ander oordeel?
13 Gaan na nou toe, julle wat sê: Vandag of môre sal ons in so 'n stad ingaan en 'n jaar daar bly en koop en verkoop en wins verkry.
14 Terwyl julle nie weet wat môre sal gebeur nie. Want wat is jou lewe? Dit is selfs 'n damp wat vir 'n kort tydjie verskyn en dan verdwyn.
15 Want dat julle moet sê: As die Here wil, sal ons lewe en dit of dat doen.
16 Maar nou is julle bly oor julle grootpratery; al sulke blydskap is sleg.
17 Daarom vir hom wat weet om goed te doen en dit nie doen nie, vir hom is dit sonde.

HOOFSTUK 5

1 Gaan tot nou toe, julle rykes, huil en huil oor julle ellende wat oor julle sal kom.
2 Jou rykdom is bedorwe, en jou klere is verhard.
3 Jou goud en silwer is vergaan; en hulle roes sal 'n getuie teen jou wees en jou vlees soos vuur eet. Julle het skatte bymekaargemaak vir die laaste dae.
4 Kyk, die loon van die arbeiders wat julle lande afgemaai het, wat van julle teruggehou word deur bedrog, roep;
5 Julle het in plesier gelewe op die aarde, en julle was losbandig; julle het julle harte gevoed soos op 'n dag van slagting.
6 Julle het die regverdiges veroordeel en gedood; en Hy weerstaan jou nie.
7 Wees dan geduldig, broeders, met die koms van die Here. Kyk, die landbouer wag op die kosbare vrugte van die

aarde, en hy is lankmoedig daarvoor, totdat hy die vroeë en laat reëns ontvang het.
8 Wees ook geduldig; bevestig julle harte, want die wederkoms van die Here is naby.
9 Moenie teen mekaar wrok nie, broeders, sodat julle nie veroordeel word nie; kyk, die regter staan voor die deur.
10 Neem, my broeders, die profete wat in die Naam van die Here gespreek het, as 'n voorbeeld van lyding van verdrukking en van geduld.
11 Kyk, ons ag die gelukkige wat volhard. Julle het gehoor van die lankmoedigheid van Job en die einde van die Here gesien; dat die Here baie barmhartig en barmhartig is.
12 Maar bo alles, my broers, sweer nie, ook nie by die hemel nie, ook nie by die aarde of by enige ander eed nie; maar laat julle ja ja wees; en jou nee, nee; dat julle nie in die veroordeling val nie.
13 Is daar iemand onder julle wat geteister is? laat hom bid. Is enige vrolik? laat hom psalms sing.
14Is daar iemand onder julle wat siek is? laat hy die ouderlinge van die kerk roep; en laat hulle oor hom bid en hom in die Naam van die Here met olie salf.
15 En die gebed van geloof sal die sieke red, en die Here sal hom oprig; en as hy sondes gedoen het, sal dit hom vergewe word.
16 Bely mekaar julle misdade en bid vir mekaar, sodat julle gesond kan word. Die kragtige vurige gebed van 'n regverdige het baie baat.
17 Elía was 'n man wat onderworpe was aan soortgelyke begeertes soos ons, en hy het ernstig gebid dat dit nie moes reën nie; en dit het nie op die aarde gereën oor die verloop van drie jaar en ses maande nie.
18 En hy het weer gebid, en die hemel het reën gegee, en die aarde het sy vrugte voortgebring.
19 Broeders, as iemand van julle van die waarheid afdwaal en iemand hom bekeer;
20 Laat hom weet dat hy wat die sondaar van sy dwaling van sy weg bekeer, 'n siel uit die dood sal red en 'n menigte sondes sal verberg.

1 Petrus

HOOFSTUK 1

1 Petrus, ’n apostel van Jesus Christus, aan die vreemdelinge wat deur Pontus, Galasië, Kappadosië, Asië en Bitinië verstrooi is,
2 Uitverkies volgens die voorkennis van God die Vader, deur heiligmaking van die Gees, tot gehoorsaamheid en besprenkeling met die bloed van Jesus Christus: Mag genade en vrede vir julle vermenigvuldig.
3 Geseënd is die God en Vader van onse Here Jesus Christus, wat ons na sy oorvloedige barmhartigheid wedergeboor het tot 'n lewende hoop deur die opstanding van Jesus Christus uit die dode,
4 tot 'n onverganklike en onbesmette en onverwelklike erfenis, wat in die hemel vir julle bewaar is,
5 wat deur die krag van God deur geloof bewaar word tot redding wat gereed is om geopenbaar te word in die laaste tyd.
6 Waarin julle grootliks verheug is, al is julle nou vir 'n seisoen, as dit nodig is, in swaarmoedigheid verkeer deur menige versoeking.
7 Sodat die beproewing van julle geloof, wat baie kosbaarder is as goud wat vergaan, alhoewel dit met vuur beproef word, gevind mag word tot lof en eer en heerlikheid by die verskyning van Jesus Christus.
8 Wie julle liefhet, nadat julle nie gesien het nie; in wie julle, al sien julle Hom nou nie, tog glo, julle verheug met onuitspreeklike en vol heerlikheid;
9 Ontvang die einde van julle geloof, ja, die redding van julle siele.
10 Waarvan die verlossing die profete navraag gedoen en ywerig ondersoek het, wat geprofeteer het oor die genade wat oor julle sou kom.
11 Ondersoek wat, of hoe lank die Gees van Christus wat in hulle was, te kenne gegee het, toe hy vooraf getuig het van die lyde van Christus en die heerlikheid wat daarop sou volg.
12 Aan wie dit geopenbaar is, dat hulle nie vir hulleself nie, maar aan ons die dinge bedien het, wat nou aan julle gerapporteer is deur hulle wat die evangelie aan julle verkondig het met die Heilige Gees wat van die hemel neergestuur is; watter dinge die engele begeer om na te kyk.
13 Daarom, omgord die lendene van julle verstand, wees nugter en hoop tot die einde toe op die genade wat aan julle gebring sal word by die openbaring van Jesus Christus;
14Moet julle as gehoorsame kinders nie in julle onkunde volgens die vroeëre begeerlikhede vorm nie.
15 Maar soos Hy wat julle geroep het, heilig is, so moet julle ook in alle lewenswandel heilig wees;
16 Omdat daar geskrywe is: Wees heilig; want Ek is heilig.
17 En as julle die Vader aanroep, wat sonder aansien van persoon oordeel volgens elkeen se werk, bring die tyd van julle verblyf hier in vrees deur:
18 Omdat julle weet dat julle nie deur verganklike dinge, soos silwer en goud, losgekoop is uit julle ydele wandel wat deur oorlewering van julle vaders ontvang is nie;
19 Maar met die kosbare bloed van Christus, soos van 'n lam sonder gebrek en sonder vlek;
20 wat wel voor die grondlegging van die wêreld vooraf verordineer is, maar in hierdie laaste tye vir julle geopenbaar is,
21 wat deur Hom in God glo wat Hom uit die dode opgewek en Hom heerlikheid gegee het; sodat jou geloof en hoop op God kan wees.
22 Aangesien julle julle siele gereinig het in gehoorsaamheid aan die waarheid deur die Gees tot ongeveinsde liefde vir die broeders, sorg dat julle mekaar vurig liefhet met 'n rein hart.
23 Wedergebore word, nie uit verganklike saad nie, maar uit onverganklike, deur die woord van God wat lewe en tot in ewigheid bly.
24 Want alle vlees is soos gras, en al die heerlikheid van die mens soos 'n blom van gras. Die gras verdor, en sy blom val weg;
25 Maar die woord van die Here is tot in ewigheid. En dit is die woord wat deur die evangelie aan julle verkondig word.

HOOFSTUK 2

1 Daarom moet jy alle boosheid en alle bedrog en skynheiligheid en afguns en alle kwaadpraatjies tersyde stel,
2 Begeer as pasgebore kindertjies na die opregte melk van die woord, sodat julle daardeur kan groei.
3 As julle so gesmaak het dat die Here genadig is.
4 Na wie kom, soos na 'n lewende klip, weliswaar verhinderd deur mense, maar deur God uitverkore en kosbaar,
5 Ook word julle, soos lewendige klippe, opgebou tot 'n geestelike huis, 'n heilige priesterdom, om geestelike offers te bring wat vir God welgevallig is deur Jesus Christus.
6 Daarom is dit ook vervat in die Skrif: Kyk, Ek lê in Sion 'n uitverkore, kosbare hoeksteen, en hy wat in Hom glo, sal nie beskaamd staan nie.
7 Vir julle dan wat glo, is Hy kosbaar; maar vir die ongehoorsames word die steen wat die bouers verbied het, dit die hoof van die hoek,
8 En 'n klip van aanstoot en 'n rots van struikeling, vir die wat ongehoorsaam is vir die woord, waartoe hulle ook bestem is.
9 Maar julle is 'n uitverkore geslag, 'n koninklike priesterdom, 'n heilige nasie, 'n eiendomsvolk; dat julle die lof kan verkondig van Hom wat julle uit die duisternis na sy wonderbare lig geroep het.
10 wat vroeër geen volk was nie, maar nou die volk van God is; wat nie barmhartigheid verkry het nie, maar nou barmhartigheid verkry het.
11 Geliefdes, ek smeek julle as vreemdelinge en pelgrims, onthou julle van vleeslike begeerlikhede wat teen die siel oorlog voer;
12 Hou julle wandel eerlik onder die heidene, sodat, terwyl hulle teen julle praat as kwaaddoeners, hulle deur julle goeie werke wat hulle sal aanskou, God kan verheerlik op die dag van besoeking.
13 Onderwerp julle aan elke menseverordening ter wille van die Here: of dit nou aan die koning is, as die opperste;
14 Of aan goewerneurs, soos aan die wat deur hom gestuur is ter straf van kwaaddoeners en tot lof van die wat goed doen.

15 Want so is die wil van God, dat julle deur goed te doen die onkunde van dwase mense tot swye kan bring.
16 As vrymense en nie jou vryheid gebruik as 'n dekmantel van kwaadwilligheid nie, maar as dienaars van God.
17 Eer alle mense. Hou van die broederskap. Vrees God. Eer die koning.
18 Diensknegte, wees onderdanig aan julle here met alle vrees; nie net vir die goeie en saggeaarde nie, maar ook vir die verkeerde.
19 Want dit is dankbaar as 'n mens vir gewete teenoor God droefheid verdra en onregmatig ly.
20 Want watter heerlikheid is dit as julle dit geduldig sal opneem wanneer julle geslaan word oor julle misdade? maar as julle, wanneer julle goed doen en daarvoor ly, dit geduldig opneem, is dit by God welgevallig.
21 Want ook hiertoe is julle geroep, omdat Christus ook vir ons gely het en vir ons 'n voorbeeld nagelaat het, sodat julle sy voetstappe kan volg.
22 wat geen sonde gedoen het nie, en geen bedrog is in sy mond gevind nie;
23 wat, toe hy uitgeskel is, nie weer uitgeskel het nie; toe hy gely het, het hy nie gedreig nie; maar hom toevertrou aan hom wat regverdig oordeel.
24 wat self ons sondes in sy liggaam aan die boom gedra het, sodat ons, wat vir die sondes dood is, kan lewe vir die geregtigheid; deur wie se wonde julle genees is.
25 Want julle was soos skape wat dwaal; maar is nou terug na die Herder en Biskop van julle siele.

HOOFSTUK 3

1 Net so moet julle, vroue, aan julle eie mans onderdanig wees; dat, as iemand die woord nie gehoorsaam nie, hulle ook sonder die woord gewen kan word deur die wandel van die vroue;
2 Terwyl hulle jou kuis gesprek met vrees aanskou.
3 Wie se versiering mag dit nie die uiterlike versiering wees van die vleg van die hare en van die dra van goud of van die aantrek van klere nie;
4 Maar laat dit die verborge mens van die hart wees, in dit wat nie verderflik is nie, ja, die versiering van 'n sagmoedige en stille gees, wat kosbaar is voor God.
5 Want so het ook in die ou tyd die heilige vroue wat op God vertrou het, hulleself versier deur hulle aan hulle eie mans onderdanig te wees.
6 Net soos Sara gehoorsaam was aan Abraham en hom heer genoem het; wie se dogters julle is, solank julle goed doen en nie vir enige verbasing bang is nie.
7 Net so, mans, woon saam met hulle volgens kennis, en gee eer aan die vrou, soos aan die swakker voorwerp, en as mede-erfgename van die genade van die lewe; dat u gebede nie verhinder word nie.
8 Ten slotte, wees almal eensgesind en ontferm mekaar, liefde soos broeders, wees jammer, wees hoflik.
9 Hy vergeld nie kwaad vir kwaad nie, of lastering vir laster nie, maar seën teendeel; omdat julle weet dat julle daartoe geroep is, sodat julle 'n seën sou beërwe.
10 Want wie die lewe wil liefhê en goeie dae wil sien, laat hom sy tong weerhou van wat sleg is, en sy lippe dat hulle geen bedrog spreek nie.
11 Laat hom die kwaad vermy en goed doen; laat hy vrede soek en dit najaag.
12 Want die oë van die Here is oor die regverdiges, en sy ore is oop tot hulle gebede; maar die aangesig van die Here is teen die wat kwaad doen.
13 En wie is dit wat julle kwaad sal aandoen as julle navolgers is van wat goed is?
14 Maar as julle ly ter wille van die geregtigheid, gelukkig is julle;
15Maar heilig die Here God in julle harte, en wees altyd gereed om met sagmoedigheid en vrees antwoord te gee aan elkeen wat van julle ’n rede vra vir die hoop wat in julle is.
16 Met 'n goeie gewete; sodat, terwyl hulle van julle kwaad praat, soos van kwaaddoeners, hulle hulle mag beskaam wat julle goeie wandel in Christus valslik beskuldig.
17 Want dit is beter, as die wil van God so is, dat julle ly omdat julle goed doen, as omdat julle kwaad doen.
18 Want Christus het ook eenmaal vir die sondes gely, die Regverdige vir die onregverdiges, om ons tot God te bring, gedood na die vlees, maar lewend gemaak deur die Gees.
19 Waardeur hy ook gegaan en vir die geeste in die gevangenis gepreek het;
20 wat eens ongehoorsaam was, toe die lankmoedigheid van God eens gewag het in die dae van Noag, terwyl die ark 'n voorbereiding was, waarin min, dit is agt siele, deur water gered is.
21 Die soortgelyke figuur waarmee selfs die doop ons ook nou red (nie die wegdoen van die vuilheid van die vlees nie, maar die antwoord van 'n goeie gewete teenoor God) deur die opstanding van Jesus Christus.
22 wat na die hemel opgevaar het en aan die regterhand van God is; engele en owerhede en magte wat aan hom onderwerp word.

HOOFSTUK 4

1 Aangesien Christus dan vir ons in die vlees gely het, bewapen julle ook met dieselfde gesindheid; want wie na die vlees gely het, het opgehou van sonde;
2 dat hy nie meer die res van sy tyd in die vlees na die begeerlikhede van mense sou lewe nie, maar na die wil van God.
3 Want die afgelope tyd van ons lewe kan ons genoeg wees om die wil van die heidene te bewerk, toe ons gewandel het in ongebondenheid, begeerlikhede, oormatige wyn, smulpartye, feesmaaltye en afskuwelike afgodediens.
4 Waarin hulle dit vreemd dink dat julle nie saam met hulle hardloop tot dieselfde oproerigheid en kwaad van julle praat nie.
5 wat rekenskap moet gee aan hom wat gereed is om die lewendes en die dooies te oordeel.
6 Want daarom is die evangelie ook aan die dode verkondig, sodat hulle na die mense in die vlees geoordeel kan word, maar na God in die gees lewe.
7 Maar die einde van alle dinge is naby; wees dan nugter en waak tot die gebed.
8 En bo alles moet julle vurige liefde onder mekaar hê, want liefde sal die menigte van sondes bedek.
9 Gebruik gasvryheid een vir mekaar sonder om te worstel.
10 Soos elke mens die gawe ontvang het, so dien mekaar ook as goeie bedienaars van die veelvuldige genade van God.

11 As iemand spreek, laat hom spreek soos woorde van God; as iemand dien, laat hom dit doen na die vermoë wat God gee, sodat God in alles verheerlik kan word deur Jesus Christus, aan wie die lof en die krag toekom tot in alle ewigheid. Amen.
12 Geliefdes, dink dit is nie vreemd aangaande die vurige beproewing wat julle op die proef stel nie, asof iets vreemds met julle gebeur het.
13 Maar wees bly, in soverre julle deel het aan die lyde van Christus; sodat, wanneer sy heerlikheid geopenbaar word, julle ook met groot blydskap kan bly wees.
14 As julle gesmaad word oor die Naam van Christus, gelukkig is julle; want die Gees van heerlikheid en van God rus op julle;
15 Maar laat niemand van julle ly as 'n moordenaar of as 'n dief of as 'n kwaaddoener of as 'n besige persoon in ander se sake nie.
16 Maar as iemand as Christen ly, laat hom hom nie skaam nie; maar laat hy God hieromtrent verheerlik.
17 Want die tyd het gekom dat die oordeel moet begin by die huis van God; en as dit eers by ons begin, wat sal die einde wees van die wat aan die evangelie van God ongehoorsaam is?
18 En as die regverdige nouliks gered word, waar sal die goddelose en die sondaar verskyn?
19 Daarom, laat hulle wat ly volgens die wil van God, die bewaring van hulle siele aan hom toevertrou deur goed te doen, as aan 'n getroue Skepper.

HOOFSTUK 5

1 Ek vermaan die ouderlinge wat onder julle is, wat ook ’n ouderling is en ’n getuie van die lyde van Christus en ook deelagtig aan die heerlikheid wat geopenbaar sal word:
2 Pas die kudde van God wat onder julle is, op en hou toesig daaroor, nie deur dwang nie, maar gewillig; nie vir vuil wins nie, maar met 'n bereidwillige verstand;
3 Ook nie as heersers oor die erfdeel van God nie, maar as voorbeelde vir die kudde.
4 En wanneer die Opperherder verskyn, sal julle 'n kroon van heerlikheid ontvang wat nie verdwyn nie.
5 Net so, julle jongeres, moet julle aan die oudste onderdanig wees. Ja, wees almal onderdanig aan mekaar en bekleed met nederigheid, want God weerstaan die hoogmoediges en gee genade aan die nederiges.
6 Verneder julle dan onder die magtige hand van God, sodat Hy julle op die regte tyd kan verhoog.
7 Werp al julle sorge op hom; want Hy sorg vir jou.
8 Wees nugter, wees waaksaam; want julle teëstander, die duiwel, loop rond soos 'n brullende leeu en soek wie hy kan verslind.
9 wat standvastig in die geloof teëstaan, omdat hulle weet dat dieselfde verdrukkinge onder julle broeders wat in die wêreld is, gedoen word.
10 Maar die God van alle genade, wat ons deur Christus Jesus tot sy ewige heerlikheid geroep het, nadat julle 'n tyd lank gely het, maak julle volmaak, bevestig, versterk, vestig julle.
11 Aan Hom behoort die heerlikheid en die heerskappy tot in alle ewigheid. Amen.
12 Deur Silvanus, 'n getroue broer vir julle, soos ek dink, het ek kortliks geskryf, vermaan en getuig dat dit die ware genade van God is waarin julle staan.
13 Die gemeente wat in Babel is, saam met julle uitverkies, groet julle; en so ook Marcus, my seun.
14 Groet mekaar met 'n kus van liefde. Vrede vir julle almal wat in Christus Jesus is. Amen.

Die tweede brief van Petrus

HOOFSTUK 1

1 Simon Petrus, 'n dienskneg en 'n apostel van Jesus Christus, aan hulle wat 'n dierbare geloof saam met ons verkry het deur die geregtigheid van God en ons Verlosser, Jesus Christus:
2 Mag genade en vrede vir julle vermenigvuldig word deur die kennis van God en van Jesus, onse Here,
3 Soos sy goddelike krag aan ons alles gegee het wat tot lewe en godsaligheid behoort, deur die kennis van Hom wat ons geroep het tot heerlikheid en deug:
4 Waardeur aan ons uitermate groot en kosbare beloftes gegee word, sodat julle daardeur deelgenote kan word van die goddelike natuur, nadat julle die verderf ontvlug het wat deur begeerlikheid in die wêreld is.
5 En behalwe dit, gee alle ywer, voeg by julle geloof deug; en tot deugdekennis;
6 En tot kennis selfbeheersing; en tot matigheid geduld; en om die godsaligheid te verdra;
7 En aan die godsaligheid broederlike goedertierenheid; en tot broederlike goedhartigheid liefdadigheid.
8 Want as hierdie dinge in julle is en oorvloedig is, maak dit julle dat julle nie onvrugbaar of onvrugbaar sal wees in die kennis van onse Here Jesus Christus nie.
9 Maar hy wat hierdie dinge kortkom, is blind en kan nie ver sien nie, en het vergeet dat hy gereinig is van sy ou sondes.
10 Daarom, broeders, beywer julle om julle roeping en verkiesing vas te maak; want as julle hierdie dinge doen, sal julle nooit val nie.
11 Want so sal 'n ingang oorvloedig aan julle bedien word in die ewige koninkryk van ons Here en Saligmaker, Jesus Christus.
12 Daarom sal ek nie nalaat om julle altyd aan hierdie dinge te herinner nie, alhoewel julle dit weet en vasstaan in die huidige waarheid.
13 Ja, ek dink dit is goed, solank as wat ek in hierdie tabernakel is, om jou op te wek deur jou in herinnering te bring;
14 Omdat ek weet dat ek binnekort hierdie tabernakel van my moet aflê, soos onse Here Jesus Christus my getoon het.
15 Verder sal ek my beywer dat julle na my dood in staat sal wees om hierdie dinge altyd in gedagtenis te hou.
16 Want ons het nie listig uitgedinkde fabels gevolg toe ons die krag en koms van onse Here Jesus Christus aan julle bekend gemaak het nie, maar ons was ooggetuies van sy majesteit.
17 Want hy het van God die Vader eer en heerlikheid ontvang toe so 'n stem uit die voortreflike heerlikheid na Hom gekom het: Dit is my geliefde Seun in wie Ek 'n welbehae het.
18 En hierdie stem wat uit die hemel gekom het, het ons gehoor toe ons saam met Hom op die heilige berg was.
19 Ons het ook 'n meer seker woord van profesie; waarop julle goed moet doen dat julle ag gee soos op 'n lig wat in 'n donker plek skyn, totdat die dag aanbreek en die dagster in julle harte opgaan.
20 Deur dit eerstens te weet, dat geen profesie van die Skrif van enige eie uitlegging is nie.
21 Want die profesie het in die ou tyd nie deur die wil van 'n mens gekom nie, maar die heilige manne van God het gespreek soos hulle deur die Heilige Gees gedrywe is.

HOOFSTUK 2

1 Maar daar was ook valse profete onder die volk, net soos daar valse leraars onder julle sal wees, wat verdoemende dwaalleer in die geheim sal inbring, en selfs die Here wat hulle gekoop het verloën en 'n vinnige verderf oor hulleself bring.
2 En baie sal hulle verderflike weë volg; deur wie die weg van die waarheid sleggesê sal word.
3 En deur hebsug sal hulle met geveinsde woorde koophandel van julle maak;
4 Want as God die engele wat gesondig het, nie gespaar het nie, maar hulle in die hel gewerp en in kettings van duisternis oorgegee het om vir die oordeel bewaar te word;
5 En het die ou wêreld nie gespaar nie, maar Noag, die agtste persoon, gered, 'n prediker van geregtigheid, deur die vloed oor die wêreld van die goddelose te bring;
6 En deur die stede van Sodom en Gomorra in as te verander, het hulle met 'n omverwerping veroordeel, en hulle 'n voorbeeld gemaak vir diegene wat daarna goddeloos sou lewe;
7 En die regverdige Lot verlos, gekwel oor die vuil wandel van die goddelose;
8 (Want daardie regverdige man wat onder hulle gewoon het, deur te sien en te hoor, het sy regverdige siel van dag tot dag geplaag deur hulle onwettige dade;)
9 Die Here weet hoe om die godvresendes uit versoekinge te verlos en om die onregverdiges te bewaar tot die dag van oordeel om gestraf te word.
10 Maar veral die wat na die vlees wandel in die begeerlikheid van onreinheid en die regering verag. Vermetel is hulle, eiewillig, hulle is nie bang om van waardigheid kwaad te praat nie.
11 Terwyl engele, wat groter is in krag en mag, geen lasterlike beskuldiging teen hulle voor die Here bring nie.
12 Maar hierdie, soos natuurlike, brute diere, gemaak om gevang en vernietig te word, praat kwaad van die dinge wat hulle nie verstaan nie; en hulle sal heeltemal omkom in hulle eie verdorwenheid;
13 En sal die loon van ongeregtigheid ontvang, soos hulle wat dit behaag om bedags op te ruk. Hulle is vlekke en vlekke, terwyl hulle met hul eie bedrog smul terwyl hulle saam met jou smul;
14 Met oë vol owerspel, en wat nie kan ophou van sonde nie; bedrieglike onstabiele siele: 'n hart wat hulle geoefen het met gierige praktyke; vervloekte kinders:
15 wat die regte weg verlaat en gedwaal het, die weg van Bíleam, die seun van Bosor, wat lief was vir die loon van ongeregtigheid;
16 Maar is bestraf oor sy ongeregtigheid: die stomme esel wat met die stem van die mens spreek, het die waansin van die profeet verbied.
17 Dit is putte sonder water, wolke wat deur 'n storm gedra word; aan wie die mis van die duisternis vir ewig bewaar is.

18 Want wanneer hulle groot swellende woorde van ydelheid spreek, lok hulle deur die begeerlikhede van die vlees, deur baie moedswilligheid, die wat rein was van die wat in dwaling lewe, ontvlug.
19 Terwyl hulle vryheid aan hulle belowe, is hulle self die dienaars van die verderf; want deur wie 'n mens oorwin is, is hy in slawerny gebring.
20 Want as hulle, nadat hulle deur die kennis van die Here en Saligmaker, Jesus Christus, die besoedelinge van die wêreld ontvlug het, hulle weer daarin verstrik en oorwin word, is die einde vir hulle erger as die begin.
21 Want dit was vir hulle beter gewees om nie die weg van geregtigheid te ken nie, as om, nadat hulle dit geken het, af te draai van die heilige gebod wat aan hulle oorgelewer is.
22 Maar dit het met hulle gebeur volgens die ware spreekwoord: Die hond het weer in sy eie uitbraaksel verander; en die sog wat gewas was, het in die modder rondgegooi.

HOOFSTUK 3

1 Hierdie tweede brief, geliefdes, skryf ek nou aan julle; in beide wat Ek julle reine gedagtes opwek ter herinnering:
2 sodat julle gedagtig kan wees aan die woorde wat tevore deur die heilige profete gespreek is, en aan die gebod van ons, die apostels van die Here en Verlosser:
3 Deur dit eerstens te weet, dat daar in die laaste dae spotters sal kom wat volgens hulle eie begeerlikhede wandel,
4 en gesê: Waar is die belofte van sy koms? want vandat die vaders ontslaap het, gaan alles voort soos van die begin van die skepping af.
5 Hieroor is hulle gewillig onkundig dat deur die woord van God die hemele van ouds was en die aarde uit die water en in die water gestaan het.
6 waardeur die wêreld wat toe was, oorstroom van water, vergaan het.
7 Maar die hemele en die aarde wat nou is, word deur dieselfde woord vir vuur bewaar teen die dag van oordeel en verderf van goddelose mense.
8 Maar, geliefdes, wees nie onkundig van hierdie een ding nie, dat een dag by die Here is soos duisend jaar en duisend jaar soos een dag.
9 Die Here vertraag nie sy belofte nie, soos sommige dit vertraging ag; maar is lankmoedig teenoor ons, en wil nie hê dat sommige moet vergaan nie, maar dat almal tot bekering moet kom.
10 Maar die dag van die Here sal kom soos 'n dief in die nag; waarin die hemele met 'n groot gedruis sal verbygaan en die elemente in vurige hitte sal versmelt, ook sal die aarde en die werke wat daarop is, verbrand word.
11 Terwyl al hierdie dinge dan vergaan, watter soort mense behoort julle te wees in alle heilige wandel en godsaligheid,
12 Verwag en haas julle na die koms van die dag van God, waarin die hemele wat aan die brand is, vergaan en die elemente in vurige hitte sal smelt?
13 Maar ons verwag volgens sy belofte nuwe hemele en 'n nuwe aarde waarin geregtigheid woon.
14 Daarom, geliefdes, aangesien julle na sulke dinge wag, wees ywerig dat julle in vrede, vlekkeloos en onberispelik deur Hom bevind kan word.
15 En reken dat die lankmoedigheid van ons Here redding is; soos ons geliefde broeder Paulus ook volgens die wysheid wat aan hom gegee is, aan julle geskryf het;
16 Soos ook in al sy briewe, terwyl hy daarin spreek van hierdie dinge; waarin sommige dinge moeilik is om te verstaan, wat die ongeleerdes en onstabiele, net soos die ander Skrifte, tot hulle eie verderf wring.
17 Daarom, geliefdes, terwyl julle hierdie dinge vantevore weet, pas op dat julle ook nie, wat deur die dwaling van die goddelose weggelei word nie, uit julle eie standvastigheid val.
18 Maar groei in genade en in die kennis van onse Here en Saligmaker, Jesus Christus. Aan Hom kom die eer toe, nou en tot in ewigheid. Amen.

Die eerste brief van Johannes

HOOFSTUK 1

1 Dit wat van die begin af was, wat ons gehoor het, wat ons met ons oë gesien het, wat ons gesien en ons hande hanteer het, van die Woord van die lewe;
2 (Want die lewe is geopenbaar, en ons het dit gesien, en ons getuig en toon aan julle die ewige lewe wat by die Vader was en aan ons geopenbaar is;)
3 Wat ons gesien en gehoor het, vertel ons julle, sodat julle ook met ons gemeenskap kan hê; en waarlik, ons gemeenskap is met die Vader en met sy Seun, Jesus Christus.
4 En hierdie dinge skryf ons aan julle, sodat julle blydskap volkome kan wees.
5 Dit is dan die boodskap wat ons van Hom gehoor het en aan julle verkondig dat God lig is en geen duisternis in Hom is nie.
6 As ons sê dat ons met Hom gemeenskap het en in die duisternis wandel, lieg ons en doen nie die waarheid nie.
7 Maar as ons in die lig wandel, soos Hy in die lig is, het ons gemeenskap met mekaar, en die bloed van Jesus Christus, sy Seun, reinig ons van alle sonde.
8 As ons sê dat ons geen sonde het nie, mislei ons onsself, en die waarheid is nie in ons nie.
9 As ons ons sondes bely, Hy is getrou en regverdig om ons ons sondes te vergewe en ons van alle ongeregtigheid te reinig.
10 As ons sê dat ons nie gesondig het nie, maak ons hom tot 'n leuenaar, en sy woord is nie in ons nie.

HOOFSTUK 2

1 My kinders, hierdie dinge skryf ek aan julle, dat julle nie sondig nie. En as iemand sondig, ons het 'n Voorspraak by die Vader, Jesus Christus, die Regverdige.
2 En Hy is 'n versoening vir ons sondes, en nie alleen vir ons s'n nie, maar ook vir die sondes van die hele wêreld.
3 En hieraan weet ons dat ons Hom ken, as ons sy gebooie bewaar.
4 Hy wat sê: Ek ken hom, en sy gebooie nie bewaar nie, is 'n leuenaar, en die waarheid is nie in hom nie.
5 Maar elkeen wat sy woord bewaar, in hom het die liefde van God voorwaar volmaak geword; hieraan weet ons dat ons in hom is.
6 Hy wat sê dat hy in hom bly, behoort self ook so te wandel soos hy gewandel het.
7 Broeders, ek skryf geen nuwe gebod aan julle nie, maar 'n ou gebod wat julle van die begin af gehad het. Die ou gebod is die woord wat julle van die begin af gehoor het.
8 Ek skrywe weer 'n nuwe gebod aan julle wat waar is in Hom en in julle, want die duisternis is verby en die ware lig skyn nou.
9 Hy wat sê dat hy in die lig is en sy broer haat, is tot nou toe in die duisternis.
10 Wie sy broeder liefhet, bly in die lig, en daar is geen aanleiding tot struikeling in hom nie.
11 Maar hy wat sy broer haat, is in die duisternis en wandel in die duisternis en weet nie waarheen hy gaan nie, want daardie duisternis het sy oë verblind.
12 Ek skryf aan julle, my kinders, omdat julle sondes julle vergewe is ter wille van sy Naam.
13 Ek skryf aan julle, vaders, omdat julle Hom ken wat van die begin af is. Ek skryf aan julle, jongmanne, omdat julle die Bose oorwin het. Ek skryf aan julle, my kinders, omdat julle die Vader geken het.
14 Ek het aan julle geskrywe, vaders, omdat julle Hom ken wat van die begin af is. Ek het aan julle geskrywe, jongmanne, omdat julle sterk is en die woord van God in julle bly, en julle die Bose oorwin het.
15 Moenie die wêreld liefhê nie, ook nie die dinge wat in die wêreld is nie. As iemand die wêreld liefhet, is die liefde van die Vader nie in hom nie.
16 Want alles wat in die wêreld is, die begeerlikheid van die vlees en die begeerlikheid van die oë en die trots van die lewe, is nie van die Vader nie, maar is uit die wêreld.
17 En die wêreld gaan verby en sy begeerlikheid, maar hy wat die wil van God doen, bly vir ewig.
18 Kinders, dit is die laaste keer; en soos julle gehoor het dat die Antichris sal kom, is daar ook nou baie antichriste; waardeur ons weet dat dit die laaste keer is.
19 Hulle het van ons uitgegaan, maar hulle was nie van ons nie; want as hulle van ons was, sou hulle ongetwyfeld by ons gebly het; maar hulle het uitgegaan om aan die lig te kom dat hulle nie almal van ons was nie.
20 Maar julle het 'n salwing van die Heilige, en julle weet alles.
21 Ek het nie aan julle geskryf omdat julle die waarheid nie ken nie, maar omdat julle dit ken, en dat geen leuen uit die waarheid is nie.
22 Wie is 'n leuenaar behalwe hy wat ontken dat Jesus die Christus is? Hy is die Antichris, wat die Vader en die Seun verloën.
23 Elkeen wat die Seun verloën, hy het nie die Vader nie; (maar) wie die Seun erken, het ook die Vader.
24 Laat dit dan in julle bly wat julle van die begin af gehoor het. As dit wat julle van die begin af gehoor het in julle sal bly, sal julle ook in die Seun en in die Vader bly.
25 En dit is die belofte wat Hy ons beloof het, naamlik die ewige lewe.
26 Hierdie dinge het ek aan julle geskrywe oor die wat julle verlei.
27 Maar die salwing wat julle van Hom ontvang het, bly in julle, en julle het nie nodig dat iemand julle leer nie; maar soos dieselfde salwing julle van alles leer, en is dit waarheid en is geen leuen nie, en soos dit geleer het. julle, julle moet in hom bly.
28 En nou, kindertjies, bly in Hom; sodat ons, wanneer Hy verskyn, vrymoedigheid kan hê en nie beskaamd staan voor Hom by sy koms nie.
29 As julle weet dat hy regverdig is, weet julle dat elkeen wat geregtigheid doen, uit hom gebore is.

HOOFSTUK 3

1 Kyk, watter liefde het die Vader aan ons bewys, dat ons kinders van God genoem kan word; daarom ken die wêreld ons nie, omdat dit Hom nie geken het nie.
2 Geliefdes, nou is ons kinders van God, en dit is nog nie geopenbaar wat ons sal wees nie; maar ons weet dat,

wanneer Hy verskyn, ons aan Hom gelyk sal wees; want ons sal hom sien soos hy is.
3 En elke mens wat hierdie hoop op Hom het, reinig homself, net soos hy rein is.
4 Elkeen wat sonde doen, oortree ook die wet, want sonde is die oortreding van die wet.
5 En julle weet dat Hy geopenbaar is om ons sondes weg te neem; en in Hom is geen sonde nie.
6 Elkeen wat in hom bly, sondig nie; elkeen wat sondig, het hom nie gesien en hom nie geken nie.
7 My kinders, laat niemand julle mislei nie: wie geregtigheid doen, is regverdig soos hy regverdig is.
8 Hy wat sonde doen, is uit die duiwel; want die duiwel sondig van die begin af. Vir hierdie doel is die Seun van God geopenbaar, om die werke van die duiwel te vernietig.
9 Elkeen wat uit God gebore is, doen geen sonde nie; want sy nageslag bly in hom, en hy kan nie sondig nie, want hy is uit God gebore.
10 Hierin is die kinders van God en die kinders van die duiwel openbaar: elkeen wat die geregtigheid nie doen nie, is nie uit God nie, ook nie hy wat sy broeder nie liefhet nie.
11 Want dit is die boodskap wat julle van die begin af gehoor het, dat ons mekaar moet liefhê.
12 Nie soos Kain, wat uit daardie bose was, en sy broer gedood het nie. En waarom het hy hom gedood? Want sy eie werke was boos en die regverdige van sy broer.
13 Moenie jou verwonder nie, my broers, as die wêreld julle haat.
14 Ons weet dat ons oorgegaan het uit die dood in die lewe, omdat ons die broeders liefhet. Hy wat sy broer nie liefhet nie, bly in die dood.
15 Elkeen wat sy broer haat, is 'n moordenaar; en julle weet dat geen moordenaar die ewige lewe in hom het nie.
16 Hieraan bemerk ons die liefde van God, omdat Hy sy lewe vir ons afgelê het; en ons behoort ons lewe vir die broeders af te lê.
17 Maar wie wat die goeie van hierdie wêreld het en sy broer sien gebrek ly en sy innerlike medelye vir hom toesluit, hoe bly die liefde van God in hom?
18 My kinders, laat ons nie liefhê met woord of met tong nie; maar in daad en in waarheid.
19 En hieraan weet ons dat ons uit die waarheid is, en sal ons harte voor Hom verseker.
20 Want as ons hart ons veroordeel, God is groter as ons hart en weet alles.
21 Geliefdes, as ons hart ons nie veroordeel nie, dan het ons vertroue op God.
22 En alles wat ons vra, ontvang ons van Hom, omdat ons sy gebooie bewaar en doen wat welgevallig is in sy oë.
23 En dit is sy gebod, dat ons moet glo in die Naam van sy Seun, Jesus Christus, en mekaar moet liefhê soos Hy ons gebod het.
24 En hy wat sy gebooie bewaar, bly in hom, en hy in hom. En hieraan weet ons dat Hy in ons bly deur die Gees wat Hy ons gegee het.

HOOFSTUK 4

1 Geliefdes, glo nie elke gees nie, maar toets die geeste of hulle uit God is, want baie valse profete het in die wêreld uitgegaan.
2 Hieraan ken julle die Gees van God: Elke gees wat bely dat Jesus Christus in die vlees gekom het, is uit God.
3 En elke gees wat nie bely dat Jesus Christus in die vlees gekom het nie, is nie uit God nie; en dit is die gees van die antichris waarvan julle gehoor het dat hy sou kom; en selfs nou al is dit in die wêreld.
4 Julle is uit God, my kinders, en het hulle oorwin, want Hy wat in julle is, is groter as Hy wat in die wêreld is.
5 Hulle is van die wêreld; daarom spreek hulle van die wêreld, en die wêreld luister na hulle.
6 Ons is uit God; wie God ken, luister na ons; wie nie uit God is nie, luister nie na ons nie. Hieraan ken ons die gees van waarheid en die gees van dwaling.
7 Geliefdes, laat ons mekaar liefhê, want liefde is uit God; en elkeen wat liefhet, is uit God gebore en ken God.
8 Hy wat nie liefhet nie, ken God nie; want God is liefde.
9 Hierin is die liefde van God tot ons geopenbaar, omdat God sy eniggebore Seun na die wêreld gestuur het, sodat ons deur Hom kan lewe.
10 Hierin is die liefde, nie dat ons God liefgehad het nie, maar dat Hy ons liefgehad het en sy Seun gestuur het as 'n versoening vir ons sondes.
11 Geliefdes, as God ons so liefgehad het, behoort ons ook mekaar lief te hê.
12 Niemand het God ooit gesien nie. As ons mekaar liefhet, bly God in ons, en het sy liefde in ons volmaak geword.
13 Hieraan weet ons dat ons in Hom bly en Hy in ons, omdat Hy ons van sy Gees gegee het.
14 En ons het gesien en getuig dat die Vader die Seun gestuur het om die Verlosser van die wêreld te wees.
15 Elkeen wat bely dat Jesus die Seun van God is, in hom bly God, en hy in God.
16 En ons het die liefde wat God tot ons het, geken en geglo. God is liefde; en hy wat in die liefde bly, bly in God en God in hom.
17 Hierin is ons liefde volbring, dat ons vrymoedigheid kan hê in die oordeelsdag, want soos Hy is, so is ons in hierdie wêreld.
18 Daar is geen vrees in die liefde nie; maar volmaakte liefde verdryf vrees, want vrees het pyniging. Hy wat vrees, word nie in liefde volmaak nie.
19 Ons het hom lief, omdat hy ons eerste liefgehad het.
20 As iemand sê: Ek het God lief en sy broer haat, is hy 'n leuenaar; want wie sy broer wat hy gesien het nie liefhet nie, hoe kan hy God liefhê wat hy nie gesien het nie?
21 En hierdie gebod het ons van hom, dat hy wat God liefhet, ook sy broeder moet liefhê.

HOOFSTUK 5

1 Elkeen wat glo dat Jesus die Christus is, is uit God gebore; en elkeen wat die vader liefhet, het ook hom lief wat uit Hom gebore is.
2 Hieraan weet ons dat ons die kinders van God liefhet, wanneer ons God liefhet en sy gebooie bewaar.
3 Want dit is die liefde tot God, dat ons sy gebooie bewaar, en sy gebooie is nie swaar nie.
4 Want alles wat uit God gebore is, oorwin die wêreld, en dit is die oorwinning wat die wêreld oorwin, naamlik ons geloof.
5 Wie is dit wat die wêreld oorwin as hy wat glo dat Jesus die Seun van God is?

6 Dit is Hy wat deur water en bloed gekom het, Jesus Christus; nie net deur water nie, maar deur water en bloed. En dit is die Gees wat getuig, want die Gees is waarheid.
7 Want daar is drie wat getuig in die hemel, die Vader, die Woord en die Heilige Gees; en hierdie drie is een.
8 En daar is drie wat op aarde getuig: die Gees en die water en die bloed; en hierdie drie stem saam.
9 As ons die getuienis van mense aanneem, is die getuienis van God groter, want dit is die getuienis van God wat Hy van sy Seun getuig het.
10 Hy wat in die Seun van God glo, het die getuienis in homself; omdat hy die getuienis nie glo wat God van sy Seun gegee het nie.
11 En dit is die getuienis dat God aan ons die ewige lewe gegee het, en hierdie lewe is in sy Seun.
12 Wie die Seun het, het die lewe; en wie die Seun van God nie het nie, het nie die lewe nie.
13 Hierdie dinge het ek geskrywe aan julle wat glo in die Naam van die Seun van God; sodat julle kan weet dat julle die ewige lewe het, en dat julle kan glo in die Naam van die Seun van God.
14 En dit is die vertroue wat ons in Hom het, dat Hy ons verhoor as ons iets vra volgens sy wil.
15 En as ons weet dat Hy ons verhoor, wat ons ook al vra, weet ons dat ons die versoeke het wat ons van Hom verlang het.
16 As iemand sy broer 'n sonde sien doen wat nie tot die dood is nie, moet hy bid, en hy sal hom die lewe gee vir die wat nie tot die dood sondig nie. Daar is 'n sonde tot die dood: Ek sê nie dat hy daarvoor sal bid nie.
17 Alle ongeregtigheid is sonde, en daar is 'n sonde nie tot die dood nie.
18 Ons weet dat elkeen wat uit God gebore is, nie sondig nie; maar hy wat uit God gebore is, bewaar homself, en die bose raak hom nie aan nie.
19 En ons weet dat ons uit God is, en die hele wêreld lê in goddeloosheid.
20 En ons weet dat die Seun van God gekom het en ons verstand gegee het, sodat ons die Waaragtige kan ken, en ons is in die Waaragtige, ja, in sy Seun Jesus Christus. Dit is die ware God, en die ewige lewe.
21 Kinders, bewaar julleself van afgode. Amen.

Tweede Johannes

HOOFSTUK 1

1 Die ouderling aan die uitverkore vrou en haar kinders, wat Ek in waarheid liefhet; en nie alleen ek nie, maar ook almal wat die waarheid geken het;
2 Ter wille van die waarheid, wat in ons woon en vir ewig by ons sal wees.
3 Genade sy met julle, barmhartigheid en vrede van God die Vader en van die Here Jesus Christus, die Seun van die Vader, in waarheid en liefde.
4 Ek was baie bly dat ek van u kinders gevind het wat in waarheid wandel, soos ons 'n gebod van die Vader ontvang het.
5 En nou smeek ek u, dame, nie asof ek 'n nuwe gebod aan u geskryf het nie, maar dit wat ons van die begin af gehad het, dat ons mekaar moet liefhê.
6 En dit is die liefde, dat ons volgens sy gebooie wandel. Dit is die gebod: Soos julle van die begin af gehoor het, moet julle daarin wandel.
7 Want baie verleiers het in die wêreld ingekom, wat nie bely dat Jesus Christus in die vlees gekom het nie. Dit is 'n bedrieër en 'n antichris.
8 Pas op vir julleself dat ons nie verloor wat ons gedoen het nie, maar dat ons 'n volle beloning ontvang.
9 Elkeen wat oortree en nie in die leer van Christus bly nie, het God nie. Wie in die leer van Christus bly, hy het sowel die Vader as die Seun.
10 As daar iemand na julle kom en hierdie leer nie bring nie, ontvang hom nie in julle huis nie, en smeek hom nie gou nie.
11 Want hy wat hom beveel om spoedig te wees, het deel aan sy bose dade.
12 Omdat ek baie dinge het om aan julle te skryf, wil ek nie met papier en ink skryf nie; maar ek vertrou om na julle te kom en van aangesig tot aangesig te spreek, sodat ons blydskap volkome kan wees.
13 Die kinders van jou uitverkore suster groet jou. Amen.

Derde Johannes

HOOFSTUK 1

1 Die ouderling aan die geliefde Gajus, wat ek in waarheid liefhet.
2 Geliefdes, ek wens bo alles dat jy voorspoedig en gesond mag wees, net soos jou siel voorspoedig is.
3 Want ek was baie bly toe die broeders gekom het en getuig het van die waarheid wat in jou is, soos jy in die waarheid wandel.
4 Ek het geen groter vreugde as om te hoor dat my kinders in die waarheid wandel nie.
5 Geliefdes, alles wat jy aan die broeders en vreemdelinge doen, doen jy getrou;
6 wat getuig het van jou liefde voor die gemeente; wie jy goed sal doen as jy op hulle reis voortbring volgens 'n goddelike soort;
7 Omdat hulle ter wille van sy Naam uitgegaan het en niks van die heidene geneem het nie.
8 Ons behoort dan sulkes te ontvang, sodat ons medehelpers van die waarheid kan wees.
9 Ek het aan die gemeente geskryf, maar Diotrefes, wat graag die voorrang onder hulle wil hê, ontvang ons nie.
10 Daarom, as ek kom, sal ek dink aan sy dade wat hy doen, terwyl hy teen ons praat met kwaadwillige woorde;
11 Geliefdes, volg nie wat sleg is nie, maar wat goed is. Hy wat goed doen, is uit God, maar hy wat kwaad doen, het God nie gesien nie.
12 Demetrius het goeie verslag van alle mense, en van die waarheid self: ja, en ons getuig ook; en julle weet dat ons getuienis waar is.
13 Ek het baie dinge gehad om te skryf, maar ek sal nie met ink en pen aan jou skryf nie:
14 Maar ek vertrou dat ek jou binnekort sal sien, en ons sal van aangesig tot aangesig praat. Vrede vir jou. Ons vriende groet jou. Groet die vriende by die naam.

Jude

HOOFSTUK 1

1 Judas, die dienskneg van Jesus Christus en broer van Jakobus, aan die wat deur God die Vader geheilig en bewaar is in Jesus Christus, en geroep is:
2 Genade vir julle en vrede en liefde word vermenigvuldig.
3 Geliefdes, toe ek alle moeite gedoen het om aan julle te skryf van die algemene verlossing, was dit vir my nodig om aan julle te skryf en julle aan te spoor dat julle ernstig moet stry vir die geloof wat eenmaal aan die heiliges oorgelewer is.
4 Want daar is sekere mense wat onverhoeds ingesluip het, wat vantevore tot hierdie oordeel bestem is, goddelose mense wat die genade van onse God verander in ongebondenheid en die enigste Here God en ons Here Jesus Christus verloën het.
5 Ek sal julle dan in gedagtenis bring, alhoewel julle dit eens geweet het, dat die Here, nadat Hy die volk uit Egipteland gered het, daarna die ongelowiges vernietig het.
6 En die engele wat nie hul eerste stand gehou het nie, maar hul eie woning verlaat het, het Hy in ewige kettings onder duisternis bewaar tot die oordeel van die groot dag.
7 Net soos Sodom en Gomorra en die stede rondom hulle op dieselfde manier, wat hulleself aan hoerery oorgee en agter vreemde vlees aan geloop het, as voorbeeld gestel word, terwyl hulle die wraak van die ewige vuur ly.
8 Net so verontreinig ook hierdie vuil dromers die vlees, verag heerskappy en praat kwaad van waardigheid.
9 Maar Migael, die aartsengel, het, toe hy met die duiwel getwis het wat hy oor die liggaam van Moses getwis het, nie 'n lasterlike beskuldiging teen hom durf bring nie, maar het gesê: Die Here bestraf jou.
10 Maar hulle praat kwaad van die dinge wat hulle nie weet nie; maar wat hulle van nature weet, soos brute diere, daardeur verderf hulle hulself.
11 Wee hulle! want hulle het in die weg van Kain gegaan en gulsig agter die dwaling van Bíleam aan gehardloop vir beloning, en omgekom in die teëspraak van Core.
12 Dit is vlekke op julle feeste van liefde, wanneer hulle saam met julle feesmaal, hulleself sonder vrees voed: wolke is hulle sonder water, rondgedra deur winde; bome waarvan die vrugte verdor, sonder vrugte, twee keer dood, aan die wortels uitgeruk;
13 Woedende golwe van die see, wat hulle eie skande uitskuim; dwalende sterre, aan wie die duisternis van die duisternis vir ewig bewaar word.
14 En Henog, die sewende van Adam, het ook oor hulle geprofeteer en gesê: Kyk, die Here kom met tienduisende van sy heiliges,
15 om oordeel te voltrek aan almal en om almal wat goddeloos is onder hulle te oortuig van al hulle goddelose dade wat hulle goddeloos gepleeg het, en van al hulle harde toesprake wat goddelose sondaars teen hom gespreek het.
16 Dit is murmureerders, klaers wat volgens hulle eie begeerlikhede wandel; en hulle mond spreek groot opwindende woorde, met bewondering vir mense om voordeel te trek.
17 Maar, geliefdes, dink aan die woorde wat tevore gespreek is deur die apostels van onse Here Jesus Christus;
18 Hoe dat hulle vir julle gesê het dat daar in die laaste tyd spotters moet wees wat volgens hulle eie goddelose begeerlikhede moet wandel.
19 Dit is hulle wat hulleself afsonder, sensueel, sonder die Gees.
20 Maar julle, geliefdes, bou julleself op op julle allerheiligste geloof, terwyl julle in die Heilige Gees bid,
21 Bewaar julle in die liefde van God, terwyl julle die barmhartigheid van onse Here Jesus Christus verwag tot die ewige lewe.
22 En met sommige het medelye, wat 'n verskil maak:
23 En ander red met vrees deur hulle uit die vuur te ruk; haat selfs die kleed wat deur die vlees bevlek is.
24 En aan Hom wat magtig is om julle van val te bewaar en julle onberispelik voor die aangesig van sy heerlikheid te stel met groot blydskap,
25 Aan die enigste wyse God, ons Verlosser, kom toe heerlikheid en majesteit, heerskappy en krag, nou en altyd. Amen

Openbaring

HOOFSTUK 1

1 Die Openbaring van Jesus Christus, wat God aan hom gegee het om aan sy diensknegte te toon dinge wat binnekort moet gebeur; en hy het gestuur en dit deur sy engel aan sy dienaar Johannes te kenne gegee.
2 wat getuig het van die woord van God en van die getuienis van Jesus Christus en van alles wat hy gesien het.
3 Geseënd is hy wat die woorde van hierdie profesie lees en die wat die woorde van hierdie profesie hoor en bewaar wat daarin geskrywe is, want die tyd is naby.
4 Johannes aan die sewe gemeentes wat in Asië is: Genade vir julle en vrede van Hom wat is en wat was en wat kom; en van die sewe Geeste wat voor sy troon is;
5 En van Jesus Christus, wat die getroue getuie is en die Eersgeborene uit die dode en die owerste van die konings van die aarde. aan Hom wat ons liefgehad het en ons van ons sondes gewas het in sy eie bloed,
6 En Hy het ons konings en priesters vir God en sy Vader gemaak; aan Hom kom toe die heerlikheid en die krag tot in alle ewigheid. Amen.
7 Kyk, Hy kom met wolke; en elke oog sal hom sien, en ook die wat hom deursteek het, en al die geslagte van die aarde sal oor hom huil. Desondanks, Amen.
8 Ek is Alfa en Omega, die begin en die einde, sê die Here, wat is en wat was en wat kom, die Almagtige.
9 Ek, Johannes, wat ook julle broer is en metgesel in die verdrukking en in die koninkryk en lydsaamheid van Jesus Christus, was op die eiland wat Patmos genoem word, ter wille van die woord van God en ter wille van die getuienis van Jesus Christus.
10 Ek was in die Gees op die dag van die Here en het agter my 'n groot stem gehoor soos van 'n basuin,
11 en sê: Ek is die Alfa en die Oméga, die eerste en die laaste; en: Wat jy sien, skryf in 'n boek en stuur dit aan die sewe gemeentes wat in Asië is; tot by Efese en tot by Smirna en tot by Pergamos en tot by Thiatira en tot by Sardis en tot by Filadelfia en tot by Laodicéa.
12 En ek het omgedraai om die stem te sien wat met my gespreek het. En toe ek my omgedraai het, het ek sewe goue kandelaars gesien;
13 En in die middel van die sewe kandelaars een soos die Seun van die mens, bekleed met 'n kleed tot op die voet, en omgord om die pappe met 'n goue gordel.
14 Sy hoof en sy hare was wit soos wol, so wit soos sneeu; en sy oë was soos 'n vuurvlam;
15 En sy voete soos fyn koper, asof dit in 'n oond brand; en sy stem soos die geluid van baie waters.
16 En hy het sewe sterre in sy regterhand gehad, en 'n skerp tweesnydende swaard het uit sy mond uitgegaan, en sy aangesig was soos die son wat skyn in sy krag.
17 En toe ek hom sien, val ek soos 'n dooie aan sy voete neer. En hy het sy regterhand op my gelê en vir my gesê: Moenie vrees nie; Ek is die eerste en die laaste:
18 Ek is die lewende en dood was; en kyk, Ek lewe vir ewig, Amen; en het die sleutels van die hel en van die dood.
19 Skryf die dinge op wat jy gesien het, en die dinge wat is, en die dinge wat hierna sal wees;
20 Die verborgenheid van die sewe sterre wat jy in my regterhand gesien het, en die sewe goue kandelaars. Die sewe sterre is die engele van die sewe gemeentes, en die sewe kandelaars wat jy gesien het, is die sewe gemeentes.

HOOFSTUK 2

1 Skryf aan die engel van die gemeente van Efese; Dit sê hy wat die sewe sterre in sy regterhand hou, wat tussen die sewe goue kandelaars wandel;
2 Ek ken jou werke en jou arbeid en jou lankmoedigheid, en hoe jy die bose nie kan verdra nie; en jy het die wat sê dat hulle apostels is, en dit nie is, op die proef gestel en hulle leuenaars gevind.
3 En jy het gedra en lankmoedigheid gehad en ter wille van my Naam gearbei en nie beswyk nie.
4 Maar Ek het iets teen jou, omdat jy jou eerste liefde verlaat het.
5 Onthou dan waarvandaan jy geval het, en bekeer jou, en doen die eerste werke; anders sal Ek gou na jou toe kom en jou kandelaar uit sy plek verwyder as jy jou nie bekeer nie.
6 Maar dit het jy, dat jy die werke van die Nikolaïete haat, wat ek ook haat.
7 Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê; Aan hom wat oorwin, sal Ek gee om te eet van die boom van die lewe wat in die middel van die paradys van God is.
8 En skryf aan die engel van die gemeente in Smirna; Dit sê die eerste en die laaste wat dood was en lewend is;
9 Ek ken jou werke en verdrukking en armoede, maar jy is ryk, en ek ken die lastering van die wat sê dat hulle Jode is en dit nie is nie, maar die sinagoge van die Satan is.
10 Vrees vir niks van die dinge wat jy sal ly nie; kyk, die duiwel sal sommige van julle in die gevangenis werp, sodat julle beproef kan word; en julle sal tien dae lank verdrukking hê; wees getrou tot die dood toe, en Ek sal jou 'n kroon van die lewe gee.
11 Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê; Hy wat oorwin, sal deur die tweede dood geen skade ly nie.
12 En skryf aan die engel van die gemeente in Pergamos; Dit sê hy wat die skerp tweesnydende swaard het;
13 Ek ken jou werke en waar jy woon, ook waar die troon van Satan is; en jy hou vas aan my Naam en het my geloof nie verloën nie, selfs in daardie dae waarin Antipas my getroue martelaar was, wat onder julle gedood is, waar Satan woon.
14 Maar Ek het 'n paar dinge teen jou, want jy het daar die wat die leer van Bíleam vashou, wat Balak geleer het om 'n struikelblok voor die kinders van Israel te werp, om afgode-offers te eet en om te hoereer.
15 So het jy ook die wat die leer van die Nikolaïete vashou, wat ek haat.
16 Bekeer julle; anders sal Ek gou na jou toe kom en teen hulle veg met die swaard van my mond.
17 Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê; Aan hom wat oorwin, sal Ek gee om van die verborge manna te eet, en Ek sal hom 'n wit steen gee, en op die steen 'n nuwe naam geskrywe wat niemand ken nie, behalwe hy wat dit ontvang.
18 En skryf aan die engel van die gemeente in Thiatira; Dit sê die Seun van God, wat sy oë het soos 'n vuurvlam, en sy voete is soos fyn koper;

19 Ek ken jou werke en liefde en diens en geloof en jou geduld en jou werke; en die laaste om meer te wees as die eerste.
20 Nietemin het ek 'n paar dinge teen jou, omdat jy daardie vrou Isébel, wat haarself 'n profetes noem, toelaat om te leer en my diensknegte te verlei om te hoereer en om afgode-offers te eet.
21 En Ek het haar ruimte gegee om haar van haar hoerery te bekeer; en sy het haar nie bekeer nie.
22 Kyk, Ek sal haar in 'n bed werp, en die wat met haar owerspel pleeg, in 'n groot verdrukking, tensy hulle hul bekeer van hul dade.
23 En Ek sal haar kinders met die dood doodmaak; en al die gemeentes sal weet dat dit Ek is wat niere en harte deursoek; en Ek sal aan elkeen van julle gee volgens jou werke.
24 Maar vir julle sê Ek, en vir die ander in Thiatira, almal wat hierdie leer nie het nie en die dieptes van Satan nie geken het soos hulle spreek nie; Ek sal geen ander las op jou lê nie.
25 Maar dit wat julle reeds het, hou vas totdat Ek kom.
26 En aan hom wat oorwin en my werke tot die einde toe bewaar, aan hom sal Ek mag gee oor die nasies;
27 En hy sal hulle regeer met 'n ysterstaf; soos die voorwerpe van 'n pottebakker sal hulle verbreek word, soos Ek van my Vader ontvang het.
28 En Ek sal hom die môrester gee.
29 Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê.

HOOFSTUK 3

1 En skryf aan die engel van die gemeente in Sardis; Dit sê hy wat die sewe Geeste van God en die sewe sterre het; Ek ken jou werke, dat jy 'n naam het dat jy lewe en dood is.
2 Wees waaksaam en versterk die wat oorbly, wat gereed is om te sterwe, want ek het jou werke nie volmaak voor God gevind nie.
3 Onthou dan hoe jy ontvang en gehoor het, en hou vas en bekeer jou. As jy dan nie waak nie, sal Ek op jou afkom soos 'n dief, en jy sal nie weet watter uur Ek op jou afkom nie.
4 Jy het 'n paar name selfs in Sardis wat hulle klere nie verontreinig het nie; en hulle sal saam met My wandel in wit klere, want hulle is dit waardig.
5 Hy wat oorwin, hy sal beklee word met wit klere; en Ek sal sy naam nie uitwis uit die boek van die lewe nie, maar Ek sal sy Naam bely voor my Vader en voor sy engele.
6 Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê.
7 En skryf aan die engel van die gemeente in Filadelfia; Dit sê die Heilige, die Waaragtige, Hy wat die sleutel van Dawid het, hy wat oopmaak en niemand sluit nie; en sluit toe, en niemand maak oop nie;
8 Ek ken jou werke; kyk, Ek het 'n geopende deur voor jou gestel, en niemand kan dit sluit nie; want jy het 'n bietjie krag en het my woord bewaar en my Naam nie verloën nie.
9 Kyk, Ek maak hulle uit die sinagoge van Satan, wat sê dat hulle Jode is en dit nie is nie, maar lieg; kyk, Ek sal hulle laat kom en voor u voete aanbid en weet dat Ek U liefgehad het.
10 Omdat jy die woord van my lydsaamheid bewaar het, sal Ek jou ook bewaar van die uur van versoeking wat oor die hele wêreld sal kom om die bewoners van die aarde op die proef te stel.
11 Kyk, Ek kom gou; hou vas wat jy het, dat niemand jou kroon neem nie.
12 Hom wat oorwin, sal Ek 'n pilaar maak in die tempel van my God, en hy sal nie meer uitgaan nie; en Ek sal op hom die naam van my God skrywe en die naam van die stad van my God, dit is die nuwe Jerusalem. , wat van my God uit die hemel neerdaal, en ek sal my nuwe Naam op hom skrywe.
13 Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê.
14 En skryf aan die engel van die gemeente van die Laodicense; Hierdie dinge sê die Amen, die getroue en waaragtige getuie, die begin van die skepping van God;
15 Ek ken jou werke, dat jy nie koud of warm is nie; ek sou jy koud of warm was.
16 Omdat jy dan lou is en nie koud of warm nie, sal Ek jou uit my mond spuug.
17 Omdat jy sê: Ek is ryk en het vermeerder met goed en het aan niks gebrek nie; en jy weet nie dat jy ellendig en ellendig en arm en blind en naak is nie.
18 Ek raai jou aan om van My te koop goud wat in die vuur beproef is, sodat jy ryk kan word; en wit klere, sodat jy aangetrek kan word en die skande van jou naaktheid nie verskyn nie; en salf jou oë met oogsalf, dat jy kan sien.
19 Almal wat ek liefhet, bestraf en tugtig ek; wees dan ywerig en bekeer my.
20 Kyk, Ek staan by die deur en Ek klop; as iemand my stem hoor en die deur oopmaak, sal Ek na hom ingaan en saam met hom maaltyd hou, en hy met My.
21 Aan hom wat oorwin, sal Ek gee om saam met My te sit op my troon, soos Ek ook oorwin het en saam met my Vader op sy troon gaan sit het.
22 Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê.

HOOFSTUK 4

1 Hierna het ek gekyk, en kyk, daar gaan 'n deur in die hemel oop, en die eerste stem wat ek gehoor het, was soos 'n basuin wat met my praat; wat gesê het: Kom op hierheen, en ek sal jou die dinge te kenne gee wat hierna moet gebeur.
2 En dadelik was ek in die gees, en kyk, daar staan 'n troon in die hemel, en een sit op die troon.
3 En hy wat sit, was om te sien soos 'n jaspis- en 'n sardiensteen, en daar was 'n reënboog rondom die troon, in sig soos 'n smarag.
4 En rondom die troon was vier-en-twintig stoele; en op die stoele het ek vier-en-twintig ouderlinge sien sit, geklee in wit klere; en hulle het goue krone op hulle hoofde gehad.
5 En uit die troon het weerligstrale en donderslae en stemme uitgegaan, en daar het sewe vuurlampe voor die troon gebrand, wat die sewe Geeste van God is.
6 En voor die troon was daar 'n see van glas soos kristal, en in die middel van die troon en rondom die troon was vier diere vol oë voor en van agter.
7 En die eerste dier was soos 'n leeu, en die tweede dier soos 'n kalf, en die derde dier het 'n gesig gehad soos 'n mens, en die vierde dier was soos 'n vlieënde arend.

8 En die vier diere het elkeen ses vlerke om hom gehad; en hulle was van binne vol oë, en hulle het dag en nag nie gerus en gesê: Heilig, heilig, heilig, Here God, die Almagtige, wat was en is en wat kom.
9 En wanneer daardie diere heerlikheid en eer en dank gee aan Hom wat op die troon sit, wat tot in alle ewigheid lewe,
10 Die vier en twintig ouderlinge val neer voor Hom wat op die troon sit, en aanbid Hom wat vir ewig en altyd lewe, en hulle werp hulle krone voor die troon en sê:
11 U is waardig, o Here, om heerlikheid en eer en krag te ontvang, want U het alles geskape, en na U welbehae is hulle en is hulle geskape.

HOOFSTUK 5

1 En ek het in die regterhand van Hom wat op die troon sit, 'n boek gesien wat van binne en van agter geskryf is, verseël met sewe seëls.
2 En ek het 'n sterk engel gesien wat met 'n groot stem uitroep: Wie is waardig om die boek oop te maak en die seëls daarvan los te maak?
3 En geen mens in die hemel of op die aarde of onder die aarde was in staat om die boek oop te maak of daarin te kyk nie.
4 En ek het baie gehuil, omdat niemand waardig bevind is om die boek oop te maak en te lees of daarin te kyk nie.
5 En een van die ouderlinge het vir my gesê: Moenie huil nie; kyk, die Leeu uit die stam van Juda, die Wortel van Dawid, het die oorhand gekry om die boek oop te maak en sy sewe seëls los te maak.
6 En ek het gesien, en kyk, in die middel van die troon en van die vier diere, en in die midde van die ouderlinge, staan 'n Lam soos dit geslag is, met sewe horings en sewe oë, wat die sewe Geeste is van God uitgestuur oor die hele aarde.
7 En hy het gekom en die boek geneem uit die regterhand van Hom wat op die troon sit.
8 En nadat Hy die boek geneem het, val die vier lewende wesens en vier en twintig ouderlinge voor die Lam neer, met elkeen van hulle siters en goue skale vol reuke, wat die gebede van die heiliges is.
9 En hulle het 'n nuwe lied gesing en gesê: U is waardig om die boek te neem en die seëls daarvan oop te maak, want U is gedood en het ons deur u bloed vir God losgekoop uit elke geslag en taal en volk, en nasie;
10 En het ons vir onse God konings en priesters gemaak, en ons sal as konings op die aarde heers.
11 En ek het gesien, en ek het die stem van baie engele gehoor rondom die troon en die diere en die ouderlinge; en hulle getal was tienduisend maal tienduisend en duisende duisende;
12 Met 'n groot stem gesê: Die Lam wat geslag is, is waardig om krag en rykdom en wysheid en sterkte en eer en heerlikheid en seën te ontvang.
13 En elke skepsel wat in die hemel en op die aarde en onder die aarde is, en wat in die see is, en alles wat daarin is, het Ek hoor sê: Seën en eer en heerlikheid en krag aan Hom wat op die troon sit, en aan die Lam vir ewig en altyd.
14 En die vier lewende wesens het gesê: Amen. En die vier en twintig ouderlinge het neergeval en Hom aanbid wat tot in alle ewigheid lewe.

HOOFSTUK 6

1 En ek het gesien toe die Lam een van die seëls oopmaak, en ek het, soos die geluid van die donder, een van die vier lewende wesens hoor sê: Kom kyk.
2 En ek het gesien, en daar was 'n wit perd, en hy wat daarop sit, het 'n boog; en aan hom is 'n kroon gegee, en hy het uitgegaan om te oorwin en te oorwin.
3 En toe hy die tweede seël oopgemaak het, het ek die tweede dier hoor sê: Kom kyk.
4 En daar het 'n ander perd uitgegaan wat rooi was, en aan hom wat daarop sit, is mag gegee om vrede van die aarde af weg te neem en mekaar dood te maak; en 'n groot swaard is aan hom gegee.
5 En toe hy die derde seël oopgemaak het, het ek die derde dier hoor sê: Kom kyk. En ek het gesien, en daar was 'n swart perd; en hy wat op hom sit, het 'n weegskaal in sy hand gehad.
6 En ek het 'n stem in die middel van die vier diere hoor sê: 'n Maat koring vir 'n penning en drie mate gars vir 'n penning; en kyk dat jy die olie en die wyn nie beskadig nie.
7 En toe hy die vierde seël oopgemaak het, het ek die stem van die vierde dier hoor sê: Kom kyk!
8 En ek het gesien, en daar was 'n vaal perd, en sy naam wat op hom sit, was die dood, en die hel het hom gevolg. En aan hulle is mag gegee oor die vierde deel van die aarde om dood te maak met swaard en honger en dood en met die wilde diere van die aarde.
9 En toe Hy die vyfde seël oopgemaak het, het ek onder die altaar die siele gesien van die wat gedood is ter wille van die woord van God en vir die getuienis wat hulle gehou het.
10 En hulle het met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Hoe lank, o heilige en waaragtige Here, oordeel en wreek U nie ons bloed op die bewoners van die aarde nie?
11 En wit klere is aan elkeen van hulle gegee; en aan hulle is gesê dat hulle nog 'n kort tydjie sou rus, totdat ook hulle medediensknegte en hulle broers vervul sou word wat gedood sou word soos hulle.
12 En ek het gesien toe Hy die sesde seël oopgemaak het, en kyk, daar was 'n groot aardbewing; en die son het swart geword soos 'n harige sak, en die maan het geword soos bloed;
13 En die sterre van die hemel het op die aarde geval, soos 'n vyeboom sy ontydige vye gooi as dit geskud word deur 'n geweldige wind.
14 En die hemel het weggewyk soos 'n boekrol as dit saamgerol word; en elke berg en eiland is uit hulle plekke verskuif.
15 En die konings van die aarde en die groot manne en die rykes en die owerstes van owerstes en die helde en elke slaaf en elke vryman het hulle verberg in die holtes en in die rotse van die berge;
16 en vir die berge en rotse gesê: Val op ons en verberg ons vir die aangesig van Hom wat op die troon sit, en vir die toorn van die Lam.
17 Want die groot dag van sy toorn het gekom; en wie sal staande kan bly?

HOOFSTUK 7

1 En ná hierdie dinge het ek vier engele sien staan op die vier hoeke van die aarde en die vier winde van die aarde

vashou, sodat die wind nie sou waai teen die aarde of teen die see of teen enige boom nie.
2 En ek het 'n ander engel uit die ooste sien opkom, met die seël van die lewende God, en hy het met 'n groot stem uitgeroep na die vier engele aan wie dit gegee is om die aarde en die see te beskadig,
3 en sê: Moenie die aarde of die see of die bome beskadig voordat ons die dienaars van onse God op hulle voorhoofde verseël het nie.
4 En ek het die getal van die verseëldes gehoor, en honderd vier en veertig duisend verseëldes van al die stamme van die kinders van Israel.
5 Uit die stam van Juda was twaalfduisend verseëls. Uit die stam van Ruben was twaalf duisend verseëls. Uit die stam van Gad was twaalfduisend verseëldes.
6 Uit die stam van Aser was twaalf duisend verseëls. Uit die stam van Neftali was twaalfduisend verseëldes. Uit die stam van Manasse was twaalf duisend verseëls.
7 Uit die stam van Simeon was twaalfduisend verseëls. Uit die stam van Levi was twaalfduisend verseëls. Uit die stam van Issaskar was twaalfduisend verseëldes.
8 Uit die stam van Sabulon was twaalfduisend verseëls. Uit die stam van Josef was twaalfduisend verseëls. Uit die stam van Benjamin was twaalf duisend verseëls.
9 Hierna het ek gesien, en kyk, 'n groot menigte wat niemand kon tel nie, van alle nasies en geslagte en volke en tale, staan voor die troon en voor die Lam, bekleed met wit klere en palms in hul hande;
10 en met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Verlossing aan onse God wat op die troon sit, en aan die Lam.
11 En al die engele het rondom die troon gestaan en rondom die ouderlinge en die vier lewende wesens, en op hulle aangesig voor die troon neergeval en God aanbid,
12 en gesê: Amen: Seën en heerlikheid en wysheid en danksegging en eer en krag en sterkte kom onse God toe tot in alle ewigheid. Amen.
13 En een van die ouderlinge het geantwoord en vir my gesê: Wat is hulle wat bekleed is met wit klere? en waar het hulle gekom?
14 En ek het vir hom gesê: Meneer, u weet dit. En Hy sê vir my: Dit is hulle wat uit groot verdrukking gekom het en hulle klere gewas en wit gemaak het in die bloed van die Lam.
15 Daarom is hulle voor die troon van God en dien Hom dag en nag in sy tempel; en Hy wat op die troon sit, sal onder hulle woon.
16 Hulle sal nie meer honger en nie meer dors hê nie; en die son sal hulle nie aansteek nie en geen hitte nie.
17 Want die Lam wat in die middel van die troon is, sal hulle laat wei en hulle na lewende waterfonteine lei; en God sal al die trane van hulle oë afvee.

HOOFSTUK 8

1 En toe Hy die sewende seël oopgemaak het, was daar stilte in die hemel omtrent 'n halfuur lank.
2 En ek het die sewe engele gesien wat voor God gestaan het; en aan hulle is sewe basuine gegee.
3 En 'n ander engel het gekom en by die altaar gaan staan met 'n goue wierookbak; en baie reukwerk is aan hom gegee om dit saam met die gebede van al die heiliges te bring op die goue altaar wat voor die troon was.
4 En die rook van die reukwerk wat saam met die gebede van die heiliges gekom het, het uit die hand van die engel voor God opgestyg.
5 En die engel het die wierookbak geneem en dit met vuur van die altaar gevul en dit op die aarde gegooi, en daar was stemme en donderslae en weerligstrale en 'n aardbewing.
6 En die sewe engele met die sewe basuine het hulle gereed gemaak om te blaas.
7 Die eerste engel het geblaas, en hael en vuur het met bloed gemeng gevolg, en dit is op die aarde gegooi, en die derde deel van die bome het verbrand, en al die groen gras het verbrand.
8 En die tweede engel het geblaas, en soos 'n groot berg wat met vuur brand, is in die see gegooi, en 'n derde deel van die see het bloed geword;
9 En die derde deel van die wesens wat in die see was en lewe gehad het, het gesterwe; en die derde deel van die skepe is vernietig.
10 En die derde engel het geblaas, en 'n groot ster het uit die hemel geval wat soos 'n lamp brand, en dit het geval op 'n derde van die riviere en op die waterfonteine;
11 En die naam van die ster word genoem Als, en die derde deel van die water het als geword; en baie mense het gesterwe van die waters, omdat hulle bitter geword het.
12 En die vierde engel het geblaas, en die derde deel van die son is geslaan, en die derde deel van die maan en die derde deel van die sterre; sodat die derde deel van hulle verduister was, en die dag vir 'n derde deel daarvan nie geskyn het nie, en ook die nag.
13 En ek het gesien en gehoor ’n engel wat deur die middel van die hemel vlieg en met ’n groot stem sê: Wee, wee, wee die bewoners van die aarde vanweë die ander stemme van die basuin van die drie engele wat nog om te klink!

HOOFSTUK 9

1 En die vyfde engel het geblaas, en ek het 'n ster uit die hemel op die aarde sien val, en aan hom is die sleutel van die afgrond gegee.
2 En hy het die afgrond oopgemaak; en daar het rook uit die put opgegaan soos die rook van 'n groot oond; en die son en die lug is verduister deur die rook van die put.
3 En daar het uit die rook sprinkane op die aarde uitgekom, en aan hulle is mag gegee soos die skerpioene van die aarde mag het.
4 En dit is aan hulle beveel om nie die gras van die aarde of enige groen ding of enige boom te beskadig nie; maar net daardie manne wat nie die seël van God op hulle voorhoofde het nie.
5 En aan hulle is gegee dat hulle hulle nie sou doodmaak nie, maar dat hulle vyf maande gepynig moes word; en hulle pyniging was soos die pyniging van 'n skerpioen wanneer hy 'n mens slaan.
6 En in dié dae sal die mense die dood soek en dit nie vind nie; en sal begeer om te sterwe, en die dood sal van hulle wegvlug.
7 En die vorms van die sprinkane was soos perde wat vir die oorlog voorberei is; en op hulle koppe was soos krone soos goud, en hulle gesigte was soos die gesigte van mense.
8 En hulle het hare gehad soos die hare van vroue, en hulle tande was soos die tande van leeus.

9 En hulle het borsharnasse gehad soos dit van yster was; en die geluid van hulle vlerke was soos die geluid van strydwaens van baie perde wat na die geveg hardloop.
10 En hulle het sterte gehad soos aan skerpioene, en daar was angels in hulle sterte, en hulle krag was om die mense vyf maande seer te maak.
11 En hulle het 'n koning oor hulle gehad, dit is die engel van die afgrond, wie se naam in die Hebreeuse taal is Abaddon, maar in die Griekse taal het sy naam Apollion.
12 Een wee is verby; en kyk, daar kom nog twee wee hierna.
13 En die sesde engel het geblaas, en ek het 'n stem gehoor uit die vier horings van die goue altaar wat voor God is,
14 en sê vir die sesde engel wat die basuin gehad het: Maak die vier engele los wat in die groot rivier Eufraat gebind is.
15 En die vier engele is losgemaak, wat gereed was vir 'n uur en 'n dag en 'n maand en 'n jaar om die derde deel van die mense dood te maak.
16 En die getal van die leër van die ruiters was twee honderd duisend duisend, en ek het hulle getal gehoor.
17 En so het ek die perde in die gesig gesien, en die wat daarop sit, met borsharnasse van vuur en van sint en swawel, en die koppe van die perde was soos die koppe van leeus; en uit hulle monde het vuur en rook en swawel uitgegaan.
18 Deur hierdie drie is die derde deel van die mense gedood, deur die vuur en deur die rook en deur die swawel wat uit hulle monde uitgekom het.
19 Want hulle krag is in hulle mond en in hulle sterte; want hulle sterte was soos slange en het koppe, en daarmee maak hulle seer.
20 En die res van die manne wat nie deur hierdie plae gedood is nie, het nog nie berou gehad oor die werke van hulle hande om duiwels en afgode van goud en silwer en koper en klip en hout nie te aanbid nie. nie kan sien en nie hoor of loop nie;
21 Hulle het ook nie berou gehad oor hulle moorde, of van hulle towerye, of van hulle hoerery, of van hulle diefstalle nie.

HOOFSTUK 10

1 En ek het 'n ander magtige engel uit die hemel sien neerdaal, bekleed met 'n wolk, en 'n reënboog was op sy hoof, en sy aangesig was soos die son, en sy voete soos pilare van vuur.
2 En hy het 'n oop boekie in sy hand gehad, en hy het sy regtervoet op die see gesit en sy linkervoet op die aarde,
3 En hy het met 'n groot stem geroep soos wanneer 'n leeu brul; en toe hy geroep het, het sewe donderslae hulle stemme laat hoor.
4 En toe die sewe donderslae hul stemme laat hoor het, was ek op die punt om te skryf; en ek het 'n stem uit die hemel vir my hoor sê: Verseël die dinge wat die sewe donderslae uitgespreek het, en skryf dit nie.
5 En die engel wat ek op die see en op die aarde sien staan het, het sy hand na die hemel opgehef,
6 En het gesweer by Hom wat tot in alle ewigheid lewe, wat die hemel geskape het en wat daarin is, en die aarde en wat daarin is, en die see en wat daarin is, dat daar tyd sou wees nie meer nie:
7 Maar in die dae van die stem van die sewende engel, wanneer hy sal begin blaas, sou die verborgenheid van God volbring wees, soos Hy aan sy knegte, die profete, verkondig het.
8 En die stem wat ek uit die hemel gehoor het, het weer met my gespreek en gesê: Gaan neem die oop boekie in die hand van die engel wat op die see en op die aarde staan.
9 En ek het na die engel gegaan en vir hom gesê: Gee my die boekie. En hy sê vir my: Neem dit en eet dit op; en dit sal jou buik bitter maak, maar dit sal in jou mond soet wees soos heuning.
10 En ek het die boekie uit die hand van die engel geneem en dit opgeëet; en dit was in my mond soet soos heuning; en sodra ek dit geëet het, was my maag bitter.
11 En hy het vir my gesê: Jy moet weer profeteer voor baie volke en nasies en tale en konings.

HOOFSTUK 11

1 En 'n riet soos 'n stok is aan my gegee, en die engel het gestaan en gesê: Staan op en meet die tempel van God en die altaar en die wat daarin aanbid.
2 Maar laat die voorhof wat buite die tempel is, uit en meet dit nie; want dit is aan die heidene gegee, en die heilige stad sal hulle twee en veertig maande lank vertrap.
3 En Ek sal aan my twee getuies mag gee, en hulle sal duisend twee honderd en sestig dae lank profeteer, bekleed met sakke.
4 Dit is die twee olyfbome en die twee kandelaars wat voor die God van die aarde staan.
5 En as iemand hulle leed aandoen, gaan daar vuur uit hulle mond en verteer hulle vyande; en as iemand hulle leed aandoen, moet hy op hierdie manier doodgemaak word.
6 Hulle het mag om die hemel toe te sluit, dat dit nie reën in die dae van hulle profesie nie; en hulle het mag oor waters om dit in bloed te verander en om die aarde met al die plae te slaan, so dikwels as wat hulle wil.
7 En wanneer hulle hul getuienis voltooi het, sal die dier wat uit die afgrond opkom, teen hulle oorlog voer en hulle oorwin en hulle doodmaak.
8 En hulle lyke sal lê op die straat van die groot stad wat geestelik Sodom en Egipte genoem word, waar ook ons Here gekruisig is.
9 En hulle uit die volke en geslagte en tale en nasies sal hulle lyke drie en 'n half sien, en hulle sal nie toelaat dat hulle lyke in grafte gelê word nie.
10 En die bewoners van die aarde sal oor hulle bly wees en vrolik wees en geskenke aan mekaar stuur; want hierdie twee profete het die bewoners van die aarde gepynig.
11 En ná drie en 'n half dae het die Gees van die lewe van God in hulle ingegaan, en hulle het op hulle voete gaan staan; en groot vrees het geval op die wat hulle gesien het.
12 En hulle het 'n groot stem uit die hemel vir hulle hoor sê: Kom op hierheen. En hulle het opgevaar na die hemel in 'n wolk; en hulle vyande het hulle aanskou.
13 En in dieselfde uur was daar 'n groot aardbewing, en die tiende deel van die stad het geval, en in die aardbewing is sewe duisend mense gedood; en die oorblyfsel het bevrees geword en eer aan die God van die hemel gegee.
14 Die tweede wee is verby; en kyk, die derde wee kom gou.

15 En die sewende engel het geblaas; en daar was groot stemme in die hemel wat gesê het: Die koninkryke van hierdie wêreld het die koninkryke van onse Here en van sy Christus geword; en Hy sal as Koning heers tot in alle ewigheid.
16 En die vier-en-twintig ouderlinge wat voor God op hulle stoele gesit het, het op hulle aangesig geval en God aanbid,
17 en gesê: Ons dank U, Here God, Almagtige, wat is en wat was en wat kom; want jy het jou groot mag na jou geneem en as koning geregeer.
18 En die nasies was toornig, en u toorn het gekom, en die tyd van die dode, dat hulle geoordeel sou word, en dat U aan u dienaars, die profete, en aan die heiliges en aan die wat u Naam vrees, beloning sou gee, klein en groot; en die wat die aarde verwoes, moet vernietig.
19 En die tempel van God is in die hemel geopen, en die ark van sy testament is in sy tempel gesien, en daar was weerligstrale en stemme en donderslae en 'n aardbewing en groot hael.

HOOFSTUK 12

1 En daar het 'n groot wonder in die hemel verskyn; 'n vrou bekleed met die son, en die maan onder haar voete, en op haar hoof 'n kroon van twaalf sterre;
2 En sy wat swanger was, het gehuil terwyl sy gebore was en gepyn het om te baar.
3 En daar het 'n ander wonder in die hemel verskyn; en daar was 'n groot rooi draak met sewe koppe en tien horings en sewe krone op sy koppe.
4 En sy stert het die derde deel van die sterre van die hemel getrek en hulle op die aarde gegooi, en die draak het voor die vrou gestaan wat gereed was om te baar, om haar kind te verslind sodra dit gebore is.
5 En sy het 'n manlike kind gebaar wat al die nasies met 'n ysterstaf sou regeer; en haar kind is weggeruk na God en na sy troon.
6 En die vrou het na die woestyn gevlug, waar sy 'n plek het wat deur God gereed gemaak is, dat hulle haar daar sou onderhou duisend twee honderd en sestig dae lank.
7 En daar was oorlog in die hemel: Migael en sy engele het teen die draak geveg; en die draak het geveg en sy engele,
8 En nie oorwin nie; en hulle plek is nie meer in die hemel gevind nie.
9 En die groot draak is neergewerp, die ou slang wat genoem word Duiwel en Satan, wat die hele wêreld verlei; hy is neergewerp op die aarde, en sy engele is saam met hom neergewerp.
10 En ek het 'n harde stem in die hemel hoor sê: Nou het verlossing en sterkte gekom en die koninkryk van onse God en die krag van sy Christus, want die aanklaer van ons broeders is neergewerp wat hulle aangeklaag het voor ons Goddag. en nag.
11 En hulle het hom oorwin deur die bloed van die Lam en deur die woord van hulle getuienis; en hulle het hulle lewe tot die dood toe nie liefgehad nie.
12 Daarom, wees bly, o hemele en wat daarin woon. Wee die bewoners van die aarde en die see! want die duiwel het na julle neergedaal met groot toorn, omdat hy weet dat hy min tyd het.
13 En toe die draak sien dat hy op die aarde neergewerp is, het hy die vrou vervolg wat die seuntjie gebaar het.
14 En aan die vrou is twee vlerke van 'n groot arend gegee, om na die woestyn te vlieg, na haar plek, waar sy gevoed word vir 'n tyd en tye en 'n halwe tyd van die gesig van die slang af.
15 En die slang het water soos 'n vloed uit sy bek agter die vrou aan gegooi, om haar deur die vloed te laat wegvoer.
16 En die aarde het die vrou gehelp, en die aarde het haar mond oopgemaak en die vloed wat die draak uit sy bek gegooi het, opgesluk.
17 En die draak was kwaad vir die vrou en het gegaan om oorlog te voer teen die oorblyfsel van haar nageslag, wat die gebooie van God bewaar en die getuienis van Jesus Christus het.

HOOFSTUK 13

1 En ek het op die sand van die see gaan staan en 'n dier uit die see sien opkom, met sewe koppe en tien horings, en op sy horings tien krone, en op sy koppe die naam van godslastering.
2 En die dier wat ek gesien het, was soos 'n luiperd, en sy pote was soos die pote van 'n beer en sy bek soos die bek van 'n leeu; en die draak het hom sy krag en sy troon en groot mag gegee.
3 En ek het een van sy koppe gesien asof dit doodgewond was; en sy dodelike wond is genees, en die hele wêreld was verwonderd agter die dier aan.
4 En hulle het die draak aanbid wat aan die dier mag gegee het, en die dier aanbid en gesê: Wie is soos die dier? wie is in staat om teen hom oorlog te voer?
5 En 'n mond is aan hom gegee wat groot dinge en godslasteringe uitspreek; en aan hom is mag gegee om twee en veertig maande aan te hou.
6 En hy het sy mond oopgemaak in godslastering teen God, om sy Naam en sy tabernakel en die wat in die hemel te laster, te laster.
7 En dit is aan hom gegee om oorlog te voer teen die heiliges en hulle te oorwin, en mag aan hom gegee is oor alle geslagte en tale en nasies.
8 En almal wat op die aarde woon, sal hom aanbid, wie se name nie geskrywe is in die boek van die lewe van die Lam wat geslag is van die grondlegging van die wêreld af nie.
9 As iemand 'n oor het, laat hom hoor.
10 Hy wat in ballingskap lei, sal in ballingskap gaan; hy wat met die swaard doodmaak, moet met die swaard gedood word. Hier is die geduld en die geloof van die heiliges.
11 En ek het 'n ander dier uit die aarde sien opkom; en hy het twee horings gehad soos 'n lam, en hy het gepraat soos 'n draak.
12 En hy oefen al die mag van die eerste dier uit voor hom, en laat die aarde en die wat daarop woon die eerste dier aanbid, wie se dodelike wond genees is.
13 En Hy doen groot wonders, sodat Hy vuur uit die hemel op die aarde laat neerdaal voor die oë van die mense,
14 En verlei die bewoners van die aarde deur middel van daardie wonders wat hy mag gehad het om te doen voor die oë van die dier; en aan die bewoners van die aarde gesê dat hulle 'n beeld moet maak vir die dier wat deur 'n swaard gewond is en geleef het.
15 En hy het mag gehad om lewe te gee aan die beeld van die dier, sodat die beeld van die dier sou praat en

veroorsaak dat almal wat die beeld van die dier nie aanbid nie, gedood sou word.
16 En hy laat almal, klein en groot, ryk en arm, vrymense en slawe, ’n merk op hulle regterhand of op hulle voorhoofde ontvang.
17 En dat niemand mag koop of verkoop nie, behalwe hy wat die merk of die naam van die dier of die getal van sy naam het.
18 Hier is wysheid. Laat hom wat verstand het, die getal van die dier tel, want dit is die getal van 'n mens; en sy getal was seshonderd ses en sestig.

HOOFSTUK 14

1 En ek het gesien, en kyk, die Lam staan op die berg Sion, en saam met hom honderd vier en veertig duisend, met die Naam van sy Vader op hulle voorhoofde geskrywe.
2 En ek het 'n stem uit die hemel gehoor, soos die stem van baie waters en soos die stem van 'n groot donderslag, en ek het die stem van siters met hul siters gehoor.
3 En hulle het soos 'n nuwe lied gesing voor die troon en voor die vier lewende wesens en die ouderlinge; en niemand kon daardie lied leer nie, behalwe die honderd vier en veertig duisend wat van die aarde losgekoop is.
4 Dit is hulle wat nie met vroue verontreinig is nie; want hulle is maagde. Dit is hulle wat die Lam volg waar Hy ook al gaan. Hulle is onder die mense losgekoop, as eerstelinge vir God en die Lam.
5 En in hulle mond is geen bedrog gevind nie, want hulle is onberispelik voor die troon van God.
6 En ek het 'n ander engel in die middel van die hemel sien vlieg met die ewige evangelie om te verkondig aan die bewoners van die aarde en aan elke nasie en geslag en tale en volk,
7 en sê met 'n groot stem: Vrees God en gee Hom eer; want die uur van sy oordeel het gekom; en aanbid Hom wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het.
8 En 'n ander engel het gevolg en gesê: Geval, geval het Babilon, die groot stad, omdat sy al die nasies laat drink het van die wyn van die toorn van haar hoerery.
9 En die derde engel het hulle gevolg en met 'n groot stem gesê: As iemand die dier en sy beeld aanbid en sy merk op sy voorhoof of in sy hand ontvang,
10 Hy sal drink van die wyn van die grimmigheid van God wat ongemeng in die beker van sy grimmigheid uitgegiet word; en hy sal gepynig word met vuur en swawel voor die aangesig van die heilige engele en voor die Lam.
11 En die rook van hulle pyniging gaan op tot in alle ewigheid, en hulle het dag en nag geen rus nie, wat die dier en sy beeld aanbid, en elkeen wat die merk van sy naam aanneem.
12 Hier is die geduld van die heiliges: hier is hulle wat die gebooie van God en die geloof in Jesus bewaar.
13 En ek het ’n stem uit die hemel vir my hoor sê: Skryf, Geseënd is die dooies wat van nou af in die Here sterf: Ja, sê die Gees, sodat hulle kan rus van hulle arbeid; en hulle werke volg hulle.
14 En ek het gesien, en daar was 'n wit wolk, en een het op die wolk gesit soos die Seun van die mens, met 'n goue kroon op sy hoof en in sy hand 'n skerp sekel.
15 En 'n ander engel het uit die tempel uitgekom en met 'n groot stem geroep na Hom wat op die wolk sit: Steek jou sekel in en maai, want die tyd het aangebreek vir jou om te maai; want die oes van die aarde is ryp.
16 En Hy wat op die wolk sit, het sy sekel op die aarde gedruk; en die aarde is gemaai.
17 En 'n ander engel het uit die tempel wat in die hemel is, uitgekom, en hy het ook 'n skerp sekel gehad.
18 En 'n ander engel het van die altaar uitgekom, wat mag oor vuur gehad het; en met 'n groot geroep na hom wat die skerp sekel het, uitgeroep en gesê: Steek jou skerp sekel in en maak die trosse van die wingerdstok van die aarde bymekaar; want haar druiwe is heeltemal ryp.
19 En die engel het sy sekel in die aarde gesteek en die wingerdstok van die aarde bymekaargemaak en dit in die groot parskuip van die toorn van God gegooi.
20 En die parskuip is buitekant die stad getrap, en bloed het uit die parskuip gekom, tot by die tooms van die perde, met 'n afstand van duisend seshonderd myl.

HOOFSTUK 15

1 En ek het 'n ander teken in die hemel gesien, groot en wonderlik, sewe engele met die sewe laaste plae; want in hulle is die toorn van God vervul.
2 En ek het gesien soos 'n see van glas gemeng met vuur; en die wat die oorwinning behaal het oor die dier en oor sy beeld en oor sy merk en oor die getal van sy naam, staan op die see van glas , met die siters van God.
3 En hulle het die lied gesing van Moses, die kneg van God, en die lied van die Lam en gesê: Groot en wonderlik is u werke, Here God, Almagtige! reg en waar is u weë, o Koning van die heiliges.
4 Wie sal U nie vrees nie, Here, en u Naam nie verheerlik nie? want U alleen is heilig; want al die nasies sal kom en voor U aanbid; want u oordele is geopenbaar.
5 En daarna het ek gekyk, en kyk, die tempel van die tent van die getuienis in die hemel is geopen.
6 En die sewe engele het uit die tempel uitgekom, met die sewe plae, bekleed met suiwer en wit linne, en hulle borste omgord met goue gordels.
7 En een van die vier diere het aan die sewe engele sewe goue skale gegee, vol van die toorn van God, wat tot in alle ewigheid lewe.
8 En die tempel is gevul met rook uit die heerlikheid van God en uit sy krag; en niemand kon in die tempel ingaan voordat die sewe plae van die sewe engele vervul was nie.

HOOFSTUK 16

1 En ek het 'n groot stem uit die tempel aan die sewe engele hoor sê: Gaan heen en gooi die skale van die toorn van God uit oor die aarde.
2 En die eerste het gegaan en sy skaal op die aarde uitgegooi; en 'n harde en ernstige sweer het geval op die mense wat die merk van die dier gehad het en op die wat sy beeld aanbid het.
3 En die tweede engel het sy skaal op die see uitgegooi; en dit het geword soos die bloed van 'n dooie, en elke lewende siel het in die see gesterwe.
4 En die derde engel het sy skaal uitgegooi op die riviere en waterfonteine; en hulle het bloed geword.

5 En ek het die engel van die water hoor sê: U is regverdig, Here, wat is en wat was en sal wees, omdat U so geoordeel het.
6 Want hulle het die bloed van heiliges en profete vergiet, en U het aan hulle bloed gegee om te drink; want hulle is waardig.
7 En ek het 'n ander een uit die altaar hoor sê: Net so, Here God, Almagtige, waaragtig en regverdig is u oordele.
8 En die vierde engel het sy skaal op die son uitgegooi; en aan hom is mag gegee om mense met vuur te skroei.
9 En die mense is deur groot hitte verskroei en die Naam van God gelaster wat mag het oor hierdie plae, en hulle het hulle nie bekeer om Hom heerlikheid te gee nie.
10 En die vyfde engel het sy skaal op die troon van die dier uitgegooi; en sy koninkryk was vol duisternis; en hulle het hul tonge geknaag van pyn,
11 en die God van die hemel gelaster oor hulle pyne en hulle swere, en hulle nie bekeer van hulle dade nie.
12 En die sesde engel het sy skaal op die groot Eufraatrivier uitgegooi; en sy water het opgedroog, sodat die weg van die konings van die Ooste berei kon word.
13 En ek het drie onrein geeste soos paddas sien uitkom uit die bek van die draak en uit die bek van die dier en uit die bek van die valse profeet.
14 Want hulle is die geeste van duiwels, wat wonders doen, wat uitgaan na die konings van die aarde en van die hele wêreld, om hulle te versamel vir die stryd van daardie groot dag van God, die Almagtige.
15 Kyk, ek kom soos 'n dief. Welgeluksalig is hy wat waak en sy klere bewaar, dat hy nie naak loop en hulle sy skande sien nie.
16 En hy het hulle bymekaar laat kom op 'n plek wat in die Hebreeuse taal Armageddon genoem word.
17 En die sewende engel het sy skaal in die lug uitgegooi; en daar het 'n groot stem uit die tempel van die hemel gekom, van die troon af, wat sê: Dit is verby.
18 En daar was stemme en donderslae en weerligstrale; en daar was 'n groot aardbewing soos daar nie was vandat die mense op die aarde was nie, so 'n groot aardbewing en so groot.
19 En die groot stad is in drie dele verdeel, en die stede van die nasies het geval, en die groot Babel het in gedagtenis gekom voor God, om aan haar die beker van die wyn van die gloed van sy toorn te gee.
20 En al die eilande het weggevlug, en die berge is nie gevind nie.
21 En 'n groot hael uit die hemel het op die mense geval, elke klip omtrent die gewig van 'n talent; en die mense het God gelaster oor die plaag van die hael; want sy plaag was buitengewoon groot.

HOOFSTUK 17

1 En daar het een van die sewe engele wat die sewe skale gehad het, gekom en met my gespreek en vir my gesê: Kom hierheen; Ek sal jou die oordeel toon van die groot hoer wat op baie waters sit.
2 Met wie die konings van die aarde gehoereer het, en die bewoners van die aarde dronk gemaak is van die wyn van haar hoerery.
3 En hy het my in die gees weggevoer na die woestyn, en ek het 'n vrou sien sit op 'n skarlakenrooi dier, vol name van godslastering, met sewe koppe en tien horings.
4 En die vrou was bekleed met purperrooi en bloedrooi kleur, en versier met goud en edelgesteentes en pêrels, met 'n goue beker in haar hand vol gruwels en die vuilheid van haar hoerery;
5 En op haar voorhoof was ’n naam geskrywe: VERborgenheid, DIE GROTE BABILON, DIE MOEDER VAN DIE HOERE EN gruwels van die aarde.
6 En ek het die vrou dronk gesien van die bloed van die heiliges en van die bloed van die martelare van Jesus, en toe ek haar sien, het ek my met groot bewondering verwonder.
7 En die engel het vir my gesê: Waarom was jy verwonderd? Ek sal jou die verborgenheid vertel van die vrou en van die dier wat haar dra, wat die sewe koppe en tien horings het.
8 Die dier wat jy gesien het, was en is nie; en hulle sal uit die afgrond opklim en na die verderf gaan; en die bewoners van die aarde sal hulle verwonder wie se name nie van die grondlegging van die wêreld af in die boek van die lewe geskrywe is nie, as hulle die dier sien wat was, en is nie, en is tog.
9 En hier is die verstand wat wysheid het. Die sewe koppe is sewe berge waarop die vrou sit.
10 En daar is sewe konings: vyf het geval, en die een is, en die ander het nog nie gekom nie; en as hy kom, moet hy 'n kort tydjie bly.
11 En die dier wat was en nie is nie, selfs hy is die agtste, en is van die sewe, en gaan na die verderf.
12 En die tien horings wat jy gesien het, is tien konings wat nog geen koninkryk ontvang het nie; maar ontvang mag as konings een uur saam met die dier.
13 Hulle het een gesindheid en sal hulle krag en krag aan die dier gee.
14 Hulle sal oorlog voer teen die Lam, en die Lam sal hulle oorwin, want Hy is die Here van die here en die Koning van die konings; en die wat saam met Hom is, is geroepe en uitverkore en getrou.
15 En hy sê vir my: Die waters wat jy gesien het, waar die hoer sit, is volke en menigtes en nasies en tale.
16 En die tien horings wat jy op die dier gesien het, hulle sal die hoer haat en haar woes en naak maak en haar vlees eet en haar met vuur verbrand.
17 Want God het in hulle harte geplaas om sy wil te vervul, en om saam te stem en hulle koninkryk aan die dier te gee, totdat die woorde van God vervul sal word.
18 En die vrou wat jy gesien het, is die groot stad wat heers oor die konings van die aarde.

HOOFSTUK 18

1 En ná hierdie dinge het ek 'n ander engel uit die hemel sien neerdaal, met groot mag; en die aarde is verlig deur sy heerlikheid.
2 En hy het kragtig met 'n sterk stem uitgeroep en gesê: Geval, geval het Babilon, en het 'n woonplek van duiwels geword en 'n houvas van elke onreine gees en 'n hok van elke onrein en haatlike voël.
3 Want al die nasies het gedrink van die wyn van die toorn van haar hoerery, en die konings van die aarde het met haar

gehoereer, en die handelaars van die aarde is ryk geword deur die oorvloed van haar lekkernye.
4 En ek het 'n ander stem uit die hemel hoor sê: Gaan uit haar uit, my volk, sodat julle nie gemeenskap met haar sondes mag hê en van haar plae ontvang nie.
5 Want haar sondes reik tot aan die hemel, en God het aan haar ongeregtighede gedink.
6 Vergeld haar soos sy jou vergeld het, en verdubbel vir haar dubbel volgens haar werke: vul in die beker wat sy volgemaak het vir haar dubbel.
7 Hoeveel sy haarself verheerlik en heerlik gelewe het, gee haar soveel pyniging en droefheid; want sy sê in haar hart: Ek sit 'n koningin en is geen weduwee nie, en sal geen droefheid sien nie.
8 Daarom sal haar plae op een dag kom, dood en rou en hongersnood; en sy sal met vuur verbrand word, want sterk is die Here God wat haar oordeel.
9 En die konings van die aarde wat gehoereer het en heerlik saam met haar gelewe het, sal haar ween en oor haar weeklaag as hulle die rook van haar brand sien,
10 Staan van ver af uit die vrees vir haar pyniging en sê: Wee, helaas, die groot stad Babel, die magtige stad! want in een uur kom u oordeel.
11 En die handelaars van die aarde sal oor haar ween en treur; want niemand koop meer hulle goed nie;
12 die handelsware van goud en silwer en edelgesteentes en pêrels en fyn linne en purper en sy en bloedrooi stowwe en al jou hout en allerhande voorwerpe van ivoor en allerhande voorwerpe van kosbaarste hout en van koper en yster en marmer,
13 En kaneel en reuke en salf en wierook en wyn en olie en fynmeel en koring en diere en skape en perde en strydwaens en slawe en siele van mense.
14 En die vrugte waarna jou siel begeer het, het van jou gewyk, en alles wat lekker en goed was, het van jou gewyk, en jy sal dit glad nie meer vind nie.
15 Die handelaars van hierdie dinge wat deur haar ryk gemaak is, sal van ver af staan uit vrees vir haar pyniging, huil en huil,
16 en gesê: Wee, helaas, die groot stad wat bekleed was met fyn linne en purperrooi en bloedrooi stowwe en versier was met goud en edelgesteentes en pêrels!
17 Want in een uur het so groot rykdom tot niet geraak. En elke skeepshoof, en die hele menigte op skepe, en matrose en almal wat op see handel dryf, het van ver af gestaan,
18 En toe hulle die rook van haar brand sien, het hulle uitgeroep en gesê: Watter stad is soos hierdie groot stad!
19 En hulle het stof op hul koppe gegooi en huilend en kerm uitgeroep en gesê: Wee, helaas, die groot stad waarin almal wat skepe op die see gehad het, ryk gemaak is vanweë haar duur! want in een uur is sy verwoes.
20 Wees bly oor haar, o hemel, en o heilige apostels en profete! want God het jou op haar gewreek.
21 En 'n magtige engel het 'n klip opgetel soos 'n groot meulsteen en dit in die see gegooi en gesê: So sal die groot stad Babel met geweld neergewerp word en glad nie meer gevind word nie.
22 En die stem van siterspelers en sangers en fluitspelers en basuinspelers sal glad nie meer in jou gehoor word nie; en geen ambagsman, van watter ambag hy ook al is, sal meer in jou gevind word nie; en die geluid van 'n meulsteen sal glad nie meer in jou gehoor word nie;
23 En die lig van 'n kers sal glad nie meer in jou skyn nie; en die stem van die bruidegom en van die bruid sal glad nie meer in jou gehoor word nie, want jou handelaars was die groot manne van die aarde; want deur u towerye is al die nasies verlei.
24 En in haar is die bloed gevind van profete en heiliges en van almal wat op die aarde gedood is.

HOOFSTUK 19

1 En ná hierdie dinge het ek 'n groot stem van baie mense in die hemel hoor sê: Halleluja! Verlossing en heerlikheid en eer en krag aan die Here onse God.
2 Want waaragtig en regverdig is sy oordele, want Hy het die groot hoer geoordeel wat die aarde met haar hoerery verderf, en die bloed van sy dienaars uit haar hand gewreek het.
3 En weer sê hulle: Halleluja! En haar rook het opgegaan vir ewig en altyd.
4 En die vier en twintig ouderlinge en die vier lewende wesens het neergeval en God wat op die troon sit, aanbid en gesê: Amen! Halleluja.
5 En 'n stem het uit die troon gekom en gesê: Prys onse God, al sy dienaars en julle wat Hom vrees, klein en groot!
6 En ek het soos die stem van 'n groot menigte gehoor en soos die stem van baie waters en soos die stem van geweldige donderslae wat sê: Halleluja, want die Here God, die Almagtige, regeer.
7 Laat ons bly wees en juig en aan Hom eer gee, want die bruilof van die Lam het gekom, en sy vrou het haar gereed gemaak.
8 En aan haar is gegee om bekleed te wees met rein en wit fyn linne, want die fyn linne is die geregtigheid van die heiliges.
9 En Hy sê vir my: Skryf: Geseënd is die wat na die bruilofsmaal van die Lam geroep is. En hy sê vir my: Dit is die ware woorde van God.
10 En ek het voor sy voete neergeval om hom te aanbid. En hy sê vir my: Pas op, doen dit nie: Ek is jou medediensknegen van jou broers wat die getuienis van Jesus het; aanbid God, want die getuienis van Jesus is die gees van profesie.
11 En ek het die hemel geopend gesien, en daar was 'n wit perd; en Hy wat op Hom sit, is genoem Getrou en Waaragtig, en in geregtigheid oordeel en voer Hy oorlog.
12 Sy oë was soos 'n vuurvlam, en op sy hoof was baie krone; en hy het 'n naam laat opskrywe wat niemand geken het nie, behalwe hy self.
13 En hy was bekleed met 'n kleed wat in bloed gedoop was, en sy naam is die Woord van God.
14 En die leërs wat in die hemel was, het Hom gevolg op wit perde, bekleed met wit en rein fyn linne.
15 En uit sy mond gaan 'n skerp swaard om die nasies daarmee te slaan; en Hy sal hulle met 'n ysterstaf regeer; en Hy trap die parskuip van die grimmigheid en toorn van God, die Almagtige.
16 En hy dra op sy kleed en op sy heup die Naam wat geskrywe is: KONING VAN DIE KONINGS EN HERE VAN DIE HERE.
17 En ek het 'n engel in die son sien staan; en hy het met 'n groot stem uitgeroep en aan al die voëls wat in die middel

van die hemel vlieg, gesê: Kom en vergader julle na die maaltyd van die grote God;
18 sodat julle die vlees van konings en die vlees van owerstes en die vlees van helde kan eet en die vlees van perde en van die wat daarop sit, en die vlees van alle mense, vrymense sowel as slawe, beide klein en groot.
19 En ek het die dier gesien en die konings van die aarde en hulle leërs wat bymekaar was om oorlog te voer teen hom wat op die perd sit, en teen sy leër.
20 En die dier is gevang, en saam met hom die valse profeet wat wonders voor hom gedoen het, waarmee hy die wat die merk van die dier ontvang het, en die wat sy beeld aanbid het, verlei het. Albei is lewend in 'n poel van vuur gewerp wat met swawel brand.
21 En die oorblyfsel is gedood met die swaard van hom wat op die perd sit, en die swaard het uit sy mond uitgegaan, en al die voëls is versadig van hulle vlees.

HOOFSTUK 20

1 En ek het 'n engel uit die hemel sien neerdaal met die sleutel van die afgrond en 'n groot ketting in sy hand.
2 En hy het die draak gegryp, daardie ou slang, wat die duiwel en Satan is, en hom gebind duisend jaar lank,
3 En gooi hom in die afgrond en sluit hom toe en sit 'n seël op hom, dat hy die nasies nie meer sou verlei totdat die duisend jaar vervul sou wees nie; en daarna moet hy 'n kort tydjie ontbind word.
4 En ek het trone gesien, en hulle het daarop gaan sit, en oordeel is aan hulle gegee; en ek het die siele gesien van die wat onthoof is ter wille van die getuienis van Jesus en oor die woord van God, en wat die dier nie aanbid het nie nie sy beeld of sy merk op hulle voorhoofde of in hulle hande ontvang het nie; en hulle het geleef en saam met Christus geregeer duisend jaar lank.
5 Maar die res van die dooies het nie weer lewend gemaak voordat die duisend jaar voleindig was nie. Dit is die eerste opstanding.
6 Geseënd en heilig is hy wat deel het aan die eerste opstanding; oor hulle het die tweede dood geen mag nie, maar hulle sal priesters van God en van Christus wees en sal saam met Hom as konings regeer duisend jaar lank.
7 En as die duisend jaar verby is, sal die Satan uit sy gevangenis ontbind word,
8 En hy sal uittrek om die nasies te verlei wat in die vier hoeke van die aarde is, Gog en Magog, om hulle bymekaar te bring vir die oorlog; hulle getal is soos die sand van die see.
9 En hulle het opgetrek oor die breedte van die aarde en die laer van die heiliges en die geliefde stad omsingel, en vuur het van God uit die hemel neergedaal en hulle verteer.
10 En die duiwel wat hulle verlei het, is in die poel van vuur en swawel gewerp waar die dier en die valse profeet is, en sal dag en nag gepynig word tot in alle ewigheid.
11 En ek het 'n groot wit troon gesien en Hom wat daarop sit, voor wie se aangesig die aarde en die hemel weggevlug het; en daar is geen plek vir hulle gevind nie.
12 En ek het die dooies, klein en groot, voor God sien staan; en die boeke is geopen, en 'n ander boek is geopen, dit is die boek van die lewe; en die dooies is geoordeel uit wat in die boeke geskrywe is, volgens hulle werke.
13 En die see het die dooies gegee wat daarin was; en die dood en die doderyk het die dode oorgegee wat in hulle was, en hulle is elkeen geoordeel volgens sy werke.
14 En die dood en die doderyk is in die poel van vuur gewerp. Dit is die tweede dood.
15 En elkeen wat nie opgeskryf gevind is in die boek van die lewe nie, is in die poel van vuur gewerp.

HOOFSTUK 21

1 En ek het 'n nuwe hemel en 'n nuwe aarde gesien, want die eerste hemel en die eerste aarde het verbygegaan; en daar was geen see meer nie.
2 En ek, Johannes, het die heilige stad, die nuwe Jerusalem, sien neerdaal van God uit die hemel, toeberei soos 'n bruid wat vir haar man versier is.
3 En ek het 'n groot stem uit die hemel hoor sê: Kyk, die tabernakel van God is by die mense, en Hy sal by hulle woon, en hulle sal sy volk wees, en God self sal by hulle wees en hulle God wees.
4 En God sal al die trane van hulle oë afvee; en daar sal geen dood meer wees nie; ook droefheid en geween en pyn sal daar nie meer wees nie, want die vorige dinge het verbygegaan.
5 En Hy wat op die troon sit, sê: Kyk, Ek maak alles nuut. En hy het vir my gesê: Skryf, want hierdie woorde is waar en betroubaar.
6 En hy het vir my gesê: Dit is klaar. Ek is Alfa en Omega, die begin en die einde. Ek sal aan hom wat dors het verniet uit die fontein van die water van die lewe gee.
7 Hy wat oorwin, sal alles beërwe; en Ek sal vir hom 'n God wees, en hy sal vir My 'n seun wees.
8 Maar die vreesagtiges en die ongelowiges en die gruwelikes en moordenaars en hoereerders en towenaars en afgodedienaars en al die leuenaars hulle deel is in die poel wat brand met vuur en swawel: dit is die tweede dood.
9 En een van die sewe engele wat die sewe skale vol van die sewe laaste plae gehad het, het na my gekom en met my gespreek en gesê: Kom hierheen, ek sal jou die bruid, die vrou van die Lam, wys.
10 En hy het my in die gees weggevoer na 'n groot en hoë berg en my die groot stad gewys, die heilige Jerusalem, wat van God uit die hemel neerdaal,
11 Hy het die heerlikheid van God gehad, en sy lig was soos 'n baie kosbare steen, soos 'n kristalhelder jaspissteen;
12 En hy het 'n groot en hoë muur gehad en twaalf poorte gehad, en by die poorte twaalf engele, en name daarop geskrywe, dit is die name van die twaalf stamme van die kinders van Israel.
13 Aan die oostekant drie poorte; aan die noorde drie poorte; op die suide drie poorte; en aan die westekant drie poorte.
14 En die muur van die stad het twaalf fondamente gehad, en daarin die name van die twaalf apostels van die Lam.
15 En hy wat met my gepraat het, het 'n goue riet gehad om die stad en sy poorte en sy muur te meet.
16 En die stad lê vierkantig, en die lengte was so groot soos die breedte; en hy het die stad met die riet gemeet, twaalf duisend myl. Die lengte en die breedte en die hoogte daarvan is gelyk.
17 En hy het sy muur gemeet, honderd vier en veertig el, volgens die maat van 'n man, dit is 'n engel.

18 En die bou van sy muur was van jaspis, en die stad was suiwer goud soos helder glas.
19 En die fondamente van die muur van die stad was versier met allerhande edelgesteentes. Die eerste fondament was jaspis; die tweede, saffier; die derde, 'n kalsedon; die vierde, 'n smarag;
20 Die vyfde, sardoniks; die sesde, sardius; die sewende, chrisoliet; die agtste, beriel; die negende, 'n topaas; die tiende, 'n chrysoprasus; die elfde, 'n jasint; die twaalfde, 'n ametis.
21 En die twaalf poorte was twaalf pêrels; elke poort was uit een pêrel, en die straat van die stad was van suiwer goud soos deursigtige glas.
22 En ek het geen tempel daarin gesien nie, want die Here God, die Almagtige, en die Lam is sy tempel.
23 En die stad het die son of die maan nie nodig gehad om daarin te skyn nie, want die heerlikheid van God het dit verlig, en die Lam is sy lig.
24 En die nasies van die wat gered word, sal in die lig daarvan wandel, en die konings van die aarde bring hulle heerlikheid en eer daarin.
25 En sy poorte mag bedags glad nie gesluit wees nie, want daar sal geen nag daar wees nie.
26 En hulle sal die heerlikheid en eer van die nasies daarin bring.
27 En daar sal geensins iets ingaan wat verontreinig of enige iets wat gruwels of leuens doen nie, maar wat geskrywe is in die boek van die lewe van die Lam.

HOOFSTUK 22

1 En hy het my 'n suiwer rivier van water van die lewe gewys, helder soos kristal, wat uitvloei uit die troon van God en van die Lam.
2 In die middel van die straat en aan weerskante van die rivier was daar die boom van die lewe wat twaalf soorte vrugte dra en elke maand sy vrugte dra; en die blare van die boom was tot genesing van die nasies.
3 En daar sal geen vloek meer wees nie, maar die troon van God en van die Lam sal daarin wees; en sy dienaars sal hom dien.
4 En hulle sal sy aangesig sien; en sy naam sal op hulle voorhoofde wees.
5 En daar sal geen nag daar wees nie; en hulle het geen kers of sonlig nodig nie; want die Here God gee hulle lig, en hulle sal as konings heers tot in alle ewigheid.
6 En hy het vir my gesê: Hierdie woorde is betroubaar en waaragtig; en die Here, die God van die heilige profete, het sy engel gestuur om aan sy diensknegte te wys wat binnekort gedoen moet word.
7 Kyk, Ek kom gou; geseënd is hy wat die woorde van die profesie van hierdie boek bewaar.
8 En ek, Johannes, het hierdie dinge gesien en dit gehoor. En toe ek dit gehoor en gesien het, het ek neergeval om te aanbid voor die voete van die engel wat my hierdie dinge laat sien het.
9 Toe sê hy vir my: Pas op dat jy dit nie doen nie, want ek is jou medediensknegen van jou broers, die profete, en van die wat die woorde van hierdie boek bewaar: aanbid God.
10 En hy sê vir my: Verseël nie die woorde van die profesie van hierdie boek nie, want die tyd is naby.
11 Wie onregverdig is, laat hom nog steeds onregverdig wees; en wie vuil is, laat hom nog vuil word; en wie regverdig is, laat hom nog steeds regverdig wees; en wie heilig is, laat hom nog heilig wees.
12 En kyk, Ek kom gou; en my loon is by My, om elkeen te gee soos sy werk sal wees.
13 Ek is Alfa en Omega, die begin en die einde, die eerste en die laaste.
14 Geseënd is die wat sy gebooie doen, sodat hulle reg kan hê op die boom van die lewe en deur die poorte in die stad kan ingaan.
15 Want buite is honde en towenaars en hoereerders en moordenaars en afgodedienaars en elkeen wat leuens liefhet en maak.
16 Ek, Jesus, het my engel gestuur om hierdie dinge in die gemeentes aan julle te betuig. Ek is die wortel en die nageslag van Dawid, en die helder môrester.
17 En die Gees en die bruid sê: Kom! En laat hom wat dit hoor sê: Kom! En laat hom wat dors het, kom. En elkeen wat wil, laat hom die water van die lewe verniet neem.
18 Want ek getuig aan elkeen wat die woorde van die profesie van hierdie boek hoor: As iemand by hierdie dinge byvoeg, sal God oor hom die plae byvoeg wat in hierdie boek geskrywe is.
19 En as iemand die woorde van die boek van hierdie profesie wegneem, sal God sy deel wegneem uit die boek van die lewe en uit die heilige stad en uit die dinge wat in hierdie boek geskrywe is.
20 Hy wat hierdie dinge getuig, sê: Ek kom tog gou. Amen. Tog, kom, Here Jesus.
21 Die genade van onse Here Jesus Christus sy met julle almal. Amen.